COLLEGE VAN BEROEP
VOOR HET HOGER ONDERWIJS

Jurisprudentie 2013

© 2013, Bureau CBHO, Den Haag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 jº het besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may Be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or bij any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, is het Bureau er zich van bewust dat in de uitgave (druk)fouten en onvolledigheden kunnen voor komen, kan het Bureau hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Aanbevolen citeerwijze: CBHO 2013/

TREFWOORDENREGISTER

2013

Trefwoord	*Uitspraaknummer*
A	
Aanmelding	2013/073, 2013/168
- tentamen	2013/030
Aantekening in studentendossier[punitief]	2013/011, 2013/022
Aanvoeren gronden	2013/079
Aanwijzing	
- examinator	2013/040
Adressering	2013/094
Advies	
- afwijking ~geschillenadviescommissie	2012/240
- studentendecaan	2012/209, 2012/209.1, 2012/216, 2012/259, 2013/047 2013/047.1, 2013/064, 2013/142, 2013/204.1
- studieadviseur	2013/015, 2013/031, 2013/047, 2013/047.1
- studieloopbaanbegeleider	2013/007
Afdoening	
- buiten zitting	2013/136
Afspraak	2013/021
Afstudeerdatum	2013/073
- uitstel	2013/071
Afstuderen	
- versneld ~ eerste opleiding	2013/071
Algemeen verbindend voorschrift	
- verbindendheid	2013/009
Angststoornis	2013/082
Antwoordformulier	2012/251
Asperger	2013/064
B	
BaMa	
- overstap naar	2013/081
Bedragen	
- openstaande ~	2013/184.1
Bedreigingen	
- telefonisch	2012/240
Begeleiding	2012/192, 2012/232, 2012/237, 2012/252, 2012/266 2013/057, 2013/131, 2013/136
Beginsel	
- evenredigheids-l	2012/173
- gelijkheids-	2012/223, 2012/224, 2012/238, 2012/249, 2012/267 2012/268, 2013/010, 2013/011, 2013/013.1, 2013/020 2013/020.1, 2013/041, 2013/077, 2013/079, 2013/085 2013/133
- vertrouwens-	2012/239, 2012/265, 2012/265.1, 2013/010, 2013/035 2013/041, 2013/073, 2013/079, 2013/091, 2013/098 2013/118
- zorgvuldigheids-	2012/216, 2012/236, 2012/237, 2012/267, 2013/034 2013/094, 2013/114, 2013/129, 2013/133
Bekendmaking	2013/065
- beoordeling	2013/083, 2013/160, 2013/160.1
Bekostigd onderwijs	2012/213
Belang	2013/033.5
- afweging belangen	2012/263,2013/098, 2013/118
- schade voor appellante	2012/252
- proces	2012/231, 2012/232, 2013/045
- spoedeisend	2012/211.1

Beleid
- vrijheid 2013/068, 2013/130
- niet onredelijk of onbegrijpelijk 2013/047, 2013/047.1
Benadeling
- procespartij 2013/073
Beoordelaar
- tweede 2012/243
Beoordeling 2012/107, 2012/111, 2012/192, 2012/200, 2012/215
2012/227, 2012/243, 2012/246, 2012/251, 2012/266
2013/006, 2013/011, 2013/040, 2013/041, 2013/067
2013/080.5, 2013/120, 2013/126, 2013/131, 2013/143
2013/150, 2013/160, 2013/160.1, 2013/159, 2013/159.1
2013/182
- her ~ 2013/057
Beoordelingsformulier 2012/246
Beoordelingsruimte 2012/222
Bepaling
- openbare orde 2012/258, 2013/004.1
- dwingende 2013/021
Beroep
- ~ sgang 2012/263
- elektronisch 2013/248, 2013/257
Beroepsclausule 2013/065
Beroepschrift
- BNSA ~ in september 2013/047, 2013/047.1
Beroepsvereisten 2013/081
Beslissing 2013/034
- contraire ~ 2013/082
- niet op rechtsgevolg gericht 2013/083
- BNSA ~ in september 2013/047, 2013/047.1
- onherroepelijke ~ 2013/132
- overleggen ~ 2013/078
- processuele ~ 2013/059.3.I
- schriftelijke ~ 2013/034
Bestuursakkoord collegegeld 2e opleiding 2013/091
Bevoegdheid
- CBE 2012/267, 2013/062, 2013/080.5, 2013/137
- College 2013/062, 2013/080.5
- coördinator 2013/133
- discretionaire ~ 2012/213, 2013/039
- examencommissie 2012/267, 2013/080.5, 2013/085, 2013/114, 2013/137
2013/160, 2013/160.1
- instantie 2013/055, 2013/055.1
- studentendecaan 2013/026
Bewijsaanbod 2013/041.1
Bezwaar 2013/194.1
Bezwaarschrift 2013/194.1
- indienen ~ 2013/127
- elektronisch indienen ~ 2013/194.1
Bindend negatief studieadvies 2012/209, 2012/209.1, 2012/216, 2012/0227, 2012/237
2012/238, 2012/242, 2012/252, 2012/258, 2012/259
2012/264, 2013/004.1, 2013/006, 2013/015, 2013/016
2013/024, 2013/032, 2013/038.5, 2013/040, 2013/041
2013/041.1, 2013/043, 2013/043.1, 2013/051.1, 2013/051
2013/059, 2013/064, 2013/074, 2013/119, 2013/122
2013/123, 2013/129, 2013/133, 2013/142, 2013/159
2013/159.1, 2013/204.1, 2013/209, 2013/209.1
Bodemprocedure 2013/184.1
Buiten zitting 2013/248, 2013/257, 2013/257
Bijzondere omstandigheden 2012/105, 2012/183, 2012/209, 2012/209.1, 2012/216
2012/222, 2012/227, 2012/236, 2012/234, 2012/238
2012/252, 2012/258, 2012/259, 2012/266, 2012/264
2013/004.1, 2013/006, 2013/015, 2013/016, 2013/020
2013/020.1, 2013/024, 2013/026, 2013/032, 2013/033.5

2013/043, 2013/043.1, 2013/056, 2013/064, 2013/074
2013/082, 2013/085, 2013/099, 2013/114, 2013/119
2013/132, 2013/133, 2013/142, 2013/159, 2013/159.1
2013/160, 2013/160.1, 2013/163, 2013/204.1
- melden ~ 2013/043, 2013/043.1, 2013/047, 2013/047.1, 2013/051
2013/064

C

Calculerend gedrag
- student 2013/182
Causaal verband 2012/252, 2012/259
CBE
- bevoegdheid 2012/267
- samenstelling 2012/249
- onafhankelijkheid voorzitter ~ 2012/249
Civiel effect 2013/081
Collegegeld
- betalingsachterstand 2012/239
- compensatie ~ 2012/211.1, 2012/211
- differentiatie instellings- 2012/221, 2012/236, 2012/261, 2013/003, 2013/009
2013/010, 2013/020, 2013/020.1, 2013/026, 2013/053
2013/054, 2013/056, 2013/071, 2013/073, 2013/091
2013/098, 2013/099, 2013/118, 2013/136, 2013/217
2013/217.1
- gespreide betaling ~ 2013/018
- kostendekkend 2013/054
- manen tot voldoening ~ 2013/042
- restitutie 2012/203, 2013/044, 2013/055, 2013/055.1, 22013/082
2013/099, 2013/136
- niet-voldoen 2013/018, 2013/042, 2013/225.1
- niet-voldoen ~ eerder studiejaar 2012/211.1, 2012/211
Colloquium doctum 2012/267, 2013/139, 2013/168
Compensatie[plicht]
- collegegeld 2012/211.1, 2012/211
- vakken 2012/156, 2012/243
Containerschipsyndroom 2012/209, 2012/209.1
Contra legem 2013/163
Co-schappen 2012/111
- ontzegging toegang ~ 2012/107
Coulance 2013/002.6
CRIHO 2012/221, 2013/009, 2013/026
CROHO-opleiding 2012/221, 2013/026, 2013/091
Cijferregistratiesysteem
- Sis-systeem 2013/007
CV-formulier 2013/182

D

Decaan
- aanwezigheid ~bij tentamen 2013/067
Decentrale selectie 2012/222, 2013/163, 2013/168, 2013/182
- toetsingskader 2013/140
- toetsresultaten 2012/222
- [aanpassing]volgnummer ~ 2013/168
- urennorm 2013/140
Deficiënties 2013/079
- ~ toets 2013/079
Deskundigen
- externe ~ 2012/246
Détournement de pouvoir 2012/252
DigiD 2013/217, 2013/217.1
Digital Loket bezwaar beroep klacht

- storing 2013/128
Diploma
- intrekken 2013/003
- fraude 2012/265, 2012/265.1
Diplomatermijn
- verlenging 2013/055, 2013/055.1
Discretionaire bevoegdheid 2013/039
Discriminatie 2013/003, 2013/009
Dispensatie
- afleggen tussentijds tentamen 2013/055, 2013/055.1
- toelating masteropleiding 2013/055, 2013/055.1
- toelatingseisen 2013/033.5
Doelmatigheid
- regeling 2013/133
Doorzending 2012/183, 2012/263, 2013/080.5
Duale opleiding 2013/120
Dwangsom 2013/059, 2013/137
Dwingende bepaling 2013/021

E

Eerste maal 2012/261
Evenredigheidstoets 2012/173
Examencommissie
- bevoegdheid 2012/223, 2012/224, 2012/267
- positie 2013/137
- taak deel ~ 2012/268, 2013/013.1
- kwaliteitstoezicht 2012/223, 2012/224
- taak ~ 2013/029, 2013/031
- samenstelling 2013/085
Examen
- extra ~vak 2013/140

F

Falsificatie 2012/265, 2012/265.1
Feiten en omstandigheden 2013/059.3 I
Finale geschillenbeslechting 2013/020, 2013/020.1, 2013/021, 2013/047, 2013/047.1 2013/129, 2013/137 2013/055, 2013/055.1, 2013/067, 2013/083
Financiële ondersteuning 2012/105
Forumkeuze
- verzoeker 2013/002.6
Fraude 2012/173
- diploma ~ 2012/265, 2012/265.1
- tentamen ~ 2012/259, 2013/022, 2013/051.1, 2013/051, 2013/076
- plegen en aanleiding geven tot ~ 2013/076
Functiestoornis 2012/215, 2012/264, 2013/036

G

GBA 2013/094
Geheimhoudingsplicht
- studentendecaan ~ 2012/209, 2012/209.1
Geldigheid
- actualiteit studieonderdelen 2013/085
- studieresultaten 2013/035, 2013/085, 2013/114, 2013/123
Gelijkheidsbeginsel 2012/223, 2012/224, 2012/238, 2012/268, 2013/011 2013/085
Geschillenadviescommissie
- advies ~ 2013/073
- verslag ~ 2013/073
Getuigschrift 2013/013.1

- afgifte ~ 2013/080.5, 2013/081
- intrekken ~ 2012/173
Getuigen 2012/221, 2012/259
Griffierecht
- termijnoverschrijding 2012/208, 2012/210
Grondslag
- wettelijke 2013/021

H

Handicap 2012/268, 2013/013.1, 2013/036, 2013/163
- ADD 2013/033.5, 2013/047, 2013/047.1
- Asperger 2013/064
- angstaanvallen 2012/266
- coeliakie 2013/047, 2013/047.1
- chronische ziekte 2013/056
- dyslexie 2012/215, 2012/227, 2012/264, 2012/268, 2013/013.1 2013/047, 2013/047.1, 2013/067
- faalangst 2012/252, 2012/259, 2013/043, 2013/043.1
- multiple sclerose 2013/020, 2013/020.1
- paniekaanvallen 2012/266
- PDD-NOS 2012/237
- psychose 2013/159, 2013/159.1
Harde knip 2013/055, 2013/055.1
Hardheidsclausule 2013/003, 2013/009, 2013/010, 2013/026, 2013/033.5 2013/051, 2013/053, 2013/056, 2013/085, 2013/091 2013/136, 2013/152, 2013/160, 2013/160.1
Herinschrijving 2013/021
Herkansing 2013/036, 2013/041, 13/041.1, 2013/047, 2013/047.1 2013/064, 2013/087, 2013/131, 2013/160, 2013/160.1 2013/163, 2013/209, 2013/209.1
- aantal ~ 2012/249
- extra ~ 2013/122
Herstel
- gemaakte fout
- mogelijkheid 2013/194.1
Herziening 2012/197.4
Hoorzitting 2013/129
Horen 2012/216, 2012/221, 2012/222, 2013/024, 2013/065 2013/159, 2013/159.1
Huis- en ordemaatregel 2012/240, 2013/051.1

I

Inbreng
- argumenten
IND2013/005
Informatievoorziening 2013/054, 2013/217, 2013/217.1, 2013/225.1
Inschrijving 2013/079, 2013/034, 2013/073, 2013/094, 2013/217 2013/217.1, 2013/225.1
- annuleren ~ 2013/021
- beëindiging 2012/203, 2012/21.1, 2012/239, 2013/005, 2013/087 2013/132
- bevoegdheid beëindiging ~ 2012/239
- gegevens 2012/265, 2012/265.1
- her ~ 2013/021
- meerjaren overeenkomst 2013/026
- niet ~ 2012/211.1, 2012/211, 2013/005, 2013/018, 2013/030 2013/039, 2013/042
- per studiejaar 2013/054
- tussentijdse 2013/152
Instellingsregeling
- inschrijving 2013/217, 2013/217.1

Instroommomenten opleiding 2013/010, 2013/033.5
Intrekken
- diploma 2013/003
Iudicium
- cum laude 2013/045
Inzending stukken 2013/059.3 I

K

Kans
- extra ~ 2013/024
Kennen en kunnen 2012/200, 2012/246, 2013/011, 2013/131
Klacht 2013/034
Kortsluiting 2012/209, 2012/209.1, 2012/265, 2012/265.1, 2012/258 2013/004.1, 2012/268, 2013/013.1, 2013/020, 2013/020.1 2013/047, 2013/047.1, 2013/055, 2013/055.1, 2013/160 2013/160.1, 2013/159, 2013/159.1, 2013/209, 2013/209.1 2013/217, 2013/217.1
Kostendekkendheid 2013/054
Kwalificaties 2013/140
Kwaliteitscontrole 2012/223, 2012/224

L

Langstudeermaatregel 2012/217, 2012/218, 2012/225
Studievertraging 2013/184.1
Letselschade Richtlijn
Loket beroep, bezwaar en klacht 2013/084
LOOT-status 2013/079

M

Maatregel
- orde ~ 2013/194.1
- punitieve ~ 2013/022, 2013/051
Machtiging 2013/039
- formulier 2013/094, 2013/225.1
Mailbericht 2012/216, 2013/248, 2013/257
Masteropleiding 2013/033.5
Masterscriptie 2013/143, 2013/150
Mededeling studentendecaan
- tijdig ~ aan 2012/259
Minnelijke schikking 2013/123
Misslagen 2012/197.4
Modulen
- geoormerkte ~ 2013/038.5
Motivering
- deugdelijke 2012/236, 2013/029
- herstel 2012/252
- onvoldoende 2012/216
- ontoereikend 2012/242
Multiple choice
- bijzondere omstandigheid 2013/020, 2013/020.1

N

Nader onderzoek 2012/209, 2012/209.1

O

OER
- aanpassing 2012/223, 2012/224

Onbillijkheden van overwegende aard 2013/056, 2013/071
Onderscheid
- indirect 2013/003
Onderwijs
- programma (vrij) 2013/031
- uitsluiting deelname ~ 2013/194.1
Onderwijseenheid
- behaalde ~ 2013/142
Onderwijsovereenkomst
- meerjarige ~ 2012/221
Onderzoek
- nader ~ 2013/041.1
Opdracht
- vervangende 2013/068
Onregelmatigheden
- spieken 2012/259, 2013/043, 2013/043.1
- tentamen 2013/011, 2013/043, 2013/043.1
Onrechtvaardig gevoel 2012/232
Ontvangstbevestiging 2013/084
Onvoorzienbaarheid 2013/056
Open University United Kingdom 2012/213
Opleiding
- afgeronde ~ 2013/085, 2013/097
- duale ~ 2013/120
- eind niveau 2013/029
- eerste ~versneld afstuderen 2013/071
- gezondheidszorg en onderwijs gebied 2012/221, 2012/261, 2013/009, 2013/026
- master ~ 2013/033.5
- niet-bekostigde ~ 2013/062
- oude/nieuwe stijl 2012/223, 2012/224
- tweede 2012/221, 2012/236, 2013/003, 2013/009, 2013/010
2013/020, 2013/020.1. 2013/026, 2013/054, 2013/056
2013/071, 2013/073, 2013/091, 2013/098, 2013/099
2013/118
Oordeel
- eigen medisch ~verweerder 2013/082
Osiris 2013/040
Overeenkomst 2013/021
Overgangsregeling 2013/010, 2013/091
Overlijden familielid 2012/238, 20132/015, 2013/016

P

Partijdigheid
- rechterlijke ~ 2013/059.3 I
Peildatum 2013/009
Persoonlijke omstandigheden 2013/010, 2013/039, 2013/143
Persoonsgegevens 2013/182
Plagiaat 2012/173
Postbehandeling 2013/039
- afhalen poststuk
- aanbieden aangetekend poststuk 2012/216
- bezorging 2013/059
- registratievolgsysteem TNT post
Postinitiële masteropleiding [hbo] 2013/062
Poststempel 2012/226, 2013/059, 2013/248, 2013/257, 2013/257
Premasteropleiding / ~ programma 2013/034, 2013/160, 2013/160.1
Prestatiebeurs
- periode ~ 2012/105
Proces
- belang 2012/217, 2012/218, 2012/225, 2013/097
- kostenveroordeling 2012/217, 2012/218, 2012/225, 2013/002.6, 2013/156
- orde 2012/258, 2013/004.1, 2012/268, 2013/013.1, 2013/079

- partij – examencommissie 2013/114
Procesorde
- strijd met ~ 2013/059.3 I
Programma
- excellentie 2012/231
Propedeuseverklaring
- juridische status 2013/156
- IVA-opleiding 2013/156
Propedeusecertificaat
Proportionaliteit 2012/217, 2012/218, 2012/225, 2012/240, 2012/107 2013/022, 2013/076

R

Redenen
- proceseconomische ~ 2012/258, 2013/004.1
Rechtsbeginselen 2012/265, 2012/265.1
Rechtsgevolgen
- in stand laten ~ 2012/258, 2013/004.1, 2013/068
Rechtsmiddelen
- instellen ~ 2013/122
Rechtsmiddelenclausule 2013/059
Rechtsregel 2012/192
Rechtsvraag
- voorleggen van ~ aan College 2013/080.5
Rectificatie 2012/197.4
Regeling
- overgangs-
- [on]verbindendheid 2013/009
- dwingend karakter 2012/211
- onredelijke ~ 2013/163
Rechtsmiddelen 2013/159, 2013/159.1
Rechtsmiddelenclausule 2013/127
Rekening en risico
- appellant ~ 2013/024
Restitutie 2012/265, 2012/265.1, 2013/044

S

Samenloop
- maatregel en bnsa 2013/051.1, 2013/051
Sanctie
- straf ~ 2013/022
Schade
- financiële ~ 2013/132
Schadevergoeding 2012/156, 2013/040, 2013/080.5, 2013/081, 2013/184.1
Schikking 2013/129
- sgesprek 2012/258, 2013/004.1
Scriptie
- handleiding 2013/150
Second opinion 2013/209, 2013/209.1
Selectiecriteria 2013/140
Spiekbrief 2013/022
SIS-systeem 2013/007, 2013/030
Stage
- LIO- ~ 2012/263
- periode 2013/039
Strafmaatregel 2012/173, 2013/022
Strijd met wet
Studeerbaarheid 2012/156
Student
- gedrag 2012/240
Studentendecaan

- verklaring ~ 2013/114
Studentenbegeleider
- taak ~ 2013/038.5
Studie
- studie ~ 2013/0125
- programma 2012/156, 2013/077
- registratiesysteem 2013/014
Studiecoördinator 2013/015
Studiejaar 2013/073, 2013/119
Studielast 2013/036
Studielink 2012/239, 2013/039, 2013/044, 2013/073, 2013/087
2013/132, 2013/152, 2013/217, 2013/217.1, 2013/225.1
Studieloopbaanbegeleider 2012/258, 2013/004.1
- onthouden van ~ 2013/159, 2013/159.1
- taak 2013/006, 2013/007
Studieplanning 2013/040
Studiepunten
- toekenning in studiejaar 2013/119
Studieresultaten 2012/266
- geldigheidsduur ~ 2013/035
Studievertraging 2013/033.5
Studievoortgang 2012/107, 2013/051
- invloed persoonlijke omstandigheden 2013/051
- norm 2013/114
- prestatiebeurs 2012/105
Strijd met wet 2013/047, 2013/047.1, 2013/163
Surveillant 2012/259, 2013/022
- gedrag 2013/043, 2013/043.1

T

Taak
- examencommissie 2013/011
- universiteit 2012/156
- studentenbegeleider 2013/038.5
- studieloopbaanbegeleider 2013/074
Taalachterstand 2012/266
Tegemoetkomen aan 2012/217, 2012/218, 2012/225
Ten overvloede 2012/242, 2012/263, 2013/039, 2013/062, 2013/082
2013/081, 2013/160, 2013/160.1, 2013/204.1
Tentamen
- beperking mogelijkheden 2012/249
- deelopdracht ~ 2013/083
- geldigheidsduur ~ 2013/036
- geoormerkt 2013/041.1
- inschrijving voor ~ 2013/122
- mondeling ~ 2013/067
- openbaar karakter ~ 2013/067
- opdrachten groeps-/individuele 2012/266
- opnieuw afleggen ~ 2013/067
- wijze van tentaminering 2012/249
Termijn
- beslis ~ CBE 2012/192
- overschrijding 2012/208, 2012/210, 2012/226, 2012/234, 2013/030
2013/059, 2013/065, 2013/078, 2013/084, 2013/127
2013/128, 2013/248, 2013/257, 2013/257
- stuiten 2013/065
- tiendagen ~ 2013/059.3 I
- verzending beslissing CBE 2012/268, 2013/013.1
Terpostbezorging 2012/226, 2013/248, 2013/257
Terugwerkende kracht 2013/087
Toelating 2012/265, 2012/265.1, 2012/267, 2013/079, 2013/156
- masteropleiding 2013/055, 2013/055.1

- ~onderzoek 2012/267, 2013/139
Toepassing
- Awb 2013/137
Toets
- ~ingskader 2012/246, 2013/067
- inzage ~ 2013/182
- 21+ ~ 2012/265, 2012/265.1
- resultaten 2012/222, 2013/123
- taal 2012/268, 2013/013.1
- taalvaardigheid dyslectici 2012/268, 2013/013.1
- vervangende ~ 2013/123
Toezegging[en] 2012/227, 2012/239, 2012/268, 2013/007, 2013/013.1 2013/026, 2013/036, 2013/053, 2013/098, 2013/118 2013/143, 2013/184.1
- ondubbelzinnige ~ 2013/015

U

Urennorm
- decentrale selectie 2013/140
USIS 2013/014
Uitnodiging
Uitschrijving 2012/203, 2013/005, 2013/044
- datum ~ 2013/132
Uitsluiting
- deelname onderwijs 2013/051
- deelname tentamen[s] 2013/051, 2013/076

V

Vakantie 2013/024, 2013/039, 2013/127, 2013/136
Vakken
- geoormerkte 2013/007
Verblijf
- rechtmatig ~ 2013/005
Verblijfsstatus 2013/005
Verblijfsvergunning 2013/005
Vergissingen [kennelijke] 2012/197.4
Vergoeding
- kosten 2013/184.1
Verklaring
- ex 5.16 WSF 2000 2012/183
- huisarts 2013/082
Verplichting
- inspannings ~ 2012/237, 2012/249
- resultaats ~ 2012/237
Vertrouwensbeginsel 2012/236, 2012/239, 2012/267, 2013/010, 2013/015 2013/041, 2013/073, 2013/079, 2013/091, 2013/098 2013/118
Verschoonbaarheid 2013/127
Verwachtingen
- gerechtvaardigde ~ 2013/077, 2013/098, 2013/118
Voldoening
- collegegeld 2013/018, 2013/042
Vooringenomenheid
- rechterlijke ~ 2013/059.3 I
Voorlichting 2013/081, 2013/091
Voorlopige voorziening 2012/209.1, 2012/211.1, 2012/265.1, 2013/004.1, 2013/013.1 2013/020.1, 2013/047.1, 2013/051.1, 2013/055.1, 2013/159.1 2013/160.1, 2013/184.1, 2013/194.1, 2013/204.1, 2013/209.1 2013/217.1
Vooropleidingseisen 2012/267
Vrij onderwijsprogramma 2013/031
Vrijstelling 2012/156, 2013/029, 2013/068, 2013/077, 2013/120

- geen 2013/133, 2013/137

W

Waardering examens
Waarschuwing 2012/209, 2012/209.1, 2012/227, 2013/038.5, 2013/040
2013/129
Werkperiode
- ~duale opleiding 2013/120
Wet
- geschiedenis 2013/009, 2013/026, 2013/054, 2013/085
- interpretatie 2012/249, 2013/018
2013/078
- strijd met ~ 2013/047, 2013/047.1
Wettelijke grondslag 2013/021
Wraking 2013/059.3 I

Z

Zelf voorzien 2012/216, 2012/258, 2013/004.1, 2013/030, 2013/067
2013/068, 2013/083, 2013/129, 2013/137
Ziekte
- chronische ~ 2013/056
Zorgvuldige voorbereiding beslissing 2013/068
Zorgvuldigheidsbeginsel 2013/034, 2013/094, 2013/114, 2013/129, 2013/133
Zwangerschap 2013/016

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

Artikel	*Uitspraaknummer*

WHW

art. 1.1 aanhef en onderdeel m	2012/261
art. 1.3 lid 1	2012/156
art. 7.1	2012/213, 2013/062
art. 7.3	2012/261
art. 7.3d	2013/031
art. 7.6 lid 1	2013/081
art. 7.8b	2013/133
art. 7.8b lid 1 en 2	2012/209, 2012/209.1. 2012/216, 2012/237, 2012/252 2013/015, 2013/051.1
art. 7.8b lid 1, 2, 3	2013/032, 2013/038.5, 2013/040, 2013/142
art. 7.8d lid 1 en 3	2012/259, 2013/007, 2013/016
art. 7.8b lid 3	2012/209, 2012/209.1, 2012/216, 2012/237, 2012/252 2013/015, 2013/051.1, 2013/051
art. 7.8b lid 1, 2, 3, 4	2012/258, 2013/004.1, 2013/041.1
art. 7.8b lid 1, 3, 6	2012/227, 2012/242, 2012/264, 2013/041, 2013/159 2013/159.1, 2013/204.1
art. 7.8b lid 1, 2, 3, 4	2012/238, 2013/006, 2013/043.1, 2013/047, 2013/047.1
art. 7.8b lid 1, 3, 4, 6	2013/024
art. 7.8b lid 1, 2, 3, 6	2013/074, 2013/119, 2013/129, 2013/209, 2013/209.1
art. 7.8b lid 1, 2, 3, 6 en 7	2013/064
art. 7.11 lid 2	2013/081
art. 7.12 lid 2	2012/111, 2012/223, 2012/224, 2013/031
art. 7.12b lid 1	2012/156, 2012/268, 2013/011, 2013/013.1, 2013/031
art. 7.12b lid 2	2012/173
art. 7.12b lid 2 en lid 3	2013/022, 2013/076
art. 7.12c	2012/111
art. 7.13 lid 1	2012/215, 2012/266, 2013/029, 2013/036, 2013/120 2013/133, 2013/137
art. 7.13 lid 1 onderdelen c en s	2012/107
art. 7.13 lid 2	
art. 7.13 lid 2 onderdelen h en j	2012/249
art. 7.13 lid 2 aanhef en onderdeel k	2012/266, 2013/035, 2013/085, 2013/123
art. 7.13 lid 2 aanhef en onderdeel m	2012/215
art. 7.13 lid 2 aanhef en onderdeel r	2013/068
art. 7.13 lid 6	2013/073
art. 7.24	2012/265, 2012/265.1, 2013/156
art. 7.24 lid 2 aanhef en onderdeel c	2013/079
art. 7.25 lid 1 aanhef en onderdeel c	2013/079
art. 7.29	2012/265, 2012/265.1
art. 7.29 lid 1	2012/267, 2013/139
art. 7.29 lid 2	2012/267, 2013/139
art. 7.30a lid 1	2013/033.5
art. 7.32 lid 1	2013/018, 2013/039, 2013/042, 2013/152
art. 7.32 lid 4	2013/020, 2013/020.1, 2013/054, 2013/098, 2013/118
art. 7.32 lid 5 aanhef en onder c	2013/005
art. 7.33 lid 1	2012/211.1, 2012/211, 2013/152, 2013/217, 2013/217.1 2013/225.1
art. 7.37 lid 1	2013/031, 2013/225.1
art. 7.37 lid 2	2013/018, 2013/039, 2013/042, 2013/094, 2013/217 2013/217.1
art. 7.42	2013/021
art. 7.42 lid 1	2013/087, 2013/132
art. 7.42 lid 1 en lid 4	2012/239
art. 7.42 lid 2	2013/018
art. 7.43 lid 1	2013/136
art. 7.45a	2012/236, 2013/003, 2013/020, 2013/020.1, 2013/054 2013/056, 2013/073, 2013/098, 2013/118

art. 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel a	2012/261, 2013/009, 2013/010, 2013/026, 2013/071
art. 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel c	2012/221
art. 7.45a lid 2	2012/221
art. 7.46	2012/261, 2013/009, 2013/010
art. 7.46 lid 1	2012/221, 2012/236, 2013/003, 2013/020, 2013/020.1 2013/026, 2013/054, 2013/056, 2013/073, 2013/098 2013/118
art. 7.46 lid 5	2013/003, 2013/054, 2013/056,2013/098, 2013/118
art. 7.46 lid 1, 2, 5	2013/071, 2013/136
art. 7.48 lid 4	2013/044
art. 7.50 lid 1	2012/211
art. 7.51 lid 1	2012/105
art. 7.52	2012/221
art. 7.57e	2012/222, 2013/163, 2013/182
art. 7.57e lid 1	2013/140
art. 7.57h	2012/240, 2013/051.1, 2013/194.1
art.7.59a	2013/080.5
art. 7.59a lid 4	2013/059
art. 7.60	2012/249
art. 7.61	2013/078
art. 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel g	2012/267
art. 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel f	2013/083
art. 7.61 lid 1 en 5	2013/080.5
art. 7.63a	2013/078
art. 7.76a lid 5	2013/002.6
art. 7.66 lid 1	2012/183, 2012/213, 2013/057, 2013/062
art. 7 66 lid 2	2012/200

Awb

art. 1:3 lid 1	2012/183, 2013/034
art. 2:15 lid 1	2013/194.1, 2013/248
art. 3:14	2012/226, 2013/248
art. 3:41 lid 1	2013/065, 2013/084
art. 3:47	2012/252
art. 4:17	2013/059, 2013/137
art. 4:18	2013/137
art. 6:5 lid 2	2013/078
art. 6:6	2013/078
art. 6:7	2012/226, 2013/065, 2013/079, 2013/084, 2013/127 2013/248, 2013/257
art. 6:8	2012/226, 2013/065, 2013/079, 2013/084, 2013/127 2013/248, 2013/257
art. 6:9 lid 1 en 2	2012/226, 2013/065, 2013/078, 2013/079, 2013/084 2013/127
art. 6:11	2012/226, 2012/234, 2013/065, 2013/059, 2013/078 2013/127, 2013/248
art. 6:15	2012/183, 2012/263, 2013/080.5
art. 6:22	2012/258, 2013/004.1, 2013/073
art. 7:1	2012/263
art. 7:1a	2013/080.5
art. 7:3	2012/222, 2013/065
art. 7:3	2012/261
art. 7:12 lid 1	2013/098, 2013/118
1rt. 7:25	2013/080.5
art. 7:26 lid 1	2012/242
art. 8:4 aanhef en onder e	2012/192, 2012/200, 2012/243, 2012/246, 2012/251 2013/057, 2013/067, 2013/120, 2013/131
art. 8:15	2013/059.3 I
art. 8:41 lid 1 en 3	2012/208, 2012/210
art. 8:54	2012/217, 2012/218, 2012/225
art. 8:54 lid 1 aanhef en onder b	2013/248, 2013/257
art. 8:57	2013/136
art. 8:72 lid 3	2012/248, 2013/004.1

art. 8:72 lid 4	2012/216, 2013/030, 2013/083
art. 8:73	2013/040
art. 8:75	2013/002.6
art. 8:75a lid 1	2013/002.6
art. 8:81	2012/209.1, 2012/211.1, 2012/265.1, 2013/004.1, 2013/013.1 2013/020.1, 2013/041.1, 2013/043.1, 2013/.047.1, 2013/051.1 2013/055.1, 2013/160.1, 2013/184.1, 2013/194.1, 2013/204.1 2013/209.1, 2013/217.1, 2013/225.1
art. 8:83 lid 3	2013/002.6
art. 8:84	2013/002.6
art. 8:86	2012/209, 2012/265, 2012/258, 2012/268, 2013/004.1 2013/013.1, 2013/020, 2013/020.1, 2013/043, 2013/043.1 2013/047, 2013/047.1, 2013/055, 2013/055.1, 2013/160 2013/160.1, 2013/209, 2013/209.1, 2013/217, 2013/217.1

Uitvoeringsbesluit WHW

art. 2.1 lid 1	2013/064

Vreemdelingenwet 2000

art. 8 onderdelen a en g	2013/005

Vreemdelingenbesluit 2000

art. 3.1	2013/005

Gedragscode internationale studenten HO 2013/005

AWGB

art. 1 aanhef en onderdeel c	2013/003
art. 4 lid 1	2013/003
art. 6	2013/003

Wet bescherming persoonsgegevens 2013/182

WSF 2000

art. 5.16 lid 2, 3 en 5	2012/183

<u>ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten</u>

Studentenstatuur ArtEz

art. 2.2. lid 2	2012/211.1, 2012/211

OER

art. 6.4	2013/064
art. 6.5 lid 2	2013/064

Regeling inschrijving, collegegeld en uitschrijving

art. lid 3	2012/211.1, 2012/211
art. lid 4	2012/211.1, 2012/211

<u>Avans Hogeschool</u>

OER

art. 4.6.2	2012/227
art. 4.6.3 lid 1, 4 en 9	2012/227

Fontys Hogescholen

OER bacheloropleiding Pedagogiek

art. 11	2013/041, 2013/041.1
art. 28 lid 1	2013/041
art. 28 lid 2	2013/041
art. 28 lid 3	2013/041
art. 32 lid 2	2013/041, 2013/041.1
art. 32 lid 3	2013/041, 2013/041.1

De Haagse Hogeschool

OER opleiding HBO-Rechten

art. 18 onderdeel 3.3.1	2013/006, 2013/074
art. 18 onderdeel 3.3.2	2013/006, 2013/074
art. 18 lid 7	2013/074

Reglement in- en uitschrijving 2012-2013	2013/071
art. 24	2013/071
art. 30	2013/071

Hanzehogeschool Groningen

Studentenstatuut

art. 8.1.1	2012/240

Regeling ordemaatregelen

art. 1	2012/240
art. 5	2012/240

Hogeschool van Amsterdam

OER 2011-2012

art. 6.2 lid 1	2012/242
art. 6.2 lid 2	2012/242
art 6.2 lid 3	2012/242
art. 6.2 lid 4	2012/242

OER 2012-2013

art. 5.16 lid 1	2013/022
art. 5.16 lid 2	2013/022
art. 5.16 lid 14	2013/022

Fraudereglement

art. 3 aanhef en onderdeel a	2013/022
art. 9 lid 1	2013/022
art. 9 lid 2	2013/022
art. 9 lid 3	2013/022

Stenden Hogeschool

OER

art. 2 lid 2,3, 4 en 5	2013/133

Hogeschool Arnhem Nijmegen

OER

art. 7.6 lid 1	2013/067

Hogeschool Utrecht

OER

art. 6 lid 6 aanhef en onderdeel b	2013/011
art. 23 lid 5	2012/259
art. 23 lid 12	2012/259
art. 23 lid 13 aanhef en onderdeel d	2013/040
art. 34 lid 7	2013/068
art. 34a lid 1	2013/132

Inschrijvingsregeling HU

art. 12	2012/265, 2012/265.1

Studiegids Business Management HU

Paragraaf 6.2.3.	2013/068

Hogeschool Inholland

Inschrijvingsreglement

art. 15 lid 1	2012/239
art. 15 lid 2	2012/239
art. 18 lid 1	2012/239

OER

art. 13 lid 1, 2, 6	2013/142, 2013/159, 2013/159.1
art. 17	2013/142, 2013/159, 2013/159.1
art. 32 lid 1	2013/035
art. 32 lid 5	2013/035
art. 32 lid 6	2012/266
art. 32 lid 7	2012/266

Hogeschool Leiden

OER bacheloropleiding Omgangskunde

art. 6.2 lid 1	2013/024
art. 6.3 lid 1	2013/024
art. 6.4 lid 1	2013/024

Hogeschool Arnhem Nijmegen

Toelatingsonderzoek decentrale selectie

onderdeel 11	2013/168

Hogeschool van Amsterdam

Besluit Collegegeldtarieven 2012-2013	2013/098, 2013/118

OER Bouwtechnische bedrijfskunde

art. 6.4 lid 2	2012/209, 2012/209.1
art. 6.4 lid 4	2012/209, 2012/209.1

OER Commerciële Economie

art. 5.10 lid 4	2013/120
art. 5.10 lid 5	2013/120
art. 5.10 lid 6	2013/120
art. 6.4 lid 1	2013/119
art. 6.4 lid 2	2013/119
art. 6.4 lid 3	2013/119
art. 6.4 lid 6	2013/119
art. 6.4 lid 1	2013/119

OER SJD

art. 5.10 lid 4	2013/029
art. 5.10 lid 6	2013/029

OER Ergotherapie

art. 6.2 lid 2	2013/007
art. 6.2 lid 3	2013/007

OER bacheloropleiding HvA 2012-2013

art. 6.3	2013/192
art. 6.4 lid 1, 2, 5	2013/129

Studentenstatuut HvA

art. 3.2 lid 2	2013/225.1
art. 3.3. lid 1	2012/203
art. 3.10	2012/262
art. 3.13 lid 1 en 4	2013/053, 20132/082, 2013/099

<u>NHL Hogeschool</u>

Regeling studieadvies **2013/032**

OER

art. 1.2	2013/123
art. 6.18 lid 1	2012/123
art. 6.18 lid 2	2013/123

<u>Hogeschool Rotterdam</u>

OER

art. 9.4 lid 6	2012/215

Reglement Studieadvies en afwijzing

art. 1.1	2013/204.1
art. 1.2.	2013/204.1
art. 1.4 lid 1	2012/216, 2013/204.1
art. 1.4 lid 5	2013/204.1
art. 1.5 lid 1	2013/204.1
art. 2.1	2012/264
art. 2.4 lid 1	2012/264

Hogeschoolgids

art. 9.5 lid 1	2013/076
art. 11.9 lid 5	2013/076

Hogeschool Zuyd

Regeling Studieadvies

art. 6 lid 3	2013/043, 2013/043.1

Reglement Inschrijving

art. 1.4 lid 4	2013/217, 2013/217.1
art. 1.4 lid 9 onderdeel h	2013/217, 2013/217.1

OER

art. 5.7 lid 1	2013/043, 2013/043.1
art. 5.7 lid 2	2013/043, 2013/043.1
art. 5.7 lid 3	2013/043, 2013/043.1

Hogeschool van Hall Larenstein

OER

art. 5.5 lid 1, 2, 3 en 5	2013/038.5
art. 5.6 lid 1 en 5	2013/038.5

Christelijke Hogeschool Windesheim

Regelement geschillenadviescommissie

art. 9 lid 2	2013/078
art. 10 lid 2	2013/078

Universiteit Maastricht

Handbook ESST 2011-2012	2013/131

Open Universiteit

Procedureregels Inschrijving 2008-2009 UU

Radboud Universiteit Nijmegen

Regeling Aanmelding en inschrijving

art. 30	2013/056

OER 2009-2010

art. 43 lid 1	2013/114
art. 43 lid 6	2013/114

OER masteropleidingen faculteit Managementwetenschappen

art. 6.2 lid 1	2013/137

Rijksuniversiteit Groningen

Reglement Inschrijving en Collegegeld

art. 1 aanhef en onderdeel f en l	2013/073
art. 11 lid 1	2013/073
art. 17 lid 1 en 2	2013/044

OER masteropleiding Pedagogische Wetenschappen

art. 3.11	2013/073

OER Rechtsgeleerdheid

art. 6 lid 1 en 2	2013/126

Technische Universiteit Delft

Studentenstatuut

Bijlage 15	2013/047, 2013/047.1

Universiteit van Amsterdam

Fraude- en plagiaatregeling

art. 1 lid 3	2012/173
art. 6 lid 1, 2 en 4	2012/173

Inschrijvingsbesluit UvA 2012-2013 Deel I

art. 5 lid 1 en 2	2013/042, 2013/152
art. 9 lid 3	2013/042
art. 13 lid 2	2013/087
art. 20	2013/087

Inschrijvingsbesluit UvA deel II

art. 5	2012/236, 2013/091
art. 12	2013/091

OER UvA

art. 4.1 lid 2	2013/030

OER Sociale Geografie en Planologie

art. 4.5	2012/249

Cursushandleiding Recht, Grondbeleid en Vastgoedontwikkeling

Paragraaf 12	2012/249

OER faculteit rechtsgeleerdheid

art. 22 lid 1	2013/031

OER ACTA

art. 19 lid 1 en 3	2013/085
art. 22 lid 1 aanhef en onderdeel a	2013/085

Universiteit Utrecht

Regeling financiële ondersteuning

art. 1	2012/105

OER

art. 7 lid 3	2012/252
art. 10	2012/252

OER Faculteit Geesteswetenschappen

art. 5.1	2013/139
art. 5.5	2013/139
Bijlage C	2013/139

<u>Vrije Universiteit van Amsterdam</u>

Regeling financiële ondersteuning studenten

OER Master opleiding Fiscaal recht

art. 18 lid 1	2012/156
art. 18 lid 2	2012/156

OER Bachelor opleiding Rechtsgeleerdheid

art. 27	2012/258, 2013/004.1

OER Bachelor opleiding Economie en Bedrijfskunde

art. 28 lid 1, 3, 4, 6	2013/016

OER bacheloropleiding Gezondheid en Leven

art. 9 lid 1	2012/267
art. 9 lid 3	2012/267
art. 9 lid 5	2012/267

OER VU sectie premaster

art. 15 lid 1 en 8	2013/160, 2013/160.1
art. 34	2013/160, 2013/160.1

Regeling aanmelding en inschrijving 2012-2013

art. 10 lid 5	2013/003, 2013/009, 2013/010, 2013/020, 2013/020.1 2013/026
art. 10 lid 6	2013/009, 2013/010
art. 15	2013/003, 2013/009, 2013/010, 2013/026

Aanvulling regeling aanmelding en inschrijving 2012-2013

art. 5 lid 5	2013/160, 2013/160.1

scriptiehandleiding masteropleidingen 2013/150

<u>Universiteit Leiden</u>

Regeling bindend studieadvies

art. 2.1.7	2013/014
art. 3.5	2013/014
art. 4.1.8	2013/014
art. 4.2.2	2013/015, 2013/051
art. 4.8	2013/014, 2013/051
art. 4.9	2013/015
art. 5.5	2013/051

OER opleiding geneeskunde

art. 4.1 lid 5	2012/107

OER opleiding geneeskunde 2011-2012

art. 4.1 lid 1	2013/036
art. 4.1 lid 3	2013/036

OER opleiding Godsdienstwetenschappen

art. 4.8	2013/014

Erasmus Universiteit Rotterdam

OER opleiding bestuurskunde

art. 21 lid 1	2012/238
art. 22 lid 1	2012/238
art. 25	2012/238

Universiteit van Tilburg

Regeling Inschrijving

art. 3 lid 1	2013/136
art. 22 lid 1	2013/136
art. 22 lid 2	2013/136
art. 23	2013/136

Universiteit Twente

OER Public Administration

art. 8b lid 2	2013/143

Zakenregister

Zaaknummer	**Datum**
2012/105	9 januari 2013
2012/107	2 januari 2013
2012/111	2 januari 2013
2012/156	9 januari 2013
2012/173	29 januari 2013
2012/183	4 februari 2013
2012/192	9 januari2013
2012/197.4	9 januari 2013
2012/200	4 februari 2013
2012/203	12 maart 2013
2012/208	22 januari 2013
2012/209	15 januari 2013
2012/209.1	15 januari 2012
2012/210	22 januari 2013
2012/211.1	9 januari 2013
2012/211	12 maart 2013
2012/213	4 februari 2013
2012/215	5 maart 2013
2012/216	4 februari 2013
2012/217	31 januari 2013
2012/218	31 januari 2013
2012/221	5 maart 2013
2012/222	6 mei 2013
2012/223	28 januari 2013
2012/224	28 januari 2013
2012/225	31 januari 2013
2012/226	12 maart 2013
2012/227	1 juli 2013
2012/231	16 april 2013
2012/232	12 maart 2013
2012/234	24 april 2013
2012/236	16 april 2013
2012/237	16 april 2013
2012/238	24 april 2013
2012/239	17 april 2013
2012/240	21 maart 2013
2012/242	`17 april 2013
2012/243	16 april 2013
2012/249	16 mei 2013
2012/251	1 maart 2013
2012/252	16 april 2013
2012/259	21 mei 2013
2012/264	12 maart 2013
2012/257	17 april 2013
2012/258	30 januari 2013
2012/261	8 juli 2013
2012/263	7 mei 2013
2012/264	5 maart 2013
2012/265	21 januari 2013
2012/265.1	21 januari 2013
2012/266	1 mei 2013
2012/267	12 juni 2013
2012/268	12 februari 2013
2013/002.6	29 januari 2013
2013/003	9 juli 2013
2013/004.1	30 januari 2013
2013/005	6 mei 2013
2013/006	12 juni 2013
2013/007	13 mei 2013

2013/009	25 juni 2013
2013/010	25 juni 2013
2013/011	27 juni 2013
2013/013.1	12 februari 2013
2013/014	1 mei 2013
2013/014	1 mei 2013
2013/016	24 april 2013
2013/018	7 mei 2013
2013/020	23 april 2013
2013/020.1	23 april 2013
2012/021	16 juli 2013
2013/022	12 juni 2013
2013/024	12 juni 2013
2013/026	12 juni 2013
2013/029	12 juni 2013
2013/030	27 augustus 2013
2013/031	21 augustus 2013
2013/032	9 juli 2013
2013/033.5	16 april 2013
2013/034	26 augustus 2013
2013/035	25 juni 2013
2013/036	12 juni 2013
2013/038.5	9 juli 2013
2013/039	22 juli 2013
2013/040	16 juli 2013
2013/041.1	27 maart 2013
2013/041	12 juni 2013
2013/042	19 augustus 2013
2013/043	3 april 2013
2013/043.1	3 april 2013
2013/044	21 augustus 2013
2013/045	9 december 2013
2013/047	27 maart 2013
2013/047.1	27 maart 2013
2013/051	13 juni 2013
2013/051.1	22 april 2013
2013/053	9 juli 2013
2013/054	9 juli 2013
2013/055	22 april 2013
2013/055.1	22 april 2013
2013/056	24 juli 2013
2013/057	24 juli 2013
2013/059	26 augustus 2013
2013/059.3 I	26 augustus 2013
2013/062	26 augustus 2013
2013/064	21 augustus 2013
2013/065	16 juli 2013
2013/067.6	8 oktober 2013
2013/068	6 november 2013
2013/071	25 juli 2013
2013/073	7 oktober 2013
2013/074	23 september 2013
2013/076	24 juli 2013
2013/077	31 oktober 2013
2013/078	1 november 2013
2013/079	21 augustus 2013
2013/080.5	29 oktober 2013
2013/081	16 oktober 2013
2013/082	14 november 2013
2013/083	7 oktober 2013
2013/084	7 oktober 2013
2013/085	5 november 2013
2013/087	7 oktober 2013
2013/091	9 oktober 2013

2013/094	13 november 2013
2013/097	9 oktober 2013
2013/098	8 oktober 2013
2013/099	9 oktober 2013
2013/114	20 november 2013
2013/118	8 oktober 2013
2013/119	9 december 2013
2013/120	9 december 2013
2013/122	17 oktober 2013
2013/123	27 november 2013
2013/126	9 oktober 2013
2013/127	28 oktober 2013
2013/128	9 oktober 2013
2013/129	13 november 2013
2013/131	17 december 2013
2013/132	28 oktober 2013
2013/133	4 december 2013
2013/136	28 november 2013
2013/137	9 december 2013
2013/139	4 december 2013
2013/140	26 september 2013
2013/142	20 december 2013
2013/143	20 december 2013
2013/150	4 december 2013
2013/152	11 november 2013
2013/156	20 december 2013
2013/159 en 159.1	23 september 2013
2013/160 en 160.1	26 augustus 2013
2013/163	18 september 2013
2013/168	18 september 2013
2013/182	20 december 2013
2013/184.1	29 november 2013
2013/194.1	31 oktober 2013
2013/204.1	11 november 2013
2013/209 en 209.1	13 november 2013
2013/217 en 217.1	29 november 2013
2013/225.1	29 november 2013
2013/248	17 december 2013
2013/257	17 december 2013
2013/257	17 december 2013

Register Instellingsorganen

CBE Erasmus Universiteit Rotterdam	2012/192, 2012/238, 2013/033.5, 2013/055, 2013/055.1 2013/059
CBE Open Universiteit	2012/251, 2013/081
CBE Rijksuniversiteit Groningen	2012/232, 2013/065, 2013/126
CBE Technische Universiteit Delft	2013/047, 2013/047.1
CBE Universiteit Leiden	2012/107, 2012/210, 2012/111, 2013/014, 2013/015 2013/036, 2013/051.1, 2013/051
CBE Universiteit van Amsterdam	2012/173, 2012/209, 2012/209.1, 2012/249, 2012/267 2013/030, 2013/031, 2013/083, 2013/085, 2013/097 2013/248
CBE Vrije Universiteit van Amsterdam	2012/156, 2012/258, 2013/004.1, 2013/016, 2013/150 2013/160, 2013/160.1
CBE Universiteit Utrecht	2012/252, 2013/139
CBE Radboud Universiteit	2013/114, 2013/127, 2013/137
CBE Universiteit Maastricht	2013/131
CBE Universiteit Twente	2013/143
Universiteit Utrecht	2012/105
Universiteit van Amsterdam	2012/183, 2012/236, 2013/002.6, 2013/042, 2013/087 2013/091, 2013/128, 2013/152, 2013/182
Universiteit van Tilburg	2013/034, 2013/136
Universiteit Maastricht	2012/221
Vrije Universiteit van Amsterdam	2012/222, 2013/003, 2013/009, 2013/010, 2013/020 2013/020.1, 2013/026, 2013/194.1
Open Universiteit	2013/184.1
Radboud Universiteit Nijmegen	2013/056
Rijksuniversiteit Groningen	2013/044, 2013/073, 2013/140
CBE ArtEZ Hogeschool voor de kunsten	2013/064
CBE Fontys Hogescholen CBE Fontys Hogeschool voor de Kunsten	2013/041.1, 2013/041 2013/209, 2013/209.1
CBE Hogeschool van Amsterdam	2012/231, 2012/242, 2013/007, 2013/022, 2013/029 2013/045, 2013/084, 2013/119, 2013/120, 2013/129
CBE Stenden Hogeschool	2013/133
CBE Hogeschool Arnhem Nijmegen	2013/067
CBE Hogeschool Rotterdam 2013/204.1	2012/215, 2012/216, 2012/246, 2012/264, 2013/076
CBE Hogeschool Inholland	2012/208, 2012/243, 2012/266, 2012/268, 2013/013.1 2013/035, 2913/077, 2013/080.5, 2013/142, 2013/159

	2013/159.1
CBE De Haagse Hogeschool	2012/200, 2012/237, 2012/257, 2013/006, 2013/062 2013/074, 2013/122, 2013/257
CBE Hogeschool Leiden	2013/024, 2013/257
CBE Hogeschool voor de Kunsten Utrecht	2012/213
CBE Hogeschool Utrecht	2012/259, 2013/011, 2013/040, 2013/068
CBE Hogeschool Zuyd	2013/043, 2013/043.1
CBE Saxion Hogeschool	2013/079, 2013/163
CBE Stenden Hogeschool	2012/223, 2012/224
CBE NHL Hogeschool	2013/032, 2013/123
CBE Christelijke Hogeschool Windesheim	2012/226, 2013/057
CBE Avans Hogeschool	2012/227
ArtEZ Hogeschool voor de kunsten	2012/211.1, 2012/211
Avans Hogeschool	2013/021
Fontys Hogescholen	2012/217, 2012/218, 2012/225
Hanzehogeschool Groningen	2012/240
Hogeschool van Amsterdam	2012/203, 2012/234, 2012/261, 2012/263, 2013/053 2013/054, 2013/082, 2013/094, 2013/098, 2013/099 2013/118, 2013/225.1
Hogeschool Inholland	2012/239, 2013/039
Hogeschool Rotterdam	2013/005, 2013/018, 2013/217, 2013/217.1
Hogeschool Utrecht	2012/265, 2012/265.1, 2013/132, 2013/156
Hogeschool van Hall Larenstein	2013/038.5
De Haagse Hogeschool	2013/071
Hogeschool Arnhem Nijmegen	2013/168
Christelijke Hogeschool Windesheim	2013/078

Zaaknummer	: 2012/105
Rechter(s)	: mr. Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 9 januari 2013
Partijen	: Appellante tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Bijzonder omstandigheden, financiële ondersteuning, periode prestatiebeurs, studievertraging
Artikelen	: WHW artikel 7.51 lid 1; Regeling financiële ondersteuning UU artikel 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat ingevolge artikel 1 van de Regeling niet bepalend is of de studievertragende omstandigheid zich voor het eerst heeft voorgedaan in een jaar dat een prestatiebeurs werd ontvangen, maar of de student de studievertraging als gevolg daarvan heeft opgelopen in een jaar waarin hij een prestatiebeurs ontving. Nu appellante de studievertraging in het studiejaar 2010-2011 niet heeft opgelopen in een periode waarin zij een prestatiebeurs ontving, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante voor dat studiejaar niet in aanmerking komt voor financiële ondersteuning als bedoeld in artikel 1 van de Regeling.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 10 februari 2012 heeft verweerder geweigerd appellante financiële ondersteuning te verlenen.

Bij beslissing van 4 mei 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 8 juni 2012, beroep ingesteld. Bij brief van 5 juli 2012 heeft appellante een nader stuk ingediend.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting op 6 december 2012 aan de orde gesteld, waar partijen met kennisgeving niet zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek treft het instellingsbestuur voorzieningen voor de financiële ondersteuning van een student die voldoet aan de in dat artikellid vermelde voorwaarden.
Ingevolge het vierde lid stelt het instellingsbestuur regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel, waartoe in ieder geval behoren regels over de aanvang, de duur en de hoogte van de financiële ondersteuning.

Ingevolge artikel 1 van de Regeling financiële ondersteuning op grond van overmacht van de Universiteit Utrecht (hierna: de Regeling) komt de student die ten gevolge van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 2 studievertraging heeft opgelopen in de periode waarin hij studiefinanciering in de vorm van een prestatiebeurs heeft genoten in aanmerking voor financiële ondersteuning indien hij zich als student inschrijft voor een opleiding waarvoor hem nog geen graad is verleend en het wettelijk collegegeld is verschuldigd.

2.2. Verweerder heeft het verzoek van appellante om financiële ondersteuning voor het studiejaar 2010-2011 afgewezen, omdat zij in dat jaar geen prestatiebeurs ontving.

2.3. Het College begrijpt het betoog van appellante aldus, dat zij recht heeft op financiële ondersteuning voor het studiejaar 2010-2011, omdat de chronische ziekte die de studievertraging in dat studiejaar heeft veroorzaakt, is ontstaan in de periode dat zij een prestatiebeurs ontving.

2.3.1. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat ingevolge artikel 1 van de Regeling niet bepalend is of de studievertragende omstandigheid zich voor het eerst heeft voorgedaan in een jaar dat een prestatiebeurs werd ontvangen, maar of de student de studievertraging als gevolg daarvan heeft opgelopen in een jaar waarin hij een prestatiebeurs ontving. Nu appellante de studievertraging in het studiejaar 2010-2011 niet heeft opgelopen in een periode waarin zij een prestatiebeurs ontving, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante voor dat studiejaar niet in aanmerking komt voor financiële ondersteuning als bedoeld in artikel 1 van de Regeling.
Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/217
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 31 januari 2013
Partijen	: Appellante tegen Fontys Hogescholen
Trefwoorden	: Langstudeermaatregel, tegemoetkomen aan bezwaar, procesbelang, veroordeling proceskosten voor door derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand
Artikelen	: Awb artikel 8:54
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft. Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellante medegedeeld dat het door haar in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan haar zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden. 2.3. Hieruit volgt dat het door appellante beoogde resultaat is bereikt en zij geen belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van Fontys Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 25 september 2012 heeft verweerder het door appellante bij hem tegen oplegging van de langstudeerdersmaatregel gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 november 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van het College verwezen naar een enkelvoudige.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft.
Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellante medegedeeld dat het door haar in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan haar zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden.

2.3. Hieruit volgt dat het door appellante beoogde resultaat is bereikt en zij geen belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
II. veroordeelt het college van beroep van Fontys Hogeschool tot vergoeding aan [naam] van de bij haar opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
III. gelast dat het college van beroep van Fontys Hogeschool aan [naam] het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2012/107
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Mollee, Lubberdink
Datum uitspraak	: 2 januari 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Beoordeling, ontzegging toegang co-schappen, proportionaliteit, studievertraging
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 1 onderdelen c en s; OER opleiding geneeskunde Universiteit Leiden artikel 4.1. lid 5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Niet in geschil is dat appellant ten tweede male een onvoldoende beoordeling heeft gekregen voor zijn coschap sociale geneeskunde. Bij uitspraak van heden in zaak nummer 2012/111/CBE (www.cbho.nl) heeft het College het door appellant tegen de ongegrondverklaring door het CBE van het daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard. In die onvoldoende beoordeling heeft het CBE voldoende grond mogen vinden om het door appellant bij hem tegen het beslissing van de examencommissie tot ontzegging aan appellant van de toegang tot de volgende coschappen ingestelde beroep ongegrond te verklaren.

In de beslissing van 16 februari 2012 heeft de examencommissie als voorwaarde voor het voortzetten van de coschappen gesteld dat appellant volledige medewerking aan het onderzoek door de Commissie Professioneel Gedrag verleent. Het CBE heeft terecht geen reden gezien om deze voorwaarde onrechtmatig te achten. Over het professioneel gedrag van appellant kon gerede twijfel bestaan, nu tijdens beide keren dat appellant het coschap sociale geneeskunde heeft gevolgd de examinator een melding over diens professioneel gedrag heeft gedaan en ook negatieve signalen zijn ontvangen tijdens het coschap gynaecologie en verloskunde, voor welk coschap appellant een negatieve beoordeling heeft gekregen, alsmede tijdens het coschap kindergeneeskunde, welk coschap appellant een tweede maal heeft moeten afleggen.
(…)
2.3.1. Aan de beslissing van 13 juni 2012 heeft het CBE ten grondslag gelegd dat, indien een student de toegang tot de coschappen voor de duur van een onderzoek naar diens professioneel gedrag wordt ontzegd, de examencommissie zorg dient te dragen voor een voorspoedig verloop van dat onderzoek. Volgens het CBE bestaat in dit geval geen reden om de beslissing van de examencommissie voor appellant onevenredig bezwarend te achten, reeds omdat het feit dat deze geruime tijd van deelname aan de coschappen is uitgesloten in de eerste plaats het gevolg is van zijn weigering om volledige medewerking aan het onderzoek te verlenen. Niet bestreden is dat appellant ervoor gekozen heeft geen medewerking te verlenen aan het onderzoek. Voor zover de studie van appellant vertraagd wordt als gevolg van de lange duur van de ontzegging tot de coschappen, is dit een gevolg van de door appellant zelf gemaakte keuze. Het CBE heeft dat gevolg voor zijn rekening mogen laten. Dat appellant ter zitting bij het College alsnog te kennen heeft gegeven dat hij nu wel medewerking aan het onderzoek wil verlenen, kan aan het voorgaande niet afdoen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats, appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 16 februari 2012 heeft de examencommissie appellant de toegang tot de coschappen voor de duur van het onderzoek door de Commissie Professioneel Gedrag ontzegd.

Bij beslissing van 13 juni 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 18 juni 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak gelijktijdig met zaak nr. 2012/111/CBE op 19 november 2012 ter zitting behandeld, waar appellant in persoon, bijgestaan door
mr. P.F.M. Gulickx, advocaat te Breda, en het CBE, vertegenwoordigd door
mr. M.A.C. de Boer, drs. E. Kruyt, mr. P.L. de Vos en dr. A.J. Fogteloo, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding een onderwijs- en examenregeling vast.
Ingevolge het tweede lid worden in de onderwijs- en examenregeling per opleiding de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:

[..]
c. de kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die een student zich bij beëindiging van de opleiding moet hebben verworven,
[..]
s. waar nodig, dat het met goed gevolg afgelegd hebben van tentamens voorwaarde is voor de toelating tot het afleggen van andere tentamens.

Ingevolge artikel 4.1, vijfde lid, van de Onderwijs- en examenregeling opleiding Geneeskunde (ongedeelde opleiding) 2011-2012 geldt ten aanzien van de beoordelingsmomenten in de coassistentschappen dat de examencommissie kan beslissingen om een student bij een onvoldoende beoordeling van een coassistentschap de toegang tot de volgende coassistentschappen te ontzeggen. De examencommissie verbindt aan een dergelijke uitspraak een termijn, alsmede voorwaarden, waaraan de student moet voldoen om opnieuw tot de coassistentschappen te worden toegelaten.

2.2. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat er geen grond was om hem de toegang tot de coschappen te ontzeggen en de examencommissie ten onrechte reden heeft gezien om onderzoek naar zijn professioneel gedrag te laten verrichten, nu hij eerdere coschappen met succes heeft afgerond en de enige klachten over zijn gedrag van dezelfde persoon afkomstig zijn.

2.2.1. Niet in geschil is dat appellant ten tweede male een onvoldoende beoordeling heeft gekregen voor zijn coschap sociale geneeskunde. Bij uitspraak van heden in zaak nummer 2012/111/CBE (www.cbho.nl) heeft het College het door appellant tegen de ongegrondverklaring door het CBE van het daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard. In die onvoldoende beoordeling heeft het CBE voldoende grond mogen vinden om het door appellant bij hem tegen het beslissing van de examencommissie tot ontzegging aan appellant van de toegang tot de volgende coschappen ingestelde beroep ongegrond te verklaren.

In de beslissing van 16 februari 2012 heeft de examencommissie als voorwaarde voor het voortzetten van de coschappen gesteld dat appellant volledige medewerking aan het onderzoek door de Commissie Professioneel Gedrag verleent. Het CBE heeft terecht geen reden gezien om deze voorwaarde onrechtmatig te achten. Over het professioneel gedrag van appellant kon gerede twijfel bestaan, nu tijdens beide keren dat appellant het coschap sociale geneeskunde heeft gevolgd de examinator een melding over diens professioneel gedrag heeft gedaan en ook negatieve signalen zijn ontvangen tijdens het coschap gynaecologie en verloskunde, voor welk coschap appellant een negatieve beoordeling heeft gekregen, alsmede tijdens het coschap kindergeneeskunde, welk coschap appellant een tweede maal heeft moeten afleggen.

2.3. Appellant betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat de beslissing van de examencommissie om hem voor de duur van het onderzoek naar zijn professioneel gedrag de toegang tot de coschappen te ontzeggen disproportioneel is, gelet op de studievertraging die hij hierdoor oploopt en de daarmee gepaard gaande kosten.

2.3.1. Aan de beslissing van 13 juni 2012 heeft het CBE ten grondslag gelegd dat, indien een student de toegang tot de coschappen voor de duur van een onderzoek naar diens professioneel gedrag wordt ontzegd, de examencommissie zorg dient te dragen voor een voorspoedig verloop van dat onderzoek. Volgens het CBE bestaat in dit geval geen reden om de beslissing van de examencommissie voor appellant onevenredig bezwarend te achten, reeds omdat het feit dat deze geruime tijd van deelname aan de coschappen is uitgesloten in de eerste plaats het gevolg is van zijn weigering om volledige medewerking aan het onderzoek te verlenen.

Niet bestreden is dat appellant ervoor gekozen heeft geen medewerking te verlenen aan het onderzoek. Voor zover de studie van appellant vertraagd wordt als gevolg van de lange duur van de ontzegging tot de coschappen, is dit een gevolg van de door appellant zelf gemaakte keuze. Het CBE heeft dat gevolg voor zijn rekening mogen laten. Dat appellant ter zitting bij het College alsnog te kennen heeft gegeven dat hij nu wel medewerking aan het onderzoek wil verlenen, kan aan het voorgaande niet afdoen.

2.4. Het beroep van appellant is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College,

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/111
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Mollee, Lubberdink
Datum uitspraak	: 2 januari 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Beoordeling, co-schappen
Artikelen	:.WHW artikel 7.12 en 7.12c
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. In de enkele omstandigheid dat de onderwijseenheid appellant niet, voorafgaand aan het coschap, heeft geïnformeerd over het feit dat zijn stagebegeleiders er van op de zijn gesteld dat hij het coschap voor de tweede maal doorloopt, heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat appellant hierdoor bij de beoordeling van zijn stages in zijn belangen is geschaad. Daartoe wordt overwogen dat beide stagebegeleiders de door appellant afgelegde stages met een voldoende hebben beoordeeld en, naar ter zitting is gebleken, die stagebegeleiders niet betrokken zijn geweest bij de beoordeling van de kennistoets en presentatie, voor welke twee onderdelen appellant een onvoldoende beoordeling heeft gekregen en tegen welke beoordeling appellant in beroep geen specifieke gronden heeft aangevoerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woon[plaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 14 december 2011 heeft de examinator van de onderwijseenheid ‘coschap sociale geneeskunde’ het resultaat van het door appellant afgelegde coschap sociale geneeskunde onvoldoende beoordeeld.

Bij beslissing van 13 juni 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 21 juni 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak gelijktijdig met zaak nr. 2012/107/CBE ter zitting behandeld op 19 november 2012, waar appellant in persoon, bijgestaan door
mr. P.F.M. Gulickx, advocaat te Breda, en het CBE, vertegenwoordigd door
mr. M.A.C. de Boer, drs. E. Kruyt, mr. P.L. de Vos en dr. A.J. Fogteloo, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat hij bij de beoordeling van het coschap in zijn belangen is geschaad. Daartoe stelt hij dat de onderwijseenheid hem niet heeft geïnformeerd over het feit dat, voorafgaand aan het coschap, zijn stagebegeleiders er van op de hoogte zijn gebracht dat hij voor dat coschap eerder een onvoldoende beoordeling heeft gekregen en hij daartegen in rechte is opgekomen. Volgens appellant heeft deze uitwisseling van informatie een negatief effect gehad op de beoordeling door zijn stagebegeleiders.

2.2. Aan de beslissing van 13 juni 2012 heeft het CBE, voor zover thans van belang, ten grondslag gelegd dat de examinator van de onderwijseenheid ‘coschap sociale geneeskunde’

afdoende heeft toegelicht dat het binnen de onderwijseenheid gebruikelijk is de stagebegeleiders vooraf in te lichten over het feit dat een student het coschap voor de tweede maal doorloopt, teneinde te bereiken dat zo nodig bijtijds extra begeleiding kan worden geboden.

2.3. In de enkele omstandigheid dat de onderwijseenheid appellant niet, voorafgaand aan het coschap, heeft geïnformeerd over het feit dat zijn stagebegeleiders er van op de zijn gesteld dat hij het coschap voor de tweede maal doorloopt, heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat appellant hierdoor bij de beoordeling van zijn stages in zijn belangen is geschaad. Daartoe wordt overwogen dat beide stagebegeleiders de door appellant afgelegde stages met een voldoende hebben beoordeeld en, naar ter zitting is gebleken, die stagebegeleiders niet betrokken zijn geweest bij de beoordeling van de kennistoets en presentatie, voor welke twee onderdelen appellant een onvoldoende beoordeling heeft gekregen en tegen welke beoordeling appellant in beroep geen specifieke gronden heeft aangevoerd.
Het betoog faalt.

2.4. Het beroep van appellant is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/156
Rechter(s)	: mr. Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 9 januari 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Compensatieplicht vakken, schadevergoeding, studeerbaarheid, studieprogramma, taak universiteit, vrijstellingen
Artikelen	: WHW artikel 1.3 lid 1, 7.12b; OER Masteropleiding Fiscaalrecht VU artikel 18 lid 1 en 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.3. Ter zitting heeft appellant desgevraagd bevestigd dat hij de aan de UvA te volgen vakken die hij ten grondslag heeft gelegd aan zijn verzoek om vrijstelling ten tijde van de beslissing van 19 oktober 2011 nog niet met succes had afgerond. Ingevolge artikel 18, eerste lid, van de OER kan echter eerst vrijstelling worden verleend nadat een tentamen met goed gevolg is afgelegd. Reeds daarom heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellant ten onrechte heeft afgewezen. De stelling van appellant dat zijn verzoek om vrijstelling moet worden gezien als een verzoek om toestemming als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de OER, leidt niet tot een ander oordeel. Voor zover die toestemming al voorafgaand aan het volgen van de vakken is gevraagd, heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat de examencommissie in redelijkheid heeft kunnen weigeren appellant nog meer vakken aan een andere universiteit te laten volgen ten behoeve van de masteropleiding Fiscaal Recht van de VU, omdat de VU anders een getuigschrift zou moeten verstrekken zonder dat zij zelf een reële onderwijsprestatie heeft geleverd en in strijd met de opdracht van een universiteit de kern van de opleiding te verzorgen. (…) 2.3.1. De tekst van de beslissing van 16 augustus 2011 biedt geen grond voor de uitleg van appellant. De omstandigheid dat de vrijstellingen zijn verleend voor vakken uit het curriculum van de masteropleiding Fiscaal Recht van de VU wijst er juist op dat aan de daaraan verbonden compensatieplicht moet worden voldaan door het volgen van vakken aan de VU. Voor het volgen van vakken aan een andere universiteit is ingevolge artikel 18, tweede lid, van de OER ook uitdrukkelijk toestemming nodig van

de examencommissie. Gelet hierop heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de examencommissie bij de beslissing van 19 oktober 2011 een nieuwe voorwaarde aan de compensatieplicht heeft verbonden.
(…)
2.4.1. De schade die appellant stelt te hebben geleden, hangt samen met de bij beslissing van 16 augustus 2011 opgelegde verplichting om de 30 studiepunten van de vakken waarvoor hij vrijstelling heeft gekregen te compenseren met vakken van de VU. Ook de stelling van appellant dat hem een onstudeerbaar programma is opgelegd, hangt met die verplichting samen. Tegen de beslissing van 16 augustus 2011 heeft appellant echter geen beroep ingesteld. Reeds daarom heeft het CBE in het kader van het beroep tegen de beslissing van 19 oktober 2011 terecht overwogen dat voor het voor het toekennen van een schadevergoeding en het afgeven van een verklaring dat appellant een onstudeerbaar studieprogramma is opgelegd geen aanleiding bestaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 augustus 2011 heeft de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid aan appellant vrijstellingen verleend voor vier vakken uit het curriculum van de masteropleiding Fiscaal Recht onder de voorwaarde dat de 30 studiepunten van die vakken worden gecompenseerd.

Bij beslissing van 19 oktober 2011 heeft de examencommissie geweigerd appellant vrijstellingen te verlenen voor drie vakken uit het curriculum van de masteropleiding Fiscaal Recht. Voorts heeft de examencommissie beslist dat appellant vakken die hij aan de Universiteit van Amsterdam (hierna: UvA) heeft gevolgd niet meer kan opvoeren om te voldoen aan de eisen die op grond van het curriculum van de masteropleiding Fiscaal Recht van de Vrije Universiteit Amsterdam (hierna: VU) gelden.

Bij beslissing van 23 juli 2012 heeft het CBE het door appellant tegen de beslissing van 19 oktober 2011 ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 20 augustus 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 6 december 2012, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, en mr. J. Struiksma, voorzitter van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft de examencommissie bij brief van 14 oktober 2011 verzocht hem vrijstelling te verlenen voor drie vakken uit het curriculum van de masteropleiding Fiscaal Recht van de VU. Voorts heeft appellant de examencommissie bij die brief verzocht hem toestemming te verlenen om de 30 studiepunten van de vakken waarvoor hij bij beslissing van 16 augustus 2011 vrijstelling heeft gekregen, te mogen compenseren met de in de brief vermelde vakken die hij aan de UvA heeft gevolgd.
Ter zitting heeft de voorzitter van de examencommissie desgevraagd bevestigd dat de beslissing van 19 oktober 2011 de beslissing van de examencommissie op die verzoeken bevat en

niet een eerder aan appellant verzonden brief van 17 oktober 2011. Nu het CBE die beslissing ook heeft beoordeeld, stelt het College vast dat deze procedure betrekking heeft op de beslissing van het CBE tot ongegrondverklaring van het beroep van appellant tegen de beslissing van de examencommissie van 19 oktober 2011.

2.2. Appellant betoogt dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het bij hem ingestelde beroep enkel nog betrekking had op twee geschilpunten, namelijk of appellant schadevergoeding zou moeten ontvangen van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de VU en of appellant een verklaring zou moeten krijgen waarin de examencommissie te kennen geeft appellant een onstudeerbaar studieprogramma te hebben opgelegd. Volgens appellant maakte ook de afwijzing van zijn verzoek om vrijstelling voor de drie nog resterende vakken uit het curriculum van de masteropleiding Fiscaal Recht van de VU nog deel uit van het geschil en heeft hij die vrijstelling ten onrechte niet gekregen.

2.2.1. Ingevolge artikel 18, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van de Masteropleiding Fiscaal Recht van de VU (hierna: OER) kan de examencommissie na advies van de desbetreffende examinator te hebben ingewonnen, vrijstelling verlenen van een tentamen op grond van:
a. een eerder met goed gevolg afgelegd tentamen in het hoger onderwijs binnen Nederland of daarbuiten, dat wat betreft niveau en kwaliteit overeenkomt met het onderdeel waarvoor vrijstelling wordt verzocht, of
b. kennis en/of vaardigheden die buiten het hoger onderwijs zijn opgedaan.
Ingevolge het tweede lid is, indien een student aan de eisen van bepaalde tentamens wenst te voldoen door studie aan een andere faculteit of (Nederlandse of buitenlandse) universiteit, vooraf goedkeuring van de examencommissie vereist.

2.2.2. Het CBE heeft zich in zijn beslissing op het standpunt gesteld dat de afwijzing van het verzoek van appellant om vrijstelling voor de nog resterende drie vakken geen onderdeel meer uitmaakt van het geschil, maar is daar in de overwegingen vervolgens wel inhoudelijk op ingegaan. Onder die omstandigheden ziet het College in het ter zitting herhaalde standpunt van het CBE geen aanleiding voor het oordeel dat het betoog van appellant dat zijn verzoek om vrijstelling ten onrechte is afgewezen thans buiten beschouwing moet worden gelaten.

2.2.3. Ter zitting heeft appellant desgevraagd bevestigd dat hij de aan de UvA te volgen vakken die hij ten grondslag heeft gelegd aan zijn verzoek om vrijstelling ten tijde van de beslissing van 19 oktober 2011 nog niet met succes had afgerond. Ingevolge artikel 18, eerste lid, van de OER kan echter eerst vrijstelling worden verleend nadat een tentamen met goed gevolg is afgelegd. Reeds daarom heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellant ten onrechte heeft afgewezen. De stelling van appellant dat zijn verzoek om vrijstelling moet worden gezien als een verzoek om toestemming als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de OER, leidt niet tot een ander oordeel. Voor zover die toestemming al voorafgaand aan het volgen van de vakken is gevraagd, heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat de examencommissie in redelijkheid heeft kunnen weigeren appellant nog meer vakken aan een andere universiteit te laten volgen ten behoeve van de masteropleiding Fiscaal Recht van de VU, omdat de VU anders een getuigschrift zou moeten verstrekken zonder dat zij zelf een reële onderwijsprestatie heeft geleverd en in strijd met de opdracht van een universiteit de kern van de opleiding te verzorgen.
Het betoog faalt.

2.3. Appellant betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat hij er ingevolge de beslissing van 16 augustus 2011 op mocht vertrouwen dat hij de 30 studiepunten mocht compenseren met aan de UvA te volgen vakken. Volgens appellant heeft de examencommissie dan ook, door zich in het beslissing van 19 oktober 2011 op het standpunt te stellen dat dit niet mogelijk is, ten onrechte een nieuwe voorwaarde aan de compensatieplicht verbonden.

2.3.1. De tekst van de beslissing van 16 augustus 2011 biedt geen grond voor de uitleg van appellant. De omstandigheid dat de vrijstellingen zijn verleend voor vakken uit het curriculum van de masteropleiding Fiscaal Recht van de VU wijst er juist op dat aan de daaraan verbonden compensatieplicht moet worden voldaan door het volgen van vakken aan de VU. Voor het volgen van vakken aan een andere universiteit is ingevolge artikel 18, tweede lid, van de OER ook uitdrukkelijk toestemming nodig van de examencommissie. Gelet hierop heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de examencommissie bij de beslissing van 19 oktober 2011 een nieuwe voorwaarde aan de compensatieplicht heeft verbonden.
Het betoog faalt.

2.4. Appellant betoogt ten slotte dat het CBE ten onrechte heeft geoordeeld dat voor het afgeven van een verklaring dat appellant een onstudeerbaar studieprogramma is opgelegd en voor het toekennen van een schadevergoeding geen aanleiding bestaat.

2.4.1. De schade die appellant stelt te hebben geleden, hangt samen met de bij beslissing van 16 augustus 2011 opgelegde verplichting om de 30 studiepunten van de vakken waarvoor hij vrijstelling heeft gekregen te compenseren met vakken van de VU. Ook de stelling van appellant dat hem een onstudeerbaar programma is opgelegd, hangt met die verplichting samen. Tegen de beslissing van 16 augustus 2011 heeft appellant echter geen beroep ingesteld. Reeds daarom heeft het CBE in het kader van het beroep tegen de beslissing van 19 oktober 2011 terecht overwogen dat voor het voor het toekennen van een schadevergoeding en het afgeven van een verklaring dat appellant een onstudeerbaar studieprogramma is opgelegd geen aanleiding bestaat.
Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/173
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 29 januari 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Evenredigheidstoets, fraude, intrekken getuigschrift, plagiaat, strafmaatregel
Artikelen	: WHW artikel 7.12b lid 2; Fraude- en plagiaatregeling UvA artikel 1 lid 3 aanhef en onderdeel a, 6 lid 1, 2 en 4
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. 2.4. Onbestreden is dat appellant bestaand materiaal in zijn verslag heeft opgenomen zonder bronvermelding en hiermee plagiaat heeft gepleegd. Hetgeen hij in beroep heeft aangevoerd, maakt niet dat verweerder de hem hiervoor opgelegde sanctie ten onrechte in stand heeft gelaten. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat het plagiaat de onderzoeksopzet en de conclusies betreft, hetgeen, zoals namens de examencommissie ter zitting nog eens is bevestigd, de belangrijkste onderdelen van het verslag zijn. Nu het plagiaat deze onderdelen betreft, kan het voorts niet anders dan dat dit plagiaat ook welbewust is gepleegd. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat artikel 6, eerste lid, van de Regeling in dit geval van toepassing is en evenmin dat de aan appellant opgelegde sanctie de evenredigheidstoets niet kan doorstaan

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 maart 2012 heeft de examencommissie van de opleiding Forensic Science van de universiteit (hierna: de examencommissie) een door appellant gemaakt stageverslag voor het onderdeel Research Stage ongeldig verklaard, vastgesteld dat hij hiermee niet heeft voldaan aan de verplichtingen voor dit onderdeel, bepaald dat het hem vanaf 20 maart 2012 gedurende 12 maanden niet is toegestaan een nieuwe Research Stage te verrichten en het hem op 31 januari 2011 uitgereikte diploma ingetrokken.

Bij beslissing van 26 juli 2012 heeft verweerder het door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 december 2012, waar appellant is verschenen, vertegenwoordigd door mr. B. Bentem, advocaat te Enschede, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. R.E. Melchert, secretaris bij verweerder. Tevens is verschenen dr. A.J. van Es, lid van de examencommissie.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, kan de examencommissie, indien een student of extraneus fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

In artikel 1, derde lid, aanhef en onder a, van de met toepassing van artikel 6, vierde lid van de Fraude- en Plagiaatregeling Studenten UvA (hierna: de Regeling) is bepaald dat onder plagiaat in ieder geval wordt verstaan het gebruik maken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder volledige en correcte bronvermelding.
In artikel 6, eerste lid, is bepaald dat, voor zover thans van belang, bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, derde lid, waarbij bepaalde gedeeltes uit bestaande teksten zijn overgenomen maar de student nog wel eigen onderzoek heeft verricht, ongeldigverklaring volgt van het ingeleverde werkstuk en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 6 maanden.
In het tweede lid is bepaald dat, voor zover thans van belang, bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, derde lid, waarbij het hele werkstuk dan wel aanzienlijke delen daarvan, inclusief het als eigen werk gepresenteerde onderzoek, afkomstig is van bestaand materiaal en elders gepubliceerd onderzoek dan wel literatuur, ongeldigverklaring volgt van het ingeleverde werkstuk en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 12 maanden.
In het vierde lid is bepaald dat bij gedragingen waarin deze regeling niet voorziet, de examencommissie afhankelijk van de ernst van het gepleegde plagiaat een sanctie kan opleggen inhoudende ongeldigverklaring van het ingeleverde werkstuk en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 12 maanden.

2.1. Aan de beslissing van 26 juli 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, voldoende vaststaat dat appellant in het door hem ingeleverde verslag voor het onderdeel Research Stage welbewust zowel de onderzoeksopdracht, als de conclusies heeft overgenomen uit bestaand werk, zodat sprake is van gedragingen als bedoeld in artikel 6, tweede dan wel vierde lid, van de Regeling. Voor zover het onderzoek al door appellant zelf is verricht, is dit van geringe relevantie geweest, aldus verweerder.

2.2. Appellant betoogt dat verweerder niet heeft onderkend dat hij zich slechts schuldig heeft gemaakt aan de in het eerste lid van artikel 6 van de Regeling beschreven gedraging, zodat hem een te hoge sanctie is opgelegd. Hiertoe voert hij aan dat hij weliswaar reeds bestaande teksten zonder bronvermelding heeft opgenomen in zijn verslag, maar ook eigen onderzoek heeft verricht. Het verslag, zo stelt hij, bestaat uit twee onderdelen, het onderzoek en de evaluatie, waarvan het onderzoek als hoofdopdracht dient te worden beschouwd. Nu hij het onderzoek zelf heeft verricht en het desbetreffende deel van het verslag uitsluitend eigen werk bevat, kan niet worden volgehouden dat het hele verslag, dan wel aanzienlijk delen daarvan, van bestaand materiaal afkomstig is, aldus

appellant.

2.3. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst.

2.4. Onbestreden is dat appellant bestaand materiaal in zijn verslag heeft opgenomen zonder bronvermelding en hiermee plagiaat heeft gepleegd. Hetgeen hij in beroep heeft aangevoerd, maakt niet dat verweerder de hem hiervoor opgelegde sanctie ten onrechte in stand heeft gelaten. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat het plagiaat de onderzoeksopzet en de conclusies betreft, hetgeen, zoals namens de examencommissie ter zitting nog eens is bevestigd, de belangrijkste onderdelen van het verslag zijn. Nu het plagiaat deze onderdelen betreft, kan het voorts niet anders dan dat dit plagiaat ook welbewust is gepleegd.

Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat artikel 6, eerste lid, van de Regeling in dit geval van toepassing is en evenmin dat de aan appellant opgelegde sanctie de evenredigheidstoets niet kan doorstaan.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2012/183
Rechter(s) : mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak : 4 februari 2013
Partijen : Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Bijzonder omstandigheden, doorzending, verklaring CvB
Artikelen : WHW artikel 7.66 lid 1; WSF 2000 artikel 5.16 lid 2, 3 en 5; Awb artikel 1:3 lid 1, 6:15
Uitspraak : Onbevoegd
Hoofdoverwegingen : 2.3. Het bij het College ingestelde beroep is gericht tegen de handhaving door verweerder van diens weigering om een verklaring, als bedoeld in artikel 5.16, vijfde lid, van de Wet studiefinanciering 2000, aan appellante af te geven. Dit betreft geen beslissing die verweerder op grond van de WHW of een op die wet gebaseerde regeling heeft genomen. Het College is derhalve, gelet op het bepaalde artikel 7:66, eerste lid, van de WHW, niet bevoegd om kennis te nemen van het door appellante ingestelde beroep. 2.4. Het College zal het beroepschrift van appellante op voet van artikel 6:15 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) doorzenden naar de rechtbank Rotterdam, zodat de rechtbank kan beoordelen of de weigering van verweerder om een verklaring, als hiervoor bedoeld, af te geven op enig rechtsgevolg is gericht en derhalve een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van Awb behelst, waartegen bezwaar en beroep openstaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 17 april 2012 heeft verweerder appellante medegedeeld dat de instelling een verzoek om omzetting van de prestatiebeurs in een gift wegens bijzondere omstandigheden niet ondersteunt.

Bij beslissing van 6 september 2012 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 20 september 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 januari 2013, waar appellante, in persoon, bijgestaan door mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.C.L.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

2.2. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van deze wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

Ingevolge artikel 5.16, tweede lid, van de Wet studiefinanciering 2000 wordt, indien een student als direct gevolg van bijzondere omstandigheden van structurele aard niet in staat is binnen de diplomatermijn hoger onderwijs met goed gevolg het afsluitend examen te behalen, deze termijn, op aanvraag, verlengd met 5 jaren.

Ingevolge het derde lid wordt, indien de student niet in staat binnen de diplomatermijn hoger onderwijs of binnen de, op grond van het tweede lid, verlengde diplomatermijn hoger onderwijs met goed gevolg het afsluitend examen te behalen, de aan hem toegekende prestatiebeurs omgezet in een gift.

Ingevolge het vijfde lid stelt de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap op aanvraag van de student vast of er sprake is van bijzondere omstandigheden in de zin van dit artikel. De bijzondere omstandigheden kunnen uitsluitend worden aangetoond door gedagtekende verklaringen van een arts en het bestuur van de rechtspersoon van de onderwijsinstelling waar hij is ingeschreven.

2.3. Het bij het College ingestelde beroep is gericht tegen de handhaving door verweerder van diens weigering om een verklaring, als bedoeld in artikel 5.16, vijfde lid, van de Wet studiefinanciering 2000, aan appellante af te geven. Dit betreft geen beslissing die verweerder op grond van de WHW of een op die wet gebaseerde regeling heeft genomen. Het College is derhalve, gelet op het bepaalde artikel 7:66, eerste lid, van de WHW, niet bevoegd om kennis te nemen van het door appellante ingestelde beroep.

2.4. Het College zal het beroepschrift van appellante op voet van artikel 6:15 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) doorzenden naar de rechtbank Rotterdam, zodat de rechtbank kan beoordelen of de weigering van verweerder om een verklaring, als hiervoor bedoeld, af te geven op enig rechtsgevolg is gericht en derhalve een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van Awb behelst, waartegen bezwaar en beroep openstaat.

2.5. Het College ziet in de door verweerder bij de beslissing van 6 september 2012 vermelde rechtsmiddelenclausule aanleiding om te bepalen dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht dient te voldoen, alsmede verweerder te veroordelen tot vergoeding van de door appellante gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

I. verklaart zich onbevoegd om van het beroep kennis te nemen;

II. bepaalt dat het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam het door [naam] betaalde griffierecht van € 42,00 aan haar vergoedt;

III. veroordeelt het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 472,00 (zegge: vierhonderdtweeënzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Zaaknummer : 2012/192
Rechter(s) : mr. Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 9 januari 2013
Partijen : Appellant tegen CBE Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden : Begeleiding, beoordeling, beslistermijn CBE, rechtsregel
Artikelen : Awb artikel 8:4 aanhef en onder e;
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1.1. De enkele stelling van appellant dat het CBE later op zijn beroep heeft beslist dan zijn voorzitter had gemeld, maakt op zichzelf niet dat die beslissing inhoudelijk onjuist is. Voorts biedt hetgeen appellant heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat het CBE wat betreft de voor de beoordeling van het beroep van belang zijnde feiten is uitgegaan van onjuiste gegevens.
(…)
2.2.2. Het College stelt voorop dat in deze zaak uitsluitend het werkstuk aan de orde is, waarvoor appellant het cijfer 5.6 heeft behaald. Hetgeen appellant heeft aangevoerd omtrent eerdere werkstukken en de begeleiding daarbij, dient in zoverre dan ook buiten beschouwing te blijven.
Vaststaat dat appellant bij het maken van voormeld werkstuk begeleiding heeft gekregen van een docent. Het CBE heeft terecht geen rechtsregel aanwezig geacht op grond waarvan de universiteit gehouden was appellant meer, dan wel een andere begeleiding aan te bieden. In dit verband merkt het College op dat het primair aan appellant zelf is om een werkstuk in te leveren van voldoende kwaliteit.
Wat betreft het betoog van appellant dat de beoordeling van het werkstuk niet transparant is, heeft het CBE er terecht op gewezen dat de examinator in een e-mail aan appellant van 19 maart 2012 commentaar heeft gegeven bij diverse onderdelen en elementen van het werkstuk. Gezien die e-mail heeft het CBE met juistheid geen aanleiding gezien voor de conclusie dat de beoordeling van het werkstuk door de examinator onvoldoende transparant is. Dat appellant voor het herziene werkstuk slechts 0.1 punt meer heeft gekregen dan voor de eerdere versie, biedt evenmin grond voor het oordeel dat de examinator niet zorgvuldig heeft gehandeld. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de omstandigheid dat een werkstuk onder begeleiding is herzien niet zonder meer met zich brengt dat daaraan een beduidend hoger cijfer moet worden toegekend.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, gevestigd te Rotterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 maart 2012 heeft de Examencommissie Bestuurskunde van de Erasmus Universiteit Rotterdam vastgesteld dat appellant het cijfer 5,6 heeft behaald voor het werkstuk van het vak Publiek Management en Organisatieverandering en dat het behaalde cijfer niet hoog genoeg is voor het behalen van een voldoende eindcijfer voor dat vak.

Bij beslissing van 20 augustus 2012 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 september 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 6 december 2012, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. W.A. Kleinjan, en dr. E.H. Klijn, voorzitter van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt dat het CBE later op zijn beroep heeft beslist dan zijn voorzitter had gemeld. Ook is het CBE volgens appellant bij de beoordeling van het beroep uitgegaan van onjuiste gegevens.

2.1.1. De enkele stelling van appellant dat het CBE later op zijn beroep heeft beslist dan zijn voorzitter had gemeld, maakt op zichzelf niet dat die beslissing inhoudelijk onjuist is. Voorts biedt hetgeen appellant heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat het CBE wat betreft de voor de beoordeling van het beroep van belang zijnde feiten is uitgegaan van onjuiste gegevens.
Het betoog faalt.

2.2. Appellant betoogt voorts dat het CBE zich ten onrechte slechts heeft gericht op de cijfermatige beoordeling van het werkstuk en daardoor voorbij is gegaan aan de handelwijze van de examinator. In dat verband voert hij aan dat hij geen goede begeleiding heeft gekregen en dat de beoordeling van het werkstuk niet transparant is. Verder acht appellant het opmerkelijk dat hij voor het werkstuk slechts 0.1 punt meer heeft gekregen dan voor een eerdere versie daarvan, hoewel hij die versie heeft herzien.

2.2.1. Ingevolge artikel 7.66 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in samenhang met artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan geen beroep worden ingesteld tegen een beslissing inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.
Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanige beslissing, die als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan de beslissing van 20 augustus 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de WHW, de Awb of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan. Voor een inhoudelijke beoordeling van het werkstuk bestaat in deze procedure derhalve geen ruimte.

2.2.2. Het College stelt voorop dat in deze zaak uitsluitend het werkstuk aan de orde is, waarvoor appellant het cijfer 5.6 heeft behaald. Hetgeen appellant heeft aangevoerd omtrent eerdere werkstukken en de begeleiding daarbij, dient in zoverre dan ook buiten beschouwing te blijven.
Vaststaat dat appellant bij het maken van voormeld werkstuk begeleiding heeft gekregen van een docent. Het CBE heeft terecht geen rechtsregel aanwezig geacht op grond waarvan de universiteit gehouden was appellant meer, dan wel een andere begeleiding aan te bieden. In dit verband merkt het College op dat het primair aan appellant zelf is om een werkstuk in te leveren van voldoende kwaliteit.
Wat betreft het betoog van appellant dat de beoordeling van het werkstuk niet transparant is, heeft het CBE er terecht op gewezen dat de examinator in een e-mail aan appellant van 19 maart 2012 commentaar heeft gegeven bij diverse onderdelen en elementen van het werkstuk. Gezien die e-mail heeft het CBE met juistheid geen aanleiding gezien voor de conclusie dat de beoordeling van het werkstuk door de examinator onvoldoende transparant is. Dat appellant voor het herziene werkstuk slechts 0.1 punt meer heeft gekregen dan voor de eerdere versie, biedt evenmin grond voor het oordeel dat de examinator niet zorgvuldig heeft gehandeld. Het CBE heeft zich terecht op

het standpunt gesteld dat de omstandigheid dat een werkstuk onder begeleiding is herzien niet zonder meer met zich brengt dat daaraan een beduidend hoger cijfer moet worden toegekend.
Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/197.4
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, van der Spoel
Datum uitspraak	: 9 januari 2013
Partijen	: Verzoekster
Trefwoorden	: Herziening, misslagen, rectificatie, [evidente] vergissingen
Artikelen	: Awb artikel 8:88
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Hetgeen verzoekster heeft aangevoerd, heeft in wezen betrekking op het in de uitspraak vervatte oordeel van het College over de door haar aangevoerde beroepsgronden. Tegen de uitspraak staat echter geen hoger beroep open. Feiten of omstandigheden als bedoeld in artikel 8:88 van de Algemene wet bestuursrecht zijn niet gesteld. Voorts is van kennelijke verschrijvingen of evidente vergissingen niet gebleken, zodat evenmin aanleiding bestaat voor rectificatie of vervallenverklaring van de uitspraak.

Uitspraak op het verzoek van:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoekster,

om herziening, rectificatie dan wel vervallenverklaring van de uitspraak van het College van 13 augustus 2012 in zaak nr. 2011/206/CBE.

1. Procesverloop

Bij brieven van 31 augustus en 29 september 2012 heeft verzoekster het College verzocht de uitspraak van 13 augustus 2012 in zaak nr. 2011/206/CBE (hierna: de uitspraak) te herzien, te rectificeren dan wel vervallen te verklaren.

Het College heeft het verzoek ter zitting behandeld op 17 december 2012, waar verzoekster, vertegenwoordigd door [naam vader], is verschenen.

2. Overwegingen

2.7. In de uitspraak heeft het College het door verzoekster tegen een beslissing van het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Leiden van 16 november 2011 ingestelde beroep ongegrond verklaard.

2.8. Verzoekster betoogt ter onderbouwing van haar verzoek dat, samengevat weergegeven, de uitspraak niet in lijn is met geldende wet- en regelgeving en dat tal van de in de uitspraak vermelde feiten en omstandigheden onjuist zijn.

2.9. Hetgeen verzoekster heeft aangevoerd, heeft in wezen betrekking op het in de uitspraak vervatte oordeel van het College over de door haar aangevoerde beroepsgronden. Tegen de uitspraak staat echter geen hoger beroep open. Feiten of omstandigheden als bedoeld in artikel 8:88 van de Algemene wet bestuursrecht zijn niet gesteld. Voorts is van kennelijke verschrijvingen of

evidente vergissingen niet gebleken, zodat evenmin aanleiding bestaat voor rectificatie of vervallenverklaring van de uitspraak.

2.10. Het College wijst het verzoek af.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2012/200
Rechter(s)	: mr. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak	: 4 februari 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Haagse Hogeschool
Trefwoorden	: Beoordeling, kennen en kunnen
Artikelen	: WHW artikel 7.66 lid 2; Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Hetgeen appellant in beroep bij het College heeft aangevoerd, biedt geen enkele grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat niet is gebleken van enige onzorgvuldigheid bij het tot stand komen van de beoordeling van het door appellant gemaakte tentamen met het cijfer 1,8.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van De Haagse Hogeschool (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 13 september 2012 heeft het CBE het door appellant tegen de onvoldoende beoordeling van het tentamen Zakelijke correspondentie ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 10 oktober 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 januari 2013, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C.A.M. Tiel en drs. L. van Midden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examinator van het tentamen Zakelijke correspondentie hem ten onrechte een onvoldoende beoordeling heeft gegeven. Daartoe voert hij aan dat hij alle lessen van het desbetreffende vak heeft gevolgd en naar zijn mening de aanwijzingen van de docent heeft opgevolgd.

2.2. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen beslissingen, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

2.3. Deze bepaling, die ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) op de procedure bij het College van toepassing is, staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een besluit, als hiervoor bedoeld, dat als zodanig van de bestuursrechterlijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan het besluit van 13 september 2012 ten grondslag liggende beoordeling, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat bij de totstandkoming van die beoordeling aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.4. Hetgeen appellant in beroep bij het College heeft aangevoerd, biedt geen enkele grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat niet is gebleken van enige onzorgvuldigheid bij het tot stand komen van de beoordeling van het door appellant gemaakte tentamen met het cijfer 1,8.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/203
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 12 maart 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Restitutie collegegeld, uitschrijving,
Artikelen	: Studentenstatuut HvA artikel 3.3 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut is restitutie van het collegegeld slechts mogelijk indien een student zijn inschrijving heeft beëindigd. Vast staat dat appellant zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011. Desgevraagd heeft hij ook te kennen gegeven dat hij een collegekaart heeft ontvangen. Verder heeft het college van bestuur toegelicht dat studenten in geval van een tussentijdse uitschrijving daar een nadere beslissing over ontvangen. Een dergelijk beslissing heeft appellant niet overgelegd. Naar het oordeel van het College heeft appellant met de enkele stelling dat hij bij de studentenadministratie heeft meegedeeld dat hij zou stoppen met de opleiding dan ook niet aannemelijk gemaakt dat hij zich daadwerkelijk heeft uitgeschreven voor de opleiding. Derhalve was hij het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011 verschuldigd. Nu niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut bestond geen grond voor restitutie van het alsnog door appellant betaalde collegegeld. Derhalve heeft het college van bestuur terecht de afwijzing van zijn verzoek om restitutie van het collegegeld in stand gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam(hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 april 2012 heeft het hoofd juridische zaken van de Hogeschool van Amsterdam aan appellant meegedeeld dat zijn verzoek om restitutie van het voor het collegejaar 2010-2011 betaalde collegegeld voor de opleiding Accountancy niet wordt gehonoreerd.

Bij beslissing van 28 september 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 16 oktober 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2013, waar appellant, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut van de Hogeschool van Amsterdam 2010-2011 heeft de student aanspraak op terugbetaling van een twaalfde gedeelte van het door hem verschuldigde wettelijk collegegeld voor elke maand dat het studiejaar na beëindiging van zijn inschrijving duurt.

2.2 Appellant heeft op 31 januari 2012 zijn diploma voor de opleiding Accountancy ontvangen. Om dat diploma te kunnen ontvangen diende hij alsnog het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011 te betalen. Appellant betoogt dat het college van bestuur ten onrechte de afwijzing van zijn verzoek om restitutie van dat collegegeld in stand heeft gelaten. Hiertoe voert hij aan dat hij in het begin van het studiejaar 2010-2011 bij de studentenadministratie heeft gemeld dat hij een jaar zou stoppen met de opleiding. Appellant stelt dat medewerkers van de studentenadministratie aan hem hebben meegedeeld dat dat zou worden verwerkt in het administratiesysteem. Nu hij geen gebruik heeft gemaakt van de onderwijsfaciliteiten in het studiejaar 2010-2011 heeft het college van bestuur niet kunnen weigeren het alsnog betaalde collegegeld terug te betalen, aldus appellant.

2.2.1 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut is restitutie van het collegegeld slechts mogelijk indien een student zijn inschrijving heeft beëindigd. Vast staat dat appellant zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011. Desgevraagd heeft hij ook te kennen gegeven dat hij een collegekaart heeft ontvangen. Verder heeft het college van bestuur toegelicht dat studenten in geval van een tussentijdse uitschrijving daar een nadere beslissing over ontvangen. Een dergelijk beslissing heeft appellant niet overgelegd. Naar het oordeel van het College heeft appellant met de enkele stelling dat hij bij de studentenadministratie heeft meegedeeld dat hij zou stoppen met de opleiding dan ook niet aannemelijk gemaakt dat hij zich daadwerkelijk heeft uitgeschreven voor de opleiding. Derhalve was hij het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011 verschuldigd. Nu niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut bestond geen grond voor restitutie van het alsnog door appellant betaalde collegegeld. Derhalve heeft het college van bestuur terecht de afwijzing van zijn verzoek om restitutie van het collegegeld in stand gelaten.
Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/006
Rechter[s]	: mrs. Loeb, Olivier, Van der Spoel
Datum	: 12 juni 2013
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, beoordeling, persoonlijke omstandigheden, studieloopbaanbegeleider
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3 en 6; OER Opleiding HBO-Rechten Haagse Hogeschool artikel 18 onderdeel 3.3.1 en 3.3.2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. Dit betoog kan niet tot het ermee beoogde doel leiden, nu het gestelde onverlet laat dat appellante niet heeft kunnen aantonen dat zij aangepaste versies van de portfolio's bij de SLB-er heeft ingeleverd, nadat die haar de eerdere versies in september 2011 ter verbetering had terug gegeven. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat, indien een beoordeling van de aangepaste portfolio's werkelijk is uitgebleven, niet duidelijk is, waarom appellante tijdens het gesprek met een lid van de examencommissie op 28 maart 2012 over haar studievoortgang daarvan, gezien het van dat gesprek opgemaakte en mede door appellante ondertekende formulier, geen melding heeft gemaakt. Reeds om die reden geeft het aangevoerde geen grond om het oordeel van het CBE onjuist te achten. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, behoeft derhalve geen bespreking.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 augustus 2012 heeft de examencommissie van de Academie Bestuur, Recht en Veiligheid appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 4 december 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 januari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. O. Arslan, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J.A.W. Franssen en A. Plugge LLB, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 18, onderdeel 3.3.1, van de Onderwijs- en Examenregeling 2011-2012 Opleiding HBO-Rechten (hierna: OER) volgt dat de student in het tweede jaar van inschrijving van de propedeutische fase een negatief bindend studieadvies krijgt, indien hij uiterlijk op 31 augustus van het tweede jaar van inschrijving het propedeutische examen niet heeft behaald.

Ingevolge onderdeel 3.3.2 kan een negatief bindend studieadvies alleen worden gegeven, wanneer de student, gelet op zijn studieresultaten en met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt wordt geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent in de OER zijn vastgesteld en voldaan is aan een aantal voorwaarden, waaronder de voorwaarde dat de student studiebegeleiding is aangeboden.

2.2. Appellante is in het studiejaar 2010-2011 begonnen met de opleiding HBO-Rechten. De examencommissie heeft aan de beslissing van 24 augustus 2012 ten grondslag gelegd dat appellante aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft behaald. Naar ter zitting bij het College is gebleken, betreffen de ontbrekende studiepunten die van de vakken Studieloopbaanbegeleiding en Beroepsvaardigheden. Appellante heeft betoogd dat haar niet kan worden tegengeworpen dat zij aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft behaald, nu de docenten van de voormelde twee vakken ten onrechte het door haar ingeleverde werk niet hebben beoordeeld.

2.3. Ter zake van het vak Studieloopbaanbegeleiding heeft appellante gesteld dat zij de vier vereiste portfolio's op 18 augustus 2011 per e-mail bij de studieloopbaanbegeleider (hierna: SLB-er) heeft ingeleverd en daarna herhaaldelijk, doch tevergeefs, bij de SLB-er heeft geïnformeerd naar de beoordeling ervan. Toen de SLB-er op 10 juli 2012 de portfolio's nog niet had beoordeeld, heeft appellante bij de decaan daarover een klacht ingediend.

De SLB-er heeft gesteld dat appellante de portfolio's in augustus 2011 in papieren vorm heeft ingeleverd en zij haar deze in september 2011 ter verbetering heeft terug gegeven. Appellante heeft daarna geen aangepaste portfolio's ingeleverd en pas in juli 2012 weer contact opgenomen, aldus de SLB-er.

Het CBE heeft geen aanleiding gezien om de lezing van de SLB-er in twijfel te trekken. Daartoe heeft het onder meer van belang geacht dat op de aan het begin van het studiejaar 2011-2012 door appellante en de SLB-er getekende waarschuwing voor een negatief studieadvies het vak Studieloopbaanbegeleiding zonder voorbehoud als één van de nog te behalen vakken wordt vermeld en appellante voorts niet heeft kunnen aantonen dat zij de portfolio's inderdaad op 18 augustus 2011 per e-mail heeft ingeleverd.

2.3.1. Appellante betoogt dat, nu de SLB-er heeft verklaard dat zij de portfolio's heeft ontvangen en ter verbetering heeft teruggegeven, het CBE ten onrechte van doorslaggevend belang heeft geacht dat zij niet heeft kunnen aantonen dat zij de desbetreffende portfolio's op 18 augustus 2011 per e-mail heeft ingeleverd.

2.3.2. Dit betoog kan niet tot het ermee beoogde doel leiden, nu het gestelde onverlet laat dat appellante niet heeft kunnen aantonen dat zij aangepaste versies van de portfolio's bij de SLB-er heeft ingeleverd, nadat die haar de eerdere versies in september 2011 ter verbetering had terug gegeven. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat, indien een beoordeling van de aangepaste portfolio's werkelijk is uitgebleven, niet duidelijk is, waarom appellante tijdens het gesprek met een lid van de examencommissie op 28 maart 2012 over haar studievoortgang daarvan, gezien het van dat gesprek opgemaakte en mede door appellante ondertekende formulier, geen melding heeft gemaakt. Reeds om die reden geeft het aangevoerde geen grond om het oordeel van het CBE onjuist te achten. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, behoeft derhalve geen bespreking.

Het betoog faalt.

2.4. Ter zake van het vak Beroepsvaardigheden heeft appellante gesteld dat zij het vereiste verslag conflicthantering op 1 mei 2012 bij de docent heeft ingeleverd, maar deze het niet heeft willen nakijken, omdat appellante niet bij de verplichte training aanwezig is geweest. Appellante bestrijdt dit en stelt dat zij de training in het studiejaar 2010-2011 heeft gevolgd. Haar aanwezigheid kan volgens haar worden afgeleid uit de presentielijst waarop haar naam handmatig is bijgeschreven.

Het CBE heeft door haar niet aannemelijk gemaakt geacht dat appellante het verslag op de gestelde datum heeft ingeleverd, nu zij bij mailbericht van 29 mei 2012 aan de docent heeft gevraagd, wanneer zij het kon inleveren. Het CBE acht evenmin aannemelijk dat appellante de

verplichte training heeft gevolgd, nu haar naam zomin voorkomt op de presentielijsten van het studiejaar 2010-2011, als op die van het studiejaar 2011-2012.

2.4.1. Appellante betoogt dat het CBE het ten onrechte niet door haar aannemelijk gemaakt geacht heeft dat zij de verplichte training heeft gevolgd. Daartoe voert zij aan dat het CBE ten onrechte van belang heeft geacht dat haar naam niet op de presentielijst voorkomt, nu verscheidene studiegenoten kunnen verklaren dat zij wel degelijk aanwezig is geweest. Bovendien zou het niet mogelijk zijn geweest om het verslag in te leveren, zonder de vereiste training te hebben gevolgd, hetgeen er eveneens op duidt dat zij daar aanwezig is geweest, aldus appellante.

2.4.2. Ter zitting bij het College heeft appellante geen plausibele verklaring gegeven voor de inhoud van haar mailbericht van 29 mei 2012. Gelet op dit mailbericht, heeft het CBE terecht door appellante niet aannemelijk gemaakt geacht dat zij het verslag op 1 mei 2012 heeft ingeleverd. Appellante heeft bovendien uitsluitend verklaard dat zij de verplichte training in het studiejaar 2010-2011 heeft gevolgd, terwijl uit artikel 11 van de OER volgt dat bij een herkansing van het desbetreffende onderdeel in een volgend studiejaar deelname aan de training opnieuw verplicht is. Reeds gelet hierop, geeft het aangevoerde geen grond om het oordeel van het CBE onjuist te achten.
Het betoog faalt.

2.5. Voor zover appellante nog een beroep heeft gedaan op persoonlijke omstandigheden, wordt overwogen dat het CBE terecht geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen beslissingen. Daartoe is van belang dat appellante niet overeenkomstig de daarvoor geldende procedure tijdig melding heeft gemaakt van eventuele persoonlijke omstandigheden. Appellante moet worden geacht op de hoogte te zijn geweest van die procedure, nu haar eerder vanwege persoonlijke omstandigheden uitstel van het bindend studieadvies is verleend.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/007
Rechter(s)	: mr. Troostwijk
Datum uitspraak	: 13 mei 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, cijferregistratiesysteem, SIS-systeem, [taak] studieloopbaanbegeleider, toezegging, [geoormerkte] vakken
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; OER bacheloropleiding ergotherapie HvA 2011-2012 artikel 6.2 lid 2 en 3
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Daargelaten dat uit de door appellante overgelegde stukken niet zonder meer blijkt dat zij 37 studiepunten heeft behaald in het collegejaar 2011-2012, is in elk geval niet gebleken en heeft zij ook niet gesteld dat zij voldoet aan de in artikel 6.2, tweede lid, van de OER gestelde eis van 40 studiepunten om een negatief bindend studieadvies te voorkomen. Voorts blijkt uit de stukken niet dat appellante voldoet aan de in dat artikel aanvullende gestelde eis dat voor de vakken Competentiebeoordeling niveau 1, Beroepsvaardigheden 1 en Beroepsvaardigheden 2 een voldoende dient te zijn behaald. Dit in aanmerking genomen, kan in de omstandigheid dat problemen hebben bestaan met het SIS systeem, geen grond worden gevonden voor het oordeel dat het CBE het beslissing van de examencommissie niet in stand heeft mogen laten. Hiertoe is ook van belang dat het CBE aannemelijk heeft

gemaakt dat er weliswaar problemen hebben bestaan met dat systeem, maar dat die problemen zijn opgelost en dat vastgestelde gebreken zijn hersteld. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat appellante aan de hand van beoordelingsformulieren aannemelijk heeft gemaakt dat zij 19,3 studiepunten heeft behaald. In hetgeen appellante ter zitting naar voren heeft gebracht, bestaat geen grond voor het oordeel dat dit standpunt onjuist is. Voor zover zij heeft gesteld dat zij docenten om inzage in haar studieresultaten heeft gevraagd, geldt dat uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat zij één e-mail heeft verzonden naar enkele docenten. Van de andere brieven gericht aan die personen is niet aannemelijk geworden dat die daadwerkelijk zijn verstuurd. Dat de heer [naam 2] zou hebben toegezegd dat het aantal door appellante behaalde studiepunten zou worden aangepast, leidt niet tot een ander oordeel. Het aantal punten is namelijk ook gewijzigd van 12 naar 19,3 punten. Voor zover appellante stelt dat het negatief bindend studieadvies niet gegeven mocht worden, omdat tijdens een gesprek met haar studieloopbaanbegeleider in juni 2012 de verwachting was dat zij zonder problemen door zou gaan naar het volgende collegejaar, geldt allereerst dat de een studieloopbaanbegeleider niet bevoegd is te beslissen inzake een studieadvies. Voorts blijkt uit de in het dossier aanwezige stukken dat de studieloopbaanbegeleider appellante in elk geval al per e-mail van 27 juni 2012 ervan op de hoogte heeft gesteld dat een negatief bindend studieadvies in de rede ligt. Tenslotte heeft het CBE, mede op basis van het advies van de decaan, in redelijkheid geoordeeld dat de door appellante gestelde bijzondere omstandigheden niet zo bijzonder zijn dat het negatief bindend studieadvies achterwege zou moeten blijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [plaatsnaam], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 12 juli 2012 heeft de examencommissie van de Opleiding voor Ergotherapie aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing, verzonden op 29 november 2012, heeft het CBE het daartegen door appellante ingediende beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 januari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 april 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. A.T. Onbelet, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst en M.J.M.L. ten Velden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur Iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van

inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 6.2, tweede lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2011-2012 Bacheloropleiding Ergotherapie (hierna: de OER) heeft het studieadvies een bindend karakter indien de student minder dan 40 studiepunten uit de propedeutische fase heeft behaald, alsmede niet de door de opleiding aangewezen onderwijseenheden uit de propedeutische fase met een voldoende heeft afgesloten op het moment dat het advies wordt uitgebracht.

Ingevolge het derde lid zijn de door de opleiding aangewezen onderwijseenheden als bedoeld in de vorige volzin:

a. Competentiebeoordeling programma 2 (niveau 1);
b. Beroepsvaardigheden 1 programma 1
c. Beroepsvaardigheden 2 programma 2

2.2 In de beslissing van 12 juli 2012 is gesteld dat appellante aan het einde van het collegejaar 2011-2012 12 studiepunten had behaald, zodat niet werd voldaan aan de ingevolge de OER gestelde eis van 40 studiepunten aan het einde van het eerste studiejaar om een negatief bindend studieadvies te voorkomen. De examencommissie acht appelante niet geschikt om de opleiding binnen een redelijke termijn af te ronden.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE de beslissing van de examencommissie ten onrechte in stand heeft gelaten. Hiertoe voert zij aan dat er problemen zijn geweest met het cijferregistratiesysteem SIS en dat zij in elk geval 37 studiepunten heeft behaald. Volgens appellante heeft de examencommissie onvoldoende onderzoek gedaan naar de problemen met het SIS systeem en het aantal studiepunten dat zij daadwerkelijk heeft behaald. Voorts stelt zij dat zij meerdere malen tevergeefs heeft getracht inzicht te krijgen in het puntensysteem en haar studieresultaten en dat haar daarom ten onrechte wordt verweten dat zij niet heeft aangetoond over voldoende studiepunten te beschikken. Verder voert zij aan dat een lid van de examencommissie, de heer [naam 2], in een e-mail van 30 augustus 2012 heeft toegezegd dat de punten in het SIS systeem zouden worden aangepast aan de bewijzen die zij heeft overgelegd en dat dat niet is gebeurd. Voorts betoogt appellante dat zij in juni 2012 haar studieresultaten heeft besproken met haar studieloopbaanbegeleider en dat op dat moment de verwachting was dat zij haar studie in het tweede jaar zou vervolgen. Tenslotte stelt zij dat het CBE heeft miskend dat de door haar gestelde bijzondere omstandigheden van dien aard zijn dat voor een bindend afwijzend studieadvies geen plaats is. In dit verband wijst zij er op dat in verschillende periodes van het collegejaar 2011-2012 meerdere weken ziek is geweest.

2.3.1 Daargelaten dat uit de door appellante overgelegde stukken niet zonder meer blijkt dat zij 37 studiepunten heeft behaald in het collegejaar 2011-2012, is in elk geval niet gebleken en heeft zij ook niet gesteld dat zij voldoet aan de in artikel 6.2, tweede lid, van de OER gestelde eis van 40 studiepunten om een negatief bindend studieadvies te voorkomen. Voorts blijkt uit de stukken niet dat appellante voldoet aan de in dat artikel aanvullende gestelde eis dat voor de vakken Competentiebeoordeling niveau 1, Beroepsvaardigheden 1 en Beroepsvaardigheden 2 een voldoende dient te zijn behaald. Dit in aanmerking genomen, kan in de omstandigheid dat problemen hebben bestaan met het SIS systeem, geen grond worden gevonden voor het oordeel dat het CBE het beslissing van de examencommissie niet in stand heeft mogen laten. Hiertoe is ook van belang dat het CBE aannemelijk heeft gemaakt dat er weliswaar problemen hebben bestaan met dat systeem, maar dat die problemen zijn opgelost en dat vastgestelde gebreken zijn hersteld. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat appellante aan de hand van beoordelingsformulieren aannemelijk heeft gemaakt dat zij 19,3 studiepunten heeft behaald. In hetgeen appellante ter zitting naar voren heeft gebracht, bestaat geen grond voor het oordeel dat dit standpunt onjuist is. Voor zover zij heeft gesteld dat zij docenten om inzage in haar studieresultaten heeft gevraagd, geldt dat uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat zij één e-mail heeft verzonden naar enkele docenten. Van de andere brieven gericht aan die personen is niet aannemelijk geworden dat die daadwerkelijk zijn verstuurd. Dat de heer [naam 2] zou hebben toegezegd dat het aantal door appellante behaalde studiepunten zou worden aangepast, leidt niet tot een ander oordeel. Het aantal punten is namelijk ook gewijzigd van 12 naar 19,3 punten. Voor zover appellante stelt dat het negatief bindend studieadvies niet gegeven mocht worden, omdat tijdens een gesprek met haar

studieloopbaanbegeleider in juni 2012 de verwachting was dat zij zonder problemen door zou gaan naar het volgende collegejaar, geldt allereerst dat de een studieloopbaanbegeleider niet bevoegd is te beslissen inzake een studieadvies. Voorts blijkt uit de in het dossier aanwezige stukken dat de studieloopbaanbegeleider appellante in elk geval al per e-mail van 27 juni 2012 ervan op de hoogte heeft gesteld dat een negatief bindend studieadvies in de rede ligt. Tenslotte heeft het CBE, mede op basis van het advies van de decaan, in redelijkheid geoordeeld dat de door appellante gestelde bijzondere omstandigheden niet zo bijzonder zijn dat het negatief bindend studieadvies achterwege zou moeten blijven.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/208
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 22 januari 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 8:41 lid 1 en 3
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij op 24 oktober 2012 verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem verzocht het verschuldigde bedrag binnen vier weken bij te schrijven op de bankrekening van het College, dan wel te storten bij het bureau van het College. Op 29 november 2012 is appellant bij aangetekende brief in de gelegenheid gesteld het verschuldigde griffierecht op uiterlijk 28 december 2012 te voldoen. Daarbij is hij er op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 24 oktober 2012, heeft appellant beroep ingesteld tegen de ongegrondverklaring van het door hem bij verweerder tegen de afwijzing van het verzoek de geldigheid van zijn cijfers uit jaar 2 te verlengen gemaakte bezwaar.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW) gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 42,- geheven.

2.2. Bij op 24 oktober 2012 verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem verzocht het verschuldigde bedrag binnen vier weken bij te schrijven op de bankrekening van het College, dan wel te storten bij het bureau van het College. Op 29 november 2012 is appellant bij aangetekende brief in de gelegenheid gesteld het verschuldigde griffierecht op uiterlijk 28 december 2012 te voldoen. Daarbij is hij er op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 28 december 2012 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2012/209 en 209.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 15 januari 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Advies studentendecaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, containerschipsyndroom, geheimhoudingsplicht, kortsluiting, nader onderzoek, voorlopige voorziening, waarschuwing, Second opinion
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3; Awb artikel 8:81, 8:86; OER Bouwtechnische bedrijfskunde artikel 6.4 lid 2 en4
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. Vast staat dat verzoeker ook na het tweede studiejaar zijn eerste jaar niet volledig heeft afgerond, zodat aan hem een bindend negatief studieadvies mocht worden gegeven. Ter zitting is de vraag opgeworpen of verzoeker in het studiejaar 2011-2012 is gewaarschuwd. Verweerder heeft ter zitting gesteld dat die vraag niet eerder is opgeworpen en dat wel gewaarschuwd zou zijn. De Voorzitter is van oordeel dat in aanmerking genomen de gang van zaken met betrekking tot een bindend negatief studieadvies dat aan verzoeker aan het einde van het studiejaar 2010-2011 is gegeven, alsmede waarom dat bindend negatief studieadvies na een zitting van verweerder is ingetrokken, verzoeker heeft moeten en ook kunnen beseffen, niet alleen hoe belangrijk een tijdige melding van bijzonder omstandigheden bij een studentendecaan is maar ook dat verzoeker, indien hij zijn eerstejaars vakken na het tweede studiejaar niet volledig zou hebben afgerond alsnog een bindend negatief studieadvies zou worden gegeven. Derhalve is de Voorzitter van oordeel dat de vraag of al dan niet (tijdig) is gewaarschuwd niet van betekenis is voor de beoordeling van het beroep. 2.5.2. Verzoeker betoogt voorts dat hoewel de bijzondere omstandigheden begin 2011 in rustiger vaarwater waren gekomen deze nog langdurig gevolgen hebben gehad op zijn studievoortgang. Dat verzoeker deze gevolgen niet tijdig aan de studentendecaan heeft meegedeeld dient voor zijn rekening en risico te blijven. Anders dan verzoeker betoogt gaf naar het oordeel van de Voorzitter hetgeen verzoeker bij verweerder heeft aangevoerd, verweerder geen aanleiding nader onderzoek te verrichten.

Voorts stelt de Voorzitter vast dat verzoeker niet heeft verzocht zijn studieloopbaanbegeleider te doen horen.
(…)
2.6.2. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de Voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies in stand heeft gelaten. Wel merkt de Voorzitter op dat het CBE er voor dient zorg te dragen dat degene die een bindend negatief studieadvies geeft, indien dat tot een beroep bij het CBE komt, beschikt over een concrete schriftelijke verklaring van de studentendecaan, waarbij uiteraard de geheimhoudingsplicht van de studentendecaan moet zijn gewaarborgd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 10 juli 2012 heeft de examencommissie Bouwtechnische Bedrijfskunde namens de domeinvoorzitter Techniek, verzoeker een bindend negatief studieadvies verstrekt voor de opleiding Bouwtechnische Bedrijfskunde zodat hij zich niet kan herinschrijven voor het studiejaar 2012-2013.

Bij brief van 25 juli 2012 heeft verzoeker daartegen bij het CBE beroep ingesteld.

Bij beslissing van 17 september 2012, verzonden op 16 november 2012, nadat per email van 27 september 2012 al een summiere motivering was kenbaar gemaakt, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij brief van 24 oktober 2012 bij het College beroep ingesteld. Bij brief van 10 december 2012 heeft hij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 januari 2013, waar verzoeker in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. R.T.P.H. Jacobs, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bachelor opleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bachelor opleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 6.3 van de Onderwijs- en Examenregeling opleiding Bouwtechnische Bedrijfskunde(hierna: de regeling) verstrekt de examencommissie een bindend negatief studieadvies aan de student die aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft gehaald.

Ingevolge artikel 6.4, tweede lid, van de regeling, kan de examencommissie afzien van het verstrekken van het bindend negatief studieadvies nadat de betrokken studentendecaan om advies is gevraagd over de persoonlijke omstandigheden die dat zouden kunnen rechtvaardigen.

Ingevolge het vierde lid brengt de studentendecaan advies uit indien de student de persoonlijke omstandigheden tijdig bij hem heeft gemeld.

2.3.Verzoeker stelt dat er geen evenredige belangenafweging en geen zorgvuldig onderzoek heeft plaatsgevonden. Hij verwijst daartoe naar de privé-omstandigheden die hebben geduurd van oktober 2008 tot medio 2012. Tevens heeft het CBE enkele functionarissen niet gehoord die toelichting zouden kunnen geven over de invloed van de persoonlijke omstandigheden op zijn studievoortgang.

2.4. Vast staat dat verzoeker zich pas kort voor het einde van het studiejaar heeft gewend tot de studentendecaan en dat deze geen reden heeft gezien te adviseren aan de examencommissie.

2.5.1. Vast staat dat verzoeker ook na het tweede studiejaar zijn eerste jaar niet volledig heeft afgerond, zodat aan hem een bindend negatief studieadvies mocht worden gegeven. Ter zitting is de vraag opgeworpen of verzoeker in het studiejaar 2011-2012 is gewaarschuwd. Verweerder heeft ter zitting gesteld dat die vraag niet eerder is opgeworpen en dat wel gewaarschuwd zou zijn.

De Voorzitter is van oordeel dat in aanmerking genomen de gang van zaken met betrekking tot een bindend negatief studieadvies dat aan verzoeker aan het einde van het studiejaar 2010-2011 is gegeven, alsmede waarom dat bindend negatief studieadvies na een zitting van verweerder is ingetrokken, verzoeker heeft moeten en ook kunnen beseffen, niet alleen hoe belangrijk een tijdige melding van bijzonder omstandigheden bij een studentendecaan is maar ook dat verzoeker, indien hij zijn eerstejaars vakken na het tweede studiejaar niet volledig zou hebben afgerond alsnog een bindend negatief studieadvies zou worden gegeven. Derhalve is de Voorzitter van oordeel dat de vraag of al dan niet (tijdig) is gewaarschuwd niet van betekenis is voor de beoordeling van het beroep.

2.5.2. Verzoeker betoogt voorts dat hoewel de bijzondere omstandigheden begin 2011 in rustiger vaarwater waren gekomen deze nog langdurig gevolgen hebben gehad op zijn studievoortgang. Dat verzoeker deze gevolgen niet tijdig aan de studentendecaan heeft meegedeeld dient voor zijn rekening en risico te blijven. Anders dan verzoeker betoogt gaf naar het oordeel van de Voorzitter hetgeen verzoeker bij verweerder heeft aangevoerd, verweerder geen aanleiding nader onderzoek te verrichten. Voorts stelt de Voorzitter vast dat verzoeker niet heeft verzocht zijn studieloopbaanbegeleider te doen horen.

2.5.3. De Voorzitter stelt vast dat verzoeker als bijzondere omstandigheden in het studiejaar 2011-2012 aanvoert dat sprake is geweest van het “containerschipsyndroom”. De bijzondere omstandigheden die zich in het studiejaar 2010-2011 hebben voorgedaan en die door de examencommissie uiteindelijk zijn erkend dreunden nog na in het studiejaar 2011-2012.

2.6.1. Naar het oordeel van de Voorzitter blijkt uit het beslissing van 16 november 2012 dat het CBE het standpunt van de examencommissie deelt, dat in de eerst tijdens de hoorzitting bij de examencommissie ingebrachte bijzondere omstandigheden, waarbij niet is weersproken dat die

begin 2011 in rustiger vaarwater zijn gekomen, geen grond kan worden gevonden voor het oordeel dat die omstandigheden voor het studiejaar 2011-2012 voldoende verband hebben met de opgelopen studievertraging, na dat ververband door verzoeker onvoldoende is aangetoond. De Voorzitter acht dat oordeel van verweerder niet onbegrijpelijk noch anderszins onjuist.

2.6.2. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de Voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies in stand heeft gelaten. Wel merkt de Voorzitter op dat het CBE er voor dient zorg te dragen dat degene die een bindend negatief studieadvies geeft, indien dat tot een beroep bij het CBE komt, beschikt over een concrete schriftelijke verklaring van de studentendecaan, waarbij uiteraard de geheimhoudingsplicht van de studentendecaan moet zijn gewaarborgd.

2.7. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de Voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;

2. wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2012/210
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 22 januari 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 8:41 lid 1 en 3
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij op 25 oktober 2012 verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar verzocht het verschuldigde bedrag binnen vier weken bij te schrijven op de bankrekening van het College, dan wel te storten bij het bureau van het College. Op 29 november 2012 is appellante bij aangetekende brief in de gelegenheid gesteld het verschuldigde griffierecht op uiterlijk 28 december 2012 te voldoen. Daarbij is zij er op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 25 oktober 2012, heeft appellante beroep ingesteld tegen de ongegrondverklaring door verweerder van het door haar tegen de afwijzing van haar verzoek te worden toegelaten tot het Master's programme in Law, specialisation Public International Law gemaakte bezwaar.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 42,- geheven.

2.2. Bij op 25 oktober 2012 verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar verzocht het verschuldigde bedrag binnen vier weken bij te schrijven op de bankrekening van het College, dan wel te storten bij het bureau van het College. Op 29 november 2012 is appellante bij aangetekende brief in de gelegenheid gesteld het verschuldigde griffierecht op uiterlijk 28 december 2012 te voldoen. Daarbij is zij er op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 28 december 2012 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2012/211.1
Rechter(s)	: mr. Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 9 januari 2013
Partijen	: Appellant tegen ArtEZ hogeschool voor de kunsten
Trefwoorden	: [spoedeisend] Belang, [voldoening] collegegeld, compensatie collegegeld, in-/uitschrijving
Artikelen	: WHW artikel 7.33 lid 1; Awb artikel 8:81; Studentenstatuut ArtEZ 2011-2012 artikel 2.2 lid2, Regeling inschrijving, collegegeld en uitschrijving ArtEZ lid 3 en 4
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1 Anders dan waarvan verzoeker uitgaat, heeft verweerder hem niet lopende het studiejaar 2011-2012 uitgeschreven. Bij het beslissing van 6 oktober 2011 heeft verweerder geweigerd hem per 1 september 2011 in te schrijven. Voorts is in deze procedure, gelet op dat beslissing, uitsluitend de weigering tot inschrijving aan de orde. Het betoog van verzoeker dat verweerder onrechtmatig gebruik heeft gemaakt van de door hem afgegeven machtiging kan dan ook niet leiden tot het ermee beoogde resultaat. Vaststaat dat verzoeker zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011. Daarvoor was hij collegegeld verschuldigd. Eveneens staat vast dat verzoeker het verschuldigde collegegeld ten tijde van belang niet volledig had voldaan. Om die reden heeft verweerder hem ingevolge het derde lid van het kopje "Weigering en intrekking inschrijving" van de Regeling niet ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012. Anders dan verzoeker aanvoert, heeft het college aldus niet gehandeld in strijd met het vierde lid van dat kopje. Dat lid heeft betrekking op de situatie dat lopende een studiejaar een betalingsachterstand ontstaat en de student als gevolg daarvan wordt uitgeschreven. Die situatie doet zich hier niet voor, nu, zoals hiervoor al is overwogen, verweerder verzoeker niet lopende het studiejaar

2011-2012 heeft uitgeschreven, maar heeft geweigerd hem voor dat studiejaar in te schrijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van ArtEZ hogeschool voor de kunsten, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 oktober 2011 heeft verweerder geweigerd verzoeker per 1 september 2011 in te schrijven.

Bij beslissing van 9 december 2011 heeft verweerder het door verzoeker daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 13 juni 2012 in zaak nr. 2011/199 (www.cbho.nl) heeft het College het door verzoeker tegen de beslissing van 9 december 2011 ingestelde beroep gegrond verklaard en die beslissing vernietigd.

Bij beslissing van 2 oktober 2012 heeft verweerder het door verzoeker tegen de beslissing van 6 oktober 2011 gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 25 oktober 2012, beroep ingesteld.

Bij brief, bij het College ingekomen op 12 november 2012, heeft verzoeker de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 december 2012, waar verzoeker en verweerder, vertegenwoordigd door drs. L.W.M. Timmermans en mr. dr. A.H. Lamers, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Het oordeel van de voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.3. Ingevolge artikel 7.33, eerste lid, van de WHW, voor zover thans van belang, geschiedt de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.

Ingevolge artikel 2.2, tweede lid, van het Studentenstatuut 2011-2012 van ArtEZ hogeschool voor de kunsten dient de inschrijving, betaling en uitschrijving te geschieden volgens door het college van bestuur vastgestelde regels van procedurele aard. De uitwerking van deze regels staat beschreven in de bijlage van dit studentenstatuut onder hoofdstuk 1 Regeling inschrijven, collegegelden en uitschrijven (hierna: de Regeling).

Ingevolge de Regeling, onder het kopje "Weigering en intrekking inschrijving", derde lid, wordt een student die nog termijnen heeft openstaan van het voorgaande studiejaar niet ingeschreven.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, neemt ArtEZ bij drie termijnen achterstand contact op met de student en meldt dat de student per direct geen toegang meer heeft tot onderwijs en voorzieningen van ArtEZ. De student heeft pas weer recht op onderwijs op het moment dat de totale schuld is voldaan. Als binnen een maand de volledige schuld niet wordt voldaan wordt de student uitgeschreven de eerste van de maand volgend op de derde aanmaning.

2.4. Verzoeker betoogt dat verweerder ten onrechte een machtiging ter voldoening van een termijn van het collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 heeft gebruikt voor het innen van een deel van het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011. Voorts voert verzoeker aan dat verweerder, door hem uit te schrijven, heeft gehandeld in strijd met het vierde lid van het kopje "Weigering en intrekking inschrijving" van de Regeling, nu hij nog geen drie termijnen achterstand had.

2.4.1 Anders dan waarvan verzoeker uitgaat, heeft verweerder hem niet lopende het studiejaar 2011-2012 uitgeschreven. Bij het beslissing van 6 oktober 2011 heeft verweerder geweigerd hem per 1 september 2011 in te schrijven. Voorts is in deze procedure, gelet op dat beslissing, uitsluitend de weigering tot inschrijving aan de orde. Het betoog van verzoeker dat verweerder onrechtmatig gebruik heeft gemaakt van de door hem afgegeven machtiging kan dan ook niet leiden tot het ermee beoogde resultaat.

Vaststaat dat verzoeker zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011. Daarvoor was hij collegegeld verschuldigd. Eveneens staat vast dat verzoeker het verschuldigde collegegeld ten tijde van belang niet volledig had voldaan. Om die reden heeft verweerder hem ingevolge het derde lid van het kopje "Weigering en intrekking inschrijving" van de Regeling niet ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012. Anders dan verzoeker aanvoert, heeft het college aldus niet gehandeld in strijd met het vierde lid van dat kopje. Dat lid heeft betrekking op de situatie dat lopende een studiejaar een betalingsachterstand ontstaat en de student als gevolg daarvan wordt uitgeschreven. Die situatie doet zich hier niet voor, nu, zoals hiervoor al is overwogen, verweerder verzoeker niet lopende het studiejaar 2011-2012 heeft uitgeschreven, maar heeft geweigerd hem voor dat studiejaar in te schrijven.

2.5. Ook verder ziet de voorzitter geen aanleiding spoedeisend belang aanwezig te achten dat het treffen van een voorlopige voorziening rechtvaardigt.

2.6. Gelet hierop bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2012/211
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 12 maart 2013
Partijen	: Appellant tegen ArtEZ hogeschool voor de kunsten
Trefwoorden	: Dwingende karakter regeling, niet-inschrijving, niet [volledig] voldaan collegegeld eerder studiejaar
Artikelen	: WHW artikel 7.33 lid 1, 7.50 lid 1; Studentenstatuut ArtEZ artikel 2.2 lid 2; Regeling inschrijving, collegegeld en uitschrijving ArtEZ
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Vast staat dat appellant zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011 en dat hij het daarvoor verschuldigde collegegeld ten tijde van belang niet volledig had voldaan. Derhalve heeft het college hem ingevolge het derde lid onder het kopje “Weigering en intrekking inschrijving” van de Regeling niet ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012. Die bepaling schrijft dwingend voor dat een inschrijving wordt geweigerd, indien het collegegeld van het voorgaande studiejaar niet volledig is betaald. Deze bepaling is niet in strijd met de WHW. Het college van bestuur heeft met juistheid gesteld dat de regeling in het Studentenstatuut overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.33, eerste lid, van de WHW is vastgesteld en dat artikel 7.50 van de WHW slechts bepaalt dat de inschrijving niet afhankelijk wordt gesteld van een andere geldelijke bijdrage dan de in de artikelen 7.43 tot en met 7.49 van die wet bedoelde

bedragen. Het bepaalde in artikel 7.50 van de WHW staat er dan ook niet aan in de weg de eis te stellen dat het collegegeld van het voorgaande studiejaar volledig betaald dient te zijn voordat inschrijving voor het daarop volgende studiejaar kan plaatsvinden. Gelet op het dwingende karakter van die eis kan het door appellant gestelde, wat daar verder van zij, niet leiden tot het oordeel dat het college van bestuur de weigering hem in te schrijven voor het studiejaar 2011-2012 ten onrechte in stand heeft gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van ArtEZ hogeschool voor de kunsten, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 oktober 2011 heeft het college van bestuur geweigerd appellant per 1 september 2011 in te schrijven.

Bij beslissing van 9 december 2011 heeft het college van bestuur het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 13 juni 2012 in zaak nr. 2011/199 (www.cbho.nl) heeft het College het door appellant tegen de beslissing van 9 december 2011 ingestelde beroep gegrond verklaard en die beslissing vernietigd.

Bij beslissing van 2 oktober 2012 heeft het college van bestuur het door appellant tegen de beslissing van 6 oktober 2011 gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 25 oktober 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2013, waar appellant en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. dr. A.H. Lamers, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.33, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) geschiedt de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.
Ingevolge artikel 7.50, eerste lid, van de WHW wordt de inschrijving niet afhankelijk gesteld van een andere geldelijke bijdrage dan de in de artikelen 7.43 tot en met 7.49 bedoelde bedragen.

Ingevolge artikel 2.2, tweede lid, van het Studentenstatuut 2011-2012 van ArtEZ hogeschool voor de kunsten dient de inschrijving, betaling en uitschrijving te geschieden volgens de door het college van bestuur vastgestelde regels van procedurele aard. De uitwerking van deze regels staat beschreven in de bijlage van dit studentenstatuut onder hoofdstuk 1 Regeling inschrijven, collegegelden en uitschrijven (hierna: de Regeling).Ingevolge de Regeling, onder het kopje " Weigering en intrekking inschrijving", derde lid, wordt een student die nog termijnen heeft openstaan van het voorgaande studiejaar niet ingeschreven.

2.2 Bij de beslissing van 6 oktober 2011 heeft het college van bestuur geweigerd appellant in te schrijven per 1 september 2012. Appellant betoogt dat het college van bestuur ten onrechte niet is teruggekomen van die beslissing. Hiertoe voert hij aan dat de opleiding zich tijdens het studiejaar 2010-2011 niet aan gemaakte afspraken heeft gehouden en hij daarom terecht het voor dat studiejaar betaalde collegegeld heeft gestorneerd.

2.2.1 Vast staat dat appellant zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011 en dat hij het daarvoor verschuldigde collegegeld ten tijde van belang niet volledig had voldaan. Derhalve heeft het college hem ingevolge het derde lid onder het kopje "Weigering en intrekking inschrijving" van de Regeling niet ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012. Die bepaling schrijft dwingend voor dat een inschrijving wordt geweigerd, indien het collegegeld van het voorgaande studiejaar niet volledig is betaald. Deze bepaling is niet in strijd met de WHW. Het college van bestuur heeft met juistheid gesteld dat de regeling in het Studentenstatuut overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.33, eerste lid, van de WHW is vastgesteld en dat artikel 7.50 van de WHW slechts bepaalt dat de inschrijving niet afhankelijk wordt gesteld van een andere geldelijke bijdrage dan de in de artikelen 7.43 tot en met 7.49 van die wet bedoelde bedragen. Het bepaalde in artikel 7.50 van de WHW staat er dan ook niet aan in de weg de eis te stellen dat het collegegeld van het voorgaande studiejaar volledig betaald dient te zijn voordat inschrijving voor het daarop volgende studiejaar kan plaatsvinden. Gelet op het dwingende karakter van die eis kan het door appellant gestelde, wat daar verder van zij, niet leiden tot het oordeel dat het college van bestuur de weigering hem in te schrijven voor het studiejaar 2011-2012 ten onrechte in stand heeft gelaten.

Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/213
Rechter(s)	: mr. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak	: 4 februari 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden	: Bekostigde hogeschool, bevoegdheid College, Open University United Kingdom
Artikelen	: WHW artikel 7.1, 7.66 lid 1
Uitspraak	: Onbevoegd
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Naar ter zitting is vastgesteld is de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht bevoegd om namens de Open University United Kingdom een aantal masteropleidingen te verzorgen, waaronder de door appellant gevolgde masteropleiding Editorial Design. Deze masteropleiding heeft geen grondslag in de WHW. Deze vorm van onderwijs is niet aan te merken als onderwijs aan een bekostigde hogeschool, als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, van de WHW. Het College is derhalve, gelet op het bepaalde in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, niet bevoegd om kennis te nemen van het door appellant ingestelde beroep.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 5 juli 2012 heeft de voorzitter van het CBE het door appellant ingestelde beroep tegen een beslissing van de examencommissie van de masteropleiding Editorial Design van de faculteit Beeldende Kunst en Vormgeving niet-ontvankelijk verklaard.

Bij beslissing van 24 september 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant gedane verzet ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 oktober 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant en het CBE hebben nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 januari 2013, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C. de Vos, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

2.2. Ingevolge artikel 7.1, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) heeft hoofdstuk 7 betrekking op bekostigde universiteiten en hogescholen, op de Open Universiteit en op de levensbeschouwelijke universiteiten.
Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van deze wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

2.3. Naar ter zitting is vastgesteld is de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht bevoegd om namens de Open University United Kingdom een aantal masteropleidingen te verzorgen, waaronder de door appellant gevolgde masteropleiding Editorial Design. Deze masteropleiding heeft geen grondslag in de WHW. Deze vorm van onderwijs is niet aan te merken als onderwijs aan een bekostigde hogeschool, als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, van de WHW. Het College is derhalve, gelet op het bepaalde in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, niet bevoegd om kennis te nemen van het door appellant ingestelde beroep.

2.4. Het College ziet in de door het CBE bij de beslissing van 24 september 2012 vermelde rechtsmiddelenclausule aanleiding om te bepalen dat het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht dient te voldoen.

2.5. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

I. verklaart zich onbevoegd om van het beroep kennis te nemen;
II. bepaalt dat het college van beroep voor de examens van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht het door [naam] betaalde griffierecht van € 42,00 aan hem vergoedt.

Zaaknummer	: 2012/215
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 5 maart 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Beoordeling, dyslexie, functiestoornis, handicap
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid1, 2 aanhef en onderdeel m; OER Hogeschool Rotterdam artikel 9.4 lid 6
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. In de primaire beslissing en ter zitting heeft de

examencommissie toegelicht dat de toetsing voor het vak CA4 in stappen plaatsvindt. De eerste stap is dat de student een portfolio inbrengt met bewijsvoering voor zijn competentieniveau en ontwikkeling, op grond waarvan de assessoren een eerste beoordeling maken. Die stap betreft het beoordelen van de bewijzen op authenticiteit, actualiteit, relevantie, kwantiteit, variatie, validiteit en betrouwbaarheid. Indien het portfolio van onvoldoende niveau wordt geacht, zoals bij appellante, vindt daarover geen gesprek plaats, omdat de student er in dat geval blijk van heeft gegeven dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van onvoldoende niveau zijn. Indien het portfolio van voldoende niveau is, vindt evenmin een gesprek plaats, omdat de student dan al heeft aangetoond dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn. Indien de assessoren twijfelen of een portfolio net voldoende of net onvoldoende is, wordt de student als tweede stap in de toetsing uitgenodigd voor een gesprek. Tijdens dat gesprek heeft de student de gelegenheid om de assessoren ervan te overtuigen dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn.
Het verzoek van appellante om een meewegende mondelinge toelichting op het portfolio te mogen geven, heeft betrekking op de eerste stap van de toetsing van CA4. Volgens de examencommissie zou toewijzing van het verzoek leiden tot een aantasting van de beoordelingsnorm. In dat verband heeft zij er op gewezen dat de student aan de hand van bewijzen uit de praktijk moet laten zien dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn. Als dat bewijs er niet is, zoals in het geval van appellante, is een gesprek zinloos. Om aan de dyslexie van appellante tegemoet te komen, is haar wel een coach en spraak gestuurde software aangeboden, die haar kunnen bijstaan bij het maken van het portfolio. Naar het oordeel van de examencommissie zijn deze maatregelen afdoende. In dat verband heeft de examencommissie erop gewezen dat appellante gedurende een heel kwartaal in alle rust en met behulp van wie dan ook bewijzen kan verzamelen. Met behulp van de spraak gestuurde software kan appellante desgewenst haar verhaal in een verbindend verhaal verwerken en de aangeboden coach kan haar helpen haar verhaal op een goede wijze te ordenen. Daarbij geldt dat het bij de beoordeling van het portfolio niet zozeer gaat om de taalkundige juistheid, maar om de gelegde verbanden, aldus de examencommissie.
Ter zitting heeft de examencommissie voorts nog toegelicht dat het in stresssituaties waar een verloskundige mee te maken kan krijgen van groot belang is dat de verloskundige haar gedachten goed kan ordenen en op goede wijze schriftelijk kan rapporteren aan onder meer de gynaecoloog. Mede daarom is voor de examenvorm van CA4 gekozen.
2.3.2. Gelet op het voorgaande, heeft de examencommissie deugdelijk gemotiveerd dat toewijzing van het verzoek van appellante om CA4 op een andere dan de voorgeschreven wijze te mogen afleggen, zou leiden tot een aantasting van de beoordelingsnorm. Ook is deugdelijk gemotiveerd waarom voldoende tegemoet is gekomen aan de belemmeringen die appellante vanwege haar dyslexie ondervindt door te voorzien in een coach en het gebruik van een spraakcomputer. Het CBE heeft dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellante niet had mogen afwijzen. De door appellante overgelegde e-mail van de studentendecaan en de verklaring van [naam 2] leiden niet tot een ander oordeel. Daarin wordt weliswaar geadviseerd appellante een mondelinge toelichting te laten geven op haar portfolio, maar wordt niet ingegaan op de vraag waarom het geven van een mondelinge toelichting mogelijk zou moeten zijn, gelet op de aard van het vak CA4. Reeds daarom komt aan die stukken niet de betekenis toe die appellante daaraan gehecht wenst te zien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 juli 2012 heeft de voorzitter van de examencommissie Verloskunde een verzoek van appellante om een competentie assessment op een andere dan de voorgeschreven wijze te mogen afleggen, afgewezen.

Bij beslissing van 14 september 2012 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 1 november 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting gevoegd behandeld met dat in zaak nr. 2012/264 op 21 januari 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. M.M. de Jonge, advocaat te Utrecht, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe, en L.M.A. van Eijndhoven namens de examencommissie en M. van Haren namens de directie van het Instituut voor Gezondheidszorg, zijn verschenen. Na de zitting zijn de zaken gesplitst.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.
Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder m, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder wordt ten minste begrepen de wijze waarop lichamelijk of zintuiglijk gehandicapte studenten redelijkerwijs in de gelegenheid worden gesteld de tentamens af te leggen.

Ingevolge artikel 9.4, zesde lid, van de Onderwijs- en examenregeling (hierna: de OER) kunnen studenten met een beperking of studenten met een functiestoornis deelnemen aan tentamens op een wijze, die zoveel mogelijk is aangepast aan hun mogelijkheden; de examencommissie beslist daarover, na advies te hebben ingewonnen bij de studentendecaan.

2.2. Appellante lijdt aan dyslexie. In verband hiermee heeft zij de examencommissie verzocht Competentie Assessment 4 (hierna: CA4) op een andere dan de voorgeschreven wijze te mogen afleggen. Appellante wil het portfolio, behorende bij CA4, mondeling toelichten.

2.3. Appellante betoogt dat het CBE, door te overwegen dat het geschil zich toespitst op de vraag of zij onvoldoendes heeft behaald voor CA4 vanwege haar dyslexie, heeft miskend dat zij niet alleen het recht heeft om voldoendes te halen, maar ook om het CA4 zonder belemmering van haar dyslexie af te leggen. Volgens appellante is de door de Hogeschool Rotterdam geboden hulp, te weten het aanstellen van een coach en het gebruik van spraak gestuurde software, onvoldoende om alle belemmeringen weg te nemen. In dat verband heeft zij gewezen op een e-mail van de studentendecaan en een verklaring van [naam 2], waarin deze adviseren appellante een mondelinge toelichting te laten geven op haar portfolio.

2.3.1. In de primaire beslissing en ter zitting heeft de examencommissie toegelicht dat de toetsing voor het vak CA4 in stappen plaatsvindt. De eerste stap is dat de student een portfolio inbrengt met bewijsvoering voor zijn competentieniveau en ontwikkeling, op grond waarvan de assessoren een eerste beoordeling maken. Die stap betreft het beoordelen van de bewijzen op authenticiteit, actualiteit, relevantie, kwantiteit, variatie, validiteit en betrouwbaarheid. Indien het portfolio van onvoldoende niveau wordt geacht, zoals bij appellante, vindt daarover geen gesprek plaats, omdat de student er in dat geval blijk van heeft gegeven dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van onvoldoende niveau zijn. Indien het portfolio van voldoende niveau is, vindt evenmin een gesprek plaats, omdat de student dan al heeft aangetoond dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn. Indien de assessoren twijfelen of een portfolio net voldoende of net onvoldoende is, wordt de student als tweede stap in de toetsing uitgenodigd voor een gesprek. Tijdens dat gesprek heeft de student de gelegenheid om de assessoren ervan te overtuigen dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn.

Het verzoek van appellante om een meewegende mondelinge toelichting op het portfolio te mogen geven, heeft betrekking op de eerste stap van de toetsing van CA4. Volgens de examencommissie zou toewijzing van het verzoek leiden tot een aantasting van de beoordelingsnorm. In dat verband heeft zij er op gewezen dat de student aan de hand van bewijzen uit de praktijk moet laten zien dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn. Als dat bewijs er niet is, zoals in het geval van appellante, is een gesprek zinloos. Om aan de dyslexie van appellante tegemoet te komen, is haar wel een coach en spraak gestuurde software aangeboden, die haar kunnen bijstaan bij het maken van het portfolio. Naar het oordeel van de examencommissie zijn deze maatregelen afdoende. In dat verband heeft de examencommissie erop gewezen dat appellante gedurende een heel kwartaal in alle rust en met behulp van wie dan ook bewijzen kan verzamelen. Met behulp van de spraak gestuurde software kan appellante desgewenst haar verhaal in een verbindend verhaal verwerken en de aangeboden coach kan haar helpen haar verhaal op een goede wijze te ordenen. Daarbij geldt dat het bij de beoordeling van het portfolio niet zozeer gaat om de taalkundige juistheid, maar om de gelegde verbanden, aldus de examencommissie.

Ter zitting heeft de examencommissie voorts nog toegelicht dat het in stresssituaties waar een verloskundige mee te maken kan krijgen van groot belang is dat de verloskundige haar gedachten goed kan ordenen en op goede wijze schriftelijk kan rapporteren aan onder meer de gynaecoloog. Mede daarom is voor de examenvorm van CA4 gekozen.

2.3.2. Gelet op het voorgaande, heeft de examencommissie deugdelijk gemotiveerd dat toewijzing van het verzoek van appellante om CA4 op een andere dan de voorgeschreven wijze te mogen afleggen, zou leiden tot een aantasting van de beoordelingsnorm. Ook is deugdelijk gemotiveerd waarom voldoende tegemoet is gekomen aan de belemmeringen die appellante vanwege haar dyslexie ondervindt door te voorzien in een coach en het gebruik van een spraakcomputer. Het CBE heeft dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellante niet had mogen afwijzen. De door appellante overgelegde e-mail van de studentendecaan en de verklaring van [naam 2] leiden niet tot een ander oordeel. Daarin wordt weliswaar geadviseerd appellante een mondelinge toelichting te laten geven op haar portfolio, maar wordt niet ingegaan op de vraag waarom het geven van een mondelinge toelichting mogelijk zou moeten zijn, gelet op de aard van het vak CA4. Reeds daarom komt aan die stukken niet de betekenis toe die appellante daaraan gehecht wenst te zien.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/216
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak	: 4 februari 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Aangetekende poststukken, advies studentendecaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, horen, mailbericht, motivering, zelf voorzien, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8 lid 1 en 3; Awb artikel 8:72 lid 4 onder c; Reglement Studieadvies en afwijzing Hogeschool Rotterdam artikel 1.4 lid 1
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Blijkens het dossier heeft het CBE appellante bij brief van 21 september 2012 uitgenodigd voor een hoorzitting op 28 september 2012. Deze brief is niet aangetekend verzonden. Ingeval van niet aangetekende verzending van een beslissing of een ander rechtens van belang zijnd document, zoals de uitnodiging voor een hoorzitting, is het

aan de verzender om aannemelijk te maken dat het betrokken stuk is verzonden. Met het enkele betoog dat de brief een juiste adressering bevat en dat de gelijktijdig aan de wederpartij verzonden uitnodiging wel is ontvangen, is het CBE daarin niet geslaagd.
Voor zover het CBE heeft betoogd dat het voor de hogeschool vanwege praktische en financiële redenen niet mogelijk is om stukken, als hier aan de orde, aangetekend te verzenden, geldt dat het in dit geval, gelet op de korte termijn tussen de uitnodiging en de hoorzitting, in de rede had gelegen dat het CBE de brief tevens per e-mail aan appellante had verzonden.
Uit het voorgaande volgt dat appellante door het CBE niet in de gelegenheid is gesteld om over het door haar bij hem ingestelde administratief beroep te worden gehoord, zodat de beslissing van het CBE in zoverre onzorgvuldig tot stand is gekomen.
(…)
2.4.3. Uit voormeld e-mailbericht van de decaan kan niet worden afgeleid dat de decaan van oordeel is geweest dat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen aanleiding vormden om de directie te adviseren van een negatief bindend studieadvies af te zien. Uit het bericht kan slechts worden afgeleid dat de decaan appellante heeft doorverwezen naar de bezwaarprocedure. In het licht hiervan had de directie de door appellante tijdens de hoorzitting naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden alsnog aan de decaan moeten voorleggen en haar om een uitdrukkelijk advies ten aanzien van appellante moeten vragen. Dit geldt temeer nu het verschil tussen het door appellante behaalde aantal studiepunten en het vereiste aantal studiepunten gering is. Nu de directie dit heeft nagelaten, is het negatief bindend studieadvies onzorgvuldig tot stand gekomen en is het niet deugdelijk gemotiveerd.
2.5. Het beroep is gegrond. De beslissing van het CBE van 28 september 2012 dient te worden vernietigd. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, ziet het College aanleiding om zelf in de zaak te voorzien. Het College zal het door appellante bij het CBE ingestelde beroep gegrond verklaren, het door de directie op 20 juli 2012 gegeven negatief bindend studieadvies vernietigen en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 28 september 2012.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 juli 2012 heeft de directie van het Instituut voor Managementopleidingen (hierna: de directie) aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 28 september 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 november 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 januari 2013, waar appellante en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe en E. van Kooten, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 1.4, eerste lid, van het Reglement studieadvies en afwijzing wordt aan het studieadvies een afwijzing verbonden, indien de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een bacheloropleiding van de hogeschool niet tenminste 48 studiepunten voor onderdelen van het eerstejaarsprogramma van de opleiding heeft behaald.

2.2. Niet in geschil is dat appellante aan het einde van het eerste jaar van inschrijving 41 studiepunten heeft behaald en derhalve niet voldoet aan het in voormelde bepaling neergelegde vereiste aantal van 48 studiepunten.

2.3. Appellante betoogt dat de beslissing van het CBE niet zorgvuldig tot stand gekomen is, nu het CBE haar ten onrechte niet voorafgaand aan het nemen van zijn beslissing heeft gehoord. Dat zij niet is verschenen op de hoorzitting van het CBE kan haar niet worden tegengeworpen, aldus appellante, aangezien zij de uitnodiging daarvoor van het CBE niet heeft ontvangen.

2.3.1. Blijkens het dossier heeft het CBE appellante bij brief van 21 september 2012 uitgenodigd voor een hoorzitting op 28 september 2012. Deze brief is niet aangetekend verzonden. Ingeval van niet aangetekende verzending van een beslissing of een ander rechtens van belang zijnd document, zoals de uitnodiging voor een hoorzitting, is het aan de verzender om aannemelijk te maken dat het betrokken stuk is verzonden. Met het enkele betoog dat de brief een juiste adressering bevat en dat de gelijktijdig aan de wederpartij verzonden uitnodiging wel is ontvangen, is het CBE daarin niet geslaagd.
Voor zover het CBE heeft betoogd dat het voor de hogeschool vanwege praktische en financiële redenen niet mogelijk is om stukken, als hier aan de orde, aangetekend te verzenden, geldt dat het in dit geval, gelet op de korte termijn tussen de uitnodiging en de hoorzitting, in de rede had gelegen dat het CBE de brief tevens per e-mail aan appellante had verzonden.

Uit het voorgaande volgt dat appellante door het CBE niet in de gelegenheid is gesteld om over het door haar bij hem ingestelde administratief beroep te worden gehoord, zodat de beslissing van het CBE in zoverre onzorgvuldig tot stand is gekomen. Het betoog slaagt.

2.4. Appellante betoogt voorts dat het CBE niet heeft onderkend dat de detentie van haar moeder een bijzondere omstandigheid is die van invloed is geweest op haar studieresultaten en dat de directie daarin aanleiding had moeten zien om van het negatief bindend studieadvies af te zien.

2.4.1. Het CBE heeft aan zijn oordeel dat de directie in redelijkheid aan appellante een negatief bindend studieadvies heeft kunnen geven, ten grondslag gelegd dat de decaan in de door appellante gestelde bijzondere omstandigheden geen aanleiding heeft gezien om de directie te adviseren haar geen negatief bindend studieadvies te geven.

2.4.2. Blijkens het dossier heeft appellante zich op 17 juli 2012 tot de decaan gewend en bij haar melding gemaakt van haar persoonlijke situatie. Ter zitting heeft het CBE een e-mailbericht van de decaan van 17 juli 2012 overgelegd, waarin de decaan het gesprek met appellante bevestigt. Blijkens dat bericht heeft de decaan appellante tijdens het gesprek medegedeeld dat zij een negatief studieadvies zal krijgen, maar haar gewezen op de mogelijkheid om daartegen bezwaar te maken teneinde bij de directie alsnog melding te kunnen maken van haar persoonlijke situatie.

Appellante heeft bezwaar gemaakt en tijdens de hoorzitting bij de directie melding gemaakt van haar persoonlijke situatie. Blijkens de ter zitting gegeven toelichting heeft de directie de door appellante naar voren gebrachte omstandigheden niet aan de decaan voorgelegd, maar heeft zij zelf – in overleg met een coach en docent – beoordeeld of de desbetreffende omstandigheden aanleiding

vormen om van een negatief bindend studieadvies af te zien. De directie heeft daartoe geen aanleiding gezien.

2.4.3. Uit voormeld e-mailbericht van de decaan kan niet worden afgeleid dat de decaan van oordeel is geweest dat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen aanleiding vormden om de directie te adviseren van een negatief bindend studieadvies af te zien. Uit het bericht kan slechts worden afgeleid dat de decaan appellante heeft doorverwezen naar de bezwaarprocedure. In het licht hiervan had de directie de door appellante tijdens de hoorzitting naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden alsnog aan de decaan moeten voorleggen en haar om een uitdrukkelijk advies ten aanzien van appellante moeten vragen. Dit geldt temeer nu het verschil tussen het door appellante behaalde aantal studiepunten en het vereiste aantal studiepunten gering is. Nu de directie dit heeft nagelaten, is het negatief bindend studieadvies onzorgvuldig tot stand gekomen en is het niet deugdelijk gemotiveerd.

Ook dit betoog slaagt.

2.5. Het beroep is gegrond. De beslissing van het CBE van 28 september 2012 dient te worden vernietigd. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, ziet het College aanleiding om zelf in de zaak te voorzien. Het College zal het door appellante bij het CBE ingestelde beroep gegrond verklaren, het door de directie op 20 juli 2012 gegeven negatief bindend studieadvies vernietigen en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 28 september 2012.

2.6. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam van 28 september 2012;
III. verklaart het bij het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam ingestelde beroep gegrond;
IV. vernietigt het op 20 juli 2012 door de directie van het Instituut voor Managementopleidingen gegeven negatief bindend studieadvies;
V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 28 september 2012;
VI. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam het door [naam] betaalde griffierecht van € 42,00 aan haar vergoedt.

Zaaknummer	: 2012/217
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 31 januari 2013
Partijen	: Appellante tegen Fontys Hogescholen
Trefwoorden	: Langstudeermaatregel, tegemoetkomen aan bezwaar, procesbelang, veroordeling proceskosten voor door derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand
Artikelen	: Awb artikel 8:54
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft. Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellante medegedeeld dat het door haar in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan haar zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden. 2.3. Hieruit volgt dat het door appellante beoogde resultaat is bereikt en zij geen belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van Fontys Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 25 september 2012 heeft verweerder het door appellante bij hem tegen oplegging van de langstudeerdersmaatregel gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 november 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van het College verwezen naar een enkelvoudige.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft.
Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellante medegedeeld dat het door haar in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan haar zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden.

2.3. Hieruit volgt dat het door appellante beoogde resultaat is bereikt en zij geen belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
II. veroordeelt het college van beroep van Fontys Hogeschool tot vergoeding aan [naam] van de bij haar opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
III. gelast dat het college van beroep van Fontys Hogeschool aan [naam] het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer : 2012/200
Rechter(s) : mr. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak : 4 februari 2013
Partijen : Appellant tegen CBE Haagse Hogeschool
Trefwoorden : Beoordeling, kennen en kunnen
Artikelen : WHW artikel 7.66 lid 2; Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak : Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4. Hetgeen appellant in beroep bij het College heeft aangevoerd, biedt geen enkele grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat niet is gebleken van enige onzorgvuldigheid bij het tot stand komen van de beoordeling van het door appellant gemaakte tentamen met het cijfer 1,8.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 13 september 2012 heeft het CBE het door appellant tegen de onvoldoende beoordeling van het tentamen Zakelijke correspondentie ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 10 oktober 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 januari 2013, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C.A.M. Tiel en drs. L. van Midden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examinator van het tentamen Zakelijke correspondentie hem ten onrechte een onvoldoende beoordeling heeft gegeven. Daartoe voert hij aan dat hij alle lessen van het desbetreffende vak heeft gevolgd en naar zijn mening de aanwijzingen van de docent heeft opgevolgd.

2.2. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen beslissingen, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

2.3. Deze bepaling, die ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) op de procedure bij het College van toepassing is, staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing, als hiervoor bedoeld, dat als zodanig van de bestuursrechterlijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan het beslissing van 13 september 2012 ten grondslag liggende beoordeling, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat bij de totstandkoming van die beoordeling aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.4. Hetgeen appellant in beroep bij het College heeft aangevoerd, biedt geen enkele grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat niet is gebleken van enige onzorgvuldigheid bij het tot stand komen van de beoordeling van het door appellant gemaakte tentamen met het cijfer 1,8.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/203
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 12 maart 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Restitutie collegegeld, uitschrijving,
Artikelen	: Studentenstatuut HvA artikel 3.3 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut is restitutie van het collegegeld slechts mogelijk indien een student zijn inschrijving heeft beëindigd. Vast staat dat appellant zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011. Desgevraagd heeft hij ook te kennen gegeven dat hij een collegekaart heeft ontvangen. Verder heeft het college van bestuur toegelicht dat studenten in geval van een tussentijdse uitschrijving daar een nadere beslissing over ontvangen. Een dergelijk beslissing heeft appellant niet overgelegd. Naar het oordeel van het College heeft appellant met de enkele stelling dat hij bij de studentenadministratie heeft meegedeeld dat hij zou stoppen met de opleiding dan ook niet aannemelijk gemaakt dat hij zich daadwerkelijk heeft uitgeschreven voor de opleiding. Derhalve was hij het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011 verschuldigd. Nu niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut bestond geen grond voor restitutie van het alsnog door appellant betaalde collegegeld. Derhalve heeft het college van bestuur terecht de afwijzing van zijn verzoek om restitutie van het collegegeld in stand gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam(hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 april 2012 heeft het hoofd juridische zaken van de Hogeschool van Amsterdam aan appellant meegedeeld dat zijn verzoek om restitutie van het voor het collegejaar 2010-2011 betaalde collegegeld voor de opleiding Accountancy niet wordt gehonoreerd.

Bij beslissing van 28 september 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 16 oktober 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2013, waar appellant, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut van de Hogeschool van Amsterdam 2010-2011 heeft de student aanspraak op terugbetaling van een twaalfde gedeelte van het door hem verschuldigde wettelijk collegegeld voor elke maand dat het studiejaar na beëindiging van zijn inschrijving duurt.

2.2 Appellant heeft op 31 januari 2012 zijn diploma voor de opleiding Accountancy

ontvangen. Om dat diploma te kunnen ontvangen diende hij alsnog het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011 te betalen. Appellant betoogt dat het college van bestuur ten onrechte de afwijzing van zijn verzoek om restitutie van dat collegegeld in stand heeft gelaten. Hiertoe voert hij aan dat hij in het begin van het studiejaar 2010-2011 bij de studentenadministratie heeft gemeld dat hij een jaar zou stoppen met de opleiding. Appellant stelt dat medewerkers van de studentenadministratie aan hem hebben meegedeeld dat dat zou worden verwerkt in het administratiesysteem. Nu hij geen gebruik heeft gemaakt van de onderwijsfaciliteiten in het studiejaar 2010-2011 heeft het college van bestuur niet kunnen weigeren het alsnog betaalde collegegeld terug te betalen, aldus appellant.

2.2.1 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut is restitutie van het collegegeld slechts mogelijk indien een student zijn inschrijving heeft beëindigd. Vast staat dat appellant zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011. Desgevraagd heeft hij ook te kennen gegeven dat hij een collegekaart heeft ontvangen. Verder heeft het college van bestuur toegelicht dat studenten in geval van een tussentijdse uitschrijving daar een nadere beslissing over ontvangen. Een dergelijk beslissing heeft appellant niet overgelegd. Naar het oordeel van het College heeft appellant met de enkele stelling dat hij bij de studentenadministratie heeft meegedeeld dat hij zou stoppen met de opleiding dan ook niet aannemelijk gemaakt dat hij zich daadwerkelijk heeft uitgeschreven voor de opleiding. Derhalve was hij het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011 verschuldigd. Nu niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut bestond geen grond voor restitutie van het alsnog door appellant betaalde collegegeld. Derhalve heeft het college van bestuur terecht de afwijzing van zijn verzoek om restitutie van het collegegeld in stand gelaten.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/206
Rechter[s]	: mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum	: 5 maart 2013
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, persoonlijke omstandigheden, studievoortgangsnorm
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6; OER Hogeschool Inholland artikel 13 lid 3
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2 Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat, ook indien alle verzoeken aan de examencommissie zouden worden gehonoreerd en appellant het vak CEI alsnog met succes zou afronden, hij niet aan de minimumnorm van 45 credits voldoet. Gelet op de door appellant overgelegde cijferlijst heeft het CBE zich voorts terecht op het standpunt gesteld dat appellant, gezien de in periode 3 en 4 behaalde studieresultaten, niet aannemelijk heeft gemaakt dat de onvoldoende studievoortgang moet worden toegerekend aan persoonlijke omstandigheden die zich hebben voorgedaan in periode 1 en 2 en aan het overlijden van een dierbare later in het studiejaar. Het CBE heeft dan ook met juistheid geoordeeld dat de directeur van het Domein Communicatie, Media en Muziek appellant terecht een bindend negatief studieadvies heeft gegeven voor de opleiding Media and Entertainment Management.

(naam], wonende te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 31 juli 2012 heeft de directeur van het Domein Communicatie, Media en Muziek appellant een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding Media and Entertainment Management.

Bij beslissing van 7 september 2012 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 23 oktober 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 21 januari 2013, waar appellant, bijgestaan door H.J. Klaver, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C. Grim, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacherloropleiding.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet voldoet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.
Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 13, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling Inholland 2011-2012 voor de Bacheloropleidingen (hierna: de OER) wordt, indien de student aan een bacheloropleiding niet tijdig heeft voldaan aan de voor hem geldende minimumvoortgangsnorm, aan het studieadvies als bedoeld in artikel 12 een afwijzing verbonden, tenzij persoonlijke omstandigheden zoals bedoeld in artikel 17 zich daartegen verzetten. Een in de vorige volzin bedoeld bindend afwijzend studieadvies geldt voor alle opleidingen die de desbetreffende propedeutische fase gemeen hebben.
Ingevolge het derde lid moet de student van de te behalen credits van de propedeutische fase er tenminste 45 hebben behaald aan het eind van het eerste volle jaar van inschrijving.

2.2. Bij de beslissing van 31 juli 2012 heeft appellant een bindend negatief studieadvies gekregen voor de opleiding Media and Entertainment Management, omdat hij op dat moment 30 credits had behaald en derhalve niet voldeed aan de norm van artikel 13, derde lid, van de OER.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte heeft geoordeeld dat hij terecht een bindend negatief studieadvies heeft gekregen. Daartoe voert hij aan dat hij nog credits krijgt voor twee vakken en dat, indien hij een extra herkansing krijgt voor het vak CEI en dat vak met succes afrondt, hij 40 credits zal hebben behaald. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat zich persoonlijke omstandigheden hebben voorgedaan die een negatieve invloed op de studievoortgang hebben gehad, had volgens appellant van het geven van een bindend negatief studieadvies moeten worden afgezien.

2.3.1. Het CBE heeft in zijn beslissing overwogen dat vaststaat dat appellant de in het OER gestelde minimumnorm van 45 credits in het eerste studiejaar niet heeft gehaald en dat, ook indien alle verzoeken aan de examencommissie die appellant nog heeft lopen ten aanzien van een aantal tentamens zouden worden gehonoreerd, hij niet aan die norm zal voldoen. Ten aanzien van de door appellant gestelde bijzondere, persoonlijke omstandigheden in periode 1 en 2 van het studiejaar, heeft het CBE overwogen dat appellant ook in de periode 3 en 4 van het studiejaar onvoldoende resultaten heeft gehaald, onder meer bij de herkansingen, zodat het verband tussen de onvoldoende

studievoortgang en de gestelde persoonlijke omstandigheden onvoldoende aannemelijk is.

2.3.2 Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat, ook indien alle verzoeken aan de examencommissie zouden worden gehonoreerd en appellant het vak CEI alsnog met succes zou afronden, hij niet aan de minimumnorm van 45 credits voldoet. Gelet op de door appellant overgelegde cijferlijst heeft het CBE zich voorts terecht op het standpunt gesteld dat appellant, gezien de in periode 3 en 4 behaalde studieresultaten, niet aannemelijk heeft gemaakt dat de onvoldoende studievoortgang moet worden toegerekend aan persoonlijke omstandigheden die zich hebben voorgedaan in periode 1 en 2 en aan het overlijden van een dierbare later in het studiejaar. Het CBE heeft dan ook met juistheid geoordeeld dat de directeur van het Domein Communicatie, Media en Muziek appellant terecht een bindend negatief studieadvies heeft gegeven voor de opleiding Media and Entertainment Management.
Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/207.5
Rechter[s]	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, van der Spoel
Datum	: 4 maart 2013
Trefwoorden	: Dwangsom, [finale] geschillenbeslechting, ingebrekestelling, [frequentie] tentamens, termijn beslissing CBE, tijdig beslissen, zelf voorzien
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2 aanhef en onder h, 7.61 lid 2; Awb artikel 8:72 lid 4; OER bacheloropleiding Commerciële economie Windesheim artikel 6.6
Uitspraak	: Gedeeltelijk gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. Verweerder heeft ter zitting bij het College toegelicht dat het een vaste gedragslijn is dat studenten krachtens artikel 6.6 van de OER een derde tentamenkans wordt geboden, indien zij daarmee nog binnen het lopende studiejaar de studie kunnen afronden. De aan appellant gestelde eis dat hij het tentamen MO eerst mag afleggen nadat hij 238 studiepunten heeft behaald volgt deze gedragslijn, nu appellant bij het voldoen aan die eis zijn studie met het behalen van het tentamen MO zou hebben afgerond. Aangezien appellant op 29 maart 2012 het tentamen OAJO niet heeft behaald, kwam hij in het studiejaar 2011-2012 niet meer in aanmerking voor een extra kans voor het tentamen MO, aldus verweerder. Het College is van oordeel dat, in aanmerking genomen deze door appellant niet bestreden vaste gedragslijn, verweerder terecht geen grond heeft gezien voor het oordeel dat de examencommissie de aan appellant geboden derde kans voor het tentamen MO niet afhankelijk heeft mogen stellen van vorenbedoelde voorwaarde. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat de door de examencommissie gehanteerde gedragslijn in strijd met de wet is, dan wel als kennelijk onredelijk moet worden aangemerkt. (…) 2.5.1. Het beroep is, voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb, gegrond en voor het overige ongegrond. Het door appellant gedane verzoek om vergoeding van schade als gevolg van de door de examencommissie gestelde eis dat hij het tentamen MO eerst mag afleggen nadat hij 238 studiepunten heeft behaald, dient gezien het voorgaande te worden afgewezen. Het College ziet aanleiding om wat betreft de door verweerder verschuldigde

dwangsom met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien. Gelet op de nauwe verwevenheid tussen de beslissingen van 14 en 20 maart 2012 dienen deze naar het oordeel van het College te worden beschouwd als één beschikking als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb. Verweerder heeft een dwangsom verbeurd vanaf 29 juli 2012, twee weken na de dag waarop hij de ingebrekestelling heeft ontvangen, tot 27 september 2012, de dag waarop het beslissing van 27 augustus 2012 is bekendgemaakt. Nu deze periode meer dan 42 dagen beslaat, bedraagt de verbeurde dwangsom, gelet op artikel 4.17, tweede lid, van de Awb, € 1.260,00.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Windesheim, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 14 maart 2012 heeft de examencommissie van de groep opleidingen waartoe de opleiding Commerciële Economie behoort (hierna: de examencommissie) appellant toestemming gegeven de tentamens 'Juridische Omgeving' (hierna: het tentamen OAJO) en 'Management & Organisatie' (hierna: het tentamen MO) in deeltijd af te leggen.

Bij beslissing van 20 maart 2012 heeft de examencommissie voormeld beslissing in zoverre herzien, dat de toestemming voor het in deeltijd afleggen van het tentamen MO is ingetrokken en appellant de mogelijkheid is geboden om dit tentamen in voltijd af te leggen op het moment dat hij 238 studiepunten heeft behaald.

Bij e-mailbericht van 14 juli 2012 heeft appellant verweerder in gebreke gesteld wegens het niet tijdig nemen van een beslissing op het door hem tegen de beslissingen van 14 en 20 maart 2012 ingestelde beroep.

Bij beslissing van 27 augustus 2012 heeft verweerder het door appellant ingestelde beroep tegen de beslissing van 14 maart 2012 niet-ontvankelijk en het door hem ingestelde beroep tegen de beslissing van 20 maart 2012 ongegrond verklaard.

Hiertegen heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 december 2012, waar appellant, bijgestaan door zijn vader C.L. Heijboer, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.W. Gerritsen, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen. Tevens is verschenen drs. H.J.M. den Duyn, voorzitter van de examencommissie.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder h, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder wordt begrepen, waar nodig, het aantal en de volgtijdelijkheid van de tentamens alsmede de momenten waarop deze afgelegd kunnen worden.

In artikel 6.6 van de Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleiding Commerciële Economie van de hogeschool (hierna: de OER) is bepaald dat elk tentamen tweemaal per jaar kan worden afgelegd. Voor vierdejaarsstudenten en voor studenten die na vier jaar nog niet zijn afgestudeerd geldt dat zij, indien zij onaanvaardbare studievertragingen dreigen op te lopen, met toestemming van de examencommissie een derde herkansing mogen doen, aldus deze bepaling.

2.2. Appellant betoogt in het beroepschrift dat ten onrechte geen uitvoering is gegeven aan het door hem bij verweerder gedane wrakingsverzoek. Ter zitting bij het College heeft hij echter erkend dat hij geen formeel verzoek om wraking heeft ingediend, zodat dit betoog reeds daarom faalt.

2.3. Appellant betoogt verder dat verweerder niet heeft onderkend dat de examencommissie in de beslissing van 20 maart 2012 niet de eis mocht stellen dat hij het tentamen MO eerst mag afleggen op het moment dat hij 238 studiepunten heeft behaald en derhalve ten onrechte in zoverre is teruggekomen van de eerdere beslissing van 14 maart 2012. Hiertoe voert hij aan dat, samengevat weergegeven, deze eis in strijd is met de geldende wet- en regelgeving en voor hem onredelijk bezwarend is.

2.3.1. Appellant is vanaf 1 september 2007 ingeschreven voor de bacheloropleiding Commerciële Economie aan de hogeschool. Hij heeft de examencommissie op 24 februari 2012 verzocht om de tentamens OAJO en MO in deeltijd te mogen afleggen, zodat hij zijn opleiding nog in het studiejaar 2011-2012 zou kunnen afronden. Appellant heeft het op 29 maart 2012 door hem afgelegde tentamen OAJO niet behaald.

2.3.2. Verweerder heeft ter zitting bij het College toegelicht dat het een vaste gedragslijn is dat studenten krachtens artikel 6.6 van de OER een derde tentamenkans wordt geboden, indien zij daarmee nog binnen het lopende studiejaar de studie kunnen afronden. De aan appellant gestelde eis dat hij het tentamen MO eerst mag afleggen nadat hij 238 studiepunten heeft behaald volgt deze gedragslijn, nu appellant bij het voldoen aan die eis zijn studie met het behalen van het tentamen MO zou hebben afgerond. Aangezien appellant op 29 maart 2012 het tentamen OAJO niet heeft behaald, kwam hij in het studiejaar 2011-2012 niet meer in aanmerking voor een extra kans voor het tentamen MO, aldus verweerder.

Het College is van oordeel dat, in aanmerking genomen deze door appellant niet bestreden vaste gedragslijn, verweerder terecht geen grond heeft gezien voor het oordeel dat de examencommissie de aan appellant geboden derde kans voor het tentamen MO niet afhankelijk heeft mogen stellen van vorenbedoelde voorwaarde. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat de door de examencommissie gehanteerde gedragslijn in strijd met de wet is, dan wel als kennelijk onredelijk moet worden aangemerkt.

Het betoog faalt.

2.4. Appellant betoogt ten slotte dat de beslissing van 27 augustus 2012 niet tijdig is genomen en wijst erop dat hij verweerder op 14 juli 2012 in gebreke heeft gesteld. Hij verzoekt het College te bepalen dat verweerder aan hem een dwangsom heeft verbeurd.

2.5. Ingevolge artikel 7.61, vierde lid, van de WHW, voor zover thans van belang, beslist het college van beroep binnen tien weken gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het beroepschrift is verstreken. In dit geval eindigde deze termijn op 4 onderscheidenlijk 10 juli 2012. Anders dan verweerder stelt, heeft appellant met uitstel niet ingestemd. Nu appellant verweerder op 14 juli 2012 in gebreke heeft gesteld, heeft verweerder ten onrechte nagelaten de verschuldigdheid en de hoogte van de dwangsom bij beschikking vast te stellen als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb. Dat, zoals verweerder heeft aangevoerd, kort na de ingebrekestelling de vakantieperiode was ingegaan, doet aan het voorgaande niet af.

Het betoog slaagt.

2.5.1. Het beroep is, voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb, gegrond en voor het overige ongegrond. Het door appellant gedane verzoek om vergoeding van schade als gevolg van de door de examencommissie gestelde eis dat hij het tentamen MO eerst mag afleggen nadat hij 238 studiepunten heeft behaald, dient gezien het voorgaande te worden afgewezen. Het College ziet aanleiding om wat betreft de door verweerder verschuldigde dwangsom met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien. Gelet op de nauwe verwevenheid tussen de beslissingen van 14 en 20 maart 2012 dienen deze naar het oordeel van het College te worden beschouwd als één beschikking als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb. Verweerder heeft een dwangsom verbeurd vanaf 29 juli 2012, twee weken na de dag waarop hij de ingebrekestelling heeft ontvangen, tot 27 september 2012, de dag waarop het beslissing van 27 augustus 2012 is bekendgemaakt. Nu deze periode meer dan 42 dagen beslaat, bedraagt de verbeurde dwangsom, gelet op artikel 4.17, tweede lid, van de Awb, € 1.260,00.

2.6. Verweerder dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld, bestaande uit de reiskosten die appellant en zijn vader hebben gemaakt om ter zitting te verschijnen, zijnde € 89,44, en verletkosten die, nu deze niet zijn onderbouwd, moeten worden gesteld op € 84,00.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

rechtdoende:

I. verklaart het beroep voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb, gegrond;
II. verklaart het beroep voor het overige ongegrond;
III. vernietigt het met een beslissing gelijk te stellen niet tijdig nemen van een beslissing als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb;
IV. stelt de door Hogeschool Windesheim verbeurde dwangsom als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb vast op € 1.260,00;
V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing;
VI. veroordeelt de Hogeschool Windesheim tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 173,44 (zegge: honderddrieënzeventig euro en vierenveertig cent);
VII. gelast dat de Hogeschool Windesheim aan appellant het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2012/208
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 22 januari 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 8:41 lid 1 en 3
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij op 24 oktober 2012 verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem verzocht het verschuldigde bedrag binnen vier weken bij te schrijven op de bankrekening van het College, dan wel te storten bij het bureau van het College. Op 29 november 2012 is appellant bij aangetekende brief in de gelegenheid gesteld het verschuldigde griffierecht op uiterlijk 28 december 2012 te voldoen. Daarbij is hij er op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 24 oktober 2012, heeft appellant beroep ingesteld tegen de ongegrondverklaring van het door hem bij verweerder tegen de afwijzing van het verzoek de geldigheid van zijn cijfers uit jaar 2 te verlengen gemaakte bezwaar.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW) gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 42,- geheven.

2.2. Bij op 24 oktober 2012 verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem verzocht het verschuldigde bedrag binnen vier weken bij te schrijven op de

bankrekening van het College, dan wel te storten bij het bureau van het College. Op 29 november 2012 is appellant bij aangetekende brief in de gelegenheid gesteld het verschuldigde griffierecht op uiterlijk 28 december 2012 te voldoen. Daarbij is hij er op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 28 december 2012 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2012/209 en 209.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 15 januari 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Advies studentendecaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, containerschipsyndroom, geheimhoudingsplicht, kortsluiting, nader onderzoek, voorlopige voorziening, waarschuwing, Second opinion
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3; Awb artikel 8:81, 8:86; OER Bouwtechnische bedrijfskunde artikel 6.4 lid 2 en4
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. Vast staat dat verzoeker ook na het tweede studiejaar zijn eerste jaar niet volledig heeft afgerond, zodat aan hem een bindend negatief studieadvies mocht worden gegeven. Ter zitting is de vraag opgeworpen of verzoeker in het studiejaar 2011-2012 is gewaarschuwd. Verweerder heeft ter zitting gesteld dat die vraag niet eerder is opgeworpen en dat wel gewaarschuwd zou zijn. De Voorzitter is van oordeel dat in aanmerking genomen de gang van zaken met betrekking tot een bindend negatief studieadvies dat aan verzoeker aan het einde van het studiejaar 2010-2011 is gegeven, alsmede waarom dat bindend negatief studieadvies na een zitting van verweerder is ingetrokken, verzoeker heeft moeten en ook kunnen beseffen, niet alleen hoe belangrijk een tijdige melding van bijzonder omstandigheden bij een studentendecaan is maar ook dat verzoeker, indien hij zijn eerstejaars vakken na het tweede studiejaar niet volledig zou hebben afgerond alsnog een bindend negatief studieadvies zou worden gegeven. Derhalve is de Voorzitter van oordeel dat de vraag of al dan niet (tijdig) is gewaarschuwd niet van betekenis is voor de beoordeling van het beroep. 2.5.2. Verzoeker betoogt voorts dat hoewel de bijzondere omstandigheden begin 2011 in rustiger vaarwater waren gekomen deze nog langdurig gevolgen hebben gehad op zijn studievoortgang. Dat verzoeker deze gevolgen niet tijdig aan de studentendecaan heeft meegedeeld dient voor zijn rekening en risico te blijven. Anders dan verzoeker betoogt gaf naar het oordeel van de Voorzitter hetgeen verzoeker bij verweerder heeft aangevoerd, verweerder geen aanleiding nader onderzoek te verrichten. Voorts stelt de Voorzitter vast dat verzoeker niet heeft verzocht zijn studieloopbaanbegeleider te doen horen.

(…)
2.6.2. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de Voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies in stand heeft gelaten. Wel merkt de Voorzitter op dat het CBE er voor dient zorg te dragen dat degene die een bindend negatief studieadvies geeft, indien dat tot een beroep bij het CBE komt, beschikt over een concrete schriftelijke verklaring van de studentendecaan, waarbij uiteraard de geheimhoudingsplicht van de studentendecaan moet zijn gewaarborgd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 10 juli 2012 heeft de examencommissie Bouwtechnische Bedrijfskunde namens de domeinvoorzitter Techniek, verzoeker een bindend negatief studieadvies verstrekt voor de opleiding Bouwtechnische Bedrijfskunde zodat hij zich niet kan herinschrijven voor het studiejaar 2012-2013.

Bij brief van 25 juli 2012 heeft verzoeker daartegen bij het CBE beroep ingesteld.

Bij beslissing van 17 september 2012, verzonden op 16 november 2012, nadat per email van 27 september 2012 al een summiere motivering was kenbaar gemaakt, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij brief van 24 oktober 2012 bij het College beroep ingesteld. Bij brief van 10 december 2012 heeft hij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 januari 2013, waar verzoeker in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. R.T.P.H. Jacobs, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bachelor opleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bachelor opleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 6.3 van de Onderwijs- en Examenregeling opleiding Bouwtechnische Bedrijfskunde(hierna: de regeling) verstrekt de examencommissie een bindend negatief studieadvies aan de student die aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft gehaald.

Ingevolge artikel 6.4, tweede lid, van de regeling, kan de examencommissie afzien van het verstrekken van het bindend negatief studieadvies nadat de betrokken studentendecaan om advies is gevraagd over de persoonlijke omstandigheden die dat zouden kunnen rechtvaardigen.

Ingevolge het vierde lid brengt de studentendecaan advies uit indien de student de persoonlijke omstandigheden tijdig bij hem heeft gemeld.

2.3. Verzoeker stelt dat er geen evenredige belangenafweging en geen zorgvuldig onderzoek heeft plaatsgevonden. Hij verwijst daartoe naar de privé-omstandigheden die hebben geduurd van oktober 2008 tot medio 2012. Tevens heeft het CBE enkele functionarissen niet gehoord die toelichting zouden kunnen geven over de invloed van de persoonlijke omstandigheden op zijn studievoortgang.

2.4. Vast staat dat verzoeker zich pas kort voor het einde van het studiejaar heeft gewend tot de studentendecaan en dat deze geen reden heeft gezien te adviseren aan de examencommissie.

2.5.1. Vast staat dat verzoeker ook na het tweede studiejaar zijn eerste jaar niet volledig heeft afgerond, zodat aan hem een bindend negatief studieadvies mocht worden gegeven. Ter zitting is de vraag opgeworpen of verzoeker in het studiejaar 2011-2012 is gewaarschuwd. Verweerder heeft ter zitting gesteld dat die vraag niet eerder is opgeworpen en dat wel gewaarschuwd zou zijn.

De Voorzitter is van oordeel dat in aanmerking genomen de gang van zaken met betrekking tot een bindend negatief studieadvies dat aan verzoeker aan het einde van het studiejaar 2010-2011 is gegeven, alsmede waarom dat bindend negatief studieadvies na een zitting van verweerder is ingetrokken, verzoeker heeft moeten en ook kunnen beseffen, niet alleen hoe belangrijk een tijdige melding van bijzonder omstandigheden bij een studentendecaan is maar ook dat verzoeker, indien hij zijn eerstejaars vakken na het tweede studiejaar niet volledig zou hebben afgerond alsnog een bindend negatief studieadvies zou worden gegeven. Derhalve is de Voorzitter van oordeel dat de vraag of al dan niet (tijdig) is gewaarschuwd niet van betekenis is voor de beoordeling van het beroep.

2.5.2. Verzoeker betoogt voorts dat hoewel de bijzondere omstandigheden begin 2011 in rustiger vaarwater waren gekomen deze nog langdurig gevolgen hebben gehad op zijn studievoortgang. Dat verzoeker deze gevolgen niet tijdig aan de studentendecaan heeft meegedeeld dient voor zijn rekening en risico te blijven. Anders dan verzoeker betoogt gaf naar het oordeel van de Voorzitter hetgeen verzoeker bij verweerder heeft aangevoerd, verweerder geen aanleiding nader onderzoek te verrichten. Voorts stelt de Voorzitter vast dat verzoeker niet heeft verzocht zijn studieloopbaanbegeleider te doen horen.

2.5.3. De Voorzitter stelt vast dat verzoeker als bijzondere omstandigheden in het studiejaar 2011-2012 aanvoert dat sprake is geweest van het "containerschipsyndroom". De bijzondere omstandigheden die zich in het studiejaar 2010-2011 hebben voorgedaan en die door de examencommissie uiteindelijk zijn erkend dreunden nog na in het studiejaar 2011-2012.

2.6.1. Naar het oordeel van de Voorzitter blijkt uit het beslissing van 16 november 2012 dat het

CBE het standpunt van de examencommissie deelt, dat in de eerst tijdens de hoorzitting bij de examencommissie ingebrachte bijzondere omstandigheden, waarbij niet is weersproken dat die begin 2011 in rustiger vaarwater zijn gekomen, geen grond kan worden gevonden voor het oordeel dat die omstandigheden voor het studiejaar 2011-2012 voldoende verband hebben met de opgelopen studievertraging, na dat ververband door verzoeker onvoldoende is aangetoond. De Voorzitter acht dat oordeel van verweerder niet onbegrijpelijk noch anderszins onjuist.

2.6.2. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de Voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies in stand heeft gelaten. Wel merkt de Voorzitter op dat het CBE er voor dient zorg te dragen dat degene die een bindend negatief studieadvies geeft, indien dat tot een beroep bij het CBE komt, beschikt over een concrete schriftelijke verklaring van de studentendecaan, waarbij uiteraard de geheimhoudingsplicht van de studentendecaan moet zijn gewaarborgd.

2.7. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de Voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;

2. wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2012/210
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 22 januari 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 8:41 lid 1 en 3
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij op 25 oktober 2012 verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar verzocht het verschuldigde bedrag binnen vier weken bij te schrijven op de bankrekening van het College, dan wel te storten bij het bureau van het College. Op 29 november 2012 is appellante bij aangetekende brief in de gelegenheid gesteld het verschuldigde griffierecht op uiterlijk 28 december 2012 te voldoen. Daarbij is zij er op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 25 oktober 2012, heeft appellante beroep ingesteld tegen de ongegrondverklaring door verweerder van het door haar tegen de afwijzing van haar verzoek te worden toegelaten tot het Master's programme in Law, specialisation Public International Law gemaakte bezwaar.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 42,- geheven.

2.2. Bij op 25 oktober 2012 verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar verzocht het verschuldigde bedrag binnen vier weken bij te schrijven op de bankrekening van het College, dan wel te storten bij het bureau van het College. Op 29 november 2012 is appellante bij aangetekende brief in de gelegenheid gesteld het verschuldigde griffierecht op uiterlijk 28 december 2012 te voldoen. Daarbij is zij er op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 28 december 2012 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2012/211.1
Rechter(s)	: mr. Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 9 januari 2013
Partijen	: Appellant tegen ArtEZ hogeschool voor de kunsten
Trefwoorden	: [spoedeisend] Belang, [voldoening] collegegeld, compensatie collegegeld, in-/uitschrijving
Artikelen	: WHW artikel 7.33 lid 1; Awb artikel 8:81; Studentenstatuut ArtEZ 2011-2012 artikel 2.2 lid2, Regeling inschrijving, collegegeld en uitschrijving ArtEZ lid 3 en 4
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1 Anders dan waarvan verzoeker uitgaat, heeft verweerder hem niet lopende het studiejaar 2011-2012 uitgeschreven. Bij het beslissing van 6 oktober 2011 heeft verweerder geweigerd hem per 1 september 2011 in te schrijven. Voorts is in deze procedure, gelet op dat beslissing, uitsluitend de weigering tot inschrijving aan de orde. Het betoog van verzoeker dat verweerder onrechtmatig gebruik heeft gemaakt van de door hem afgegeven machtiging kan dan ook niet leiden tot het ermee beoogde resultaat. Vaststaat dat verzoeker zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011. Daarvoor was hij collegegeld verschuldigd. Eveneens staat vast dat verzoeker het verschuldigde collegegeld ten tijde van belang niet volledig had voldaan. Om die reden heeft verweerder hem ingevolge het derde lid van het kopje "Weigering en intrekking inschrijving" van de Regeling niet ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012. Anders dan verzoeker aanvoert, heeft het college aldus niet gehandeld in strijd met het vierde lid van dat kopje. Dat lid heeft betrekking op de situatie dat lopende een studiejaar een betalingsachterstand ontstaat en de student als gevolg

daarvan wordt uitgeschreven. Die situatie doet zich hier niet voor, nu, zoals hiervoor al is overwogen, verweerder verzoeker niet lopende het studiejaar 2011-2012 heeft uitgeschreven, maar heeft geweigerd hem voor dat studiejaar in te schrijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van ArtEZ hogeschool voor de kunsten, gevestigd te Arnhem, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 oktober 2011 heeft verweerder geweigerd verzoeker per 1 september 2011 in te schrijven.

Bij beslissing van 9 december 2011 heeft verweerder het door verzoeker daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 13 juni 2012 in zaak nr. 2011/199 (www.cbho.nl) heeft het College het door verzoeker tegen de beslissing van 9 december 2011 ingestelde beroep gegrond verklaard en die beslissing vernietigd.

Bij beslissing van 2 oktober 2012 heeft verweerder het door verzoeker tegen de beslissing van 6 oktober 2011 gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 25 oktober 2012, beroep ingesteld.

Bij brief, bij het College ingekomen op 12 november 2012, heeft verzoeker de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 december 2012, waar verzoeker en verweerder, vertegenwoordigd door drs. L.W.M. Timmermans en mr. dr. A.H. Lamers, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Het oordeel van de voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.3. Ingevolge artikel 7.33, eerste lid, van de WHW, voor zover thans van belang, geschiedt de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.

Ingevolge artikel 2.2, tweede lid, van het Studentenstatuut 2011-2012 van ArtEZ hogeschool voor de kunsten dient de inschrijving, betaling en uitschrijving te geschieden volgens door het college van bestuur vastgestelde regels van procedurele aard. De uitwerking van deze regels staat beschreven in de bijlage van dit studentenstatuut onder hoofdstuk 1 Regeling inschrijven, collegegelden en uitschrijven (hierna: de Regeling).

Ingevolge de Regeling, onder het kopje "Weigering en intrekking inschrijving", derde lid, wordt een student die nog termijnen heeft openstaan van het voorgaande studiejaar niet ingeschreven.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, neemt ArtEZ bij drie termijnen achterstand contact op met de student en meldt dat de student per direct geen toegang meer heeft

tot onderwijs en voorzieningen van ArtEZ. De student heeft pas weer recht op onderwijs op het moment dat de totale schuld is voldaan. Als binnen een maand de volledige schuld niet wordt voldaan wordt de student uitgeschreven de eerste van de maand volgend op de derde aanmaning.

2.4. Verzoeker betoogt dat verweerder ten onrechte een machtiging ter voldoening van een termijn van het collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 heeft gebruikt voor het innen van een deel van het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011. Voorts voert verzoeker aan dat verweerder, door hem uit te schrijven, heeft gehandeld in strijd met het vierde lid van het kopje "Weigering en intrekking inschrijving" van de Regeling, nu hij nog geen drie termijnen achterstand had.

2.4.1 Anders dan waarvan verzoeker uitgaat, heeft verweerder hem niet lopende het studiejaar 2011-2012 uitgeschreven. Bij het beslissing van 6 oktober 2011 heeft verweerder geweigerd hem per 1 september 2011 in te schrijven. Voorts is in deze procedure, gelet op dat beslissing, uitsluitend de weigering tot inschrijving aan de orde. Het betoog van verzoeker dat verweerder onrechtmatig gebruik heeft gemaakt van de door hem afgegeven machtiging kan dan ook niet leiden tot het ermee beoogde resultaat.

Vaststaat dat verzoeker zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011. Daarvoor was hij collegegeld verschuldigd. Eveneens staat vast dat verzoeker het verschuldigde collegegeld ten tijde van belang niet volledig had voldaan. Om die reden heeft verweerder hem ingevolge het derde lid van het kopje "Weigering en intrekking inschrijving" van de Regeling niet ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012. Anders dan verzoeker aanvoert, heeft het college aldus niet gehandeld in strijd met het vierde lid van dat kopje. Dat lid heeft betrekking op de situatie dat lopende een studiejaar een betalingsachterstand ontstaat en de student als gevolg daarvan wordt uitgeschreven. Die situatie doet zich hier niet voor, nu, zoals hiervoor al is overwogen, verweerder verzoeker niet lopende het studiejaar 2011-2012 heeft uitgeschreven, maar heeft geweigerd hem voor dat studiejaar in te schrijven.

2.5. Ook verder ziet de voorzitter geen aanleiding spoedeisend belang aanwezig te achten dat het treffen van een voorlopige voorziening rechtvaardigt.

2.6. Gelet hierop bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

De voorzitter van het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2012/211
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 12 maart 2013
Partijen	: Appellant tegen ArtEZ hogeschool voor de kunsten
Trefwoorden	: Dwingende karakter regeling, niet-inschrijving, niet [volledig] voldaan collegegeld eerder studiejaar
Artikelen	: WHW artikel 7.33 lid 1, 7.50 lid 1; Studentenstatuut ArtEZ artikel 2.2 lid 2; Regeling inschrijving, collegegeld en uitschrijving ArtEZ
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Vast staat dat appellant zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011 en dat hij het daarvoor verschuldigde collegegeld ten tijde van belang niet volledig had voldaan. Derhalve heeft het college hem ingevolge het derde lid onder het kopje “Weigering en intrekking inschrijving” van de Regeling niet ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012. Die bepaling schrijft dwingend voor dat een inschrijving wordt geweigerd, indien het collegegeld van het voorgaande studiejaar niet volledig is betaald. Deze bepaling is niet in strijd met de WHW. Het college van bestuur heeft met juistheid gesteld dat de regeling in het Studentenstatuut overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.33, eerste lid,

van de WHW is vastgesteld en dat artikel 7.50 van de WHW slechts bepaalt dat de inschrijving niet afhankelijk wordt gesteld van een andere geldelijke bijdrage dan de in de artikelen 7.43 tot en met 7.49 van die wet bedoelde bedragen. Het bepaalde in artikel 7.50 van de WHW staat er dan ook niet aan in de weg de eis te stellen dat het collegegeld van het voorgaande studiejaar volledig betaald dient te zijn voordat inschrijving voor het daarop volgende studiejaar kan plaatsvinden. Gelet op het dwingende karakter van die eis kan het door appellant gestelde, wat daar verder van zij, niet leiden tot het oordeel dat het college van bestuur de weigering hem in te schrijven voor het studiejaar 2011-2012 ten onrechte in stand heeft gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van ArtEZ hogeschool voor de kunsten, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 oktober 2011 heeft het college van bestuur geweigerd appellant per 1 september 2011 in te schrijven.

Bij beslissing van 9 december 2011 heeft het college van bestuur het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 13 juni 2012 in zaak nr. 2011/199 (www.cbho.nl) heeft het College het door appellant tegen de beslissing van 9 december 2011 ingestelde beroep gegrond verklaard en die beslissing vernietigd.

Bij beslissing van 2 oktober 2012 heeft het college van bestuur het door appellant tegen de beslissing van 6 oktober 2011 gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 25 oktober 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2013, waar appellant en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. dr. A.H. Lamers, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.33, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) geschiedt de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.
Ingevolge artikel 7.50, eerste lid, van de WHW wordt de inschrijving niet afhankelijk gesteld van een andere geldelijke bijdrage dan de in de artikelen 7.43 tot en met 7.49 bedoelde bedragen.

Ingevolge artikel 2.2, tweede lid, van het Studentenstatuut 2011-2012 van ArtEZ hogeschool voor de kunsten dient de inschrijving, betaling en uitschrijving te geschieden volgens de door het college van bestuur vastgestelde regels van procedurele aard. De uitwerking van deze regels staat beschreven in de bijlage van dit studentenstatuut onder hoofdstuk 1 Regeling inschrijven, collegegelden en uitschrijven (hierna: de Regeling).
Ingevolge de Regeling, onder het kopje " Weigering en intrekking inschrijving", derde lid, wordt een student die nog termijnen heeft openstaan van het voorgaande studiejaar niet ingeschreven.

2.2 Bij de beslissing van 6 oktober 2011 heeft het college van bestuur geweigerd appellant in te schrijven per 1 september 2012. Appellant betoogt dat het college van

bestuur ten onrechte niet is teruggekomen van die beslissing. Hiertoe voert hij aan dat de opleiding zich tijdens het studiejaar 2010-2011 niet aan gemaakte afspraken heeft gehouden en hij daarom terecht het voor dat studiejaar betaalde collegegeld heeft gestorneerd.

2.2.1 Vast staat dat appellant zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011 en dat hij het daarvoor verschuldigde collegegeld ten tijde van belang niet volledig had voldaan. Derhalve heeft het college hem ingevolge het derde lid onder het kopje "Weigering en intrekking inschrijving" van de Regeling niet ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012. Die bepaling schrijft dwingend voor dat een inschrijving wordt geweigerd, indien het collegegeld van het voorgaande studiejaar niet volledig is betaald. Deze bepaling is niet in strijd met de WHW. Het college van bestuur heeft met juistheid gesteld dat de regeling in het Studentenstatuut overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.33, eerste lid, van de WHW is vastgesteld en dat artikel 7.50 van de WHW slechts bepaalt dat de inschrijving niet afhankelijk wordt gesteld van een andere geldelijke bijdrage dan de in de artikelen 7.43 tot en met 7.49 van die wet bedoelde bedragen. Het bepaalde in artikel 7.50 van de WHW staat er dan ook niet aan in de weg de eis te stellen dat het collegegeld van het voorgaande studiejaar volledig betaald dient te zijn voordat inschrijving voor het daarop volgende studiejaar kan plaatsvinden. Gelet op het dwingende karakter van die eis kan het door appellant gestelde, wat daar verder van zij, niet leiden tot het oordeel dat het college van bestuur de weigering hem in te schrijven voor het studiejaar 2011-2012 ten onrechte in stand heeft gelaten.

Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/213
Rechter(s)	: mr. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak	: 4 februari 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden	: Bekostigde hogeschool, bevoegdheid College, Open University United Kingdom
Artikelen	: WHW artikel 7.1, 7.66 lid 1
Uitspraak	: Onbevoegd
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Naar ter zitting is vastgesteld is de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht bevoegd om namens de Open University United Kingdom een aantal masteropleidingen te verzorgen, waaronder de door appellant gevolgde masteropleiding Editorial Design. Deze masteropleiding heeft geen grondslag in de WHW. Deze vorm van onderwijs is niet aan te merken als onderwijs aan een bekostigde hogeschool, als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, van de WHW. Het College is derhalve, gelet op het bepaalde in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, niet bevoegd om kennis te nemen van het door appellant ingestelde beroep.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 5 juli 2012 heeft de voorzitter van het CBE het door appellant ingestelde beroep tegen een beslissing van de examencommissie van de masteropleiding Editorial Design van de faculteit Beeldende Kunst en Vormgeving niet-ontvankelijk verklaard.

Bij beslissing van 24 september 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant gedane verzet ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 oktober 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant en het CBE hebben nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 januari 2013, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C. de Vos, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

2.2. Ingevolge artikel 7.1, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) heeft hoofdstuk 7 betrekking op bekostigde universiteiten en hogescholen, op de Open Universiteit en op de levensbeschouwelijke universiteiten.
Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van deze wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

2.3. Naar ter zitting is vastgesteld is de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht bevoegd om namens de Open University United Kingdom een aantal masteropleidingen te verzorgen, waaronder de door appellant gevolgde masteropleiding Editorial Design. Deze masteropleiding heeft geen grondslag in de WHW. Deze vorm van onderwijs is niet aan te merken als onderwijs aan een bekostigde hogeschool, als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, van de WHW. Het College is derhalve, gelet op het bepaalde in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, niet bevoegd om kennis te nemen van het door appellant ingestelde beroep.

2.4. Het College ziet in de door het CBE bij de beslissing van 24 september 2012 vermelde rechtsmiddelenclausule aanleiding om te bepalen dat het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht dient te voldoen.

2.5. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart zich onbevoegd om van het beroep kennis te nemen;
II. bepaalt dat het college van beroep voor de examens van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht het door [naam] betaalde griffierecht van € 42,00 aan hem vergoedt.

Zaaknummer : 2012/215
Rechter(s) : mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 5 maart 2013
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden : Beoordeling, dyslexie, functiestoornis, handicap
Artikelen : WHW artikel 7.13 lid1, 2 aanhef en onderdeel m; OER Hogeschool

Rotterdam artikel 9.4 lid 6

Uitspraak : Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.3.1. In de primaire beslissing en ter zitting heeft de examencommissie toegelicht dat de toetsing voor het vak CA4 in stappen plaatsvindt. De eerste stap is dat de student een portfolio inbrengt met bewijsvoering voor zijn competentieniveau en ontwikkeling, op grond waarvan de assessoren een eerste beoordeling maken. Die stap betreft het beoordelen van de bewijzen op authenticiteit, actualiteit, relevantie, kwantiteit, variatie, validiteit en betrouwbaarheid. Indien het portfolio van onvoldoende niveau wordt geacht, zoals bij appellante, vindt daarover geen gesprek plaats, omdat de student er in dat geval blijk van heeft gegeven dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van onvoldoende niveau zijn. Indien het portfolio van voldoende niveau is, vindt evenmin een gesprek plaats, omdat de student dan al heeft aangetoond dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn. Indien de assessoren twijfelen of een portfolio net voldoende of net onvoldoende is, wordt de student als tweede stap in de toetsing uitgenodigd voor een gesprek. Tijdens dat gesprek heeft de student de gelegenheid om de assessoren ervan te overtuigen dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn.
Het verzoek van appellante om een meewegende mondelinge toelichting op het portfolio te mogen geven, heeft betrekking op de eerste stap van de toetsing van CA4. Volgens de examencommissie zou toewijzing van het verzoek leiden tot een aantasting van de beoordelingsnorm. In dat verband heeft zij er op gewezen dat de student aan de hand van bewijzen uit de praktijk moet laten zien dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn. Als dat bewijs er niet is, zoals in het geval van appellante, is een gesprek zinloos. Om aan de dyslexie van appellante tegemoet te komen, is haar wel een coach en spraak gestuurde software aangeboden, die haar kunnen bijstaan bij het maken van het portfolio. Naar het oordeel van de examencommissie zijn deze maatregelen afdoende. In dat verband heeft de examencommissie erop gewezen dat appellante gedurende een heel kwartaal in alle rust en met behulp van wie dan ook bewijzen kan verzamelen. Met behulp van de spraak gestuurde software kan appellante desgewenst haar verhaal in een verbindend verhaal verwerken en de aangeboden coach kan haar helpen haar verhaal op een goede wijze te ordenen. Daarbij geldt dat het bij de beoordeling van het portfolio niet zozeer gaat om de taalkundige juistheid, maar om de gelegde verbanden, aldus de examencommissie.
Ter zitting heeft de examencommissie voorts nog toegelicht dat het in stresssituaties waar een verloskundige mee te maken kan krijgen van groot belang is dat de verloskundige haar gedachten goed kan ordenen en op goede wijze schriftelijk kan rapporteren aan onder meer de gynaecoloog. Mede daarom is voor de examenvorm van CA4 gekozen.
2.3.2. Gelet op het voorgaande, heeft de examencommissie deugdelijk gemotiveerd dat toewijzing van het verzoek van appellante om CA4 op een andere dan de voorgeschreven wijze te mogen afleggen, zou leiden tot een aantasting van de beoordelingsnorm. Ook is deugdelijk gemotiveerd waarom voldoende tegemoet is gekomen aan de belemmeringen die appellante vanwege haar dyslexie ondervindt door te voorzien in een coach en het gebruik van een spraakcomputer. Het CBE heeft dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellante niet had mogen afwijzen. De door appellante overgelegde e-mail van de studentendecaan en de verklaring van [naam 2] leiden niet tot een ander oordeel. Daarin wordt weliswaar geadviseerd appellante een mondelinge toelichting te laten geven op haar portfolio, maar wordt niet ingegaan op de vraag waarom het geven van een mondelinge toelichting mogelijk zou moeten zijn, gelet op de aard van het vak CA4. Reeds daarom komt aan die stukken niet de betekenis toe die appellante daaraan gehecht wenst te zien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 juli 2012 heeft de voorzitter van de examencommissie Verloskunde een verzoek van appellante om een competentie assessment op een andere dan de voorgeschreven wijze te mogen afleggen, afgewezen.

Bij beslissing van 14 september 2012 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 1 november 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting gevoegd behandeld met dat in zaak nr. 2012/264 op 21 januari 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. M.M. de Jonge, advocaat te Utrecht, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe, en L.M.A. van Eijndhoven namens de examencommissie en M. van Haren namens de directie van het Instituut voor Gezondheidszorg, zijn verschenen. Na de zitting zijn de zaken gesplitst.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.
Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder m, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder wordt ten minste begrepen de wijze waarop lichamelijk of zintuiglijk gehandicapte studenten redelijkerwijs in de gelegenheid worden gesteld de tentamens af te leggen.

Ingevolge artikel 9.4, zesde lid, van de Onderwijs- en examenregeling (hierna: de OER) kunnen studenten met een beperking of studenten met een functiestoornis deelnemen aan tentamens op een wijze, die zoveel mogelijk is aangepast aan hun mogelijkheden; de examencommissie beslist daarover, na advies te hebben ingewonnen bij de studentendecaan.

2.2. Appellante lijdt aan dyslexie. In verband hiermee heeft zij de examencommissie verzocht Competentie Assessment 4 (hierna: CA4) op een andere dan de voorgeschreven wijze te mogen afleggen. Appellante wil het portfolio, behorende bij CA4, mondeling toelichten.

2.3. Appellante betoogt dat het CBE, door te overwegen dat het geschil zich toespitst op de vraag of zij onvoldoendes heeft behaald voor CA4 vanwege haar dyslexie, heeft miskend dat zij niet alleen het recht heeft om voldoendes te halen, maar ook om het CA4 zonder belemmering van haar dyslexie af te leggen. Volgens appellante is de door de Hogeschool Rotterdam geboden hulp, te weten het aanstellen van een coach en het gebruik van spraak gestuurde software, onvoldoende om alle belemmeringen weg te nemen. In dat verband heeft zij gewezen op een e-mail van de studentendecaan en een verklaring van [naam 2], waarin deze adviseren appellante een mondelinge toelichting te laten geven op haar portfolio.

2.3.1. In de primaire beslissing en ter zitting heeft de examencommissie toegelicht dat de toetsing voor het vak CA4 in stappen plaatsvindt. De eerste stap is dat de student een portfolio inbrengt met bewijsvoering voor zijn competentieniveau en ontwikkeling, op grond waarvan de assessoren een eerste beoordeling maken. Die stap betreft het beoordelen van de bewijzen op authenticiteit, actualiteit, relevantie, kwantiteit, variatie, validiteit en betrouwbaarheid. Indien het portfolio van onvoldoende niveau wordt geacht, zoals bij appellante, vindt daarover geen gesprek plaats, omdat de student er in dat geval blijk van heeft gegeven dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van onvoldoende niveau zijn. Indien het portfolio van voldoende niveau is, vindt evenmin een gesprek plaats, omdat de student dan al heeft aangetoond dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn. Indien de assessoren twijfelen of een portfolio net voldoende of net

onvoldoende is, wordt de student als tweede stap in de toetsing uitgenodigd voor een gesprek. Tijdens dat gesprek heeft de student de gelegenheid om de assessoren ervan te overtuigen dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn.

Het verzoek van appellante om een meewegende mondelinge toelichting op het portfolio te mogen geven, heeft betrekking op de eerste stap van de toetsing van CA4. Volgens de examencommissie zou toewijzing van het verzoek leiden tot een aantasting van de beoordelingsnorm. In dat verband heeft zij er op gewezen dat de student aan de hand van bewijzen uit de praktijk moet laten zien dat zijn competentieniveau en ontwikkeling van voldoende niveau zijn. Als dat bewijs er niet is, zoals in het geval van appellante, is een gesprek zinloos. Om aan de dyslexie van appellante tegemoet te komen, is haar wel een coach en spraak gestuurde software aangeboden, die haar kunnen bijstaan bij het maken van het portfolio. Naar het oordeel van de examencommissie zijn deze maatregelen afdoende. In dat verband heeft de examencommissie erop gewezen dat appellante gedurende een heel kwartaal in alle rust en met behulp van wie dan ook bewijzen kan verzamelen. Met behulp van de spraak gestuurde software kan appellante desgewenst haar verhaal in een verbindend verhaal verwerken en de aangeboden coach kan haar helpen haar verhaal op een goede wijze te ordenen. Daarbij geldt dat het bij de beoordeling van het portfolio niet zozeer gaat om de taalkundige juistheid, maar om de gelegde verbanden, aldus de examencommissie.

Ter zitting heeft de examencommissie voorts nog toegelicht dat het in stresssituaties waar een verloskundige mee te maken kan krijgen van groot belang is dat de verloskundige haar gedachten goed kan ordenen en op goede wijze schriftelijk kan rapporteren aan onder meer de gynaecoloog. Mede daarom is voor de examenvorm van CA4 gekozen.

2.3.2. Gelet op het voorgaande, heeft de examencommissie deugdelijk gemotiveerd dat toewijzing van het verzoek van appellante om CA4 op een andere dan de voorgeschreven wijze te mogen afleggen, zou leiden tot een aantasting van de beoordelingsnorm. Ook is deugdelijk gemotiveerd waarom voldoende tegemoet is gekomen aan de belemmeringen die appellante vanwege haar dyslexie ondervindt door te voorzien in een coach en het gebruik van een spraakcomputer. Het CBE heeft dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellante niet had mogen afwijzen. De door appellante overgelegde e-mail van de studentendecaan en de verklaring van [naam 2] leiden niet tot een ander oordeel. Daarin wordt weliswaar geadviseerd appellante een mondelinge toelichting te laten geven op haar portfolio, maar wordt niet ingegaan op de vraag waarom het geven van een mondelinge toelichting mogelijk zou moeten zijn, gelet op de aard van het vak CA4. Reeds daarom komt aan die stukken niet de betekenis toe die appellante daaraan gehecht wenst te zien.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/216
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak	: 4 februari 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Aangetekende poststukken, advies studentendecaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, horen, mailbericht, motivering, zelf voorzien, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8 lid 1 en 3; Awb artikel 8:72 lid 4 onder c; Reglement Studieadvies en afwijzing Hogeschool Rotterdam artikel 1.4 lid 1
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Blijkens het dossier heeft het CBE appellante bij brief van 21 september 2012 uitgenodigd voor een hoorzitting op 28 september 2012. Deze brief is niet aangetekend verzonden. Ingeval van niet

aangetekende verzending van een beslissing of een ander rechtens van belang zijnd document, zoals de uitnodiging voor een hoorzitting, is het aan de verzender om aannemelijk te maken dat het betrokken stuk is verzonden. Met het enkele betoog dat de brief een juiste adressering bevat en dat de gelijktijdig aan de wederpartij verzonden uitnodiging wel is ontvangen, is het CBE daarin niet geslaagd.
Voor zover het CBE heeft betoogd dat het voor de hogeschool vanwege praktische en financiële redenen niet mogelijk is om stukken, als hier aan de orde, aangetekend te verzenden, geldt dat het in dit geval, gelet op de korte termijn tussen de uitnodiging en de hoorzitting, in de rede had gelegen dat het CBE de brief tevens per e-mail aan appellante had verzonden.
Uit het voorgaande volgt dat appellante door het CBE niet in de gelegenheid is gesteld om over het door haar bij hem ingestelde administratief beroep te worden gehoord, zodat de beslissing van het CBE in zoverre onzorgvuldig tot stand is gekomen.
(…)
2.4.3. Uit voormeld e-mailbericht van de decaan kan niet worden afgeleid dat de decaan van oordeel is geweest dat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen aanleiding vormden om de directie te adviseren van een negatief bindend studieadvies af te zien. Uit het bericht kan slechts worden afgeleid dat de decaan appellante heeft doorverwezen naar de bezwaarprocedure. In het licht hiervan had de directie de door appellante tijdens de hoorzitting naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden alsnog aan de decaan moeten voorleggen en haar om een uitdrukkelijk advies ten aanzien van appellante moeten vragen. Dit geldt temeer nu het verschil tussen het door appellante behaalde aantal studiepunten en het vereiste aantal studiepunten gering is. Nu de directie dit heeft nagelaten, is het negatief bindend studieadvies onzorgvuldig tot stand gekomen en is het niet deugdelijk gemotiveerd.
2.5. Het beroep is gegrond. De beslissing van het CBE van 28 september 2012 dient te worden vernietigd. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, ziet het College aanleiding om zelf in de zaak te voorzien. Het College zal het door appellante bij het CBE ingestelde beroep gegrond verklaren, het door de directie op 20 juli 2012 gegeven negatief bindend studieadvies vernietigen en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 28 september 2012.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 juli 2012 heeft de directie van het Instituut voor Managementopleidingen (hierna: de directie) aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 28 september 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 november 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 januari 2013, waar appellante en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe en E. van Kooten, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 1.4, eerste lid, van het Reglement studieadvies en afwijzing wordt aan het studieadvies een afwijzing verbonden, indien de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een bacheloropleiding van de hogeschool niet tenminste 48 studiepunten voor onderdelen van het eerstejaarsprogramma van de opleiding heeft behaald.

2.2. Niet in geschil is dat appellante aan het einde van het eerste jaar van inschrijving 41 studiepunten heeft behaald en derhalve niet voldoet aan het in voormelde bepaling neergelegde vereiste aantal van 48 studiepunten.

2.3. Appellante betoogt dat de beslissing van het CBE niet zorgvuldig tot stand gekomen is, nu het CBE haar ten onrechte niet voorafgaand aan het nemen van zijn beslissing heeft gehoord. Dat zij niet is verschenen op de hoorzitting van het CBE kan haar niet worden tegengeworpen, aldus appellante, aangezien zij de uitnodiging daarvoor van het CBE niet heeft ontvangen.

2.3.1. Blijkens het dossier heeft het CBE appellante bij brief van 21 september 2012 uitgenodigd voor een hoorzitting op 28 september 2012. Deze brief is niet aangetekend verzonden. Ingeval van niet aangetekende verzending van een beslissing of een ander rechtens van belang zijnd document, zoals de uitnodiging voor een hoorzitting, is het aan de verzender om aannemelijk te maken dat het betrokken stuk is verzonden. Met het enkele betoog dat de brief een juiste adressering bevat en dat de gelijktijdig aan de wederpartij verzonden uitnodiging wel is ontvangen, is het CBE daarin niet geslaagd.
Voor zover het CBE heeft betoogd dat het voor de hogeschool vanwege praktische en financiële redenen niet mogelijk is om stukken, als hier aan de orde, aangetekend te verzenden, geldt dat het in dit geval, gelet op de korte termijn tussen de uitnodiging en de hoorzitting, in de rede had gelegen dat het CBE de brief tevens per e-mail aan appellante had verzonden.

Uit het voorgaande volgt dat appellante door het CBE niet in de gelegenheid is gesteld om over het door haar bij hem ingestelde administratief beroep te worden gehoord, zodat de beslissing van het CBE in zoverre onzorgvuldig tot stand is gekomen. Het betoog slaagt.

2.4. Appellante betoogt voorts dat het CBE niet heeft onderkend dat de detentie van haar moeder een bijzondere omstandigheid is die van invloed is geweest op haar studieresultaten en dat de directie daarin aanleiding had moeten zien om van het negatief bindend studieadvies af te zien.

2.4.1. Het CBE heeft aan zijn oordeel dat de directie in redelijkheid aan appellante een negatief bindend studieadvies heeft kunnen geven, ten grondslag gelegd dat de decaan in de door appellante gestelde bijzondere omstandigheden geen aanleiding heeft gezien om de directie te adviseren haar geen negatief bindend studieadvies te geven.

2.4.2. Blijkens het dossier heeft appellante zich op 17 juli 2012 tot de decaan gewend en bij haar melding gemaakt van haar persoonlijke situatie. Ter zitting heeft het CBE een e-mailbericht van de decaan van 17 juli 2012 overgelegd, waarin de decaan het gesprek met appellante bevestigt. Blijkens dat bericht heeft de decaan appellante tijdens het gesprek medegedeeld dat zij een negatief studieadvies zal krijgen, maar haar gewezen op de mogelijkheid om daartegen bezwaar te maken teneinde bij de directie alsnog melding te kunnen maken van haar persoonlijke situatie.

Appellante heeft bezwaar gemaakt en tijdens de hoorzitting bij de directie melding gemaakt van haar persoonlijke situatie. Blijkens de ter zitting gegeven toelichting heeft de directie de door appellante naar voren gebrachte omstandigheden niet aan de decaan voorgelegd, maar heeft zij zelf

– in overleg met een coach en docent – beoordeeld of de desbetreffende omstandigheden aanleiding vormen om van een negatief bindend studieadvies af te zien. De directie heeft daartoe geen aanleiding gezien.

2.4.3. Uit voormeld e-mailbericht van de decaan kan niet worden afgeleid dat de decaan van oordeel is geweest dat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen aanleiding vormden om de directie te adviseren van een negatief bindend studieadvies af te zien. Uit het bericht kan slechts worden afgeleid dat de decaan appellante heeft doorverwezen naar de bezwaarprocedure. In het licht hiervan had de directie de door appellante tijdens de hoorzitting naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden alsnog aan de decaan moeten voorleggen en haar om een uitdrukkelijk advies ten aanzien van appellante moeten vragen. Dit geldt temeer nu het verschil tussen het door appellante behaalde aantal studiepunten en het vereiste aantal studiepunten gering is. Nu de directie dit heeft nagelaten, is het negatief bindend studieadvies onzorgvuldig tot stand gekomen en is het niet deugdelijk gemotiveerd.

Ook dit betoog slaagt.

2.5. Het beroep is gegrond. De beslissing van het CBE van 28 september 2012 dient te worden vernietigd. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, ziet het College aanleiding om zelf in de zaak te voorzien. Het College zal het door appellante bij het CBE ingestelde beroep gegrond verklaren, het door de directie op 20 juli 2012 gegeven negatief bindend studieadvies vernietigen en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 28 september 2012.

2.6. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam van 28 september 2012;
III. verklaart het bij het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam ingestelde beroep gegrond;
IV. vernietigt het op 20 juli 2012 door de directie van het Instituut voor Managementopleidingen gegeven negatief bindend studieadvies;
V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 28 september 2012;
VI. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam het door [naam] betaalde griffierecht van € 42,00 aan haar vergoedt.

Zaaknummer	: 2012/217
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 31 januari 2013
Partijen	: Appellante tegen Fontys Hogescholen
Trefwoorden	: Langstudeermaatregel, tegemoetkomen aan bezwaar, procesbelang, veroordeling proceskosten voor door derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand
Artikelen	: Awb artikel 8:54
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft. Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellante medegedeeld dat het door haar in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan haar zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden. 2.3. Hieruit volgt dat het door appellante beoogde resultaat is bereikt en zij geen belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van Fontys Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 25 september 2012 heeft verweerder het door appellante bij hem tegen oplegging van de langstudeerdersmaatregel gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 november 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van het College verwezen naar een enkelvoudige.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft.
Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellante medegedeeld dat het door haar in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan haar zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden.

2.3. Hieruit volgt dat het door appellante beoogde resultaat is bereikt en zij geen belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
II. veroordeelt het college van beroep van Fontys Hogeschool tot vergoeding aan [naam] van de bij haar opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
III. gelast dat het college van beroep van Fontys Hogeschool aan [naam] het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer : 2012/218
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 31 januari 2013
Partijen : Appellant tegen Fontys Hogescholen
Trefwoorden : Langstudeermaatregel, tegemoetkomen aan bezwaar, procesbelang, veroordeling proceskosten voor door derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand

Artikelen : Awb artikel 8:54
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft.
Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellante medegedeeld dat het door haar in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan haar zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden.
2.3. Hieruit volgt dat het door appellante beoogde resultaat is bereikt en zij geen belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van Fontys Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 25 september 2012 heeft verweerder het door appellant bij hem tegen oplegging van de langstudeerdersmaatregel gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 november 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van het College verwezen naar een enkelvoudige.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft.
Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellant medegedeeld dat het door hem in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan hem zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden.

2.3. Hieruit volgt dat het door appellant beoogde resultaat is bereikt en hij geen belang heeft bij het door hem ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
II. veroordeelt het college van beroep van Fontys Hogeschool tot vergoeding aan W. van Riel van de bij hem opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te

rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

III. gelast dat het college van beroep van Fontys Hogeschool aan W. van Riel het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2012/221
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 5 maart 2013
Partijen	: Appellante tegen Universiteit Maastricht
Trefwoorden	: [instellings]collegegeld, CRIHO, CROHO, getuigen, horen, gezondheidszorgopleiding, tweede opleiding, meerjarige [onderwijs]overeenkomst
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel c, 2, 7.46 lid 1, 7.52
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Vaststaat dat appellante is gehoord. Zij heeft gesteld dat zij onvoldoende tijd heeft gehad om getuigen op te roepen, maar heeft niet geconcretiseerd welke getuigen zij niet heeft kunnen oproepen en waarom hun verklaringen relevant zouden kunnen zijn voor deze zaak. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat tussen partijen niet in geschil is dat appellante onjuist is voorgelicht over de hoogte van het door haar verschuldigde collegegeld, bestaat geen grond voor het oordeel dat de bestreden beslissing in zoverre geen stand kan houden. Wat betreft de stelling van appellante dat in het verslag van de hoorzitting en in de bestreden beslissing ten onrechte niet wordt ingegaan op de mogelijkheden van het volgen van een verkort traject, overweegt het College dat hetgeen daarover door partijen in de bezwaarprocedure naar voren is gebracht, wat daar ook van zij, niet van belang is voor de beoordeling van het door appellante gemaakte bezwaar en het door haar ingestelde beroep, nu deze procedure uitsluitend betrekking heeft op de vaststelling door verweerder dat appellante het instellingscollegegeld verschuldigd is. Derhalve biedt hetgeen appellante ter zake heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de bestreden beslissing geen stand kan houden. Verder bestaat er geen wettelijke verplichting om het verslag van de hoorzitting ter correctie voor te leggen aan appellante. Appellante heeft er terecht op gewezen dat in het advies van de geschillenadviescommissie ten onrechte is vermeld dat zij een opleiding verpleegkunde heeft afgerond. Dit heeft voor de beoordeling van de zaak echter geen betekenis gehad, nu de wel door appellante afgeronde opleiding "Sport, Gezondheid en Management" eveneens een opleiding op het gebied van gezondheidszorg is als bedoeld in de WHW. (…) 2.4.1. Zoals het College eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld de uitspraak van 17 december 2012 in zaak nr. 2012/113; www.cbho.nl) houdt het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld op zichzelf geen recht in dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Van een meerjaarse overeenkomst tegen een vaste prijs, waar appellante van uitgaat, is dan ook geen sprake. Vaststaat dat appellante ingevolge de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd is. Appellante was hiervan ook op de hoogte, aangezien zij voor aanvang van de opleiding het Centraal Register Opleidingen Hoger Onderwijs heeft geraadpleegd en de opleiding "Sport, Gezondheid en Management" daarin was geregistreerd als een opleiding op het gebied van gezondheidszorg. Desgevraagd heeft ook een medewerker van DUO appellante medegedeeld dat zij het instellingscollegegeld diende te betalen. Onder die omstandigheden en in aanmerking genomen dat een student zich jaarlijks moet inschrijven en het collegegeld jaarlijks wordt vastgesteld, mocht verweerder volstaan met het lager vaststellen van het instellingscollegegeld voor het studiejaar 2011-2012 en was hij niet gehouden dit voor de gehele duur van de opleiding te doen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 29 mei 2012 heeft verweerder appellante medegedeeld dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd is.

Bij beslissing van 24 september 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 7 november 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 21 januari 2013, waar appellante, vergezeld door haar vader, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K.M.S. Makkinga, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is het wettelijke collegegeld verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, sedert 1 september 1991 voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelor- of een mastergraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.
Ingevolge het tweede lid geldt de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, eerste, tweede, derde of zesde lid, en niet is ingeschreven voor een onderwijseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.

2.2. Appellante heeft in 2011 de hogere beroepsopleiding "Sport, Gezondheid en Management" afgerond. Zij heeft zich voor het studiejaar 2011-2012 ingeschreven voor de opleiding "Gezondheidswetenschappen" aan de Universiteit Maastricht. Niet in geschil is dat beide opleidingen moeten worden aangemerkt als opleiding op het gebied van gezondheidszorg als bedoeld in artikel 7.45a, tweede lid, van de WHW. Nu appellante niet voor de eerste maal een opleiding op het gebied van gezondheidszorg volgt, is zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd.
Verweerder heeft het redelijk geacht om de hoogte van het verschuldigde instellingscollegegeld voor het studiejaar 2011-2012 gelijk te stellen met die van het wettelijke collegegeld, omdat een medewerker van de universiteit appellante voor aanvang van de opleiding "Gezondheidswetenschappen" heeft medegedeeld dat zij het wettelijke collegegeld verschuldigd is en appellante eerst halverwege het studiejaar te horen heeft gekregen dat die mededeling niet juist was en zij het instellingscollegegeld verschuldigd is. Voor de resterende studiejaren is verweerder daartoe echter niet bereid.

2.3. Appellante betoogt dat de beslissing op bezwaar niet zorgvuldig tot stand is gekomen. Daartoe voert zij aan dat zij niet tijdig schriftelijk op de hoogte is gebracht van de datum en het tijdstip van de hoorzitting en onvoldoende tijd heeft gehad om getuigen op te roepen. Voorts voert zij aan dat het verslag van de telefonische hoorzitting haar niet voorafgaand aan het nemen van de beslissing op bezwaar ter correctie is toegestuurd en dat in dat verslag en de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op de gedane toezegging dat de universiteit zou uitzoeken wat de mogelijkheden zijn om een verkort traject te volgen. Ook stelt zij dat in het advies van de Geschillenadviescommissie van september 2012 ten onrechte is vermeld dat zij een hogere beroepsopleiding verpleegkunde heeft afgerond.

2.3.1. Vaststaat dat appellante is gehoord. Zij heeft gesteld dat zij onvoldoende tijd heeft gehad om getuigen op te roepen, maar heeft niet geconcretiseerd welke getuigen zij niet heeft kunnen

oproepen en waarom hun verklaringen relevant zouden kunnen zijn voor deze zaak. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat tussen partijen niet in geschil is dat appellante onjuist is voorgelicht over de hoogte van het door haar verschuldigde collegegeld, bestaat geen grond voor het oordeel dat de bestreden beslissing in zoverre geen stand kan houden.

Wat betreft de stelling van appellante dat in het verslag van de hoorzitting en in de bestreden beslissing ten onrechte niet wordt ingegaan op de mogelijkheden van het volgen van een verkort traject, overweegt het College dat hetgeen daarover door partijen in de bezwaarprocedure naar voren is gebracht, wat daar ook van zij, niet van belang is voor de beoordeling van het door appellante gemaakte bezwaar en het door haar ingestelde beroep, nu deze procedure uitsluitend betrekking heeft op de vaststelling door verweerder dat appellante het instellingscollegegeld verschuldigd is. Derhalve biedt hetgeen appellante terzake heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de bestreden beslissing geen stand kan houden. Verder bestaat er geen wettelijke verplichting om het verslag van de hoorzitting ter correctie voor te leggen aan appellante.

Appellante heeft er terecht op gewezen dat in het advies van de geschillenadviescommissie ten onrechte is vermeld dat zij een opleiding verpleegkunde heeft afgerond. Dit heeft voor de beoordeling van de zaak echter geen betekenis gehad, nu de wel door appellante afgeronde opleiding "Sport, Gezondheid en Management" eveneens een opleiding op het gebied van gezondheidszorg is als bedoeld in de WHW. Het betoog faalt dan ook.

2.4. Appellante betoogt voorts dat verweerder onvoldoende betekenis heeft toegekend aan de omstandigheid dat haar voor aanvang van de opleiding is medegedeeld dat zij het wettelijke collegegeld verschuldigd is, hoewel bekend was dat zij reeds een opleiding op het gebied van gezondheidszorg had gevolgd. Gelet op die mededeling, dient de hoogte van het instellingscollegegeld volgens appellante voor de gehele duur van de opleiding "Gezondheidswetenschappen" gelijk te worden gesteld met die van het wettelijke collegegeld en niet slechts voor het studiejaar 2011-2012.

2.4.1. Zoals het College eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld de uitspraak van 17 december 2012 in zaak nr. 2012/113; www.cbho.nl) houdt het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld op zichzelf geen recht in dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Van een meerjaarse overeenkomst tegen een vaste prijs, waar appellante van uitgaat, is dan ook geen sprake. Vaststaat dat appellante ingevolge de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd is. Appellante was hiervan ook op de hoogte, aangezien zij voor aanvang van de opleiding het Centraal Register Opleidingen Hoger Onderwijs heeft geraadpleegd en de opleiding "Sport, Gezondheid en Management" daarin was geregistreerd als een opleiding op het gebied van gezondheidszorg. Desgevraagd heeft ook een medewerker van DUO appellante medegedeeld dat zij het instellingscollegegeld diende te betalen. Onder die omstandigheden en in aanmerking genomen dat een student zich jaarlijks moet inschrijven en het collegegeld jaarlijks wordt vastgesteld, mocht verweerder volstaan met het lager vaststellen van het instellingscollegegeld voor het studiejaar 2011-2012 en was hij niet gehouden dit voor de gehele duur van de opleiding te doen.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/222
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak	: 6 mei 2013
Partijen	: Appellante tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Decentrale selectie, beoordelingsruimte, bijzondere omstandigheden, horen, toetsresultaten
Artikelen	: WHW artikel 7.57e; Awb artikel 7:3 aanhef en onderdeel b
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4. Hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd, biedt geen grond om de beslissing van verweerder onjuist te achten. Appellante heeft niet voorafgaand aan de tweede ronde van de decentrale selectie bij verweerder melding gemaakt van haar gezondheidsproblemen. Nu haar lichamelijke klachten zich al enige tijd daarvoor voordeden, had het op haar weg gelegen om daarvan tijdig melding te maken. Het nalaten daarvan heeft verweerder voor rekening van appellante mogen laten. Voorts bestaat geen grond om het onredelijk te achten dat verweerder met het oog op het bewaken van de eenheid bij de beoordeling van de toetsen, de beoordeling uitsluitend heeft gebaseerd op de antwoorden, zoals die door appellante op het antwoordformulier zijn ingevuld.
2.5. Van het horen in bezwaar mag slechts overeenkomstig artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht worden afgezien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidende beslissing. Verweerder heeft van een hoorzitting mogen afzien, omdat vaststaat dat op grond van de toetsresultaten aan appellante geen opleidingsplaats kan worden aangeboden en er in het geval van appellante geen beoordelingsruimte is voor een nadere afweging van de toetsresultaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 25 juni 2012 heeft verweerder het door appellante tijdens de tweede ronde van de decentrale selectie behaalde resultaat als onvoldoende beoordeeld voor vermelding op de voorkeurslijst voor een opleidingsplaats Geneeskunde.

Bij beslissing van 1 oktober 2012 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 november 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 maart 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. J.A.H. Blom, advocaat te Amsterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk en dr. A.A. van Lambalgen,

2. Overwegingen

2.1. In juni 2012 heeft appellante deelgenomen aan de tweede ronde van de decentrale selectie voor de opleiding Geneeskunde aan de Vrije Universiteit Amsterdam. Deze ronde bestaat uit vijf toetsen. Een kandidaat komt in aanmerking voor vermelding op de voorkeurslijst, indien hij voor niet meer dan één toets een onvoldoende resultaat heeft behaald en voor de vijf toetsen ten minste een gemiddeld cijfer van 5,5 heeft behaald. Niet in geschil is dat appellante voor twee toetsen een onvoldoende resultaat heeft behaald en derhalve niet voldoet aan de criteria voor plaatsing op de voorkeurslijst.

2.2. In bezwaar heeft appellante betoogd dat het door haar behaalde onvoldoende resultaat het gevolg is van persoonlijke omstandigheden en een vergissing bij het invullen van een antwoordformulier. Appellante heeft aangevoerd dat zij tijdens het maken van de toetsen last had van lichamelijke klachten die als gevolg van de nasleep van het overlijden van haar grootvader op 30 april 2012 zijn ontstaan. Ter onderbouwing hiervan heeft zij een verklaring van een arts van 20 juli 2012 overgelegd. Voorts heeft appellante aangevoerd dat zij bij het invullen van de antwoorden op een antwoordformulier abusievelijk tienmaal een onjuist vakje heeft aangekruist. Dat inderdaad

sprake is van een vergissing, kan volgens haar eenvoudig worden afgeleid uit een vergelijking van het invulschema en het antwoordformulier.

2.3. Aan de ongegrondverklaring van het bezwaar van appellante heeft verweerder, zoals ter zitting nader is toegelicht, het standpunt ten grondslag gelegd dat met de door appellante gestelde lichamelijke klachten geen rekening kan worden gehouden, nu zij daarvan niet tijdig melding heeft gemaakt, en dat bij het beoordelen van de toetsen uitsluitend betekenis toekomt aan het antwoordformulier.

2.4. Hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd, biedt geen grond om de beslissing van verweerder onjuist te achten. Appellante heeft niet voorafgaand aan de tweede ronde van de decentrale selectie bij verweerder melding gemaakt van haar gezondheidsproblemen. Nu haar lichamelijke klachten zich al enige tijd daarvoor voordeden, had het op haar weg gelegen om daarvan tijdig melding te maken. Het nalaten daarvan heeft verweerder voor rekening van appellante mogen laten. Voorts bestaat geen grond om het onredelijk te achten dat verweerder met het oog op het bewaken van de eenheid bij de beoordeling van de toetsen, de beoordeling uitsluitend heeft gebaseerd op de antwoorden, zoals die door appellante op het antwoordformulier zijn ingevuld.

2.5. Van het horen in bezwaar mag slechts overeenkomstig artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht worden afgezien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend beslissing. Verweerder heeft van een hoorzitting mogen afzien, omdat vaststaat dat op grond van de toetsresultaten aan appellante geen opleidingsplaats kan worden aangeboden en er in het geval van appellante geen beoordelingsruimte is voor een nadere afweging van de toetsresultaten.

2.6. Gelet op het voorgaande is het beroep van appellante ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummers	: 2012/223 en 2012/224
Rechter(s)	: mr. Borman
Datum uitspraak	: 28 januari 2013
Partijen	: Appellantes tegen CBE Stenden Hogeschool
Trefwoorden	: [bevoegdheid] examencommissie, gelijkheidsbeginsel, kwaliteitscontrole, [aanpassing] OER, opleiding oude/nieuwe stijl
Artikelen	: WHW artikel 7.10 lid 2, 7.12 lid 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. Op grond van het verhandelde ter zitting is het volgende komen vast te staan. Voor studenten oude stijl bevatte de OER moduultoetsen, die door appellantes niet zijn afgelegd. Voor studenten die de studie aanvingen per studiejaar 2008-2009 voorzag de OER in voortgangstoetsen die de moduultoetsen vervingen. Door studenten die halverwege het jaar 2007-2008 instroomden, werden de moduultoetsen enkel nog afgelegd voor het studiegedeelte dat nog in oude stijl werd gevolgd. Voor het studiegedeelte dat in nieuwe stijl werd gevolgd, werden de moduultoetsen niet aangeboden, maar werd evenmin door de school aangegeven dat vervangende voortgangstoetsen moesten worden afgelegd. Pas per studiejaar 2012-2013 is het afleggen van voortgangstoetsen ook voor de betrokken groep studenten uitdrukkelijk in de OER geregeld. Dat de opleiding door aldus te handelen forse steken heeft laten vallen, is door verweerder erkend. Nu evenwel appellantes noch de moduultoetsen oude stijl, noch de vervangende voortgangstoetsen hadden afgelegd, mocht de examencommissie zich op grond van artikel 7.12, tweede lid, van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 7.10, tweede lid, WHW op het standpunt

> stellen dat het examen pas was afgelegd en diplomering dus pas aan de orde zou kunnen zijn nadat alsnog één voortgangsonderzoek zou hebben plaatsgevonden.
> (…)
> 2.4.1. De voorzitter van de examencommissie heeft ter zitting uiteengezet dat bij één student van het cohort februari 2008 de examencommissie op dit punt een fout heeft gemaakt. De andere genoemde studenten hebben óf een voortgangstoets gemaakt óf behoren tot een ander cohort. Naar het oordeel van het College brengt een en ander mee dat verweerder niet op grond van het gelijkheidsbeginsel gehouden was anders te beslissen dan het heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], en [naam], wonende te [woonplaats], appellantes,

en

het college van beroep voor de examens van Stenden Hogeschool (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij brieven van 20 juli 2012 heeft de examencommissie van de opleiding Media & Entertainment Management beslist dat niet eerder tot het uitreiken van het getuigschrift wordt overgegaan dan nadat appellantes met goed gevolg een compenserende aanvullende kennistoetsing hebben afgelegd.

Bij brieven van 24 juli 2012 hebben appellantes daartegen bij het CBE beroep ingesteld.

Bij beslissingen van 24 september 2012, verzonden op 2 oktober 2012, heeft het CBE de beroepen ongegrond verklaard.

Tegen die beslissingen hebben appellantes bij brieven van 9 november 2012, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brieven van 24 respectievelijk 27 december 2012.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaken verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaken ter zitting behandeld op 24 januari 2013, waar appellantes in persoon en bijgestaan door hun gemachtigde mr. J.H.A. de Jong, advocaat te Groningen, en het CBE vertegenwoordigd door mr. S.G. Greven, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens is mr. H.J. Reyneveld, voorzitter van de examencommissie, gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, van de WHW, worden in de onderwijs- en examenregeling (OER) de rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens waaronder ten minste begrepen a) de inhoud van de opleiding en van de daaraan verbonden examens en c) de kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die een student zich bij beëindiging van de opleiding moet hebben verworven.

2.2. Appellantes zijn ingeschreven per 1 februari 2008 en vielen daarmee onder de OER 2007-2008. Tussen partijen is niet in geding dat de studenten die in februari 2008 hun opleiding zijn aangevangen voor het ene deel het curriculum 2007-2008 (oude stijl) en voor het andere deel dat van 2008-2009 (nieuwe stijl) hebben gevolgd.

2.3. Appellantes hebben volgens de bestreden beslissingen een kennishiaat, omdat voor het gedeelte van de opleiding dat in nieuwe stijl werd gevolgd niet de daarin voorziene voortgangstoetsen zijn afgelegd, terwijl evenmin de moduultoetsen oude stijl zijn afgelegd.

2.3.1. Volgens artikel 7.12, tweede lid, van de WHW stelt de examencommissie op objectieve en deskundige wijze vast of een student voldoet aan de voorwaarden die de OER stelt ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van de graad. Ingevolge artikel

7.10, tweede lid, van de WHW is een examen met goed gevolg afgelegd indien de tentamens van de tot een opleiding behorende onderwijseenheden met goed gevolg zijn afgelegd, voor zover de examencommissie niet heeft bepaald dat het examen tevens omvat een door haarzelf te verrichten onderzoek.

2.3.2. Op grond van het verhandelde ter zitting is het volgende komen vast te staan. Voor studenten oude stijl bevatte de OER moduultoetsen, die door appellantes niet zijn afgelegd. Voor studenten die de studie aanvingen per studiejaar 2008-2009 voorzag de OER in voortgangstoetsen die de moduultoetsen vervingen. Door studenten die halverwege het jaar 2007-2008 instroomden, werden de moduultoetsen enkel nog afgelegd voor het studiegedeelte dat nog in oude stijl werd gevolgd. Voor het studiegedeelte dat in nieuwe stijl werd gevolgd, werden de moduultoetsen niet aangeboden, maar werd evenmin door de school aangegeven dat vervangende voortgangstoetsen moesten worden afgelegd. Pas per studiejaar 2012-2013 is het afleggen van voortgangstoetsen ook voor de betrokken groep studenten uitdrukkelijk in de OER geregeld. Dat de opleiding door aldus te handelen forse steken heeft laten vallen, is door verweerder erkend. Nu evenwel appellantes noch de moduultoetsen oude stijl, noch de vervangende voortgangstoetsen hadden afgelegd, mocht de examencommissie zich op grond van artikel 7.12, tweede lid, van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 7.10, tweede lid, WHW op het standpunt stellen dat het examen pas was afgelegd en diplomering dus pas aan de orde zou kunnen zijn nadat alsnog één voortgangsonderzoek zou hebben plaatsgevonden.

2.4. Appellantes stellen dat andere studenten uit het cohort februari 2008 wel het getuigschrift hebben gekregen zonder een voortgangstoets te hebben afgelegd.

2.4.1. De voorzitter van de examencommissie heeft ter zitting uiteengezet dat bij één student van het cohort februari 2008 de examencommissie op dit punt een fout heeft gemaakt. De andere genoemde studenten hebben óf een voortgangstoets gemaakt óf behoren tot een ander cohort. Naar het oordeel van het College brengt een en ander mee dat verweerder niet op grond van het gelijkheidsbeginsel gehouden was anders te beslissen dan het heeft gedaan.

2.5. De beroepen zullen ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart de beroepen ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/225
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 31 januari 2013
Partijen	: Appellant tegen Fontys Hogescholen
Trefwoorden	: Langstudeermaatregel, tegemoetkomen aan bezwaar, procesbelang, veroordeling proceskosten voor door derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand
Artikelen	: Awb artikel 8:54
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft. Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellante medegedeeld dat het door haar in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan haar zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden. 2.3. Hieruit volgt dat het door appellante beoogde resultaat is bereikt en zij geen belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van Fontys Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 10 oktober 2012 heeft verweerder het door appellant bij hem tegen oplegging van de langstudeerdersmaatregel gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 8 november 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van het College verwezen naar een enkelvoudige.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

2.2. Bij brief van 10 oktober 2012 heeft de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de colleges van bestuur van de universiteiten en hogescholen medegedeeld dat de langstudeerdersmaatregel met terugwerkende kracht per 1 september 2012 wordt afgeschaft.
Naar aanleiding hiervan heeft verweerder appellant medegedeeld dat het door hem in verband met de oplegging van voormelde maatregel betaalde bedrag aan hem zal worden gerestitueerd. Volgens het beroepschrift heeft restitutie inmiddels plaatsgevonden.

2.3. Hieruit volgt dat het door appellant beoogde resultaat is bereikt en hij geen belang heeft bij het door hem ingestelde beroep. Het is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
II. veroordeelt het college van beroep van Fontys Hogeschool tot vergoeding aan G.M. Leijtens van de bij hem opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
III. gelast dat het college van beroep van Fontys Hogeschool aan G.M. Leijtens het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer : 2012/226
Rechter[s] : mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Van der Spoel
Datum : 12 maart 2013
Partijen : Appellant tegen CBE Christelijke Hogeschool Windesheim
Trefwoorden : Poststempel, ter postbezorging, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 3:14, 6:7, 6:8, 6:9, 6:11
Uitspraak : Niet-ontvankelijk

Hoofdoverwegingen : 2.2 De beslissing van 11 september 2012 is op 27 september 2012 bekendgemaakt door toezending daarvan aan appellant. De beroepstermijn ving aan op 28 september 2012 en liep tot en met 8 november 2012. Het beroepschrift van appellant, dat is ingediend op 9 november 2012, is op 12 november 2012 bij het College binnengekomen. Uit het poststempel op de envelop blijkt dat deze op 9 november 2012 is afgestempeld. Voorts heeft appellant per e-mail van 21 februari 2013 desgevraagd te kennen gegeven dat hij op 9 november 2012 zijn beroepschrift, naar hij stelt tijdig, heeft ingediend bij het College.
Gelet op het voorgaande staat vast dat appellant het beroepschrift eerst op 9 november 2012 en derhalve na het verstrijken van de beroepstermijn ter post heeft bezorgd. Het beroepschrift is derhalve niet tijdig ingediend. Niet is gebleken van omstandigheden op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Christelijke Hogeschool Windesheim, (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 5 juli 2012 heeft de examencommissie VO/BVE appellant het bindend studieadvies gegeven dat hij zich niet opnieuw mag inschrijven voor de opleiding Leraar voortgezet onderwijs van de tweede graad in aardrijkskunde.

Bij beslissing van 11 september 2012, verzonden op 27 september 2012, heeft het CBE het door appellant daartegen ingediende beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 12 november 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. W. Snippe en mr. P.C.D. Kloet, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 3:41, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) geschiedt de bekendmaking van beslissingen die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.
Ingevolge artikel 6:7 bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken.
Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop het beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.
Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen. Ingevolge het tweede lid is bij verzending per post een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend, indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.
Ingevolge artikel 6:11 blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.2 De beslissing van 11 september 2012 is op 27 september 2012 bekendgemaakt door toezending daarvan aan appellant. De beroepstermijn ving aan op 28 september 2012 en liep tot en met 8 november 2012. Het beroepschrift van appellant, dat is ingediend op 9 november 2012, is op 12 november 2012 bij het College binnengekomen. Uit het poststempel op de envelop blijkt dat deze op 9 november 2012 is afgestempeld. Voorts heeft appellant per e-mail van 21 februari 2013 desgevraagd te kennen gegeven dat hij op 9 november

2012 zijn beroepschrift, naar hij stelt tijdig, heeft ingediend bij het College.

Gelet op het voorgaande staat vast dat appellant het beroepschrift eerst op 9 november 2012 en derhalve na het verstrijken van de beroepstermijn ter post heeft bezorgd. Het beroepschrift is derhalve niet tijdig ingediend. Niet is gebleken van omstandigheden op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant in verzuim is geweest.

2.3 Het beroep is niet-ontvankelijk.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2012/227
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 1 juli 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Avans Hogeschool
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, [her[beoordeling, dyslexie, toezegging, waarschuwing
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3, 6; OER Avans Hogeschool artikel 4.6.2, 4.6.3 lid 1, 4 en 9
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Ter zitting heeft het CBE een e-mail overgelegd van de Coördinator propedeuse van de Academie voor Algemeen en Financieel Management van 5 juli 2012 die is gericht aan appellant. In die e-mail wordt appellant erop gewezen dat hij binnenkort een bindend negatief studieadvies zal ontvangen. Tevens is in de e-mail vermeld dat, indien appellant hierover vragen heeft of van mening is dat dit advies niet correct is, hij contact kan opnemen met de in de e-mail vermelde persoon. Onder deze omstandigheden heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de beslissing van de examencommissie wegens strijd met artikel 4.6.3, negende lid, van de OER geen stand kan houden. (…) 2.4.1. Het CBE heeft weersproken dat is toegezegd dat alsnog een herbeoordeling zou volgen van de gemaakte tentamens voor de vakken Financieel rekenen en Algemeen management. Voorts kan uit het verslag van de zitting bij het CBE niet worden afgeleid dat een dergelijke toezegging is gedaan. Uit dat verslag volgt slechts dat ter zitting bij het CBE onduidelijkheid is ontstaan over de vraag of de tentamens voor de vakken Financieel rekenen en Algemeen management al eens zijn herbeoordeeld. Het CBE heeft de examencommissie om die reden verzocht hier nader onderzoek naar te verrichten. Vervolgens heeft de examencommissie het CBE medegedeeld dat die tentamens zijn herbeoordeeld, maar de respectievelijke examinatoren destijds geen aanleiding zagen het gegeven cijfer te herzien. Gelet hierop, is niet aannemelijk geworden dat appellant is toegezegd dat er alsnog een nieuwe herbeoordeling van de tentamens zou plaatsvinden. Anders dan appellant stelt, kan uit het door hem overgelegde artikel van Punt.nl, daargelaten welke betekenis aan een dergelijk artikel moet worden toegekend, evenmin worden afgeleid dat die toezegging is gedaan. (…) 2.5.2. Niet in geschil is dat appellant extra tijd heeft gekregen voor het maken van tentamens. Met die maatregel wordt in het algemeen volledig tegemoet gekomen aan het nadeel dat een student bij het maken van tentamens ondervindt als gevolg van het feit dat hij dyslectisch is. Appellant heeft niet gesteld dat die maatregel niet afdoende was om dat nadeel weg te nemen. Het CBE heeft dan ook met juistheid geoordeeld dat de directeur zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat voor een verlenging van de termijn voor het geven van een bindend negatief studieadvies als bedoeld in

artikel 4.6.3, vierde lid, van de OER geen aanleiding bestond.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Avans Hogeschool (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 9 juli 2012 heeft de directeur van de Academie voor Algemeen en Financieel Management van Avans Hogeschool appellant een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding bedrijfseconomie.

Bij beslissing van 4 september 2012 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 12 november 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 21 januari 2013, waar namens appellant zijn vader, [naam], en het CBE, vertegenwoordigd door drs. J.P.F. Schilderinck, zijn verschenen.

Na het sluiten van het onderzoek ter zitting heeft het College het onderzoek heropend.

Van de zijde van het CBE zijn desverzocht nadere stukken ontvangen. Deze zijn toegezonden aan appellant, die op deze stukken heeft gereageerd.

Met toestemming van partijen is afgezien van een hernieuwde behandeling ter zitting.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet voldoet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.
Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 4.6.2 van de Onderwijs- en examenregeling 2011-2012 van Avans Hogeschool (hierna: de OER) brengt de academiedirecteur aan iedere student van de voltijdse opleidingsvariant, voor het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase i.c. vóór 1 september schriftelijk een definitief studieadvies uit over de voortzetting van de studie.

Ingevolge artikel 4.6.3, eerste lid, voor zover thans van belang, wordt aan het definitieve studieadvies een bindende afwijzing verbonden als de student die voor 1 februari was ingeschreven voor de voltijdse opleiding, rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding. Dit is onder meer het geval als de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving voor de opleiding i.c. op 31 augustus niet 52 of meer studiepunten heeft behaald.
Ingevolge het vierde lid wordt de termijn voor het uitbrengen van een bindende afwijzing met twaalf maanden verlengd, indien de onvoldoende studieresultaten te wijten zijn aan persoonlijke

omstandigheden zoals genoemd in het elfde lid.

Ingevolge het negende lid wordt de student, als de examencommissie voornemens is om een bindende afwijzing te verbinden aan het studieadvies, schriftelijk van dat voornemen in kennis gesteld en hem de gelegenheid geboden om voorafgaande aan het uitbrengen van het advies een gesprek te hebben over zijn studievorderingen met een door de academiedirectie aan te wijzen medewerker.

2.2. De directeur van de Academie voor Algemeen en Financieel Management heeft appellant een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding bedrijfseconomie, omdat hij 51 studiepunten heeft behaald en derhalve niet voldoet aan de norm van artikel 4.6.3, eerste lid, van de OER.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de directeur in strijd met artikel 4.6.3, negende lid, van de OER heeft gehandeld door hem niet in kennis te stellen van het voornemen om hem een bindend negatief studieadvies te geven en hem niet de gelegenheid te bieden om voorafgaande aan het uitbrengen van het advies een gesprek te hebben over zijn studievorderingen.

2.3.1. Ter zitting heeft het CBE een e-mail overgelegd van de Coördinator propedeuse van de Academie voor Algemeen en Financieel Management van 5 juli 2012 die is gericht aan appellant. In die e-mail wordt appellant erop gewezen dat hij binnenkort een bindend negatief studieadvies zal ontvangen. Tevens is in de e-mail vermeld dat, indien appellant hierover vragen heeft of van mening is dat dit advies niet correct is, hij contact kan opnemen met de in de e-mail vermelde persoon. Onder deze omstandigheden heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de beslissing van de examencommissie wegens strijd met artikel 4.6.3, negende lid, van de OER geen stand kan houden.

Het betoog faalt.

2.4. Appellant betoogt verder dat hem ter zitting van het CBE is toegezegd dat alsnog een herbeoordeling zou volgen van de gemaakte tentamens voor de vakken Financieel rekenen en Algemeen management, maar dat dit niet is gebeurd.

2.4.1. Het CBE heeft weersproken dat is toegezegd dat alsnog een herbeoordeling zou volgen van de gemaakte tentamens voor de vakken Financieel rekenen en Algemeen management. Voorts kan uit het verslag van de zitting bij het CBE niet worden afgeleid dat een dergelijke toezegging is gedaan. Uit dat verslag volgt slechts dat ter zitting bij het CBE onduidelijkheid is ontstaan over de vraag of de tentamens voor de vakken Financieel rekenen en Algemeen management al eens zijn herbeoordeeld. Het CBE heeft de examencommissie om die reden verzocht hier nader onderzoek naar te verrichten. Vervolgens heeft de examencommissie het CBE medegedeeld dat die tentamens zijn herbeoordeeld, maar de respectievelijke examinatoren destijds geen aanleiding zagen het gegeven cijfer te herzien. Gelet hierop, is niet aannemelijk geworden dat appellant is toegezegd dat er alsnog een nieuwe herbeoordeling van de tentamens zou plaatsvinden.
Anders dan appellant stelt, kan uit het door hem overgelegde artikel van Punt.nl, daargelaten welke betekenis aan een dergelijk artikel moet worden toegekend, evenmin worden afgeleid dat die toezegging is gedaan.

Het betoog faalt.

2.5. Appellant betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat de directeur ten onrechte geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij dyslectisch is. Nu de onvoldoende studieresultaten daaraan te wijten zijn, had de directeur de termijn voor het geven van een bindend negatief studieadvies ingevolge artikel 4.6.3, vierde lid, van de OER met twaalf maanden moeten verlengen, aldus appellant.

2.5.1. De directeur heeft zich op het standpunt gesteld dat het lijden aan dyslexie op zichzelf een persoonlijke omstandigheid is die zou kunnen leiden tot verlenging van de termijn voor het geven van een bindend negatief studieadvies, maar dat voor een verlenging in dit geval geen aanleiding bestaat, omdat appellant in verband met de dyslexie al extra tijd heeft gekregen voor het maken van tentamens.

2.5.2. Niet in geschil is dat appellant extra tijd heeft gekregen voor het maken van tentamens. Met die maatregel wordt in het algemeen volledig tegemoet gekomen aan het nadeel dat een student bij het maken van tentamens ondervindt als gevolg van het feit dat hij dyslectisch is. Appellant heeft niet gesteld dat die maatregel niet afdoende was om dat nadeel weg te nemen. Het CBE heeft dan ook met juistheid geoordeeld dat de directeur zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat voor een verlenging van de termijn voor het geven van een bindend negatief studieadvies als bedoeld in

artikel 4.6.3, vierde lid, van de OER geen aanleiding bestond.
Het betoog faalt.

2.6. Hetgeen appellant voor het overige heeft aangevoerd, onder meer omtrent het verloop van de procedure, is, wat daar ook van zij, niet van belang voor de beoordeling of het CBE terecht heeft geoordeeld dat de directeur hem een bindend negatief studieadvies heeft mogen geven en behoeft derhalve geen verdere bespreking.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/231
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Troostwijk, Hinloopen-Scholten
Datum uitspraak	: 16 april 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Excellentieprogramma, procesbelang, schade
Artikelen	:
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Ter zitting heeft het CBE zich op het standpunt gesteld dat appellante geen belang heeft bij het door haar bij het College ingestelde beroep, nu zij het vak beroepsethiek inmiddels met succes heeft afgerond en dat bovendien geen vereiste was om deel te kunnen nemen aan het excellentieprogramma. 2.2.1. Gelet op die niet weersproken stellingen van het CBE en nu zij geen schade ten gevolge van de in beroep bestreden beslissing heeft gesteld, heeft appellante geen belang bij het door haar ingestelde beroep. Dat is niet-ontvankelijk.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 juni 2012 heeft de examencommissie van de bacheloropleiding HBO-Rechten een verzoek van appellante om een extra herkansing voor het vak beroepsethiek afgewezen.

Bij beslissing van 10 oktober 2012 heeft het CBE het door appellante daartegen bij hem ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 7 maart 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het CBE heeft aan de beslissing van 10 oktober 2012 ten grondslag gelegd dat appellante bij het bij hem ingestelde beroep geen belang heeft, omdat zij in het studiejaar 2012-2013 twee reguliere toetsgelegenheden heeft voor het vak beroepsethiek.

In beroep bij het College betoogt appellante dat het CBE aldus heeft miskend dat zij wil deelnemen aan het excellentieprogramma, maar hiervan is uitgesloten, omdat zij het vak beroepsethiek niet heeft behaald.

2.2. Ter zitting heeft het CBE zich op het standpunt gesteld dat appellante geen belang heeft bij het door haar bij het College ingestelde beroep, nu zij het vak beroepsethiek inmiddels met succes heeft afgerond en dat bovendien geen vereiste was om deel te kunnen nemen aan het excellentieprogramma.

2.2.1. Gelet op die niet weersproken stellingen van het CBE en nu zij geen schade ten gevolge van de in beroep bestreden beslissing heeft gesteld, heeft appellante geen belang bij het door haar ingestelde beroep. Dat is niet-ontvankelijk.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2012/232
Rechter[s]	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Van der Spoel
Datum	: 12 maart 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Begeleiding [proces]belang, beoordeling, onrechtvaardig gevoel
Artikelen	:
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.1 De onvoldoende die appellant heeft gekregen voor het co-schap M1, blok bewegen, had tot gevolg dat hij dat opnieuw moest doen en, naar gesteld, niet kon instromen in de co-schappen van M2. Uit de stukken blijkt dat appellant niet alleen voor het co-schap M1, blok bewegen, een onvoldoende heeft behaald, maar ook voor het vak consultvoering. Ook dat moest hij opnieuw doen en belemmerde hem om in te stromen in de co-schappen van M2. Ter zitting heeft appellant desgevraagd te kennen gegeven dat hij beide vakken inmiddels heeft behaald en is ingestroomd in de co-schappen van M2. Hieruit volgt dat appellant datgene heeft bereikt wat hij met het ingestelde beroep beoogde te bereiken en derhalve geen concreet belang meer heeft bij het door hem ingestelde beroep. Het door appellant gestelde dat andere studenten belang hebben bij een beoordeling van zijn beroep in verband met hetgeen hij heeft aangevoerd over de wijze van beoordeling en begeleiding door [naam 2] noch het onrechtvaardige gevoel dat hij heeft overgehouden aan de gang van zaken, bieden grond voor een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Rijksuniversiteit Groningen (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 10 juli 2012 heeft de examinator van het vak M1 co-schap blok Bewegen, onderdeel Praktijkbeoordeling 2, appellant daarvoor een vijf gegeven en bij beslissing van 11 juli 2012 de eindbeoordeling voor het gevolgde co-schap met een onvoldoende beoordeeld.

Bij beslissing van 12 oktober 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 26 november 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2013, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.E.A. Donkersloot, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 De onvoldoende die appellant heeft gekregen voor het co-schap M1, blok bewegen, had tot gevolg dat hij dat opnieuw moest doen en, naar gesteld, niet kon instromen in de co-schappen van M2. Uit de stukken blijkt dat appellant niet alleen voor het co-schap M1, blok bewegen, een onvoldoende heeft behaald, maar ook voor het vak consultvoering. Ook dat moest hij opnieuw doen en belemmerde hem om in te stromen in de co-schappen van M2.

Ter zitting heeft appellant desgevraagd te kennen gegeven dat hij beide vakken inmiddels heeft behaald en is ingestroomd in de co-schappen van M2. Hieruit volgt dat appellant datgene heeft bereikt wat hij met het ingestelde beroep beoogde te bereiken en derhalve geen concreet belang meer heeft bij het door hem ingestelde beroep. Het door appellant gestelde dat andere studenten belang hebben bij een beoordeling van zijn beroep in verband met hetgeen hij heeft aangevoerd over de wijze van beoordeling en begeleiding door [naam 2] noch het onrechtvaardige gevoel dat hij heeft overgehouden aan de gang van zaken, bieden grond voor een ander oordeel.

2.2 Het beroep is niet-ontvankelijk.

2.3 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2012/234
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak	: 24 april 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 6:11
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Het college van bestuur heeft de door appellant naar voren gebrachte omstandigheid terecht niet als een zodanige bijzondere omstandigheid aangemerkt dat de overschrijding van de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift verschoonbaar moet worden geacht. De omstandigheid dat zijn schoonouders in een moeilijke scheiding waren verwikkeld, laat onverlet dat appellant in staat moet worden geacht binnen een termijn van zes weken bezwaar te maken tegen de beslissing van 16 juli 2012 dan wel iemand anders te vragen dat voor hem te doen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 juli 2012 heeft het college van bestuur het verzoek van appellant om kwijtschelding van een deel van het collegegeld voor het collegejaar 2011-2012 afgewezen.

Bij beslissing van 18 oktober 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant op 3 september 2012 gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 november 2012, beroep ingesteld. Appellant heeft zijn gronden van beroep aangevuld bij brief van 19 januari 2013.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2013, waar het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Vast staat dat appellant zijn bezwaar tegen de beslissing van 16 juli 2012 buiten de daarvoor ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) geldende termijn, die eindigde op 27 augustus 2012, heeft ingediend.

2.2 Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.3 Appellant betoogt dat het college van bestuur in de door hem naar voren gebrachte omstandigheid, dat zijn schoonouders op het moment dat het bezwaarschrift moest worden ingediend in een moeilijke scheiding waren verwikkeld en hij daarom niet in staat was het bezwaarschrift tijdig in te dienen, grond had moeten zien voor het oordeel dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is als bedoeld in artikel 6:11 van de Awb.

2.3.1 Het college van bestuur heeft de door appellant naar voren gebrachte omstandigheid terecht niet als een zodanige bijzondere omstandigheid aangemerkt dat de overschrijding van de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift verschoonbaar moet worden geacht. De omstandigheid dat zijn schoonouders in een moeilijke scheiding waren verwikkeld, laat onverlet dat appellant in staat moet worden geacht binnen een termijn van zes weken bezwaar te maken tegen de beslissing van 16 juli 2012 dan wel iemand anders te vragen dat voor hem te doen.
Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2012/236
Rechter(s) : mr. Lubberdink
Datum uitspraak : 16 april 2013

Partijen	: Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, instellingscollegegeld, deugdelijke motivering, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.45a, 7.46 lid 1 en 5; Inschrijvingsbesluit UvA deel II artikel 5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2 Vast staat dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a van de WHW, zodat zij in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd is. Nu de wetgever, behalve voor een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg geen uitzonderingen heeft gewild, heeft het college van bestuur terecht beoordeeld of de in het Inschrijvingsbesluit opgenomen overgangsbepalingen in dit geval toepasselijk zijn en is daarbij terecht tot de conclusie gekomen dat dit niet het geval is. Appellante kan voorts niet worden gevolgd in haar stelling dat bij haar het gerechtvaardigde vertrouwen is gewekt dat zij voor de masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd zou zijn. De omstandigheid dat het voor de universiteit bij haar inschrijving in 2009 duidelijk moet zijn geweest dat zij ook een masteropleiding zou willen volgen, biedt voor dat oordeel geen grond. Daartoe is van belang dat in 2009 de WHW nog niet was gewijzigd en studenten voor een tweede bachelor- en masteropleiding toen nog het wettelijk collegegeld verschuldigd waren. De wet is pas in september 2010 gewijzigd. Aan die wijziging is door de universiteit op dat moment ook veel aandacht besteed evenals door de media. Dat appellante de bachelor nominaal en cum laude heeft afgerond zijn niet zodanige bijzondere omstandigheden dat het college van bestuur naast de in het Inschrijvingsbesluit opgenomen overgangsbepalingen in dit geval een uitzondering zou moeten maken en aan appellante het wettelijk collegegeld in rekening zou moeten brengen. Dit geldt ook voor de door haar naar voren gebrachte omstandigheid dat universiteiten het geld dat zij hebben ontvangen in het kader van de Wet verhoging collegegeld langstudeerders mogen behouden. Wat betreft de stelling dat de beslissing van 15 oktober 2012 ondeugdelijk is, omdat in overweging 11 is gesteld dat de geschillenadviescommissie studentenbezwaren van oordeel is dat de bestreden beslissing niet op de juiste gronden is genomen, overweegt het College dat dit, gelet op de andere overwegingen in die beslissing, een kennelijke verschrijving is. Deze stelling leidt derhalve niet tot het ermee beoogde doel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam(hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 11 juli 2012 heeft het hoofd van de Studentenadministratie namens het college van bestuur aan appellante bekend gemaakt dat zij voor de master Informatierecht in het studiejaar 2012-2013 het instellingscollegegeld ter hoogte van € 12.000 is verschuldigd.

Bij beslissing van 15 oktober 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 28 november 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 februari 2013, waar appellante is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd. Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur het Inschrijvingsbesluit Universiteit van Amsterdam 2012-2013 (hierna: het Inschrijvingsbesluit) vastgesteld.

Ingevolge deel II, artikel 5, van het Inschrijvingsbesluit is het instellingscollegegeld bij inschrijving als student voor een voltijdse masteropleiding van de Faculteit Rechtsgeleerdheid € 12.000.

2.2 Appellante heeft in 1997 het doctoraalexamen Bedrijfskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen voltooid. In 2009 is zij gestart met de studie Rechten aan de Universiteit van Amsterdam. In juli 2012 wilde zij zich inschrijven voor de masteropleiding Informatierecht voor het studiejaar 2012-2013. Daarop heeft het hoofd van de centrale studentenadministratie haar bij het beslissing van 11 juli 2012 meegedeeld dat zij daarvoor € 12.000 verschuldigd is.

2.3 Appellante betoogt dat het college van bestuur ten onrechte niet is ingegaan op al haar tegen de beslissing van 11 juli 2012 naar voren gebrachte argumenten, maar dat slechts verwezen is naar algemene uitzonderingsgroepen waar zij niet onder valt. Ook voert zij aan dat de beslissing van 11 juli 2012 in strijd met het vertrouwensbeginsel is genomen. In dit verband stelt zij dat zij in 2009 heeft besloten een vierjarig studietraject te beginnen en dat haar toen niet is meegedeeld dat zij voor het laatste studiejaar zoveel collegegeld zou moeten betalen. Volgens appellante kon de universiteit weten dat zij ook de masteropleiding zou willen doen, omdat zij civiel effect wil behalen teneinde om tot de rechterlijke macht te kunnen worden toegelaten. Zij voert tevens aan dat zij in de eerste drie jaar van haar studie nominaal en cum laude heeft gestudeerd en daarom minimaal drukt op de onderwijsvoorzieningen. Gelet daarop is het volgens haar niet redelijk om haar het instellingscollegegeld in rekening te brengen. Ook stelt appellante dat universiteiten het geld dat zij mochten gebruiken om uitzonderingen in het kader van de Wet verhoging collegegeld langstudeerders te financieren mogen behouden, zodat de universiteit thans meer financiële ruimte heeft om in dit geval als uitzondering af te wijken van het heffen van het instellingscollegegeld. Appellante wijst er ten slotte op dat onder punt 11 van de beslissing van 15 oktober 2012 is overwogen dat de bestreden beslissing niet op juiste gronden is genomen. Dit maakt de beslissing het bezwaar ongegrond te verklaren volgens haar ondeugdelijk.

2.3.1 Uit de tekst van artikel 7.45a, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever uitdrukkelijk niet in de wet willen opnemen.

2.3.2 Vast staat dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a van de WHW, zodat zij in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd is. Nu de wetgever, behalve voor een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg geen uitzonderingen heeft gewild, heeft het college van bestuur terecht beoordeeld of de in het Inschrijvingsbesluit opgenomen overgangsbepalingen in dit geval toepasselijk zijn en is daarbij terecht tot de conclusie gekomen dat dit niet het geval is. Appellante kan voorts niet worden gevolgd in haar stelling dat bij haar het gerechtvaardigde vertrouwen is gewekt dat zij voor de

masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd zou zijn. De omstandigheid dat het voor de universiteit bij haar inschrijving in 2009 duidelijk moet zijn geweest dat zij ook een masteropleiding zou willen volgen, biedt voor dat oordeel geen grond. Daartoe is van belang dat in 2009 de WHW nog niet was gewijzigd en studenten voor een tweede bachelor- en masteropleiding toen nog het wettelijk collegegeld verschuldigd waren. De wet is pas in september 2010 gewijzigd. Aan die wijziging is door de universiteit op dat moment ook veel aandacht besteed evenals door de media. Dat appellante de bachelor nominaal en cum laude heeft afgerond zijn niet zodanige bijzondere omstandigheden dat het college van bestuur naast de in het Inschrijvingsbesluit opgenomen overgangsbepalingen in dit geval een uitzondering zou moeten maken en aan appellante het wettelijk collegegeld in rekening zou moeten brengen. Dit geldt ook voor de door haar naar voren gebrachte omstandigheid dat universiteiten het geld dat zij hebben ontvangen in het kader van de Wet verhoging collegegeld langstudeerders mogen behouden.

Wat betreft de stelling dat de beslissing van 15 oktober 2012 ondeugdelijk is, omdat in overweging 11 is gesteld dat de geschillenadviescommissie studentenbezwaren van oordeel is dat de bestreden beslissing niet op de juiste gronden is genomen, overweegt het College dat dit, gelet op de andere overwegingen in die beslissing, een kennelijke verschrijving is. Deze stelling leidt derhalve niet tot het ermee beoogde doel.
Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/237
Rechter(s)	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 16 april 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Haagse Hogeschool
Trefwoorden	: begeleiding, bindend negatief studieadvies, inspanningsverplichting, handicap, PDD-NOS, resultaatsverplichting, zorgplicht, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2 en 3
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4 Appellant betoogt dat het negatief bindend studieadvies te laat is gegeven en voorbij gaat aan het beoogde doel. Hiertoe voert hij aan dat het middel is bedoeld om in het eerste studiejaar te worden ingezet en dat het niet de bedoeling is om na vier jaar alsnog een negatief bindend studieadvies te geven om de deelname aan de opleiding te beëindigen. 2.4.1 Ingevolge artikel 7.8b, tweede lid, van de WHW kan een negatief bindend studieadvies worden gegeven zolang het propedeutisch examen niet met goed gevolg is afgerond. Nu appellant het propedeutisch examen nog niet met goed gevolg heeft afgerond, faalt dit betoog. (…) 2.5.1 Het CBE stelt dat appellant in de afgelopen vier jaar verschillende vormen van studiebegeleiding en studiefaciliteiten aangeboden heeft gekregen, waaronder wekelijkse afspraken met de mentor, afspraken met zijn teamleider om apart huiswerk te maken voor financiële vakken, toestemming om ook aan alle lessen van de parallelklas deel te nemen en in het laatste studiejaar individuele bijles voor de vakken statistiek en accounting. In de vier jaar dat appellant de opleiding heeft gevolgd heeft hij 40 van de 60 te behalen studiepunten behaald, waarvan acht in het studiejaar 2011-2012. De individuele bijlessen in het afgelopen studiejaar hebben volgens het CBE niet het gewenste effect gehad, nu hij voor Statistiek I een 3,0, voor statistiek II een 2,5 en 1,9 en voor

accounting een 4,3 heeft behaald. Gelet op deze studieresultaten, heeft het CBE de examencommissie mogen volgen in haar conclusie dat de bijlessen niet effectief zijn geweest en dat extra bijlessen ook geen uitzicht geven op succes in de kwantitatieve en financiële vakken en heeft het voorts met juistheid overwogen dat de examencommissie in redelijkheid niet van het negatief bindend studieadvies heeft hoeven afzien. Het CBE heeft zich in dit verband terecht op het standpunt gesteld dat de zorgplicht voor studenten met een handicap een inspanningsverplichting is en geen resultaatsverplichting. De zorgplicht strekt niet zover dat voor elk vak individuele studiebegeleiding aangeboden zou moeten worden. Het vorenoverwogene in aanmerking genomen, bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie de belangen niet zorgvuldig heeft afgewogen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van De Haagse Hogeschool(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 juli 2012 heeft het hoofd van de examencommissie namens die commissie van de Academy of Marketing & Commerce aan appellant een negatief bindend studieadvies gegeven voor de opleiding International Business and Management Studies.

Bij beslissing van 26 oktober 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 december 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het college heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 februari 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. J.I. Stantcheva, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door drs. J.R.M. Laas en mr. J.J.A.W. Franssen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met een goed gevolg heeft afgerond.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

2.2 Appellant is in 2008 gestart met de opleiding International Business and Management Studies. Op 11 september 2009 en 14 juli 2010 is de beslissing over een negatief bindend studieadvies aangehouden. Op 15 juli 2011 is dat uitgesteld. Op 14 februari 2012 is aan appellant de waarschuwing gegeven dat hij een negatief bindend studieadvies zou krijgen. Dat is hem uiteindelijk bij de beslissing van 5 juli 2012 gegeven.

2.3 Niet in geschil is dat appellant niet voldoet aan de door de Haagse Hogeschool vastgestelde eisen om het geven van een negatief bindend studieadvies te voorkomen.

2.4 Appellant betoogt dat het negatief bindend studieadvies te laat is gegeven en voorbij gaat aan het beoogde doel. Hiertoe voert hij aan dat het middel is bedoeld om in het eerste studiejaar te worden ingezet en dat het niet de bedoeling is om na vier jaar alsnog een negatief bindend studieadvies te geven om de deelname aan de opleiding te beëindigen.

2.4.1 Ingevolge artikel 7.8b, tweede lid, van de WHW kan een negatief bindend studieadvies worden gegeven zolang het propedeutisch examen niet met goed gevolg is afgerond. Nu appellant het propedeutisch examen nog niet met goed gevolg heeft afgerond, faalt dit betoog.

2.5 Appellant betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat de opleiding niet aan haar zorgplicht heeft voldaan. Hij stelt dat hij in verband met zijn ziekte PDD-NOS meer begeleiding had moeten krijgen. Volgens hem is te laat hulp geboden om ervoor te zorgen dat hij op gelijke wijze als andere studenten de opleiding kan volgen. Ook stelt appellant dat het bieden van de juiste hulp nog steeds mogelijk is en daarom moet worden afgezien van een negatief bindend studieadvies. Hij wijst er in dit verband op dat in het begin van het afgelopen studiejaar een plan van aanpak is opgesteld door de decaan, zijn mentor en zijn psycholoog en dat er daarbij ook van is uitgegaan dat hij het studiejaar 2012-2013 de opleiding nog zou volgen. Appellant wijst ook op de Wet gelijke behandeling. Uit de toelichting bij die wet volgt dat een doeltreffende oplossing slechts achterwege mag blijven indien die oplossing onevenredig is. Appellant stelt tevens dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie, gelet op het voorgaande, geen blijk heeft gegeven van een zorgvuldige belangenafweging. Tot slot voert hij, onder verwijzing naar de uitspraak van het College van 2 februari 2011 in de zaken nrs. 2010/080 en 2011/012.1 (www.cbho.nl), aan dat ten onrechte niet duidelijk is op welke wijze rekening is gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden.

2.5.1 Het CBE stelt dat appellant in de afgelopen vier jaar verschillende vormen van studiebegeleiding en studiefaciliteiten aangeboden heeft gekregen, waaronder wekelijkse afspraken met de mentor, afspraken met zijn teamleider om apart huiswerk te maken voor financiële vakken, toestemming om ook aan alle lessen van de parallelklas deel te nemen en in het laatste studiejaar individuele bijles voor de vakken statistiek en accounting. In de vier jaar dat appellant de opleiding heeft gevolgd heeft hij 40 van de 60 te behalen studiepunten behaald, waarvan acht in het studiejaar 2011-2012. De individuele bijlessen in het afgelopen studiejaar hebben volgens het CBE niet het gewenste effect gehad, nu hij voor Statistiek I een 3,0, voor statistiek II een 2,5 en 1,9 en voor accounting een 4,3 heeft behaald. Gelet op deze studieresultaten, heeft het CBE de examencommissie mogen volgen in haar conclusie dat de bijlessen niet effectief zijn geweest en dat extra bijlessen ook geen uitzicht geven op succes in de kwantitatieve en financiële vakken en heeft het voorts met juistheid overwogen dat de examencommissie in redelijkheid niet van het negatief bindend studieadvies heeft hoeven afzien. Het CBE heeft zich in dit verband terecht op het standpunt gesteld dat de zorgplicht voor studenten met een handicap een inspanningsverplichting is en geen resultaatsverplichting. De zorgplicht strekt niet zover dat voor elk vak individuele studiebegeleiding aangeboden zou moeten worden. Het vorenoverwogene in aanmerking genomen, bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie de belangen niet zorgvuldig heeft afgewogen.

Het betoog faalt.

2.6 Het beroep is ongegrond.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/238
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Borman, Kleijn
Datum uitspraak	: 24 april 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzonder omstandigheden, gelijkheidsbeginsel, overlijden familielid
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6; OER Bestuurskunde EUR artikel 21 lid 1, 22 lid 1, 25
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Het College is van oordeel dat verweerder tot de conclusie heeft mogen komen dat geen aanleiding bestaat de beslissing van de examencommissie te vernietigen. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellante de slechte gezondheidssituatie van haar grootmoeder rond het tentamen op 21 augustus 2012, eerst na de negatieve uitslag van het tentamen en hiermee niet tijdig heeft gemeld. Dit terwijl zij de persoonlijke omstandigheden die aanleiding vormden voor de haar bij wijze van uitzondering gegunde extra tentamenkans, ook al niet tijdig had gemeld. Voorts betreft de uitspraak van verweerder waarnaar appellante heeft verwezen, geen gelijk geval, omdat in die zaak de desbetreffende student zich beriep op andersoortige persoonlijke omstandigheden en die student deze omstandigheden niet tweemaal niet tijdig had gemeld. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 31 augustus 2012 heeft de examencommissie van de opleiding Bestuurskunde van de universiteit (hierna: de examencommissie) een verzoek van appellante om een extra herkansing voor het tentamen van het vak Economie afgewezen en het aan haar gegeven negatief bindend studieadvies bevestigd.

Bij beslissing van 15 oktober 2012 heeft verweerder het door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2013, waar appellante en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W.A. Kleinjan, secretaris bij verweerder, zijn verschenen. Tevens zijn namens de examencommissie dr. E.H. Klijn en dr. H.L. Klaassen verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de

student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

2.2. In artikel 21, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2010-2011 van de opleiding Bestuurskunde (hierna: de OER) is bepaald dat aan het studieadvies door de decaan op grond van artikel 7.8b van de WHW een afwijzing kan worden verbonden, zolang de student nog niet alle onderdelen van het bachelor-1 van de opleiding met goed gevolg heeft afgelegd dan wel vrijgesteld heeft gekregen.

In artikel 22, eerste lid, is bepaald dat, voor zover thans van belang, aan het einde van het tweede jaar van inschrijving alle onderdelen van het bachelor-1 behaald moeten zijn.

In artikel 25 is bepaald dat onder meer bijzondere familieomstandigheden in acht worden genomen bij het uitbrengen van een studieadvies.

Appellante is in het studiejaar 2010-2011 begonnen met de opleiding Bestuurskunde aan de universiteit. Zij heeft de reguliere tentamens van het vak Economie, behorend tot het bachelor-1 programma, in dit studiejaar en het studiejaar 2011-2012 niet behaald. Op 17 april 2012, na het laatste herkansingstentamen van dit vak op 16 april 2012, heeft zij bij de studieadviseur aangegeven dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden goed te presteren. Appellante heeft vervolgens van de examencommissie een extra tentamenkans gekregen op 21 augustus 2012. Zij heeft dit tentamen op die datum afgelegd en op 28 augustus 2012 is haar medegedeeld dat de uitslag wederom onvoldoende was. Na deze uitslag heeft appellante op dezelfde dag bij de examencommissie aangegeven dat zij kort voor het tentamen op 21 augustus 2012 bericht had gekregen dat haar grootmoeder op sterven lag en dat dit haar verhinderde goed te presteren.

2.3. Aan de beslissing van 15 oktober 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante aan het eind van het tweede jaar van inschrijving niet alle onderdelen van het bachelor-1 programma heeft behaald en dat de persoonlijke problemen waarop zij zich heeft beroepen, niet doorslaggevend zijn geweest voor het niet voldoen aan deze norm.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder onvoldoende heeft onderkend dat zij ten tijde van het tentamen op 21 augustus 2012 wegens de slechte gezondheidssituatie van haar grootmoeder niet in staat was zich goed te concentreren. Hiertoe voert zij aan dat, samengevat weergegeven, zij de avond voor het tentamen afscheid heeft moeten nemen van haar grootmoeder met wie zij een hele hechte band had. Verder wijst appellante erop dat verweerder in een uitspraak betreffende een andere student in een gelijksoortige situatie wel tot de conclusie is gekomen dat die student een extra herkansing diende te krijgen. Ten slotte voert zij aan dat de opleiding voor haar niet te hoog is gegrepen en zij zeer gemotiveerd is deze met succes af te ronden.

2.5. Het College is van oordeel dat verweerder tot de conclusie heeft mogen komen dat geen aanleiding bestaat de beslissing van de examencommissie te vernietigen. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellante de slechte gezondheidssituatie van haar grootmoeder rond het tentamen op 21 augustus 2012, eerst na de negatieve uitslag van het tentamen en hiermee niet tijdig heeft gemeld. Dit terwijl zij de persoonlijke omstandigheden die aanleiding vormden voor de haar bij wijze van uitzondering gegunde extra tentamenkans, ook al niet tijdig had gemeld. Voorts betreft de uitspraak van verweerder waarnaar appellante heeft verwezen, geen gelijk geval, omdat in die zaak de desbetreffende student zich beriep op andersoortige persoonlijke omstandigheden en die student deze omstandigheden niet tweemaal niet tijdig had gemeld. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/238
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Borman, Kleijn
Datum uitspraak	: 24 april 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzonder omstandigheden, gelijkheidsbeginsel, overlijden familielid
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6; OER Bestuurskunde EUR artikel 21 lid 1, 22 lid 1, 25
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Het College is van oordeel dat verweerder tot de conclusie heeft mogen komen dat geen aanleiding bestaat de beslissing van de examencommissie te vernietigen. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellante de slechte gezondheidssituatie van haar grootmoeder rond het tentamen op 21 augustus 2012, eerst na de negatieve uitslag van het tentamen en hiermee niet tijdig heeft gemeld. Dit terwijl zij de persoonlijke omstandigheden die aanleiding vormden voor de haar bij wijze van uitzondering gegunde extra tentamenkans, ook al niet tijdig had gemeld. Voorts betreft de uitspraak van verweerder waarnaar appellante heeft verwezen, geen gelijk geval, omdat in die zaak de desbetreffende student zich beriep op andersoortige persoonlijke omstandigheden en die student deze omstandigheden niet tweemaal niet tijdig had gemeld. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 31 augustus 2012 heeft de examencommissie van de opleiding Bestuurskunde van de universiteit (hierna: de examencommissie) een verzoek van appellante om een extra herkansing voor het tentamen van het vak Economie afgewezen en het aan haar gegeven negatief bindend studieadvies bevestigd.

Bij beslissing van 15 oktober 2012 heeft verweerder het door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2013, waar appellante en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W.A. Kleinjan, secretaris bij verweerder, zijn verschenen. Tevens zijn namens de examencommissie dr. E.H. Klijn en dr. H.L. Klaassen verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste

jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 21, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2010-2011 van de opleiding Bestuurskunde (hierna: de OER) is bepaald dat aan het studieadvies door de decaan op grond van artikel 7.8b van de WHW een afwijzing kan worden verbonden, zolang de student nog niet alle onderdelen van het bachelor-1 van de opleiding met goed gevolg heeft afgelegd dan wel vrijgesteld heeft gekregen.

In artikel 22, eerste lid, is bepaald dat, voor zover thans van belang, aan het einde van het tweede jaar van inschrijving alle onderdelen van het bachelor-1 behaald moeten zijn.

In artikel 25 is bepaald dat onder meer bijzondere familieomstandigheden in acht worden genomen bij het uitbrengen van een studieadvies.

2.2. Appellante is in het studiejaar 2010-2011 begonnen met de opleiding Bestuurskunde aan de universiteit. Zij heeft de reguliere tentamens van het vak Economie, behorend tot het bachelor-1 programma, in dit studiejaar en het studiejaar 2011-2012 niet behaald. Op 17 april 2012, na het laatste herkansingstentamen van dit vak op 16 april 2012, heeft zij bij de studieadviseur aangegeven dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden goed te presteren. Appellante heeft vervolgens van de examencommissie een extra tentamenkans gekregen op 21 augustus 2012. Zij heeft dit tentamen op die datum afgelegd en op 28 augustus 2012 is haar medegedeeld dat de uitslag wederom onvoldoende was. Na deze uitslag heeft appellante op dezelfde dag bij de examencommissie aangegeven dat zij kort voor het tentamen op 21 augustus 2012 bericht had gekregen dat haar grootmoeder op sterven lag en dat dit haar verhinderde goed te presteren.

2.3. Aan de beslissing van 15 oktober 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante aan het eind van het tweede jaar van inschrijving niet alle onderdelen van het bachelor-1 programma heeft behaald en dat de persoonlijke problemen waarop zij zich heeft beroepen, niet doorslaggevend zijn geweest voor het niet voldoen aan deze norm.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder onvoldoende heeft onderkend dat zij ten tijde van het tentamen op 21 augustus 2012 wegens de slechte gezondheidssituatie van haar grootmoeder niet in staat was zich goed te concentreren. Hiertoe voert zij aan dat, samengevat weergegeven, zij de avond voor het tentamen afscheid heeft moeten nemen van haar grootmoeder met wie zij een hele hechte band had. Verder wijst appellante erop dat verweerder in een uitspraak betreffende een andere student in een gelijksoortige situatie wel tot de conclusie is gekomen dat die student een extra herkansing diende te krijgen. Ten slotte voert zij aan dat de opleiding voor haar niet te hoog is gegrepen en zij zeer gemotiveerd is deze met succes af te ronden.

2.5. Het College is van oordeel dat verweerder tot de conclusie heeft mogen komen dat geen aanleiding bestaat de beslissing van de examencommissie te vernietigen. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellante de slechte gezondheidssituatie van haar grootmoeder rond het tentamen op 21 augustus 2012, eerst na de negatieve uitslag van het tentamen en hiermee niet tijdig heeft gemeld. Dit terwijl zij de persoonlijke omstandigheden die aanleiding vormden voor de haar bij wijze van uitzondering gegunde extra tentamenkans, ook al niet tijdig had gemeld. Voorts betreft de uitspraak van verweerder waarnaar appellante heeft verwezen, geen gelijk geval, omdat in die zaak de desbetreffende student zich beriep op andersoortige persoonlijke omstandigheden en die student deze omstandigheden niet tweemaal niet tijdig had gemeld. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/239
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 17 april 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: [bevoegdheid]Beëindiging inschrijving, betalingsachterstand collegegeld, Studielink, toezegging, vertrouwensbeginsel,
Artikelen	: WHW artikel 7.42 lid 1 en 4; Inschrijvingsreglement Hogeschool Inholland artikel 15 lid 1 en 2, 18 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. De gestelde mededeling van een medewerker van DUO aan appellant is niet door of namens verweerder gedaan en appellant heeft geen omstandigheden gesteld, op grond waarvan zij aan verweerder moet worden toegerekend. Voorts is in artikel 15, eerste lid, van het Inschrijvingsreglement geregeld dat een verzoek tot beëindiging van de inschrijving via Studielink, en dus niet via DUO, dient te worden ingediend. Gelet hierop, heeft verweerder niet in strijd met het vertrouwensbeginsel gehandeld door appellant niet per 1 februari 2012 uit te schrijven. In de enkele stelling van appellant dat verweerder hem pas op 9 mei 2012 heeft bericht dat hij een betalingsachterstand had, is verder geen grond gelegen voor het oordeel dat verweerder de inschrijving niettemin ten onrechte niet eerder heeft beëindigd. Daargelaten dat verweerder een brief van 11 april 2012 heeft overgelegd van Debiteurenbeheer Hogeschool Inholland aan appellant, waarin hij gewezen wordt op de betalingsachterstand, is het de verantwoordelijkheid van de student om ervoor zorg te dragen dat het verzoek om beëindiging van de inschrijving op de in het Inschrijvingsreglement voorgeschreven wijze wordt gedaan. Indien dat niet gebeurt, komen de gevolgen daarvan in beginsel voor zijn rekening. Er is geen reden om daarvan in dit geval af te wijken. Het betoog faalt. 2.4. Verder betoogt appellant evenzeer zonder succes dat, nu hij sinds januari 2012 geen collegegeld meer heeft betaald, verweerder de inschrijving ingevolge artikel 15, tweede lid, van het Inschrijvingsreglement had moeten beëindigen. Die bepaling geeft verweerder de bevoegdheid de inschrijving van een student te beëindigen bij een betalingsachterstand, maar geeft de student daar geen aanspraak op. 2.5. Ten slotte betoogt appellant tevergeefs dat verweerder hem ten onrechte niet een deel van het collegegeld heeft terugbetaald, nu hij sinds januari 2012 de opleiding Maatschappij Werk & Dienstverlening niet meer heeft gevolgd. Dat is geen omstandigheid die ingevolge het Inschrijvingsreglement aanspraak geeft op terugbetaling.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 5 juli 2012 heeft verweerder appellant per 1 juli 2012 uitgeschreven voor de opleiding Maatschappij Werk & Dienstverlening en geweigerd het collegegeld te restitueren.

Bij beslissing van 2 november 2012 heeft verweerder het door appellant daartegen bij hem gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 maart 2013, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beëindigt het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand.

Ingevolge het vierde lid stelt het instellingsbestuur regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van die bepaling.

Ingevolge artikel 15, eerste lid, van het Inschrijvingsreglement van Hogeschool Inholland wordt de inschrijving op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding met ingang van de maand, volgend op het verzoek, beëindigd. Het verzoek wordt via Studielink ingediend of, als dat niet mogelijk is, schriftelijk bij de Centrale Studentenadministratie, eventueel via een daarvoor bestemd formulier. In aansluiting op het verzoek via Studielink of gelijktijdig met het schriftelijke verzoek stuurt de student zijn bewijs van inschrijving, een eventueel verstrekt duplicaat en een eventueel bewijs van betaling terug naar de Centrale Studentenadministratie. Aan mededelingen, verklaringen of informatie van (personen) van andere afdelingen en/of de opleiding over een uitschrijving op verzoek kunnen geen rechten worden ontleend.

Ingevolge het tweede lid kan door de hogeschool de inschrijving worden beëindigd met ingang van de tweede maand, volgend op de (eerste) aanmaning, indien degene die is ingeschreven niet het college- of examengeld na aanmaning heeft voldaan.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, heeft de student aanspraak op terugbetaling van een twaalfde gedeelte van het verschuldigde collegegeld voor elke maand dat het studiejaar na beëindiging van zijn inschrijving duurt, tenzij de beëindiging van de inschrijving met ingang van juli of augustus is.

2.2. Aan de in beroep bestreden beslissing heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, nu appellant zich op 5 juni 2012 via Studielink heeft uitgeschreven, de inschrijving ingevolge artikel 15, eerste lid, van het Inschrijvingsreglement op 1 juli 2012 is beëindigd. Aangezien de inschrijving per juli is beëindigd, heeft appellant ingevolge artikel 18, eerste lid, geen aanspraak op restitutie van een deel van het collegegeld, aldus verweerder.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder, door hem niet per 1 februari 2012 uit te schrijven het vertrouwensbeginsel heeft geschonden. Daartoe voert hij aan dat hij zich in januari 2012 bij DUO heeft uitgeschreven. Desgevraagd heeft een medewerker van DUO hem bij die gelegenheid bevestigd dat die uitschrijving voldoende was en hij geen verdere handelingen hoefde te verrichten.

Voorts heeft verweerder hem pas op 9 mei 2012 bericht dat hij nog collegegeld diende te betalen. Indien verweerder dat eerder zou hebben gedaan, zou hij zich eerder hebben kunnen uitschrijven, aldus appellant.

2.3.1. De gestelde mededeling van een medewerker van DUO aan appellant is niet door of namens verweerder gedaan en appellant heeft geen omstandigheden gesteld, op grond waarvan zij aan verweerder moet worden toegerekend. Voorts is in artikel 15, eerste lid, van het Inschrijvingsreglement geregeld dat een verzoek tot beëindiging van de inschrijving via Studielink, en dus niet via DUO, dient te worden ingediend. Gelet hierop, heeft verweerder niet in strijd met het vertrouwensbeginsel gehandeld door appellant niet per 1 februari 2012 uit te schrijven.

In de enkele stelling van appellant dat verweerder hem pas op 9 mei 2012 heeft bericht dat hij een betalingsachterstand had, is verder geen grond gelegen voor het oordeel dat verweerder de inschrijving niettemin ten onrechte niet eerder heeft beëindigd. Daargelaten dat verweerder een brief van 11 april 2012 heeft overgelegd van Debiteurenbeheer Hogeschool Inholland aan appellant, waarin hij gewezen wordt op de betalingsachterstand, is het de verantwoordelijkheid van de student om ervoor zorg te dragen dat het verzoek om beëindiging van de inschrijving op de in het Inschrijvingsreglement voorgeschreven wijze wordt gedaan. Indien dat niet gebeurt, komen de gevolgen daarvan in beginsel voor zijn rekening. Er is geen reden om daarvan in dit geval af te wijken.

Het betoog faalt.

2.4. Verder betoogt appellant evenzeer zonder succes dat, nu hij sinds januari 2012 geen collegegeld meer heeft betaald, verweerder de inschrijving ingevolge artikel 15, tweede lid, van het Inschrijvingsreglement had moeten beëindigen. Die bepaling geeft verweerder de bevoegdheid de

inschrijving van een student te beëindigen bij een betalingsachterstand, maar geeft de student daar geen aanspraak op.

2.5. Ten slotte betoogt appellant tevergeefs dat verweerder hem ten onrechte niet een deel van het collegegeld heeft terugbetaald, nu hij sinds januari 2012 de opleiding Maatschappij Werk & Dienstverlening niet meer heeft gevolgd. Dat is geen omstandigheid die ingevolge het Inschrijvingsreglement aanspraak geeft op terugbetaling.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/240
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Kleijn, Borman
Datum uitspraak	: 21 maart 2013
Partijen	: Appellant tegen Hanzehogeschool Groningen
Trefwoorden	: Gedrag student, huis-en ordemaatregel, proportionaliteit, telefonische bedreigingen,
Artikelen	: WHW artikel 7.57h; Studentenstatuut Hanzehogeschool artikel 8.1.1, Regeling Ordemaatregelen Hanzehogeschool artikel 1 en 5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.7 Gelet op de gedingstukken, met name de hiervoor onder 2.5 weergegeven verslagen, en de hiervoor onder 2.6 weergegeven toelichting ter zitting van verweerder, is het College van oordeel dat het gedrag van appellant op 28 juni 2012 maakte dat verweerder hem de uiteindelijk bij beslissing van 30 oktober 2012 opgelegde maatregel heeft mogen opleggen. Daarbij heeft verweerder mogen betrekken dat appellant door de docenten van de opleiding eerder is aangesproken op zijn gedrag. De verwijzing van appellant naar het advies van de Geschillenadviescommissie van 22 oktober 2012 leidt niet tot een ander oordeel. Dit advies betrof de aanvankelijk bij beslissing van 29 juni 2012 opgelegde maatregel, welke verweerder mede naar aanleiding van dit advies heeft aangepast.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te Leeuwarden, appellant,

en

het college van bestuur van de Hanzehogeschool Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 29 juni 2012 heeft de Dean van de Academie voor Sociale Studies appellant de toegang tot de gebouwen en terreinen van de hogeschool voor een periode van 12 maanden ontzegd en zijn inschrijving voor dezelfde periode beëindigd.

Bij beslissing van 30 oktober 2012 heeft verweerder het door appellant gemaakte bezwaar gedeeltelijk gegrond verklaard en de opgelegde maatregel beperkt tot beëindiging van de inschrijving met ingang van 1 juli 2012 tot 1 november 2012.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2013, waar verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.J.E. Schilder, werkzaam bij de hogeschool, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.57h, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan het instellingsbestuur voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd, of de inschrijving gedurende eenzelfde periode wordt beëindigd, aldus deze bepaling.

In artikel 8.1.1 van het Studentenstatuut 2011-2012 van de hogeschool is bepaald dat op het gebruik van de gebouwen, terreinen en andere voorzieningen van de hogeschool de in bijlage 10 opgenomen regeling 'Ordemaatregelen Hanzehogeschool Groningen' van toepassing is.

In artikel 1 van de regeling Ordemaatregelen Hanzehogeschool is bepaald dat een ieder die gebruik maakt van terreinen, gebouwen of andere voorzieningen van de hogeschool, daaronder begrepen practicum-, kantine- en mediatheekvoorzieningen en ICT-faciliteiten, gehouden is dat te doen in overeenstemming met hun gebruiksdoelen, de door of namens het College van Bestuur ter zake van dit gebruik gestelde regels na te leven en zich voorts daarbij zodanig te gedragen dat hij:
a. de hogeschool of derden, die gebruik maken van de gebouwen, terreinen of andere voorzieningen van de hogeschool, direct noch indirect schade berokkent;
b. geen inbreuk maakt op een recht van de hogeschool of derden, die gebruik maken van de gebouwen, terreinen of andere voorzieningen van de hogeschool;
c. niet in strijd handelt met enige andere wettelijke plicht;
d. niet in strijd handelt met hetgeen volgens het ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt.

In artikel 5 is bepaald dat, voor zover thans van belang, de Dean iemand de toegang tot gebouwen en terreinen van de hogeschool, of gedeelten daarvan, en/of het gebruik van andere voorzieningen kan ontzeggen, indien betrokkene naar zijn oordeel in strijd met het bepaalde in artikel 1 heeft gehandeld. Alsdan kan de inschrijving gedurende eenzelfde periode worden beëindigd, aldus deze bepaling.

2.2. Appellant volgt de opleiding Toegepaste Psychologie aan de hogeschool. Onderdeel van deze opleiding is het Assessment advies aan organisaties, waarbij studenten in projectgroepen worden verdeeld. Op 28 juni 2012 is appellant niet verschenen op een bijeenkomst van een projectgroep, waarna er meermalen telefonisch contact is geweest tussen appellant en de overige studenten van de projectgroep. Naar aanleiding van dit contact met appellant hebben de overige studenten van de projectgroep diezelfde dag met een studieloopbaanbegeleider (hierna: de studieloopbaanbegeleider) gesproken en zij heeft op haar beurt de teamleider van de opleiding hiervan in kennis gesteld. Vervolgens heeft de teamleider de Dean verzocht een ordemaatregel te treffen.

2.3. In het beslissing van 29 juni 2012 heeft verweerder als reden voor de opgelegde maatregel gegeven dat appellant telefonisch ernstige bedreigingen heeft geuit naar medestudenten, waardoor die zich onveilig voelen.

Aan de beslissing van 30 oktober 2012, waarin de maatregel is beperkt tot beëindiging van de inschrijving tot 1 november 2012, heeft verweerder ten grondslag gelegd dat appellant ook in andere situaties meermalen is aangesproken op zijn gedrag en dat de maatregel is bedoeld om te voorkomen dat appellant per augustus 2012 weer zou aansluiten bij dezelfde groep studenten.

2.4. Appellant betoogt dat de hem opgelegde maatregel disproportioneel is en het beslissing daartoe onzorgvuldig tot stand is gekomen. Hiertoe voert hij aan dat verweerder ten onrechte zonder motivering is afgeweken van het advies van de Geschillenadviescommissie van 22 oktober 2012. Hij wijst erop dat deze commissie heeft geconcludeerd dat gerede twijfel bestaat of zijn toon en bewoordingen tijdens het telefonisch contact op 28 juni 2012 met zijn medestudenten een maatregel rechtvaardigen. Voor het overige verwijst appellant ook naar de andere conclusies van voormeld advies.

2.5. In een verslag van de studieloopbaanbegeleider over de gebeurtenissen op 28 juni 2012 is onder meer het volgende vermeld:

"*Donderdag 28 juni rond 13.30 meldde projectgroep E2 (m.u.v. [appellant]) zich bij mij, ze wilden mij dringend spreken. In het gesprek dat ik vervolgens met hen voerde, gaven ze aan dat zij die ochtend [appellant] uit de projectgroep hadden gezet. Die ochtend was de presentatie van het*

vak Assessmentadvies aan organisaties en hij was niet aanwezig. Ze konden geen contact met hem krijgen, want hij nam de telefoon niet op. Dit was de derde keer dat hij verzaakte en in overleg met de coach (..), heeft de groep besloten hem uit de projectgroep te zetten. Na de presentatie kreeg de groep [appellant] wel aan de lijn en hebben ze hem medegedeeld dat hij niet meer meedeed aan het project. De projectleden hebben vervolgens tussen 11.30 en 13.30 veelvuldig telefonisch contact met [appellant] gehad, omdat hij hen bleef bellen. Daarbij was hij dermate agressief, dat meerdere groepsleden ontdaan waren en één groepslid, Student E., niet meer naar huis durfde. De groepsleden gaven aan geschrokken te zijn van de mate van agressie en gaven aan [appellant] onberekenbaar te vinden. Het groepslid dat niet meer naar huis durfde, reist dezelfde route als [appellant]. Aan hem was te kennen gegeven: 'je weet nu wel wat er gaat gebeuren' en 'je hebt me verraden, wis mijn nummer maar'. [appellant] wilde het betreffende projectlid perse alleen spreken en wel op het station van Leeuwarden. (..) [appellant] bleef bellen en Student E. heeft toen één keer de telefoon opgenomen om te zeggen dat hij [appellant] niet te woord zou staan. [appellant] gaf aan dat hij speciaal uit bed was gekomen terwijl hij ziek was en dat hij ergens in Leeuwarden op een terras zat te wachten. [appellant] bleef herhalen 'ik moet met je praten man' en verbrak vervolgens de verbinding. Student E. voelde zich bedreigd en de rest van de groep was niet gerust op een veilige thuiskomst van Student E."

In een verslag van de teamleider over de gebeurtenissen op 28 juni 2012 is onder meer het volgende vermeld:

"*Om 15.00 op donderdag 28 juni ben ik door docenten gevraagd met hen en de 5 studenten in gesprek te gaan. Ik trof het volgende aan: (..) Een groep studenten voelt zich door [appellant] bedreigd. N.a.v. het niet houden aan afspraken in de projectgroep door [appellant]. En het zonder afmelden afwezig zijn bij de presentatie met de opdrachtgever. [appellant] heeft vervolgens dreigende taal geuit als: Je hebt me verraden, Je weet wel wat er gaat komen, Ik zit hier op je te wachten. De studenten zijn bang geworden. En met name Student E. is persoonlijk door [appellant] aangesproken. Hij voelde zich overduidelijk bang durfde niet meer alleen naar huis te gaan en is bang om [appellant] ergens tegen te komen. (..) [appellant] heeft een geschiedenis van telkens op het randje balanceren en telkens voordeel van de twijfel. Recent heeft een docent [appellant] nog bilateraal aangesproken op zijn gedrag. Hij heeft zich hier niets van aangetrokken.*"

2.6. Bij de behandeling ter zitting bij het College heeft verweerder toegelicht dat de gebeurtenissen op 28 juni 2012, wegens een op 29 juni 2012 gepland tentamen, destijds om directe actie vroegen en dat beoogd is te voorkomen dat appellant in augustus weer zou instromen in dezelfde studentengroep. Met de uiteindelijke opgelegde maatregel is getracht de gevolgen voor appellant zo beperkt mogelijk te houden. Voorts is aan appellant uit coulance overwegingen het inschrijfgeld over de periode van 1 juli tot 1 september 2012 terugbetaald, aldus verweerder.

2.7. Gelet op de gedingstukken, met name de hiervoor onder 2.5 weergegeven verslagen, en de hiervoor onder 2.6 weergegeven toelichting ter zitting van verweerder, is het College van oordeel dat het gedrag van appellant op 28 juni 2012 maakte dat verweerder hem de uiteindelijk bij beslissing van 30 oktober 2012 opgelegde maatregel heeft mogen opleggen. Daarbij heeft verweerder mogen betrekken dat appellant door de docenten van de opleiding eerder is aangesproken op zijn gedrag. De verwijzing van appellant naar het advies van de Geschillenadviescommissie van 22 oktober 2012 leidt niet tot een ander oordeel. Dit advies betrof de aanvankelijk bij beslissing van 29 juni 2012 opgelegde maatregel, welke verweerder mede naar aanleiding van dit advies heeft aangepast.

Het betoog faalt.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2012/242
Rechter(s) : mrs. Loeb, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 17 april 2013

Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, motivering, ten overvloede
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1,3,6; Awb artikel 7:26 lid 1; OER Hogeschool van Amsterdam 2011-2012 artikel 6.2 lid 1, 2, 3 en 4
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Dat de beslissing om appellant het project "Managen van Processen" alleen te laten uitvoeren onherroepelijk zou zijn, zoals het CBE stelt, maakt niet dat de gevolgen ervan niet bij de beoordeling of de examencommissie appellant een bindend negatief studieadvies mocht geven mogen worden betrokken. Het CBE heeft in het verweerschrift, noch ter zitting, zijn oordeel dat de omstandigheid dat appellant dat project alleen heeft moeten uitvoeren niet aan het geven van een bindend negatief studieadvies in de weg staat toereikend gemotiveerd. Dat appellant, zoals het CBE stelt, ook als het project "Managen van Processen" buiten beschouwing wordt gelaten, nog steeds niet aan de norm voldoet, omdat hij ook de onderwijseenheid "Financieel Management" niet heeft gehaald, leidt niet tot een ander oordeel, nu die stelling eraan voorbij gaat dat appellant gemotiveerd heeft betoogd dat hij ook die onderwijseenheid door het project niet heeft gehaald. Anders dan het CBE betoogt, is er geen grond voor het oordeel dat appellant dit niet voor het eerst in beroep bij het College mag aanvoeren. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat het CBE voldoende gelegenheid heeft gehad om, al dan niet na het vragen van een reactie van de examencommissie, een reactie op dat betoog te geven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 15 juli 2012 heeft de Examencommissie Opleiding Management, Economie en Recht appellant een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding Bedrijfskunde MER.

Bij beslissing van 7 december 2012 heeft het CBE het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 maart 2013, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden

nadere regels vast.

Ingevolge artikel 6.2, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2011-2012 (hierna: de OER) brengt de examencommissie namens de domeinvoorzitter aan iedere student aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van de opleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen de opleiding.

Ingevolge het tweede lid heeft het studieadvies een bindend karakter, indien de student minder dan 40 studiepunten uit de propedeutische fase heeft behaald, alsmede niet de door de opleiding aangewezen onderwijseenheden uit de propedeutische fase met een voldoende heeft afgesloten op het moment dat het advies wordt uitgebracht.

Ingevolge het derde lid, voor zover thans van belang, zijn de door de opleiding aangewezen onderwijseenheden, als bedoeld in het tweede lid, "Financieel Management" en "Casustoets Management van Processen"

Ingevolge artikel 6.4, tweede lid, beslissing de examencommissie pas over het uitbrengen van een bindend negatief studieadvies, nadat de betrokken studentendecaan om advies is gevraagd ten aanzien van mogelijke persoonlijke omstandigheden die kunnen rechtvaardigen dat wordt afgezien van het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies aan de betrokken student.

Ingevolge het vierde lid brengt de studentendecaan een advies, als bedoeld in het tweede lid, alleen uit, indien de student de persoonlijke omstandigheden tijdig heeft gemeld bij de studentendecaan. Een melding wordt in dit verband aangemerkt als tijdig, wanneer de student de omstandigheden meldt, zodra deze zich voordoen, dan wel zeer spoedig daarna. Een student die verzuimt de persoonlijke omstandigheden te melden bij de studentendecaan, kan zich later bij het ontvangen van een bindend afwijzend studieadvies niet meer beroepen op die omstandigheden, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden die de melding hebben belet.

2.2. Aan het aan appellant gegeven bindend negatief studieadvies voor de opleiding Bedrijfskunde MER is ten grondslag gelegd dat hij aan het einde van het eerste jaar van inschrijving minder dan 40 studiepunten heeft behaald en dat hij de onderwijseenheden "Financieel Management" en "Casustoets Management van Processen" niet met een voldoende heeft afgesloten.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de omstandigheid dat hij het project "Managen van Processen" alleen heeft moeten uitvoeren negatieve invloed op zijn andere studieresultaten heeft gehad en hij daarom de onderwijseenheden "Financieel Management" en "Casustoets Management van Processen" niet met een voldoende heeft afgesloten.

2.3.1. Dat de beslissing om appellant het project "Managen van Processen" alleen te laten uitvoeren onherroepelijk zou zijn, zoals het CBE stelt, maakt niet dat de gevolgen ervan niet bij de beoordeling of de examencommissie appellant een bindend negatief studieadvies mocht geven mogen worden betrokken. Het CBE heeft in het verweerschrift, noch ter zitting, zijn oordeel dat de omstandigheid dat appellant dat project alleen heeft moeten uitvoeren niet aan het geven van een bindend negatief studieadvies in de weg staat toereikend gemotiveerd. Dat appellant, zoals het CBE stelt, ook als het project "Managen van Processen" buiten beschouwing wordt gelaten, nog steeds niet aan de norm voldoet, omdat hij ook de onderwijseenheid "Financieel Management" niet heeft gehaald, leidt niet tot een ander oordeel, nu die stelling eraan voorbij gaat dat appellant gemotiveerd heeft betoogd dat hij ook die onderwijseenheid door het project niet heeft gehaald. Anders dan het CBE betoogt, is er geen grond voor het oordeel dat appellant dit niet voor het eerst in beroep bij het College mag aanvoeren. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat het CBE voldoende gelegenheid heeft gehad om, al dan niet na het vragen van een reactie van de examencommissie, een reactie op dat betoog te geven.

Het betoog slaagt.

2.4. Het beroep is gegrond. De beslissing van 7 december 2012 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 7:26, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Het CBE dient een nieuw beslissing op het door appellant bij hem ingestelde beroep te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. Daarbij zal het tevens de door appellant overgelegde cijferlijst dienen te betrekken, ten aanzien waarvan hij stelt dat zij is ondertekend door de voorzitter van de examenkamer Bedrijfskunde MER en aantoont dat hij wel voldoende studiepunten heeft behaald.

2.5. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

1. verklaart het beroep gegrond;

2. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam van 7 december 2012;

3. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,-- (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2012/243
Rechter(s)	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 16 april 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Beoordeling, compensatie, tweede beoordelaar
Artikelen	: Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.2 Het College heeft op grond van het hiervoor weergegeven toetsingskader niet de bevoegdheid om het tentamen van appellant inhoudelijk te beoordelen. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling daarvan in strijd is gehandeld met de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld. Het CBE heeft toegelicht dat appellant ter compensatie van de onvolledigheden in het tentamen zes extra punten heeft gekregen en dat hij zonder die punten slechts 10 van de 40 te behalen punten zou hebben behaald. Voorts is een tweede beoordelaar tot de conclusie gekomen dat het tentamen, ondanks de onvolledigheden, representatief is voor de tentamenstof en voldoet aan de eisen die aan een tentamen worden gesteld. Ook heeft hij het door appellant gemaakte tentamen nogmaals beoordeeld en dat eveneens onvoldoende geacht. Dat op het tentamen niet was vermeld hoeveel punten per vraag te behalen waren, biedt geen grond voor een ander oordeel. Dat doet niet af aan het door appellant behaalde resultaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, kamer Alkmaar, (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 juli 2012 heeft de examencommissie Finance Alkmaar/Haarlem het bezwaar van appellant tegen de beoordeling van het tentamen Management Accounting afgewezen.

Bij beslissing van 15 juli 2012 heeft de voorzitter van het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Bij beslissing van 20 september 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant gedane verzet ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 december 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 februari 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. M. Dekker, advocaat te Alkmaar, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C. Grim en mr. C. Burger, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Voor het tentamen Management Accounting heeft appellant 16 van de 40 te behalen punten behaald. Hij had 22 punten nodig om een voldoende te halen.

2.2 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de beoordeling van zijn tentamen onjuist is. Hiertoe voert hij aan dat enkele bijlagen van het tentamen niet juist waren of ontbraken en dat hij daardoor onvoldoende in staat was het tentamen goed te maken. Zo misten in bijlage 1 de jaartallen boven de balansen en ontbrak bijlage 2 helemaal. Ook stelt hij dat de vraagstelling van vraag 3 onduidelijk was en dat hij voor de beantwoording van vraag 5 bijlage 1 en voor de beantwoording van de vragen 6 a en 6 b bijlage 2 nodig had. Ook vraag 7 was onduidelijk gesteld, aldus appellant. Volgens hem is bij de beoordeling van het tentamen onvoldoende rekening gehouden met deze onvolkomenheden. Voorts wijst hij er op dat bij de vragen niet was vermeld hoeveel punten te behalen waren, zodat hij niet de afweging kon maken het tentamen al dan niet in te leveren.

2.2.1 Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een beslissing inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan de beslissing van 20 september 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.2.2 Het College heeft op grond van het hiervoor weergegeven toetsingskader niet de bevoegdheid om het tentamen van appellant inhoudelijk te beoordelen. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling daarvan in strijd is gehandeld met de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld. Het CBE heeft toegelicht dat appellant ter compensatie van de onvolledigheden in het tentamen zes extra punten heeft gekregen en dat hij zonder die punten slechts 10 van de 40 te behalen punten zou hebben behaald. Voorts is een tweede beoordelaar tot de conclusie gekomen dat het tentamen, ondanks de onvolledigheden, representatief is voor de tentamenstof en voldoet aan de eisen die aan een tentamen worden gesteld. Ook heeft hij het door appellant gemaakte tentamen nogmaals beoordeeld en dat eveneens onvoldoende geacht. Dat op het tentamen niet was vermeld hoeveel punten per vraag te behalen waren, biedt geen grond voor een ander oordeel. Dat doet niet af aan het door appellant behaalde resultaat.
Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/243
Rechter(s)	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 16 april 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Beoordeling, compensatie, tweede beoordelaar
Artikelen	: Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.2 Het College heeft op grond van het hiervoor weergegeven toetsingskader niet de bevoegdheid om het tentamen van appellant inhoudelijk te beoordelen. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling daarvan in strijd is gehandeld met de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld. Het CBE heeft toegelicht dat appellant ter compensatie van de onvolledigheden in het tentamen zes extra punten heeft gekregen en dat hij zonder die punten slechts 10 van de 40 te behalen punten zou hebben behaald. Voorts is een tweede beoordelaar tot de conclusie gekomen dat het tentamen, ondanks de onvolledigheden, representatief is voor de tentamenstof en voldoet aan de eisen die aan een tentamen worden gesteld. Ook heeft hij het door appellant gemaakte tentamen nogmaals beoordeeld en dat eveneens onvoldoende geacht. Dat op het tentamen niet was vermeld hoeveel punten per vraag te behalen waren, biedt geen grond voor een ander oordeel. Dat doet niet af aan het door appellant behaalde resultaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, kamer Alkmaar, (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 juli 2012 heeft de examencommissie Finance Alkmaar/Haarlem het bezwaar van appellant tegen de beoordeling van het tentamen Management Accounting afgewezen.

Bij beslissing van 15 juli 2012 heeft de voorzitter van het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Bij beslissing van 20 september 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant gedane verzet ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 december 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 februari 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. M. Dekker, advocaat te Alkmaar, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C. Grim en mr. C. Burger, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Voor het tentamen Management Accounting heeft appellant 16 van de 40 te behalen punten behaald. Hij had 22 punten nodig om een voldoende te halen.

2.2 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de beoordeling van zijn tentamen onjuist is. Hiertoe voert hij aan dat enkele bijlagen van het tentamen niet juist waren of ontbraken en dat hij

daardoor onvoldoende in staat was het tentamen goed te maken. Zo misten in bijlage 1 de jaartallen boven de balansen en ontbrak bijlage 2 helemaal. Ook stelt hij dat de vraagstelling van vraag 3 onduidelijk was en dat hij voor de beantwoording van vraag 5 bijlage 1 en voor de beantwoording van de vragen 6 a en 6 b bijlage 2 nodig had. Ook vraag 7 was onduidelijk gesteld, aldus appellant. Volgens hem is bij de beoordeling van het tentamen onvoldoende rekening gehouden met deze onvolkomenheden. Voorts wijst hij er op dat bij de vragen niet was vermeld hoeveel punten te behalen waren, zodat hij niet de afweging kon maken het tentamen al dan niet in te leveren.

2.2.1 Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een beslissing inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan de beslissing van 20 september 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.2.2 Het College heeft op grond van het hiervoor weergegeven toetsingskader niet de bevoegdheid om het tentamen van appellant inhoudelijk te beoordelen. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling daarvan in strijd is gehandeld met de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld. Het CBE heeft toegelicht dat appellant ter compensatie van de onvolledigheden in het tentamen zes extra punten heeft gekregen en dat hij zonder die punten slechts 10 van de 40 te behalen punten zou hebben behaald. Voorts is een tweede beoordelaar tot de conclusie gekomen dat het tentamen, ondanks de onvolledigheden, representatief is voor de tentamenstof en voldoet aan de eisen die aan een tentamen worden gesteld. Ook heeft hij het door appellant gemaakte tentamen nogmaals beoordeeld en dat eveneens onvoldoende geacht. Dat op het tentamen niet was vermeld hoeveel punten per vraag te behalen waren, biedt geen grond voor een ander oordeel. Dat doet niet af aan het door appellant behaalde resultaat.
Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/246
Rechter[s]	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Van der Spoel,
Datum	: 12 maart 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Beoordeling, beoordelingsformulier, externe deskundigen, Kennen en kunnen, toetsingskader
Artikelen	: Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.1.2 Het hiervoor weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de afstudeeropdracht. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling van de afstudeeropdracht in strijd met het recht of onzorgvuldig is gehandeld. Daarbij is in aanmerking

genomen dat, naar onweersproken is gesteld, de afstudeeropdracht door een uit twee docenten en twee externe deskundigen bestaande beoordelingscommissie is beoordeeld aan de hand van het door de opleiding gehanteerde beoordelingsformulier waarin de ter toets staande kwalificaties puntsgewijs zijn opgesomd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Rotterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 8 oktober 2012 heeft de voorzitter van de examencommissie van het Instituut van Communicatie, Media en Informatietechnologie aan appellant meegedeeld dat de beoordeling van zijn afstudeeropdracht met een onvoldoende niet wordt gewijzigd.

Bij beslissing van 23 november 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 10 december 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2013, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe en S. Hekkelman, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de beoordeling van zijn afstudeeropdracht onjuist is. Hiertoe voert hij aan dat de opdracht in het door hem in samenspraak met de begeleidend docent gemaakte plan van aanpak in verschillende fasen was opgedeeld en hij steeds verder mocht naar de volgende fase. Ook stelt hij dat hij steeds het commentaar van de begeleidend docent en de opdrachtgever heeft verwerkt. Nu hij steeds aan de gestelde eisen heeft voldaan dient zijn afstudeeropdracht met een voldoende te worden beoordeeld, aldus appellant.

2.1.1 Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep worden ingesteld tegen een beslissing inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen het oordeel van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het oordeel van het CBE ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.1.2 Het hiervoor weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de afstudeeropdracht. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel t bij de beoordeling van de afstudeeropdracht in strijd met het recht of onzorgvuldig is gehandeld. Daarbij is in aanmerking genomen dat, naar onweersproken is gesteld, de afstudeeropdracht door een uit twee docenten en twee externe deskundigen bestaande beoordelingscommissie is beoordeeld aan de hand van het door de opleiding gehanteerde beoordelingsformulier waarin de ter toets staande kwalificaties puntsgewijs zijn opgesomd.

Het betoog faalt.

2.2 Het beroep is ongegrond.

2.3 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/246
Rechter[s]	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Van der Spoel,
Datum	: 12 maart 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Beoordeling, beoordelingsformulier, externe deskundigen, Kennen en kunnen, toetsingskader
Artikelen	: Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.1.2 Het hiervoor weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de afstudeeropdracht. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling van de afstudeeropdracht in strijd met het recht of onzorgvuldig is gehandeld. Daarbij is in aanmerking genomen dat, naar onweersproken is gesteld, de afstudeeropdracht door een uit twee docenten en twee externe deskundigen bestaande beoordelingscommissie is beoordeeld aan de hand van het door de opleiding gehanteerde beoordelingsformulier waarin de ter toets staande kwalificaties puntsgewijs zijn opgesomd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Rotterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 8 oktober 2012 heeft de voorzitter van de examencommissie van het Instituut van Communicatie, Media en Informatietechnologie aan appellant meegedeeld dat de beoordeling van zijn afstudeeropdracht met een onvoldoende niet wordt gewijzigd.

Bij beslissing van 23 november 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 10 december 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2013, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe en S. Hekkelman, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de beoordeling van zijn afstudeeropdracht onjuist is. Hiertoe voert hij aan dat de opdracht in het door hem in samenspraak met de begeleidend docent gemaakte plan van aanpak in verschillende fasen was opgedeeld en hij steeds verder mocht

naar de volgende fase. Ook stelt hij dat hij steeds het commentaar van de begeleidend docent en de opdrachtgever heeft verwerkt. Nu hij steeds aan de gestelde eisen heeft voldaan dient zijn afstudeeropdracht met een voldoende te worden beoordeeld, aldus appellant.

2.1.1 Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep worden ingesteld tegen een beslissing inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen het oordeel van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het oordeel van het CBE ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.1.2 Het hiervoor weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de afstudeeropdracht. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel t bij de beoordeling van de afstudeeropdracht in strijd met het recht of onzorgvuldig is gehandeld. Daarbij is in aanmerking genomen dat, naar onweersproken is gesteld, de afstudeeropdracht door een uit twee docenten en twee externe deskundigen bestaande beoordelingscommissie is beoordeeld aan de hand van het door de opleiding gehanteerde beoordelingsformulier waarin de ter toets staande kwalificaties puntsgewijs zijn opgesomd.

Het betoog faalt.

2.2 Het beroep is ongegrond.

2.3 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/249
Rechter(s)	: mrs. Borman, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak	: 16 mei 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: CBE [onafhankelijkheid voorzitter][samenstelling], gelijkheidsbeginsel, [aantal]herkansingen, inspanningsverplichting, tentaminering, wetsinterpretatie
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2, 2 onderdelen h en j, 7.60 lid 1; OER bachelor opleiding Sociale Geografie en Planologie artikel 4.5, Cursushandleiding Recht, Grondbeleid en Vastgoedontwikkeling 2011-2012 UvA paragraaf 12
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. In artikel 7.13, tweede lid, van de WHW is geregeld over welke aspecten tenminste de geldende procedures, rechten en plichten moeten worden vastgelegd in de onderwijs- en examenregeling per opleiding of per groep van opleidingen. Onderdeel h heeft derhalve betrekking op de tentamens die per opleiding of per groep van opleidingen gedurende een studiejaar kunnen worden afgelegd. Uit de omstandigheid dat per opleiding of per groep van opleidingen in de regel meerdere tentamens per studiejaar zullen kunnen worden afgelegd, vloeit logischerwijs voort dat in deze bepaling het woord 'momenten' staat vermeld. Anders dan appellant betoogt, biedt artikel 7.13, tweede lid, onderdeel h, van de WHW derhalve geen steun voor zijn betoog dat voor elk

vak tenminste twee tentamenkansen per studiejaar moeten worden geboden. Het College overweegt dat die steun evenmin kan worden gevonden in artikel 7.13, tweede lid, onderdeel j, van de WHW. Deze bepaling sluit immers niet uit dat het in dit artikelonderdeel bedoelde "aantal malen" op één wordt gesteld.
(…)
2.4.1. Ook dit betoog faalt. In de aanhef van artikel 4.5 van de OER wordt duidelijk verwezen naar de cursushandleiding van elke cursus of onderwijsonderdeel en uit onderdeel d volgt dat in die handleiding informatie over de wijze van tentaminering is neergelegd. Niet valt in te zien dat aldus in de cursushandleiding RGV de geldende procedures, rechten en plichten over de tentamens niet op kenbare wijze voor studenten zijn vastgelegd.
(…)
2.5.1. Het CBE heeft ter toelichting van het bepaalde in paragraaf 12 aangevoerd dat is besloten om aan de tweede tentamenkans een inspanningsverplichting te verbinden, omdat de praktijk had uitgewezen dat dit tot meer studiediscipline bij de studenten leidt en daarmee tot een verhoging van het studiesucces. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat de voorwaarden die zijn verbonden aan deelneming aan de tweede tentamenkans onredelijk zijn. Van een geslaagd beroep op het gelijkheidsbeginsel kan in dit geval geen sprake zijn, reeds nu aan een instellingsbestuur discretie toekomt bij het bepalen van de geldende procedures, rechten en plichten ten aanzien van tentamens van een opleiding.
(…)
2.6.1. Uit artikel 7.60, vierde en vijfde lid, van de WHW volgt dat de voorzitter van het CBE geen deel mag uitmaken van het instellingsbestuur of van de inspectie van de onderwijsinstelling en moet voldoen aan de vereisten voor benoembaarheid tot rechterlijk ambtenaar, als bedoeld in artikel 5 van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren. Dat de voorzitter van het CBE werkzaam is als hoogleraar bij de universiteit levert geen strijd met deze bepalingen op.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [plaatsnaam], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 2 juli 2012 heeft de examencommissie Sociale Geografie en Planologie verzoeken van appellant om met betrekking tot het vak Recht, Grondbeleid en Vastgoedontwikkeling alsnog een paper te laten beoordelen en alsnog te mogen deelnemen aan een herkansingstentamen, afgewezen.

Bij beslissing van 30 oktober 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 12 december 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 maart 2013, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders en prof. dr. W.G.M. Salet, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge het tweede lid worden in de onderwijs- en examenregeling per opleiding of per groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ingevolge onderdeel h tenminste begrepen het aantal en de volgtijdelijkheid van de tentamens alsmede de momenten waarop deze kunnen worden afgelegd en ingevolge onderdeel j het aantal malen per studiejaar dat de gelegenheid wordt geboden tot het afleggen van de tentamens en het examens.

Ingevolge de aanhef van artikel 4.5 van de Onderwijs- en examenregeling van de bacheloropleiding Sociale Geografie en Planologie 2011-2012 (hierna: OER) bestaat er voor iedere cursus/elk onderwijsonderdeel een cursushandleiding. Ingevolge onderdeel d bevat deze ten minste informatie over de wijze van tentaminering (toetsvorm).

Volgens paragraaf 12 van de cursushandleiding Recht, Grondbeleid en Vastgoedontwikkeling 2011-2012 (hierna: de cursushandleiding RGV) is de herkansingsmogelijkheid voor het tentamen en de reparatiemogelijkheid van de eindcijferopdracht alleen mogelijk voor studenten die hebben voldaan aan de inspanningsverplichting en bovendien op de eerste kans van het product minimaal een (onafgeronde) 4,0 hebben gehaald en maximaal een 5,5. Bij de reparatiemogelijkheid van de eindcijferopdracht kan maximaal 2 punten hoger worden gescoord ten opzichte van de eerste kans, en ook kan de reparatie een verzwaringselement bevatten.

2.2. Bij de beslissing van 2 juli 2012 zijn de verzoeken van appellant afgewezen, omdat hij niet heeft deelgenomen aan de eerste tentamenkans en derhalve niet voldoet aan het bepaalde in paragraaf 12 van de cursushandleiding RGV.

2.3. Appellant betoogt dat uit artikel 7.13, tweede lid, onder h, van de WHW volgt dat bij elk vak ten minste twee tentamenkansen per studiejaar moeten worden geboden, nu in die bepaling wordt gesproken van 'momenten'. Volgens hem is bij het vak Recht, Grondbeleid en Vastgoedontwikkeling geen sprake van twee tentamenkansen, omdat deelneming aan de tweede kans uitsluitend mogelijk is indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

2.3.1. In artikel 7.13, tweede lid, van de WHW is geregeld over welke aspecten tenminste de geldende procedures, rechten en plichten moeten worden vastgelegd in de onderwijs- en examenregeling per opleiding of per groep van opleidingen. Onderdeel h heeft derhalve betrekking op de tentamens die per opleiding of per groep van opleidingen gedurende een studiejaar kunnen worden afgelegd. Uit de omstandigheid dat per opleiding of per groep van opleidingen in de regel meerdere tentamens per studiejaar zullen kunnen worden afgelegd, vloeit logischerwijs voort dat in deze bepaling het woord 'momenten' staat vermeld. Anders dan appellant betoogt, biedt artikel 7.13, tweede lid, onderdeel h, van de WHW derhalve geen steun voor zijn betoog dat voor elk vak tenminste twee tentamenkansen per studiejaar moeten worden geboden. Het college overweegt dat die steun evenmin kan worden gevonden in artikel 7.13, tweede lid, onderdeel j, van de WHW. Deze bepaling sluit immers niet uit dat het in dit artikelonderdeel bedoelde "aantal malen" op één wordt gesteld.

Het betoog faalt.

2.4. Appellant betoogt voorts dat paragraaf 12 van de cursushandleiding RGV onverbindend is. Volgens hem mogen er in een cursushandleiding geen eisen worden gesteld die niet in de OER zijn neergelegd, te minder als die eisen ten nadele van de student zijn.

2.4.1. Ook dit betoog faalt. In de aanhef van artikel 4.5 van de OER wordt duidelijk verwezen naar de cursushandleiding van elke cursus of onderwijsonderdeel en uit onderdeel d volgt dat in die handleiding informatie over de wijze van tentaminering is neergelegd. Niet valt in te zien dat aldus in de cursushandleiding RGV de geldende procedures, rechten en plichten over de tentamens niet op kenbare wijze voor studenten zijn vastgelegd.

2.5. Appellant betoogt verder dat het in paragraaf 12 van de cursushandleiding RGV neergelegde beleid onredelijk is, dan wel strijd met het gelijkheidsbeginsel oplevert, nu bij andere opleidingen wel tenminste twee tentamenkansen per studiejaar worden geboden.

2.5.1. Het CBE heeft ter toelichting van het bepaalde in paragraaf 12 aangevoerd dat is besloten om aan de tweede tentamenkans een inspanningsverplichting te verbinden, omdat de praktijk had uitgewezen dat dit tot meer studiediscipline bij de studenten leidt en daarmee tot een verhoging van

het studiesucces. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat de voorwaarden die zijn verbonden aan deelneming aan de tweede tentamenkans onredelijk zijn. Van een geslaagd beroep op het gelijkheidsbeginsel kan in dit geval geen sprake zijn, reeds nu aan een instellingsbestuur discretie toekomt bij het bepalen van de geldende procedures, rechten en plichten ten aanzien van tentamens van een opleiding.

Het betoog faalt.

2.6. Appellant betoogt tot slot dat de beslissing van het CBE voor vernietiging in aanmerking komt, omdat de voorzitter werkzaam is als hoogleraar bij de universiteit en het CBE derhalve niet onafhankelijk is.

2.6.1. Uit artikel 7.60, vierde en vijfde lid, van de WHW volgt dat de voorzitter van het CBE geen deel mag uitmaken van het instellingsbestuur of van de inspectie van de onderwijsinstelling en moet voldoen aan de vereisten voor benoembaarheid tot rechterlijk ambtenaar, als bedoeld in artikel 5 van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren. Dat de voorzitter van het CBE werkzaam is als hoogleraar bij de universiteit levert geen strijd met deze bepalingen op.

Ook dit betoog faalt.

2.7. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/251
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Kleijn, Borman
Datum uitspraak	: 1 maart 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Open Universiteit
Trefwoorden	: Antwoordmodel, beoordeling
Artikelen	: Awb artikel 8:4 onderdeel e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.2. Het College is van oordeel dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat in het na het tentamen verstrekte antwoordmodel andere, dan wel anders geformuleerde, vragen zijn opgenomen dan die welke tijdens het tentamen zijn gesteld. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat geen gelijksoortige meldingen van andere studenten zijn binnengekomen en het volgens de examencommissie niet mogelijk is dat de vragen niet overeenkomen. Voorts kan, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.2.1 is overwogen, geen oordeel worden gegeven over hetgeen appellante heeft aangevoerd over de beoordeling van de vragen 5, 10, 15 en 16 van het tentamen en de redactie van de vragen. De aangevoerde beroepsgronden leiden derhalve niet tot het oordeel dat verweerder de beslissing van 10 oktober 2010 ten onrechte in stand heeft gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 augustus 2012 heeft de examencommissie van de universiteit (hierna: de examencommissie) appellante medegedeeld dat het door haar afgelegde tentamen voor het vak

Rechtspersonenrecht 1 (hierna: het tentamen) is gewaardeerd met het cijfer 5.

Bij beslissing van 10 oktober 2012 heeft verweerder het door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2013, waar appellante en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.H. Engels, secretaris bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan de beslissing van 10 oktober 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat de vragen op het tentamen anders waren dan die in het nadien verstrekte antwoordmodel. De examencommissie heeft volgens hem in redelijkheid tot de toegekende waardering van het tentamen kunnen komen.

2.2. Appellante betoogt dat verweerder haar stelling dat de vragen op het tentamen niet overeenkomen met die in het nadien verstrekte antwoordmodel, ten onrechte niet aannemelijk heeft geacht. Voorts stelt zij dat haar antwoorden op de vragen 5, 10, 15 en 16 ten onrechte fout zijn gerekend en verzoekt zij het College de door de examencommissie toegekende waardering te vernietigen en te vervangen door een voldoende.

2.2.1. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen beslissingen, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepaling staat er aan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van verweerder een oordeel van het College wordt verkregen over een beslissing dat naar zijn aard van de rechterlijke toetsing is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan de beslissing van 10 oktober 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, het College slechts kan beoordelen of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie geen verbindende voorschriften heeft geschonden en ook overigens niet onzorgvuldig heeft besloten.

2.2.2. Het College is van oordeel dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat in het na het tentamen verstrekte antwoordmodel andere, dan wel anders geformuleerde, vragen zijn opgenomen dan die welke tijdens het tentamen zijn gesteld. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat geen gelijksoortige meldingen van andere studenten zijn binnengekomen en het volgens de examencommissie niet mogelijk is dat de vragen niet overeenkomen. Voorts kan, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.2.1 is overwogen, geen oordeel worden gegeven over hetgeen appellante heeft aangevoerd over de beoordeling van de vragen 5, 10, 15 en 16 van het tentamen en de redactie van de vragen. De aangevoerde beroepsgronden leiden derhalve niet tot het oordeel dat verweerder de beslissing van 10 oktober 2010 ten onrechte in stand heeft gelaten.
Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2012/251
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Kleijn, Borman
Datum uitspraak : 1 maart 2013
Partijen : Appellante tegen CBE Open Universiteit

Trefwoorden	: Antwoordmodel, beoordeling
Artikelen	: Awb artikel 8:4 onderdeel e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.2. Het College is van oordeel dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat in het na het tentamen verstrekte antwoordmodel andere, dan wel anders geformuleerde, vragen zijn opgenomen dan die welke tijdens het tentamen zijn gesteld. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat geen gelijksoortige meldingen van andere studenten zijn binnengekomen en het volgens de examencommissie niet mogelijk is dat de vragen niet overeenkomen. Voorts kan, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.2.1 is overwogen, geen oordeel worden gegeven over hetgeen appellante heeft aangevoerd over de beoordeling van de vragen 5, 10, 15 en 16 van het tentamen en de redactie van de vragen. De aangevoerde beroepsgronden leiden derhalve niet tot het oordeel dat verweerder de beslissing van 10 oktober 2010 ten onrechte in stand heeft gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 augustus 2012 heeft de examencommissie van de universiteit (hierna: de examencommissie) appellante medegedeeld dat het door haar afgelegde tentamen voor het vak Rechtspersonenrecht 1 (hierna: het tentamen) is gewaardeerd met het cijfer 5.

Bij beslissing van 10 oktober 2012 heeft verweerder het door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2013, waar appellante en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.H. Engels, secretaris bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan de beslissing van 10 oktober 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat de vragen op het tentamen anders waren dan die in het nadien verstrekte antwoordmodel. De examencommissie heeft volgens hem in redelijkheid tot de toegekende waardering van het tentamen kunnen komen.

2.2. Appellante betoogt dat verweerder haar stelling dat de vragen op het tentamen niet overeenkomen met die in het nadien verstrekte antwoordmodel, ten onrechte niet aannemelijk heeft geacht. Voorts stelt zij dat haar antwoorden op de vragen 5, 10, 15 en 16 ten onrechte fout zijn gerekend en verzoekt zij het College de door de examencommissie toegekende waardering te vernietigen en te vervangen door een voldoende.

2.2.1. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen beslissingen, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepaling staat er aan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van verweerder een oordeel van het College wordt verkregen over een beslissing dat naar zijn aard van de rechterlijke toetsing is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan de beslissing van 10 oktober 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, het College slechts kan beoordelen of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie geen verbindende voorschriften heeft geschonden en ook overigens niet onzorgvuldig heeft besloten.

2.2.2. Het College is van oordeel dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat in het na het tentamen verstrekte antwoordmodel andere, dan wel anders geformuleerde, vragen zijn opgenomen dan die welke tijdens het tentamen zijn gesteld. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat geen gelijksoortige meldingen van andere studenten zijn binnengekomen en het volgens de examencommissie niet mogelijk is dat de vragen niet overeenkomen. Voorts kan, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.2.1 is overwogen, geen oordeel worden gegeven over hetgeen appellante heeft aangevoerd over de beoordeling van de vragen 5, 10, 15 en 16 van het tentamen en de redactie van de vragen. De aangevoerde beroepsgronden leiden derhalve niet tot het oordeel dat verweerder de beslissing van 10 oktober 2010 ten onrechte in stand heeft gelaten.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/252
Rechter(s)	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 16 april 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: [schaden]Belang appellante, begeleiding, bindend negatief studieadvies, causaal verband, bijzondere omstandigheden, détournement de pouvoir, handicap, faalangst, [herstel]motivering
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3; Awb artikel 3:47; OER Universiteit Utrecht artikel 7.4 lid 3 en 10
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Het CBE heeft terecht gesteld dat de examencommissie het gebrek aan motivering in het primaire beslissing alsnog heeft kunnen herstellen in het verweerschrift dat naar aanleiding van het bezwaar van appellante tegen de beslissing van 30 augustus 2012, bevestigd bij beslissing van 28 september 2012, is ingediend. Niet is gebleken dat appellante hierdoor onevenredig in haar belangen is geschaad. (…) 2.4.1 Ook dit betoog faalt. Appellante kon, gelet op haar studieresultaten in het studiejaar 2011-2012 en het bepaalde in artikel 7.4, derde lid, van de OER, er rekening mee houden dat aan haar een negatief bindend studieadvies zou worden gegeven. (…) 2.5.1 Uit de studieresultaten van appellante in het studiejaar 2011-2012 blijkt dat zij tentamens die zij heeft gemaakt vóór het overlijden van haar opa niet heeft gehaald en vlak daarna wel een tentamen heeft gehaald. Gelet hierop heeft het CBE zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat tussen het overlijden van appellantes opa en haar studieresultaten niet een zodanig causaal verband bestaat dat het CBE van het in stand laten van het negatief bindend studieadvies heeft moeten afzien. Wat betreft de door haar naar voren gebrachte omstandigheid dat zij lijdt aan faalangst, blijkt uit de stukken dat de universiteit psychologische ondersteuning en een training studievaardigheden heeft aangeboden. Desondanks heeft appellante niet meer dan 7,5 studiepunten behaald. Nu de geboden hulp niet het gewenste effect heeft gehad, biedt de omstandigheid dat appellante lijdt aan faalangst evenmin grond voor het oordeel dat het CBE van het in stand laten van het negatief bindend studieadvies had moeten afzien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Utrecht (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing per e-mailbericht van 31 augustus 2012 en bevestigd bij beslissing van 28 september 2012 heeft de onderwijsdirecteur van de bacheloropleiding Farmacie aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven en aan haar meegedeeld dat zij zich niet meer kan inschrijven voor die opleiding.

Bij beslissing van 22 oktober 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 13 december 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 februari 2013, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. S. Ettalhoui, advocaat te Amsterdam, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 7.4, derde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) wordt een bindend negatief studieadvies gegeven indien de student in het eerste jaar van inschrijving minder dan 37.5 studiepunten heeft behaald.

Ingevolge het tiende lid betrekt de onderwijsdirecteur op verzoek van de student in zijn afweging om een afwijzend studieadvies uit te brengen zijn persoonlijke omstandigheden. Uitsluitend de persoonlijke omstandigheden die door de student na intreden zo spoedig als redelijkerwijs kan worden verlangd bij de studieadviseur zijn gemeld, worden door de onderwijsdirecteur betrokken in zijn afweging. Onder persoonlijke omstandigheden worden ziekte, zwangerschap, functiestoornis, bijzondere/ernstige familieomstandigheden en bestuursactiviteiten voor een studentenorganisatie met volledige rechtsbevoegdheid of in het kader van de organisatie en het bestuur van de Universiteit Utrecht, de faculteit en de opleiding, verstaan.

2.2 Appellante heeft in het studiejaar 2011-2012 7,5 studiepunten behaald. Derhalve was de examencommissie bevoegd haar een negatief bindend studieadvies te geven.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE de beslissing van 30 augustus 2012, bevestigd bij beslissing van 28 september 2012, had moeten vernietigen wegens strijd met artikel 3:47 van de Algemene

wet bestuursrecht. Hiertoe voert zij aan dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de onderwijsdirecteur alsnog een motivering voor het negatief bindend studieadvies heeft mogen geven in het verweerschrift dat in het kader van het beroep van appellante tegen dat advies is ingediend.

2.3.1 Het CBE heeft terecht gesteld dat de examencommissie het gebrek aan motivering in het primaire beslissing alsnog heeft kunnen herstellen in het verweerschrift dat naar aanleiding van het bezwaar van appellante tegen de beslissing van 30 augustus 2012, bevestigd bij beslissing van 28 september 2012, is ingediend. Niet is gebleken dat appellante hierdoor onevenredig in haar belangen is geschaad.

Het betoog faalt.

2.4 Appellante betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat de onderwijsdirecteur in strijd met het verbod van détournement de pouvoir heeft gehandeld. Volgens haar heeft hij zeer laat een negatief bindend studieadvies gegeven, zodat zij zich niet meer kon inschrijven voor het nieuwe studiejaar.

2.4.1 Ook dit betoog faalt. Appellante kon, gelet op haar studieresultaten in het studiejaar 2011-2012 en het bepaalde in artikel 7.4, derde lid, van de OER, er rekening mee houden dat aan haar een negatief bindend studieadvies zou worden gegeven.

2.5 Tot slot betoogt appellante dat het CBE heeft miskend dat de onderwijsdirecteur in verband met de door haar naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden van het negatief bindend studieadvies had moeten afzien. In dit verband voert zij aan dat ten onrechte is gesteld dat er onvoldoende causaal verband bestaat tussen het overlijden van haar opa en de door haar behaalde studieresultaten. Ook stelt zij dat vanuit de opleiding onvoldoende is gedaan om haar te helpen met haar faalangst.

2.5.1 Uit de studieresultaten van appellante in het studiejaar 2011-2012 blijkt dat zij tentamens die zij heeft gemaakt vóór het overlijden van haar opa niet heeft gehaald en vlak daarna wel een tentamen heeft gehaald. Gelet hierop heeft het CBE zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat tussen het overlijden van appellantes opa en haar studieresultaten niet een zodanig causaal verband bestaat dat het CBE van het in stand laten van het negatief bindend studieadvies heeft moeten afzien. Wat betreft de door haar naar voren gebrachte omstandigheid dat zij lijdt aan faalangst, blijkt uit de stukken dat de universiteit psychologische ondersteuning en een training studievaardigheden heeft aangeboden. Desondanks heeft appellante niet meer dan 7,5 studiepunten behaald. Nu de geboden hulp niet het gewenste effect heeft gehad, biedt de omstandigheid dat appellante lijdt aan faalangst evenmin grond voor het oordeel dat het CBE van het in stand laten van het negatief bindend studieadvies had moeten afzien.

Het betoog faalt.

2.6 Het beroep is ongegrond.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/257
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 17 april 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Haagse Hogeschool
Trefwoorden	: Beoordeling, bindend negatief studieadvies, studiepunten later jaar
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6; Awb artikel 8:4 aanhef en onderdel e; OER Haagse Hogeschool 2011-2012 artikel 18 lid 3 onderdeel 3.3.1, 7 en 8
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.2. Deze bepaling, die ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de

WHW op deze procedure van overeenkomstige toepassing is, laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de waardering die aan de door appellant gemaakte opdrachten is toegekend. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, biedt verder geen grond voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie bij de beoordeling van deze opdrachten in strijd met het recht heeft gehandeld. Het betoog faalt dan ook.
2.5. Ten slotte betoogt appellant evenzeer tevergeefs dat het CBE in de omstandigheid dat hij in het tweede studiejaar 35 studiepunten heeft behaald en hij al met 30 studiepunten op exchange mag gaan, ten onrechte geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat de examencommissie hem ten onrechte een negatief bindend studieadvies heeft gegeven. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat dit geen persoonlijke omstandigheid betreft, als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van het OER.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 13 juli 2012 heeft de examencommissie European Studies appellant een negatief bindend studieadvies gegeven voor de opleiding European Studies.

Bij beslissing van 12 november 2012 heeft het CBE het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 7 maart 2013, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C.A.M. van Tiel en drs. L. van Midden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.
Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.
Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 18, derde lid, onder 3.3.1, van het Onderwijs- en Examenreglement 2011-2012, voor zover thans van belang, krijgt een student een negatief bindend studieadvies, indien hij aan het einde van het tweede jaar van inschrijving zijn propedeuse niet heeft behaald.
Ingevolge het zevende lid kan de examencommissie het geven van een negatief bindend studieadvies aan een student uitstellen, indien zijn persoonlijke omstandigheden dat rechtvaardigen.

In het achtste lid zijn de persoonlijke omstandigheden vermeld, die aanleiding kunnen zijn voor uitstel van het geven van een negatief bindend studieadvies.

2.2. De examencommissie heeft aan de beslissing van 13 juli 2012 ten grondslag gelegd dat appellant niet binnen twee jaar zijn propedeuse heeft behaald.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de opleidingscoördinatrice hem heeft toegezegd dat hij een extra herkansing zou krijgen voor de vakken "Practicals 2" en "Schrijven Over Europese Kwesties".

2.3.1. Daargelaten welke betekenis aan een toezegging van een opleidingscoördinator toegekend zou moeten worden, heeft appellant niet aan de hand van concrete gegevens aannemelijk gemaakt dat de door hem gestelde toezegging is gedaan. Het CBE heeft haar terecht niet aangenomen. Reeds daarom faalt het betoog.

2.4. Appellant betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat hij voor de vakken "Practicals 2" en "Schrijven Over Europese Kwesties" ten onrechte een onvoldoende heeft gekregen.

2.4.1. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen beslissingen, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

2.4.2. Deze bepaling, die ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW op deze procedure van overeenkomstige toepassing is, laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de waardering die aan de door appellant gemaakte opdrachten is toegekend. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, biedt verder geen grond voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie bij de beoordeling van deze opdrachten in strijd met het recht heeft gehandeld. Het betoog faalt dan ook.

2.5. Ten slotte betoogt appellant evenzeer tevergeefs dat het CBE in de omstandigheid dat hij in het tweede studiejaar 35 studiepunten heeft behaald en hij al met 30 studiepunten op exchange mag gaan, ten onrechte geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat de examencommissie hem ten onrechte een negatief bindend studieadvies heeft gegeven. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat dit geen persoonlijke omstandigheid betreft, als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van het OER.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummers	: 2012/258 en 2013/004.1
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 30 januari 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Vrije universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, bepaling van openbare orde, kortsluiting, schikkingsgesprek, proceseconomische redenen, procesorde, in stand laten rechtsgevolgen, studieloopbaanbegeleider, voorlopige voorziening, zelf voorzien
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 4; Awb artikel 6:22, 8:72 lid 3, 8:81, 8:86; Onderwijs en Examenregeling Bachelor opleiding Rechtsgeleerdheid VU artikel 27
Uitspraak	: Beroep gedeeltelijk gegrond voor het overige ongegrond; verzoek

afgewezen

Hoofdoverwegingen : 2.5.3. De Voorzitter is van oordeel dat een afzonderlijk gesprek tussen verzoeker en de examencommissie om een minnelijke schikking te beproeven niet geacht kan worden reeds plaats te hebben gehad bij het horen van verzoeker door de BSA-commissie voorafgaande aan het verstrekken van het bindend negatief studieadvies. De bepaling in artikel 7.8b van de WHW omtrent het schikkingsgesprek is van openbare orde. Reeds op die grond dient het beroep gegrond te worden verklaard.
2.5.4. Voorts overweegt de Voorzitter dat is komen vast te staan dat verzoeker voordat het bindend negatief studieadvies is verstrekt de bijzondere omstandigheden niet heeft gemeld bij de daarvoor aangewezen studieloopbaanbegeleider, zodat deze geen advies heeft kunnen uitbrengen. Verzoeker heeft desgevraagd meegedeeld dat hij meende tijdig te kunnen voldoen aan de studievoortgangsnorm en deswege de bijzondere omstandigheden niet heeft gemeld. Hij heeft dat ook niet gedaan toen hem daarnaar gevraagd werd tijdens het horen door de BSA-commissie. De gevolgen van het niet melden van die omstandigheden aan de studieloopbaanbegeleider en de BSA-commissie dienen dan ook voor rekening en risico van verzoeker te blijven.
2.6.1. Ter zitting en uit de gedingstukken is komen vast te staan dat het CBE tijdens de hoorzitting kennis heeft genomen van deze bijzondere omstandigheden. Om proceseconomische redenen heeft het CBE alsnog zelf geoordeeld over die omstandigheden en niet eerst terugverwezen naar de BSA-commissie. Het is de Voorzitter niet gebleken dat het CBE door op deze wijze te handelen en na afweging van de bijzondere omstandigheden niet in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.
2.7.1. De Voorzitter ziet aanleiding op grond van het voorgaande en met toepassing van artikel 8:72, derde lid, in samenhang gelezen met artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht, zelf in de zaak te voorzien nu ter zitting is gebleken dat een alsnog te voeren schikkingsgesprek niet tot een andere beslissing van het CBE zal leiden.
2.7.2. Het beroep is gegrond voor zover het betreft het niet houden van het schikkingsgesprek. Dit kan in zoverre echter niet leiden tot vernietiging van de bestreden beslissing nu aangenomen kan worden dat verzoeker daardoor niet in een nadeliger positie zou komen te verkeren. Derhalve moeten de rechtsgevolgen van de bestreden stand worden gelaten. Voor het overige is het beroep ongegrond. Gelet hierop ziet de Voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit van Amsterdam(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 17 augustus 2012 heeft de examencommissie van de Opleiding Rechtsgeleerdheid namens het Faculteitsbestuur Rechtsgeleerdheid aan verzoeker een bindend negatief studieadvies verstrekt.

Bij brief van 23 augustus 2012 heeft verzoeker daartegen bij het CBE beroep ingesteld.

Bij beslissing van 16 november 2012 heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij brief, binnengekomen bij het College op 24 december 2012, beroep ingesteld. Bij brief van 9 januari 2013 heeft hij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 28 januari 2013, waar verzoeker in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. dr. L. van den Berg, secretaris van de examencommissie.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bachelor opleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bachelor opleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Artikel 27 van de Onderwijs en Examenregeling Bachelor opleiding Rechtsgeleerdheid VU Amsterdam (hierna: de Regeling), luidt voor zover thans van belang, als volgt:
"1. Het Faculteitsbestuur brengt aan iedere student van een voltijdse bachelor opleiding uiterlijk aan het eind van diens eerste jaar van inschrijving advies uit over de voortzetting van de studie. Het studieadvies wordt namens het Faculteitsbestuur uitgebracht door de examencommissie.
2. Als een voltijd student aan het eind van het eerste jaar van inschrijving minder dan 42 studiepunten heeft behaald, wordt aan het advies een afwijzing, zoals bedoeld in artikel 7.8b, lid 3 en lid 5 van de Wet, verbonden.
(…)
4. Desgevraagd kan het faculteitsbestuur in individuele gevallen, gelet op de persoonlijke omstandigheden van de student, de in artikel 27 lid 1 genoemde termijn met maximaal één jaar verlengen. Daarbij kan het faculteitsbestuur slechts rekening houden met omstandigheden voor zover deze zijn gemeld bij de studieadviseur of één van de studentendecanen vóór 1 juni, doch uiterlijk binnen drie maanden na het ontstaan van de omstandigheid.
5. Indien lid 4 van toepassing is, dan geldt voor het opvolgende jaar van inschrijving onverkort lid 6 en opnieuw de bepaling in lid 4. Lid 8 is in het tweede inschrijvingsjaar niet van toepassing.
6. Als de student aan het eind van zijn tweede jaar van inschrijving de onderdelen van het eerste studiejaar niet met voldoende resultaat heeft afgerond, wordt hem een negatief bindend studieadvies toegekend. Lid 6 is dan van toepassing.
7. Het faculteitsbestuur kan de bevoegdheid tot het uitbrengen van een studieadvies en beslissingen als in lid 4 mandateren aan de examencommissie.
8. Een voltijdstudent die zich in het eerste jaar van inschrijving voor 1 februari uitschrijft (zie Richtlijn Aanmelding en Inschrijving), krijgt geen bindend studieadvies als bedoeld in lid 2.
9. Het faculteitsbestuur stelt een facultaire regeling studieadvies op, waarin de werkwijze van de examencommissie staat beschreven. "

2.3.Verzoeker stelt dat er geen zorgvuldig onderzoek naar zijn bijzondere omstandigheden heeft plaatsgevonden, die hebben bestaan van oktober 2008 tot medio 2012. Tevens heeft de examencommissie hem niet gehoord Teneinde te komen tot een minnelijke schikking. Het horen door de examencommissie voorafgaande aan het verstrekken van het bindend negatief studieadvies kan, anders dan het CBE stelt, daar niet voor in de plaats treden.

2.4. Vast staat dat verzoeker 30 van de vereiste 60 studiepunten heeft gehaald. Tevens staat op grond van de stukken en van het verhandelde ter zitting vast dat verzoeker geen bijzondere omstandigheden heeft gemeld bij de studieloopbaanbegeleider en dat deze omstandigheden eerst tijdens de hoorzitting bij het CBE naar voren zijn gebracht. De studieloopbaanbegeleider heeft ten aanzien daarvan dan ook geen advies kunnen uitbrengen.

2.5.1. Verzoeker betoogt dat hoewel de bijzondere omstandigheden vooral in mei - juni 2012 hebben plaatsgevonden, deze zowel in de aanloop daar naar toe als daarna gevolgen hebben gehad voor zijn studievoortgang. Hij heeft zijn studieloopbaanbegeleider wel gemeld dat het met de studie niet goed liep. Deze heeft hem daarop geadviseerd niet te veel hooi op de vork te nemen.

2.5.2. Verzoeker betoogt voorts dat er nimmer een schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden hetgeen door het CBE niet wordt weersproken. Het CBE stelt evenwel dat het horen van verzoeker voorafgaande aan het verstrekken van het bindend negatief studieadvies in de plaats gesteld kan worden van het schikkingsbesprek.

2.5.3. De Voorzitter is van oordeel dat een afzonderlijk gesprek tussen verzoeker en de examencommissie om een minnelijke schikking te beproeven niet geacht kan worden reeds plaats te hebben gehad bij het horen van verzoeker door de BSA-commissie voorafgaande aan het verstrekken van het bindend negatief studieadvies. De bepaling in artikel 7.8b van de WHW omtrent het schikkingsgesprek is van openbare orde. Reeds op die grond dient het beroep gegrond te worden verklaard.

2.5.4. Voorts overweegt de Voorzitter dat is komen vast te staan dat verzoeker voordat het bindend negatief studieadvies is verstrekt de bijzondere omstandigheden niet heeft gemeld bij de daarvoor aangewezen studieloopbaanbegeleider, zodat deze geen advies heeft kunnen uitbrengen. Verzoeker heeft desgevraagd meegedeeld dat hij meende tijdig te kunnen voldoen aan de studievoortgangsnorm en deswege de bijzondere omstandigheden niet heeft gemeld. Hij heeft dat ook niet gedaan toen hem daarnaar gevraagd werd tijdens het horen door de BSA-commissie. De gevolgen van het niet melden van die omstandigheden aan de studieloopbaanbegeleider en de BSA-commissie dienen dan ook voor rekening en risico van verzoeker te blijven.

2.6.1. Ter zitting en uit de gedingstukken is komen vast te staan dat het CBE tijdens de hoorzitting kennis heeft genomen van deze bijzondere omstandigheden. Om proceseconomische redenen heeft het CBE alsnog zelf geoordeeld over die omstandigheden en niet eerst terugverwezen naar de BSA-commissie. Het is de Voorzitter niet gebleken dat het CBE door op deze wijze te handelen en na afweging van de bijzondere omstandigheden niet in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.

2.7.1. De Voorzitter ziet aanleiding op grond van het voorgaande en met toepassing van artikel 8:72, derde lid, in samenhang gelezen met artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht, zelf in de zaak te voorzien nu ter zitting is gebleken dat een alsnog te voeren schikkingsgesprek niet tot een andere beslissing van het CBE zal leiden.

2.7.2. Het beroep is gegrond voor zover het betreft het niet houden van het schikkingsgesprek. Dit kan in zoverre echter niet leiden tot vernietiging van de bestreden beslissing nu aangenomen kan worden dat verzoeker daardoor niet in een nadeliger positie zou komen te verkeren. Derhalve moeten de rechtsgevolgen van de bestreden in stand worden gelaten. Voor het overige is het beroep ongegrond. Gelet hierop ziet de Voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.8. Nu het beroep gedeeltelijk gegrond zal worden verklaard dient het door appellant betaalde griffierecht op de voet van artikel 7.66 van de WHW juncto 8:74 van de Awb te worden vergoed.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

1. verklaart het beroep gegrond voor zover het betreft het niet plaatsvinden van het schikkingsgesprek en voor het overige ongegrond;

2. bepaalt dat de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing geheel in stand blijven;

3. wijst het verzoek af;

4. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit van Amsterdam aan [naam] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 84,-- (zegge: vierentachtig) vergoedt.

Zaaknummer	: 2012/259
Rechter[s]	: mrs. Nijenhof, Mollee, Kleijn
Datum	: 21 mei 2013
Trefwoorden	: Advies studentendecaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, causaal verband, faalangst, fraude, getuigen, onregelmatigheden, surveillant
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; OER Hogeschool Utrecht artikel 23 lid 5 en 12
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 In hetgeen appellant heeft aangevoerd heeft het CBE met juistheid geen grond gezien te twijfelen aan het oordeel van de examencommissie dat bij het tentamen Business English een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden doordat appellant een spiekbrief bij zich had. Niet is aannemelijk gemaakt dat de spiekbrief op de grond lag en niet van appellant was. Uit de stukken, waaronder begrepen een verklaring van de surveillant, blijkt dat de gangwacht vanaf de gang een verdacht papier op de tafel van appellant zag liggen. De gangwacht is daarop naar binnen gegaan en samen met de surveillant naar de tafel van appellant gelopen. De spiekbrief, een ongeoorloofd hulpmiddel, bleek toen op de tafel onder de tentamenpapieren van appellant te liggen. Dat, naar appellant stelt, getuigen kunnen bevestigen dat de spiekbrief op de grond lag en niet van hem was, biedt geen grond te twijfelen aan de verklaringen van zowel de gangwacht als van de surveillant, dat het ongeoorloofde papier op de tafel van appellant is aangetroffen. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat appellant ter zitting bij het CBE geen getuigen heeft meegenomen of verklaringen van getuigen heeft overgelegd die zijn stelling dat het papier op de grond lag bevestigen. Bij het College heeft hij dit evenmin gedaan. Het CBE heeft voorts met juistheid overwogen dat de examencommissie zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden bij het tentamen van Financiële Calculaties. In dit verband heeft het CBE toegelicht dat na het inleveren van het tentamen alsnog een set met antwoorden in een ander lokaal dan het tentamenlokaal is aangetroffen. Omdat appellant op de presentielijst heeft aangegeven dat hij twee pagina's heeft ingeleverd, kon de examencommissie zich volgens het CBE in redelijkheid op het standpunt stellen dat van de later ingediende set de betrouwbaarheid niet meer kon worden vastgesteld. Appellant kan niet worden gevolgd in zijn stelling dat hij met het cijfer twee op de presentielijst bedoelde dat hij twee sets van vier pagina's heeft ingeleverd. Hij kan evenmin worden gevolgd in zijn standpunt dat een vriend van hem de tweede set antwoorden op de gang heeft gevonden en alsnog heeft ingeleverd in het tentamenlokaal. In dit verband is van belang dat de heer [naam 2], surveillant, heeft verklaard appellant in het lokaal te hebben gezien nadat alle tentamens waren ingeleverd en iedereen weg was. Derhalve heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat zijn later gevonden tentamenwerk zonder enige bemoeienis van hem ergens anders terecht is gekomen. De examencommissie heeft onder deze omstandigheden terecht gemeend dat het resultaat van het

tentamen niet kon worden vastgesteld op basis van het later in een ander lokaal gevonden tentamen.
2.3.2 Mede gelet op het voorgaande staat vast dat appellant in de propedeutische fase minder dan de vereiste 45 EC heeft behaald, namelijk 30 EC. Op grond hiervan kon een bindend negatief studieadvies worden gegeven. Appellant betoogt tevergeefs dat het CBE heeft miskend dat het negatief bindend studieadvies niet gegeven had mogen worden in verband met zijn faalangst die door de beschuldigingen van onregelmatigheden bij de tentamens Business English en Financiële Calculaties weer is gaan opspelen. Daartoe is in de eerste plaats van belang dat appellant die bijzondere omstandigheid niet zo spoedig mogelijk heeft gemeld bij de examencommissie, zoals artikel 23, twaalfde lid, van de OER voorschrijft. Voorts heeft de studentendecaan verklaard dat hij het beroep van appellant op bijzondere omstandigheden niet kan ondersteunen. Ook zou appellant, daargelaten of de faalangst ertoe heeft geleid dat appellant het vak Logistiek niet heeft behaald, niet voldoende studiepunten hebben gehad voor een positief studieadvies, indien hij het tentamen Logistiek wel zou hebben behaald. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat er zodanig causaal verband bestaat tussen de gestelde faalangst en het aantal behaalde studiepunten dat van het geven van een negatief bindend studieadvies had moeten worden afgezien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [plaatsnaam], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Utrecht (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden beslissingen van 28 juni 2012 en 17 juli 2012 heeft de examencommissie Institute for Business Economics van de faculteit Economie en Management aan appellant voor respectievelijk de vakken Business English en Financiële Calculaties een 1,0 gegeven in verband met onregelmatigheden. Voorts is bij het beslissing van 28 juni 2012 aan appellant meegedeeld dat hij gedurende het studiejaar 2011-2012 is uitgesloten voor deelname aan herkansingen van het tentamen Business English en is hem verboden deel te nemen aan de zomersprint.

Bij beslissing van 18 juli 2012 heeft de examencommissie aan appellant een negatief bindend studieadvies gegeven voor de opleiding Accountancy.

Bij beslissing van 12 november 2012 heeft het CBE het door appellant tegen de beslissingen van 28 juni 2012, 17 juli 2012 en 18 juli 2012 ingediende beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 december 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. M.A. Johannsen , advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.M. Slump en mr. K.F.J. Pennings, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 23, vijfde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling HU 2011-2012 Bacheloropleidingen (hierna: de OER) wordt een positief studieadvies gegeven als:

1. De student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving in de propedeutische fase het propedeutisch examen met een goed gevolg heeft afgelegd;
2. Een student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving in de propedeutische fase minimaal 45 studiepunten heeft behaald, waaronder de geoormerkte vereisten. De geoormerkte vereisten worden vermeld in hoofdstuk 10 en verantwoord in de studiegids. De 45 studiepunten dienen te zijn gehaald met cursussen uit de propedeutische fase.

Ingevolge artikel 23, twaalfde lid, van de OER neemt de examencommissie, na hierover advies te hebben ingewonnen bij de studieloopbaanbegeleider van de desbetreffende opleiding, bij het uitbrengen van het studieadvies uitsluitend de volgende persoonlijke omstandigheden van de desbetreffende student in acht:

a. ziekte;
b. lichamelijke, zintuigelijke of andere functiestoornis;
c. zwangerschap;
d. bijzondere familieomstandigheden, waaronder begrepen de bijzondere omstandigheden van degene met wie de aanvrager samenwoont of een LAT-relatie heeft;
e. het lidmaatschap van de centrale medezeggenschapsraad en/of een faculteitsmedezeggenschapsraad en/of een opleidingscommissie;
f. andere door de faculteitsdirecteur aan te geven omstandigheden waarin de aanvrager activiteiten ontplooit in het kader van de organisatie en het bestuur van de zaken van de faculteit of de Hogeschool;
g. het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie die door het College van Bestuur erkend is krachtens het Profileringsfonds HU, of een daarmee vergelijkbare organisatie van enige omvang;
h. andere situaties waarin de student door overmacht, zulks ter beoordeling door de examencommissie, niet heeft kunnen deelnemen aan tentamens dan wel het onderwijs dat daaraan ten grondslag ligt.

De student dient een studievertraging ontstaan door één of meer van bovengenoemde persoonlijke omstandigheden zo spoedig mogelijk schriftelijk te melden bij de examencommissie.

2.2 Aan het einde van het studiejaar 2011-2012 had appellant 30 studiepunten behaald. Ingevolge artikel 23, vijfde lid, van de OER zijn dat onvoldoende punten om een positief studieadvies te krijgen.

2.3 Ter zitting heeft appellant desgevraagd te kennen gegeven dat zijn beroep met name ziet op de wijze waarop de beslissingvorming omtrent de beoordeling van zijn tentamens Business English en Financiële Calculaties en het negatief bindend studieadvies heeft plaatsgevonden. Volgens hem is daarbij gehandeld in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel. Hiertoe voert hij allereerst aan dat het CBE heeft miskend dat het beslissing betreffende dat tentamen ten onrechte is gebaseerd op de verklaring van de gangwacht. Die kan volgens appellant niet hebben gezien of hij al dan niet een spiekbrief had. Hij stelt verder dat verschillende getuigen kunnen bevestigen dat de gevonden spiekbrief op de grond lag en niet van hem was.

Met betrekking tot de beoordeling van het vak Financiële Calculaties stelt appellant dat het CBE hem ten onrechte niet is gevolgd in zijn standpunt dat hij van dat tentamen twee sets van vier pagina's heeft ingeleverd. Volgens hem is abusievelijk één set kwijt geraakt. Een vriend van hem heeft dat later gevonden en alsnog ingeleverd in het lokaal waar alle tentamens worden ingeleverd, aldus appellant.

Ten aanzien van het negatief bindend studieadvies stelt appellant dat dat niet had mogen worden gegeven vanwege bijzondere omstandigheden. In dit verband voert hij aan dat door de beschuldigingen van onregelmatigheden de faalangst waar appellant tijdens zijn middelbare

schooltijd aan heeft geleden is teruggekomen. Daardoor was hij niet in staat voor het tentamen Logistiek een voldoende te halen.

2.3.1 In hetgeen appellant heeft aangevoerd heeft het CBE met juistheid geen grond gezien te twijfelen aan het oordeel van de examencommissie dat bij het tentamen Business English een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden doordat appellant een spiekbrief bij zich had. Niet is aannemelijk gemaakt dat de spiekbrief op de grond lag en niet van appellant was. Uit de stukken, waaronder begrepen een verklaring van de surveillant, blijkt dat de gangwacht vanaf de gang een verdacht papier op de tafel van appellant zag liggen. De gangwacht is daarop naar binnen gegaan en samen met de surveillant naar de tafel van appellant gelopen. De spiekbrief, een ongeoorloofd hulpmiddel, bleek toen op de tafel onder de tentamenpapieren van appellant te liggen. Dat, naar appellant stelt, getuigen kunnen bevestigen dat de spiekbrief op de grond lag en niet van hem was, biedt geen grond te twijfelen aan de verklaringen van zowel de gangwacht als van de surveillant, dat het ongeoorloofde papier op de tafel van appellant is aangetroffen. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat appellant ter zitting bij het CBE geen getuigen heeft meegenomen of verklaringen van getuigen heeft overgelegd die zijn stelling dat het papier op de grond lag bevestigen. Bij het College heeft hij dit evenmin gedaan.

Het CBE heeft voorts met juistheid overwogen dat de examencommissie zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden bij het tentamen van Financiële Calculaties. In dit verband heeft het CBE toegelicht dat na het inleveren van het tentamen alsnog een set met antwoorden in een ander lokaal dan het tentamenlokaal is aangetroffen. Omdat appellant op de presentielijst heeft aangegeven dat hij twee pagina's heeft ingeleverd, kon de examencommissie zich volgens het CBE in redelijkheid op het standpunt stellen dat van de later ingediende set de betrouwbaarheid niet meer kon worden vastgesteld. Appellant kan niet worden gevolgd in zijn stelling dat hij met het cijfer twee op de presentielijst bedoelde dat hij twee sets van vier pagina's heeft ingeleverd. Hij kan evenmin worden gevolgd in zijn standpunt dat een vriend van hem de tweede set antwoorden op de gang heeft gevonden en alsnog heeft ingeleverd in het tentamenlokaal. In dit verband is van belang dat de heer [naam 2], surveillant, heeft verklaard appellant in het lokaal te hebben gezien nadat alle tentamens waren ingeleverd en iedereen weg was. Derhalve heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat zijn later gevonden tentamenwerk zonder enige bemoeienis van hem ergens anders terecht is gekomen. De examencommissie heeft onder deze omstandigheden terecht gemeend dat het resultaat van het tentamen niet kon worden vastgesteld op basis van het later in een ander lokaal gevonden tentamen.

2.3.2 Mede gelet op het voorgaande staat vast dat appellant in de propedeutische fase minder dan de vereiste 45 EC heeft behaald, namelijk 30 EC. Op grond hiervan kon een bindend negatief studieadvies worden gegeven. Appellant betoogt tevergeefs dat het CBE heeft miskend dat het negatief bindend studieadvies niet gegeven had mogen worden in verband met zijn faalangst die door de beschuldigingen van onregelmatigheden bij de tentamens Business English en Financiële Calculaties weer is gaan opspelen. Daartoe is in de eerste plaats van belang dat appellant die bijzondere omstandigheid niet zo spoedig mogelijk heeft gemeld bij de examencommissie, zoals artikel 23, twaalfde lid, van de OER voorschrijft. Voorts heeft de studentendecaan verklaard dat hij het beroep van appellant op bijzondere omstandigheden niet kan ondersteunen. Ook zou appellant, daargelaten of de faalangst ertoe heeft geleid dat appellant het vak Logistiek niet heeft behaald, niet voldoende studiepunten hebben gehad voor een positief studieadvies, indien hij het tentamen Logistiek wel zou hebben behaald. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat er zodanig causaal verband bestaat tussen de gestelde faalangst en het aantal behaalde studiepunten dat van het geven van een negatief bindend studieadvies had moeten worden afgezien.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/261
Rechter(s)	: mrs. Borman, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak	: 8 juli 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: [instellings-]collegegeld, eerste maal, opleiding op het gebied van onderwijs
Artikelen	: WHW artikel 1.1 aanhef en onderdeel m, 7.3, 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel a, 7.46; Awb artikel 7:12; Studentenstatuut HvA artikel 3.10
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5 Voor het oordeel dat de lerarenopleiding Engels aan de hogeschool en die aan de Hogeschool Utrecht niet een en dezelfde opleiding zijn, zoals verweerder in het verweerschrift en ter zitting heeft betoogd, bestaat geen grond. De opleidingen zijn immers onder dezelfde code in het Croho geregistreerd en beide leiden studenten op tot tweedegraads leraar Engels. Dat, naar gesteld, de onderwijsprogramma's van de opleidingen verschillen, maakt dit niet anders. Uit het voorgaande volgt dat appellant, binnen dezelfde opleiding, slechts van onderwijsinstelling is gewisseld en hiermee volgens de wet nog immer voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs volgt, als bedoeld in artikel 7.45a, tweede lid, van de WHW. Verweerder heeft hem derhalve ten onrechte tegengeworpen dat hij niet voldoet aan de eis in artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: de hogeschool), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 9 juli 2012 heeft verweerder appellant meegedeeld dat hij voor het volgen van de lerarenopleiding Engels aan de hogeschool het verhoogd wettelijk collegegeld is verschuldigd.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij verweerder bezwaar gemaakt.

Bij beslissing van 12 november 2012 heeft verweerder, voor zover thans van belang, de beslissing van 9 juli 2012 ingetrokken en appellant meegedeeld dat hij voor het volgen van de lerarenopleiding Engels aan de hogeschool een instellingscollegegeld van € 7.375 is verschuldigd.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 maart 2013, waar appellant en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

Na het sluiten van het onderzoek ter zitting heeft het College het onderzoek heropend en de zaak verwezen naar een meervoudige kamer. Met toestemming van partijen is geen nadere zitting gehouden.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1.1, aanhef en onder m, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is een opleiding: een bacheloropleiding of een masteropleiding als bedoeld in artikel 7.3 waarvoor accreditatie is verleend of die een toets nieuwe opleiding met positief gevolg heeft ondergaan.

Ingevolge artikel 7.3 van de wet wordt elke opleiding op de voet van titel 3 van hoofdstuk 6 geregistreerd in het Centraal register opleidingen hoger onderwijs (hierna: Croho).

Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student, die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een opleiding aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge het tweede lid geldt de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid is een student die niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

In artikel 3.10 van het Studentenstatuut van de hogeschool zijn de regels neergelegd voor de toepassing van de hiervoor weergegeven artikelen van de WHW.

2.2. Niet in geschil is dat appellant in het bezit is van een bachelorgraad dan wel een daaraan gelijkgestelde graad. In 2009 heeft appellant de lerarenopleiding Engels aan de Hogeschool Utrecht gevolgd, maar deze niet afgerond. De lerarenopleidingen Engels aan de hogeschool en die aan de Hogeschool Utrecht staan in het Croho onder dezelfde opleidingscode geregistreerd.

2.3. Aan de beslissing van 12 november 2012 ligt ten grondslag dat appellant het instellingscollegegeld is verschuldigd, omdat hij reeds in het bezit van een bachelorgraad is en hiermee niet voldoet aan de voorwaarden in artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW. Het tweede lid van voormelde bepaling is niet van toepassing, omdat appellant reeds in 2009 een lerarenopleiding Engels heeft gevolgd, aldus verweerder.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat de uitzondering in artikel 7.45a, tweede lid, van de WHW wel degelijk op hem van toepassing is. Hiertoe voert hij aan dat hij voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs volgt, aangezien hij de lerarenopleiding Engels aan de Hogeschool Utrecht niet heeft afgerond, maar heeft gestaakt en slechts van onderwijsinstelling is gewisseld.

2.5. Voor het oordeel dat de lerarenopleiding Engels aan de hogeschool en die aan de Hogeschool Utrecht niet een en dezelfde opleiding zijn, zoals verweerder in het verweerschrift en ter zitting heeft betoogd, bestaat geen grond. De opleidingen zijn immers onder dezelfde code in het Croho geregistreerd en beide leiden studenten op tot tweedegraads leraar Engels. Dat, naar gesteld, de onderwijsprogramma's van de opleidingen verschillen, maakt dit niet anders. Uit het voorgaande volgt dat appellant, binnen dezelfde opleiding, slechts van onderwijsinstelling is gewisseld en hiermee volgens de wet nog immer voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs volgt, als bedoeld in artikel 7.45a, tweede lid, van de WHW. Verweerder heeft hem derhalve ten onrechte tegengeworpen dat hij niet voldoet aan de eis in artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW.

Het betoog slaagt.

2.6. Het beroep is gegrond. De beslissing van 12 november 2012 dient wegens strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht te worden vernietigd.

2.7. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt het beslissing van verweerder van 12 november 2012;
III. gelast dat de Hogeschool van Amsterdam aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer : 2012/263
Rechter(s) : mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak : 7 mei 2013
Partijen : Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Belangenafweging, beroepsgang, doorzending, LIO-stage, ten overvloede

Artikelen	: Awb artikel 6:15, 7:1
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Uit de bewoordingen van de brief van 28 maart 2012 valt af te leiden dat de schrijver ervan er op dat moment van uitging dat appellant geen verzoek om inschrijving had gedaan. Deze brief houdt derhalve geen afwijzing in van het op die dag door appellant gedane verzoek. Nu de brief van 7 september 2012 er uitsluitend toe strekt dat het door appellant gemaakte bezwaar gegrond wordt verklaard, is eerst op 12 november 2012 op het door appellant ingediende verzoek om inschrijving beslist. Dit betekent dat het beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. Het College zal het beroepschrift op de voet van artikel 6:15 van de Awb aan verweerder ter behandeling als bezwaarschrift doorzenden. In de te nemen beslissing dient verweerder in ieder geval de vraag te beantwoorden of, en zo ja waarom, het voor appellant voor het afronden van de opleiding noodzakelijk is om de zogenaamde LIO-stage te volgen, dan wel een alternatief studieprogramma mogelijk is. Tevens dient een eventueel oordeel dat het belang van appellant om, indien directe beroepsuitoefening niet mogelijk is, eventueel over een aantal jaren als leraar techniek werkzaam te zijn, niet opweegt tegen de belangen die door de afwijzing van het verzoek om inschrijving worden gediend, nader te worden gemotiveerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Op 12 november 2012 heeft verweerder, voor zover thans van belang, een door appellant ingediend verzoek om voor de opleiding voor leraar techniek te worden ingeschreven afgewezen.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 april 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. J.L.A. Helmer, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt onder meer dat het door hem ingestelde beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat de beslissing van 12 november 2012 een beslissing is waartegen ingevolge artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) bezwaar kan worden gemaakt, zodat daartegen geen beroep kon worden ingesteld.

2.2. Bij brief van 28 maart 2012 heeft de voorzitter van het Domein Onderwijs en Opvoeding van de hogeschool appellant medegedeeld dat, indien hij een verzoek om inschrijving voor de opleiding voor leraar techniek zal doen, dit verzoek waarschijnlijk zal worden afgewezen.

Op 28 maart 2012 heeft appellant zodanig verzoek gedaan.

Op 6 mei 2012 heeft appellant bezwaar tegen de brief van 28 maart 2012 gemaakt.

Op 25 augustus 2012 heeft de geschillenadviescommissie van de hogeschool verweerder geadviseerd het door appellant gemaakte bezwaar gegrond te verklaren, omdat de examencommissie niet om advies is gevraagd.

Bij brief van 7 september 2012, heeft verweerder appellant, onder verwijzing naar het advies van de geschillenadviescommissie, meegedeeld dat het door hem gemaakte bezwaar gegrond wordt verklaard.

In de beslissing van 12 november 2012 is appellant, onder verwijzing naar een negatief advies van de examencommissie, meegedeeld dat het verzoek om inschrijving wordt afgewezen en het bezwaar ongegrond wordt verklaard.

2.3. Uit de bewoordingen van de brief van 28 maart 2012 valt af te leiden dat de schrijver ervan er op dat moment van uitging dat appellant geen verzoek om inschrijving had gedaan. Deze brief houdt derhalve geen afwijzing in van het op die dag door appellant gedane verzoek. Nu de brief van 7 september 2012 er uitsluitend toe strekt dat het door appellant gemaakte bezwaar gegrond wordt verklaard, is eerst op 12 november 2012 op het door appellant ingediende verzoek om inschrijving beslist. Dit betekent dat het beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. Het College zal het beroepschrift op de voet van artikel 6:15 van de Awb aan verweerder ter behandeling als bezwaarschrift doorzenden.

In de te nemen beslissing dient verweerder in ieder geval de vraag te beantwoorden of, en zo ja waarom, het voor appellant voor het afronden van de opleiding noodzakelijk is om de zogenaamde LIO-stage te volgen, dan wel een alternatief studieprogramma mogelijk is. Tevens dient een eventueel oordeel dat het belang van appellant om, indien directe beroepsuitoefening niet mogelijk is, eventueel over een aantal jaren als leraar techniek werkzaam te zijn, niet opweegt tegen de belangen die door de afwijzing van het verzoek om inschrijving worden gediend, nader te worden gemotiveerd.

2.4. Het beroep is niet-ontvankelijk.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2012/264 [zie ook 2012/215]
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 5 maart 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, dyslexie, functiestoornis
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6; Reglement studieadvies en afwijzing Hogeschool Rotterdam artikel 2.1, 2.4 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Bij uitspraak van heden in zaak nr. 2012/215 (www.cbho.nl) heeft het College geoordeeld dat het CBE terecht geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellante om een mondelinge toelichting op haar portfolio voor het vak CA4 te mogen geven niet heeft mogen afwijzen. In dat kader heeft het College overwogen dat de examencommissie deugdelijk heeft gemotiveerd waarom voldoende tegemoet is gekomen aan de belemmeringen die appellante vanwege haar dyslexie ondervindt en dat de door appellante overgelegde e-mail van de studentendecaan en de verklaring van [naam 2] niet tot een ander oordeel leiden. Gelet hierop, biedt hetgeen appellante heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de directeur van het Instituut voor Gezondheidszorg haar een bindend negatief studieadvies voor de opleiding Verloskunde heeft mogen geven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 10 juli 2012 heeft de directeur van het Instituut voor Gezondheidszorg appellante een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding Verloskunde.

Bij beslissing van 9 november 2012 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting gevoegd behandeld met dat in zaak nr. 2012/215 op 21 januari 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. M.M. de Jonge, advocaat te Utrecht, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe, en L.M.A. van Eijndhoven namens de examencommissie en M. van Haren namens de directie van het Instituut voor Gezondheidszorg zijn verschenen. Na de zitting zijn de zaken gesplitst.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacherloropleiding.
Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet voldoet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 2.1 van het Reglement studieadvies en afwijzing (hierna: het Reglement) wordt aan iedere student aan het einde van diens tweede jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse, deeltijdse of duale variant van een bacheloropleiding, advies uitgebracht over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten deze bacheloropleiding.

Ingevolge artikel 2.4, eerste lid, voor zover thans van belang, krijgen studenten die aan het einde van het tweede jaar van inschrijving in de propedeuse van een bacheloropleiding het propedeutisch getuigschrift nog niet hebben behaald een afwijzing.

2.2. Bij de beslissing van 10 juli 2012 heeft appellante een bindend negatief studieadvies gekregen voor de opleiding Verloskunde, omdat zij aan het einde van het tweede jaar van inschrijving in de propedeuse van die opleiding het propedeutisch getuigschrift nog niet had behaald.

2.3. Appellante betoogt dat het CBE in zijn beslissing ten onrechte heeft overwogen dat op verzoek van haar gemachtigde een nieuwe hoorzitting is gepland. Volgens appellante heeft zij juist bezwaar gemaakt tegen de aanvulling van het verweer en het aanbod van het instellingsbestuur om zijn verweer nader toe te lichten.

2.3.1. Het is primair aan het CBE om te bepalen of een extra hoorzitting nodig is voor de beoordeling van de zaak. Er bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het CBE in dit geval geen extra zitting had mogen houden of de directeur van het Instituut voor Gezondheidszorg niet in de gelegenheid had mogen stellen zijn standpunt nader te onderbouwen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellante op de nadere motivering van de directeur heeft kunnen reageren. Het betoog faalt dan ook.

2.4. Appellante betoogt voorts dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de directeur van het Instituut voor Gezondheidszorg haar een bindend negatief studieadvies voor de opleiding Verloskunde heeft mogen geven. Volgens appellante heeft het CBE miskend dat de onvoldoendes die zij heeft behaald voor het vak Competentie Assessment 4 (hierna: CA4), dat

onderdeel uitmaakt van de opleiding Verloskunde, te wijten zijn aan haar dyslexie. In dat verband heeft zij gewezen op een
e-mail van de studentendecaan en een verklaring van drs. D.E. de Vos-Bron, waarin deze adviseren appellante een mondelinge toelichting te laten geven op het portfolio voor het vak CA4.

2.4.1. Bij uitspraak van heden in zaak nr. 2012/215 (www.cbho.nl) heeft het College geoordeeld dat het CBE terecht geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellante om een mondelinge toelichting op haar portfolio voor het vak CA4 te mogen geven niet heeft mogen afwijzen. In dat kader heeft het College overwogen dat de examencommissie deugdelijk heeft gemotiveerd waarom voldoende tegemoet is gekomen aan de belemmeringen die appellante vanwege haar dyslexie ondervindt en dat de door appellante overgelegde e-mail van de studentendecaan en de verklaring van [naam 2] niet tot een ander oordeel leiden. Gelet hierop, biedt hetgeen appellante heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de directeur van het Instituut voor Gezondheidszorg haar een bindend negatief studieadvies voor de opleiding Verloskunde heeft mogen geven.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/265 en 265.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 21 januari 2013
Partijen	: Verzoeker tegen Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: Diplomafraude, falsificatie, inschrijvingsgegevens, kortsluiting, rechtsbeginselen, restitutie, toelating, vertrouwensbeginsel, voorlopige voorziening, 21+ toets,
Artikelen	: WHW artikel 7.24, 7.29; Awb artikel 8:81, 8:86; Inschrijvingsregeling HU artikel 12
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.2. Blijkens het dossier en hetgeen namens verweerder tijdens de zitting is verklaard, is de overgelegde gehavende kopie van de brief met betrekking tot een verklaring 21+ toets een falsificatie. Gelet op de redenen die verweerder daarvoor heeft gegeven ziet de Voorzitter geen grond om dat oordeel voor onjuist te houden. 2.5.3. Verweerder heeft genoegzaam aannemelijk gemaakt dat verzoeker niet beschikt over een voor de toelating tot de opleiding rechtsgeldig diploma dan wel verklaring 21+ toets. Verzoeker heeft dit niet kunnen weerleggen. Voor het betoog van verzoeker dat verweerder zelf de zaak heeft vervalst geeft het dossier geen aanleiding. Gelet op de hiervoor weergegeven artikelen van de WHW moet dan ook worden geoordeeld dat verzoeker ten onrechte is ingeschreven voor zijn opleiding. Nu die onterechte inschrijving door toedoen van verzoeker is tot stand gekomen mocht verweerder die inschrijving ongedaan maken vanaf de eerste inschrijving. De WHW noch rechtsbeginselen staan daaraan in de weg. Ook het feit dat in 2008 de valsheid van het Havo-diploma niet is onderkend geeft geen aanleiding voor het oordeel dat verzoeker daaraan gerechtvaardigde verwachtingen kon ontlenen. Verzoeker wist immers dat het Havo-diploma had en wist toen ook dat dat zijn inschrijving niet op de verklaring 21+ toets was gebaseerd. 2.5.4. Evenmin kan worden volgehouden dat verweerder, door geruime tijd af te (blijven) gaan op het bij de inschrijving overgelegde vervalste Havo-

diploma niet langer het recht toekomt gevolgen te verbinden aan de valsheid van die verklaring, zodra hij deze valsheid bemerkt.
2.6. Restitutie collegegeld/schadevergoeding
In de bestreden beslissing is bepaald dat door verweerder niet tot restitutie van de betaalde collegegelden wordt overgegaan. Naar het oordeel van de Voorzitter heeft verweerder aldus niet onrechtmatig gehandeld. Immers, in de WHW is geen bepaling aan te wijzen die verweerder zou verplichten tot restitutie over te gaan, indien een inschrijving ongedaan wordt gemaakt omdat die inschrijving heeft plaatsgevonden op grond van door betrokkene overgelegde onjuiste gegevens.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 2 oktober 2012 heeft de faculteitsdirecteur van de opleiding de toelating en inschrijving voor de studiejaren 2004 tot 2012 ingetrokken
verweerder verzoeker meegedeeld dat hij niet wordt ingeschreven voor de bachelor-opleiding Sociologie voor het studiejaar 2012-2013, omdat een toelaatbare vooropleiding ontbreekt.

Bij brieven van 1 en 2 oktober 2012 heeft verzoeker beroep bij verweerder ingesteld.

Bij beslissing van 19 december 2012 heeft verweerder het daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard

Bij brief bij het College binnengekomen op 28 december 2012, heeft verzoeker daartegen beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Verzoeker heeft nog een nader stuk ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 januari 2013, waar verzoeker in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S. Jurkovich en C.J.P.M. Bossers, directeur Bedrijfsvoering van de faculteit Economie en Management, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Artikel 7.24, tweede lid, van de WHW - voor zover hier van belang - luidt:
"2. Onverminderd het derde lid geldt voor de inschrijving voor een opleiding in het hoger beroepsonderwijs als vooropleidingseis het bezit van:
a. het diploma voorbereidend wetenschappelijk onderwijs, bedoeld in artikel 7 van de Wet op het voortgezet onderwijs,

b. het diploma voorbereidend wetenschappelijk onderwijs, bedoeld in artikel 7 van de Wet voortgezet onderwijs BES,
c. het diploma hoger algemeen voortgezet onderwijs, bedoeld in artikel 8 van de Wet op het voortgezet onderwijs,
d. het diploma hoger algemeen voortgezet onderwijs, bedoeld in artikel 8 van de Wet voortgezet onderwijs BES,
e. het diploma van een middenkaderopleiding of van een specialistenopleiding als bedoeld in artikel 7.2.2, eerste lid, onder d, onderscheidenlijk e, van de Wet educatie en beroepsonderwijs, (...)"

Artikel 7.29, eerste en tweede lid, van de WHW luiden:
"1. Het instellingsbestuur kan personen van eenentwintig jaar en ouder die niet voldoen aan de in artikel 7.24, eerste onderscheidenlijk tweede lid, bedoelde vooropleidingseis noch daarvan krachtens artikel 7.28 zijn vrijgesteld, van die vooropleidingseis vrijstellen, indien zij bij een onderzoek door een door het instellingsbestuur in te stellen commissie hebben blijk gegeven van geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs en van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs.
2. De bij het onderzoek te stellen eisen worden opgenomen in de onderwijs- en examenregeling."

2.4. Artikel 12 Toelatingsonderzoek Inschrijvingsregeling HU luidt, voor zover hier van belang, als volgt:
"1. De faculteitsdirecteur kan personen die op 1 september van het studiejaar waarvan om inschrijving wordt verzocht eenentwintig jaar of ouder zijn, en die niet voldoen aan de in artikel 11 lid 1 gestelde vooropleidingseis, van die vooropleidingseis vrijstellen indien zij bij een onderzoek door de examencommissie of een door de faculteitsdirecteur aan te wijzen andere commissie, blijk hebben gegeven van:
a. geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs en
b. van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs(7.29.1);
c. van voldoende beheersing van de Engelse taal ingeval de opleiding in de Engelse taal wordt aangeboden voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs.
(…)
3. De toelatingseisen per opleiding voor een bepaald studiejaar worden door of namens de faculteitsdirecteur vastgesteld en uiterlijk in november van het voorafgaande studiejaar op de HU-brede internetsite http://www.toelatingsonderzoek.hu.nl bekend gemaakt. Voor nieuwe opleidingen kan van deze termijn worden afgeweken, met dien verstande dat de toelatingseisen zo spoedig mogelijk bekend gemaakt worden."

2.5.1. Bij controle van de inschrijvingsgegevens naar aanleiding van een anonieme melding in de zomer van 2012 is verweerder gebleken dat verzoeker in 2004 is ingeschreven op basis van een blijkens stempel op 15 juni 2004 ingeleverd Havo-diploma van 10 juni 2000 en dat dat Havo-diploma is vervalst. Er zijn verschillen tussen diploma en cijferlijst geconstateerd die niet verklaarbaar zijn en de instelling voor middelbaar onderwijs die het diploma zou hebben uitgereikt, heeft verklaard dat dat niet het geval is. Verzoeker heeft ter zitting nogmaals bevestigd dat het juist is dat hij nooit een Havo-diploma heeft behaald maar er wel kennis van droeg dat dit in zijn dossier zat. Voorts heeft hij blijkens het dossier en ter zitting al ruim voor 2008 geconstateerd dat zijn inschrijving bij de hogeschool was gebaseerd op een Havo-diploma en niet op een verklaring 21+toets. Hij heeft dit evenwel nimmer aan verweerder gemeld.

2.5.2. Blijkens het dossier en hetgeen namens verweerder tijdens de zitting is verklaard, is de overgelegde gehavende kopie van de brief met betrekking tot een verklaring 21+ toets een falsificatie. Gelet op de redenen die verweerder daarvoor heeft gegeven ziet de Voorzitter geen grond om dat oordeel voor onjuist te houden.

2.5.3. Verweerder heeft genoegzaam aannemelijk gemaakt dat verzoeker niet beschikt over een voor de toelating tot de opleiding rechtsgeldig diploma dan wel verklaring 21+ toets. Verzoeker heeft dit niet kunnen weerleggen. Voor het betoog van verzoeker dat verweerder zelf de zaak heeft vervalst geeft het dossier geen aanleiding. Gelet op de hiervoor weergegeven artikelen van de WHW moet dan ook worden geoordeeld dat verzoeker ten onrechte is ingeschreven voor zijn opleiding. Nu die onterechte inschrijving door toedoen van verzoeker is tot stand gekomen mocht verweerder die inschrijving ongedaan maken vanaf de eerste inschrijving. De WHW noch rechtsbeginselen staan daaraan in de weg. Ook het feit dat in 2008 de valsheid van het Havo-diploma niet is onderkend geeft geen aanleiding voor het oordeel dat verzoeker daaraan gerechtvaardigde verwachtingen kon ontlenen. Verzoeker wist immers dat het Havo-diploma had en wist toen ook dat dat zijn inschrijving niet op de verklaring 21+ toets was gebaseerd.

2.5.4. Evenmin kan worden volgehouden dat verweerder, door geruime tijd af te (blijven) gaan op het bij de inschrijving overgelegde vervalste Havo-diploma niet langer het recht toekomt gevolgen te verbinden aan de valsheid van die verklaring, zodra hij deze valsheid bemerkt.

2.6. Restitutie collegegeld/schadevergoeding
In de bestreden beslissing is bepaald dat door verweerder niet tot restitutie van de betaalde collegegelden wordt overgegaan. Naar het oordeel van de Voorzitter heeft verweerder aldus niet onrechtmatig gehandeld. Immers, in de WHW is geen bepaling aan te wijzen die verweerder zou verplichten tot restitutie over te gaan, indien een inschrijving ongedaan wordt gemaakt omdat die inschrijving heeft plaatsgevonden op grond van door betrokkene overgelegde onjuiste gegevens.

2.7. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de Voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

Rrechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;

2. wijst de voorvoorziening af.

Zaaknummer	: 2012/266
Rechter[s]	: mr. Troostwijk
Datum	: 1 mei 2013
Trefwoorden	: Angst/paniekaanvallen, begeleiding, beoordeling, bijzondere omstandigheden, verlenging studieresultaten, taalachterstand, [groeps-/ individuele] tentamenopdracht
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 1 en 2 aanhef en onderdeel k; OER Hogeschool Inholland 2011-2012 artikel 32 lid 6 en 7
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen aanleiding gezien de weigering van de examencommissie de geldigheid van de studieresultaten te verlengen niet in stand te laten. Voor zover appellant heeft gesteld dat hij nog maar één vak moet doen en zijn scriptie al bijna is afgerond, heeft het CBE ter zitting aannemelijk gemaakt dat de scriptie van appellant zich nog in de beginfase bevindt. Wat betreft de stelling van appellant dat hij ten onrechte een 1,0 voor de groepsopdracht en een daarvoor vervangende opdracht heeft gekregen, geldt dat appellant niet tegen de beslissing van het CBE, waarbij zijn daartegen gemaakte bezwaar ongegrond is verklaard, in beroep is gegaan. De beoordeling daarvan kan thans niet aan de orde komen. Derhalve betoogt hij ook tevergeefs dat de vervangende opdracht onevenredig zwaar is in verhouding tot de groepsopdracht. Appellant kan evenmin worden gevolgd in zijn standpunt dat het CBE rekening had moeten houden met het feit dat zijn plan van aanpak voor de vervangende opdracht al drie keer is afgekeurd. De inhoud van het plan van aanpak staat evenmin in deze procedure ter beoordeling. Appellant kan, gelet op de in het dossier aanwezige stukken, voorts niet worden gevolgd in zijn standpunt dat hij onvoldoende begeleiding heeft gehad. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat van studenten op een HBO-opleiding enige mate van zelfstandigheid mag worden verwacht. Het voorgaande leidt dan ook niet tot de conclusie dat het CBE heeft miskend dat er zeer bijzondere redenen zijn als bedoeld in artikel 32, zevende lid, van de OER. De door appellant gestelde omstandigheden dat hij een taalachterstand en psychische problemen heeft, zijn evenmin zeer bijzondere redenen als vorenbedoeld. Indien een student vraagt om verlenging van de geldigheidsduur van studieresultaten op grond van bijzondere

omstandigheden is het aan de student aannemelijk te maken dat hij vanwege omstandigheden buiten zijn macht zijn opleiding niet voor het verstrijken van de geldigheidsduur heeft kunnen afronden. Dit geldt temeer in het onderhavige geval waarin de examencommissie die geldigheidsduur reeds eerder heeft verlengd. Appellant heeft ter onderbouwing van de door hem gestelde persoonlijke omstandigheden volstaan met het overleggen van een brief van een sociaal psychiatrisch verpleegkundige van 22 juni 2005 waarin wordt gesteld dat appellant sinds 2004 door de huisarts is aangemeld bij GGZ groep Europoort en in behandeling is in verband met angst- en paniekaanvallen. Hoewel aannemelijk is dat de psychische klachten in 2005 in enigerlei mate van invloed zijn geweest op het functioneren van appellant, kan uit de in het dossier aanwezige gegevens niet worden afgeleid dat appellant sinds die tijd niet kon studeren en daardoor de ontstane studievertraging heeft opgelopen. Dit geldt ook voor zijn gestelde taalachterstand. Nu appellant geen andere stukken heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn stelling, is niet aannemelijk gemaakt dat de studievertraging in zijn geheel is toe te rekenen aan de gestelde persoonlijke omstandigheden. Tenslotte heeft het CBE, gelet op de lange studieduur van appellant, zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat in verband met het wijzigen van het curriculum in de loop van de jaren een extra verlenging van de geldigheidsduur van zijn studieresultaten, mede gelet op de eerdere verlenging, niet in de rede ligt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 juli 2012 heeft de examencommissie Management Rotterdam/Den Haag van de Hogeschool InHolland het verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van enkele studieresultaten tot en met 31 oktober 2012, afgewezen.

Bij beslissing van 2 oktober 2012, verzonden op 16 november 2012, heeft het CBE het daartegen door appellant ingediende bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 december 2012, beroep ingesteld. Appellant heeft de gronden van beroep aangevuld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 april 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. B. Özateş, advocaat te Rotterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. S.E. van Oorschot en mr. C.E. Scheepstra, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder k, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet ter zake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder wordt ten minste begrepen, waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen.

Ingevolge artikel 32, zesde lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2011-2012 (hierna: de OER) kan van hen wie de geldigheidsduur van een tentamen verloopt in het studiejaar 2011-2012 de geldigheidsduur ervan door de examencommissie ten hoogste eenmaal met ten hoogste twaalf maanden worden verlengd.

Ingevolge artikel 32, zevende lid, kan de examencommissie, de decaan en de studieloopbaanbegeleider gehoord hebbende, de in dit artikel bedoelde termijnen met ten hoogste twaalf maanden verlengen wegens zeer bijzondere redenen.

2.3 Appellant is in 2003 gestart met de opleiding Management, Economie en Recht. Het CBE heeft overwogen dat de examencommissie het verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van de studieresultaten in redelijkheid heeft kunnen afwijzen, nu de geldigheidsduur reeds bij hoge uitzondering bij beslissing van
17 februari 2012 door de examencommissie is verlengd tot en met 31 augustus 2012 en appellant niet in staat is gebleken voor die tijd de opleiding af te ronden. Het CBE stelt in dit verband dat het curriculum van de opleiding sinds 2003 is gewijzigd en dat van zeer bijzondere redenen die het nogmaals verlengen van de geldigheidsduur van de studieresultaten rechtvaardigen niet is gebleken.

2.4 Appellant betoogt dat het CBE ondanks het bestaan van zeer bijzondere redenen als bedoeld in artikel 32, zevende lid, van de OER ten onrechte heeft geoordeeld dat de examencommissie zijn verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de door hem behaalde studieresultaten in redelijkheid heeft mogen afwijzen. Hij voert in dit verband aan dat hij uitsluitend nog de opdracht van de differentiatieminor 'HRM balanceren tussen mensen en organisatie II' dient te behalen. Daar voegt appellant aan toe dat hij voor die opdracht, die bestond uit een groepsopdracht, al een 8,0 heeft behaald, maar dat de docent hem ten onrechte een 1,0 heeft gegeven, omdat zijn bijdrage aan die opdracht onvoldoende zou zijn. Voorts stelt hij dat de opdracht die hij ter vervanging van de groepsopdracht heeft gekregen te zwaar is in verhouding tot die opdracht en dat het plan van aanpak voor de vervangende opdracht al drie keer is afgewezen, zodat hij niet in staat is geweest de opleiding voor 31 augustus 2012 af te ronden. Volgens appellant had vanuit de opleiding meer begeleiding moeten worden geboden, met name aan studenten waarvan de geldigheid van de studieresultaten zou komen te vervallen. Hij voert tevens aan dat het CBE in de door hem naar voren gebrachte omstandigheden, dat hij een taalachterstand heeft en dat hij tijdens de opleiding last heeft gehad van psychische klachten waarvoor hij in 2005 een behandeling heeft ondergaan, aanleiding had moeten zien te oordelen dat de examencommissie zijn verzoek om verlenging van zijn studieresultaten niet heeft kunnen afwijzen. Wat betreft het standpunt van het CBE dat het curriculum van de opleiding in de loop van de jaren is gewijzigd en daarom een verlenging van de geldigheid van de studieresultaten niet in de rede ligt, stelt appellant tenslotte dat een extra verlenging met nog twee maanden niet afdoet aan de kwaliteit van het af te geven diploma.

2.4.1. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen aanleiding gezien de weigering van de examencommissie de geldigheid van de studieresultaten te verlengen niet in stand te laten. Voor zover appellant heeft gesteld dat hij nog maar één vak moet doen en zijn scriptie al bijna is afgerond, heeft het CBE ter zitting aannemelijk gemaakt dat de scriptie van appellant zich nog in de beginfase bevindt. Wat betreft de stelling van appellant dat hij ten onrechte een 1,0 voor de groepsopdracht en een daarvoor vervangende opdracht heeft gekregen, geldt dat appellant niet tegen de beslissing van het CBE, waarbij zijn daartegen gemaakte bezwaar ongegrond is verklaard, in beroep is gegaan. De beoordeling daarvan kan thans niet aan de orde komen. Derhalve betoogt hij ook tevergeefs dat de vervangende opdracht onevenredig zwaar is in verhouding tot de groepsopdracht. Appellant kan evenmin worden gevolgd in zijn standpunt dat het CBE rekening had moeten houden met het feit dat zijn plan van aanpak voor de vervangende opdracht al drie keer is afgekeurd. De inhoud van het plan van aanpak staat evenmin in deze procedure ter beoordeling. Appellant kan, gelet op de in het dossier aanwezige stukken, voorts niet worden gevolgd in zijn standpunt dat hij onvoldoende begeleiding heeft gehad. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat van studenten op een HBO-opleiding enige mate van zelfstandigheid mag worden verwacht. Het voorgaande leidt dan ook niet tot de conclusie dat het CBE heeft miskend dat er zeer bijzondere redenen zijn als bedoeld in artikel 32, zevende lid, van de OER.

De door appellant gestelde omstandigheden dat hij een taalachterstand en psychische problemen heeft, zijn evenmin zeer bijzondere redenen als vorenbedoeld. Indien een student vraagt om verlenging van de geldigheidsduur van studieresultaten op grond van bijzondere omstandigheden is het aan de student aannemelijk te maken dat hij vanwege omstandigheden buiten zijn macht zijn opleiding niet voor het verstrijken van de geldigheidsduur heeft kunnen afronden. Dit geldt temeer in het onderhavige geval waarin de examencommissie die geldigheidsduur reeds eerder heeft verlengd. Appellant heeft ter onderbouwing van de door hem gestelde persoonlijke omstandigheden volstaan met het overleggen van een brief van een sociaal psychiatrisch verpleegkundige van

22 juni 2005 waarin wordt gesteld dat appellant sinds 2004 door de huisarts is aangemeld bij GGZ groep Europoort en in behandeling is in verband met angst- en paniekaanvallen. Hoewel aannemelijk is dat de psychische klachten in 2005 in enigerlei mate van invloed zijn geweest op het functioneren van appellant, kan uit de in het dossier aanwezige gegevens niet worden afgeleid dat appellant sinds die tijd niet kon studeren en daardoor de ontstane studievertraging heeft opgelopen. Dit geldt ook voor zijn gestelde taalachterstand. Nu appellant geen andere stukken heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn stelling, is niet aannemelijk gemaakt dat de studievertraging in zijn geheel is toe te rekenen aan de gestelde persoonlijke omstandigheden. Tenslotte heeft het CBE, gelet op de lange studieduur van appellant, zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat in verband met het wijzigen van het curriculum in de loop van de jaren een extra verlenging van de geldigheidsduur van zijn studieresultaten, mede gelet op de eerdere verlenging, niet in de rede ligt.
Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/267
Rechter[s]	: mr. Kleijn
Datum	: 12 juni 2013
Trefwoorden	: Bevoegdheid CBE, bevoegdheid examencommissie, colloquium doctum, gelijkheidsbeginsel, toelating, toelatingsonderzoek, vertrouwensbeginsel, vooropleidingseisen
Artikelen	: WHW artikel 7.29 lid 1 en 2, 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel g; OER bacheloropleiding Gezondheid en Leven VU artikel 9 lid 1, 3 en 5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.7. Het betoog van appellante dat verweerder niet heeft onderkend dat de examencommissie nader onderzoek had moeten verrichten naar de vraag in hoeverre de CCVX-toets Biologie en het colloquium doctum Biologie van de universiteit met elkaar overeenkomen, faalt. Nu het toelatingsonderzoek is opgedragen aan de examencommissie is het aan haar om te bepalen hoe dit onderzoek plaatsvindt. De examencommissie heeft zowel bij verweerder, als ter zitting bij het College, toegelicht dat beide toetsen inhoudelijk van elkaar verschillen en dat de CCVX-toets Biologie onvoldoende is om de geschiktheid voor de opleiding Gezondheid en Leven vast te stellen. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 oktober 2012 heeft de examencommissie van de opleiding Gezondheid en Leven van de universiteit een verzoek van appellante om vrijstelling van de eis dat het colloquium doctum Biologie met goed resultaat wordt afgerond, afgewezen en haar niet toegelaten tot deze opleiding.

Bij beslissing van 15 november 2012 heeft verweerder het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 maart 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. T.H. ten Wolde, advocaat te Arnhem, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, secretaris bij verweerder, zijn verschenen. Tevens is dr. J.T. de Cock Buning, voorzitter van de examencommissie, verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.29, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) kan het instellingsbestuur personen van eenentwintig jaar en ouder die niet voldoen aan de in artikel 7.24, eerste onderscheidenlijk tweede lid, bedoelde vooropleidingseis noch daarvan krachtens artikel 7.28 zijn vrijgesteld, van die vooropleidingseis vrijstellen, indien zij bij een onderzoek door een door het instellingsbestuur in te stellen commissie hebben blijk gegeven van geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs en van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs.
Ingevolge het tweede lid worden de bij het onderzoek te stellen eisen opgenomen in de onderwijs- en examenregeling.

Ingevolge 7.61, eerste lid, aanhef en onder g, is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van beslissingen van commissies als bedoeld in artikel 7.29, eerste lid.

In artikel 9, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van onder meer de bacheloropleiding Gezondheid en Leven (hierna: de OER) is bepaald dat de uitvoering van het toelatingsonderzoek bedoeld in artikel 7.29, tweede en derde lid, van de WHW (colloquium doctum) is opgedragen aan de examencommissie.
In het derde lid is bepaald dat de eisen die gesteld worden aan het toelatingsonderzoek staan vermeld in artikel 7.
In het vijfde lid is bepaald dat, voor zover thans van belang, het bewijs dat het colloquium doctum met goed resultaat is afgelegd, uitsluitend het studiejaar na het afleggen van het colloquium doctum toelating geeft tot de opleiding, waarvoor het colloquium doctum is afgelegd.

2.2. Appellante voldoet niet aan de vooropleidingseisen voor toelating tot de opleiding Gezondheid en Leven aan de universiteit. Zij heeft het voor deze opleiding voorgeschreven colloquium doctum afgelegd en daarbij het onderdeel Biologie niet met goed resultaat afgerond. Voor de opleiding Geneeskunde heeft zij een colloquium doctum afgelegd bij de landelijke Centrale Commissie Voortentamen (hierna: CCVX). Zij heeft de toets Biologie binnen dit colloquium doctum wel met goed resultaat afgerond.

2.3. Aan de beslissing van 15 november 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante het colloquium doctum Biologie voor de opleiding niet met goed resultaat heeft afgerond. Er kan volgens hem geen inhoudelijk oordeel worden geveld over het standpunt van de examencommissie dat appellante met het met goed resultaat afronden van de CCVX-toets Biologie, geen blijk heeft gegeven van geschiktheid voor de opleiding. Voorts faalt het door appellante gedane beroep op het gelijkheids- en vertrouwensbeginsel, aldus verweerder.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat onvoldoende is onderzocht of zij geschikt is voor de opleiding, als bedoeld in artikel 7.29, eerste lid, van de WHW. Laatstgenoemde bepaling en de relevante bepalingen in de OER bieden volgens haar ruimte om ook op andere wijze de geschiktheid van een potentiële student voor het desbetreffende onderwijs vast te stellen. Van deze ruimte heeft de universiteit voorheen ook gebruik gemaakt, nu een andere student eerder wel op basis van een bij de CCVX afgelegd colloquium doctum tot de opleiding Gezondheid en Leven is toegelaten. De universiteit heeft volgens appellante in dit geval niet mogen afwijken van de vaste gedragslijn dat bij de CCVX afgelegde toetsen toegang kunnen geven tot de opleiding en door dit te doen in strijd gehandeld met het vertrouwens- en het gelijkheidsbeginsel. Verder had nader onderzoek moeten plaatsvinden naar de vraag in hoeverre de CCVX-toets Biologie en het colloquium doctum Biologie van de universiteit met elkaar overeenkomen, aldus appellante.

2.5. In het verweerschrift heeft verweerder toegelicht dat het college van bestuur tussen 2008 en 2012, zonder tussenkomst van de examencommissie, twee studenten die niet voldeden aan de

vooropleidingseisen direct tot de opleiding heeft toegelaten. Eén van die studenten had ook een CCVX-toets behaald. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat appellante ook bij het college van bestuur bezwaar heeft gemaakt tegen de weigering haar toe te laten tot de opleiding en dat deze procedure wordt aangehouden in afwachting van de uitspraak op onderhavig beroep.

2.6. Ingevolge artikel 7.29, eerste lid, van de WHW berust de bevoegdheid om personen van de vooropleidingseisen voor een opleiding vrij te stellen, bij het bestuur van een instelling voor hoger onderwijs. Uit artikel 9 van de OER volgt dat in dit geval hierover een beslissing wordt genomen op basis van een door de examencommissie uit te voeren toelatingsonderzoek. In aanmerking genomen de in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder g, van de WHW neergelegde bevoegdheid van verweerder, lag bij hem uitsluitend de beslissing van de examencommissie over dit door haar ten aanzien van appellante uitgevoerde toelatingsonderzoek voor.

2.6. Het betoog van appellante dat verweerder niet heeft onderkend dat de examencommissie nader onderzoek had moeten verrichten naar de vraag in hoeverre de CCVX-toets Biologie en het colloquium doctum Biologie van de universiteit met elkaar overeenkomen, faalt. Nu het toelatingsonderzoek is opgedragen aan de examencommissie is het aan haar om te bepalen hoe dit onderzoek plaatsvindt. De examencommissie heeft zowel bij verweerder, als ter zitting bij het College, toegelicht dat beide toetsen inhoudelijk van elkaar verschillen en dat de CCVX-toets Biologie onvoldoende is om de geschiktheid voor de opleiding Gezondheid en Leven vast te stellen. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

2.7. De overige beroepsgronden betreffende het vertrouwens- en het gelijkheidsbeginsel hebben geen betrekking op het door de examencommissie uitgevoerde toelatingsonderzoek, maar op de wijze waarop het college van bestuur eerdere verzoeken om toelating heeft behandeld. Deze beroepsgronden kunnen derhalve niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep. Deze punten kunnen wel bij de thans nog lopende procedure bij het college van bestuur worden betrokken.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2012/268 en 2013/013.1
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 12 februari 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Dyslexie, gelijkheidsbeginsel, handicap, kortsluiting, procesorde, taak [deel]examencommissie, taaltoets, toezegging, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.12b lid 1 onder d; Awb artikel 8:81, 8:86
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Verzoeker stelt dat het CBE de nader ingediende stukken tussen het doen van de uitspraak op 28 september 2012 en de afsluiting van de procedure bij CBE, nog had moeten betrekken in die uitspraak, die eerst 12 november 2012 is verzonden. De Voorzitter is van oordeel dat deze stelling van verzoeker in strijd is met een goede procesorde die met zich brengt dat na sluiting van de zitting en vaststelling van de beslissing het CBE niet meer kan en mag ingaan op later ingebrachte stukken. (…) 2.5.1. De Voorzitter is met het CBE van oordeel dat de voornoemde deelexamencommissie gelet op het bepaalde in artikel 7.12b van de WHW een zelfstandige taak heeft ten aanzien van de opleiding verbonden aan vestiging Haarlem van de Hogeschool Inholland en niet gebonden is aan beleid dat voor andere vestigingen geldt.

2.5.2. Het CBE heeft ter zitting desgevraagd verklaard dat voor iedere opleiding een afzonderlijke taalvaardigheidstoets is ontwikkeld en dat deze een kwalitatieve eis is bij de studievoortgang en dat voor studenten met dyslexie een algemene taalvaardigheidstraining wordt geven waaraan een certificaat is verbonden. De toets en de training zijn niet gelijk. De Voorzitter is met het CBE van oordeel dat de deelexamencommissie gelet hierop op goede gronden heeft kunnen beslissen dat geen vrijstelling wordt verleend.
2.5.3. Nu zoals overwogen in 2.5.1 de deelexamencommissie eigen bevoegdheden heeft, is de Voorzitter van oordeel dat dit tevens geldt voor het verlenen van vrijstellingen. De deelexamencommissie is daarbij niet gebonden aan het geen deelexamencommissies bij de zelfde opleiding in andere vestigingsplaatsen van verweerders hogeschool beslissen. Van schending van het gelijkheidsbeginsel is dan ook geen sprake.
(…)
2.5.5. Evenmin is gebleken van uitdrukkelijke toezeggingen door daartoe bevoegde medewerkers van de opleiding. Verzoeker had op de hoogte kunnen zijn van hetgeen in de Regeling is bepaald en mocht gelet daarop er niet op vertrouwen dat de heer[naam] van het Taalcentrum bevoegd zich voor de opleiding bindend over vrijstellingen te uiten. Uitsluitend de examencommissie is daartoe bevoegd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 17 juli 2012 heeft de deelexamencommissie van het Domein Communicatie, Media en Muziek, opleiding MEM, het verzoek om vrijstelling van de taalvaardigheidstoets afgewezen.

Bij brief van 28 juli 2012 bij het CBE binnengekomen op 13 augustus 2012 heeft verzoeker daartegen bij het CBE beroep ingesteld.

Bij beslissing van 17 september 2012, verzonden op 12 en 30 november 2012, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij brief, binnengekomen bij het College op 24 december 2012, beroep ingesteld. Bij brief van 15 januari 2013 heeft hij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Verzoeker heeft nadere stukken ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 28 januari 2013, waar verzoeker in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. J. Breeveld, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C. Grimm, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een

voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Artikel 7.12b, luidt, voor zover hier van toepassing, als volgt:
"1. Naast de taken en bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 7.11 en 7.12, tweede lid, heeft een examencommissie de volgende taken en bevoegdheden:
(…)
d. het verlenen van vrijstelling voor het afleggen van één of meer tentamens."

2.4. Verzoeker stelt dat het CBE de nader ingediende stukken tussen het doen van de uitspraak op 28 september 2012 en de afsluiting van de procedure bij CBE, nog had moeten betrekken in die uitspraak, die eerst 12 november 2012 is verzonden. De Voorzitter is van oordeel dat deze stelling van verzoeker in strijd is met een goede procesorde die met zich brengt dat na sluiting van de zitting en vaststelling van de beslissing het CBE niet meer kan en mag ingaan op later ingebrachte stukken.
Het betoog faalt.

2.5.Verzoeker stelt dat het certificaat taaltraining voor dyslectische studenten gelijk is aan de reguliere taalvaardigheidstoets [2401OMJ144C] van de opleiding en dat de examencommissie MEM hem op die grond vrijstelling daarvan had dienen te verlenen.
En voorts dat indien aan een andere vestigingsplaats van verweerders hogeschool voor dezelfde opleiding het voornoemde certificaat gelijk wordt gesteld met de taalvaardigheidstoets de deelexamencommissie in de vestigingsplaats Haarlem geen vrijheid heeft daarvan af te wijken. Tevens zou zijn toegezegd dat deze toets in de plaats zou treden van de taalvaardigheidstoets.

2.5.1. De Voorzitter is met het CBE van oordeel dat de voornoemde deelexamencommissie gelet op het bepaalde in artikel 7.12b van de WHW een zelfstandige taak heeft ten aanzien van de opleiding verbonden aan vestiging Haarlem van de Hogeschool Inholland en niet gebonden is aan beleid dat voor andere vestigingen geldt.
Het betoog faalt.

2.5.2. Het CBE heeft ter zitting desgevraagd verklaard dat voor iedere opleiding een afzonderlijke taalvaardigheidstoets is ontwikkeld en dat deze een kwalitatieve eis is bij de studievoortgang en dat voor studenten met dyslexie een algemene taalvaardigheidstraining wordt geven waaraan een certificaat is verbonden. De toets en de training zijn niet gelijk. De Voorzitter is met het CBE van oordeel dat de deelexamencommissie gelet hierop op goede gronden heeft kunnen beslissen dat geen vrijstelling wordt verleend.

2.5.3. Nu zoals overwogen in 2.5.1 de deelexamencommissie eigen bevoegdheden heeft, is de Voorzitter van oordeel dat dit tevens geldt voor het verlenen van vrijstellingen. De deelexamencommissie is daarbij niet gebonden aan het geen deelexamencommissies bij de zelfde opleiding in andere vestigingsplaatsen van verweerders hogeschool beslissen. Van schending van het gelijkheidsbeginsel is dan ook geen sprake.

2.5.4. De Voorzitter is verder van oordeel dat de deelexamencommissie op goede gronden heeft geoordeeld dat het verzoek om vrijstelling dient te worden afgewezen.
De Voorzitter overweegt daartoe dat de af te leggen reguliere taalvaardigheidstoets een andere toets is dan die voor dyslectische studenten. Laatste genoemde toets is bedoeld om hen te helpen beter aan het onderwijs te kunnen deelnemen, terwijl eerst genoemde toets een onderdeel is van het eerstejaars curriculum van de opleiding.
Het betoog faalt.

2.5.5. Evenmin is gebleken van uitdrukkelijke toezeggingen door daartoe bevoegde medewerkers van de opleiding. Verzoeker had op de hoogte kunnen zijn van hetgeen in de Regeling is bepaald en mocht gelet daarop er niet op vertrouwen dat de heer [naam] van het Taalcentrum bevoegd zich voor de opleiding bindend over vrijstellingen te uiten. Uitsluitend de examencommissie is daartoe bevoegd.

2.6. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de Voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE ten onrechte de afwijzing van het vrijstellingsverzoek in stand heeft gelaten.

2.7. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de Voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;

2. wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/002.6
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 29 januari 2013
Partijen	: Verzoeker tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Coulance verweerder, forumkeuze aan verzoeker, verzoek proceskostenveroordeling,
Artikelen	: WHW artikel 7:63a lid 5; Awb artikel 8:83 lid 3, 8:84 lid 4, 8:75, 8:75a
Uitspraak	: Verzoek toegewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Uit deze brief moet worden afgeleid dat verweerder geheel aan verzoeker is tegemoetgekomen. Voor zover verweerder stelt dat verzoeker louter uit coulance alsnog is ingeschreven, wordt overwogen dat die stelling geen steun vindt in voormelde brief. 2.5. Het betoog van verweerder dat de in verband met het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening opgekomen proceskosten voor rekening van verzoeker dienen te blijven, omdat hij heeft nagelaten om op voet van artikel 7:63a, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek om versnelde behandeling van het door hem gemaakte bezwaar te vragen, faalt evenzeer. Deze aan verzoeker toekomende mogelijkheid stond, wat daar verder van zij, er niet aan in de weg dat hij de voorzitter om het treffen van een voorlopige voorziening kon en mocht verzoeken en leidt er niet toe dat geen toepassing aan artikel 8:75a, eerste lid, van de Awb kan en behoort te worden gegeven.

Uitspraak van de voorzitter van het College, met toepassing van artikel 8:83, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, op het verzoek van:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoeker,

om proceskostenveroordeling na intrekking van een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening.

1. Procesverloop

Op 4 oktober 2012 heeft het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam (hierna: verweerder) geweigerd verzoeker per 1 september 2012 in te schrijven voor de bacheloropleiding sociologie.

Tegen die beslissing heeft verzoeker op 22 oktober 2012 bij hem bezwaar gemaakt.

Voorts heeft hij de voorzitter op 18 december 2012 verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Op 7 januari 2013 heeft hij dat verzoek ingetrokken en de voorzitter verzocht verweerder te verwijzen in de bij hem in verband met de behandeling van het verzoek opgekomen proceskosten.

Verweerder heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:84, vierde lid, gelezen in verbinding met artikel 8:75a, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan, in geval van intrekking van het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening, omdat het bestuursorgaan geheel of gedeeltelijk aan de indiener van het verzoekschrift is tegemoetgekomen, dat bestuursorgaan bij afzonderlijke uitspraak in de proceskosten, bedoeld in artikel 8:75 van die wet, worden verwezen.

2.2. Met zijn verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening beoogde verzoeker in afwachting van de beslissing van verweerder op het door hem gemaakte bezwaar te worden ingeschreven voor de bacheloropleiding sociologie.

2.3. Bij brief van 7 januari 2013 heeft verweerder verzoeker medegedeeld dat het in dat bezwaar aanleiding heeft gezien om de weigering te herzien en hem per 1 september 2012 voor de opleiding in te schrijven. Daartoe heeft het in aanmerking genomen dat bij de hoorzitting is gebleken dat verzoeker tijdens de inschrijfperiode over de uiterlijke termijn, waarop aan de vereisten voor inschrijving moest worden voldaan, tegenstrijdig is geïnformeerd.

2.4. Uit deze brief moet worden afgeleid dat verweerder geheel aan verzoeker is tegemoetgekomen. Voor zover verweerder stelt dat verzoeker louter uit coulance alsnog is ingeschreven, wordt overwogen dat die stelling geen steun vindt in voormelde brief.

2.5. Het betoog van verweerder dat de in verband met het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening opgekomen proceskosten voor rekening van verzoeker dienen te blijven, omdat hij heeft nagelaten om op voet van artikel 7:63a, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek om versnelde behandeling van het door hem gemaakte bezwaar te vragen, faalt evenzeer. Deze aan verzoeker toekomende mogelijkheid stond, wat daar verder van zij, er niet aan in de weg dat hij de voorzitter om het treffen van een voorlopige voorziening kon en mocht verzoeken en leidt er niet toe dat geen toepassing aan artikel 8:75a, eerste lid, van de Awb kan en behoort te worden gegeven.

2.6. Het verzoek dient als kennelijk gegrond op na te melden wijze te worden toegewezen.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoende:

veroordeelt het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam tot vergoeding aan W. van Otten van de bij hem in verband met de behandeling van het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 472,00 (zegge: vierhonderdtweeënzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het bedrag dient door het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam aan [naam] te worden betaald.

Zaaknummer	: 2013/003
Rechter(s)	: mrs. Troostwijk, Lubberdink, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 9 juli 2013
Partijen	: Appellante tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: [instellings-]collegegeld, discriminatie, hardheidsclausule, indirect onderscheid, intrekken diploma, tweede opleiding
Artikelen	: WHW artikel 7.45a, 7.46 lid 1, 5; Wet gelijke behandeling mannen en vrouwen artikel 1 aanhef en onderdeel c, 4 lid 1, 6; Regeling Aanmelding en Inschrijving VU 2012-2013 artikel 10 lid 5, 15
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Het College heeft in de uitspraak van 20 december 2012 in

zaak nr. 2012/146 (www.cbho.nl) inzake het beroep van appellante tegen het door haar verschuldigde instellingscollegegeld voor het studiejaar 2011-2012 reeds geoordeeld dat het college van bestuur in de poging van appellante om haar aanvraag voor het diploma voor de opleiding Health Sciences in te trekken met juistheid geen grond heeft gezien om met toepassing van de hardheidsclausule het instellingscollegegeld te matigen. Daartoe is overwogen dat de aanvraag reeds was verzonden naar de Dienst Onderwijs Uitvoering op het moment dat zij verzocht de aanvraag te annuleren, dat het diploma ook is uitgereikt op 24 oktober 2010. Appellante heeft thans geen feiten en omstandigheden naar voren gebracht die het College aanleiding geven anders te oordelen dan in de uitspraak van 20 december 2012.
(…)
2.4.2 Vast staat dat appellante ingevolge artikel 7.45a, van de WHW, het instellingscollegegeld is verschuldigd. Voor zover al geoordeeld zou moeten worden dat van indirect onderscheid sprake is, omdat het college van bestuur weigert om in dit geval in afwijking van de wettelijke regeling omtrent het instellingscollegegeld van appellante als vrouw een lager collegegeld te vragen, bestaat daarvoor naar het oordeel van het College een objectieve rechtvaardiging als bedoeld in artikel 6 van de Wet gelijke behandeling mannen en vrouwen. Zoals het College reeds heeft overwogen (uitspraak van 23 april 2013 in zaak nrs. 2013/020 en 021.1 (www.cbho.nl), blijkt uit de tekst van artikel 7.45a van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld is verschuldigd. De wetgever heeft alleen een andere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever uitdrukkelijk niet in de wet willen opnemen. Dit betekent dat universiteiten geen bijdrage meer ontvangen van de overheid voor afgestudeerde studenten die een tweede studie volgen. Als gevolg daarvan mogen universiteiten zelf de hoogte van het instellingscollegegeld en eventuele uitzonderingen vaststellen. Daartoe heeft het college van bestuur de Regeling vastgesteld. Niet kan worden geoordeeld dat deze regeling geen legitiem doel treft en met een discriminerend oogmerk is vastgesteld. Het doel van de Regeling is ervoor zorg te dragen dat op kostendekkende wijze onderwijs kan worden aangeboden aan studenten waarvoor de universiteit geen bijdrage meer van de overheid ontvangt. Dit middel kan niet ongeschikt worden geacht om het doel te bereiken. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het doel kan worden bereikt met een ander middel dat niet leidt tot een - mogelijk - indirect onderscheid
2.5 Voor zover appellante ter zitting nog gronden naar voren heeft gebracht, geldt dat die wegens strijd met de goede procesorde niet aan de orde kunnen komen nu het college van bestuur daar niet adequaat op heeft kunnen reageren. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat niet is gebleken dat appellante die gronden niet eerder naar voren heeft kunnen brengen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 31 augustus 2012 heeft het college van bestuur aan appellante meegedeeld dat zij het instellingscollegegeld ter hoogte van € 15.000,00 dient te betalen voor de masteropleiding Geneeskunde voor het studiejaar 2012-2013.

Bij beslissing van 3 december 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door

appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 8 januari 2013, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 juni 2013, waar appellante, bijgestaan door [naam 2], en het college van bestuur, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.
Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Het college van bestuur heeft ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW de Regeling Aanmelding en Inschrijving 2012-2013 (hierna: de Regeling) vastgesteld.
Ingevolge artikel 10, vijfde lid, van de Regeling bedraagt het instellingscollegegeld voor het studiejaar 2012-2013 voor de masteropleiding Geneeskunde € 15.000,00.
Ingevolge artikel 15 van de regeling kan de directeur DSZ namens het college van bestuur, waar de toepassing van de Regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, ten gunste van de student van deze regeling afwijken. Een beroep op de hardheidsclausule moet schriftelijk door de student worden ingediend.

2.2 Appellante heeft in het studiejaar 2009-2010 de masteropleiding Health Sciences afgerond. Zij heeft op 28 september 2010 de faculteit der Aard- en Levenswetenschappen (hierna: faculteit ALW) gevraagd haar verzoek om een diploma voor die opleiding in te trekken, zodat zij niet het instellingscollegegeld voor de masteropleiding Geneeskunde is verschuldigd waar zij uiteindelijk alsnog voor is ingeloot.

2.3 Appellante betoogt dat het college van bestuur in de omstandigheid dat zij pogingen heeft gedaan haar aanvraag voor een diploma voor de opleiding Health Sciences in te trekken aanleiding had moeten zien de hoogte van het instellingscollegegeld met toepassing van de hardheidsclausule neergelegd in artikel 15 van de Regeling te matigen.

2.3.1 Het College heeft in de uitspraak van 20 december 2012 in zaak nr. 2012/146 (www.cbho.nl) inzake het beroep van appellante tegen het door haar verschuldigde instellingscollegegeld voor het studiejaar 2011-2012 reeds geoordeeld dat het college van bestuur in de poging van appellante om haar aanvraag voor het diploma voor de opleiding Health Sciences in te trekken met juistheid geen grond heeft gezien om met toepassing van de hardheidsclausule het instellingscollegegeld te matigen. Daartoe is overwogen dat de aanvraag reeds was verzonden naar de Dienst Onderwijs Uitvoering op het moment dat zij verzocht de aanvraag te annuleren, dat het diploma ook is uitgereikt op 24 oktober 2010. Appellante heeft thans geen feiten en omstandigheden naar voren gebracht die het College aanleiding geven anders te oordelen dan in de uitspraak van 20 december 2012.
Het betoog faalt.

2.4 Appellante betoogt voorts dat het heffen van het instellingscollegegeld in haar geval in strijd is met de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen, in het bijzonder artikel 4, eerste lid, van die wet. Volgens haar heeft het heffen van instellingscollegegeld bij een tweede studie op het gebied van gezondheidszorg een indirect onderscheid op grond van geslacht tot gevolg. Hiertoe voert zij aan dat meer vrouwen dan mannen een eerste studie op het gebied van gezondheidszorg volgen, zodat meer vrouwen, indien zij ervoor kiezen een tweede studie op dat gebied te volgen, het instellingscollegegeld zijn verschuldigd dan mannen. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft

appellante een overzicht overgelegd waaruit blijkt dat bij drie opleidingen op het gebied van gezondheidszorg van de Vrije Universiteit meer vrouwen staan ingeschreven dan mannen. Ook heeft appellante rapporten overgelegd waaruit blijkt dat mannelijke werknemers ondervertegenwoordigd zijn in de lagere beroepen in de gezondheidszorg, terwijl er wel meer mannelijke artsen zijn. Dit komt omdat meer mannen dan vrouwen de opleiding Geneeskunde kunnen volgen voor het wettelijk collegegeld, aldus appellante.

2.4.1 Ingevolge artikel 1, aanhef en onder c, van de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen is sprake van indirect onderscheid indien een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelwijze personen van een bepaald geslacht in vergelijking met andere personen bijzonder treft.

Ingevolge artikel 4, eerste lid, mag de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die een beroepsopleiding, voortgezette beroepsopleiding of cursus voor bijscholing of omscholing onder welke benaming dan ook in stand houdt, dan wel de natuurlijke persoon of rechtspersoon die een examen verband houdend met de hiervoor bedoelde opleidingen of cursussen afneemt, bij de toelating tot en de behandeling binnen de opleiding, dan wel bij het afnemen van het examen, geen onderscheid maken noch ten aanzien van de criteria noch ten aanzien van de niveaus.

Ingevolge artikel 6 geldt het in deze wet neergelegde verbod van onderscheid niet ten aanzien van indirect onderscheid, indien dat onderscheid objectief gerechtvaardigd wordt door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn.

2.4.2 Vast staat dat appellante ingevolge artikel 7.45a, van de WHW, het instellingscollegegeld is verschuldigd. Voor zover al geoordeeld zou moeten worden dat van indirect onderscheid sprake is, omdat het college van bestuur weigert om in dit geval in afwijking van de wettelijke regeling omtrent het instellingscollegegeld van appellante als vrouw een lager collegegeld te vragen, bestaat daarvoor naar het oordeel van het College een objectieve rechtvaardiging als bedoeld in artikel 6 van de Wet gelijke behandeling mannen en vrouwen. Zoals het College reeds heeft overwogen (uitspraak van 23 april 2013 in zaak nrs. 2013/020 en 021.1 (www.cbho.nl), blijkt uit de tekst van artikel 7.45a van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld is verschuldigd. De wetgever heeft alleen een andere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever uitdrukkelijk niet in de wet willen opnemen. Dit betekent dat universiteiten geen bijdrage meer ontvangen van de overheid voor afgestudeerde studenten die een tweede studie volgen. Als gevolg daarvan mogen universiteiten zelf de hoogte van het instellingscollegegeld en eventuele uitzonderingen vaststellen. Daartoe heeft het college van bestuur de Regeling vastgesteld. Niet kan worden geoordeeld dat deze regeling geen legitiem doel treft en met een discriminerend oogmerk is vastgesteld. Het doel van de Regeling is ervoor zorg te dragen dat op kostendekkende wijze onderwijs kan worden aangeboden aan studenten waarvoor de universiteit geen bijdrage meer van de overheid ontvangt. Dit middel kan niet ongeschikt worden geacht om het doel te bereiken. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het doel kan worden bereikt met een ander middel dat niet leidt tot een - mogelijk - indirect onderscheid.

Het betoog faalt.

2.5 Voor zover appellante ter zitting nog gronden naar voren heeft gebracht, geldt dat die wegens strijd met de goede procesorde niet aan de orde kunnen komen nu het college van bestuur daar niet adequaat op heeft kunnen reageren. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat niet is gebleken dat appellante die gronden niet eerder naar voren heeft kunnen brengen.

2.6 Het beroep is ongegrond.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2013/005
Rechter(s) : mrs. Olivier, Lubberdink, Kleijn

Datum uitspraak	: 6 mei 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Gedragscode internationale studenten Hoger Onderwijs, IND, inschrijving, rechtmatig verblijf, uitschrijving, verblijfsstatus, verblijfsvergunning,
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 5 onderdelen c en e; Vreemdelingenwet 2000 artikel 8 onderdelen a en g; Vreemdelingenbesluit artikel 3.1
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Appellant voldoet niet aan het bepaalde in artikel 7.32, eerste lid, onder e, van de WHW, nu hij in februari 2012 is gestopt met de opleiding Elektrotechniek. Dat hij met deze opleiding is gestopt en dat verweerder overeenkomstig de Gedragscode Internationale Studenten Hoger Onderwijs daarvan melding heeft gemaakt bij de IND, laat evenwel onverlet dat de IND de aan appellant voor het volgen van die opleiding verleende verblijfsvergunning niet heeft ingetrokken. Anders dan verweerder meent, vloeit uit de Vw 2000 niet voort dat bij uitschrijving voor een studie de voor het volgen daarvan verleende verblijfsvergunning van rechtswege vervalt. Dit betekent dat appellant tot het verstrijken van de geldigheidsduur ervan op 1 september 2012 in het bezit is geweest van de aan hem verleende verblijfsvergunning, zodat hij ingevolge artikel 8, onder a, van de Vw 2000 tot die datum rechtmatig verblijf heeft gehad in de zin van deze bepaling. Appellant betoogt derhalve terecht dat verweerder niet heeft onderkend dat hij ten tijde van de beslissing van 29 augustus 2012 voldeed aan de vereisten voor inschrijving, neergelegd in artikel 7.32, eerste lid, onder c, van de WHW. Daarbij geldt dat appellant na afloop van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning ingevolge artikel 8, onder g, van de Vw 2000 rechtmatig verblijf had in afwachting van de beslissing op zijn aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur daarvan. Nu appellant derhalve voldeed aan de in de WHW gestelde vereisten voor inschrijving, was verweerder niet bevoegd om niettemin inschrijving te weigeren op een grond die geen grondslag vindt in die wet.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 29 augustus 2012 heeft verweerder geweigerd appellant in te schrijven voor de opleiding Informatica.

Bij beslissing van 19 december 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 11 januari 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 maart 2013, waar appellant, vertegenwoordigd door mr. C.F. Wassenaar, advocaat te Rotterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe en J.P. Lavooy, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.32, vijfde lid, onder c en e, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) staat de inschrijving als student slechts open voor degene die, indien hij meerderjarig en handelingsbekwaam is, aantoont dat hij:

c. vreemdeling is, 18 jaar of ouder is op de eerste dag waarop de opleiding begint waarvoor voor de eerste maal inschrijving wordt gewenst en op die dag rechtmatig verblijf houdt in de zin van artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000),
e. vreemdeling is, niet meer voldoet aan een van de voorwaarden, genoemd onder b, c of d, en eerder in overeenstemming met een van die onderdelen is ingeschreven voor een opleiding van een instelling, welke opleiding nog steeds wordt gevolgd en nog niet is voltooid.

Ingevolge artikel 8, onder a en g, van de Vw 2000 heeft een vreemdeling in Nederland uitsluitend rechtmatig verblijf op grond van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van die wet dan wel in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van zodanige verblijfsvergunning of een wijziging ervan, terwijl bij of krachtens deze wet uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist.
Ingevolge artikel 3.1, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 heeft het indienen van een aanvraag tot het verlenen, wijzigen of verlengen van een verblijfsvergunning tot gevolg dat de uitzetting achterwege blijft, tenzij de aanvraag naar het voorlopig oordeel van de minister van Justitie een herhaalde aanvraag betreft.

2.2. Appellant is van 1 september 2007 tot 1 september 2008 in het bezit geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, voor het volgen van de opleiding Technische Informatica aan de Hogeschool Rotterdam. Na verandering van opleiding is hij per 24 juni 2008 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor de opleiding Elektrotechniek, geldig tot 1 september 2012. In februari 2012 heeft appellant zich voor deze opleiding uitgeschreven. Het verzoek in de onderhavige procedure strekt tot inschrijving voor een nieuwe opleiding. In dit verband heeft appellant op 29 augustus 2012 bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) een aanvraag ingediend om verlenging van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning.

2.3. Aan de weigering om appellant in te schrijven heeft verweerder het standpunt ten grondslag gelegd dat appellant geen rechtmatig verblijf heeft in de zin van artikel 8 van de Vw 2000, omdat hij vanwege de beëindiging van zijn opleiding in februari 2012 niet meer in het bezit is van een verblijfsvergunning. Daarbij heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat appellant, volgens het geldende vreemdelingenbeleid, maximaal gedurende zes jaren in het bezit gesteld kan worden van een verblijfsvergunning voor het volgen van een studie en dat hem derhalve slechts nog één jaar resteert. Dit is niet voldoende om de beoogde vierjarige opleiding te kunnen afronden, aldus verweerder.

2.4. Appellant betoogt dat het standpunt van verweerder dat hij niet in aanmerking komt voor inschrijving omdat hij niet in het bezit is van een verblijfsvergunning, geen steun vindt in artikel 7.32, eerste lid, van de WHW. Volgens hem voldoet hij wel degelijk aan de in die bepaling onder c dan wel e gestelde vereisten voor inschrijving. Nu hij derhalve voldoet aan de in de WHW gestelde vereisten was verweerder niet bevoegd om alsnog inschrijving te weigeren op andere gronden dan in de WHW zijn neergelegd, aldus appellant.

2.4.1. Appellant voldoet niet aan het bepaalde in artikel 7.32, eerste lid, onder e, van de WHW, nu hij in februari 2012 is gestopt met de opleiding Elektrotechniek. Dat hij met deze opleiding is gestopt en dat verweerder overeenkomstig de Gedragscode Internationale Studenten Hoger Onderwijs daarvan melding heeft gemaakt bij de IND, laat evenwel onverlet dat de IND de aan appellant voor het volgen van die opleiding verleende verblijfsvergunning niet heeft ingetrokken. Anders dan verweerder meent, vloeit uit de Vw 2000 niet voort dat bij uitschrijving voor een studie de voor het volgen daarvan verleende verblijfsvergunning van rechtswege vervalt. Dit betekent dat appellant tot het verstrijken van de geldigheidsduur ervan op 1 september 2012 in het bezit is geweest van de aan hem verleende verblijfsvergunning, zodat hij ingevolge artikel 8, onder a, van de Vw 2000 tot die datum rechtmatig verblijf heeft gehad in de zin van deze bepaling. Appellant betoogt derhalve terecht dat verweerder niet heeft onderkend dat hij ten tijde van de beslissing van 29 augustus 2012 voldeed aan de vereisten voor inschrijving, neergelegd in artikel 7.32, eerste lid, onder c, van de WHW. Daarbij geldt dat appellant na afloop van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning ingevolge artikel 8, onder g, van de Vw 2000 rechtmatig verblijf had in afwachting van de beslissing op zijn aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur daarvan.
Nu appellant derhalve voldeed aan de in de WHW gestelde vereisten voor inschrijving, was verweerder niet bevoegd om niettemin inschrijving te weigeren op een grond die geen grondslag vindt in die wet.

2.5. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond. Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. De beslissing van 19 december 2012 dient te worden

vernietigd. Verweerder dient een nieuw beslissing op het door appellant gemaakte bezwaar te nemen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.6. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het college van bestuur van de Hogeschool Rotterdam van 19 december 2012;
III. veroordeelt het college van bestuur van de Hogeschool Rotterdam tot vergoeding van de bij [naam][in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
IV. gelast dat het college van bestuur van de Hogeschool Rotterdam het door [naam] betaalde griffierecht van € 42,00 aan hem vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/006
Rechter[s]	: mrs. Loeb, Olivier, Van der Spoel
Datum	: 12 juni 2013
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, beoordeling, persoonlijke omstandigheden, studieloopbaanbegeleider
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3 en 6; OER Opleiding HBO-Rechten Haagse Hogeschool artikel 18 onderdeel 3.3.1 en 3.3.2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. Dit betoog kan niet tot het ermee beoogde doel leiden, nu het gestelde onverlet laat dat appellante niet heeft kunnen aantonen dat zij aangepaste versies van de portfolio's bij de SLB-er heeft ingeleverd, nadat die haar de eerdere versies in september 2011 ter verbetering had terug gegeven. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat, indien een beoordeling van de aangepaste portfolio's werkelijk is uitgebleven, niet duidelijk is, waarom appellante tijdens het gesprek met een lid van de examencommissie op 28 maart 2012 over haar studievoortgang daarvan, gezien het van dat gesprek opgemaakte en mede door appellante ondertekende formulier, geen melding heeft gemaakt. Reeds om die reden geeft het aangevoerde geen grond om het oordeel van het CBE onjuist te achten. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, behoeft derhalve geen bespreking.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van De Haagse Hogeschool (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 augustus 2012 heeft de examencommissie van de Academie Bestuur, Recht en Veiligheid appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 4 december 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 januari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. O. Arslan, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J.A.W. Franssen en A. Plugge LLB, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 18, onderdeel 3.3.1, van de Onderwijs- en Examenregeling 2011-2012 Opleiding HBO-Rechten (hierna: OER) volgt dat de student in het tweede jaar van inschrijving van de propedeutische fase een negatief bindend studieadvies krijgt, indien hij uiterlijk op 31 augustus van het tweede jaar van inschrijving het propedeutische examen niet heeft behaald.

Ingevolge onderdeel 3.3.2 kan een negatief bindend studieadvies alleen worden gegeven, wanneer de student, gelet op zijn studieresultaten en met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt wordt geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent in de OER zijn vastgesteld en voldaan is aan een aantal voorwaarden, waaronder de voorwaarde dat de student studiebegeleiding is aangeboden.

2.2. Appellante is in het studiejaar 2010-2011 begonnen met de opleiding HBO-Rechten. De examencommissie heeft aan de beslissing van 24 augustus 2012 ten grondslag gelegd dat appellante aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft behaald. Naar ter zitting bij het College is gebleken, betreffen de ontbrekende studiepunten die van de vakken Studieloopbaanbegeleiding en Beroepsvaardigheden. Appellante heeft betoogd dat haar niet kan worden tegengeworpen dat zij aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft behaald, nu de docenten van de voormelde twee vakken ten onrechte het door haar ingeleverde werk niet hebben beoordeeld.

2.3. Ter zake van het vak Studieloopbaanbegeleiding heeft appellante gesteld dat zij de vier vereiste portfolio's op 18 augustus 2011 per e-mail bij de studieloopbaanbegeleider (hierna: SLB-er) heeft ingeleverd en daarna herhaaldelijk, doch tevergeefs, bij de SLB-er heeft geïnformeerd naar de beoordeling ervan. Toen de SLB-er op 10 juli 2012 de portfolio's nog niet had beoordeeld, heeft appellante bij de decaan daarover een klacht ingediend.

De SLB-er heeft gesteld dat appellante de portfolio's in augustus 2011 in papieren vorm heeft ingeleverd en zij haar deze in september 2011 ter verbetering heeft terug gegeven. Appellante heeft daarna geen aangepaste portfolio's ingeleverd en pas in juli 2012 weer contact opgenomen, aldus de SLB-er.

Het CBE heeft geen aanleiding gezien om de lezing van de SLB-er in twijfel te trekken. Daartoe heeft het onder meer van belang geacht dat op de aan het begin van het studiejaar 2011-2012 door appellante en de SLB-er getekende waarschuwing voor een negatief studieadvies het vak Studieloopbaanbegeleiding zonder voorbehoud als één van de nog te behalen vakken wordt vermeld en appellante voorts niet heeft kunnen aantonen dat zij de portfolio's inderdaad op 18 augustus 2011 per e-mail heeft ingeleverd.

2.3.1. Appellante betoogt dat, nu de SLB-er heeft verklaard dat zij de portfolio's heeft ontvangen en ter verbetering heeft teruggegeven, het CBE ten onrechte van doorslaggevend belang heeft geacht dat zij niet heeft kunnen aantonen dat zij de desbetreffende portfolio's op 18 augustus 2011 per e-mail heeft ingeleverd.

2.3.2. Dit betoog kan niet tot het ermee beoogde doel leiden, nu het gestelde onverlet laat dat appellante niet heeft kunnen aantonen dat zij aangepaste versies van de portfolio's bij de SLB-er heeft ingeleverd, nadat die haar de eerdere versies in september 2011 ter verbetering had terug gegeven. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat, indien een beoordeling van de aangepaste portfolio's werkelijk is uitgebleven, niet duidelijk is, waarom appellante tijdens het gesprek met een lid van de examencommissie op 28 maart 2012 over haar studievoortgang daarvan, gezien het van dat gesprek opgemaakte en mede door appellante ondertekende formulier, geen melding heeft gemaakt. Reeds om die reden geeft het aangevoerde geen grond om het oordeel van het CBE onjuist te achten. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, behoeft derhalve geen bespreking.

Het betoog faalt.

2.4. Ter zake van het vak Beroepsvaardigheden heeft appellante gesteld dat zij het vereiste verslag conflicthantering op 1 mei 2012 bij de docent heeft ingeleverd, maar deze het niet heeft willen nakijken, omdat appellante niet bij de verplichte training aanwezig is geweest. Appellante bestrijdt dit en stelt dat zij de training in het studiejaar 2010-2011 heeft gevolgd. Haar aanwezigheid kan volgens haar worden afgeleid uit de presentielijst waarop haar naam handmatig is bijgeschreven.

Het CBE heeft door haar niet aannemelijk gemaakt geacht dat appellante het verslag op de gestelde datum heeft ingeleverd, nu zij bij mailbericht van 29 mei 2012 aan de docent heeft gevraagd, wanneer zij het kon inleveren. Het CBE acht evenmin aannemelijk dat appellante de verplichte training heeft gevolgd, nu haar naam zomin voorkomt op de presentielijsten van het studiejaar 2010-2011, als op die van het studiejaar 2011-2012.

2.4.1. Appellante betoogt dat het CBE het ten onrechte niet door haar aannemelijk gemaakt geacht heeft dat zij de verplichte training heeft gevolgd. Daartoe voert zij aan dat het CBE ten onrechte van belang heeft geacht dat haar naam niet op de presentielijst voorkomt, nu verscheidene studiegenoten kunnen verklaren dat zij wel degelijk aanwezig is geweest. Bovendien zou het niet mogelijk zijn geweest om het verslag in te leveren, zonder de vereiste training te hebben gevolgd, hetgeen er eveneens op duidt dat zij daar aanwezig is geweest, aldus appellante.

2.4.2. Ter zitting bij het College heeft appellante geen plausibele verklaring gegeven voor de inhoud van haar mailbericht van 29 mei 2012. Gelet op dit mailbericht, heeft het CBE terecht door appellante niet aannemelijk gemaakt geacht dat zij het verslag op 1 mei 2012 heeft ingeleverd. Appellante heeft bovendien uitsluitend verklaard dat zij de verplichte training in het studiejaar 2010-2011 heeft gevolgd, terwijl uit artikel 11 van de OER volgt dat bij een herkansing van het desbetreffende onderdeel in een volgend studiejaar deelname aan de training opnieuw verplicht is. Reeds gelet hierop, geeft het aangevoerde geen grond om het oordeel van het CBE onjuist te achten.

Het betoog faalt.

2.5. Voor zover appellante nog een beroep heeft gedaan op persoonlijke omstandigheden, wordt overwogen dat het CBE terecht geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen beslissingen. Daartoe is van belang dat appellante niet overeenkomstig de daarvoor geldende procedure tijdig melding heeft gemaakt van eventuele persoonlijke omstandigheden. Appellante moet worden geacht op de hoogte te zijn geweest van die procedure, nu haar eerder vanwege persoonlijke omstandigheden uitstel van het bindend studieadvies is verleend.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/007
Rechter(s)	: mr. Troostwijk
Datum uitspraak	: 13 mei 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, cijferregistratiesysteem, SIS-systeem, [taak] studieloopbaanbegeleider, toezegging, [geoormerkte] vakken
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; OER bacheloropleiding ergotherapie HvA 2011-2012 artikel 6.2 lid 2 en 3
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Daargelaten dat uit de door appellante overgelegde stukken niet zonder meer blijkt dat zij 37 studiepunten heeft behaald in het collegejaar 2011-2012, is in elk geval niet gebleken en heeft zij ook niet gesteld dat zij voldoet aan de in artikel 6.2, tweede lid, van de OER gestelde eis van 40 studiepunten om een negatief bindend studieadvies te voorkomen. Voorts blijkt uit de stukken niet dat appellante voldoet aan de in dat artikel aanvullende gestelde eis dat voor de vakken Competentiebeoordeling niveau 1, Beroepsvaardigheden 1 en Beroepsvaardigheden 2 een voldoende dient te zijn behaald. Dit in aanmerking genomen, kan in de omstandigheid dat problemen hebben bestaan met het SIS systeem, geen grond worden gevonden voor het oordeel dat het CBE het beslissing van de examencommissie niet in stand heeft mogen laten. Hiertoe is ook van belang dat het CBE aannemelijk heeft gemaakt dat er weliswaar problemen hebben bestaan met dat systeem, maar dat die problemen zijn opgelost en dat vastgestelde gebreken zijn hersteld. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat appellante aan de hand van beoordelingsformulieren aannemelijk heeft gemaakt dat zij 19,3 studiepunten heeft behaald. In hetgeen appellante ter zitting naar voren heeft gebracht, bestaat geen grond voor het oordeel dat dit standpunt onjuist is. Voor zover zij heeft gesteld dat zij docenten om inzage in haar studieresultaten heeft gevraagd, geldt dat uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat zij één e-mail heeft verzonden naar enkele docenten. Van de andere brieven gericht aan die personen is niet aannemelijk geworden dat die daadwerkelijk zijn verstuurd. Dat de heer [naam 2] zou hebben toegezegd dat het aantal door appellante behaalde studiepunten zou worden aangepast, leidt niet tot een ander oordeel. Het aantal punten is namelijk ook gewijzigd van 12 naar 19,3 punten. Voor zover appellante stelt dat het negatief bindend studieadvies niet gegeven mocht worden, omdat tijdens een gesprek met haar studieloopbaanbegeleider in juni 2012 de verwachting was dat zij zonder problemen door zou gaan naar het volgende collegejaar, geldt allereerst dat de een studieloopbaanbegeleider niet bevoegd is te beslissen inzake een studieadvies. Voorts blijkt uit de in het dossier aanwezige stukken dat de studieloopbaanbegeleider appellante in elk geval al per e-mail van 27 juni 2012 ervan op de hoogte heeft gesteld dat een negatief bindend studieadvies in de rede ligt. Tenslotte heeft het CBE, mede op basis van het advies van de decaan, in redelijkheid geoordeeld dat de door appellante gestelde bijzondere omstandigheden niet zo bijzonder zijn dat het negatief bindend studieadvies achterwege zou moeten blijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [plaatsnaam], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 12 juli 2012 heeft de examencommissie van de Opleiding voor Ergotherapie aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing, verzonden op 29 november 2012, heeft het CBE het daartegen door appellante ingediende beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 januari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 april 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. A.T. Onbelet, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst en M.J.M.L. ten Velden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur Iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 6.2, tweede lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2011-2012 Bacheloropleiding Ergotherapie (hierna: de OER) heeft het studieadvies een bindend karakter indien de student minder dan 40 studiepunten uit de propedeutische fase heeft behaald, alsmede niet de door de opleiding aangewezen onderwijseenheden uit de propedeutische fase met een voldoende heeft afgesloten op het moment dat het advies wordt uitgebracht.

Ingevolge het derde lid zijn de door de opleiding aangewezen onderwijseenheden als bedoeld in de vorige volzin:

d. Competentiebeoordeling programma 2 (niveau 1);
e. Beroepsvaardigheden 1 programma 1
f. Beroepsvaardigheden 2 programma 2

2.2 In de beslissing van 12 juli 2012 is gesteld dat appellante aan het einde van het collegejaar 2011-2012 12 studiepunten had behaald, zodat niet werd voldaan aan de ingevolge de OER gestelde eis van 40 studiepunten aan het einde van het eerste studiejaar om een negatief bindend studieadvies te voorkomen. De examencommissie acht appelante niet geschikt om de opleiding binnen een redelijke termijn af te ronden.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE de beslissing van de examencommissie ten onrechte in stand heeft gelaten. Hiertoe voert zij aan dat er problemen zijn geweest met het cijferregistratiesysteem SIS en dat zij in elk geval 37 studiepunten heeft behaald. Volgens appellante heeft de examencommissie onvoldoende onderzoek gedaan naar de problemen met het SIS systeem en het aantal studiepunten dat zij daadwerkelijk heeft behaald. Voorts stelt zij dat zij meerdere malen tevergeefs heeft getracht inzicht te krijgen in het puntensysteem en haar studieresultaten en dat haar daarom ten onrechte wordt verweten dat zij niet heeft aangetoond over voldoende studiepunten te beschikken. Verder voert zij aan dat een lid van de examencommissie, de heer [naam 2], in een e-mail van 30 augustus 2012 heeft toegezegd dat de punten in het SIS systeem zouden worden aangepast aan de bewijzen die zij heeft overgelegd en dat dat niet is gebeurd. Voorts betoogt appellante dat zij in juni 2012 haar studieresultaten heeft besproken met haar studieloopbaanbegeleider en dat op dat moment de verwachting was dat zij haar studie in het

tweede jaar zou vervolgen. Tenslotte stelt zij dat het CBE heeft miskend dat de door haar gestelde bijzondere omstandigheden van dien aard zijn dat voor een bindend afwijzend studieadvies geen plaats is. In dit verband wijst zij er op dat in verschillende periodes van het collegejaar 2011-2012 meerdere weken ziek is geweest.

2.3.1 Daargelaten dat uit de door appellante overgelegde stukken niet zonder meer blijkt dat zij 37 studiepunten heeft behaald in het collegejaar 2011-2012, is in elk geval niet gebleken en heeft zij ook niet gesteld dat zij voldoet aan de in artikel 6.2, tweede lid, van de OER gestelde eis van 40 studiepunten om een negatief bindend studieadvies te voorkomen. Voorts blijkt uit de stukken niet dat appellante voldoet aan de in dat artikel aanvullende gestelde eis dat voor de vakken Competentiebeoordeling niveau 1, Beroepsvaardigheden 1 en Beroepsvaardigheden 2 een voldoende dient te zijn behaald. Dit in aanmerking genomen, kan in de omstandigheid dat problemen hebben bestaan met het SIS systeem, geen grond worden gevonden voor het oordeel dat het CBE het beslissing van de examencommissie niet in stand heeft mogen laten. Hiertoe is ook van belang dat het CBE aannemelijk heeft gemaakt dat er weliswaar problemen hebben bestaan met dat systeem, maar dat die problemen zijn opgelost en dat vastgestelde gebreken zijn hersteld. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat appellante aan de hand van beoordelingsformulieren aannemelijk heeft gemaakt dat zij 19,3 studiepunten heeft behaald. In hetgeen appellante ter zitting naar voren heeft gebracht, bestaat geen grond voor het oordeel dat dit standpunt onjuist is. Voor zover zij heeft gesteld dat zij docenten om inzage in haar studieresultaten heeft gevraagd, geldt dat uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat zij één e-mail heeft verzonden naar enkele docenten. Van de andere brieven gericht aan die personen is niet aannemelijk geworden dat die daadwerkelijk zijn verstuurd. Dat de heer [naam 2] zou hebben toegezegd dat het aantal door appellante behaalde studiepunten zou worden aangepast, leidt niet tot een ander oordeel. Het aantal punten is namelijk ook gewijzigd van 12 naar 19,3 punten. Voor zover appellante stelt dat het negatief bindend studieadvies niet gegeven mocht worden, omdat tijdens een gesprek met haar studieloopbaanbegeleider in juni 2012 de verwachting was dat zij zonder problemen door zou gaan naar het volgende collegejaar, geldt allereerst dat de een studieloopbaanbegeleider niet bevoegd is te beslissen inzake een studieadvies. Voorts blijkt uit de in het dossier aanwezige stukken dat de studieloopbaanbegeleider appellante in elk geval al per e-mail van 27 juni 2012 ervan op de hoogte heeft gesteld dat een negatief bindend studieadvies in de rede ligt. Tenslotte heeft het CBE, mede op basis van het advies van de decaan, in redelijkheid geoordeeld dat de door appellante gestelde bijzondere omstandigheden niet zo bijzonder zijn dat het negatief bindend studieadvies achterwege zou moeten blijven.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/008
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 13 juni 2013
Partijen	: Appellante tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, [instellings-]collegegeld, hardheidsclausule, studievertraging, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel a, 7.46 lid 1; Regeling Aanmelding en Inschrijving 2012-2013 VU artikel 10 lid 5, 15
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. In de beslissing van 18 juni 2012 staat dat naar aanleiding van het door appellante gemaakte bezwaar is besloten haar voor het studiejaar 2011-2012 alsnog in aanmerking te laten komen voor het instellingstarief, gelijk aan het wettelijke tarief. Aan deze beslissing heeft appellante niet het gerechtvaardigde vertrouwen mogen ontlenen dat

verweerder ook voor het studiejaar 2012-2013 haar een instellingstarief, gelijk aan het wettelijke tarief, in rekening zou brengen. Daartoe wordt mede in aanmerking genomen dat het verzoek van appellante in haar bezwaarschrift van 21 mei 2012 om haar het wettelijke tarief in rekening te brengen uitsluitend betrekking had op het studiejaar 2011-2012 en uit de beslissing van 18 juni 2012 volgt dat haar verzoek ook uitsluitend voor dat studiejaar is toegewezen.
(…)
2.5.1. Het aangevoerde geeft geen grond voor het oordeel dat verweerder in de door appellante gestelde omstandigheden niet in redelijkheid geen aanleiding heeft kunnen zien voor toepassing van de hardheidsclausule. Daarbij is in aanmerking genomen dat, voor zover appellante studievertraging heeft opgelopen in verband met het overlijden van haar moeder en de geboorte van haar dochter, zij een beroep had kunnen doen op specifieke, voor die situaties getroffen voorzieningen en dat zij dat niet heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 december 2012 heeft verweerder het door appellante tegen het in rekening gebrachte instellingscollegegeld gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 15 januari 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. M. Kalkwiek, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, sedert 1 september 1991 voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet aan de eisen, gesteld in artikel 7.45a, eerste lid, voldoet en niet is ingeschreven voor een onderwijseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.
Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het instellingscollegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.
Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede op voet van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft verweerder de Regeling aanmeldingen inschrijving 2012-2013 (hierna: RAI) vastgesteld.
Ingevolge artikel 10, vijfde lid, van de RAI bedraagt het instellingscollegegeld voor een bacheloropleiding die wordt aangeboden door de Faculteit der Letteren voor het collegejaar 2012-2013 € 9.000,00.
Ingevolge artikel 15 kan de directeur van de dienst studentenzaken (DSZ) namens verweerder ten gunste van deze regeling afwijken, indien de toepassing ervan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

2.2. Appellante heeft in 2000 een doctoraalgraad Wijsbegeerte behaald. In 2004 is zij begonnen met de bacheloropleiding Engelse taal en cultuur in deeltijd. In het studiejaar 2011-2012 is haar voor deze opleiding voor het eerst instellingscollegegeld in rekening gebracht. Bij beslissing van 18 juni 2012 is het door haar daartegen gemaakte bezwaar gegrond verklaard en heeft verweerder appellante alsnog het instellingstarief, gelijk aan het wettelijke tarief, in rekening gebracht.

De beslissing van 3 december 2012 heeft betrekking op het door appellante tegen het in rekening gebrachte instellingscollegegeld van € 9.000,00 voor het studiejaar 2012-2013 gemaakte bezwaar.

2.3. Niet in geschil is dat appellante, gelet op de door haar behaalde doctoraalgraad, niet voldoet aan de in artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW voor verschuldigdheid van het wettelijk collegegeld gestelde eisen en derhalve ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van die wet het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte geen aanleiding heeft gezien om met toepassing van artikel 15 van de RAI ten gunste van haar van deze regeling af te wijken. Daartoe voert zij aan dat zij er op heeft mogen vertrouwen dat de gegrondverklaring van haar bezwaar in de beslissing van 18 juni 2012 gebaseerd was op toepassing van de hardheidsclausule en verweerder ook in het studiejaar 2012-2013 het instellingstarief gelijk aan het wettelijke tarief in rekening zou brengen.

2.4.1. In de beslissing van 18 juni 2012 staat dat naar aanleiding van het door appellante gemaakte bezwaar is besloten haar voor het studiejaar 2011-2012 alsnog in aanmerking te laten komen voor het instellingstarief, gelijk aan het wettelijke tarief. Aan deze beslissing heeft appellante niet het gerechtvaardigde vertrouwen mogen ontlenen dat verweerder ook voor het studiejaar 2012-2013 haar een instellingstarief, gelijk aan het wettelijke tarief, in rekening zou brengen. Daartoe wordt mede in aanmerking genomen dat het verzoek van appellante in haar bezwaarschrift van 21 mei 2012 om haar het wettelijke tarief in rekening te brengen uitsluitend betrekking had op het studiejaar 2011-2012 en uit de beslissing van 18 juni 2012 volgt dat haar verzoek ook uitsluitend voor dat studiejaar is toegewezen.

Het betoog faalt.

2.5. Appellante heeft voorts ter zake van haar betoog dat verweerder ten onrechte geen aanleiding heeft gezien om de hardheidsclausule toe te passen aangevoerd dat zij sinds 2004 ingeschreven heeft gestaan voor de opleiding, maar in de studiejaren 2004-2005 en 2009-2010 niet heeft gestudeerd vanwege het overlijden van haar moeder, onderscheidenlijk de geboorte van haar dochter. Indien deze gebeurtenissen niet zouden hebben plaatsgevonden en appellante haar opleiding gedurende die jaren zou hebben kunnen continueren, zou zij deze tijdig hebben kunnen afronden. Zij zou zijn gestopt met studeren, indien zij tijdig van de regeling over het instellingscollegegeld op de hoogte was geweest. Zij hoopt thans de opleiding medio 2014 te kunnen voltooien, aldus appellante.

2.5.1. Het aangevoerde geeft geen grond voor het oordeel dat verweerder in de door appellante gestelde omstandigheden niet in redelijkheid geen aanleiding heeft kunnen zien voor toepassing van de hardheidsclausule. Daarbij is in aanmerking genomen dat, voor zover appellante studievertraging heeft opgelopen in verband met het overlijden van haar moeder en de geboorte van haar dochter, zij een beroep had kunnen doen op specifieke, voor die situaties getroffen voorzieningen en dat zij dat niet heeft gedaan.

Ook dit betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/009
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Van der Spoel,
Datum uitspraak	: 25 juni 2013
Partijen	: Appellante tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Algemeen verbindend voorschrift, CRIHO, [instellings-]collegegeld, discriminatie, hardheidsclausule, opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg, tweede opleiding, peildatum, verbindendheid regeling, wetsgeschiedenis
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel a, 7.46; Regeling Aanmelding en Inschrijving VU 2012-2013 artikel 10 lid 5 en 6, 15
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Verweerder heeft bij artikel 10, vijfde lid, van de RAI de hoogte van het instellingscollegegeld voor de verschillende opleidingen vastgesteld. De RAI is een algemeen verbindend voorschrift. Voorts geeft het aangevoerde geen grond om aan de verbindendheid te twijfelen. (…) 2.5.1. Uit artikel 7.45a van de WHW en de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting blijkt dat de wetgever er voor heeft gekozen om het wettelijk collegegeld te reserveren voor één bachelor- en één masteropleiding. De wetgever heeft voorts voorzien dat deze regeling in bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet gemaakt. Uit de memorie van toelichting volgt voorts dat de wetgever voor het in artikel 7.45a, eerste lid, onder a, neergelegde peilmoment van 1 september 1991 heeft gekozen, omdat de registraties in het Criho vanaf dat jaar betrouwbaar zijn. Het maken van onderscheid is geen discriminatie, indien daarvoor in het licht van de doelen van de in geding zijnde regeling redelijke en objectieve gronden bestaan. Uit het hiervoor overwogene volgt dat de peildatum gekozen is om een ordelijke uitvoering van de wettelijke regeling mogelijk te maken. Het gemaakte onderscheid berust daarom op redelijke en objectieve gronden, als hiervoor bedoeld, zodat het niet ongeoorloofd is. (…) 2.6.1. Dat appellante, als gesteld, altijd de voorkeur heeft gegeven aan de opleiding Tandheelkunde boven de bacheloropleiding Biomedische wetenschappen en door het volgen van laatstgenoemde opleiding de thans beoogde opleiding sneller zou kunnen doorlopen, maakt niet dat de situatie van appellante zodanig met die van andere studenten die ook reeds een bachelor- of mastergraad hebben behaald, verschilt dat toepassing van de regeling in haar geval daarom tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt. Het aangevoerde geeft derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat voor toepassing van de in artikel 15 van de RAI neergelegde hardheidsclausule.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 december 2012 heeft verweerder het door appellante tegen het in rekening gebrachte instellingscollegegeld gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 15 januari 2013, beroep ingesteld. Appellante heeft het beroep nader aangevuld.

Verweerder heeft een verweerschrift en een nadere reactie ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. J.L.A. Helmer, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs (hierna: Criho), bedoeld in artikel 7.52, sedert 1 september 1991 voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge het tweede lid geldt de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet aan de voor toepasselijkheid van het wettelijk collegegeld in artikel 7.45a, eerste lid, gestelde eisen voldoet, en niet is ingeschreven voor een onderwijseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het instellingscollegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede krachtens de laatste bepaling heeft verweerder de Regeling aanmeldingen inschrijving 2012-2013 (hierna: RAI) vastgesteld.

Ingevolge artikel 10, vijfde lid, van de RAI bedraagt het instellingscollegegeld voor een bacheloropleiding Tandheelkunde voor het collegejaar 2012-2013 € 25.000,00.

Ingevolge artikel 15 kan de directeur van de dienst studentenzaken (DSZ) namens verweerder ten gunste van deze regeling afwijken, indien de toepassing ervan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

2.2. Appellante is in het studiejaar 2007-2008 begonnen met de bacheloropleiding Biomedische wetenschappen. Gedurende deze opleiding heeft zij meermalen getracht zich voor de opleiding Geneeskunde, onderscheidenlijk de opleiding Tandheelkunde, in te schrijven. Op 24 augustus 2012 is haar bericht dat zij voor de opleiding Tandheelkunde is geplaatst. Voor het volgen van deze opleiding in het studiejaar 2012-2013 heeft verweerder haar instellingscollegegeld ten bedrage van € 25.000,00 in rekening gebracht.

2.3. Vast staat dat appellante in 2010 de bachelor Biomedische wetenschappen heeft afgerond. Zij voldoet derhalve niet aan de in artikel 7.45a, eerste lid, gelezen in verbinding met het tweede lid, van de WHW voor toepasselijkheid van het wettelijk collegegeld gestelde eisen, zodat zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van die wet het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder haar een onevenredig hoog instellingscollegegeld in rekening heeft gebracht. Instellingen voor hoger onderwijs zijn niet verplicht om het instellingscollegegeld op een hoger bedrag vast te stellen dan dat van het wettelijk collegegeld. Verweerder heeft niet gespecificeerd, hoe de hoogte van het in rekening gebrachte bedrag is vastgesteld. Het bezwaar daartegen klemt te meer, nu de door haar beoogde opleiding door de overheid wordt bekostigd, aldus appellante.

2.4.1. Verweerder heeft bij artikel 10, vijfde lid, van de RAI de hoogte van het instellingscollegegeld voor de verschillende opleidingen vastgesteld. De RAI is een algemeen verbindend voorschrift. Voorts geeft het aangevoerde geen grond om aan de verbindendheid te twijfelen.

Het betoog faalt.

2.5. Appellant betoogt voorts dat een ongeoorloofd onderscheid wordt gemaakt tussen studenten die voor en anderen die na 1 september 1991 een bachelor- of mastergraad hebben behaald. In beide gevallen gaat het om studenten die een opleiding hebben voltooid, zodat niet valt in te zien, waarom de ene groep een veel hoger bedrag aan collegegeld verschuldigd is dan de andere. Bovendien worden jonge studenten bij gebreke van financiële reserves door de verhoging van de collegegeldtarieven juist onnodig hard getroffen, aldus appellant.

2.5.1. Uit artikel 7.45a van de WHW en de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting blijkt dat de wetgever er voor heeft gekozen om het wettelijk collegegeld te reserveren voor één

bachelor- en één masteropleiding. De wetgever heeft voorts voorzien dat deze regeling in bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet gemaakt. Uit de memorie van toelichting volgt voorts dat de wetgever voor het in artikel 7.45a, eerste lid, onder a, neergelegde peilmoment van 1 september 1991 heeft gekozen, omdat de registraties in het Criho vanaf dat jaar betrouwbaar zijn.

Het maken van onderscheid is geen discriminatie, indien daarvoor in het licht van de doelen van de in geding zijnde regeling redelijke en objectieve gronden bestaan. Uit het hiervoor overwogene volgt dat de peildatum gekozen is om een ordelijke uitvoering van de wettelijke regeling mogelijk te maken. Het gemaakte onderscheid berust daarom op redelijke en objectieve gronden, als hiervoor bedoeld, zodat het niet ongeoorloofd is.

Ook dit betoog faalt.

2.6. Appellante betoogt tot slot dat verweerder met toepassing van artikel 15 van de RAI ten gunste van haar van de regeling had moeten afwijken, nu toepassing ervan tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt. Daartoe heeft zij aangevoerd dat zij de bacheloropleiding Biomedische wetenschappen uitsluitend in afwachting van en met het oog op het sneller kunnen doorlopen van de opleiding Tandheelkunde heeft gevolgd.

2.6.1. Dat appellante, als gesteld, altijd de voorkeur heeft gegeven aan de opleiding Tandheelkunde boven de bacheloropleiding Biomedische wetenschappen en door het volgen van laatstgenoemde opleiding de thans beoogde opleiding sneller zou kunnen doorlopen, maakt niet dat de situatie van appellante zodanig met die van andere studenten die ook reeds een bachelor- of mastergraad hebben behaald, verschilt dat toepassing van de regeling in haar geval daarom tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt. Het aangevoerde geeft derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat voor toepassing van de in artikel 15 van de RAI neergelegde hardheidsclausule.

Ook dit betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/009
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Van der Spoel,
Datum uitspraak	: 25 juni 2013
Partijen	: Appellante tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Algemeen verbindend voorschrift, CRIHO, [instellings-]collegegeld, discriminatie, hardheidsclausule, opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg, tweede opleiding, peildatum, verbindendheid regeling, wetsgeschiedenis
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel a, 7.46; Regeling Aanmelding en Inschrijving VU 2012-2013 artikel 10 lid 5 en 6, 15
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Verweerder heeft bij artikel 10, vijfde lid, van de RAI de hoogte van het instellingscollegegeld voor de verschillende opleidingen vastgesteld. De RAI is een algemeen verbindend voorschrift. Voorts geeft het aangevoerde geen grond om aan de verbindendheid te twijfelen. (…) 2.5.1. Uit artikel 7.45a van de WHW en de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting blijkt dat de wetgever er voor heeft gekozen om het wettelijk collegegeld te reserveren voor één bachelor- en één masteropleiding. De wetgever heeft voorts voorzien dat deze regeling in

bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet gemaakt. Uit de memorie van toelichting volgt voorts dat de wetgever voor het in artikel 7.45a, eerste lid, onder a, neergelegde peilmoment van 1 september 1991 heeft gekozen, omdat de registraties in het Criho vanaf dat jaar betrouwbaar zijn.
Het maken van onderscheid is geen discriminatie, indien daarvoor in het licht van de doelen van de in geding zijnde regeling redelijke en objectieve gronden bestaan. Uit het hiervoor overwogene volgt dat de peildatum gekozen is om een ordelijke uitvoering van de wettelijke regeling mogelijk te maken. Het gemaakte onderscheid berust daarom op redelijke en objectieve gronden, als hiervoor bedoeld, zodat het niet ongeoorloofd is.
(…)
2.6.1. Dat appellante, als gesteld, altijd de voorkeur heeft gegeven aan de opleiding Tandheelkunde boven de bacheloropleiding Biomedische wetenschappen en door het volgen van laatstgenoemde opleiding de thans beoogde opleiding sneller zou kunnen doorlopen, maakt niet dat de situatie van appellante zodanig met die van andere studenten die ook reeds een bachelor- of mastergraad hebben behaald, verschilt dat toepassing van de regeling in haar geval daarom tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt. Het aangevoerde geeft derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat voor toepassing van de in artikel 15 van de RAI neergelegde hardheidsclausule.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 december 2012 heeft verweerder het door appellante tegen het in rekening gebrachte instellingscollegegeld gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 15 januari 2013, beroep ingesteld. Appellante heeft het beroep nader aangevuld.

Verweerder heeft een verweerschrift en een nadere reactie ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. J.L.A. Helmer, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs (hierna: Criho), bedoeld in artikel 7.52, sedert 1 september 1991 voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.
Ingevolge het tweede lid geldt de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet aan de voor toepasselijkheid van het wettelijk collegegeld in artikel 7.45a, eerste lid, gestelde eisen voldoet, en niet is ingeschreven voor een onderwijseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.
Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het instellingscollegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede krachtens de laatste bepaling heeft verweerder de Regeling aanmeldingen inschrijving 2012-2013 (hierna: RAI) vastgesteld.

Ingevolge artikel 10, vijfde lid, van de RAI bedraagt het instellingscollegegeld voor een bacheloropleiding Tandheelkunde voor het collegejaar 2012-2013 € 25.000,00.

Ingevolge artikel 15 kan de directeur van de dienst studentenzaken (DSZ) namens verweerder ten gunste van deze regeling afwijken, indien de toepassing ervan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

2.2. Appellante is in het studiejaar 2007-2008 begonnen met de bacheloropleiding Biomedische wetenschappen. Gedurende deze opleiding heeft zij meermalen getracht zich voor de opleiding Geneeskunde, onderscheidenlijk de opleiding Tandheelkunde, in te schrijven. Op 24 augustus 2012 is haar bericht dat zij voor de opleiding Tandheelkunde is geplaatst. Voor het volgen van deze opleiding in het studiejaar 2012-2013 heeft verweerder haar instellingscollegegeld ten bedrage van € 25.000,00 in rekening gebracht.

2.3. Vast staat dat appellante in 2010 de bachelor Biomedische wetenschappen heeft afgerond. Zij voldoet derhalve niet aan de in artikel 7.45a, eerste lid, gelezen in verbinding met het tweede lid, van de WHW voor toepasselijkheid van het wettelijk collegegeld gestelde eisen, zodat zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van die wet het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder haar een onevenredig hoog instellingscollegegeld in rekening heeft gebracht. Instellingen voor hoger onderwijs zijn niet verplicht om het instellingscollegegeld op een hoger bedrag vast te stellen dan dat van het wettelijk collegegeld. Verweerder heeft niet gespecificeerd, hoe de hoogte van het in rekening gebrachte bedrag is vastgesteld. Het bezwaar daartegen klemt te meer, nu de door haar beoogde opleiding door de overheid wordt bekostigd, aldus appellante.

2.4.1. Verweerder heeft bij artikel 10, vijfde lid, van de RAI de hoogte van het instellingscollegegeld voor de verschillende opleidingen vastgesteld. De RAI is een algemeen verbindend voorschrift. Voorts geeft het aangevoerde geen grond om aan de verbindendheid te twijfelen.

Het betoog faalt.

2.5. Appellant betoogt voorts dat een ongeoorloofd onderscheid wordt gemaakt tussen studenten die voor en anderen die na 1 september 1991 een bachelor- of mastergraad hebben behaald. In beide gevallen gaat het om studenten die een opleiding hebben voltooid, zodat niet valt in te zien, waarom de ene groep een veel hoger bedrag aan collegegeld verschuldigd is dan de andere. Bovendien worden jonge studenten bij gebreke van financiële reserves door de verhoging van de collegegeldtarieven juist onnodig hard getroffen, aldus appellant.

2.5.1. Uit artikel 7.45a van de WHW en de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting blijkt dat de wetgever er voor heeft gekozen om het wettelijk collegegeld te reserveren voor één bachelor- en één masteropleiding. De wetgever heeft voorts voorzien dat deze regeling in bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet gemaakt. Uit de memorie van toelichting volgt voorts dat de wetgever voor het in artikel 7.45a, eerste lid, onder a, neergelegde peilmoment van 1 september 1991 heeft gekozen, omdat de registraties in het Criho vanaf dat jaar betrouwbaar zijn.

Het maken van onderscheid is geen discriminatie, indien daarvoor in het licht van de doelen van de in geding zijnde regeling redelijke en objectieve gronden bestaan. Uit het hiervoor overwogene volgt dat de peildatum gekozen is om een ordelijke uitvoering van de wettelijke regeling mogelijk te maken. Het gemaakte onderscheid berust daarom op redelijke en objectieve gronden, als hiervoor bedoeld, zodat het niet ongeoorloofd is.

Ook dit betoog faalt.

2.6. Appellante betoogt tot slot dat verweerder met toepassing van artikel 15 van de RAI ten gunste van haar van de regeling had moeten afwijken, nu toepassing ervan tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt. Daartoe heeft zij aangevoerd dat zij de bacheloropleiding Biomedische wetenschappen uitsluitend in afwachting van en met het oog op het sneller kunnen doorlopen van de opleiding Tandheelkunde heeft gevolgd.

2.6.1. Dat appellante, als gesteld, altijd de voorkeur heeft gegeven aan de opleiding Tandheelkunde boven de bacheloropleiding Biomedische wetenschappen en door het volgen van laatstgenoemde opleiding de thans beoogde opleiding sneller zou kunnen doorlopen, maakt niet dat de situatie van appellante zodanig met die van andere studenten die ook reeds een bachelor- of mastergraad hebben behaald, verschilt dat toepassing van de regeling in haar geval daarom tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt. Het aangevoerde geeft derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat voor toepassing van de in artikel 15 van de RAI neergelegde hardheidsclausule.
Ook dit betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/010
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Van der Spoel,
Datum uitspraak	: 25 juni 2013
Partijen	: Appellant tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: [instellings-]collegegeld, gelijkheidsbeginsel, hardheidsclausule, instroommoment, overgangsregeling, persoonlijke omstandigheden, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1, 7.46; Regeling Aanmelding en Inschrijving VU 2012-2013 artikel 10 lid 5 en 6, 15
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Uit artikel 10, zesde lid, van de RAI volgt dat de daar bedoelde periode van vier jaren wordt berekend vanaf het 'instroommoment'. Het begrip 'instroommoment' wordt in deze bepaling niet nader gedefinieerd, behoudens dat deze valt op 1 september of, indien van toepassing, op 1 februari van het desbetreffende jaar. Vaststaat dat de bacheloropleiding rechtsgeleerdheid aan de VU één instroommoment kent, namelijk per 1 september. Nu appellant zich in het studiejaar 2008-2009 bij de VU voor deze opleiding heeft ingeschreven, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat 1 september 2008 als zijn instroommoment geldt. In de omstandigheid dat appellant zich vóór 1 februari 2009 weer heeft uitgeschreven, heeft verweerder geen reden voor een andersluidend standpunt hoeven zien. Uit de omstandigheid dat in de overgangsregeling als vereisten voor toepasselijkheid is gesteld dat er vanaf 1 februari 2011 een niet onderbroken inschrijving is geweest, volgt niet dat onderbroken studiejaren, voorafgaand aan 1 februari 2011, bij de toepassing van de regeling niet meetellen. Mede in aanmerking genomen dat verweerder met de overgangsregeling een bepaalde groep studenten in financieel opzicht beoogt tegemoet te komen, mag hij de overgangsregeling restrictief uitleggen en bij de toepassing ervan alle studiejaren waarin een student ingeschreven heeft gestaan, ook als deze zijn onderbroken, meetellen. (…) 2.5.1. De overgangsregeling, neergelegd in de RAI 2012-2013, was ook opgenomen in de RAI, zoals die in de voorafgaande studiejaren gold. Indien appellant meer duidelijkheid had willen krijgen omtrent zijn aanspraken op toepassing van deze regeling, had het in de rede gelegen dat hij zich daarvoor tot de studentenbalie had gewend. In de algemene informatie wordt daar ook op gewezen. Nu hij dat niet heeft gedaan, heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat appellant aan die informatie geen gerechtvaardigd vertrouwen kan ontlenen. Verweerder heeft voorts terecht overwogen dat appellant zodanig vertrouwen evenmin kan ontlenen aan de

informatie die hij, als gesteld, van de studieadviseurs heeft ontvangen, nu voorlichting over het collegegeld – zoals hij weet – niet tot de taken van de studieadviseur behoort.
Appellant kan evenmin worden gevolgd in zijn betoog dat hij ten onrechte ongelijk wordt behandeld ten opzichte van studenten ten aanzien van wie verweerder bij de toepassing van de overgangsregeling de studiejaren, waarin zij aan de UvA ingeschreven stonden niet meetelt. De situatie van appellant is niet gelijk aan of op één lijn te stellen met de situatie van deze studenten, nu appellant zijn opleiding uitsluitend aan de VU heeft gevolgd.
Voorts heeft verweerder in de omstandigheid dat hij in sommige gevallen studenten tegemoet is gekomen vanwege gebrekkige informatie over de gewijzigde regeling inzake het collegegeld geen reden hoeven zien om ook appellant tegemoet te komen. Daartoe is van belang dat, naar verweerder ter zitting onweersproken heeft toegelicht, in de desbetreffende gevallen onjuiste informatie was verstrekt, terwijl dat bij appellant niet het geval is geweest en hij duidelijkheid over zijn situatie had kunnen verkrijgen door zich tot de studentenbalie te wenden.
De persoonlijke omstandigheden die appellant overigens heeft gesteld, geven evenmin grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid van toepassing van de hardheidsclausule heeft kunnen afzien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 december 2012 heeft verweerder het door appellant tegen het in rekening gebrachte instellingscollegegeld gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 15 januari 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 mei 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. A.C.R. Molenaar, advocaat te Amstelveen, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, sedert 1 september 1991 voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet aan de voor toepasselijkheid van het wettelijk collegegeld in artikel 7.45a, eerste lid, gestelde eisen voldoet, en niet is ingeschreven voor een onderwijseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.
Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het instellingscollegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.
Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede krachtens de laatste bepaling heeft verweerder de Regeling aanmeldingen inschrijving 2012-2013 (hierna: RAI) vastgesteld.
Ingevolge artikel 10, vijfde lid, van de RAI bedraagt het instellingscollegegeld voor een bacheloropleiding, aangeboden door de Faculteit der Rechtsgeleerdheid voor het collegejaar 2012-2013, € 9.000,00.

Ingevolge het zesde lid gelden voor EER-studenten die op 1 februari 2011 voor een bepaalde opleiding stonden ingeschreven en vanaf het studiejaar 2011-2012 instellingscollegegeld zouden moeten betalen op grond van een eerder behaalde graad, vanaf september 2011 overgangsbepalingen voor die opleiding. Voltijdstudenten die hieraan voldoen komen gedurende de nominale studieduur + 1 jaar, gerekend vanaf het instroommoment 1 september of indien van toepassing 1 februari, in aanmerking voor een instellingstarief dat gelijk wordt gesteld aan het wettelijk collegegeld, op voorwaarde dat sprake is van een niet onderbroken inschrijving.

Ingevolge artikel 15 kan de directeur van de dienst studentenzaken (DSZ) namens verweerder ten gunste van deze regeling afwijken, indien de toepassing van deze regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

2.2. Appellant heeft in 2006 de opleiding fysiotherapie aan de Hogeschool van Amsterdam afgerond. Voor het studiejaar 2008-2009 heeft hij zich ingeschreven voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid aan de Vrije Universiteit (hierna: VU), doch zich vanwege persoonlijke omstandigheden vóór 1 februari 2009 weer uitgeschreven. Voor het studiejaar 2009-2010 heeft hij zich opnieuw voor voormelde opleiding bij de VU ingeschreven. In verband met een aan hem aan het einde van dat studiejaar gegeven negatief bindend studieadvies heeft appellant zich voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid ingeschreven bij de Universiteit van Amsterdam (hierna: UvA). Nadat het negatief bindend studieadvies begin oktober 2010 vanwege bijzondere omstandigheden ongedaan was gemaakt, heeft appellant de opleiding voortgezet aan de VU. De beslissing van 6 december 2012 heeft betrekking op het door verweerder voor het studiejaar 2012-2013 in rekening gebrachte instellingscollegegeld ten bedrage van € 9.000,00.

2.3. Niet in geschil is dat appellant niet voldoet aan de in artikel 7.45, eerste lid, van de WHW voor toepasselijkheid van het wettelijk collegegeld gestelde eisen en derhalve ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van die wet het instellingscollegegeld verschuldigd is. In de jaren, voorafgaand aan het studiejaar 2012-2013, heeft verweerder appellant op grond van de in artikel 10, zesde lid, van de – op dat moment geldende – RAI neergelegde overgangsregeling een instellingstarief dat gelijk is aan het wettelijk collegegeld in rekening gebracht. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat appellant voor het studiejaar 2012-2013 geen aanspraak meer op de overgangsregeling kan maken. Daartoe heeft verweerder overwogen dat studenten op grond van de overgangsregeling gedurende vier jaren aanspraak op een verlaagd bedrag aan instellingscollegegeld kunnen maken en het studiejaar 2012-2013 voor appellant het vijfde studiejaar is, omdat hij de opleiding in 2008 heeft aangevangen.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte heeft aangenomen dat hij in 2008 met de opleiding aan de VU is begonnen. In dat jaar heeft hij vanwege persoonlijke omstandigheden nagenoeg geen onderwijs kunnen volgen en zich om die reden vóór 1 februari 2009 uitgeschreven. Hij heeft de opleiding daadwerkelijk in het studiejaar 2009-2010 aangevangen. Het studiejaar 2012-2013 is dus zijn vierde studiejaar, zodat hij gedurende dat jaar nog aanspraak op de overgangsregeling heeft.

2.4.1. Uit artikel 10, zesde lid, van de RAI volgt dat de daar bedoelde periode van vier jaren wordt berekend vanaf het 'instroommoment'. Het begrip 'instroommoment' wordt in deze bepaling niet nader gedefinieerd, behoudens dat deze valt op 1 september of, indien van toepassing, op 1 februari van het desbetreffende jaar. Vaststaat dat de bacheloropleiding rechtsgeleerdheid aan de VU één instroommoment kent, namelijk per 1 september. Nu appellant zich in het studiejaar 2008-2009 bij de VU voor deze opleiding heeft ingeschreven, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat 1 september 2008 als zijn instroommoment geldt. In de omstandigheid dat appellant zich vóór 1 februari 2009 weer heeft uitgeschreven, heeft verweerder geen reden voor een andersluidend standpunt hoeven zien. Uit de omstandigheid dat in de overgangsregeling als vereisten voor toepasselijkheid is gesteld dat er vanaf 1 februari 2011 een niet onderbroken inschrijving is geweest, volgt niet dat onderbroken studiejaren, voorafgaand aan 1 februari 2011, bij de toepassing van de regeling niet meetellen. Mede in aanmerking genomen dat verweerder met de overgangsregeling een bepaalde groep studenten in financieel opzicht beoogt tegemoet te komen, mag hij de overgangsregeling restrictief uitleggen en bij de toepassing ervan alle studiejaren waarin een student ingeschreven heeft gestaan, ook als deze zijn onderbroken, meetellen.

Het betoog faalt.

2.5. Appellant betoogt voorts dat verweerder ten onrechte geen aanleiding heeft gezien om op grond van de hardheidsclausule ten gunste van hem van de regeling af te wijken. Daartoe voert hij aan dat hij er op basis van door de universiteit verstrekte algemene informatie en gesprekken met studieadviseurs op mocht vertrouwen dat voor hem geen nadelen waren verbonden aan de uitschrijving in 2009 en het voortzetten van de rechtenstudie aan de VU, nadat het negatief bindend

studieadvies ongedaan was gemaakt. Indien hij in de studiejaren 2009-2010 en 2010-2011 juist zou zijn voorgelicht, zou hij er voor gekozen hebben om de opleiding aan de UvA, alwaar hij reeds was ingeschreven, dan wel aan een andere universiteit, voort te zetten. In dat geval zou hij voor het studiejaar 2012-2013 nog aanspraak hebben kunnen maken op de overgangsregeling. Appellant stelt voorts dat verweerder ten aanzien van studenten die de opleiding Rechtsgeleerdheid aan de UvA zijn begonnen en deze na een negatief bindend studieadvies bij de VU hebben voortgezet, bij de toepassing van de overgangsregeling de studiejaren, waarin zij bij de UvA ingeschreven stonden, niet meetelt. Door dat in zijn geval niet te doen, schendt verweerder het gelijkheidsbeginsel. Daartoe wijst hij ook op andere gevallen waarin de voorlichting van de zijde van de VU gebrekkig is geweest en verweerder de desbetreffende studenten om die reden tegemoet is gekomen. Volgens hem dient verweerder hem ook tegemoet te komen, te meer nu de bestreden beslissing tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt. Daartoe stelt hij dat hij zijn carrière op het gebied van fysiotherapie beëindigd heeft met het oog op de opleiding Rechtsgeleerdheid, welke opleiding hij, ondanks problemen in de privésfeer, binnen afzienbare termijn hoopt af te ronden.

2.5.1. De overgangsregeling, neergelegd in de RAI 2012-2013, was ook opgenomen in de RAI, zoals die in de voorafgaande studiejaren gold. Indien appellant meer duidelijkheid had willen krijgen omtrent zijn aanspraken op toepassing van deze regeling, had het in de rede gelegen dat hij zich daarvoor tot de studentenbalie had gewend. In de algemene informatie wordt daar ook op gewezen. Nu hij dat niet heeft gedaan, heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat appellant aan die informatie geen gerechtvaardigd vertrouwen kan ontlenen. Verweerder heeft voorts terecht overwogen dat appellant zodanig vertrouwen evenmin kan ontlenen aan de informatie die hij, als gesteld, van de studieadviseurs heeft ontvangen, nu voorlichting over het collegegeld – zoals hij weet – niet tot de taken van de studieadviseur behoort.

Appellant kan evenmin worden gevolgd in zijn betoog dat hij ten onrechte ongelijk wordt behandeld ten opzichte van studenten ten aanzien van wie verweerder bij de toepassing van de overgangsregeling de studiejaren, waarin zij aan de UvA ingeschreven stonden niet meetelt. De situatie van appellant is niet gelijk aan of op één lijn te stellen met de situatie van deze studenten, nu appellant zijn opleiding uitsluitend aan de VU heeft gevolgd. Voorts heeft verweerder in de omstandigheid dat hij in sommige gevallen studenten tegemoet is gekomen vanwege gebrekkige informatie over de gewijzigde regeling inzake het collegegeld geen reden hoeven zien om ook appellant tegemoet te komen. Daartoe is van belang dat, naar verweerder ter zitting onweersproken heeft toegelicht, in de desbetreffende gevallen onjuiste informatie was verstrekt, terwijl dat bij appellant niet het geval is geweest en hij duidelijkheid over zijn situatie had kunnen verkrijgen door zich tot de studentenbalie te wenden.

De persoonlijke omstandigheden die appellant overigens heeft gesteld, geven evenmin grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid van toepassing van de hardheidsclausule heeft kunnen afzien.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/011
Rechter(s)	: mrs. . Loeb, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak	: 27 juni 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: Aantekening[punitief] in studentendossier, beoordeling, gelijkheidsbeginsel, kennen en kunnen, taak examencommissie, onregelmatigheid
Artikelen	: WHW artikel 7.12b lid 1 onderdelen a en b; Awb artikel 8:4 onderdeel e; OER HU artikel 6 lid 6 aanhef en onderdeel b
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.5 Het in beroep aangevoerde leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten onrechte de examencommissie bevoegd heeft geacht om de groepsopdracht van de cursus Operational Excellence individueel te beoordelen. Dat in het themaboek van de cursus is vermeld dat bij de groepsopdracht alle groepsleden hetzelfde cijfer krijgen, betekent, gelet op artikel 7.12b, eerste lid, van de WHW en artikel 6, zesde lid, van de OER, niet dat de examencommissie niet bevoegd is om hier onder bepaalde omstandigheden van af te wijken. Gezien de onbestreden omstandigheid dat appellant bij de groepsopdracht een stuk zonder juiste bronvermeldingen heeft ingebracht, bestaat geen grond voor het oordeel dat de examencommissie hier in dit geval ten onrechte toe is overgegaan. Het hiervoor onder 2.4 weergegeven toetsingskader laat voorts geen ruimte voor toetsing van deze individuele beoordeling en evenmin voor een vergelijking met die van andere groepsleden. Ten slotte slaagt het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet. De situatie van het groepslid waarnaar in beroep is verwezen, is niet gelijk aan die van appellant, nu, zoals verweerder heeft toegelicht, dit groepslid voor een kleiner aandeel van de onjuiste bronvermeldingen verantwoordelijk was en ten tijde van de constatering ervan de opleiding reeds had afgerond.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 8 mei 2012 heeft de examencommissie van de opleiding Technische Bedrijfskunde van de hogeschool (hierna: de examencommissie), voor zover thans van belang, appellant meegedeeld dat het resultaat van de individueel nagekeken groepsopdracht van de door hem gevolgde cursus Operational Excellence blijft gehandhaafd en dat in zijn dossier een aantekening zal worden geplaatst wegens een onregelmatigheid bij zijn bijdrage aan die groepsopdracht.

Bij beslissing van 3 december 2012 heeft verweerder, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 april 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. M.M. de Jonge, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M. Slump, secretaris bij verweerder, zijn verschenen. Tevens zijn verschenen ing. E.G. van den Bor en ing. N.R.R. Sewbarath Misser, voorzitter onderscheidenlijk lid van de examencommissie.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), voor zover thans van belang, heeft een examencommissie onder meer als taak het borgen van de kwaliteit van de tentamens en examens, alsmede het vaststellen van richtlijnen en aanwijzingen binnen het kader van de onderwijs- en examenregeling, bedoeld in artikel 7.13, om de uitslag van tentamens en examens te beoordelen en vast te stellen.

Artikel 6, zesde lid, aanhef en onderdeel b, van de Onderwijs- en Examenregeling van de hogeschool is, voor zover thans van belang, gelijkluidend aan de hiervoor weergegeven bepaling van de WHW.

2.2. Aan de beslissing van 3 december 2012 is ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, de examencommissie in het dossier van appellant heeft mogen laten aantekenen dat hij bij de groepsopdracht van de cursus Operational Excellence een onregelmatigheid heeft gepleegd, nu hij bij zijn inbreng bij deze groepsopdracht geen bronnen heeft vermeld, terwijl hij wist of

behoorde te weten dat dit wel noodzakelijk was. Gelet hierop heeft de examencommissie eveneens mogen beslissen dat appellant deze cursus niet heeft behaald, aldus verweerder.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte de examencommissie bevoegd heeft geacht om zijn bijdrage aan de groepsopdracht individueel te beoordelen, nu uit het themaboek van de cursus kan worden afgeleid dat de groepsopdracht uitsluitend als geheel wordt beoordeeld. Verder heeft verweerder volgens appellant miskend dat de examencommissie deze bijdrage als onvoldoende heeft mogen beoordelen, aangezien zijn bijdrage aan de groepsopdracht niet slechts uit het stuk bestond waarvan de examencommissie stelt dat hierin ten onrechte geen bronnen zijn vermeld, maar hij ook heeft meegedacht tijdens de bijeenkomsten van de groep en zelfs aan de overige groepsleden heeft verzocht om een grotere bijdrage te mogen leveren. Voorts is bij een ander groepslid, met wie hij voormeld stuk heeft gemaakt en die hierin bronvermeldingen heeft verwijderd, geen aantekening in het dossier geplaatst, aldus appellant.

2.4. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen beslissingen, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepaling staat er aan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van verweerder een oordeel van het College wordt verkregen over een beslissing dat naar zijn aard van de rechterlijke toetsing is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het beslissing van 3 december 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, het College slechts kan beoordelen of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie geen verbindende voorschriften heeft geschonden en ook overigens niet onzorgvuldig heeft besloten.

2.5. Het in beroep aangevoerde leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten onrechte de examencommissie bevoegd heeft geacht om de groepsopdracht van de cursus Operational Excellence individueel te beoordelen. Dat in het themaboek van de cursus is vermeld dat bij de groepsopdracht alle groepsleden hetzelfde cijfer krijgen, betekent, gelet op artikel 7.12b, eerste lid, van de WHW en artikel 6, zesde lid, van de OER, niet dat de examencommissie niet bevoegd is om hier onder bepaalde omstandigheden van af te wijken. Gezien de onbestreden omstandigheid dat appellant bij de groepsopdracht een stuk zonder juiste bronvermeldingen heeft ingebracht, bestaat geen grond voor het oordeel dat de examencommissie hier in dit geval ten onrechte toe is overgegaan. Het hiervoor onder 2.4 weergegeven toetsingskader laat voorts geen ruimte voor toetsing van deze individuele beoordeling en evenmin voor een vergelijking met die van andere groepsleden. Ten slotte slaagt het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet. De situatie van het groepslid waarnaar in beroep is verwezen, is niet gelijk aan die van appellant, nu, zoals verweerder heeft toegelicht, dit groepslid voor een kleiner aandeel van de onjuiste bronvermeldingen verantwoordelijk was en ten tijde van de constatering ervan de opleiding reeds had afgerond.
Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2013/014
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 1 mei 2013
Partijen : Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden : Beoordeling, studiepuntenregistratiesysteem, uSis
Artikelen : OER Universiteit Leiden artikel 4.8
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1 Tijdens de behandeling van het bij het CBE ingestelde beroep

is het cijfer van het vak Ethiek in uSis alsnog gewijzigd in een 6,0. Uit de stukken blijkt dat appelante voor de groepsopdracht van het vak Ethiek een 9,5 heeft behaald, die voor 40% meetelt, en voor het tweede onderdeel van dat vak, dat voor 60% meetelt, in eerste instantie een 2,6 en in de herkansing een 3,9. Dat levert het cijfer 6,0 op. Derhalve is dat cijfer juist in het studiepuntenregistratiesysteem uSis vermeld. Voor zover appellante stelt dat dat cijfer hoger moet zijn, omdat zij voor het tweede onderdeel in een tweede herkansing een 8,4 heeft behaald, geldt dat het CBE met stelligheid heeft ontkend dat er sprake is van een door haar gemaakte tweede herkansing met het cijfer 8,4, terwijl appellante haar stelling niet met nadere stukken aannemelijk heeft gemaakt.
Met betrekking tot het vak Reis van de Ziel heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat zij voor het tweede deeltentamen een 7,23 zou hebben behaald. Uit het door haar gemaakte tentamen, dat in het dossier zit, blijkt dat zij met de negen te maken vragen 51 punten heeft behaald. Dat levert het cijfer 5,7 op. Nu vast staat dat zij voor het eerste deeltentamen een 5,0 heeft behaald is het gemiddelde cijfer een 5,35. Indien al op enig moment het cijfer 7,23 op Blackboard zou hebben gestaan, hetgeen niet vaststaat, dan is dit overduidelijk een fout geweest, die mocht worden hersteld. Appellante heeft met hetgeen zij in beroep heeft aangevoerd dan ook niet aannemelijk gemaakt dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt stelt dat haar eindcijfer voor het vak Reis van de Ziel afgerond een 5,0 is. Wat betreft de stelling van appellante dat geweigerd zou zijn haar het tweede deeltentamen toe te sturen, heeft het CBE toegelicht dat, nog daargelaten dat dit tentamen wel door het CBE in het procesdossier is gevoegd, studenten een tentamen kunnen inzien of nabespreken, zoals ook is vastgelegd in artikel 4.8 van de Onderwijs- en Examenregeling.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij ongedateerde beslissingen heeft de examencommissie van het Leids Instituut voor Godsdienstwetenschappen aan appellante meegedeeld dat zij voor de vakken Ethiek en Reis van de Ziel een 5,0 heeft behaald.

Bij beslissing, verzonden op 12 december 2012, heeft het CBE de daartegen door appellante ingediende bezwaren ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 17 januari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2013, waar appellante en het CBE, vertegenwoordigd door drs. W.A.A.C. Van Ingen-Scholten, prof. dr. J. Frishman en H.W. Sneller, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Naar aanleiding van een waarschuwing voor een bindend negatief studieadvies heeft appellante geconstateerd dat in het studiepuntenregistratiesysteem uSis van twee vakken onjuiste cijfers waren vermeld. Het gaat om de vakken Ethiek en Reis van de Ziel. In uSis was voor beide vakken een 5,0 vermeld. Daartegen heeft appellante beroep ingediend bij het CBE. Kort na de indiening van dit beroep is het cijfer van Ethiek gewijzigd in een 6,0.

2.2 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat zij voor het vak Ethiek alsnog een tweede hertentamen heeft gemaakt en daarvoor een 8,4 heeft behaald. Ten aanzien van het vak Reis van de Ziel stelt appellante dat zij een 6,0 zou moeten hebben in plaats van een 5,0. Hiertoe voert zij aan dat op Blackboard op 3 juli 2012 stond vermeld dat zij voor het tweede deeltentamen een 7,23 heeft behaald. Nu zij voor het eerste deeltentamen een 5,0 heeft behaald is het gemiddelde cijfer een 6,0, aldus appellante.
Appellante stelt in dit verband voorts dat ten onrechte niet is voldaan aan haar verzoek om het tweede deeltentamen toegestuurd te krijgen.

2.2.1 Tijdens de behandeling van het bij het CBE ingestelde beroep is het cijfer van het vak Ethiek in uSis alsnog gewijzigd in een 6,0. Uit de stukken blijkt dat appelante voor de groepsopdracht van het vak Ethiek een 9,5 heeft behaald, die voor 40% meetelt, en voor het tweede onderdeel van dat vak, dat voor 60% meetelt, in eerste instantie een 2,6 en in de herkansing een 3,9. Dat levert het cijfer 6,0 op. Derhalve is dat cijfer juist in het studiepuntenregistratiesysteem uSis vermeld. Voor zover appellante stelt dat dat cijfer hoger moet zijn, omdat zij voor het tweede onderdeel in een tweede herkansing een 8,4 heeft behaald, geldt dat het CBE met stelligheid heeft ontkend dat er sprake is van een door haar gemaakte tweede herkansing met het cijfer 8,4, terwijl appellante haar stelling niet met nadere stukken aannemelijk heeft gemaakt.

Met betrekking tot het vak Reis van de Ziel heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat zij voor het tweede deeltentamen een 7,23 zou hebben behaald. Uit het door haar gemaakte tentamen, dat in het dossier zit, blijkt dat zij met de negen te maken vragen 51 punten heeft behaald. Dat levert het cijfer 5,7 op. Nu vast staat dat zij voor het eerste deeltentamen een 5,0 heeft behaald is het gemiddelde cijfer een 5,35. Indien al op enig moment het cijfer 7,23 op Blackboard zou hebben gestaan, hetgeen niet vaststaat, dan is dit overduidelijk een fout geweest, die mocht worden hersteld. Appellante heeft met hetgeen zij in beroep heeft aangevoerd dan ook niet aannemelijk gemaakt dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt stelt dat haar eindcijfer voor het vak Reis van de Ziel afgerond een 5,0 is. Wat betreft de stelling van appellante dat geweigerd zou zijn haar het tweede deeltentamen toe te sturen, heeft het CBE toegelicht dat, nog daargelaten dat dit tentamen wel door het CBE in het procesdossier is gevoegd, studenten een tentamen kunnen inzien of nabespreken, zoals ook is vastgelegd in
artikel 4.8 van de Onderwijs- en Examenregeling.

Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling is geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/015
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak	: 1 mei 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Advies studieadviseur, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, ondubbelzinnige toezegging, overlijden familieleden, studieplan, taak studiecoördinator, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2. 3; Regeling bindend studieadvies Universiteit Leiden artikel 4.2.2, 4.9; Procedure persoonlijke omstandigheden Universiteit Leiden
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 In artikel 4.9 van de Regeling en in de bij de Regeling behorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies is uitgebreid beschreven op welke wijze met persoonlijke omstandigheden rekening wordt gehouden bij het nemen van een beslissing over een bindend studieadvies. Daaruit blijkt dat een eerste stap is dat persoonlijke omstandigheden worden gemeld bij de

studieadviseur en dat een aangepast studieplan wordt opgesteld. Appellante heeft deze procedure niet gevolgd, zodat het CBE zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen rekening kon worden gehouden met de door haar gestelde persoonlijke omstandigheden. Anders dan appellante betoogt, was het niet de taak van de studiecoördinator om de door appellante bij haar naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden te melden bij de studieadviseur. Dat de studiecoördinator en de voorzitter van de examencommissie zouden hebben gezegd dat begrip is voor appellantes persoonlijke situatie leidt, wat daar ook van zij, niet tot een ander oordeel. Voor zover appellante hiermee een beroep op het vertrouwensbeginsel doet, geldt dat niet is gebleken van een ondubbelzinnige toezegging dat geen bindend negatief studieadvies voor beide opleidingen zou volgen. Wat betreft de stelling van appellante dat zij uitstel heeft gevraagd om enkele tentamens te maken en docenten daar positief op hebben gereageerd, heeft het CBE toegelicht dat zij het tentamen Grieks mocht maken in de herkansingsperiode en zij van die mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt. Voorts wijst het CBE er terecht op dat individuele docenten niet bevoegd zijn te beslissen over tentamengelegenheden. Appellante had daartoe een verzoek bij de bevoegde instantie, zijnde de examencommissie, moeten indienen en heeft dat behalve voor het vak Grieks verder niet gedaan. Voor zover appellante stelt dat de cijfers voor de vakken Ethiek en Reis van de Ziel niet goed zijn vermeld in uSis, geldt dat die vakken geen onderdeel van de propedeuse uitmaken. Reeds daarom leidt dit betoog niet tot het ermee beoogde doel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden beslissingen van 27 augustus 2012 heeft de examencommissie Godsdienstwetenschappen van de Faculteit der Geesteswetenschappen aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven voor de opleidingen Godgeleerdheid en Wereldgodsdiensten.

Bij beslissing, verzonden op 12 december 2012, heeft het CBE het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 17 januari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2013, waar appellante en het CBE, vertegenwoordigd door drs. W.A.A.C. Van Ingen-Scholten, prof. dr. J. Frishman en H.W. Sneller, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met een goed gevolg heeft afgerond.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het

in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 4.2.2 van de Regeling Bindend Studieadvies (hierna: de Regeling) is het advies, bedoeld in artikel 2.1.7, negatief en afwijzend indien op het moment dat het advies wordt uitgebracht minder dan 40 studiepunten van de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding zijn behaald.

Ingevolge artikel 4.9 van de Regeling dient de student aan het college van bestuur ter beoordeling voor te leggen of sprake is van persoonlijke omstandigheden in de zin van deze Regeling en in welke mate deze omstandigheden de studieresultaten beïnvloeden. Namens het college van bestuur beoordeelt Studenten- en Onderwijszaken (hierna: SOZ) of sprake is van persoonlijke omstandigheden. Indien een persoonlijk studieplan aanwezig is, wordt het al dan niet verbinden van een afwijzing aan de bedoelde adviezen in de bedoelde situatie bepaald door de behaalde studieresultaten te vergelijken met het persoonlijke studieplan.

Ingevolge de bij de Regeling behorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies dient een student bij de studieadviseur te melden dat de studie hinder ondervindt door persoonlijke omstandigheden. De studieadviseur en de student maken samen een studieplan dat recht doet aan die omstandigheden. Het studieplan wordt opgenomen in het BSA-dossier van de student. De student stuurt een persoonlijke verklaring over de ernst, de duur en de aard van de omstandigheden met bewijsstuk naar het college van bestuur. SOZ beoordeelt de geldigheid, de verwachte duur en de ernst van de persoonlijke omstandigheden. Hierover wordt verslag uitgebracht aan de examencommissie (door tussenkomst van de studieadviseur). De examencommissie houdt in haar studieadvies rekening met de gevolgen van de persoonlijke omstandigheden voor de studievoortgang zover die door SOZ erkend worden en beoordeelt de geleverde studieprestatie in het licht van het aangepaste studieplan.

2.2 Appellante is sinds 2009 als deeltijdstudent ingeschreven voor de opleiding Godgeleerdheid. In dat collegejaar heeft zij 15 studiepunten gehaald. In het collegejaar 2010-2011 heeft zij zich tevens ingeschreven voor de opleiding Wereldgodsdiensten. Dat jaar heeft zij 20 studiepunten gehaald, waarvan 15 punten voor beide opleidingen gelden. In het collegejaar 2011-2012 heeft appellante in totaal 15 studiepunten gehaald. Vast staat dat zij voor beide opleidingen niet voldoet aan de norm van het vereiste aantal studiepunten om een negatief bindend studieadvies te voorkomen, zoals neergelegd in artikel 4.2.2 van de Regeling.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie in de door haar naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden aanleiding had moeten zien af te zien van het negatief bindend studieadvies voor beide opleidingen. Hiertoe wijst zij op het overlijden van twee van haar broers en de ziekte van haar dochter in het afgelopen collegejaar. Appellante stelt dat zij gedurende het afgelopen jaar de studiecoördinator, mevrouw [naam], steeds van haar persoonlijke omstandigheden op de hoogte heeft gehouden. De studiecoördinator zou haar hebben verteld dat bij de beoordeling van de studievoortgang rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van studenten. Gelet op het feit dat zij steeds de studiecoördinator op de hoogte heeft gehouden van haar persoonlijke omstandigheden is volgens appellante voldaan aan het in artikel 4.9 van de Regeling en de bij de Regeling behorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies gestelde. Derhalve werpt het CBE haar ten onrechte tegen dat zij geen studieplan heeft overgelegd, aldus appellante. Volgens haar is het de taak van de studiecoördinator om ervoor te zorgen dat de door haar gemelde persoonlijke omstandigheden terecht komen bij degene die daarover oordeelt in het kader van het negatief bindend studieadvies. In dit verband stelt zij voorts dat de voorzitter van de examencommissie haar in februari 2012 ook heeft verteld dat er veel begrip is voor haar situatie.

Appellante betoogt voorts dat het negatief bindend studieadvies niet had mogen worden gegeven, omdat zij om uitstel van enkele tentamens heeft verzocht en docenten daar positief op reageerden, maar geen uitsluitsel mochten geven. Tenslotte stelt zij dat de cijfers van de vakken

Ethiek en *Reis van de Ziel niet juist zijn vermeld* in het puntenregistratiesysteem uSis.

2.3.1 In artikel 4.9 van de Regeling en in de bij de Regeling behorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies is uitgebreid beschreven op welke wijze met persoonlijke omstandigheden rekening wordt gehouden bij het nemen van een beslissing over een bindend studieadvies. Daaruit blijkt dat een eerste stap is dat persoonlijke omstandigheden worden gemeld bij de studieadviseur en dat een aangepast studieplan wordt opgesteld. Appellante heeft deze procedure niet gevolgd, zodat het CBE zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen rekening kon worden gehouden met de door haar gestelde persoonlijke omstandigheden. Anders dan appellante betoogt, was het niet de taak van de studiecoördinator om de door appellante bij haar naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden te melden bij de studieadviseur. Dat de studiecoördinator en de voorzitter van de examencommissie zouden hebben gezegd dat begrip is voor appellantes persoonlijke situatie leidt, wat daar ook van zij, niet tot een ander oordeel. Voor zover appellante hiermee een beroep op het vertrouwensbeginsel doet, geldt dat niet is gebleken van een ondubbelzinnige toezegging dat geen bindend negatief studieadvies voor beide opleidingen zou volgen. Wat betreft de stelling van appellante dat zij uitstel heeft gevraagd om enkele tentamens te maken en docenten daar positief op hebben gereageerd, heeft het CBE toegelicht dat zij het tentamen Grieks mocht maken in de herkansingsperiode en zij van die mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt. Voorts wijst het CBE er terecht op dat individuele docenten niet bevoegd zijn te beslissen over tentamengelegenheden. Appellante had daartoe een verzoek bij de bevoegde instantie, zijnde de examencommissie, moeten indienen en heeft dat behalve voor het vak Grieks verder niet gedaan. Voor zover appellante stelt dat de cijfers voor de vakken Ethiek en Reis van de Ziel niet goed zijn vermeld in uSis, geldt dat die vakken geen onderdeel van de propedeuse uitmaken. Reeds daarom leidt dit betoog niet tot het ermee beoogde doel.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/015
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak	: 1 mei 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Advies studieadviseur, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, ondubbelzinnige toezegging, overlijden familieleden, studieplan, taak studiecoördinator, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2. 3; Regeling bindend studieadvies Universiteit Leiden artikel 4.2.2, 4.9; Procedure persoonlijke omstandigheden Universiteit Leiden
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 In artikel 4.9 van de Regeling en in de bij de Regeling behorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies is uitgebreid beschreven op welke wijze met persoonlijke omstandigheden rekening wordt gehouden bij het nemen van een beslissing over een bindend studieadvies. Daaruit blijkt dat een eerste stap is dat persoonlijke omstandigheden worden gemeld bij de studieadviseur en dat een aangepast studieplan wordt opgesteld. Appellante heeft deze procedure niet gevolgd, zodat het CBE zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen rekening kon worden gehouden met de door haar gestelde persoonlijke omstandigheden. Anders dan appellante betoogt, was het niet de taak van de studiecoördinator om de door appellante bij haar naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden te melden bij de studieadviseur. Dat de studiecoördinator en de voorzitter van

de examencommissie zouden hebben gezegd dat begrip is voor appellantes persoonlijke situatie leidt, wat daar ook van zij, niet tot een ander oordeel. Voor zover appellante hiermee een beroep op het vertrouwensbeginsel doet, geldt dat niet is gebleken van een ondubbelzinnige toezegging dat geen bindend negatief studieadvies voor beide opleidingen zou volgen. Wat betreft de stelling van appellante dat zij uitstel heeft gevraagd om enkele tentamens te maken en docenten daar positief op hebben gereageerd, heeft het CBE toegelicht dat zij het tentamen Grieks mocht maken in de herkansingsperiode en zij van die mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt. Voorts wijst het CBE er terecht op dat individuele docenten niet bevoegd zijn te beslissen over tentamengelegenheden. Appellante had daartoe een verzoek bij de bevoegde instantie, zijnde de examencommissie, moeten indienen en heeft dat behalve voor het vak Grieks verder niet gedaan. Voor zover appellante stelt dat de cijfers voor de vakken Ethiek en Reis van de Ziel niet goed zijn vermeld in uSis, geldt dat die vakken geen onderdeel van de propedeuse uitmaken. Reeds daarom leidt dit betoog niet tot het ermee beoogde doel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden beslissingen van 27 augustus 2012 heeft de examencommissie Godsdienstwetenschappen van de Faculteit der Geesteswetenschappen aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven voor de opleidingen Godgeleerdheid en Wereldgodsdiensten.

Bij beslissing, verzonden op 12 december 2012, heeft het CBE het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 17 januari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2013, waar appellante en het CBE, vertegenwoordigd door drs. W.A.A.C. Van Ingen-Scholten, prof. dr. J. Frishman en H.W. Sneller, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met een goed gevolg heeft afgerond.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende

opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 4.2.2 van de Regeling Bindend Studieadvies (hierna: de Regeling) is het advies, bedoeld in artikel 2.1.7, negatief en afwijzend indien op het moment dat het advies wordt uitgebracht minder dan 40 studiepunten van de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding zijn behaald.

Ingevolge artikel 4.9 van de Regeling dient de student aan het college van bestuur ter beoordeling voor te leggen of sprake is van persoonlijke omstandigheden in de zin van deze Regeling en in welke mate deze omstandigheden de studieresultaten beïnvloeden. Namens het college van bestuur beoordeelt Studenten- en Onderwijszaken (hierna: SOZ) of sprake is van persoonlijke omstandigheden. Indien een persoonlijk studieplan aanwezig is, wordt het al dan niet verbinden van een afwijzing aan de bedoelde adviezen in de bedoelde situatie bepaald door de behaalde studieresultaten te vergelijken met het persoonlijke studieplan.

Ingevolge de bij de Regeling behorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies dient een student bij de studieadviseur te melden dat de studie hinder ondervindt door persoonlijke omstandigheden. De studieadviseur en de student maken samen een studieplan dat recht doet aan die omstandigheden. Het studieplan wordt opgenomen in het BSA-dossier van de student. De student stuurt een persoonlijke verklaring over de ernst, de duur en de aard van de omstandigheden met bewijsstuk naar het college van bestuur. SOZ beoordeelt de geldigheid, de verwachte duur en de ernst van de persoonlijke omstandigheden. Hierover wordt verslag uitgebracht aan de examencommissie (door tussenkomst van de studieadviseur). De examencommissie houdt in haar studieadvies rekening met de gevolgen van de persoonlijke omstandigheden voor de studievoortgang zover die door SOZ erkend worden en beoordeelt de geleverde studieprestatie in het licht van het aangepaste studieplan.

2.2 Appellante is sinds 2009 als deeltijdstudent ingeschreven voor de opleiding Godgeleerdheid. In dat collegejaar heeft zij 15 studiepunten gehaald. In het collegejaar 2010-2011 heeft zij zich tevens ingeschreven voor de opleiding Wereldgodsdiensten. Dat jaar heeft zij 20 studiepunten gehaald, waarvan 15 punten voor beide opleidingen gelden. In het collegejaar 2011-2012 heeft appellante in totaal 15 studiepunten gehaald. Vast staat dat zij voor beide opleidingen niet voldoet aan de norm van het vereiste aantal studiepunten om een negatief bindend studieadvies te voorkomen, zoals neergelegd in artikel 4.2.2 van de Regeling.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie in de door haar naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden aanleiding had moeten zien af te zien van het negatief bindend studieadvies voor beide opleidingen. Hiertoe wijst zij op het overlijden van twee van haar broers en de ziekte van haar dochter in het afgelopen collegejaar. Appellante stelt dat zij gedurende het afgelopen jaar de studiecoördinator, mevrouw [naam], steeds van haar persoonlijke omstandigheden op de hoogte heeft gehouden. De studiecoördinator zou haar hebben verteld dat bij de beoordeling van de studievoortgang rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van studenten. Gelet op het feit dat zij steeds de studiecoördinator op de hoogte heeft gehouden van haar persoonlijke omstandigheden is volgens appellante voldaan aan het in artikel 4.9 van de Regeling en de bij de Regeling behorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies gestelde. Derhalve werpt het CBE haar ten onrechte tegen dat zij geen studieplan heeft overgelegd, aldus appellante. Volgens haar is het de taak van de studiecoördinator om ervoor te zorgen dat de door haar gemelde persoonlijke omstandigheden terecht komen bij degene die daarover oordeelt in het kader van het negatief bindend studieadvies. In dit verband stelt zij voorts dat de voorzitter van de examencommissie haar in februari 2012 ook heeft verteld dat er veel begrip is voor haar situatie.

Appellante betoogt voorts dat het negatief bindend studieadvies niet had mogen worden gegeven, omdat zij om uitstel van enkele tentamens heeft verzocht en docenten daar positief op reageerden, maar geen uitsluitsel mochten geven. Tenslotte stelt zij dat de cijfers van de vakken Ethiek en *Reis van de Ziel niet juist zijn vermeld* in het puntenregistratiesysteem uSis.

2.3.1 In artikel 4.9 van de Regeling en in de bij de Regeling behorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies is uitgebreid beschreven op welke wijze met persoonlijke omstandigheden rekening wordt gehouden bij het nemen van een beslissing over een bindend studieadvies. Daaruit blijkt dat een eerste stap is dat persoonlijke omstandigheden worden gemeld bij de studieadviseur en dat een aangepast studieplan wordt opgesteld. Appellante heeft deze procedure niet gevolgd, zodat het CBE zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat

geen rekening kon worden gehouden met de door haar gestelde persoonlijke omstandigheden. Anders dan appellante betoogt, was het niet de taak van de studiecoördinator om de door appellante bij haar naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden te melden bij de studieadviseur. Dat de studiecoördinator en de voorzitter van de examencommissie zouden hebben gezegd dat begrip is voor appellantes persoonlijke situatie leidt, wat daar ook van zij, niet tot een ander oordeel. Voor zover appellante hiermee een beroep op het vertrouwensbeginsel doet, geldt dat niet is gebleken van een ondubbelzinnige toezegging dat geen bindend negatief studieadvies voor beide opleidingen zou volgen. Wat betreft de stelling van appellante dat zij uitstel heeft gevraagd om enkele tentamens te maken en docenten daar positief op hebben gereageerd, heeft het CBE toegelicht dat zij het tentamen Grieks mocht maken in de herkansingsperiode en zij van die mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt. Voorts wijst het CBE er terecht op dat individuele docenten niet bevoegd zijn te beslissen over tentamengelegenheden. Appellante had daartoe een verzoek bij de bevoegde instantie, zijnde de examencommissie, moeten indienen en heeft dat behalve voor het vak Grieks verder niet gedaan. Voor zover appellante stelt dat de cijfers voor de vakken Ethiek en Reis van de Ziel niet goed zijn vermeld in uSis, geldt dat die vakken geen onderdeel van de propedeuse uitmaken. Reeds daarom leidt dit betoog niet tot het ermee beoogde doel.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/016
Rechter(s)	: mr. Kleijn
Datum uitspraak	: 24 april 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, overlijden, zwangerschap
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3; OER Economie en Bedrijfskunde VU artikel 28 lid 1, 3, 4, 6
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder niet tot de conclusie heeft mogen komen dat niet aannemelijk is gemaakt dat de slechte studievoortgang van appellant is terug te voeren op de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden. De enkele stelling dat deze persoonlijke omstandigheden veel stress bij hem hebben opgeleverd, is hiertoe onvoldoende. Voor het oordeel dat verweerder het negatief bindend studieadvies ten onrechte in stand heeft gelaten, bestaat derhalve geen grond.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 augustus 2012 heeft de facultaire Bindend Studieadvies commissie (BSA-commissie) van de opleiding Economie en Bedrijfseconomie van de universiteit appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 30 november 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 maart 2013, waar verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, secretaris bij verweerder, is verschenen. Tevens is verschenen dr. J.L. Wielhouwer, voorzitter van de BSA-commissie.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. In het geval van een deeltijdse bacheloropleiding regelt het instellingsbestuur het tijdstip, waarop dat advies wordt uitgebracht.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door hem zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 28, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van onder meer de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie (hierna: de OER) is bepaald dat het Faculteitsbestuur aan iedere student van een voltijdse bacheloropleiding uiterlijk aan het eind van diens eerste jaar van inschrijving advies uitbrengt over de voortzetting van de studie. Het studieadvies wordt namens het Faculteitsbestuur uitgebracht door de facultaire BSA-commissie.

In het derde lid is bepaald dat, voor zover thans van belang, als een student voor de opleiding Economie en Bedrijfseconomie aan het eind van het eerste jaar van inschrijving minder dan 42 studiepunten heeft behaald, aan het advies een afwijzing, zoals bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de WHW, wordt verbonden.

In het vierde lid is bepaald dat, voor zover thans van belang, aan een advies eveneens een afwijzing wordt verbonden, als een student niet aan de kwalitatieve eis heeft voldaan aan het eind van het eerste jaar van inschrijving. Bedoeld wordt het vak Kwantitatieve Methoden 1.2 voor de opleiding Economie en Bedrijfseconomie.

In het zesde lid is bepaald dat, voor zover thans van belang, het faculteitsbestuur in individuele gevallen, gelet op de persoonlijke omstandigheden van de student, de in het eerste lid genoemde termijn met maximaal één jaar verlengen.

2.2. Appellant heeft zich per 1 september 2011 ingeschreven voor de opleiding Economie en Bedrijfseconomie aan de universiteit. Aan het eind van het eerste jaar van inschrijving heeft hij niet aan de in artikel 28, derde en vierde lid, van de OER neergelegde eisen voldaan.

2.3. In de beslissing 21 augustus 2012 is vermeld dat, voor zover thans van belang, appellant niet heeft voldaan aan de norm voor een positief studieadvies en geen of onvoldoende sprake is van persoonlijke omstandigheden die een optimaal studieresultaat belemmerden.

In bezwaar heeft appellant naar voren gebracht dat aan het begin van het studiejaar zijn grootmoeder overleed en tegelijkertijd zijn vriendin ernstig ziek werd. Voorts stelt hij dat gedurende het studiejaar, mede als gevolg van het overlijden van zijn grootmoeder, ruzies in de familie ontstonden en dat in de vierde periode zijn vriendin onverwachts zwanger werd.

Aan de beslissing van 30 november 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn slechte studievoortgang op de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden is terug te voeren.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder niet heeft onderkend dat hem gezien de in bezwaar aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen negatief bindend studieadvies had mogen worden

gegeven. Door deze omstandigheden heeft hij dermate veel stress ervaren dat het voor hem onmogelijk was om te studeren, aldus appellant.

2.5. Hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder niet tot de conclusie heeft mogen komen dat niet aannemelijk is gemaakt dat de slechte studievoortgang van appellant is terug te voeren op de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden. De enkele stelling dat deze persoonlijke omstandigheden veel stress bij hem hebben opgeleverd, is hiertoe onvoldoende. Voor het oordeel dat verweerder het negatief bindend studieadvies ten onrechte in stand heeft gelaten, bestaat derhalve geen grond.
Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/018
Rechter(s)	: mrs. Loeb, de Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak	: 7 mei 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: [voldoening] Collegegeld, gespreide betaling collegegeld, [beëindiging] inschrijving, wetsuitleg
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 1, 7.37 lid 2, 7.42 lid 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Niet in geschil is dat appellant voor 1 oktober 2012 geen bewijs heeft overgelegd dat het door hem verschuldigde collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 is of wordt voldaan. Gelet op artikel 7.32, eerste en vierde lid, gelezen in verbinding met artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, was verweerder reeds hierom gehouden hem niet voor het studiejaar 2012-2013 in te schrijven. Artikel 7.42, tweede lid, van de WHW leidt niet tot een ander oordeel. Die bepaling ziet op de situatie dat binnen een studiejaar niet aan de termijnen voor gespreide betaling wordt voldaan. Die situatie deed zich niet voor.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van onbekende datum heeft verweerder een verzoek van appellant hem voor het studiejaar 2012-2013 opnieuw voor de opleiding Commerciële Economie specialisatie Sportmarketing en Management in te schrijven afgewezen.

Bij beslissing van 4 december 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 april 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. R.A.M. Verkoijen, en verweerder, vertegenwoordigd door mrs. J.H. Trimpe en P.L. van der Vliet, beiden werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.32, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) dient ieder die wenst gebruik te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een instelling, zich door het instellingsbestuur als student of extraneus te laten inschrijven.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, geschiedt de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar.

Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, voor zover thans van belang, wordt tot de inschrijving niet overgegaan, dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

Ingevolge artikel 7.42, tweede lid, kan, indien degene die is ingeschreven voor een opleiding zijn wettelijk collegegeld, instellingscollegegeld, collegegeld OU of examengeld na aanmaning niet heeft voldaan, het instellingsbestuur de inschrijving, met ingang van de tweede maand volgend op de aanmaning beëindigen.

2.2. Appellant heeft de studiejaren, direct voorafgaand aan het studiejaar 2012-2013, bij de hogeschool ingeschreven gestaan voor het volgen van de opleiding Commerciële Economie.

2.3. Aan de beslissing van 4 december 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat appellant het door hem verschuldigde collegegeld niet tijdig heeft voldaan. Verder komt appellant, gezien zijn eerdere studieresultaten, evenmin in aanmerking voor na-inschrijving per 1 oktober 2012, aldus verweerder.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat hij bij aanvang van zijn studie aan de hogeschool voor onbepaalde duur voor de opleiding Commerciële Economie is ingeschreven en dat, nu in artikel 7.42, tweede lid, van de WHW slechts is bepaald dat een inschrijving kan worden beëindigd, verweerder bij de uitschrijving ten onrechte geen belangenafweging heeft uitgevoerd. Verder is volgens hem de in voormeld artikel van de WHW voor beëindiging van de inschrijving gestelde termijn ten onrechte niet in acht genomen.

2.5. Ter zitting heeft appellant bevestigd dat het beroep uitsluitend is gericht tegen de afwijzing hem opnieuw voor het gehele studiejaar 2012-2013 in te schrijven. Voorts heeft hij verklaard dat hij ter zake van het collegegeld voor voormeld studiejaar door verweerder verstuurde maningen heeft ontvangen.

2.6. Niet in geschil is dat appellant voor 1 oktober 2012 geen bewijs heeft overgelegd dat het door hem verschuldigde collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 is of wordt voldaan. Gelet op artikel 7.32, eerste en vierde lid, gelezen in verbinding met artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, was verweerder reeds hierom gehouden hem niet voor het studiejaar 2012-2013 in te schrijven. Artikel 7.42, tweede lid, van de WHW leidt niet tot een ander oordeel. Die bepaling ziet op de situatie dat binnen een studiejaar niet aan de termijnen voor gespreide betaling wordt voldaan. Die situatie deed zich niet voor.

Het betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/020 en 020.1
Rechter(s)	: mr. Troostwijk
Datum uitspraak	: 23 april 2013
Partijen	: Verzoekster tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, [instellings]Collegegeld, finale geschillenbeslechting, gelijkheidsbeginsel, handicap, inschrijving[per jaar], kortsluiting, multiple sclerose , tweede opleiding, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 4, 7.45a, 7.46 lid 1 en 5; Awb artikel 8:81, 8:86; Regeling Aanmelding en inschrijving VU 2012-2013 artikel 10 lid 5
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.2 Vast staat dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a van de WHW, zodat zij het instellingscollegegeld is verschuldigd. Het college van bestuur heeft in hetgeen zij heeft aangevoerd terecht geen aanleiding gezien daar in dit geval een uitzondering op te maken. Dat verzoekster bij de start van de studie in 2010 er niet van op de hoogte is gesteld dat zij € 15.000 verschuldigd zou zijn voor de masteropleiding biedt voor een ander oordeel geen grond. Daartoe is van belang dat het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld geen recht inhoudt dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Op grond van artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de inschrijving voor een opleiding uitsluitend voor het gehele studiejaar. Voorts is aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld door de landelijke media veel aandacht besteed en heeft het college van bestuur aannemelijk gemaakt dat dit tevens gedaan is op de website van de universiteit. Gelet daarop mocht verzoekster er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld de gehele duur van haar studie steeds van gelijk niveau zou blijven. Bovendien is zij tijdig voor het inschrijven van het collegejaar 2012-2013 bij de beslissing van 7 augustus 2012 ervan op de hoogte gesteld dat zij voor dat jaar het instellingscollegegeld ter hoogte van € 15.000 verschuldigd zou zijn en was zij voor het collegejaar 2011-2012 ook al het instellingscollegegeld verschuldigd, maar was dat in verband met een procedurele fout niet in rekening gebracht en is van een naheffing afgezien. Nu de inschrijving voor een opleiding ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW uitsluitend voor een collegejaar plaatsvindt, voert verzoekster reeds daarom tevergeefs aan dat de bachelor- en masteropleiding als één opleiding dienen te worden aangemerkt waarvoor hetzelfde collegegeld in rekening dient te worden gebracht. Verzoekster kan evenmin worden gevolgd in haar standpunt dat de beslissing van 10 december 2012 in strijd met het gelijkheidsbeginsel is genomen. Dat bij een andere student van de Vrije Universiteit Amsterdam, naar aanleiding van een tegen het heffen van het instellingscollegegeld ingesteld beroep, alsnog het wettelijk collegegeldtarief in rekening is gebracht is geen gelijk geval. In dat geval diende de student twee volledige studies te doen voordat kon worden gestart met de specialisatie kaakchirurgie. Dat is niet op één lijn te stellen met de omstandigheid dat verzoekster na de bacheloropleiding Geneeskunde de masteropleiding Geneeskunde dient af te ronden om als arts aan de slag te kunnen gaan. Tenslotte is de omstandigheid dat verzoekster langer over de studie zal doen in verband met de ziekte multiple sclerose niet een zodanige bijzondere omstandigheid dat het college van bestuur de beslissing van 10 december 2012 niet in redelijkheid heeft kunnen nemen. Daarbij is van belang dat het college van bestuur verzoekster in zoverre tegemoet is gekomen dat zij in aanmerking komt voor gedeeltelijke restitutie van het collegegeld op voorwaarde dat zij aantoont dat zij, omdat zij een aangepast programma moet volgen, studievertraging heeft opgelopen door de organisatie van het onderwijs.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoekster,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 7 augustus 2012 heeft het hoofd van de Studentenadministratie en Studentenbalie van de Vrije Universiteit Amsterdam aan verzoekster meegedeeld dat zij bij inschrijving voor het collegejaar 2012-2013 voor de studie Geneeskunde een instellingscollegegeld van € 15.000,00 is verschuldigd.

Bij beslissing van 10 december 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door verzoekster gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en daarnaast bepaald dat verzoekster na afloop van het collegejaar 2012-2013 in aanmerking komt voor gedeeltelijke restitutie van het collegegeld op voorwaarde dat zij aantoont dat zij, omdat zij een aangepast programma moet volgen, studievertraging heeft opgelopen door de organisatie van het onderwijs. Het te restitueren bedrag bedraagt maximaal 20 procent van het instellingscollegegeld en wordt gerelateerd aan het behaalde aantal studiepunten.

Tegen die beslissing heeft verzoekster bij brief, bij het College ingekomen op 19 januari 2013, beroep ingesteld. Verzoekster heeft haar gronden van beroep aangevuld bij brief van 7 februari 2013. Bij brief van 20 maart 2012 heeft zij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Verzoekster heeft een nader stuk ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 april 2013, waar verzoekster, bijgestaan door mr. M.R.A. Dekker, advocaat te Den Haag, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2 In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding, indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Dit geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.
Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.
Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur de Regeling Aanmelding en Inschrijving 2012-2013 (hierna: de Regeling) vastgesteld.

Ingevolge artikel 10, vijfde lid, van de Regeling is voor het collegejaar 2012-2013 voor de bachelor- en masteropleiding Geneeskunde het instellingscollegegeld vastgesteld op € 15.000.

2.4 Verzoekster heeft in 1999 de studie Diergeneeskunde afgerond. Daarna is zij als dierenarts aan de slag gegaan. In 2009 is bij haar multiple sclerose vastgesteld. Omdat zij daardoor niet langer in staat is als dierenarts te werken, is zij in september 2010 begonnen met de studie Geneeskunde.

In oktober 2011 heeft zij de bachelor afgerond. In maart 2012 is zij begonnen met de masteropleiding.

2.5 Verzoekster betoogt dat het college van bestuur haar ten onrechte geen instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in rekening heeft gebracht. Hiertoe voert zij allereerst aan dat zij op het moment dat zij startte met de studie in 2010 er niet van op de hoogte is gesteld dat zij voor de masteropleiding € 15.000 verschuldigd zou zijn. Op de website stond dat het collegejaar 2010-2011 een overgangsjaar was. Daarom mocht zij ervan uitgaan dat zij, omdat zij met de opleiding is gestart in dat collegejaar, niet het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn. In dit verband stelt zij dat de bachelor- en masteropleiding niet als twee verschillende opleidingen kunnen worden gezien, omdat de masteropleiding afgerond dient te worden om het beroep van arts uit te kunnen oefenen. Daarom zou zij voor zowel de bachelor- als de masteropleiding hetzelfde collegegeld verschuldigd moeten zijn. Verzoekster stelt voorts dat het beslissing van 10 december 2012 in strijd met het gelijkheidsbeginsel is genomen. Hiertoe voert zij aan dat het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam een andere student, naar aanleiding van een tegen het heffen van het instellingscollegegeld ingediend beroep, alsnog in aanmerking heeft laten komen voor het wettelijk collegegeld, omdat voor de specialisatie kaakchirurgie zowel de volledige opleiding tandheelkunde als de opleiding geneeskunde moet worden afgerond. Nu verzoekster de masteropleiding moet afronden om als arts aan de slag te kunnen gaan dient haar ook het wettelijk collegegeld in rekening te worden gebracht, zo stelt zij. Voorts betoogt zij dat het college van bestuur heeft miskend dat het heffen van het instellingscollegegeldtarief in dit geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard, omdat zij in verband met multiple sclerose noodgedwongen een aangepast studieprogramma volgt en daardoor langer over de studie zal doen. Dat heeft grote nadelige financiële consequenties, mede gelet op het feit dat de aanschaf van hulpmiddelen en medicijnen in verband met de ziekte multiple sclerose veel geld kost, aldus verzoekster.

2.5.1 Uit de tekst van artikel 7.45a, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever uitdrukkelijk niet in de wet willen opnemen.

2.5.2 Vast staat dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a van de WHW, zodat zij het instellingscollegegeld is verschuldigd. Het college van bestuur heeft in hetgeen zij heeft aangevoerd terecht geen aanleiding gezien daar in dit geval een uitzondering op te maken. Dat verzoekster bij de start van de studie in 2010 er niet van op de hoogte is gesteld dat zij € 15.000 verschuldigd zou zijn voor de masteropleiding biedt voor een ander oordeel geen grond. Daartoe is van belang dat het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld geen recht inhoudt dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Op grond van artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de inschrijving voor een opleiding uitsluitend voor het gehele studiejaar. Voorts is aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld door de landelijke media veel aandacht besteed en heeft het college van bestuur aannemelijk gemaakt dat dit tevens gedaan is op de website van de universiteit. Gelet daarop mocht verzoekster er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld de gehele duur van haar studie steeds van gelijk niveau zou blijven. Bovendien is zij tijdig voor het inschrijven van het collegejaar 2012-2013 bij de beslissing van 7 augustus 2012 ervan op de hoogte gesteld dat zij voor dat jaar het instellingscollegegeld ter hoogte van € 15.000 verschuldigd zou zijn en was zij voor het collegejaar 2011-2012 ook al het instellingscollegegeld verschuldigd, maar was dat in verband met een procedurele fout niet in rekening gebracht en is van een naheffing afgezien. Nu de inschrijving voor een opleiding ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW uitsluitend voor een collegejaar plaatsvindt, voert verzoekster reeds daarom tevergeefs aan dat de bachelor- en masteropleiding als één opleiding dienen te worden aangemerkt waarvoor hetzelfde collegegeld in rekening dient te worden gebracht.

Verzoekster kan evenmin worden gevolgd in haar standpunt dat de beslissing van 10 december 2012 in strijd met het gelijkheidsbeginsel is genomen. Dat bij een andere student van de Vrije Universiteit van Amsterdam, naar aanleiding van een tegen het heffen van het instellingscollegegeld ingesteld beroep, alsnog het wettelijk collegegeldtarief in rekening is gebracht is geen gelijk geval. In dat geval diende de student twee volledige studies te doen voordat kon worden gestart met de specialisatie kaakchirurgie. Dat is niet op één lijn te stellen met de omstandigheid dat verzoekster na de bacheloropleiding Geneeskunde de masteropleiding Geneeskunde dient af te ronden om als arts aan de slag te kunnen gaan. Tenslotte is de

omstandigheid dat verzoekster langer over de studie zal doen in verband met de ziekte multiple sclerose niet een zodanige bijzondere omstandigheid dat het college van bestuur de beslissing van 10 december 2012 niet in redelijkheid heeft kunnen nemen. Daarbij is van belang dat het college van bestuur verzoekster in zoverre tegemoet is gekomen dat zij in aanmerking komt voor gedeeltelijke restitutie van het collegegeld op voorwaarde dat zij aantoont dat zij, omdat zij een aangepast programma moet volgen, studievertraging heeft opgelopen door de organisatie van het onderwijs.

Het betoog faalt.

2.6 Het beroep is ongegrond. Gelet daarop ziet de voorzitter aanleiding het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep ongegrond;
II. wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/021
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 16 juli 2013
Partijen	: Appellante tegen Avans Hogeschool
Trefwoorden	: Afspraak, dwingende bepaling, finale geschillen beslechting, [annuleren] inschrijving, herinschrijving, overeenkomst, wettelijke grondslag
Artikelen	: WHW artikel 7.37 lid 1, 7.42
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Daargelaten of tussen appellante en de opleiding een afspraak tot stand is gekomen inhoudende dat zij zich niet opnieuw zou inschrijven indien zij een onvoldoende zou behalen voor het afstudeertraject, geldt dat zodanige afspraak niet kan afdoen aan het bepaalde in artikel 7:37 van de WHW. In die bepaling is vastgelegd onder welke omstandigheden de inschrijving van een student voor een opleiding kan worden geweigerd. Niet is gebleken dat zich in dit geval een omstandigheid als bedoeld in dat artikel voordoet. Nu verder evenmin is gebleken en gesteld dat appellante niet voldeed aan de in de WHW gestelde vereisten voor inschrijving, was de directie van de Academie niet bevoegd om niettemin de inschrijving te annuleren op een grond die geen grondslag vindt in die wet. Het college van bestuur heeft dit ten onrechte niet onderkend.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van Avans Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 september 2012 is namens het college van bestuur door de directie van de Academie voor Sociale Studies Breda (hierna: de Academie) aan appellante meegedeeld dat haar herinschrijving voor het studiejaar 2012-2013 wordt geannuleerd.

Bij beslissing van 14 december 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op

22 januari 2013, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 19 februari 2013.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 juni 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. J.P. van Veenendaal, advocaat te Den Haag, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.A.P.M. van den Brule, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.37, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) staat de inschrijving open voor degene die voldoet aan de in titel 2 van dit hoofdstuk gestelde eisen, onverminderd artikel 7.8, vijfde lid, en met dien verstande dat de inschrijving als extraneus uitsluitend openstaat, indien naar het oordeel van het instellingsbestuur de aard of het belang van het onderwijs zich daartegen niet verzet.

2.2 Uit het beslissing van 24 september 2012 blijkt dat de herinschrijving van appellante voor het studiejaar 2012-2013 is geannuleerd, omdat op 24 november 2011 tussen appellante en de opleiding de afspraak zou zijn gemaakt dat appellante zich niet opnieuw zou inschrijven voor de opleiding indien zij een negatief resultaat zou behalen voor het afstudeertraject en zij geen voldoende resultaat heeft behaald. Het college van bestuur heeft bij de beslissing van 14 december 2012 dit beslissing in stand gelaten.

2.3 Appellante betoogt dat haar inschrijving ten onrechte is geannuleerd. Daartoe voert zij allereerst aan dat zij niet heeft ingestemd met de in het beslissing van 24 september 2012 gestelde afspraak. Voorts berust, voor zover sprake zou zijn van zodanige afspraak, die niet op enige wettelijke grondslag, zodat de inschrijving niet op basis daarvan geannuleerd kon worden, aldus appellante. Volgens haar wordt verder niet voldaan aan de in artikel 7:42 van de WHW opgenomen voorwaarden om inschrijving aan een opleiding te beëindigen. Tenslotte stelt appellante dat het college van bestuur miskent dat zij wel geschikt is om de opleiding af te ronden en dat zij geen eerlijke kans heeft gehad om het afstudeertraject met een voldoende af te ronden.

2.3.1 Daargelaten of tussen appellante en de opleiding een afspraak tot stand is gekomen inhoudende dat zij zich niet opnieuw zou inschrijven indien zij een onvoldoende zou behalen voor het afstudeertraject, geldt dat zodanige afspraak niet kan afdoen aan het bepaalde in artikel 7:37 van de WHW. In die bepaling is vastgelegd onder welke omstandigheden de inschrijving van een student voor een opleiding kan worden geweigerd. Niet is gebleken dat zich in dit geval een omstandigheid als bedoeld in dat artikel voordoet. Nu verder evenmin is gebleken en gesteld dat appellante niet voldeed aan de in de WHW gestelde vereisten voor inschrijving, was de directie van de Academie niet bevoegd om niettemin de inschrijving te annuleren op een grond die geen grondslag vindt in die wet. Het college van bestuur heeft dit ten onrechte niet onderkend.

2.4 Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. De beslissing van 14 december 2012 dient te worden vernietigd. Het College ziet aanleiding zelf in de zaak voorziend het bezwaar tegen het beslissing van 24 september 2012 gegrond te verklaren en die beslissing te herroepen.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het college van bestuur van 14 december 2012;
III. verklaart het bezwaar tegen het beslissing van 24 september 2012 gegrond;
IV. herroept het beslissing van 24 september 2012;

V. veroordeelt het college van bestuur van de Avans Hogeschool tot vergoeding van de bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

VI. gelast dat het college van bestuur van de Avans Hogeschool het door [naam] betaalde griffierecht van € 42,00 (zegge; tweeënveertig euro) aan haar vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/022
Rechter[s]	: mrs. Loeb, Olivier, Van der Spoel
Datum	: 12 juni 2013
Trefwoorden	: Aantekening in studentdossier, [tentamen]fraude, punitieve maatregel, strafsanctie, proportionaliteit, spiekbrief, surveillant
Artikelen	: WHW artikel 7.12b lid 2 en 3; OER HvA artikel 5.16 lid 1, 2 en 4; Fraudereglement HvA artikel 3 aanhef en onderdeel a, 9 lid 1, 2 en 3
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. De verklaringen van appellante en de surveillant over hetgeen tijdens het desbetreffende tentamen is voorgevallen lopen op punten uiteen. Aannemelijk is echter dat de surveillant ongeveer vijftien tot twintig minuten na aanvang van het tentamen een vel papier van appellante in beslag heeft genomen. Tijdens het gesprek met de studieadviseur heeft appellante op de vraag, wat op dat vel stond, geen duidelijk antwoord gegeven. Op het vel zou een overgeschreven deel van het tentamen hebben gestaan, alsmede berekeningen en formules die overgeschreven waren van de grafische rekenmachine die appellante bij zich had. Ter zitting bij het College heeft appellante, ondanks haar eerdere verklaring bij de studieadviseur, aanvankelijk ontkend dat tijdens het tentamen een vel papier in beslag is genomen. Nadien heeft zij evenwel bevestigd dat een vel schoolpapier met aantekeningen in beslag is genomen. Gelet op de inhoud van het dossier, de verklaringen van de surveillant en de wisselende, soms tegenstrijdige verklaringen van appellante, ziet het College geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte door de examencommissie aannemelijk gemaakt heeft geacht dat in dit geval fraude in de zin van artikel 3, aanhef en onder a, van het Fraudereglement heeft plaatsgevonden. (…) 2.5.1. Nu de examencommissie appellante een lichte sanctie heeft opgelegd en zij daarbij in aanmerking heeft genomen dat ten aanzien van appellante niet eerder fraude is geconstateerd, geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het CBE de opgelegde sanctie ten onrechte niet disproportioneel heeft geacht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam
(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 19 april 2012 heeft de examencommissie van de opleiding Accountancy appellante een sanctie opgelegd wegens fraude bij het tentamen van de onderwijseenheid “MA2”.

Bij beslissing van 18 december 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 28 januari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. E. Doornbos, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst en B.K. van Arem, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

Ingevolge artikel 5.16, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2012-2013 kan de examencommissie, indien een student fraudeert, betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen toetsen, tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

Ingevolge het tweede lid wordt, indien de fraude, als bedoeld in het eerste lid, onherroepelijk vast staat, in de studievoortgangsadministratie vastgelegd dat de student heeft deelgenomen aan het tentamen of de toets maar wegens fraude geen beoordeling heeft ontvangen.

Ingevolge het vierde lid stelt de examinator of de surveillant die de fraude heeft bemerkt, de examencommissie daarvan ten spoedigste schriftelijk op de hoogte.

Ingevolge het vijfde lid is wat in dit artikel wordt aangemerkt als fraude of ernstige fraude, als bedoeld in artikel 7.12b, van de WHW, nader uitgewerkt in het Fraudereglement van de Hogeschool van Amsterdam.

Ingevolge artikel 3, aanhef en onder a, van het Fraudereglement wordt in dit reglement onder fraude verstaan: tijdens het tentamen zijn hulpmiddelen niet toegestaan, tenzij dit uitdrukkelijk anders is bepaald.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, deelt de examinator, wanneer fraude wordt geconstateerd, dan wel er een ernstig vermoeden bestaat van fraude, dit terstond mee aan de student en tevens schriftelijk aan de examencommissie onder overlegging van de schriftelijke stukken en bevindingen. Tot de in de vorige volzin bedoelde stukken kan ook behoren een door een surveillant opgesteld en ondertekend verslag van bevindingen.

Ingevolge het tweede lid stelt de examencommissie de student binnen een termijn van twee weken in de gelegenheid te worden gehoord.

Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie vast of sprake is van fraude. Is dit het geval, dan deelt de examencommissie dit de student schriftelijk mede, alsmede de hiermee verbonden sanctie.

2.2. Appellante heeft op 29 maart 2012 het tentamen van de onderwijseenheid "MA2" afgelegd. Op 30 maart 2012 heeft de examencommissie een proces-verbaal aangaande examenfraude door appellante van een bij het tentamen aanwezige surveillant ontvangen, alsmede een verslag van deze surveillant van hetgeen tijdens het tentamen is voorgevallen. Diezelfde dag heeft een gesprek plaatsgevonden tussen appellante en de studieadviseur. De examencommissie heeft op 5 april 2012 een gesprek gehad met appellante, op 12 april 2012 met een medestudent die de surveillant op mogelijke fraude door appellante had geattendeerd en op 17 april 2012 met de surveillant. Aan de beslissing van 19 april 2012 heeft de examencommissie ten grondslag gelegd dat appellante tijdens het afnemen van het tentamen in strijd met de tentameninstructies gebruik heeft gemaakt van een niet geoorloofde vorm van informatie in de vorm van een spiekbrief. In verband daarmee heeft zij aan het door appellante afgelegde tentamen het cijfer 1 toegekend, haar uitgesloten van de eerstvolgende toetskans van de desbetreffende onderwijseenheid en een aantekening in het studentdossier gemaakt.

2.3. Het CBE heeft niet onredelijk geacht dat appellante op grond van fraude is gesanctioneerd. Naar zijn oordeel heeft de examencommissie de juiste procedure gevolgd en voldoende aannemelijk gemaakt dat fraude in de zin van artikel 3, aanhef en onder a, van het Fraudereglement heeft plaatsgevonden. Het is van oordeel dat appellante voldoende in de gelegenheid is gesteld om haar kant van het verhaal te belichten en ziet geen reden om te twijfelen aan de verklaring van de surveillant, te minder nu deze wordt ondersteund door de verklaring van een medestudent. Het is

voorts van oordeel dat de opgelegde sanctie niet disproportioneel is, gezien de aard van de gepleegde fraude en de niet onredelijke gevolgen van de sanctie voor appellante.

2.4. Appellante bestrijdt dat zij zich aan fraude schuldig heeft gemaakt. Daartoe wijst zij er op dat tegenover haar verklaring slechts die van de surveillant en die van de medestudent staan. Volgens haar kan geen betekenis worden toegekend aan de verklaring van de medestudent, nu zij vermoedt dat deze haar vanwege onderlinge problemen valselijk heeft beschuldigd. De enkele verklaring van de surveillant is onvoldoende om fraude aannemelijk te achten, te minder nu het vermeende spiekbriefje nimmer boven water is gekomen, aldus appellante.

2.4.1. De verklaringen van appellante en de surveillant over hetgeen tijdens het desbetreffende tentamen is voorgevallen lopen op punten uiteen. Aannemelijk is echter dat de surveillant ongeveer vijftien tot twintig minuten na aanvang van het tentamen een vel papier van appellante in beslag heeft genomen. Tijdens het gesprek met de studieadviseur heeft appellante op de vraag, wat op dat vel stond, geen duidelijk antwoord gegeven. Op het vel zou een overgeschreven deel van het tentamen hebben gestaan, alsmede berekeningen en formules die overgeschreven waren van de grafische rekenmachine die appellante bij zich had. Ter zitting bij het College heeft appellante, ondanks haar eerdere verklaring bij de studieadviseur, aanvankelijk ontkend dat tijdens het tentamen een vel papier in beslag is genomen. Nadien heeft zij evenwel bevestigd dat een vel schoolpapier met aantekeningen in beslag is genomen. Gelet op de inhoud van het dossier, de verklaringen van de surveillant en de wisselende, soms tegenstrijdige verklaringen van appellante, ziet het College geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte door de examencommissie aannemelijk gemaakt heeft geacht dat in dit geval fraude in de zin van artikel 3, aanhef en onder a, van het Fraudereglement heeft plaatsgevonden.

2.5. Appellante voert voorts aan dat het CBE de opgelegde sanctie ten onrechte niet disproportioneel heeft geacht. Volgens haar had de examencommissie moeten volstaan met een waarschuwing.

2.5.1. Nu de examencommissie appellante een lichte sanctie heeft opgelegd en zij daarbij in aanmerking heeft genomen dat ten aanzien van appellante niet eerder fraude is geconstateerd, geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het CBE de opgelegde sanctie ten onrechte niet disproportioneel heeft geacht.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/024
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 12 juni 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Leiden
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, extra kans, horen, rekening en risico , vakantie
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3, 4,en 6; OER bacheloropleiding Omgangskunde 2010-2011 Hogeschool Leiden artikel 6.2 lid 1, 6.3 lid 1, 6.4 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. Het College ziet geen aanleiding om te twijfelen aan de juistheid van de door het CBE gegeven informatie. Voorts wist appellante, dan wel had zij kunnen weten dat een negatief bindend studieadvies aan het einde van het studiejaar wordt gegeven, zodat een hoorzitting daarover noodzakelijkerwijs in juli of augustus dient plaats te vinden. Onder die omstandigheden komen de gevolgen van de beslissing van appellante om in

juli en augustus af te reizen naar het buitenland voor haar rekening en risico en bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de examencommissie appellante in strijd met artikel 7.8b, vierde lid, van de WHW niet in de gelegenheid heeft gesteld te worden gehoord.
(…)
2.4.1. Het College stelt voorop dat het aan appellante is om aannemelijk te maken dat de ongelukken van invloed zijn geweest op haar studieresultaten. Appellante heeft daartoe twee doktersverklaringen overgelegd. Uit die verklaringen kan worden afgeleid dat zij betrokken is geweest bij twee ongelukken, maar niet in hoeverre die ongelukken van invloed zijn geweest op haar functioneren. Concrete gegevens daarover heeft appellante niet overgelegd. Reeds hierom heeft het CBE terecht geoordeeld dat onvoldoende vaststaat dat de ongelukken van invloed zijn geweest op haar studieresultaten.
(…)
2.5.1. Ter zitting heeft het CBE onweersproken gesteld dat appellante ook met de studiepunten voor de vakken "Gespreksvoering" en "Werkplekleren 2" niet voldoet aan de norm van 40 studiepunten als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, van de OER. Reeds hierom kan het betoog van appellante niet leiden tot het oordeel dat zij ten onrechte een negatief bindend studieadvies heeft gekregen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Leiden (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 14 juli 2011 heeft de Examencommissie Lerarenopleiding Gezondheidszorg & Welzijn en Omgangskunde appellante een bindend negatief studieadvies gegeven voor de Lerarenopleiding Omgangskunde.

Bij beslissing van 17 december 2012 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 2 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. D.F. Smulders, het CBE, vertegenwoordigd door mr. L.F. Uitzinger en S.L. Kramer, en namens de examencommissie drs. J. Lafeber en M.M. Kortenoeven MSc, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.
Ingevolge het vierde lid stelt het instellingsbestuur de student alvorens tot een afwijzing over te gaan in de gelegenheid te worden gehoord.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 6.2, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2010-2011 van de Bacheloropleiding Lerarenopleiding Omgangskunde (hierna: OER) brengt de examencommissie namens het college van bestuur aan iedere student, uiterlijk aan het einde van zijn eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van de opleiding, een schriftelijk studieadvies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de opleiding.

Ingevolge artikel 6.3, eerste lid, kan de examencommissie namens het college van bestuur aan het studieadvies een afwijzing voor de opleiding verbinden. Een dergelijk afwijzend studieadvies wordt slechts gegeven, indien de student naar het oordeel van de examencommissie, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt wordt geacht voor de opleiding.

Ingevolge artikel 6.4, eerste lid, heeft het studieadvies aan het einde van het eerste jaar van inschrijving een bindend karakter indien de student minder dan 40 studiepunten behorend tot het propedeutisch examen heeft behaald op het moment dat het studieadvies wordt uitgebracht.

2.2. Bij de beslissing van 14 juli 2011 heeft de examencommissie appellante een bindend negatief studieadvies gegeven voor de Lerarenopleiding Omgangskunde, omdat zij op dat moment minder dan 40 studiepunten had behaald en derhalve niet voldeed aan de norm als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, van de OER.

2.3. Appellante betoogt dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat zij heeft afgezien van het recht om te worden gehoord als bedoeld in artikel 7.8b, vierde lid, van de WHW. Daartoe voert zij aan dat zij, nadat zij mondeling had vernomen dat zij op korte termijn zou worden gehoord, de examencommissie op 2 juli 2011 een brief heeft gezonden waarin zij duidelijk maakt dat zij zich niet neerlegt bij een bindend negatief studieadvies. Bij die brief heeft zij tevens te kennen gegeven dat zij van 2 juli 2011 tot en met 15 augustus 2011 in het buitenland verblijft. Volgens appellant heeft zij eerst daarna van de examencommissie te horen gekregen dat zij op 14 juli 2011 zou worden gehoord.

2.3.1. Volgens het CBE is aan het begin van het studiejaar aan alle studenten een brief uitgereikt, waarin is vermeld dat de hoorzitting op 14 juli 2011 zou plaatsvinden. Die datum is ook via Blackboard aan de studenten bekendgemaakt, aldus het CBE.

2.3.2. Het College ziet geen aanleiding om te twijfelen aan de juistheid van de door het CBE gegeven informatie. Voorts wist appellante, dan wel had zij kunnen weten dat een negatief bindend studieadvies aan het einde van het studiejaar wordt gegeven, zodat een hoorzitting daarover noodzakelijkerwijs in juli of augustus dient plaats te vinden. Onder die omstandigheden komen de gevolgen van de beslissing van appellante om in juli en augustus af te reizen naar het buitenland voor haar rekening en risico en bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de examencommissie appellante in strijd met artikel 7.8b, vierde lid, van de WHW niet in de gelegenheid heeft gesteld te worden gehoord.

Het betoog faalt.

2.4. Appellante betoogt verder dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat onvoldoende vaststaat dat de ongelukken waar zij in 2001 en 2011 bij betrokken was van invloed zijn geweest op haar studieresultaten, nu zij na die ongelukken sommige tentamens wel heeft gehaald. Volgens appellante heeft het CBE miskend dat die tentamens presentatievakken betroffen die in groepsverband werden afgelegd en zij die tentamens heeft gehaald dankzij hulp van haar mede-studenten en haar jarenlange ervaring met presentaties.

2.4.1. Het College stelt voorop dat het aan appellante is om aannemelijk te maken dat de ongelukken van invloed zijn geweest op haar studieresultaten. Appellante heeft daartoe twee doktersverklaringen overgelegd. Uit die verklaringen kan worden afgeleid dat zij betrokken is geweest bij twee ongelukken, maar niet in hoeverre die ongelukken van invloed zijn geweest op haar functioneren. Concrete gegevens daarover heeft appellante niet overgelegd. Reeds hierom heeft het CBE terecht geoordeeld dat onvoldoende vaststaat dat de ongelukken van invloed zijn geweest op haar studieresultaten.

Het betoog faalt.

2.5. Appellante betoogt voorts dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat zij geen gebruik heeft gemaakt van de extra kans die zij in verband met het ongeluk in 2011 had gekregen voor het vak “Gespreksvoering”. Verder voert zij aan dat het CBE heeft miskend dat het werkstuk voor het vak “Werkplekleren 2” ten onrechte niet is beoordeeld.

2.5.1. Ter zitting heeft het CBE onweersproken gesteld dat appellante ook met de studiepunten voor de vakken "Gespreksvoering" en "Werkplekleren 2" niet voldoet aan de norm van 40 studiepunten als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, van de OER. Reeds hierom kan het betoog van appellante niet leiden tot het oordeel dat zij ten onrechte een negatief bindend studieadvies heeft gekregen.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/026
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Troostwijk Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 12 juni 2013
Partijen	: Appellante tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, CRIHO, hardheidsclausule, instellingscollegegeld, opleiding gezondheidszorg onderwijs, meerjaren overeenkomst, bevoegdheid studentendecaan, toezegging, tweede opleiding, wetsgeschiedenis
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel a, 7.46 lid 1; Regeling Aanmelding en Inschrijving 2012-2013 VU artikel 10 en 15
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Onder verwijzing naar de uitspraak van 21 mei 2012 in zaak nr. 2011/185 (www.cbho.nl) overweegt het College dat de registratie in het Criho bepalend is voor de vraag of een opleiding een opleiding op het gebied van gezondheidszorg is als bedoeld in de WHW. De stelling van appellante dat de masteropleiding International Public Health, die in het Criho is geregistreerd als een opleiding op het gebied van gezondheidszorg, feitelijk niet opleidt tot een beroep op dat gebied, leidt derhalve, wat daar ook van zij, niet tot het daarmee beoogde doel. Zoals het College voorts eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 april 2013 in zaak nrs. 2013/020 en 020.1 (www.cbho.nl) blijkt uit de tekst van artikel 7.45a van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever uitdrukkelijk niet in de wet willen opnemen. Gelet hierop, biedt het betoog van appellante geen grond voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat appellante ingevolge artikel 7:46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd is. (…) 2.5.1. Voor zover appellante betoogt dat de bachelor- en masteropleiding Geneeskunde als één opleiding dienen te worden aangemerkt waarvoor hetzelfde collegegeld in rekening dient te worden gebracht, faalt dat betoog, reeds omdat de inschrijving voor een opleiding ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW uitsluitend voor een collegejaar plaatsvindt. Zoals het College voorts eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 december 2012 in zaak nr. 2012/113; www.cbho.nl), houdt het starten

van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld op zichzelf geen recht in dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Van een meerjaarse overeenkomst tegen een vaste prijs is geen sprake. Gelet hierop en op de omstandigheid dat het collegegeld jaarlijks wordt vastgesteld, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder appellante bij aanvang van de opleiding Geneeskunde had moeten waarschuwen voor een eventuele toekomstige verhoging van het collegegeld en dat, nu hij dat niet heeft gedaan, de hoogte van het verschuldigde collegegeld de gehele opleiding gelijk dient te blijven. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellante heeft gesteld noch aannemelijk gemaakt dat door een daartoe bevoegde persoon uitdrukkelijk is toegezegd dat het collegegeld gedurende de gehele studie niet zou worden verhoogd en verweerder de hoogte van het instellingscollegegeld voor het studiejaar 2012-2013 tijdig kenbaar heeft gemaakt.
(…)
2.6.1. Ter zitting heeft verweerder onweersproken gesteld dat hij bekend was met het standpunt van de studentendecaan in deze zaak. Reeds hierom bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het bestreden beslissing wegens strijd met artikel 15 van de Regeling geen stand kan houden. Verweerder heeft zich verder terecht op het standpunt gesteld dat de door appellante gestelde omstandigheden, hoe vervelend ook voor haar, niet bijzonder zijn. In dat verband heeft verweerder er met juistheid op gewezen dat appellante een beroep doet op de effecten van regelgeving die in alle gevallen gelden bij uitloting en studeren in een verwante studie ter overbrugging. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 25 september 2012 heeft verweerder appellante medegedeeld dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd is.

Bij beslissing van 20 december 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 29 januari 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 2 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door A.C.J.M. Oomen, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is het wettelijke collegegeld verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs (hierna: Criho), bedoeld in artikel 7.52, sedert 1 september 1991 voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelor- of een mastergraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge het tweede lid geldt de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden,

bedoeld in artikel 7.45a, eerste, tweede, derde of zesde lid, en niet is ingeschreven voor een onderwijseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge artikel 10, vijfde lid, van de Regeling Aanmelding en Inschrijving 2012-2013 (hierna: de Regeling) bedraagt het instellingscollegegeld voor het studiejaar 2012-2013 voor de masteropleiding Geneeskunde € 15.000,00.

Ingevolge artikel 15 kan de directeur DSZ namens het College van Bestuur, waar de toepassing van deze regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, ten gunste van de student van deze Regeling afwijken. Een beroep op de hardheidsclausule moet zo spoedig mogelijk en schriftelijk door de student worden ingediend, doch niet later dan een maand na afloop van het desbetreffende studiejaar. Alvorens de directeur DSZ namens het College van Bestuur een beslissing neemt, wordt de student in de gelegenheid gesteld te worden gehoord en wordt het desbetreffende faculteitsbestuur en/of de studentendecaan om advies gevraagd.

2.2. Appellante heeft in 2009 de masteropleiding International Public Health afgerond. In november 2012 heeft appellante zich ingeschreven voor de masteropleiding Geneeskunde.

2.3. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat appellante voor de tweede maal een opleiding op het gebied van gezondheidszorg volgt en derhalve voor het volgen van de masteropleiding Geneeskunde ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd is ten bedrage van € 15.000,00 voor een heel studiejaar.

2.4. Appellante betoogt dat, nu de masteropleiding International Public Health niet opleidt tot een beroep op het gebied van gezondheidszorg, de overheid een bijzondere verantwoordelijkheid heeft ten aanzien van de gezondheidszorg en de wetgever niet heeft voorzien in een geval als het hare, waarin zij de studie van haar tweede keus volledig heeft afgerond omdat zij was uitgeloot voor de studie Geneeskunde, ervan moet worden uitgegaan dat de wetgever heeft beoogd dat het wettelijke collegegeld verschuldigd is.

2.4.1. Onder verwijzing naar de uitspraak van 21 mei 2012 in zaak nr. 2011/185 (www.cbho.nl) overweegt het College dat de registratie in het Criho bepalend is voor de vraag of een opleiding een opleiding op het gebied van gezondheidszorg is als bedoeld in de WHW. De stelling van appellante dat de masteropleiding International Public Health, die in het Criho is geregistreerd als een opleiding op het gebied van gezondheidszorg, feitelijk niet opleidt tot een beroep op dat gebied, leidt derhalve, wat daar ook van zij, niet tot het daarmee beoogde doel.

Zoals het College voorts eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 april 2013 in zaak nrs. 2013/020 en 020.1 (www.cbho.nl) blijkt uit de tekst van artikel 7.45a van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever uitdrukkelijk niet in de wet willen opnemen. Gelet hierop, biedt het betoog van appellante geen grond voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat appellante ingevolge artikel 7:46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd is.

Het betoog faalt.

2.5. Appellante betoogt voorts dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het vertrouwensbeginsel. Volgens haar had verweerder haar aan het begin van de bacheloropleiding Geneeskunde moeten waarschuwen voor een op handen zijnde verhoging van het collegegeld.

2.5.1. Voor zover appellante betoogt dat de bachelor- en masteropleiding Geneeskunde als één opleiding dienen te worden aangemerkt waarvoor hetzelfde collegegeld in rekening dient te worden gebracht, faalt dat betoog, reeds omdat de inschrijving voor een opleiding ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW uitsluitend voor een collegejaar plaatsvindt. Zoals het College voorts eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 december 2012 in zaak nr. 2012/113; www.cbho.nl), houdt het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld op zichzelf geen recht in dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Van een meerjaarse overeenkomst tegen een vaste prijs is geen sprake. Gelet hierop en op de omstandigheid dat het collegegeld jaarlijks wordt vastgesteld, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder appellante bij aanvang van de opleiding Geneeskunde had moeten waarschuwen voor een eventuele toekomstige verhoging van het collegegeld en dat, nu hij dat niet heeft gedaan, de hoogte van het verschuldigde collegegeld de gehele opleiding gelijk dient te blijven. Daarbij wordt in aanmerking

genomen dat appellante heeft gesteld noch aannemelijk gemaakt dat door een daartoe bevoegde persoon uitdrukkelijk is toegezegd dat het collegegeld gedurende de gehele studie niet zou worden verhoogd en verweerder de hoogte van het instellingscollegegeld voor het studiejaar 2012-2013 tijdig kenbaar heeft gemaakt.

Het betoog faalt.

2.6. Appellante betoogt voorts dat verweerder de studentendecaan in strijd met artikel 15 van de Regeling niet om advies heeft gevraagd. Verder betoogt appellante dat verweerder heeft miskend dat zij, indien zij het instellingscollegegeld ten bedrage van € 15.000,00 dient te betalen, in een financieel onhoudbare situatie terechtkomt en hoogstwaarschijnlijk zal moeten stoppen met het volgen van de masteropleiding Geneeskunde. Indien zij al financiering voor de opleiding zal weten te vinden, zal zij na afronding van de opleiding een zeer hoge studieschuld hebben, aldus appellante.

2.6.1. Ter zitting heeft verweerder onweersproken gesteld dat hij bekend was met het standpunt van de studentendecaan in deze zaak. Reeds hierom bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het bestreden beslissing wegens strijd met artikel 15 van de Regeling geen stand kan houden.

Verweerder heeft zich verder terecht op het standpunt gesteld dat de door appellante gestelde omstandigheden, hoe vervelend ook voor haar, niet bijzonder zijn. In dat verband heeft verweerder er met juistheid op gewezen dat appellante een beroep doet op de effecten van regelgeving die in alle gevallen gelden bij uitloting en studeren in een verwante studie ter overbrugging. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule.

Het betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/029
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 12 juni 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Eindniveau opleiding, motivering, taak examencommissie, vrijstelling
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 1; OER HvA artikel 5.10 lid 4 en 6
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.2. Het CBE heeft zich op het standpunt gesteld dat de examencommissie de vrijstelling heeft mogen weigeren, omdat de onderwijseenheid "Externe opdracht" een wezenlijk onderdeel van het afstuderen betreft, de examencommissie het eindniveau van appellante moet kunnen beoordelen en dient te bewaken, de door appellante ingeleverde opdracht niet voldoet aan de gestelde eisen en de door haar aan de Hogeschool Utrecht behaalde onderwijseenheid "Onderzoeksvaardigheden" niet vergelijkbaar is met de onderwijseenheid "Externe opdracht" aan de Hogeschool van Amsterdam. 2.2.3. Aldus heeft het CBE deugdelijk gemotiveerd waarom de examencommissie de gevraagde vrijstelling heeft mogen weigeren. De stelling van appellante dat zij reeds vele studie-uren heeft besteed aan de onderwijseenheid "Externe opdracht", leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat daaruit niet volgt dat het resultaat van de door haar verrichte inspanningen voldoet aan de inhoudelijke vereisten die zijn gesteld voor die onderwijseenheid.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 2 mei 2012 heeft de Examencommissie van de opleiding Sociaal Juridische Dienstverlening geweigerd appellante vrijstelling te verlenen voor de onderwijseenheden "Externe opdracht" en "Onderzoeksvaardigheden".

Bij beslissing van 21 december 2012 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 2 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. E. Unger, advocaat te Amsterdam, het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, en mr. L. Ramdjanamsingh, namens de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge artikel 5.10, vierde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2012-2013, voor zover thans van belang, dient degene die in aanmerking meent te komen voor vrijstelling van het afleggen van een tentamen of toets daartoe een schriftelijk en gemotiveerd verzoek in bij de examencommissie, waarbij tevens de bewijsstukken ter onderbouwing van het verzoek worden overgelegd.
Ingevolge het zesde lid kent de examencommissie een verzoek om vrijstelling toe, indien verzoeker aantoonbaar voldoet aan de vereisten gesteld voor de desbetreffende onderwijseenheid dan wel voor - in voldoende mate afgeronde – onderdelen daarvan.

2.2. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat zij niet heeft verzocht om haar vrijstelling te verlenen voor de onderwijseenheid "Externe opdracht", maar om die onderwijseenheid als voltooid te beschouwen. Volgens appellante heeft zij, gelet op een gedeeltelijk door haar uitgevoerde opdracht en het aantal reeds behaalde studiepunten aan de Hogeschool Utrecht, voldaan aan de vereisten die zijn gesteld voor de onderwijseenheid "Externe opdracht".

2.2.1. Het door appellante aan de examencommissie gedane verzoek kan, nu zij de onderwijseenheid "Externe opdracht" niet met een voldoende heeft afgesloten, anders dan zij stelt, slechts opgevat worden als een verzoek om vrijstelling. Het CBE is er dan ook terecht van uitgegaan dat het door appellante ingestelde beroep was gericht tegen de weigering van de examencommissie om vrijstelling te verlenen voor de onderwijseenheid "Externe opdracht".

2.2.2. Het CBE heeft zich op het standpunt gesteld dat de examencommissie de vrijstelling heeft mogen weigeren, omdat de onderwijseenheid "Externe opdracht" een wezenlijk onderdeel van het afstuderen betreft, de examencommissie het eindniveau van appellante moet kunnen beoordelen en dient te bewaken, de door appellante ingeleverde opdracht niet voldoet aan de gestelde eisen en de door haar aan de Hogeschool Utrecht behaalde onderwijseenheid "Onderzoeksvaardigheden" niet vergelijkbaar is met de onderwijseenheid "Externe opdracht" aan de Hogeschool van Amsterdam.

2.2.3. Aldus heeft het CBE deugdelijk gemotiveerd waarom de examencommissie de gevraagde vrijstelling heeft mogen weigeren. De stelling van appellante dat zij reeds vele studie-uren heeft besteed aan de onderwijseenheid "Externe opdracht", leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat daaruit niet volgt dat het resultaat van de door haar verrichte inspanningen voldoet aan de inhoudelijke vereisten die zijn gesteld voor die onderwijseenheid.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/030
Rechter(s)	: mr. Borman
Datum uitspraak	: 27 augustus 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Aanmelding tentamen, inschrijving, SIS-systeem, termijnoverschrijding, zelf voorzien
Artikelen	: Awb artikel 8:72 lid 4; OER UvA artikel 4.1 lid 2
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5 Uit de gedingstukken blijkt dat appellant op 10 juli 2012 om 11.55 uur in een aan de Onderwijsbalie gericht e-mailbericht heeft gemeld dat hij zich op 9 juli 2012 vanwege problemen met het SIS niet voor de vakken van het eerste semester heeft kunnen inschrijven. Omstreeks dat moment heeft hij ook telefonisch contact met de Onderwijsbalie opgenomen. Voorts is voldoende komen vast te staan dat het SIS op 9 juli 2012 niet naar behoren functioneerde, zodat aanmelden op de voorgeschreven wijze niet mogelijk was. Anders dan verweerder is het College van oordeel dat onder deze omstandigheden de examencommissie appellant deelname aan de vakken van het eerste semester niet heeft mogen weigeren wegens niet tijdige aanmelding. De omstandigheid dat, zoals verweerder in zijn beslissing heeft betrokken, appellant zich niet reeds op 9 juli 2012 per e-mailbericht of in persoon bij de Onderwijsbalie heeft gemeld, maakt dit niet anders. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellant onweersproken heeft gesteld dat het gebruikelijk was dat de Onderwijsbalie tot 13.00 uur geopend was, zodat hij maandagmiddag 9 juli 2012 in de veronderstelling verkeerde dat hij eerst de volgende dag daar terecht kon. Dat appellant zich op 10 juli 2012 niet direct om 10.00 uur heeft gemeld, maar eerst om 12.00 uur, leidt evenmin tot een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 14 augustus 2012 heeft het hoofd van het College Sociale Wetenschappen van de universiteit een verzoek van appellant hem voor vakken van het eerste semester van het studiejaar 2012-2013 van de opleiding Sociale Geografie en Planologie (hierna: de opleiding) in te schrijven afgewezen.

Bij beslissing van 20 december 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 31 mei 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. T.J. van der Torn, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders en dr. W.G.M. Salet, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In artikel 4.1, tweede lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van de universiteit (hierna: de OER) is bepaald dat elke student zich voor elk studieonderdeel dient aan te melden. Voor het deelnemen aan het onderwijs dient de aanmelding plaats te vinden in de in de studiegids aangegeven periode en volgens de aldaar aangegeven procedure. Indien de aanmelding niet of niet tijdig heeft plaatsgevonden, kan deelname aan het onderwijs worden geweigerd.

2.2. Inschrijving voor vakken van de opleiding geschiedt door middel van het digitale Studenten Informatie Systeem (hierna: het SIS). De inschrijfperiode voor de vakken van het eerste semester van de opleiding van het studiejaar 2012-2013 liep van 25 juni 2012 13.00 uur tot 9 juli 2012 16.00 uur.

2.3. Aan de beslissing van 20 december 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant zich niet tijdig voor de vakken van het eerste semester heeft ingeschreven. Het is volgens verweerder niet onaannemelijk dat een computersysteem op een bepaald moment niet naar behoren functioneert, maar het ligt in de rede dat een student in zulk een geval alles doet wat redelijkerwijs in zijn vermogen ligt om te bewerkstelligen dat hij alsnog rechtsgeldig wordt ingeschreven. Niet is gebleken dat appellant dit heeft gedaan, nu hij niet al op 9 juli 2012 de Onderwijsbalie heeft benaderd en hij zich bovendien de volgende dag niet direct bij opening, maar eerst om 12.00 uur heeft gemeld, aldus verweerder.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat artikel 4.1, tweede lid, van de OER een 'kan'-bepaling is en dat de invulling die de examencommissie hieraan geeft voor hem niet kenbaar was. Hij stelt dat hij heeft geprobeerd zich op 9 juli 2012 om 14.30 uur in het SIS in te schrijven, maar dat dit wegens een systeemfout in het SIS niet mogelijk was. Aangezien hij veronderstelde dat de Onderwijsadministratie op dat moment al gesloten was, heeft hij zich de volgende ochtend telefonisch bij de Onderwijsadministratie gemeld. Hiermee heeft hij alles gedaan wat redelijkerwijs mogelijk was om zich alsnog in te schrijven, zo betoogt hij. Verder voert appellant aan dat in strijd is gehandeld met het gelijkheidsbeginsel, nu studenten die zich op 10 juli 2012 vroeg in de ochtend hebben gemeld wel zijn ingeschreven. Voorts is sprake van strijd met het vertrouwensbeginsel, nu appellant ervan mocht uitgaan dat het SIS naar behoren zou functioneren. Ten slotte voert appellant aan dat een onzorgvuldige belangenafweging is gemaakt.

2.5 Uit de gedingstukken blijkt dat appellant op 10 juli 2012 om 11.55 uur in een aan de Onderwijsbalie gericht e-mailbericht heeft gemeld dat hij zich op 9 juli 2012 vanwege problemen met het SIS niet voor de vakken van het eerste semester heeft kunnen inschrijven. Omstreeks dat moment heeft hij ook telefonisch contact met de Onderwijsbalie opgenomen. Voorts is voldoende komen vast te staan dat het SIS op 9 juli 2012 niet naar behoren functioneerde, zodat aanmelden op de voorgeschreven wijze niet mogelijk was. Anders dan verweerder is het College van oordeel dat onder deze omstandigheden de examencommissie appellant deelname aan de vakken van het eerste semester niet heeft mogen weigeren wegens niet tijdige aanmelding. De omstandigheid dat, zoals verweerder in zijn beslissing heeft betrokken, appellant zich niet reeds op 9 juli 2012 per e-mailbericht of in persoon bij de Onderwijsbalie heeft gemeld, maakt dit niet anders. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellant onweersproken heeft gesteld dat het gebruikelijk was dat de Onderwijsbalie tot 13.00 uur geopend was, zodat hij maandagmiddag 9 juli 2012 in de veronderstelling verkeerde dat hij eerst de volgende dag daar terecht kon. Dat appellant zich op 10 juli 2012 niet direct om 10.00 uur heeft gemeld, maar eerst om 12.00 uur, leidt evenmin tot een ander oordeel.

Het betoog slaagt reeds hierom. Hetgeen overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking.

2.6 Het beroep is gegrond. De beslissing van 20 december 2012 dient te worden vernietigd. Met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht zal, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.5 is overwogen, het bij verweerder ingestelde beroep gegrond worden verklaard en de beslissing van 14 augustus 2012 worden vernietigd. De examencommissie dient opnieuw in de zaak te beslissen met inachtneming van deze uitspraak.

2.7. Verweerder dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van verweerder van 20 december 2012;
III. vernietigt de beslissing van het hoofd van het College Sociale Wetenschappen van de universiteit van 14 augustus 2012;
IV. verklaart het bij verweerder ingestelde beroep gegrond;
V. bepaalt dat de examencommissie opnieuw in de zaak beslist;
VI. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 20 december 2012;
VII. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
VIII. gelast dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/031
Rechter(s)	: mr. Borman
Datum uitspraak	: 21 augustus 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Advies studieadviseur, taak examencommissie, (eisen) vrij onderwijsprogramma
Artikelen	: WHW artikel 7.3d, 7.12 lid 2, 7.12b lid 1; OER faculteit Rechtsgeleerdheid UvA artikel 22 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4 Het aldus in beroep aangevoerde leidt niet tot het oordeel dat verweerder de beslissing van 10 augustus 2012 ten onrechte in stand heeft gelaten. Gelet op de hiervoor weergegeven bepalingen van de WHW en de OER dient de examencommissie, in het kader van de vaststelling of wordt voldaan aan de in de OER neergelegde eisen ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden voor het verkrijgen van de graad, te beoordelen of samengestelde programma's van voldoende niveau zijn en voldoende samenhang vertonen. De gestelde omstandigheid dat appellante op advies van haar studieadviseur tot de master behorende vakken in haar bacheloropleiding heeft gedaan, noch de overige in beroep aangevoerde omstandigheden, maken dat verweerder niet heeft mogen concluderen dat de examencommissie in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat, bij inwilliging van het verzoek van appellante, haar masterprogramma niet meer voldoende samenhang vertoont.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te (naam woonplaats), appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 10 augustus 2012 heeft de examencommissie van de faculteit Rechtsgeleerdheid van de universiteit (hierna: de examencommissie) een verzoek van appellante om binnen de door haar gevolgde vrije masteropleiding Fiscaal recht het vak 'Europees belastingrecht direct' te vervangen door het vak 'Sociale rechtshulp' afgewezen.

Bij beslissing van 20 december 2012 heeft verweerder het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 31 mei 2013, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen. Tevens zijn verschenen mr. M.S. Huber, studieadviseur, en mr. H. van Saarloos, secretaris van examencommissie.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.3d van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, kan een student die is ingeschreven voor een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs, zelf uit onderwijseenheden die door een instelling worden verzorgd, een programma samenstellen waaraan een examen is verbonden.

Ingevolge artikel 7.12, tweede lid, is de examencommissie het orgaan dat op objectieve en deskundige wijze vaststelt of een student voldoet aan de voorwaarden die de onderwijs- en examenregeling stelt ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van een graad.

Ingevolge artikel 7.12b, eerste lid, voor zover thans van belang, heeft de meest daarvoor in aanmerking komende examencommissie de taak om toestemming te verlenen aan een student om een door die student samengesteld programma als bedoeld in artikel 7.3d te volgen, waarvan het examen leidt tot het verkrijgen van een graad, waarbij de examencommissie aangeeft tot welke opleiding van de instelling dat programma wordt geacht te behoren voor de toepassing van deze wet.

In artikel 22, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling voor de opleidingen aan de faculteit Rechtsgeleerdheid van de universiteit (hierna: de OER) is bepaald dat een student na het behalen van een juridisch bachelordiploma, onder goedkeuring van de examencommissie, een programma kan samenstellen, waaraan een studielast van 60 European Credits en een masterexamen is verbonden.

In het tweede lid is bepaald dat de examencommissie beoordeelt of het programma van voldoende niveau is en voldoende samenhang vertoont.

2.2. Aan de beslissing van 20 december 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat het onderwijsprogramma van de door appellante gevolgde vrije masteropleiding in overeenstemming met het beleid van de examencommissie is vastgesteld, dat vaststaat dat een dergelijk programma samenhangend moet zijn en van voldoende academisch niveau en dat de expertise van de leden van de examencommissie wordt verondersteld van dien aard te zijn dat zij op goede gronden kunnen bepalen of de vereiste samenhang in een programma bestaat. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, is niet van zodanig gewicht dat het standpunt van de examencommissie onbegrijpelijk wordt, aldus verweerder.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder niet in redelijkheid tot deze beslissing heeft kunnen komen. Hiertoe voert zij aan dat zij in haar bacheloropleiding Fiscaal recht, op advies van de studieadviseur, een aantal tot de masteropleiding Fiscaal recht behorende vakken heeft gevolgd, waardoor zij vervolgens voor het voltooien van die masteropleiding 20 studiepunten tekort kwam. Dat deze vakken tot de masteropleiding behoorden, is haar volgens appellante niet van tevoren kenbaar gemaakt en achteraf zeer bezwarend gebleken. Verder wijst appellante erop dat de examencommissie laat heeft beslist op andere verzoeken ter invulling van de ruimte in de masteropleiding en toezeggingen heeft gedaan die later weer zijn ingetrokken. Volgens appellante dient haar te worden toegestaan dat zij het vak Sociale rechtshulp inbrengt in haar masterprogramma.

2.4. Het aldus in beroep aangevoerde leidt niet tot het oordeel dat verweerder de beslissing van 10 augustus 2012 ten onrechte in stand heeft gelaten. Gelet op de hiervoor weergegeven bepalingen van de WHW en de OER dient de examencommissie, in het kader van de vaststelling of wordt voldaan aan de in de OER neergelegde eisen ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden voor het verkrijgen van de graad, te beoordelen of samengestelde programma's van voldoende niveau zijn en voldoende samenhang vertonen. De gestelde omstandigheid dat appellante op advies van haar studieadviseur tot de master behorende vakken in haar bacheloropleiding heeft gedaan, noch de overige in beroep aangevoerde omstandigheden, maken dat verweerder niet heeft mogen concluderen dat de examencommissie in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat, bij inwilliging van het verzoek van appellante, haar masterprogramma niet meer voldoende samenhang vertoont.

Het betoog faalt.

a. Het beroep is ongegrond.

b. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/032
Rechter(s)	: mrs. Troostwijk, Lubberdink, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 9 juli 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE NHL Hogeschool
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden,
Artikelen	: WHW 7.8b lid 1, 2, 3; Regeling Studieadvies NHL
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4 Het beroepschrift van appellante is een exacte herhaling van hetgeen zij bij het CBE naar voren heeft gebracht. Het CBE is daarop in de overwegingen van de beslissing van 18 december 2012 ingegaan. Appellante heeft niet gemotiveerd waarom de weerlegging van haar gronden door het CBE onjuist dan wel onvolledig zou zijn. Er bestaat derhalve in zoverre geen aanleiding voor vernietiging van dat beslissing. Wat betreft de door appellante ter zitting naar voren gebrachte grond dat ten onrechte geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat haar vader in 2011 is overleden en haar moeder daardoor psychische moeilijkheden heeft, geldt dat met die omstandigheid rekening is gehouden bij de beslissing van 4 oktober 2011, waarbij door de examencommissie is besloten af te zien van het geven van een negatief bindend studieadvies na het eerste studiejaar van appellante. Uit de stukken blijkt niet dat appellante naar aanleiding van het bij de beslissing van 12 september 2012 gegeven negatief bindend studieadvies die omstandigheden opnieuw naar voren heeft gebracht, terwijl zij daartoe blijkens dat beslissing wel in staat is gesteld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de NHL Hogeschool (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 12 september 2012 heeft de examencommissie van de bacheloropleiding HBO-rechten aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven voor die opleiding.

Bij beslissing van 18 december 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 1 februari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 juni 2013, waar appellante, bijgestaan door Ch.H. van der Leede, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. A.E.M. Boogerman en drs. K.M. Matthezing, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk (hierna: WHW) onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met een goed gevolg heeft afgerond.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge de Regeling studieadvies propedeutische fase dient een student ter voorkoming van een negatief bindend studieadvies in het eerste jaar van de propedeutische fase 45 studiepunten te hebben behaald. Binnen twee jaar dient de propedeutische fase te zijn afgerond.

2.2 Appellante is in 2010 gestart met de bacheloropleiding HBO-rechten. In de afgelopen twee studiejaren heeft zij 47 van de 60 te behalen studiepunten behaald.

2.3 Ten aanzien van het ter zitting door appellante gedane verzoek om uitstel van de behandeling van haar beroep, omdat, naar zij stelt, het dossier niet alle relevante stukken bevat, overweegt het College als volgt. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat het alle stukken heeft overgelegd die bij de behandeling van het beroep tegen het beslissing van 12 september 2012 ook voorlagen. Nu appellante in die procedure niet heeft gesteld dat relevante stukken ontbraken, is niet aannemelijk gemaakt dat die thans wel ontbreken. Voor zover appellante beoogt te stellen dat vanwege het ontbreken van haar schrijfdossier het dossier onvolledig is, geldt dat thans uitsluitend de vraag voorligt of het CBE het door de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies in redelijkheid in stand heeft kunnen laten. In deze procedure is geen ruimte voor een toetsing van de door de examencommissie gegeven beoordeling van het schrijfdossier.

2.4 Het beroepschrift van appellante is een exacte herhaling van hetgeen zij bij het CBE naar voren heeft gebracht. Het CBE is daarop in de overwegingen van de beslissing van 18 december 2012 ingegaan. Appellante heeft niet gemotiveerd waarom de weerlegging van haar gronden door het CBE onjuist dan wel onvolledig zou zijn. Er bestaat derhalve in zoverre geen aanleiding voor vernietiging van dat beslissing.

Wat betreft de door appellante ter zitting naar voren gebrachte grond dat ten onrechte geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat haar vader in 2011 is overleden en haar moeder daardoor psychische moeilijkheden heeft, geldt dat met die omstandigheid rekening is gehouden bij de beslissing van 4 oktober 2011, waarbij door de examencommissie is besloten af te zien van het geven van een negatief bindend studieadvies na het eerste studiejaar van appellante. Uit de stukken blijkt niet dat appellante naar aanleiding van het bij de beslissing van 12 september 2012 gegeven negatief bindend studieadvies die omstandigheden opnieuw naar voren heeft gebracht, terwijl zij daartoe blijkens dat beslissing wel in staat is gesteld.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/033.5
Rechter(s)	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 16 april 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden	: Belangenafweging, bijzondere omstandigheden, dispensatie toelatingseisen, handicap [ADD], hardheidsclausule, instroommomenten opleiding, masteropleiding, studievertraging
Artikelen	: WHW artikel 7.30a lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 In hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat het in stand laten van de weigering dispensatie te verlenen van de toelatingseisen voor de masteropleiding in dit geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Het CBE heeft toegelicht dat de minor van de bacheloropleiding volledig samenvalt met het eerste blok van de masteropleiding, dat bestaat uit drie vakken met een studieomvang van eveneens twaalf studiepunten. Het CBE heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het, gelet op de studievertraging die appellant reeds heeft opgelopen en het feit dat hij lijdt aan de concentratiestoornis ADD, niet aannemelijk is dat hij in het eerste blok van het studiejaar 2012-2013 24 studiepunten zou kunnen behalen. Dat, naar gesteld, nog met vakken geschoven zou kunnen worden biedt geen grond voor een ander oordeel. Dat de universiteit Twente soepeler omgaat met studenten met ADD en dat de universiteit Leiden de mogelijkheid biedt om met een tekort van vijftien studiepunten een beroep te doen op de hardheidsclausule, leidt evenmin tot een ander oordeel. Dat maakt niet dat de door het CBE gemaakte belangenafweging, gegeven de omstandigheden van het onderhavige geval, onredelijk moet worden geacht. Appellant heeft voorts tevergeefs verwezen naar de memorie van toelichting bij de wet "Ruim Baan voor Talent". Weliswaar beoogt de wetgever studievertraging zoveel mogelijk tegen te gaan, dit betekent echter niet dat universiteiten niet kunnen volstaan met het bieden van één instroomoment per studiejaar voor een masteropleiding. Het CBE heeft in dit verband toegelicht dat het masterprogramma een bepaalde inhoudelijke opbouw heeft waardoor een tweede instroommoment onwenselijk wordt geacht. Dat de universiteit van Maastricht wel meerder instroommomenten heeft, is dan ook niet van belang. Tot slot heeft het CBE toegelicht dat appellant sinds 2004 studeert en dat er in 2007 wijzigingen in het onderwijsprogramma zijn aangebracht waardoor een aantal vakken is vervallen. Appellant moest daardoor twee vakken opnieuw doen. Nu appellant reeds lange tijd studeert, heeft het CBE zich met juistheid op het standpunt gesteld dat het opnieuw moeten doen van vakken in dit geval niet aan de universiteit te wijten is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 augustus 2012 heeft de examencommissie van de Erasmus School of Economics aan appellant meegedeeld dat zijn verzoek om dispensatie van de toelatingseisen voor de masteropleiding Economics and Business, specialisatie Policy Economics, is afgewezen.

Bij beslissing van 13 november 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard, de beslissing van 21 augustus 2012 vernietigd en bepaald dat de examencommissie een nieuw beslissing neemt.

Bij beslissing van 13 december 2012 heeft de examencommissie het verzoek van appellant om dispensatie opnieuw afgewezen.

Bij beslissing van 21 januari 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 13 februari 2013, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 februari 2013, waar appellant, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. W.A. Kleinjan en drs. V.A.M. Beerkens, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellant is in 2004 gestart met de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie, waarna hij in 2008 is overgestapt naar de bacheloropleiding Fiscale Economie. Sinds januari 2012 is hij weer begonnen met de eerste opleiding. Van de bacheloropleiding dient hij de minor met een studiebelasting van 12 studiepunten nog te behalen.

2.2 Ingevolge artikel 7.30a, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) geldt voor de inschrijving voor een masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs die in relatie tot een bacheloropleiding is aangewezen op grond van artikel 7.13, derde lid, als toelatingseis dat aan betrokkene een graad als bedoeld in artikel 7.10a, eerste lid, is verleend, van de desbetreffende bacheloropleiding in het wetenschappelijk onderwijs aan dezelfde instelling. In afwijking van de eerste volzin kan het instellingsbestuur desgevraagd beslissingen dat degene die voor een bacheloropleiding als bedoeld in die volzin is ingeschreven, toch wordt ingeschreven voor een masteropleiding als bedoeld in die volzin voor zover het achterwege laten van de inschrijving, gelet op het belang dat de voorgaande zinnen beogen te beschermen, zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2.3 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat het afwijzen van zijn verzoek om dispensatie van de toelatingseisen voor de masteropleiding in zijn geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Hij voert hiertoe aan dat hij lijdt aan de concentratiestoornis ADD en daardoor de studievertraging heeft opgelopen. De weigering hem niet eerder tot de masteropleiding toe te laten leidt tot een studievertraging van tien maanden en daarmee tot financiële schade, aldus appellant. Appellant wijst er in dit verband op dat pas in 2012 is vastgesteld dat hij aan ADD lijdt en dat inmiddels een behandeltraject is gestart. Hij stelt verder dat de universiteit Twente soepeler omgaat met studenten die ADD hebben en dat bij de universiteit Leiden de mogelijkheid bestaat om met een tekort van vijftien studiepunten een beroep te doen op de hardheidsclausule. Volgens appellant was het ook mogelijk om met vakken te schuiven, zodat ten onrechte is gesteld dat een te zware studiebelasting zou ontstaan. Ook stelt appellant dat het CBE heeft miskend dat de universiteit ten onrechte slechts de mogelijkheid biedt om per 1 september te starten met een masteropleiding en niet tevens andere instroommomenten kent. Hij wijst in dit verband op de memorie van toelichting bij de wet "Ruim Baan voor Talent" . Daaruit blijkt volgens hem dat de wetgever studievertraging zoveel mogelijk wil tegengaan. Ook stelt hij in dit verband dat de universiteit Maastricht wel meerdere instroommomenten kent voor de studie economie. Appellant betoogt ten slotte dat het CBE niet is ingegaan op zijn betoog dat één vak uit zijn bachelor ten onrechte vervallen is verklaard.

2.3.1 In hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat het in stand laten van de weigering dispensatie te verlenen van de toelatingseisen voor de masteropleiding in dit geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Het CBE heeft toegelicht dat de minor van de bacheloropleiding volledig samenvalt met het eerste blok van de masteropleiding, dat bestaat uit drie vakken met een studieomvang van eveneens twaalf studiepunten. Het CBE heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het, gelet op de studievertraging die appellant reeds heeft opgelopen en het feit dat hij lijdt aan de concentratiestoornis ADD, niet aannemelijk is dat hij in het eerste blok van het studiejaar 2012-2013

24 studiepunten zou kunnen behalen. Dat, naar gesteld, nog met vakken geschoven zou kunnen worden biedt geen grond voor een ander oordeel. Dat de universiteit Twente soepeler omgaat met studenten met ADD en dat de universiteit Leiden de mogelijkheid biedt om met een tekort van vijftien studiepunten een beroep te doen op de hardheidsclausule, leidt evenmin tot een ander oordeel. Dat maakt niet dat de door het CBE gemaakte belangenafweging, gegeven de omstandigheden van het onderhavige geval, onredelijk moet worden geacht. Appellant heeft voorts tevergeefs verwezen naar de memorie van toelichting bij de wet "Ruim Baan voor Talent". Weliswaar beoogt de wetgever studievertraging zoveel mogelijk tegen te gaan, dit betekent echter niet dat universiteiten niet kunnen volstaan met het bieden van één instroomoment per studiejaar voor een masteropleiding. Het CBE heeft in dit verband toegelicht dat het masterprogramma een bepaalde inhoudelijke opbouw heeft waardoor een tweede instroommoment onwenselijk wordt geacht. Dat de universiteit van Maastricht wel meerder instroommomenten heeft, is dan ook niet van belang. Tot slot heeft het CBE toegelicht dat appellant sinds 2004 studeert en dat er in 2007 wijzigingen in het onderwijsprogramma zijn aangebracht waardoor een aantal vakken is vervallen. Appellant moest daardoor twee vakken opnieuw doen. Nu appellant reeds lange tijd studeert, heeft het CBE zich met juistheid op het standpunt gesteld dat het opnieuw moeten doen van vakken in dit geval niet aan de universiteit te wijten is.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/034
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 26 augustus 2013
Partijen	: Appellante tegen Universiteit van Tilburg
Trefwoorden	: Beslissing, inschrijving, klacht, premaster-opleiding, schriftelijkheid beslissing, ten overvloede, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: Awb artikel 1:3 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4 Het door appellante aangevoerde doet er niet aan af dat een op schrift gestelde weigering van verweerder haar per 1 februari 2012 voor de premaster-opleiding in te schrijven ontbreekt. Gelet op de in artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) neergelegde eis van schriftelijkheid is er in dit geval geen beslissing, waartegen appellante bezwaar kon maken. Verweerder heeft het door haar gemaakte bezwaar derhalve terecht niet-ontvankelijk verklaard. Ten overvloede hecht het College eraan op te merken dat, nu appellante in haar brief van 24 mei 2012 voornamelijk klaagt over de handelwijze van de medewerkers van de Student Desk en de Student Administration, het voor verweerder voor de hand had gelegen om die brief in ieder geval ook als klacht op te vatten, te meer nu duidelijk was dat een schriftelijke inschrijvingsbeslissing ontbrak.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Tilburg, verweerder.

1. Procesverloop

Bij e-mailbericht van 24 mei 2012 heeft appellante bij verweerder bezwaar gemaakt tegen de weigering haar per 1 februari 2012 voor het pre-masterprogramma ter voorbereiding op de masteropleiding Rechtsgeleerdheid (hierna: de premaster-opleiding) in te schrijven.

Bij beslissing van 10 januari 2013 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 juni 2013, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. R. Martens, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Uit de gedingstukken blijkt het volgende. Appellante heeft zich tijdig via Studielink aangemeld om per februari 2012 met de premaster-opleiding te starten. Bij brieven en e-mailberichten van 22 februari 2012 heeft verweerder appellante meegedeeld dat zij nog niet alle voor inschrijving benodigde documenten heeft overgelegd, waaronder de machtiging tot inning van het collegegeld, en haar verzocht deze per omgaande op te sturen. Bij brief van 29 februari 2012 heeft verweerder appellante meegedeeld dat, nu van haar geen reactie is ontvangen op eerdere berichtgevingen, ervan wordt uitgegaan dat zij niet langer wenst te worden ingeschreven voor de pre-masteropleiding en dat zij direct contact dient op te nemen met de Student Desk indien zij wel nog ingeschreven wil worden. In een aan de Student Administration gericht e-mailbericht van 15 maart 2012 schrijft appellante dat zij eerst op 14 maart 2012 het diploma van de door haar afgeronde opleiding HBO-Rechten heeft ontvangen en dat zij daarom op 15 maart 2012 langs de Student Desk is geweest om haar inschrijving te voltooien. Bij e-mailbericht van 27 maart 2012 heeft de coördinator Registration Office appellante meegedeeld dat het voornaamste probleem is dat zij nog steeds geen machtiging tot inning van het collegegeld heeft overgelegd en haar verzocht om alsnog per omgaande een dergelijke machtiging en een kopie van haar diploma bij de Student Desk in te leveren. Appellante heeft zich op 17 april 2012 bij de Student Desk gemeld en aldaar is haar mondeling meegedeeld dat zij niet meer per februari kon worden ingeschreven.

2.2. Voor de motivering van de beslissing van 10 januari 2013 is verwezen naar een advies van de commissie van advies voor bezwaar- en beroepschriften van 9 januari 2013. In dit advies is vermeld dat, samengevat weergegeven, niet is gebleken van een schriftelijke beslissing van verweerder, waarin hij heeft geweigerd appellante in te schrijven. Voorts heeft de commissie opgemerkt dat aan appellante kan worden toegegeven dat er mogelijk misverstanden zijn opgetreden, maar dat zij voornamelijk niet is ingeschreven omdat zij niet tijdig een betalingsmachtiging heeft verstrekt. Indien het bezwaar ontvankelijk zou zijn geweest, zou daarom zijn geadviseerd om het ongegrond te verklaren, aldus de commissie.

2.3. Appellante betoogt dat zij als gevolg van onzorgvuldig handelen van de zijde van verweerder niet per februari 2012 voor de pre-masteropleiding is ingeschreven. Hiertoe voert zij aan dat, indien het voornaamste probleem het ontbreken van een machtigingsformulier was, het bij haar bezoek op 15 maart 2012 aan de Student Desk op de weg van de baliemedewerkers had gelegen om haar daarop te wijzen en haar een dergelijk formulier te verstrekken. Verder wijst zij erop dat zij meermalen in persoon bij de Student Desk is verschenen om de inschrijving in orde te maken, maar dat dit door nalatigheid van de medewerkers van de Student Desk niet is gelukt. Hierdoor is zij geconfronteerd met schulden als gevolg van onterecht gebruik van de OV-kaart en heeft zij voor niets studiefinanciering ontvangen, aldus appellante.

2.4. Het door appellante aangevoerde doet er niet aan af dat een op schrift gestelde weigering van verweerder haar per 1 februari 2012 voor de premaster-opleiding in te schrijven ontbreekt. Gelet op de in artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) neergelegde eis van schriftelijkheid is er in dit geval geen beslissing, waartegen appellante bezwaar kon maken. Verweerder heeft het door haar gemaakte bezwaar derhalve terecht niet-ontvankelijk verklaard.

Ten overvloede hecht het College eraan op te merken dat, nu appellante in haar brief van 24 mei 2012 voornamelijk klaagt over de handelwijze van de medewerkers van de Student Desk en de Student Administration, het voor verweerder voor de hand had gelegen om die brief in ieder geval ook als klacht op te vatten, te meer nu duidelijk was dat een schriftelijke inschrijvingsbeslissing ontbrak.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/035
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman,
Datum uitspraak	: 25 juni 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Geldigheidsduur studieresultaten, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2 onderdeel k; OER Inholland artikel 32 lid 1 en 5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.7. Hetgeen appellant aldus heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder de beslissing van 4 oktober 2012 ten onrechte in stand heeft gelaten. Nu appellant tegen de afwijzing van het op 1 september 2011 door hem gedane verzoek om verdere verlenging van zijn studieresultaten geen rechtsmiddelen heeft aangewend, is in rechte onaantastbaar dat die studieresultaten niet langer dan tot augustus 2012 geldig zijn. Gelet hierop, kon appellant aan het door hem in 2011 opgestelde studieplan en de omstandigheid dat hij, als gesteld, aan de in de beslissing van 12 mei 2011 gestelde norm van 180 studiepunten heeft voldaan, niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontlenen dat zijn studieresultaten langer geldig zouden zijn. Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 oktober 2012 heeft de deelexamencommissie van de opleiding Media & Entertainment Management (hierna: MEM) van de hogeschool (hierna: de examencommissie) een verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van door hem behaalde onderwijseenheden afgewezen.

Bij beslissing van 18 december 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 april 2013, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.H.P. de Jong, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten met betrekking tot het onderwijs en

de examens vastgelegd. Daaronder wordt begrepen, waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen.

2.2. In artikel 32, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van de hogeschool (hierna: de OER) is bepaald dat, voor zover thans van belang, in de hoofdfase de geldigheidsduur van behaalde toetsen vijf jaren is.

In het vijfde lid is bepaald dat de examencommissie op verzoek van een student kan beslissen de geldigheidsduur van een cijfer met ten hoogste een jaar te verlengen, en, indien daar argumenten voor zijn, langer als dit verantwoord is, gezien de ontwikkelingen binnen het onderwijsprogramma en het afnemende beroepenveld.

2.3. Appellant volgt sinds 2004 aan de hogeschool de opleiding MEM. In 2008 heeft hij een studiepauze ingelast en in 2011 de opleiding weer voortgezet. Bij beslissing van 12 mei 2011 heeft de examencommissie een verzoek van appellant om de geldigheidsduur van de door hem eerder behaalde studieresultaten tot augustus 2012 te verlengen ingewilligd, onder de bepaling dat appellant een studieplan opstelt dat ertoe strekt dat in zijn eerste jaar minimaal 180 studiepunten worden behaald, zodat de opleiding in het tweede jaar kan worden afgerond. Bij beslissing van 7 oktober 2011 heeft de examencommissie een op 1 september 2011 gedaan verzoek van appellant om verdere verlenging afgewezen. Tegen deze beslissing heeft appellant geen rechtsmiddelen aangewend.

2.4. Aan de beslissing van 4 oktober 2012 is, voor zover thans van belang, ten grondslag gelegd dat de door appellant behaalde resultaten voor de onderwijseenheden Leerbedrijf deel A, Leerbedrijf deel B, Relatiebeheerder, Innovator, Strategie en creativiteit en Cross cultural management niet worden verlengd, omdat de curricula ervan zijn verouderd. Voorts is uiteengezet dat de door appellant behaalde resultaten voor de onderwijseenheden Recht en productie, Accountmanagement en skills, studieloopbaanbegeleiding en Business analyses and concepts niet worden verlengd, omdat deze resultaten reeds van rechtswege zijn vervallen.

2.5. Aan de beslissing van 18 december 2012 ligt ten grondslag dat, samengevat weergegeven, hetgeen appellant heeft aangevoerd, niet maakt dat de beslissing van de examencommissie van 4 oktober 2012 niet in stand kan blijven.

2.6. Appellant betoogt dat verweerder onvoldoende waarde heeft toegekend aan de omstandigheden dat hij aan de in de beslissing van 12 mei 2011 gestelde eis van 180 studiepunten heeft voldaan en het door hem in mei 2011 bij de examencommissie ingeleverde studieplan ertoe strekt dat hij minimaal tot april 2013 nodig heeft om de opleiding af te ronden. Hij mocht, gelet op de beslissing van 12 mei 2011, ervan uitgaan dat zijn studieresultaten tot dat moment geldig zouden blijven. Verder is een door hem in januari 2012 gedaan verzoek om aan een differentiatieminor deel te nemen ingewilligd en heeft hij van april tot september 2012 stage gelopen. Ten slotte oefent hij reeds een functie uit waarvoor de opleiding hem opleidt en hij is zeer gemotiveerd de opleiding snel af te ronden, aldus appellant.

2.7. Hetgeen appellant aldus heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder de beslissing van 4 oktober 2012 ten onrechte in stand heeft gelaten. Nu appellant tegen de afwijzing van het op 1 september 2011 door hem gedane verzoek om verdere verlenging van zijn studieresultaten geen rechtsmiddelen heeft aangewend, is in rechte onaantastbaar dat die studieresultaten niet langer dan tot augustus 2012 geldig zijn. Gelet hierop, kon appellant aan het door hem in 2011 opgestelde studieplan en de omstandigheid dat hij, als gesteld, aan de in de beslissing van 12 mei 2011 gestelde norm van 180 studiepunten heeft voldaan, niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontlenen dat zijn studieresultaten langer geldig zouden zijn. Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/036
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 12 juni 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Functiestoornis, geldigheidsduur tentamen, handicap, herkansing, studielast, toezegging
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 1; OER geneeskunde Universiteit Leiden 2011-2012 artikel 4.1 lid 1, 4.3 lid 3
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Niet onaannemelijk is dat appellante door de fout aan de zijde van de universiteit enig nadeel heeft ondervonden, nu zij daardoor een herkansingsmogelijkheid is misgelopen. Dit brengt echter niet zonder meer met zich dat haar een apart tentamen voor de onderwijseenheid "Nieuwvorming" diende te worden aangeboden. De omstandigheid dat appellante een studiebeperking heeft, doet er niet aan af dat het CBE heeft mogen aannemen dat zich geen substantiële studievertraging zal voordoen, gelet op de beperkte studiebelasting van de onderwijseenheid "Nieuwvorming" en de nog openstaande onderwijseenheden. Voorts heeft het CBE zich met juistheid op het standpunt gesteld dat de examencommissie aan het nadeel dat appellante heeft ondervonden tegemoet is gekomen, nu zij, indien de geldigheidsduur van tentamens in het geding zal komen, welwillend zal kijken naar een verzoek om verlenging daarvan. Onder die omstandigheden heeft het CBE terecht geoordeeld dat de examencommissie het verzoek van appellante om haar een extra tentamenmogelijkheid te geven voor de onderwijseenheid "Nieuwvorming" in redelijkheid heeft kunnen afwijzen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 september 2012 heeft de Examencommissie Geneeskunde geweigerd appellante een extra (mondelinge) tentamenmogelijkheid te geven voor de onderwijseenheid "Nieuwvorming".

Bij beslissing, verzonden op 17 januari 2013, heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 2 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door drs. W.A.A.C. van Ingen Scholten, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge artikel 4.1, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling Opleiding

Geneeskunde (ongedeelde opleiding) 2011-2012 vindt voor elk onderdeel in het eerste, tweede en derde jaar en in de eerste helft van het vierde jaar twee maal per studiejaar een toetsing plaats, met uitzondering van de keuzevakken in jaar twee en drie. De toetsen of deeltoetsen die bestaan uit individuele opdrachten of werkstukken, anders dan de op één tijdstip aan een geheel cohort voorgelegde toetsen, worden slechts éénmaal
afgenomen. Een student die door aantoonbare overmacht niet in de gelegenheid is geweest een dergelijke deeltoets af te leggen waarvoor geen herkansingsmogelijkheid bestaat, wordt in de gelegenheid gesteld op een ander tijdstip binnen het studiejaar alsnog de deeltoets af te leggen. Voor de herkansing van een deeltoets kan de blok- of lijncoördinator een alternatieve toets of opdracht aanbieden. Voor deelneming aan additionele tentamengelegenheden is toestemming van de examencommissie verplicht.

Ingevolge artikel 4.3, derde lid, wordt aan studenten met een functiestoornis de gelegenheid geboden de tentamens op een zoveel mogelijk aan hun individuele handicap aangepaste wijze af te leggen. De examencommissie wint zo nodig deskundig advies in alvorens te beslissen.

2.2. Tussen partijen is niet in geschil dat appellante sinds april 2012 in verband met een studiebeperking de gelegenheid krijgt om (schriftelijke) tentamens in een aparte ruimte te maken. Evenmin is in geschil dat de studieadviseur verzuimd heeft appellante te berichten waar zij de herkansing van het tentamen voor de onderwijseenheid "Nieuwvorming" zou moeten afleggen, waardoor zij niet aan de betreffende herkansing van 25 juli 2012 heeft kunnen deelnemen.

2.3. In de bestreden beslissing heeft het CBE zich op het standpunt gesteld dat de examencommissie het verzoek van appellante om haar een extra tentamenmogelijkheid te geven voor de onderwijseenheid "Nieuwvorming" in redelijkheid heeft kunnen afwijzen. Volgens het CBE kan appellante die onderwijseenheid afronden door gebruik te maken van de reguliere tentamengelegenheden in het volgende studiejaar. Aan dat standpunt heeft het CBE ten grondslag gelegd dat het hier niet gaat om de afronding van (onderdelen) van een laatste onderwijseenheid van de opleiding. Voorts heeft het CBE overwogen dat het de mening van appellante ten aanzien van de door haar gestelde substantiële studievertraging niet deelt, gelet op de beperkte studiebelasting van de betreffende onderwijseenheid en op de nog openstaande onderwijseenheden voor het doctoraalprogramma of het bachelorprogramma. Het CBE heeft verder van belang geacht dat de examencommissie te kennen heeft gegeven dat, indien de geldigheidsduur van tentamens in het geding zal komen, zij welwillend zal kijken naar een verzoek om verlenging daarvan.

2.4. Appellante betoogt dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie haar verzoek in redelijkheid heeft kunnen afwijzen. Daartoe voert zij aan dat zij door die afwijzing ten opzichte van andere studenten die wel de gelegenheid hebben gehad deel te nemen aan de herkansing van 25 juli 2012 in een nadeliger positie is komen te verkeren. Voorts voert appellante aan dat zij door het verschuiven van de tentamenmogelijkheid naar het volgende studiejaar studievertraging zal oplopen. Volgens appellante zal de extra benodigde studietijd voor de onderwijseenheid "Nieuwvorming", gezien ook haar studiebeperking, ten koste gaan van andere onderwijseenheden.

2.4.1. Niet onaannemelijk is dat appellante door de fout aan de zijde van de universiteit enig nadeel heeft ondervonden, nu zij daardoor een herkansingsmogelijkheid is misgelopen. Dit brengt echter niet zonder meer met zich dat haar een apart tentamen voor de onderwijseenheid "Nieuwvorming" diende te worden aangeboden.

De omstandigheid dat appellante een studiebeperking heeft, doet er niet aan af dat het CBE heeft mogen aannemen dat zich geen substantiële studievertraging zal voordoen, gelet op de beperkte studiebelasting van de onderwijseenheid "Nieuwvorming" en de nog openstaande onderwijseenheden. Voorts heeft het CBE zich met juistheid op het standpunt gesteld dat de examencommissie aan het nadeel dat appellante heeft ondervonden tegemoet is gekomen, nu zij, indien de geldigheidsduur van tentamens in het geding zal komen, welwillend zal kijken naar een verzoek om verlenging daarvan. Onder die omstandigheden heeft het CBE terecht geoordeeld dat de examencommissie het verzoek van appellante om haar een extra tentamenmogelijkheid te geven voor de onderwijseenheid "Nieuwvorming" in redelijkheid heeft kunnen afwijzen.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/038.5
Rechter(s)	: mrs. Troostwijk, Lubberdink, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 9 juli 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool van Hall Larenstein
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, geoormerkte modulen, taak studentenbegeleider, waarschuwing
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1,2,3: OER VHL artikel 5.5 lid 1, 2, 3, 5, 5.6 lid 1, 5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Appellante heeft blijkens de stukken in februari 2012 een preadvies gehad als bedoeld in artikel 5.5, eerste lid, van de OER. In die brief is vermeld dat zij op dat moment 27 EC's heeft behaald en dat de examencommissie op 22 februari 2012 heeft besloten tot een positief preadvies. Ingevolge artikel 5.5, tweede lid, van de OER geldt deze brief als een waarschuwing. Dat het preadvies positief en het studieadvies negatief is, betekent niet dat appellante geen waarschuwing heeft gehad. Daartoe is van belang dat appellante er in het preadvies op is gewezen dat zij aan het einde van de vierde periode 42 EC's dient te hebben behaald en dat zij ook voldoendes dient te hebben voor de modules PDM01, PDM02 en PDM03 om voor een positief eindadvies in aanmerking te komen. Ingevolge artikel 5, vijfde lid, van de OER kan aan het preadvies ook geen rechten worden ontleend op een positief studieadvies. Het CBE heeft zich verder in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat appellante onvoldoende geschikt moet worden geacht om de opleiding af te ronden en heeft dan ook geen aanleiding hoeven zien het negatief bindend studieadvies niet in stand te laten. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat, zoals het CBE heeft toegelicht, de modules PDM01, PDM02 en PDM03 gezamenlijk representatief zijn voor de kern en diversiteit van de opleiding. Daarom is voor het voorkomen van een negatief bindend studieadvies de eis gesteld dat alle drie de vakken dienen te zijn behaald. Dat appellante het gehele studiejaar goed heeft gepresteerd, een grote inzet en motivatie heeft om de opleiding af te ronden en dat deze opleiding, naar zij stelt, uniek is in Nederland, doet niet af aan de in redelijkheid gestelde objectieve eis dat de modules PDM01, PDM02 en PDM03 dienen te zijn behaald. Appellante heeft drie kansen gehad om de module PDM03 met een voldoende af te ronden. Wat betreft de verwijzing van appellante naar een brief van mevrouw [naam 2], geldt dat, daargelaten dat die brief niet in het dossier is aangetroffen, een studiebegeleider niet bevoegd is te beslissen over een negatief bindend studieadvies. Aan de brief van de heer [naam 3] kan, als oud lid van de examencommissie, daarom evenmin de betekenis worden toegekend die appellante daaraan toekent.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Hall Larenstein(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 29 augustus 2012 heeft de examencommissie Diermanagement aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven voor de opleiding Diermanagement en haar meegedeeld dat zij zich niet opnieuw mag inschrijven voor de opleiding.

Bij beslissing van 3 december 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 20 februari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 juni 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. W.S. Santema, advocaat te Sneek, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Hijlkema en M. Versteegh, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk (hierna: WHW) onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met een goed gevolg heeft afgerond.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 5.5, eerste lid, van de VHL Instellingsbrede onderwijs- en examenregeling 2011-2012 (hierna: OER) brengt de examencommissie namens de directie aan iedere student binnen 20 werkdagen na het einde van de tweede periode van het eerste studiejaar van inschrijving voor de propedeutische fase een preadvies uit.

Ingevolge artikel 5.5, tweede lid, van de OER geldt het preadvies als waarschuwing voor een negatief studieadvies met bindende afwijzing, dat mogelijk aan het eind van het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase kan worden uitgebracht.

Ingevolge artikel 5.5, derde lid, van de OER zijn het normbedrag aan credits voor een positief studieadvies en eventuele andere vereisten opgenomen in de opleidingspecifieke onderwijsregeling.

Ingevolge artikel 5.5, vijfde lid, van de OER kan aan een positief preadvies geen recht op een positief studieadvies worden ontleend.

Ingevolge artikel 5.6, eerste lid, van de OER brengt de examencommissie namens de directie iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van zijn opleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge artikel 5.6, vijfde lid, wordt een negatief studieadvies met bindende afwijzing uitgebracht, indien de student op dat moment niet voldoet aan een in de opleidingspecifieke onderwijsregeling opgenomen normbedrag aan credits en eventuele andere vereisten voor een negatief studieadvies.

Ingevolge artikel 8 van het addendum bij de opleidingspecifieke onderwijsregeling hbo-bachelor Diermanagement 2011-2012 wordt een positief preadvies uitgebracht, wanneer op de peildatum 1 februari tenminste 12 EC's is behaald. Daarnaast geldt dat de student de in de eerste twee periodes aangeboden modules PDM01 en PDM02 moet hebben behaald. De student moet aan het einde van het eerste studiejaar op de peildatum 1 september tenminste 42 EC's hebben behaald. Bovendien moeten de modules PDM01 Dier en beheer, PDM02 Dier en samenleving en PDM03

Natuurbeleid en –beheer zijn behaald.

2.2 Appellante is in september 2011 gestart met de opleiding Diermanagement. Appellante heeft in het studiejaar 2011-2012 57 EC's behaald. Omdat zij de module PDM03 niet heeft behaald, heeft de examencommissie haar een negatief bindend studieadvies gegeven.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat niet is voldaan aan het vereiste in artikel 7.8b, van de WHW dat aan het geven van een negatief bindend studieadvies een waarschuwing vooraf gaat. Voorts stelt zij dat het CBE ten onrechte niet tot het oordeel is gekomen dat de examencommissie van het geven van het negatief bindend studieadvies had moeten afzien. Hiertoe voert zij aan dat ten onrechte geen rekening is gehouden met het doel van het negatief bindend studieadvies, namelijk het bepalen of een student geschikt is om de opleiding met goed gevolg af te ronden. In dit verband wijst appellante er op dat zij het gehele studiejaar goed heeft gepresteerd en ruim voldoet aan de gestelde norm van 42 EC's. Ook stelt zij erg gemotiveerd te zijn de opleiding af te ronden en dat dit de enige opleiding in Nederland is. Appellante verwijst voorts naar een brief van mevrouw [naam 2], werkzaam als studieloopbaanbegeleider, waarin zij de examencommissie adviseert om appellante de opleiding te laten vervolgen. Daarnaast voert appellante onder verwijzing van een brief van de heer [naam 3], docent van de opleiding, aan dat de het CBE miskent dat de examencommissie de normen voor een positief bindend studieadvies willekeurig toepast. De examencommissie zou thans afwijken van het beleid dat de voorgaande jaren werd gevoerd.

2.3.1 Appellante heeft blijkens de stukken in februari 2012 een preadvies gehad als bedoeld in artikel 5.5, eerste lid, van de OER. In die brief is vermeld dat zij op dat moment 27 EC's heeft behaald en dat de examencommissie op 22 februari 2012 heeft besloten tot een positief preadvies. Ingevolge artikel 5.5, tweede lid, van de OER geldt deze brief als een waarschuwing. Dat het preadvies positief en het studieadvies negatief is, betekent niet dat appellante geen waarschuwing heeft gehad. Daartoe is van belang dat appellante er in het preadvies op is gewezen dat zij aan het einde van de vierde periode 42 EC's dient te hebben behaald en dat zij ook voldoendes dient te hebben voor de modules PDM01, PDM02 en PDM03 om voor een positief eindadvies in aanmerking te komen. Ingevolge artikel 5, vijfde lid, van de OER kan aan het preadvies ook geen rechten worden ontleend op een positief studieadvies.

Het CBE heeft zich verder in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat appellante onvoldoende geschikt moet worden geacht om de opleiding af te ronden en heeft dan ook geen aanleiding hoeven zien het negatief bindend studieadvies niet in stand te laten. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat, zoals het CBE heeft toegelicht, de modules PDM01, PDM02 en PDM03 gezamenlijk representatief zijn voor de kern en diversiteit van de opleiding. Daarom is voor het voorkomen van een negatief bindend studieadvies de eis gesteld dat alle drie de vakken dienen te zijn behaald. Dat appellante het gehele studiejaar goed heeft gepresteerd, een grote inzet en motivatie heeft om de opleiding af te ronden en dat deze opleiding, naar zij stelt, uniek is in Nederland, doet niet af aan de in redelijkheid gestelde objectieve eis dat de modules PDM01, PDM02 en PDM03 dienen te zijn behaald. Appellante heeft drie kansen gehad om de module PDM03 met een voldoende af te ronden. Wat betreft de verwijzing van appellante naar een brief van mevrouw [naam 2], geldt dat, daargelaten dat die brief niet in het dossier is aangetroffen, een studiebegeleider niet bevoegd is te beslissen over een negatief bindend studieadvies. Aan de brief van de heer [naam 3] kan, als oud lid van de examencommissie, daarom evenmin de betekenis worden toegekend die appellante daaraan toekent.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2013/039
Rechter(s) : mr. Borman

Datum uitspraak	: 22 juli 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Discretionaire bevoegdheid, inschrijving, machtiging, persoonlijke omstandigheden, postbehandeling, stageperiode, Studielink, ten overvloede, vakantie
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 1, 7.37 lid 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Het College is van oordeel dat verweerder terecht heeft geconcludeerd dat appellant niet tijdig bewijs heeft overgelegd dat het verschuldigde collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 is of wordt voldaan. De enkele stelling van appellant dat hij de machtiging voor betaling van het collegegeld tijdig heeft verzonden, is onvoldoende om dit aannemelijk te achten. Voorts is appellant er in naar zijn huisadres verzonden brieven van 17 augustus 2012, 6 september 2012 en 21 september 2012 op gewezen dat de hogeschool nog geen machtiging van hem had ontvangen. Dat hij vanaf begin augustus voor zijn stage op Bonaire verbleef, leidt niet tot een ander oordeel, nu niet valt in te zien waarom hij geen regeling heeft kunnen treffen voor het bijhouden van belangrijke post. Nu uit het voorgaande volgt dat niet aan de in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW neergelegde eis is voldaan, was verweerder reeds hierom gehouden appellant niet voor het studiejaar 2012-2013 in te schrijven. Een discretionaire bevoegdheid ter zake komt verweerder niet toe.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 5 oktober 2012 heeft verweerder een verzoek van appellant hem voor het studiejaar 2012-2013 voor de opleiding Tourism & Recreation Management in te schrijven afgewezen.

Bij beslissing van 9 januari 2013 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 31 mei 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. J.W.J. Hijnen, advocaat te Beverwijk, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.32, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) dient ieder die wenst gebruik te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een instelling, zich door het instellingsbestuur als student of extraneus te laten inschrijven.
Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, voor zover thans van belang, wordt tot de inschrijving niet overgegaan, dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

2.2. Aan het beslissing van 8 maart 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant niet tijdig bewijs heeft overgelegd dat het door hem verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte voorbij is gegaan aan zijn stelling dat hij zich via Studielink heeft ingeschreven en daarnaast alle inschrijvingsformulieren, waaronder de

machtiging voor betaling van het collegegeld, tijdig aan de hogeschool heeft verzonden. De door de hogeschool verzonden maningsbrieven hebben hem vanwege een buitenlandse stageperiode in Bonaire niet bereikt. De door de hogeschool verzonden e-mailberichten hebben hem evenmin bereikt. Volgens appellant had verweerder gezien alle omstandigheden gebruik moeten maken van zijn discretionaire bevoegdheid ter zake. Ten slotte zou appellant graag willen dat voormelde stageperiode wordt erkend, zodat deze niet voor niets is geweest.

2.4. Het College is van oordeel dat verweerder terecht heeft geconcludeerd dat appellant niet tijdig bewijs heeft overgelegd dat het verschuldigde collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 is of wordt voldaan. De enkele stelling van appellant dat hij de machtiging voor betaling van het collegegeld tijdig heeft verzonden, is onvoldoende om dit aannemelijk te achten. Voorts is appellant er in naar zijn huisadres verzonden brieven van 17 augustus 2012, 6 september 2012 en 21 september 2012 op gewezen dat de hogeschool nog geen machtiging van hem had ontvangen. Dat hij vanaf begin augustus voor zijn stage op Bonaire verbleef, leidt niet tot een ander oordeel, nu niet valt in te zien waarom hij geen regeling heeft kunnen treffen voor het bijhouden van belangrijke post. Nu uit het voorgaande volgt dat niet aan de in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW neergelegde eis is voldaan, was verweerder reeds hierom gehouden appellant niet voor het studiejaar 2012-2013 in te schrijven. Een discretionaire bevoegdheid ter zake komt verweerder niet toe.

Het betoog faalt.

2.5. Ten overvloede wordt nog overwogen dat de vraag of en in hoeverre de door appellant gelopen stage alsnog kan worden betrokken bij de door hem gevolgde opleiding, niet in deze procedure voorligt. Appellant dient hierover in gesprek te gaan met de examencommissie.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/040
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 16 juli 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: Aanwijzing examinator, bindend negatief studieadvies, beoordeling, Osiris, schadevergoeding, studieplanning, waarschuwing
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3; Awb artikel 8:73; OER HU artikel 23 lid 13 aanhef en onderdeel d
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 In het dossier bevindt zich een e-mail van mevrouw [naam 2] van 6 juli 2011 waarin zij aan appellant meedeelt dat het door hem ingeleverde dossier voor het vak SLB 1B nog steeds onvoldoende is. Het CBE heeft toegelicht dat het op 6 juli 2011 behaalde resultaat van het vak SLB 1B in Osiris is vermeld met als datum 30 augustus 2011. Dit blijkt ook uit het door het CBE overgelegde overzicht van Osiris. Ook heeft het CBE een e-mail overgelegd van mevrouw [Naam 2]van 12 september 2011 gericht aan appellant waarin zij meedeelt dat hij een onvoldoende heeft voor het vak SLB 1B en dat het resultaat is ingevoerd in Osiris. Gelet op het voorgaande heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat hij niet op de hoogte was van de resultaten van SLB 1B van 6 juli en 12 september 2011. Derhalve heeft het CBE terecht het beroep van appellant, voor zover gericht tegen die beoordelingen, niet-ontvankelijk verklaard. (…)

2.4.1 In een e-mail van 11 december 2012, die zich in het dossier bevindt, verklaart mevrouw [naam 2] dat zij op 31 augustus 2012 samen met mevrouw [naam3] een gesprek heeft gehad met appellant om hem zijn beoordeling voor het vak SLB 1B mee te delen. Ook stelt zij dat de beoordeling op schrift was gesteld en door appellant is meegenomen. In het dossier bevindt zich tevens een verklaring van mevrouw [naam 3] van 12 december 2012 dat de beoordeling heeft plaatsgevonden overeenkomstig een gevalideerde beoordelingsrubriek uit de studiehandleiding. Ook zij verklaart dat de beoordelingsrubriek door appellant is meegenomen. Het voorgaande in aanmerking genomen heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat hij niet bekend was met de motivering van de beoordeling van het vak SLB 1B van 31 augustus 2012. Voor zover appellant stelt dat hij de verklaringen van de docenten niet kent, blijkt uit de door het CBE overgelegde stukken dat de verklaringen aan hem zijn gestuurd. Hij heeft daar ook op gereageerd bij brief van 14 december 2012. In ieder geval is genoegzaam komen vast te staan dat appellant op de hoogte was van de redenen waarom de beoordeling van het vak SLB 1B van 31 augustus 2012 negatief is uitgevallen.
Appellant kan voorts niet worden gevolgd in zijn stelling dat mevrouw [naam 3] en mevrouw [naam 2] niet als examinatoren zijn benoemd. Uit de door het CBE overgelegde verklaring van de voorzitter van de examencommissie van 21 maart 2013 blijkt dat zij zijn aangewezen als examinatoren in de studiejaren 2011, 2012 en 2013. Wat betreft de stelling van appellant dat mevrouw [naam 2] niet als examinator kan worden benoemd voor vakken die door hem zijn gemaakt, omdat hij een verstoorde vertrouwensrelatie met haar heeft, overweegt het College dat de omstandigheid dat een examinator in het verleden een negatieve beoordeling heeft gegeven die de student heeft aangevochten, niet betekent dat die examinator naderhand niet meer ten aanzien van die student als examinator mag optreden. Hetgeen appellant verder ten aanzien van mevrouw [naam 2] heeft aangevoerd, geeft daarvoor evenmin aanleiding.
(…)
2.5.1 Gelet op hetgeen onder 2.3.1 en 2.4.1 is overwogen heeft het CBE in de door appellant gestelde onregelmatigheden bij de beoordelingen van het vak SLB 1B terecht geen aanleiding gezien het negatief bindend studieadvies niet in stand te laten. Het CBE heeft verder toegelicht dat de studieloopbaanbegeleider diverse pogingen heeft gedaan om met appellant in contact te komen om een studieplanning te maken. Appellant is daartoe ook opgeroepen in de tussentijdse waarschuwing voor een bindend studieadvies. Verder stelt het CBE dat appellant tijdens de hoorzitting ten behoeve van de behandeling van deze zaak naar voren heeft gebracht dat hij het vak SLB 1B al had behaald in het studiejaar 2010-2011 en daarom geen behoefte had aan contact met de studieloopbaanbegeleider voor het opstellen van een studieplanning. Derhalve is het standpunt van het CBE, dat het ontbreken van een studieplanning als bedoeld in artikel 23, dertiende lid, aanhef en onder d, van de OER, mede in aanmerking genomen dat alleen het vak SLB 1B nog met een voldoende resultaat moest worden afgelegd, in dit geval niet aan het geven van een negatief bindend studieadvies in de weg staat, niet onjuist.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 23 juli 2012 heeft de examencommissie van het Instituut Archimedes namens het college van bestuur aan appellant een negatief bindend studieadvies gegeven voor de opleiding Leraar voortgezet onderwijs 2e graad Spaans.

Bij uitspraak van 15 januari 2013 heeft het CBE het beroep van appellant, voor zover gericht tegen de mondelinge beoordeling van het vak SLB 1B van juni 2011 niet-ontvankelijk verklaard, voor zover gericht tegen de mondelinge beoordeling van dit vak op 6 juli en 12 september 2011 eveneens niet-ontvankelijk verklaard, voor zover gericht tegen de beoordeling van het vak SLB 1B van 31 augustus 2012, ongegrond verklaard en, voor zover gericht tegen het negatief bindend studieadvies, eveneens ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 22 februari 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 juni 2013, waar appellant, en het CBE, vertegenwoordigd door M. Riezebos, J.D. Huzinga en S.J. Hania, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met een goed gevolg heeft afgerond.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

2.2 Appellant heeft na twee jaar de propedeuse nog niet volledig behaald. Niet in geschil is dat aan hem, gelet op dit resultaat, ingevolge de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) een negatief bindend studieadvies mocht worden gegeven.

2.3 Appellant betoogt dat zijn beroep, voor zover gericht tegen de beoordeling van het vak SLB 1B op 6 juli en 12 september 2011, ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard. In dit verband stelt hij dat de beoordelingen niet in het studieoverzicht waren vermeld, zodat hem niet kan worden tegengeworpen dat hij daartegen buiten de beroepstermijn beroep heeft ingesteld.

2.3.1 In het dossier bevindt zich een e-mail van mevrouw [naam 2] van 6 juli 2011 waarin zij aan appellant meedeelt dat het door hem ingeleverde dossier voor het vak SLB 1B nog steeds onvoldoende is. Het CBE heeft toegelicht dat het op 6 juli 2011 behaalde resultaat van het vak SLB 1B in Osiris is vermeld met als datum 30 augustus 2011. Dit blijkt ook uit het door het CBE overgelegde overzicht van Osiris. Ook heeft het CBE een e-mail overgelegd van mevrouw [naam 2] van 12 september 2011 gericht aan appellant waarin zij meedeelt dat hij een onvoldoende heeft voor het vak SLB 1B en dat het resultaat is ingevoerd in Osiris. Gelet op het voorgaande heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat hij niet op de hoogte was van de resultaten van SLB 1B van 6 juli en 12 september 2011. Derhalve heeft het CBE terecht het beroep van appellant, voor zover gericht tegen die beoordelingen, niet-ontvankelijk verklaard.

Het betoog faalt.

2.4 Appellant betoogt voorts dat het beroep tegen de beoordeling van SLB 1B van

31 augustus 2012 ten onrechte ongegrond is verklaard, omdat een beoordelingsformulier ontbreekt en hij daarom niet bekend is met de motivering ervan. Volgens hem is ten onrechte door mevrouw [naam 2] en mevrouw [naam 3] verklaard dat hij het beoordelingsformulier mee naar huis heeft genomen. Ook betwist appellant dat die twee docenten als examinatoren zijn benoemd. Indien mevrouw Nijenhuis wel als examinator is benoemd dan mocht zij volgens appellant niet zijn stukken beoordelen, omdat hij een verstoorde vertrouwensrelatie heeft met haar. In dit verband stelt hij dat zij eerder foute beoordelingen heeft gegeven.

2.4.1 In een e-mail van 11 december 2012, die zich in het dossier bevindt, verklaart mevrouw [naam 2] dat zij op 31 augustus 2012 samen met mevrouw [naam3] een gesprek heeft gehad met appellant om hem zijn beoordeling voor het vak SLB 1B mee te delen. Ook stelt zij dat de beoordeling op schrift was gesteld en door appellant is meegenomen. In het dossier bevindt zich tevens een verklaring van mevrouw [naam 3] van 12 december 2012 dat de beoordeling heeft plaatsgevonden overeenkomstig een gevalideerde beoordelingsrubriek uit de studiehandleiding. Ook zij verklaart dat de beoordelingsrubriek door appellant is meegenomen. Het voorgaande in aanmerking genomen heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat hij niet bekend was met de motivering van de beoordeling van het vak SLB 1B van 31 augustus 2012. Voor zover appellant stelt dat hij de verklaringen van de docenten niet kent, blijkt uit de door het CBE overgelegde stukken dat de verklaringen aan hem zijn gestuurd. Hij heeft daar ook op gereageerd bij brief van 14 december 2012. In ieder geval is genoegzaam komen vast te staan dat appellant op de hoogte was van de redenen waarom de beoordeling van het vak SLB 1B van 31 augustus 2012 negatief is uitgevallen.

Appellant kan voorts niet worden gevolgd in zijn stelling dat mevrouw [naam 3] en mevrouw [naam 2] niet als examinatoren zijn benoemd. Uit de door het CBE overgelegde verklaring van de voorzitter van de examencommissie van 21 maart 2013 blijkt dat zij zijn aangewezen als examinatoren in de studiejaren 2011, 2012 en 2013. Wat betreft de stelling van appellant dat mevrouw [naam 2] niet als examinator kan worden benoemd voor vakken die door hem zijn gemaakt, omdat hij een verstoorde vertrouwensrelatie met haar heeft, overweegt het College dat de omstandigheid dat een examinator in het verleden een negatieve beoordeling heeft gegeven die de student heeft aangevochten, niet betekent dat die examinator naderhand niet meer ten aanzien van die student als examinator mag optreden. Hetgeen appellant verder ten aanzien van mevrouw [naam 2] heeft aangevoerd, geeft daarvoor evenmin aanleiding.

Het betoog faalt.

2.5 Appellant betoogt tenslotte dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies in stand heeft gelaten. Daartoe voert hij aan dat dat advies is gebaseerd op de onjuiste beoordelingen van het vak SLB 1B. Daarnaast stelt hij dat het CBE heeft miskend dat in strijd met artikel 23, dertiende lid, aanhef en onder d, van de OER een studieplanning ontbreekt, zodat het negatief bindend studieadvies niet gegeven had mogen worden.

2.5.1 Gelet op hetgeen onder 2.3.1 en 2.4.1 is overwogen heeft het CBE in de door appellant gestelde onregelmatigheden bij de beoordelingen van het vak SLB 1B terecht geen aanleiding gezien het negatief bindend studieadvies niet in stand te laten. Het CBE heeft verder toegelicht dat de studieloopbaanbegeleider diverse pogingen heeft gedaan om met appellant in contact te komen om een studieplanning te maken. Appellant is daartoe ook opgeroepen in de tussentijdse waarschuwing voor een bindend studieadvies. Verder stelt het CBE dat appellant tijdens de hoorzitting ten behoeve van de behandeling van deze zaak naar voren heeft gebracht dat hij het vak SLB 1B al had behaald in het studiejaar 2010-2011 en daarom geen behoefte had aan contact met de studieloopbaanbegeleider voor het opstellen van een studieplanning. Derhalve is het standpunt van het CBE, dat het ontbreken van een studieplanning als bedoeld in artikel 23, dertiende lid, aanhef en onder d, van de OER, mede in aanmerking genomen dat alleen het vak SLB 1B nog met een voldoende resultaat moest worden afgelegd, in dit geval niet aan het geven van een negatief bindend studieadvies in de weg staat, niet onjuist.

Het betoog faalt.

2.6 Het beroep is ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek van appellant om schadevergoeding als bedoeld in artikel 8:73 van de Algemene wet bestuursrecht te worden afgewezen.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep ongegrond;

II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Zaaknummer	: 2013/041.1
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 27 maart 2013
Partijen	: Verzoekster tegen CBE Fontys Hogescholen
Trefwoorden	: Bewijsaanbod, bindend negatief studieadvies, geoormerkt tentamen, herkansing, nader onderzoek
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2 en 3; Awb artikel 8:81; OER Fontys Hogescholen artikel 11, 32 lid 2 en 3
Uitspraak	: Verzoek toegewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4. De Voorzitter is van oordeel dat in aanmerking genomen de gedingstukken en hetgeen ter zitting is uiteengezet met betrekking tot herkansingen, niet op voorhand kan worden volgehouden dat de examencommissie in overeenstemming met de regelgeving heeft gehandeld. Een nader onderzoek met mogelijkheid van reeds ter zitting zijdens verzoekster gedaan bewijsaanbod leent zich niet voor deze procedure.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoekster,

en

het college van beroep voor de examens van Fontys Hogescholen(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 31 augustus 2012 heeft de directeur van Fontys Hogeschool Pedagogiek, verzoekster een bindend negatief studieadvies verstrekt voor de bachelor opleiding Pedagogiek. Als gevolg daarvan kan zij zich voor die opleiding niet herinschrijven voor het studiejaar 2012-2013.

Bij brief van 30 augustus 2012 heeft verzoekster daartegen bij het CBE beroep ingesteld.

Bij beslissing van 1 februari 2013 en nadat per brief van 19 januari 2013 de uitspraak kenbaar was gemaakt, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoekster bij brief van 23 februari 2013 bij het College beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 maart 2013, waar verzoekster in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde mr. G.A.J.M. Niederer, advocaat te Geleen, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. M.E.C. Hesseling-Hertsenberg, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bachelor opleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bachelor opleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge het overzicht behorende bij artikel 11 van de Onderwijs- en Examenregeling opleiding van verweerders Bacheloropleiding Pedagogiek (hierna: de regeling) dient de toets IBM aan het einde van het eerste jaar voldoende te zijn afgelegd en is deze tevens gelabeld voor doorstroming naar jaar 2.

Ingevolge artikel 32, tweede lid, van de regeling wordt aan het einde van het eerste jaar van inschrijving een studieadvies aan de student verstrekt. Aan het studieadvies kan een afwijzing verbonden zijn.
Ingevolge het derde lid krijgt de student een bindend afwijzend studieadvies indien een gelabeld onderdeel niet positief is afgerond

2.3. Verzoekster stelt dat er het onbegrijpelijk is dat na de herkansing van de portfolio voor het onderdeel IBM-1 deze als voldoende werd beoordeeld doch dat na de inhoudelijke beoordeling/assessment tot een negatieve beoordeling kon worden gekomen. Tevens stelt zij dat zij geen mogelijkheid heeft gekregen tot herkansing hetgeen in strijd is met de van toepassing zijnde regelgeving.

2.4. De Voorzitter is van oordeel dat in aanmerking genomen de gedingstukken en hetgeen ter zitting is uiteengezet met betrekking tot herkansingen, niet op voorhand kan worden volgehouden dat de examencommissie in overeenstemming met de regelgeving heeft gehandeld. Een nader onderzoek met mogelijkheid van reeds ter zitting zijdens verzoekster gedaan bewijsaanbod leent zich niet voor deze procedure.

2.5. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de Voorzitter aanleiding het verzoek in zoverre toe te wijzen dat verzoekster in de gelegenheid dient te worden gesteld deel te blijven nemen aan het onderwijs tot het College op haar beroep heeft beslist en dat tot die datum geen onherroepelijke beslissingen met betrekking tot de studie van verzoekster worden genomen

2.7. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. <u>Beslissing</u>

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

1. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening in zoverre toe dat verzoekster in de gelegenheid dient te worden gesteld deel te blijven nemen aan het onderwijs tot het College op haar beroep heeft beslist en dat tot die datum ten aanzien van haar studie geen onherroepelijke beslissingen worden genomen.
2. gelast dat het CBE aan [naam] het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
3. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,- en in de reiskosten ten bedrage van € 47,70 (zegge: negenhonderdeenennegentig euro en zeventig cent); het dient door het CBE aan [naam] te worden betaald.

Zaaknummer : 2013/041
Rechter(s) : mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 12 juni 2013

Partijen	: Appellante tegen CBE Fontys Hogescholen
Trefwoorden	: Beoordeling, bindend negatief studieadvies, gelijkheidsbeginsel, herkansing, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6; OER bacheloropleiding Pedagogiek Fontys Hogescholen artikel 11, 28 lid 1, 2 en 3, 32 lid 2 en 3
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat voormelde mededeling uitsluitend is gedaan om aan appellante kenbaar te maken dat het portfolio op juiste wijze was aangeboden. Volgens het CBE heeft die mededeling geen betrekking op de inhoud van het portfolio. Het College ziet geen aanleiding voor twijfel aan de juistheid van de door het CBE gegeven informatie, te minder nu de mededeling "prima gedaan" onderdeel uitmaakte van de ontvangstbevestiging. Voor het overige heeft appellante geen concrete gegevens overgelegd, waaruit kan worden afgeleid dat door een daartoe bevoegde persoon uitdrukkelijke en zonder voorbehoud is verklaard dat het portfolio voldoende was. Reeds hierom faalt het betoog. (…) 2.4.2. Het door appellante bedoelde schema biedt geen uitsluitsel over de vraag of een student recht heeft op herkansing van het portfolio, voorafgaand aan het CGI. Uit het door het CBE overgelegde stuk "Informatie over het integrale beoordelingsmoment (IBM-I); studiejaar 2011-2012" blijkt evenwel duidelijk dat eerst wordt beoordeeld of het portfolio voldoende is om een CGI plaats te laten vinden en dat een student pas na het CGI de gelegenheid heeft eventuele tekortkomingen in het portfolio te herstellen. Er bestaat dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat appellante ten onrechte niet in de gelegenheid is gesteld het portfolio voorafgaand aan het CGI aan te passen. Voor zover appellante een beroep doet op het gelijkheidsbeginsel, leidt dat niet tot een ander oordeel, nu zij niet aan de hand van concrete gegevens aannemelijk heeft gemaakt dat die gelegenheid in andere, rechtens vergelijkbare gevallen wel wordt gegeven. (…) 2.5.1. Anders dan waar appellante van uitgaat, geeft artikel 28, derde lid, van de OER niet zonder meer recht op een herkansingstermijn die loopt tot en met 24 augustus. Dat artikellid bepaalt slechts dat een herkansing in ieder geval vóór 24 augustus dient plaats te vinden in verband met het geven van een bindend negatief studieadvies. Hoewel niet in geschil is dat een docent appellante in eerste instantie ten onrechte heeft medegedeeld dat zij haar portfolio niet kon herkansen, stelt het College vast dat zij die mogelijkheid daarna alsnog heeft gekregen. In dat kader is haar een concrete opdracht gegeven en een termijn waarbinnen de tekortkomingen in het portfolio dienden te zijn hersteld. Appellante heeft destijds niet geklaagd dat die termijn te kort was. Onder die omstandigheden heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat appellante na het CGI geen reële mogelijkheid heeft gehad om de tekortkomingen in het portfolio te herstellen. (…) 2.6.2. Deze bepalingen staan eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing, die als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Voor een inhoudelijke beoordeling van het portfolio en het CGI bestaat in deze procedure derhalve geen ruimte. Voor zover appellante in dit kader heeft verzocht een aantal getuigen te horen, wordt dat verzoek afgewezen. Gezien de beperkte toetsing die het College kan verrichten, kan het horen van die getuigen redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak. De enkele stellingen van appellante dat het CGI slechts 15 minuten heeft geduurd en dat de tweede assessor te kort de tijd heeft genomen om het portfolio te beoordelen, bieden geen grond voor het oordeel dat bij de beoordeling van het CGI en het portfolio in strijd met het recht is gehandeld. In die stellingen heeft het CBE dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de directeur appellante geen bindend negatief studieadvies had mogen geven voor de bachelor Pedagogiek.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van Fontys Hogescholen (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 31 augustus 2012 heeft de directeur van Fontys Hogeschool Pedagogiek appellante een bindend negatief studieadvies gegeven voor de bachelor Pedagogiek.

Bij beslissing van 1 februari 2013 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 2 mei 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. G.A.J.M. Niederer, advocaat te Geleen, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.E.C. Hesseling en mr. A.A.M.T. van Alphen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.
Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge het overzicht behorende bij artikel 11 van de Onderwijs- en examenregeling 2011-2012 van de bacheloropleiding Pedagogiek (hierna: OER) dient de toets IBM aan het einde van het eerste jaar met minimaal een voldoende te zijn afgelegd en is deze tevens gelabeld voor doorstroming naar het tweede jaar.
Ingevolge artikel 28, eerste lid, wordt een toets minimaal twee keer per studiejaar aangeboden.
Ingevolge het tweede lid is onderdeel van elk competentie-examen de bespreking van de mogelijkheid om nog niet verworven competenties op een later tijdstip opnieuw te laten beoordelen.
Ingevolge het derde lid zal dit in het eerste studiejaar in ieder geval vóór 24 augustus dienen te gebeuren in verband met het bindend negatief studieadvies dat voor 1 september gegeven dient te worden.

Ingevolge artikel 32, tweede lid, wordt aan het einde van het eerste jaar van inschrijving een studieadvies aan de student verstrekt. Aan het studieadvies kan een afwijzing verbonden zijn.
Ingevolge het derde lid krijgt een student een bindend afwijzend studieadvies indien een van de gelabelde onderdelen niet positief is afgerond.

2.2. Bij de beslissing van 31 augustus 2012 heeft de directeur appellante een bindend negatief studieadvies gegeven voor de bachelor Pedagogiek, omdat zij aan het einde van het eerste jaar het integrale beoordelingsmoment propedeuse (IBM I) niet positief had afgerond. Dat beoordelingsmoment bestaat uit drie onderdelen, te weten een performance-assessment, een portfolio-assessment en een criteriumgericht interview (hierna: CGI).

2.3. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat zij erop mocht vertrouwen dat haar portfolio voldoende was. In dat verband wijst zij erop dat de ontvangst van het portfolio is bevestigd met onder meer de mededeling "prima gedaan".

2.3.1. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat voormelde mededeling uitsluitend is gedaan om aan appellante kenbaar te maken dat het portfolio op juiste wijze was aangeboden. Volgens het CBE heeft die mededeling geen betrekking op de inhoud van het portfolio. Het College ziet geen aanleiding voor twijfel aan de juistheid van de door het CBE gegeven informatie, te minder nu de mededeling "prima gedaan" onderdeel uitmaakte van de ontvangstbevestiging. Voor het overige heeft appellante geen concrete gegevens overgelegd, waaruit kan worden afgeleid dat door een daartoe bevoegde persoon uitdrukkelijke en zonder voorbehoud is verklaard dat het portfolio voldoende was. Reeds hierom faalt het betoog.

2.4. Appellante betoogt voorts dat zij ten onrechte niet in de gelegenheid is gesteld het portfolio voorafgaand aan het CGI aan te passen. Ter onderbouwing van haar betoog verwijst appellante naar een schema, behorende bij het stuk "Studenteninformatie IBM I; 2011-2012".

2.4.1. Volgens het CBE wordt aan het portfolio geen zelfstandige voldoende of onvoldoende toegekend. In eerste instantie wordt slechts beoordeeld of het portfolio voldoende is om een CGI plaats te laten vinden. Na afloop van het CGI wordt één cijfer gegeven voor het portfolio en het CGI. Indien dat cijfer een onvoldoende is, wordt de student in de gelegenheid gesteld om de tekortkoming te herstellen. Volgens het CBE gebeurt dit altijd via een aanpassing van het portfolio en vindt nooit een tweede CGI plaats. Er bestaat dan ook geen recht op herkansing van het portfolio voorafgaand aan het CGI, aldus het CBE.

2.4.2. Het door appellante bedoelde schema biedt geen uitsluitsel over de vraag of een student recht heeft op herkansing van het portfolio, voorafgaand aan het CGI. Uit het door het CBE overgelegde stuk “Informatie over het integrale beoordelingsmoment (IBM-I); studiejaar 2011-2012” blijkt evenwel duidelijk dat eerst wordt beoordeeld of het portfolio voldoende is om een CGI plaats te laten vinden en dat een student pas na het CGI de gelegenheid heeft eventuele tekortkomingen in het portfolio te herstellen. Er bestaat dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat appellante ten onrechte niet in de gelegenheid is gesteld het portfolio voorafgaand aan het CGI aan te passen. Voor zover appellante een beroep doet op het gelijkheidsbeginsel, leidt dat niet tot een ander oordeel, nu zij niet aan de hand van concrete gegevens aannemelijk heeft gemaakt dat die gelegenheid in andere, rechtens vergelijkbare gevallen wel wordt gegeven.

Het betoog faalt.

2.5. Appellante betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat zij na het CGI geen reële mogelijkheid heeft gehad om de tekortkomingen in het portfolio te herstellen. In dat verband wijst zij erop dat haar in eerste instantie ten onrechte was medegedeeld dat die mogelijkheid helemaal niet bestond en dat, nadat haar die mogelijkheid alsnog werd geboden, de daarvoor gegeven termijn te kort was. Volgens appellante had die termijn ingevolge artikel 28, derde lid, van de OER tot en met 24 augustus moeten lopen.

2.5.1. Anders dan waar appellante van uitgaat, geeft artikel 28, derde lid, van de OER niet zonder meer recht op een herkansingstermijn die loopt tot en met 24 augustus. Dat artikellid bepaalt slechts dat een herkansing in ieder geval vóór 24 augustus dient plaats te vinden in verband met het geven van een bindend negatief studieadvies.

Hoewel niet in geschil is dat een docent appellante in eerste instantie ten onrechte heeft medegedeeld dat zij haar portfolio niet kon herkansen, stelt het College vast dat zij die mogelijkheid daarna alsnog heeft gekregen. In dat kader is haar een concrete opdracht gegeven en een termijn waarbinnen de tekortkomingen in het portfolio dienden te zijn hersteld. Appellante heeft destijds niet geklaagd dat die termijn te kort was. Onder die omstandigheden heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat appellante na het CGI geen reële mogelijkheid heeft gehad om de tekortkomingen in het portfolio te herstellen.

Het betoog faalt.

2.6. Appellante betoogt verder dat de beoordeling van het portfolio en het CGI onzorgvuldig is geweest. Daartoe voert zij onder meer aan dat het CGI slechts 15 minuten heeft geduurd en dat de tweede assessor te kort de tijd heeft genomen om het portfolio te beoordelen. Volgens appellante voldoet het portfolio aan de daaraan te stellen eisen.

2.6.1. Ingevolge artikel 7.66 van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 8:4, aanhef en onder

e, van de Algemene wet bestuursrecht, kan geen beroep worden ingesteld tegen een beslissing inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

2.6.2. Deze bepalingen staan eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing, die als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Voor een inhoudelijke beoordeling van het portfolio en het CGI bestaat in deze procedure derhalve geen ruimte. Voor zover appellante in dit kader heeft verzocht een aantal getuigen te horen, wordt dat verzoek afgewezen. Gezien de beperkte toetsing die het College kan verrichten, kan het horen van die getuigen redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

De enkele stellingen van appellante dat het CGI slechts 15 minuten heeft geduurd en dat de tweede assessor te kort de tijd heeft genomen om het portfolio te beoordelen, bieden geen grond voor het oordeel dat bij de beoordeling van het CGI en het portfolio in strijd met het recht is gehandeld. In die stellingen heeft het CBE dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de directeur appellante geen bindend negatief studieadvies had mogen geven voor de bachelor Pedagogiek.

Het betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/042
Rechter(s)	: mr. Borman
Datum uitspraak	: 19 augustus 2013
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Collegegeld, niet-inschrijving, maning tot voldoening
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 1, 7.37 lid 2, 7.42 lid 2; Inschrijvingsbesluit UvA artikel 5 lid 2, 9 lid 3
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: Het College is van oordeel dat verweerder terecht heeft geconcludeerd dat appellant niet tijdig bewijs heeft overgelegd dat het verschuldigde collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 is of wordt voldaan. Bij zijn inschrijving is appellant erop gewezen dat de inschrijving pas is voltooid wanneer aan alle inschrijfvoorwaarden is voldaan en het collegegeld is betaald. Bij brief van 13 september 2012 is dit herhaald en is appellant gemaand om wat betreft het collegegeld direct actie te ondernemen. Dat in deze brief geen termijn is genoemd, neemt niet weg dat het voor appellant duidelijk behoorde te zijn dat hij onverwijld, in ieder geval voor 1 oktober 2012, zorg diende te dragen voor betaling van het collegegeld. Uit het voorgaande volgt dat, gelet op artikel 7.32, eerste en vierde lid, gelezen in verbinding met artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, verweerder gehouden was appellant niet voor het studiejaar 2012-2013 in te schrijven. Het beroep op artikel 7.42, tweede lid, van de WHW en artikel 9, derde lid, van het Inschrijvingsbesluit leidt niet tot een ander oordeel. Die bepalingen zien op de situatie dat binnen een studiejaar niet aan de termijnen voor betaling wordt voldaan. Die situatie deed zich niet voor.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 oktober 2012 heeft verweerder een verzoek van appellant hem voor het studiejaar 2012-2013 voor de masteropleiding Information Studies (hierna: de opleiding) in te schrijven afgewezen.

Bij beslissing van 14 januari 2013 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 31 mei 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. M.M. de Jonge, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.32, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) dient ieder die wenst gebruik te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een instelling, zich door het instellingsbestuur als student of extraneus te laten inschrijven.
Ingevolge het vierde lid geschiedt de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar. Indien de inschrijving plaatsvindt in de loop van het studiejaar, geldt zij voor het resterende gedeelte van het studiejaar.
Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, voor zover thans van belang, wordt tot de inschrijving niet overgegaan, dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.
Ingevolge artikel 7.42, tweede lid, kan, indien degene die is ingeschreven voor een opleiding zijn wettelijk collegegeld, instellingscollegegeld, collegegeld OU of examengeld na aanmaning niet heeft voldaan, het instellingsbestuur de inschrijving, met ingang van de tweede maand volgend op de aanmaning beëindigen.

In artikel 5, tweede lid, van het Inschrijvingsbesluit 2012-2013 van de universiteit (hierna: het Inschrijvingsbesluit) is bepaald dat, voor zover thans van belang, inschrijving met ingang van 1 september geschiedt indien vóór 1 september aan alle inschrijvingsvoorwaarden is voldaan, waaronder dat het collegegeld is betaald.
In artikel 9, derde lid, is bepaald dat, voor zover thans van belang, indien incasso van het verschuldigde college- en examengeld niet mogelijk blijkt, de instelling aan de student een ultimatum stelt van in totaal drie incassopogingen waarbinnen het verschuldigde collegegeld moet zijn voldaan. Indien niet binnen die termijn het verschuldigde collegegeld is voldaan, wordt de inschrijving geannuleerd dan wel beëindigd met inachtneming van het in artikel 7.42, tweede lid, van de WHW bepaalde.

2.2. Appellant heeft zich op 29 augustus 2012 voor de opleiding ingeschreven. In een door verweerder verzonden brief van 13 september 2012 is, voor zover thans van belang, appellant erop gewezen dat hij het collegegeld nog niet heeft betaald en is dienaangaande het volgende vermeld: "*Als je nu geen actie onderneemt, zal je verzoek voor de opleiding Master M Informatiekunde MSc door ons worden ingetrokken in Studielink*".

2.3. Aan de beslissing van 14 januari 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant niet tijdig bewijs heeft overgelegd dat het door hem verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat uit artikel 7.42, tweede lid, van de WHW volgt dat de inschrijving pas per 1 november 2012 kon worden beëindigd. Evenmin is gebleken dat verweerder drie incassopogingen heeft gedaan, zoals is vereist in artikel 9, derde lid, van het Inschrijvingsbesluit. Verder is in de maningsbrief van 13 september 2012 geen termijn gesteld

waarbinnen het collegegeld moet worden voldaan, aldus appellant.

2.5. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat in het Inschrijvingsbesluit weliswaar is bepaald dat voor inschrijving voor het gehele studiejaar het collegegeld voor 1 september dient te zijn betaald, maar dat intern een fatale termijn van 1 oktober werd aangehouden.

2.6. Het College is van oordeel dat verweerder terecht heeft geconcludeerd dat appellant niet tijdig bewijs heeft overgelegd dat het verschuldigde collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 is of wordt voldaan. Bij zijn inschrijving is appellant erop gewezen dat de inschrijving pas is voltooid wanneer aan alle inschrijfvoorwaarden is voldaan en het collegegeld is betaald. Bij brief van 13 september 2012 is dit herhaald en is appellant gemaand om wat betreft het collegegeld direct actie te ondernemen. Dat in deze brief geen termijn is genoemd, neemt niet weg dat het voor appellant duidelijk behoorde te zijn dat hij onverwijld, in ieder geval voor 1 oktober 2012, zorg diende te dragen voor betaling van het collegegeld.

Uit het voorgaande volgt dat, gelet op artikel 7.32, eerste en vierde lid, gelezen in verbinding met artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, verweerder gehouden was appellant niet voor het studiejaar 2012-2013 in te schrijven. Het beroep op artikel 7.42, tweede lid, van de WHW en artikel 9, derde lid, van het Inschrijvingsbesluit leidt niet tot een ander oordeel. Die bepalingen zien op de situatie dat binnen een studiejaar niet aan de termijnen voor betaling wordt voldaan. Die situatie deed zich niet voor.

Het betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/043 en 043.1
Rechter(s)	: mr. Kleijn
Datum uitspraak	: 3 april 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Hogeschool Zuyd
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, faalangst, melden bijzondere omstandigheden, onregelmatigheden tentamen, spieken, gedrag surveillant
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1,2, 3, 6; Awb artikel 8:81, 8:86; Regeling Studieadvies Hogeschool Zuyd artikel 6 lid 3, OER Hogeschool Zuyd artikel 5.7 lid 1, 2, 3
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4 Verzoeker betoogt dat verweerder niet heeft onderkend dat hij, door ziekte, faalangst en de gedragingen van een surveillant, onvoldoende in de gelegenheid was om het tentamen af te leggen. Hiertoe voert hij aan dat hij zich niet lekker voelde tijdens het tentamen en dat zijn faalangst ernstig opspeelde, omdat het tentamen zijn laatste kans was om de propedeuse binnen twee jaar af te ronden. Verder stelt hij dat de surveillant zich tijdens het tentamen voortdurend in zijn directe omgeving begaf, hem afleidde door veel geluid te maken en hem ten onrechte beschuldigde van spieken. Dit betoog leidt niet tot het oordeel dat het negatief bindend studieadvies bij beslissing van 15 januari 2013 ten onrechte in stand is gelaten. De omstandigheden die zich volgens verzoeker tijdens het tentamen voordeden, wat hier verder ook van zij, kunnen niet afdoen aan het feit dat hij de toetsruimte heeft verlaten met medeneming van de tentamenbescheiden. Verweerder heeft terecht geconcludeerd dat het tentamen reeds hierom niet met goed gevolg is afgelegd en verzoeker hierdoor niet heeft voldaan aan de eis dat binnen twee jaar de propedeuse

moet zijn behaald. Voorts heeft verweerder in de omstandigheid dat verzoeker stelt te lijden aan faalangst geen aanleiding hoeven zien voor de conclusie dat het negatief bindend studieadvies achterwege had moeten blijven. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij deze omstandigheid tijdig heeft gemeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te Heerlen, verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Zuyd (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 27 augustus 2012 heeft de directeur van de Faculteit International Business and Communication van de hogeschool (hierna: de directeur) verzoeker een negatief bindend studieadvies voor de door hem gevolgde opleiding International Business gegeven.

Bij beslissing van 15 januari 2013 heeft verweerder het daartegen door verzoeker ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Verzoeker heeft tegen die beslissing beroep ingesteld en tevens de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 maart 2013, waar verzoeker, bijgestaan door mr. B.A.M.H. Quadvlieg, advocaat te Heerlen, en verweerder, vertegenwoordigd door T.G.P. Dohmen, secretaris bij verweerder, zijn verschenen. Tevens is verschenen mr. J.A.G.M. van de Put, voorzitter van de examencommissie van de opleiding International Business (hierna: de examencommissie).

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. In het geval van een deeltijdse bacheloropleiding regelt het instellingsbestuur het tijdstip, waarop dat advies wordt uitgebracht.
Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door hem zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.
Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 6, derde lid, van de Regeling Studieadvies is bepaald dat een bindend afwijzend studieadvies ook kan worden verstrekt aan het einde van het tweede jaar van inschrijving indien de student het propedeutisch examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd.

In artikel 5.7, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling is bepaald dat, voor zover thans van belang, de examencommissie bepaalt – na het advies van de studentendecaan te hebben ingewonnen – op welke wijze studenten met persoonlijke en bijzondere omstandigheden in de gelegenheid worden gesteld tentamens af te leggen.

In het tweede lid is bepaald dat, voor zover thans van belang, een student die een beroep wenst te doen op in voorgaande leden genoemde voorzieningen, daartoe een schriftelijk verzoek dient in te dienen bij de examencommissie.

In het derde lid is bepaald dat, voor zover thans van belang, een student die is verhinderd deel te nemen aan een tentamen ten gevolge van overmacht of andere persoonlijke omstandigheden dan vermeld in voorgaand lid, in alle redelijkheid alsnog de gelegenheid krijgt het betreffende tentamen af te leggen.

2.2. Verzoeker volgt vanaf het studiejaar 2010-2011 de opleiding International Business aan de hogeschool. Het vak Europees Recht is onderdeel van de propedeuse. Na eerdere vergeefse pogingen dit vak met goed gevolg af te ronden, heeft verzoeker op 3 juli 2012 opnieuw tentamen in dit vak afgelegd (hierna: het tentamen). Tijdens het maken van het tentamen heeft verzoeker, nadat een surveillant ten aanzien van hem een vermoeden van fraude had geconstateerd, de toetsruimte verlaten met medeneming van de tentamenbescheiden. Het tentamen is door de examencommissie gewaardeerd met een onvoldoende, waardoor verzoeker aan het eind van het studiejaar 2011-2012 de propedeuse niet heeft behaald.

2.3. Aan de beslissing van 15 januari 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, de examencommissie het tentamen, gelet op de handelwijze van verzoeker, terecht met een onvoldoende heeft gewaardeerd. Verzoeker heeft hiermee zijn propedeuse niet binnen twee jaar afgerond, zodat de directeur volgens verweerder bevoegd was hem een negatief bindend studieadvies te geven. De door verzoeker aangevoerde persoonlijke omstandigheden maken dit niet anders, reeds omdat hij deze niet tijdig heeft gemeld, aldus verweerder.

2.4. Verzoeker betoogt dat verweerder niet heeft onderkend dat hij, door ziekte, faalangst en de gedragingen van een surveillant, onvoldoende in de gelegenheid was om het tentamen af te leggen. Hiertoe voert hij aan dat hij zich niet lekker voelde tijdens het tentamen en dat zijn faalangst ernstig opspeelde, omdat het tentamen zijn laatste kans was om de propedeuse binnen twee jaar af te ronden. Verder stelt hij dat de surveillant zich tijdens het tentamen voortdurend in zijn directe omgeving begaf, hem afleidde door veel geluid te maken en hem ten onrechte beschuldigde van spieken.

Dit betoog leidt niet tot het oordeel dat het negatief bindend studieadvies bij beslissing van 15 januari 2013 ten onrechte in stand is gelaten. De omstandigheden die zich volgens verzoeker tijdens het tentamen voordeden, wat hier verder ook van zij, kunnen niet afdoen aan het feit dat hij de toetsruimte heeft verlaten met medeneming van de tentamenbescheiden. Verweerder heeft terecht geconcludeerd dat het tentamen reeds hierom niet met goed gevolg is afgelegd en verzoeker hierdoor niet heeft voldaan aan de eis dat binnen twee jaar de propedeuse moet zijn behaald. Voorts heeft verweerder in de omstandigheid dat verzoeker stelt te lijden aan faalangst geen aanleiding hoeven zien voor de conclusie dat het negatief bindend studieadvies achterwege had moeten blijven. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij deze omstandigheid tijdig heeft gemeld.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Gezien het voorgaande dient het verzoek om een voorlopige voorziening te worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

De Voorzitter van het College

rechtdoende:

I. verklaart het beroep ongegrond;
II. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Zaaknummer	: 2013/044
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman,
Datum uitspraak	: 21 augustus 2013
Partijen	: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Restitutie collegegeld, Studielink, uitschrijving
Artikelen	: WHW artikel 7.48 lid 4; Reglement Inschrijving en Collegegeld RuG artikel 17 lid 1 en 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Uit artikel 7.48, vierde lid, van de WHW en artikel 17, eerste lid, van het Reglement volgt dat restitutie uitsluitend plaatsvindt na beëindiging van de inschrijving. Uit de door appellante geschetste gang van zaken bij haar gestelde poging op 12 januari 2012 om een verzoek om uitschrijving en restitutie van een deel van het collegegeld via Studielink in te dienen volgt dat het haar toen reeds duidelijk was, dan wel behoorde te zijn, dat dit verzoek niet goed was doorgekomen. Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat appellante niet voor 30 mei 2012 een verzoek om uitschrijving en restitutie heeft ingediend. Gelet hierop, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte uitsluitend het collegegeld voor de maanden juni, juli en augustus heeft gerestitueerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Op 12 juni 2012 heeft verweerder € 428,25 aan appellante gerestitueerd.

Bij beslissing van 17 januari 2013 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 26 februari 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting op 4 juli 2013 aan de orde gesteld.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.48, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) heeft de student aanspraak op terugbetaling van een twaalfde gedeelte van het door hem verschuldigde wettelijk collegegeld voor elke maand dat het studiejaar na beëindiging van zijn inschrijving duurt, tenzij een betalingsregeling, als bedoeld in artikel 7.47, onderdeel b, is getroffen. Indien een student in de loop van het studiejaar overlijdt, wordt voor elke daaropvolgende maand van het studiejaar na diens overlijden, een twaalfde gedeelte van het betaalde wettelijk collegegeld terugbetaald. Bij beëindiging van de inschrijving met ingang van juli of augustus heeft de student geen aanspraak op beëindiging van betaling van de termijnen, bedoeld in artikel 7.47, onderdeel b, en op terugbetaling van het voor die maanden betaalde collegegeld, tenzij het instellingsbestuur dat anders heeft geregeld.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, van het Reglement Inschrijving en Collegegeld RUG 2011-2012 (hierna: het Reglement) vindt restitutie van collegegeld uitsluitend plaats na beëindiging van

de inschrijving.

Ingevolge het tweede wordt na een beëindiging van de inschrijving voor elke maand die nog resteert in het studiejaar een twaalfde gedeelte van het wettelijk dan wel het instellingscollegegeldtarief dat op de inschrijving van toepassing is, gerestitueerd. Bij beëindiging per 1 juli vindt over de maanden juli en augustus geen restitutie plaats behoudens in het geval van artikel 19, eerste lid.

2.2. Appellante heeft zich voor het studiejaar 2011-2012 ingeschreven voor de masteropleiding Leraar voorbereidend hoger onderwijs Engels. De beslissing van 12 juni 2012 heeft verweerder genomen naar aanleiding van een door appellante op 30 mei 2012 ingediend verzoek om restitutie. Het betreft het collegegeld voor de maanden juni, juli en augustus.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte niet het collegegeld vanaf januari 2012 heeft gerestitueerd. Zij heeft zich in die maand bij haar opleiding en stageadres ziek gemeld en op 12 januari 2012 getracht een verzoek om uitschrijving en restitutie van het collegegeld via Studielink in te dienen. Wegens een fout in het programma van Studielink is dat verzoek echter niet goed doorgekomen. Het programma heeft de vermelding van de adres- en bankgegevens van haar voormalige werkgever, waaraan het bedrag moest worden gerestitueerd, ten onrechte aangemerkt als een wijziging van haar persoonsgegevens. Zij had moeten controleren of haar verzoek goed was doorgekomen, maar was daartoe niet in staat door haar ziekte. Zij maakt aanspraak op restitutie van het collegegeld voor de maanden vanaf januari 2012, omdat zij anders zelf het betreffende bedrag aan haar voormalige werkgever dient terug te betalen en daardoor in financiële problemen zal geraken, aldus appellante.

2.4. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat appellante niet in aanmerking komt voor restitutie van het collegegeld vanaf januari 2012, omdat zij niet voor 30 mei 2012 een verzoek daartoe heeft ingediend. Volgens de gegevens in Studielink zijn in januari 2012 uitsluitend haar persoonsgegevens gewijzigd. Van een storing met Studielink in deze periode is geen sprake geweest en appellante heeft haar status te allen tijde zelf in Studielink kunnen raadplegen. Zij is zelf verantwoordelijk voor een juiste afhandeling van de beëindiging van haar opleiding en een eventueel verzoek om restitutie van een deel van het betaalde collegegeld, aldus verweerder.

2.5. Uit artikel 7.48, vierde lid, van de WHW en artikel 17, eerste lid, van het Reglement volgt dat restitutie uitsluitend plaatsvindt na beëindiging van de inschrijving.
Uit de door appellante geschetste gang van zaken bij haar gestelde poging op 12 januari 2012 om een verzoek om uitschrijving en restitutie van een deel van het collegegeld via Studielink in te dienen volgt dat het haar toen reeds duidelijk was, dan wel behoorde te zijn, dat dit verzoek niet goed was doorgekomen. Verweerder heeft
zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat appellante niet voor 30 mei 2012 een verzoek om uitschrijving en restitutie heeft ingediend. Gelet hierop, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte uitsluitend het collegegeld voor de maanden juni, juli en augustus heeft gerestitueerd.

2.6 Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/045
Rechter(s)	: mrs. De Rijke-Maas, Lubberdink, Van der Spoel,
Datum uitspraak	: 9 december 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Belang, iudicium “cum laude
Artikelen	:
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk

Hoofdoverwegingen : 2.1. Het CBE heeft zich in het verweerschrift op het standpunt gesteld dat appellant geen belang heeft bij een beoordeling van zijn beroep. Daartoe voert het aan dat appellant inmiddels de onderwijseenheid "Werkperiode 2" met een voldoende heeft afgesloten. Ter zitting heeft het CBE nader toegelicht dat de eerder door appellant voor het assessment van de onderwijseenheid "Werkperiode 2" behaalde onvoldoende niet op de officiële cijferlijst zal komen te staan en niet in de weg staat aan de toekenning van het iudicium "Cum Laude".
2.1.1. Gelet op deze niet weersproken stellingen van het CBE en nu hij geen schade ten gevolge van de in beroep bestreden beslissing heeft gesteld, heeft appellant geen belang bij het door hem ingestelde beroep.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats] (Duitsland), appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 1 juni 2013 heeft het CBE het door appellant ingestelde beroep tegen een beslissing van de examencommissie van de opleiding Commerciële Economie voor Toekomstige Ondernemers van de Hogeschool van Amsterdam met betrekking tot de beoordeling van het assessment van de onderwijseenheid "Werkperiode 2" ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 21 oktober 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, en namens de examencommissie B.K. van Arem, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het CBE heeft zich in het verweerschrift op het standpunt gesteld dat appellant geen belang heeft bij een beoordeling van zijn beroep. Daartoe voert het aan dat appellant inmiddels de onderwijseenheid "Werkperiode 2" met een voldoende heeft afgesloten. Ter zitting heeft het CBE nader toegelicht dat de eerder door appellant voor het assessment van de onderwijseenheid "Werkperiode 2" behaalde onvoldoende niet op de officiële cijferlijst zal komen te staan en niet in de weg staat aan de toekenning van het iudicium "Cum Laude".

2.1.1. Gelet op deze niet weersproken stellingen van het CBE en nu hij geen schade ten gevolge van de in beroep bestreden beslissing heeft gesteld, heeft appellant geen belang bij het door hem ingestelde beroep. Het beroep is dan ook niet-ontvankelijk.

2.2. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer : 2013/047 en 047.1
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 27 maart 2013

Partijen	: Verzoeker tegen CBE Technische Universiteit Delft
Trefwoorden	: ADD, advies studentendecaan, advies studieadviseur, beleid[niet onredelijk of onbegrijpelijk], coeliakie, beslissing in september, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, dyslexie, finale geschillenbeslechting, geen strijd met wet, handicap, herkansing, "kortsluiting", voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1,2 en3; Awb artikel 8:81, 8:86; Studentenstatuut TUD bijlage 15
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Op grond van de regeling is verzoeker op 17 augustus 2012 meegedeeld dat hem een voorlopig bindend negatief studieadvies is gegeven op grond van de tot en met juli behaalde 11 van de 60 vereiste te behalen studiepunten. Tevens is uiteengezet dat hij voor eind september 2012 een definitieve beslissing zal krijgen gebaseerd op de behaalde studiepunten tot en met augustus 2012 en na weging van aangedragen bijzondere omstandigheden. Naar het oordeel van de Voorzitter is niet gebleken dat de regeling in strijd is met de wet nu op grond van de regeling bij de beslissing na 1 september uitsluitend rekening wordt gehouden met nog af te leggen [herkansings]tentamens in augustus - de laatste maand van het studiejaar - en de bijzondere omstandigheden in dat studiejaar. Ter zitting is nog uiteengezet dat het tijdstip van de beslissing van het definitieve bindend negatief studieadvies zo gekozen is dat hoewel krap in de tijd de student zich nog voor 1 oktober voor een andere opleiding kan inschrijven. De Voorzitter is van oordeel dat dat beleid niet onredelijk of onbegrijpelijk is. 2.6. De Voorzitter is van oordeel dat de decaan na advies van de bsa-commissie tot de onderwerpelijke beslissing heeft kunnen komen en dat met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker voldoende rekening is gehouden bij de beslissing verzoeker een bindend negatief studieadvies te verstrekken. De Voorzitter merkt daarbij op dat via de studieadviseur de opleiding in een vroeg stadium van de persoonlijke omstandigheden dyslexie en ADD en later de aandoening coeliakie bij de opleiding bekend waren en dat de opleiding op grond daarvan aan appellant standaard verlenging van de tentamentijd[en] heeft gegeven. Tevens merkt de Voorzitter op dat de brief van de studentendecaan van 1 oktober 2012 als advies door het CBE bij de beslissing van 31 januari 2013 is betrokken.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens Technische Universiteit Delft(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 september 2012 heeft de decaan van de Faculteit Aerospace Engineering verzoeker een bindend negatief studieadvies verstrekt.

Bij brief van 3 oktober 2013 heeft verzoeker daartegen bij het CBE beroep ingesteld.

Bij beslissing van 31 januari 2013, verzonden op 21 februari 2013, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij faxbericht van 28 februari 2013 bij het College beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 maart 2013, waar verzoeker in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.H. Koopman, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens

zijn gehoord prof.dr.ir. S. van der Zwaag, dr. M.D. Pavel, drs. P.S. Kuiper, voorzitter en leden van de BSA-commissie.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bachelor opleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bachelor opleiding.
Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

In Bijlage 15 bij het Studentenstatuut TUD is de wijze van uitvoering Bindend Studieadvies TU Delft vastgelegd.

2.3. Verzoeker stelt dat de beslissing genomen is in strijd met de WHW nu het niet genomen is voor het einde van het eerste jaar van inschrijving. Tevens heeft geen zorgvuldig onderzoek plaatsgevonden naar zijn persoonlijke omstandigheden. Hij verwijst daartoe naar de brief van de studentendecaan van 1 oktober 2012.

2.4. Vast staat dat verzoeker zich heeft gewend tot de studieadviseur met betrekking tot zijn persoonlijke omstandigheden. Tevens staat vast dat aan verzoeker gedurende zijn eerste jaar de voorgeschreven studievoortgangberichten zijn verstrekt.

2.5. Op grond van de regeling is verzoeker op 17 augustus 2012 meegedeeld dat hem een Voorlopig bindend negatief studieadvies is gegeven op grond van de tot en met juli behaalde 11 van de 60 vereiste te behalen studiepunten. Tevens is uiteengezet dat hij voor eind september 2012 een definitieve beslissing zal krijgen gebaseerd op de behaalde studiepunten tot en met augustus 2012 en na weging van aangedragen bijzondere omstandigheden. Naar het oordeel van de Voorzitter is niet gebleken dat de regeling in strijd is met de wet nu op grond van de regeling bij de beslissing na 1 september uitsluitend rekening wordt gehouden met nog af te leggen [herkansings]tentamens in augustus - de laatste maand van het studiejaar - en de bijzondere omstandigheden in dat studiejaar.

Ter zitting is nog uiteengezet dat het tijdstip van de beslissing van het definitieve bindend negatief studieadvies zo gekozen is dat hoewel krap in de tijd de student zich nog voor 1 oktober voor een andere opleiding kan inschrijven. De Voorzitter is van oordeel dat dat beleid niet onredelijk of onbegrijpelijk is.

2.6. De Voorzitter is van oordeel dat de decaan na advies van de bsa-commissie tot de onderwerpelijke beslissing heeft kunnen komen en dat met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker voldoende rekening is gehouden bij de beslissing verzoeker een bindend negatief studieadvies te verstrekken. De Voorzitter merkt daarbij op dat via de studieadviseur de opleiding in een vroeg stadium van de persoonlijke omstandigheden dyslexie en ADD en later de aandoening coeliakie bij de opleiding bekend waren en dat de opleiding op grond daarvan aan appellant standaard verlenging van de tentamentijd[en] heeft gegeven. Tevens merkt de Voorzitter op dat de brief van de studentendecaan van 1 oktober 2012 als advies door het CBE bij de beslissing van 31 januari 2013 is betrokken.

2.7. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de Voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies in stand heeft gelaten.

2.8. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de Voorzitter aanleiding het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen af te wijzen.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;

2. wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/051.1
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 22 april 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, fraude, maatregel, samenloop, verwijzing naar bodemprocedure
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3, 7.57h; Awb artikel 8:81; Regeling Bindend Studieadvies Universiteit Leiden artikel 2.1.7, 3.5, 4.1.8, 4.8
Uitspraak	: Verzoek toegewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1 De vraag of de examencommissie vanwege de opgelegde maatregel had moeten afzien van het geven van het negatief bindend studieadvies leent zich niet goed voor beantwoording in deze procedure. Dat dient te geschieden in de bodemprocedure. Gelet op de betrokken belangen, waarbij niet is gebleken van zodanig dringende belangen van het CBE dat de uitspraak op het beroep niet kan worden afgewacht, ziet de voorzitter aanleiding om de hierna te melden voorlopige voorziening te treffen. 2.5 Naar het oordeel van de voorzitter is er aanleiding het verzoek in zoverre toe te wijzen dat verzoeker in de gelegenheid wordt gesteld deel te blijven nemen aan het onderwijs en het afleggen van tentamens tot het College op zijn beroep heeft beslist en dat tot die datum geen onherroepelijke beslissingen met betrekking tot de studie van verzoeker worden genomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 augustus 2012 heeft de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid aan verzoeker een bindend negatief studieadvies verstrekt voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Als gevolg daarvan kan hij zich volgend studiejaar niet opnieuw inschrijven voor deze opleiding.

Bij beslissing, verzonden op 14 februari 2013, heeft het CBE het daartegen door verzoeker gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 13 maart 2013, beroep ingesteld. Bij brief van 14 maart 2013 heeft verzoeker de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2013, waar zijn verschenen verzoeker, bijgestaan door mr. J.P.L.C. Dijkgraaf en mr. J. Choufour, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.A.C. de Boer, bijgestaan door mr. F.R. Schouten Korwa, advocaat te Leiden.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 4.1.2, gelezen in samenhang met artikel 2.1.7, van de Regeling Bindend Studieadvies (hierna: de Regeling) is het eindadvies als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de WHW negatief en afwijzend, indien op het moment dat het advies wordt uitgebracht minder dan 40 studiepunten van de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding zijn behaald, dan wel indien de student 40 of meer studiepunten heeft behaald maar niet heeft voldaan aan de voor de opleiding vastgestelde aanvullende eisen.
Ingevolge artikel 4.8 van de Regeling wordt aan het advies, bedoeld in artikel 2.1.7 en 2.1.9 geen afwijzing verbonden indien persoonlijke omstandigheden, zoals limitatief opgesomd in het uitvoeringsbeslissing WHW, de oorzaak zijn geweest van het niet behalen van de in artikel 2.1.7 genoemde norm van 40 studiepunten.
Ingevolge artikel 3.5 van de bij de Regeling behorende "procedure bijzondere omstandigheden" kan de examencommissie, indien de studieresultaten van een student niet voldoen aan de norm, beslissingen om geen afwijzend studieadvies uit te brengen op grond van onbillijkheden van overwegende aard.

2.3 Verzoeker is in 2010 gestart met de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. In het collegejaar 2010-2011 heeft hij 30 studiepunten behaald. Aan het einde van het collegejaar 2011-2012 had hij nog steeds dat aantal studiepunten. Daarmee heeft hij niet voldaan aan de eis van 40 studiepunten om een bindend negatief studieadvies te voorkomen.

2.4 Verzoeker betoogt dat het CBE heeft miskend dat het bindend negatief studieadvies niet gegeven had mogen worden. Hiertoe voert hij aan dat hij ten gevolge van een aan hem door de examencommissie bij beslissing van 28 oktober 2011 opgelegde maatregel in verband met fraude

door hem gepleegd bij een tentamen een jaar lang geen tentamens kon maken. Daardoor was hij niet in de gelegenheid meer studiepunten te behalen dan hij in het studiejaar 2010-2011 reeds had behaald. Volgens verzoeker is met de door de examencommissie bij het beslissing van 28 oktober 2011 opgelegde maatregel niet beoogd hem definitief van de opleiding te verwijderen en heeft het opleggen van het bindend negatief studieadvies dit alsnog tot gevolg. Gelet daarop had de examencommissie van het opleggen daarvan moeten afzien. Verzoeker stelt voorts dat op deze wijze ten onrechte geen rekening wordt gehouden met het doel van het bindend studieadvies, namelijk het bepalen of een student geschikt is om de opleiding met goed gevolg af te ronden. Ook voert verzoeker aan dat er bijzondere omstandigheden zijn die het CBE hadden moeten nopen tot de conclusie dat de examencommissie toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule neergelegd in artikel 3.5 van de bij de Regeling behorende "procedure bijzondere omstandigheden" . In dit verband voert hij voorts aan dat in het beslissing, verzonden op 14 februari 2013, ten onrechte is gesteld dat hij de zogenaamde hinderverklaringen ter hoorzitting heeft ingetrokken.

2.4.1 De vraag of de examencommissie vanwege de opgelegde maatregel had moeten afzien van het geven van het negatief bindend studieadvies leent zich niet goed voor beantwoording in deze procedure. Dat dient te geschieden in de bodemprocedure. Gelet op de betrokken belangen, waarbij niet is gebleken van zodanig dringende belangen van het CBE dat de uitspraak op het beroep niet kan worden afgewacht, ziet de voorzitter aanleiding om de hierna te melden voorlopige voorziening te treffen.

2.5 Naar het oordeel van de voorzitter is er aanleiding het verzoek in zoverre toe te wijzen dat verzoeker in de gelegenheid wordt gesteld deel te blijven nemen aan het onderwijs en het afleggen van tentamens tot het College op zijn beroep heeft beslist en dat tot die datum geen onherroepelijke beslissingen met betrekking tot de studie van verzoeker worden genomen.

2.6 Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

I. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening in zoverre toe dat verzoeker in de gelegenheid dient te worden gesteld deel te blijven nemen aan het onderwijs en het afleggen van tentamens tot het College op zijn beroep heeft beslist en dat tot die datum ten aanzien van zijn studie geen onherroepelijke beslissingen worden genomen;
II. gelast dat het CBE aan [naam] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt;
III. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het verzoek opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro); dit bedrag dient door het CBE aan [naam] te worden vergoed.

Zaaknummer	: 2013/051
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Troostwijk, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 13 juni 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, persoonlijke omstandigheden, [tentamen]fraude, hardheidsclausule, samenloop, punitieve maatregel, studievoortgang, uitsluiting deelname onderwijs en tentamens
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; Regeling bindend studieadvies Universiteit Leiden artikel 4.2.2, 4.8 en 5.5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2 Naar het oordeel van het College heeft het CBE in hetgeen appellant heeft aangevoerd geen aanleiding hoeven zien het bindend negatief studieadvies niet in stand te laten. Daartoe is van belang dat de omstandigheid dat hij geen studiepunten heeft kunnen behalen gedurende de hem bij de maatregel opgelegde periode, geen persoonlijke omstandigheid is als bedoeld in artikel 4.8 van de Regeling. Deze omstandigheid heeft het CBE voorts niet hoeven aan te merken als een

onvoorziene omstandigheid, waarvoor de hardheidsclausule is bedoeld. Daarbij heeft het CBE mogen betrekken dat de omstandigheid dat niet tijdig aan de norm kon worden voldaan door appellant zelf in het leven is geroepen. In artikel 3.5 van de "procedure bijzondere omstandigheden" is over de hardheidsclausule nader opgenomen dat, indien de examencommissie op basis van de wel behaalde studieresultaten, de gebleken studiehouding en -motivatie overtuigd is van de geschiktheid van een student om de opleiding met succes te volgen, zij kan beslissen het advies niet bindend te laten zijn. Gelet op de door appellant behaalde studieresultaten heeft het CBE het oordeel van de examencommissie, dat niet is gebleken dat appellant geschikt kan worden geacht om de opleiding binnen een redelijke termijn af te ronden, in redelijkheid in stand kunnen laten. Het CBE heeft dan ook geen aanleiding hoeven zien voor het oordeel dat het negatief bindend studieadvies in dit geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard, als bedoeld in artikel 3.5 van de bij de Regeling behorende "procedure bijzondere omstandigheden".

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 augustus 2012 heeft de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid aan appellant een bindend negatief studieadvies verstrekt voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Als gevolg daarvan kan hij zich volgend studiejaar niet opnieuw inschrijven voor deze opleiding.

Bij beslissing, verzonden op 14 februari 2013, heeft het CBE het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 13 maart 2013, beroep ingesteld.

Het college heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 mei 2013, waar appellant, vertegenwoordigd door mr. J. Choufoer, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.A.C. de Boer, bijgestaan door mr. F.R. Schouten-Korwa, advocaat te Leiden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 4.2.2, gelezen in samenhang met artikel 2.1.7, van de Regeling Bindend Studieadvies Universiteit Leiden (hierna: de Regeling) is het eindadvies als bedoeld in artikel 7.8b,

derde lid, van de WHW negatief en afwijzend, indien op het moment dat het advies wordt uitgebracht minder dan 40 studiepunten van de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding zijn behaald.

Ingevolge artikel 4.8 van de Regeling wordt aan het advies, bedoeld in artikel 2.1.7 en 2.1.9 geen afwijzing verbonden indien de persoonlijke omstandigheden van de student, zoals limitatief opgesomd in het uitvoeringsbesluit WHW, de oorzaak zijn geweest van het niet behalen van de in artikel 2.1.7 genoemde norm van 40 studiepunten.

Ingevolge artikel 3.5 van de bij de Regeling behorende "procedure bijzondere omstandigheden" kan de examencommissie, indien de studieresultaten van een student niet voldoen aan de norm, beslissen om geen afwijzend studieadvies uit te brengen op grond van onbillijkheden van overwegende aard.

2.2 Appellant is in 2010 gestart met de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. In het collegejaar 2010-2011 heeft hij 30 studiepunten behaald. Aan het einde van het collegejaar 2011-2012 had hij nog steeds dat aantal studiepunten. Daarmee heeft hij niet voldaan aan de eis van 40 studiepunten om een bindend negatief studieadvies te voorkomen.

2.3 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat het bindend negatief studieadvies niet gegeven had mogen worden. Hiertoe voert hij aan dat hij ten gevolge van een aan hem door de examencommissie bij beslissing van 28 oktober 2011 opgelegde maatregel in verband met door hem gepleegde fraude bij een tentamen een jaar lang geen tentamens heeft kunnen maken. Daardoor was hij niet in de gelegenheid meer studiepunten te behalen dan hij in het studiejaar 2010-2011 reeds had behaald. Volgens appellant is met de door de examencommissie bij het beslissing van 28 oktober 2011 opgelegde maatregel niet beoogd hem definitief van de opleiding te verwijderen en heeft het opleggen van het bindend negatief studieadvies dit alsnog tot gevolg. Appellant stelt dat bij het geven van het negatief bindend studieadvies ten onrechte geen rekening is gehouden met het doel ervan, namelijk het bepalen of een student geschikt is om de opleiding met goed gevolg af te ronden. Ook voert appellant aan dat er bijzondere omstandigheden zijn die het CBE hadden moeten nopen tot de conclusie dat de examencommissie toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule neergelegd in artikel 3.5 van de bij de Regeling behorende "procedure bijzondere omstandigheden".

2.3.1 Het CBE voert aan dat de Regeling en de bijbehorende procedure rond de persoonlijke omstandigheden van de student als doel hebben de geschiktheid van de student vast te stellen aan de hand van objectieve criteria en dat er geen ruimte is om andere persoonlijke omstandigheden dan de in de WHW limitatief opgesomde omstandigheden te betrekken bij de afweging die kan worden gemaakt indien niet aan de norm van 40 behaalde studiepunten wordt voldaan. Een persoonlijke omstandigheid, die veroorzaakt is door het eigen gedrag van de betrokkene, kan volgens het CBE dan ook geen rol spelen bij de vraag of de hardheidsclausule moet worden toegepast. De hardheidsclausule behoeft enkel te worden toegepast in de situaties, die leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, waarin de Regeling zelf niet heeft voorzien.

2.3.2 Naar het oordeel van het College heeft het CBE in hetgeen appellant heeft aangevoerd geen aanleiding hoeven zien het bindend negatief studieadvies niet in stand te laten. Daartoe is van belang dat de omstandigheid dat hij geen studiepunten heeft kunnen behalen gedurende de hem bij de maatregel opgelegde periode, geen persoonlijke omstandigheid is als bedoeld in artikel 4.8 van de Regeling. Deze omstandigheid heeft het CBE voorts niet hoeven aan te merken als een onvoorziene omstandigheid, waarvoor de hardheidsclausule is bedoeld. Daarbij heeft het CBE mogen betrekken dat de omstandigheid dat niet tijdig aan de norm kon worden voldaan door appellant zelf in het leven is geroepen. In artikel 3.5 van de "procedure bijzondere omstandigheden" is over de hardheidsclausule nader opgenomen dat, indien de examencommissie op basis van de wel behaalde studieresultaten, de gebleken studiehouding en -motivatie overtuigd is van de geschiktheid van een student om de opleiding met succes te volgen, zij kan beslissen het advies niet bindend te laten zijn. Gelet op de door appellant behaalde studieresultaten heeft het CBE het oordeel van de examencommissie, dat niet is gebleken dat appellant geschikt kan worden geacht om de opleiding binnen een redelijke termijn af te ronden, in redelijkheid in stand kunnen laten. Het CBE heeft dan ook geen aanleiding hoeven zien voor het oordeel dat het negatief bindend studieadvies in dit geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard, als bedoeld in artikel 3.5 van de bij de Regeling behorende "procedure bijzondere omstandigheden".

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2013/053
Rechter(s) : mrs. Troostwijk, Lubberdink, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 9 juli 2013
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : [instellings-]collegegeld, hardheidsclausule, restitutie, toezegging
Artikelen : Studentenstatuut HvA artikel 3.13 lid 1 en 4
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1 Vast staat dat appellante het instellingscollegegeld verschuldigd was voor het studiejaar 2012-2013. Derhalve heeft zij slechts recht op terugbetaling van een deel daarvan bij vroegtijdige uitschrijving, indien wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 3.13, vierde lid, van het Studentenstatuut. Het college van bestuur heeft zich met juistheid op het standpunt gesteld dat niet aan die voorwaarden wordt voldaan. Eventuele mondelinge toezeggingen van medewerkers van de studentenadministratie bieden geen grond voor een ander oordeel. Daartoe is van belang dat in het Studentenstatuut, van de inhoud waarvan studenten geacht worden op de hoogte te zijn, duidelijk is vermeld dat terugbetaling van betaald instellingscollegegeld uitsluitend mogelijk is indien voldaan wordt aan één van de in artikel 3.13, vierde lid, van het Studentenstatuut genoemde voorwaarden. Dat een andere student die ook voor 1 oktober met de opleiding is gestopt, wel terugbetaling van het collegegeld heeft gehad, leidt evenmin tot een ander oordeel. Niet is gebleken dat die student ook het instellingscollegegeld verschuldigd was. Appellante kan verder niet worden gevolgd in haar standpunt dat het college van bestuur de door haar gestelde omstandigheid dat zij vanwege de psychische gesteldheid van haar moeder niet in staat is de opleiding nog langer te volgen had moeten aanmerken als een omstandigheid in de zin van artikel 3.13, vierde lid, aanhef en onder c, van het Studentenstatuut. In de door appellante overgelegde brief van haar huisarts wordt niet uiteengezet dat en waarom zij niet in staat zou zijn de opleiding nog langer te volgen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 oktober 2012 heeft de Centrale Studenten Administratie aan appellante te kennen gegeven dat zij op eigen verzoek per 30 september 2012 is uitgeschreven voor de deeltijdopleiding Geschiedenis 2e graad. Voorts is daarbij vermeld dat zij geen recht heeft op restitutie van het door haar betaalde instellingscollegegeld.

Bij beslissing van 31 januari 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op

12 maart 2013, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het college heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 juni 2013, waar appellante, bijgestaan door M.A. Overdorp en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut van de Hogeschool van Amsterdam 2012-2013 heeft de student aanspraak op terugbetaling van een twaalfde gedeelte van het door hem verschuldigde wettelijk collegegeld voor elke maand dat het studiejaar na beëindiging van zijn inschrijving duurt.

Ingevolge het vierde lid is het bepaalde in het eerste en derde lid overeenkomstig van toepassing op de student die een instellingscollegegeld betaald als bedoeld in artikel 7.46 van de WHW en:
a. die de inschrijving beëindigt wegens het behalen van het diploma;
b. waar de inschrijving van wordt beëindigd wegens het toekennen van een bindend afwijzend studieadvies;
c. die - blijkens een verklaring van een arts – medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen, dan wel geconfronteerd wordt met persoonlijke – niet financiële – omstandigheden die naar het oordeel van het college van bestuur van dien aard zijn dat in redelijkheid niet van de student kan worden verwacht dat deze de opleiding voortzet. Het verzoek om terugbetaling van instellingscollegegeld op grond van persoonlijke omstandigheden kan vergezeld zijn van een advies van de studentendecaan.

2.2 Appellante is voor 1 oktober 2012 gestopt met haar opleiding. Zij heeft verzocht om terugbetaling van het door haar betaalde instellingscollegegeld.

2.3 Appellante betoogt dat ten onrechte is geweigerd het door haar betaalde instellingscollegegeld terug te betalen. Hiertoe voert zij aan dat twee medewerkers van de studentenadministratie haar hebben meegedeeld dat zij recht zou hebben op restitutie van het betaalde collegegeld indien zij zich voor 1 oktober zou uitschrijven. Volgens appellante heeft zij bij de medewerkers van de studentenadministratie benadrukt dat zij het instellingscollegegeld is verschuldigd, zodat zij onjuist is voorgelicht. In dit verband stelt appellante verder dat een andere student die ook voor 1 oktober is gestopt met de opleiding wel recht had op restitutie van het betaalde collegegeld. Voorts betoogt appellante dat zij voldoet aan het bepaalde in artikel 3.13, vierde lid, aanhef en onder c, van het Studentenstatuut. Hiertoe voert zij aan dat zij vanwege de psychische gesteldheid van haar moeder niet in staat is de opleiding nog langer te volgen. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft appellante een medische verklaring van haar huisarts overgelegd.

2.3.1 Vast staat dat appellante het instellingscollegegeld verschuldigd was voor het studiejaar 2012-2013. Derhalve heeft zij slechts recht op terugbetaling van een deel daarvan bij vroegtijdige uitschrijving, indien wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 3.13, vierde lid, van het Studentenstatuut. Het college van bestuur heeft zich met juistheid op het standpunt gesteld dat niet aan die voorwaarden wordt voldaan. Eventuele mondelinge toezeggingen van medewerkers van de studentenadministratie bieden geen grond voor een ander oordeel. Daartoe is van belang dat in het Studentenstatuut, van de inhoud waarvan studenten geacht worden op de hoogte te zijn, duidelijk is vermeld dat terugbetaling van betaald instellingscollegegeld uitsluitend mogelijk is indien voldaan wordt aan één van de in artikel 3.13, vierde lid, van het Studentenstatuut genoemde voorwaarden. Dat een andere student die ook voor 1 oktober met de opleiding is gestopt, wel terugbetaling van het collegegeld heeft gehad, leidt evenmin tot een ander oordeel. Niet is gebleken dat die student ook het instellingscollegegeld verschuldigd was. Appellante kan verder niet worden gevolgd in haar standpunt dat het college van bestuur de door haar gestelde omstandigheid dat zij vanwege de psychische gesteldheid van haar moeder niet in staat is de opleiding nog langer te volgen had moeten aanmerken als een omstandigheid in de zin van artikel 3.13, vierde lid, aanhef en onder c, van het Studentenstatuut. In de door appellante overgelegde brief van haar huisarts wordt niet uiteengezet dat en waarom zij niet in staat zou zijn de opleiding nog langer te volgen.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/054
Rechter(s)	: mrs. Troostwijk, Lubberdink, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 9 juli 2013
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: [instellings-]collegegeld, informatievoorziening, inschrijving per studiejaar, kostendekkendheid, tweede opleiding, wetsgeschiedenis
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 4, 7.45a, 7.46 lid 1 en 5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2 Vast staat dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a van de WHW, zodat zij het instellingscollegegeld is verschuldigd. Voorts voldoet zij niet aan de voorwaarden opgenomen in het Studentenstatuut om in aanmerking te komen voor het instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld. Het college van bestuur heeft in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen aanleiding hoeven zien daar in dit geval een uitzondering op te maken. Dat appellante bij de start van de opleiding in 2010 er niet van op de hoogte is gesteld dat zij na het studiejaar 2010-2011 het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn voor de opleiding biedt geen grond voor een ander oordeel. Daartoe is van belang dat het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld geen recht inhoudt dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de opleiding onveranderd blijft. Op grond van artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de inschrijving voor een opleiding uitsluitend voor het desbetreffende studiejaar. Voorts is aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld door de landelijke media veel aandacht besteed en heeft het college van bestuur aannemelijk gemaakt dat dit ook is gedaan op de website van de hogeschool. Voorts heeft appellante ter zitting erkend dat zij een e-mail heeft ontvangen waarin zij is voorgelicht over de gewijzigde wetgeving. Dat zij op dat moment reeds was gestart met de opleiding betekent, gelet op het bepaalde in artikel 7.32, vierde lid, van de WHW, niet dat haar voor het studiejaar 2012-2013 niet het instellingscollegegeld in rekening kon worden gebracht. Bovendien was zij voor het studiejaar 2011-2012 ook al het instellingscollegegeld verschuldigd, zodat zij tijdig voor het starten van het studiejaar 2012-2013 ervan op de hoogte was dat zij het instellingscollegegeldtarief verschuldigd zou zijn. Voorts heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat het door het college van bestuur geheven instellingscollegegeld niet kostendekkend is en de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie te buiten gaat. Het college van bestuur heeft ter zitting toegelicht dat de hoogte van het instellingscollegegeld is vastgesteld aan de hand van de hoogte van het wettelijk collegegeld en de rijksbijdrage die de Hogeschool voorheen ontving per student. Dat het studiejaar 2012-2013 voor appellante een stagejaar is en zij daarom minimaal gebruik maakt van de instellingsvoorzieningen leidt niet tot een ander oordeel. Het college van bestuur heeft zich in dit verband in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het niet mogelijk is om per student die het instellingscollegegeldtarief is verschuldigd vast te stellen in welke mate gebruik wordt gemaakt van de instellingsvoorzieningen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 5 september 2012 heeft het college van bestuur het verzoek van appellante om haar voor het studiejaar 2012-2013 niet het instellingscollegegeld in rekening te brengen, afgewezen.

Bij beslissing, verzonden op 31 januari 2013, heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 13 maart 2013, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het college heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 juni 2013, waar appellante, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding, indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Dit geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.
Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur het Studentenstatuut, Algemeen deel, 2012-2013 vastgesteld. Daarin is bepaald onder welke voorwaarden studenten het wettelijk collegegeld, het instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld of het instellingscollegegeld verschuldigd zijn.

2.2 Appellante heeft in 2010 de bacheloropleiding Fysiotherapie afgerond. In datzelfde jaar is zij gestart met de bacheloropleiding Forensisch Onderzoek. In dat studiejaar was zij nog het wettelijk collegegeld verschuldigd.

2.3 Appellante betoogt dat het college van bestuur haar ten onrechte geen instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in rekening heeft gebracht. Hiertoe voert zij allereerst aan dat zij op het moment dat zij startte met de opleiding in 2010 er niet van op de hoogte is gesteld dat zij voor de volgende studiejaren van de bacheloropleiding Forensisch Onderzoek het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn. Zij stelt dat zij het gerechtvaardigd vertrouwen had dat het collegegeld de nominale duur van de studie gelijk zou zijn aan het wettelijk collegegeld. Voorts voert appellante aan dat het college van bestuur ten onrechte niet inzichtelijk heeft gemaakt waar de hoogte van het instellingscollegegeld op is gebaseerd. Zij betwijfelt of het tarief kostendekkend is. In dit verband wijst zij er op dat zij het studiejaar 2012-2013 stage loopt, zodat zij minimaal op de instellingskosten drukt.

2.3.1 Uit de tekst van artikel 7.45a van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever uitdrukkelijk niet in de wet willen opnemen.

2.3.2 Vast staat dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a van de WHW, zodat zij het instellingscollegegeld is verschuldigd. Voorts voldoet zij niet aan de voorwaarden opgenomen in het Studentenstatuut om in aanmerking te komen voor het instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld. Het college van bestuur heeft in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen aanleiding hoeven zien daar in dit geval een uitzondering op te maken. Dat appellante bij de start van de opleiding in 2010 er niet van op de hoogte is gesteld

dat zij na het studiejaar 2010-2011 het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn voor de opleiding biedt geen grond voor een ander oordeel. Daartoe is van belang dat het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld geen recht inhoudt dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de opleiding onveranderd blijft. Op grond van
artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de inschrijving voor een opleiding uitsluitend voor het desbetreffende studiejaar. Voorts is aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld door de landelijke media veel aandacht besteed en heeft het college van bestuur aannemelijk gemaakt dat dit ook is gedaan op de website van de hogeschool. Voorts heeft appellante ter zitting erkend dat zij een e-mail heeft ontvangen waarin zij is voorgelicht over de gewijzigde wetgeving. Dat zij op dat moment reeds was gestart met de opleiding betekent, gelet op het bepaalde in artikel 7.32, vierde lid, van de WHW, niet dat haar voor het studiejaar 2012-2013 niet het instellingscollegegeld in rekening kon worden gebracht. Bovendien was zij voor het studiejaar 2011-2012 ook al het instellingscollegegeld verschuldigd, zodat zij tijdig voor het starten van het studiejaar 2012-2013 ervan op de hoogte was dat zij het instellingscollegegeldtarief verschuldigd zou zijn.

Voorts heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat het door het college van bestuur geheven instellingscollegegeld niet kostendekkend is en de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie te buiten gaat. Het college van bestuur heeft ter zitting toegelicht dat de hoogte van het instellingscollegegeld is vastgesteld aan de hand van de hoogte van het wettelijk collegegeld en de rijksbijdrage die de Hogeschool voorheen ontving per student. Dat het studiejaar 2012-2013 voor appellante een stagejaar is en zij daarom minimaal gebruik maakt van de instellingsvoorzieningen leidt niet tot een ander oordeel. Het college van bestuur heeft zich in dit verband in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het niet mogelijk is om per student die het instellingscollegegeldtarief is verschuldigd vast te stellen in welke mate gebruik wordt gemaakt van de instellingsvoorzieningen.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/055 en 055.1
Rechter(s)	: mr. Troostwijk
Datum uitspraak	: 22 april 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Erasmus universiteit Rotterdam
Trefwoorden	: Bevoegde instantie, dispensatie toelating masteropleiding, dispensatie tussentijds afleggen tentamens, geschillenbeslechting, harde knip, kortsluiting, toelating masteropleiding, restitutie collegegeld, verlenging diplomatermijn, voorlopige voorziening
Artikelen	: Awb artikel 8:81, 8:86
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1 Het CBE heeft in hetgeen verzoeker heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid het verzoek om tussentijds tentamens te mogen afleggen heeft kunnen afwijzen. Daartoe is van belang dat, zoals het CBE heeft toegelicht, verzoeker gedurende de reguliere tentamenperiodes in de periode van januari 2012 tot en met juni 2012 enkele malen niet stond ingeschreven voor de studie vanwege een administratieve blokkade die wordt opgelegd door het Centraal Bureau Inschrijvingen. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de omstandigheid dat verzoeker niet stond ingeschreven, daargelaten of dat al dan niet door financiële omstandigheden het geval was, voor risico van verzoeker komt en geen zeer bijzondere omstandigheid is als bedoeld in artikel 9 van de Regels van de examencommissie 2012. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat het niet ingeschreven staan voor de studie aan de universiteit is te wijten. Dat de examencommissie in

de beslissing van 14 augustus 2012 de in blok 3 en 4 van het collegejaar 2011-2012 gemaakte tentamens wel achteraf heeft geldig verklaard, biedt geen grond voor een ander oordeel. Voorts kunnen de omstandigheden dat verzoeker nog niet kan beginnen met de masteropleiding en de verlenging van zijn diplomatermijn eindigt op 31 augustus 2013 niet worden aangemerkt als zeer bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Regels van de examencommissie 2012.
(…)
2.6.1 Ook dit betoog faalt. Verzoeker heeft in zijn e-mail van 9 augustus 2012 niet expliciet verzocht om dispensatie van de eisen voor toelating tot de masteropleiding. Pas in zijn bezwaarschrift bij het CBE heeft hij dat gevorderd. Nu het CBE diende te oordelen over het beslissing van de examencommissie over de door verzoeker gevraagde toestemming om tussentijds tentamens te mogen afleggen, is het terecht voorbij gegaan aan de door hem in zijn bezwaarschrift gedane mededeling dat hij dispensatie van de harde knip vordert.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus universiteit Rotterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 14 augustus 2012 heeft de examencommissie van de Erasmus School of Law het verzoek van verzoeker om tussentijds vijf tentamens te mogen afleggen, afgewezen.

Bij beslissing van 4 februari 2013 heeft het CBE het daartegen door verzoeker gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 14 maart 2013, beroep ingesteld. Bij die brief heeft hij tevens de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Verzoeker heeft zijn gronden van beroep aangevuld bij brief van 2 april 2013.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 april 2013, waar verzoeker en het CBE, vertegenwoordigd door W.A. Kleinjan en J.C. de Wit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna:WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2 In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3 Ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Regels van de examencommissie 2012 kan de examencommissie in geval van zeer bijzondere omstandigheden aan de examinandus op diens verzoek toestemming verlenen tot het afleggen van een schriftelijk tentamen in een andere vorm dan is bepaald in artikel 5 (vorm van het tentamens) van deze regeling, dan wel op een ander tijdstip of een andere plaats dan als vastgesteld krachtens artikel 6 (bekendmaking tijdstip en plaats tentamens) van deze regeling.

2.4 Verzoeker heeft de examencommissie bij e-mail van 9 augustus 2012 verzocht om vijf tentamens te mogen maken in afwijking van de krachtens artikel 6 van de Regels van de examencommissie 2012 vastgestelde tijdstippen. De examencommissie heeft dat verzoek afgewezen.

2.5 Verzoeker betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie niet in redelijkheid zijn verzoek om tussentijds tentamens te mogen maken heeft kunnen afwijzen. Hiertoe voert hij aan dat hij niet de mogelijkheid heeft gehad gebruik te maken van de twee reguliere tentamenperiodes in de periode van januari 2012 tot en met juni 2012, terwijl hij wel sinds 1 januari 2012 stond ingeschreven. Ook stelt hij in dit verband dat in eerdere beslissingen van de examencommissie over door hem gedane verzoeken om toestemming tussentijds tentamens af te mogen leggen is overwogen dat tentamens niet achteraf geldig worden verklaard, terwijl de examencommissie in de beslissing van 14 augustus 2012 de tentamens van blok 3 en 4 wel achteraf geldig heeft verklaard. Tenslotte wijst verzoeker er op dat hij door de weigering tussentijds tentamens te mogen maken nog niet kan beginnen met de masteropleiding in verband met de harde knip en dat de aan hem verleende verlenging van de diplomatermijn eindigt op
31 augustus 2013.

2.5.1 Het CBE heeft in hetgeen verzoeker heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid het verzoek om tussentijds tentamens te mogen afleggen heeft kunnen afwijzen. Daartoe is van belang dat, zoals het CBE heeft toegelicht, verzoeker gedurende de reguliere tentamenperiodes in de periode van januari 2012 tot en met juni 2012 enkele malen niet stond ingeschreven voor de studie vanwege een administratieve blokkade die wordt opgelegd door het Centraal Bureau Inschrijvingen. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de omstandigheid dat verzoeker niet stond ingeschreven, daargelaten of dat al dan niet door financiële omstandigheden het geval was, voor risico van verzoeker komt en geen zeer bijzondere omstandigheid is als bedoeld in artikel 9 van de Regels van de examencommissie 2012. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat het niet ingeschreven staan voor de studie aan de universiteit is te wijten. Dat de examencommissie in de beslissing van 14 augustus 2012 de in blok 3 en 4 van het collegejaar 2011-2012 gemaakte tentamens wel achteraf heeft geldig verklaard, biedt geen grond voor een ander oordeel. Voorts kunnen de omstandigheden dat verzoeker nog niet kan beginnen met de masteropleiding en de verlenging van zijn diplomatermijn eindigt op 31 augustus 2013 niet worden aangemerkt als zeer bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Regels van de examencommissie 2012.
Het betoog faalt.

2.6 Verzoeker betoogt voorts dat het CBE ten onrechte niet is ingegaan op zijn betoog dat de examencommissie hem ten onrechte geen dispensatie heeft verleend van de eisen voor toelating tot de masteropleiding.

2.6.1 Ook dit betoog faalt. Verzoeker heeft in zijn e-mail van 9 augustus 2012 niet expliciet verzocht om dispensatie van de eisen voor toelating tot de masteropleiding. Pas in zijn bezwaarschrift bij het CBE heeft hij dat gevorderd. Nu het CBE diende te oordelen over het beslissing van de examencommissie over de door verzoeker gevraagde toestemming om tussentijds tentamens te mogen afleggen, is het terecht voorbij gegaan aan de door hem in zijn bezwaarschrift gedane mededeling dat hij dispensatie van de harde knip vordert.

2.6 Het beroep is ongegrond. Gelet daarop ziet de Voorzitter aanleiding het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen. Voor zover verzoeker de Voorzitter heeft verzocht het CBE op te dragen het door hem betaalde collegegeld voor het collegejaar 2011-2012 terug te betalen, wijst de voorzitter er op dat een verzoek om terugbetaling van het collegegeld eerst bij de daarvoor bevoegde instantie moet worden ingediend. Dit geldt ook voor zijn verzoek om een extra verlenging van de diplomatermijn.

3. <u>Beslissing</u>

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep ongegrond;
II. wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/056
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 24 juli 2013
Partijen	: Appellante tegen Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden,[instellings-]collegegeld, chronische ziekte, hardheidsclausule, onbillijkheden van overwegende aard, onvoorzienbaarheid, tweede opleiding
Artikelen	: WHW artikel 7.45a, 7.46 lid 1 en 5; Regeling Aanmelding en Inschrijving artikel 30
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat appellante al enige jaren lijdt aan chronische gezondheidsproblemen. Het college van bestuur onderkent dit ook. Ter zitting is voorts gebleken dat appellante vanwege medische ingrepen niet altijd in staat is geweest om, sinds zij is begonnen met de masteropleiding Notarieel Recht, alle vakken op het moment dat ze werden aangeboden te volgen. Omdat appellante niet meer dan enkele vakken per studiejaar kon doen is zij niet eerder in staat geweest de masteropleiding Notarieel Recht af te ronden dan in het studiejaar 2012-2013. Gelet op de - onweersproken - chronische gezondheidsproblemen van appellante en het feit dat zij daardoor niet in staat was de masteropleiding eerder af te ronden, heeft het college van bestuur, door te stellen dat het verzoek om toepassing te geven aan de in artikel 30 van de Regeling neergelegde hardheidsclausule dient te worden geweigerd, omdat appellante reeds lange tijd staat ingeschreven voor de masteropleiding Notarieel Recht en daarom evenals studenten met een vergelijkbare studieduur het instellingscollegegeld is verschuldigd en zij onvoldoende heeft beargumenteerd waarom haar financiële situatie dermate bijzonder is, ontoereikend gemotiveerd dat bij een afweging van de betrokken belangen aan appellante het instellingscollegegeld in rekening dient te worden gebracht. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat in hetgeen het college van bestuur naar voren heeft gebracht geen grond kan worden gevonden het standpunt van appellante, dat zij vanwege haar gezondheidsproblemen niet in staat is te werken en daarom niet over ruime financiële middelen beschikt, onjuist te achten. Voorts heeft het college van bestuur ten onrechte gesteld dat de gezondheidssituatie van appellante geen onvoorziene omstandigheid vormt, zoals blijkens de toelichting bij artikel 30 van de Regeling voor de toepassing van de hardheidsclausule is vereist, nu niet altijd valt te voorspellen hoe een chronische ziekte zich van jaar tot jaar zal ontwikkelen. Dat appellante reeds een masteropleiding heeft afgerond, leidt niet tot een ander oordeel. De hardheidsclausule is juist bedoeld om ook in gevallen waarbij studenten een tweede masteropleiding volgen en het in rekening brengen van het instellingscollegegeld leidt tot onbillijkheden van overwegende aard, daarvan af te zien. Anders dan het college van bestuur stelt, is niet van betekenis dat de omstandigheden waarop appellante zich beroept al bekend waren voor de aanvang van studiejaar 2012-2013.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Radboud Universiteit Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 18 oktober 2012 heeft de Hoofd Informatie en Administratie van de Centrale Studentenadministratie aan appellante meegedeeld dat haar verzoek om toepassing van de hardheidsclausule is afgewezen en dat zij voor het studiejaar

2012-2013 voor de masteropleiding Notarieel Recht het instellingscollegegeld ter hoogte van € 9.100,00 is verschuldigd.

Bij beslissing van 6 februari 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 20 maart 2013, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 10 april 2013.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 juni 2013, waar appellante en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. L.M. Strijbos, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.
Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Het college van bestuur heeft ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW de Regeling Aanmelding en Inschrijving 2012-2013 (hierna: de Regeling) vastgesteld.
Ingevolge artikel 30 van de Regeling kan het college van bestuur, waar de toepassing van deze regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, desgevraagd ten gunste van de student van deze Regeling afwijken, onverminderd het bepaalde in artikel 7.48, vijfde lid, van de WHW. Het gemotiveerde verzoek dient schriftelijk te zijn ingediend.

2.2 Appellante heeft in 2006 aan de Universiteit Maastricht de masteropleiding Rechtsgeleerdheid afgerond. Sinds 2004 volgt zij ook de opleiding Notarieel Recht aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Sinds eind 2006 kampt appellante met chronische gezondheidsproblemen. Hierdoor is zij nog niet in staat geweest de studie Notarieel Recht af te ronden. De bacheloropleiding heeft zij wel afgerond en in het studiejaar 2009-2010 is appellante gestart met de masteropleiding Notarieel Recht.
Voor dat studiejaar gold de nieuwe wetgeving inzake het instellingscollegegeld nog niet. Voor de studiejaren 2010-2011 en 2011-2012 viel appellante onder de in de Regeling opgenomen overgangsregeling en was zij instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld verschuldigd. Vaststaat dat appellante ingevolge de WHW en de Regeling het instellingscollegegeld verschuldigd is voor het studiejaar 2012-2013 voor de masteropleiding Notarieel Recht.

2.3 Appellante betoogt dat het college van bestuur ten onrechte in de door haar naar voren gebrachte omstandigheden dat zij vanwege haar chronische gezondheidsproblemen niet in staat is geweest de masteropleiding Notarieel Recht eerder af te ronden en zij evenmin kan werken en daardoor over weinig financiële middelen beschikt geen aanleiding heeft gezien om met toepassing van de in artikel 30 van de Regeling neergelegde hardheidsclausule het door haar verschuldigde instellingscollegegeld te verminderen. Hiertoe voert zij aan dat het college van bestuur ten onrechte stelt dat appellante zich welbewust heeft ingeschreven voor het studiejaar 2012-1013 en geen sprake is van een onvoorziene omstandigheid zoals blijkens de toelichting bij artikel 30 van de Regeling is vereist voor de toepassing van de hardheidsclausule. Zij stelt in dit verband dat de verloop van haar gezondheidsproblemen niet valt te voorspellen en zij op het moment dat zij zich in 2009 inschreef voor de masteropleiding Notarieel Recht niet kon voorzien dat zij zo lang over die opleiding zou doen en ieder geval niet dat die niet voor het studiejaar 2012-2013 zou zijn afgerond. Ook wijst zij er op dat zij genoodzaakt is de masteropleiding af te ronden, omdat de afgeronde bacheloropleiding Notarieel Recht naast haar afgeronde opleiding Rechtsgeleerdheid geen toegevoegde waarde heeft en zij op het moment dat zij met de bacheloropleiding Notarieel Recht startte min of meer al had gekozen ook de masteropleiding af te ronden. Dat op het moment van

inschrijving voor het studiejaar 2012-2013 al sprake was van omstandigheden op grond waarvan appellante zich op de hardheidsclausule beroept staat aan toepassing daarvan niet in de weg, aldus appellante. Tenslotte stelt zij dat het door de universiteit gevoerde beleid tot gevolg heeft dat een student die als tweede studie een eenjarige masteropleiding volgt nooit een geslaagd beroep kan doen op de hardheidsclausule.

2.3.1 Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat appellante al enige jaren lijdt aan chronische gezondheidsproblemen. Het college van bestuur onderkent dit ook. Ter zitting is voorts gebleken dat appellante vanwege medische ingrepen niet altijd in staat is geweest om, sinds zij is begonnen met de masteropleiding Notarieel Recht, alle vakken op het moment dat ze werden aangeboden te volgen. Omdat appellante niet meer dan enkele vakken per studiejaar kon doen is zij niet eerder in staat geweest de masteropleiding Notarieel Recht af te ronden dan in het studiejaar 2012-2013. Gelet op de - onweersproken - chronische gezondheidsproblemen van appellante en het feit dat zij daardoor niet in staat was de masteropleiding eerder af te ronden, heeft het college van bestuur, door te stellen dat het verzoek om toepassing te geven aan de in artikel 30 van de Regeling neergelegde hardheidsclausule dient te worden geweigerd, omdat appellante reeds lange tijd staat ingeschreven voor de masteropleiding Notarieel Recht en daarom evenals studenten met een vergelijkbare studieduur het instellingscollegegeld is verschuldigd en zij onvoldoende heeft beargumenteerd waarom haar financiële situatie dermate bijzonder is, ontoereikend gemotiveerd dat bij een afweging van de betrokken belangen aan appellante het instellingscollegegeld in rekening dient te worden gebracht.
Daarbij wordt in aanmerking genomen dat in hetgeen het college van bestuur naar voren heeft gebracht geen grond kan worden gevonden het standpunt van appellante, dat zij vanwege haar gezondheidsproblemen niet in staat is te werken en daarom niet over ruime financiële middelen beschikt, onjuist te achten. Voorts heeft het college van bestuur ten onrechte gesteld dat de gezondheidssituatie van appellante geen onvoorziene omstandigheid vormt, zoals blijkens de toelichting bij artikel 30 van de Regeling voor de toepassing van de hardheidsclausule is vereist, nu niet altijd valt te voorspellen hoe een chronische ziekte zich van jaar tot jaar zal ontwikkelen. Dat appellante reeds een masteropleiding heeft afgerond, leidt niet tot een ander oordeel. De hardheidsclausule is juist bedoeld om ook in gevallen waarbij studenten een tweede masteropleiding volgen en het in rekening brengen van het instellingscollegegeld leidt tot onbillijkheden van overwegende aard, daarvan af te zien. Anders dan het college van bestuur stelt, is niet van betekenis dat de omstandigheden waarop appellante zich beroept al bekend waren voor de aanvang van studiejaar 2012-2013.
Het betoog slaagt.

2.4 Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond. De beslissing van 6 februari 2013 dient te worden vernietigd wegens een motiveringsgebrek. Het college van bestuur dient een nieuwe beslissing te nemen op het door appellante gemaakte bezwaar, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.5 Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het college van bestuur van de Radboud Universiteit Nijmegen van 6 februari 2013;
III. gelast dat het college van bestuur van de Radboud Universiteit Nijmegen het door [naam] betaalde griffierecht van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) aan haar vergoedt.

Zaaknummer : 2013/057
Rechter(s) : mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman,
Datum uitspraak : 24 juli 2013
Partijen : Appellant tegen CBE Christelijke Hogeschool Windesheim
Trefwoorden : Begeleiding, [her]beoordeling
Artikelen : WHW artikel 7.66; Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e

Uitspraak	:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen	:	2.6. Zoals het College eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 10 mei 2012 in zaak nr. 2011/171, www.cbho.nl), staat artikel 8:4, derde lid, onder b, van de Awb (voorheen: artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb) eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van het College wordt verkregen over een besluit dat als zodanig van de rechterlijke toetsing is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan de beslissing van 21 december 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, het College slechts kan beoordelen of het CBE zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie geen verbindende voorschriften heeft geschonden en ook overigens niet onzorgvuldig heeft besloten. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, biedt geen aanknopingspunten voor het oordeel dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie het verzoek om herbeoordeling van appellant heeft mogen afwijzen. Dat de begeleider vanuit Achmea, naar appellant stelt, gedurende de opdracht in voorkomend geval afhankelijk was van de afstudeerdocent, betekent niet dat geen sprake is geweest van twee onafhankelijk van elkaar tot stand gekomen beoordelingen. De beoordelaars hebben hun bevindingen over het functioneren van appellant op de diverse onderdelen en competenties toereikend gemotiveerd en aldus voldoende inzicht geboden in de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen. Voor zover het CBE heeft aangenomen dat bij het vervullen van de afstudeeropdracht sprake is geweest van enigszins tekortschietende begeleiding, heeft het de aldus geconstateerde tekortkomingen terecht niet van dien aard geacht, dat de beoordeling van appellant om die reden niet zorgvuldig tot stand gekomen moet worden geacht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Christelijke Hogeschool Windesheim (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 26 september 2012 heeft de examencommissie een verzoek van appellant om herbeoordeling van de uitvoering van zijn afstudeeropdracht afgewezen.

Bij beslissing van 21 december 2012, verzonden 12 februari 2013, heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 22 maart 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 juli 2013, waar appellant, vertegenwoordigd door mr. R.N. Sahebdien, advocaat te Deventer, en het CBE , vertegenwoordigd door mrs. W. Snippe en R. Lamers en J.J. Nieboer, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek is op de procedure bij het College hoofdstuk 8 van de Algemene Wet Bestuursrecht (hierna: Awb) van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 8:1, eerste en tweede lid, en 8:13.

Ingevolge artikel 8:4, derde lid, onder b, van de Awb kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen beslissingen, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan

wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

2.2. Appellant volgt met ingang van het studiejaar 2009-2010 de opleiding HBO-Rechten. Zijn afstudeeropdracht heeft hij tezamen met een medestudente bij Achmea uitgevoerd. De beoordeling hiervan valt uiteen in een productbeoordeling en een procesbeoordeling. De productbeoordeling omvat een beoordeling van het onderzoeksplan kort na aanvang van de opdracht en een beoordeling van het afstudeerrapport . De procesbeoordeling omvat een tussentijdse beoordeling halverwege de opdracht en een eindbeoordeling van het functioneren van de student in de organisatie. Voor de productbeoordeling heeft appellant een 5,5 gekregen en voor de procesbeoordeling een 5,0, waardoor hij voor de eindbeoordeling van de afstudeeropdracht een onvoldoende heeft gekregen.

2.3. Tegen de eindbeoordeling heeft appellant op 17 augustus 2012 bij de examencommissie een klacht ingediend. De examencommissie heeft deze klacht aangemerkt als een verzoek om herbeoordeling en daarop de beslissing van 26 september 2012 genomen. Daartoe heeft zij overwogen dat uit de bespreking met appellant naar voren is gekomen dat zijn klacht uitsluitend is gericht tegen de procesbeoordeling. Volgens de commissie bestaat geen reden voor een herbeoordeling, nu de procesbeoordeling door twee onafhankelijke partijen is verricht en bij hen geen verschil in inzicht over het functioneren van appellant bestond.

2.4. Het CBE heeft overwogen dat appellant niet met argumenten heeft aangegeven, waarin de begeleiding volgens hem tekortgeschoten is en wat het verband met het aan hem toegekende cijfer is. Gelet op het feit dat zowel de begeleider vanuit Achmea, als de begeleider vanuit de hogeschool, tot hetzelfde oordeel zijn gekomen bij de beoordeling van het functioneren van appellant, volgt het CBE de examencommissie in haar standpunt dat een redelijke beoordeling van het proces heeft plaatsgevonden en er geen reden was voor een herbeoordeling daarvan.

2.5. Appellant betoogt dat het CBE aldus heeft miskend dat wegens falende begeleiding van zijn afstudeerdocent, zijn eigen prestaties zodanig nadelig zijn beïnvloed, dat hij onvoldoende heeft kunnen presteren. Het CBE heeft daarin ten onrechte geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie zijn verzoek om herbeoordeling ten onrechte heeft afgewezen. Het enkele feit dat hij door twee onafhankelijke beoordelaars is beoordeeld, betekent niet dat er geen reden kan zijn om aan de juistheid van de beoordeling te twijfelen. Daarbij komt dat de beoordeling niet door twee onafhankelijke beoordelaars is verricht, nu de begeleider vanuit Achmea in meerdere opzichten afhankelijk was van zijn afstudeerdocent, aldus appellant. In reactie op de overweging van het CBE dat hij niet met argumenten heeft aangegeven waarin de begeleiding volgens hem tekortgeschoten is, betoogt appellant verder dat aan hem ten onrechte is tegengeworpen dat hij enkele malen te laat op afspraken is verschenen en dat hij de Nederlandse taal onvoldoende beheerst.

2.6. Zoals het College eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 10 mei 2012 in zaak nr. 2011/171, www.cbho.nl), staat artikel 8:4, derde lid, onder b, van de Awb (voorheen: artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb) eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van het College wordt verkregen over een besluit dat als zodanig van de rechterlijke toetsing is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan de beslissing van 21 december 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, het College slechts kan beoordelen of het CBE zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie geen verbindende voorschriften heeft geschonden en ook overigens niet onzorgvuldig heeft besloten.

Hetgeen appellant heeft aangevoerd, biedt geen aanknopingspunten voor het oordeel dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie het verzoek om herbeoordeling van appellant heeft mogen afwijzen. Dat de begeleider vanuit Achmea, naar appellant stelt, gedurende de opdracht in voorkomend geval afhankelijk was van de afstudeerdocent, betekent niet dat geen sprake is geweest van twee onafhankelijk van elkaar tot stand gekomen beoordelingen. De beoordelaars hebben hun bevindingen over het functioneren van appellant op de diverse onderdelen en competenties toereikend gemotiveerd en aldus voldoende inzicht geboden in de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen. Voor zover het CBE heeft aangenomen dat bij het vervullen van de afstudeeropdracht sprake is geweest van enigszins tekortschietende begeleiding, heeft het de aldus geconstateerde tekortkomingen terecht niet van dien aard geacht, dat de beoordeling van appellant om die reden niet zorgvuldig tot stand gekomen moet worden geacht.

Het betoog faalt.

2.7 Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/059.3 I
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 26 augustus 2013
Partijen	: Verzoeker
Trefwoorden	: Feiten of omstandigheden, inzending stukken, rechterlijke partijdigheid, processuele beslissing, strijd met procesorde, tiendagentermijn, rechterlijke vooringenomenheid, wraking
Artikelen	: Awb artikel 8:15
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Aan het verzoek heeft verzoeker ten grondslag gelegd dat de voorzitter in strijd met de wettelijke tiendagentermijn heeft geaccepteerd dat de wederpartij ter zitting nadere stukken heeft overgelegd, terwijl het College de door hem met inachtneming van die termijn ingezonden stukken ten onrechte retour heeft gezonden. Volgens verzoeker valt hieruit af te leiden dat de onpartijdigheid van de leden niet is gewaarborgd. Dit betoog heeft betrekking op een processuele beslissing van de voorzitter, die belast was met de leiding over het onderzoek ter zitting. Dergelijke processuele beslissingen kunnen slechts tot inwilliging van een wrakingsverzoek leiden, indien sprake is van flagrante schending van de eisen van een goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, die een eerlijk en onafhankelijk proces waarborgen en die schending aanleiding geeft voor een objectief gerechtvaardigde vrees voor partijdigheid of vooringenomenheid van de betrokken rechter. Daarvan is in dit geval niet gebleken.

Beslissing op het verzoek van:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoeker,

om toepassing van artikel 8:15 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

1. Procesverloop

Bij brief, bij het College ingekomen op 26 juni 2013, heeft verzoeker verzocht om wraking van mrs. B.K. Olivier (hierna: de voorzitter), C.C. de Rijke-Maas en G.P. Kleijn (hierna tezamen: de leden), tezamen belast met de behandeling van het beroep in zaak nr. 2013/059, welk beroep op 17 juni 2013 ter zitting is behandeld.

De leden hebben niet in de wraking berust.

Het College heeft verzoeker ter zitting van 6 augustus 2013 gehoord. Tijdens deze zitting heeft verzoeker een op 24 juli 2013 opvolgend wrakingsverzoek ingetrokken.
De behandeling ter zitting is vervolgens geschorst.

Het College heeft de behandeling ter zitting op 26 augustus 2013 voortgezet, alwaar verzoeker in de gelegenheid is gesteld om te worden gehoord. Een tijdens deze zitting door hem ingediend opvolgend wrakingsverzoek heeft het College niet in behandeling genomen.

De leden hebben geen gebruik gemaakt van de gelegenheid om te worden gehoord.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Op verzoek van een partij kan ingevolge artikel 8:15 van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, elk van de rechters die een zaak behandelen, worden gewraakt op grond van feiten of omstandigheden, waardoor de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen lijden.

2.2. Aan het verzoek heeft verzoeker ten grondslag gelegd dat de voorzitter in strijd met de wettelijke tiendagentermijn heeft geaccepteerd dat de wederpartij ter zitting nadere stukken heeft overgelegd, terwijl het College de door hem met inachtneming van die termijn ingezonden stukken ten onrechte retour heeft gezonden. Volgens verzoeker valt hieruit af te leiden dat de onpartijdigheid van de leden niet is gewaarborgd.

Dit betoog heeft betrekking op een processuele beslissing van de voorzitter, die belast was met de leiding over het onderzoek ter zitting. Dergelijke processuele beslissingen kunnen slechts tot inwilliging van een wrakingsverzoek leiden, indien sprake is van flagrante schending van de eisen van een goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, die een eerlijk en onafhankelijk proces waarborgen en die schending aanleiding geeft voor een objectief gerechtvaardigde vrees voor partijdigheid of vooringenomenheid van de betrokken rechter. Daarvan is in dit geval niet gebleken.

2.3. Voor zover verzoeker voorts aan zijn verzoek ten grondslag heeft gelegd dat de wederpartij hem heeft tegengeworpen dat hij niet tijdig beroep heeft ingesteld, doch zelf de behandeltermijn van dat beroep met vele weken overschrijdt, houdt dit betoog geen verband met de partijdigheid, dan wel de gestelde schijn van partijdigheid, van de leden.

2.4. Gelet op het voorgaande, is er geen grond voor het oordeel dat er feiten of omstandigheden zijn, waardoor de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen leiden, zodat het verzoek om wraking dient te worden afgewezen.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/059
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 26 augustus 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Erasmus Universiteit
Trefwoorden	: Dwangsom, bindend negatief studieadvies, poststempel, rechtsmiddelenclausule, termijnoverschrijding, ter postbezorging,
Artikelen	: WHW artikel 7.59a lid 4; Awb artikel 4:17, 6:11
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Het College is van oordeel dat de datering en de rechtsmiddelenclausule in de in augustus 2012 verzonden brief over het studieadvies weliswaar zorgvuldiger hadden gemoeten, maar dat uit dit schrijven voldoende duidelijk blijkt dat op 9 augustus 2012 de beslissing tot een negatief bindend studieadvies definitief wordt genomen en dat vanaf die datum de beroepstermijn aanvangt. Dit betekent dat deze termijn eindigde op 20 september 2012. Verweerder heeft gesteld dat het niet aangetekend verzonden beroep op 3 oktober 2012 bij hem is binnengekomen en dat blijkens het poststempel op de bijbehorende enveloppe deze op 30 september 2012 ter post is bezorgd. Met hetgeen appellant in dit kader heeft aangevoerd, heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat dit op een eerder moment, binnen de termijn, is gebeurd. Verweerder heeft de termijnoverschrijding terecht niet verschoonbaar geacht. De door appellant in dit verband aangevoerde omstandigheden zijn hiertoe onvoldoende. Voorts staan eventuele door verweerder geïnde collegegelden in de onderhavige procedure niet ter beoordeling. Ten slotte bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder een dwangsom heeft verbeurd als

bedoeld in artikel 4:17 van de Awb. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat verweerder heeft ontkend de brief van 9 december 2012 te hebben ontvangen, dat in het hoofd van deze eerst in beroep bij het College overgelegde brief slechts is vermeld dat deze is gericht aan 'de Erasmus universiteit' zonder te specificeren naar afdeling of bij de universiteit werkzame personen en dat appellant verder niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij deze brief daadwerkelijk ter post heeft bezorgd. Gelet hierop kan er niet van worden uitgegaan dat verweerder in gebreke is gesteld als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te 9naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing gedateerd 'augustus 2012' heeft de decaan van de Erasmus School of Law appellant meegedeeld dat hij voornemens is hem voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid een negatief bindend studieadvies te geven en dat indien appellant niet voor 9 augustus 2012 meldt dat hij hierover wenst te worden gehoord, dit voornemen per die datum zonder verdere kennisgeving definitief wordt.

Bij beslissing van 26 februari 2013 heeft verweerder het bij hem door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 juni 2013, waar appellant en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W.A. Kleinjan en mr. J.C. de Wit, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen.

Bij brief van 17 juni 2013 heeft appellant een verzoek tot wraking van de zittingskamer van het College gedaan.

Bij brief van 24 juli 2013 heeft appellant een verzoek tot wraking van de wrakingskamer van het College gedaan.

Bij uitspraak van de tweede wrakingskamer van het College van 26 augustus 2013 is het verzoek tot wraking afgewezen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.59a, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bedraagt de termijn voor het schriftelijk indienen van een beroep of bezwaar als bedoeld in paragraaf 2 zes weken.

2.2. Aan de beslissing van 26 februari 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, het beroepschrift van appellant op 3 oktober 2012 en hiermee na afloop van de beroepstermijn is binnengekomen. In de brief van de decaan is uitdrukkelijk vermeld dat het voornemen om appellant een negatief bindend studieadvies te geven, per 9 augustus 2012 wordt omgezet in een definitief beslissing, wanneer de student zich voor genoemde datum niet heeft gemeld voor een hoorzitting. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, is onvoldoende om de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten, aldus verweerder.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder aldus heeft miskend dat, gelet op de onduidelijke datering van de beslissing over het negatief bindend studieadvies, de beroepstermijn is aangevangen op 31 augustus 2012. Daarbij wijst hij erop dat in deze beslissing niet is vermeld dat die termijn aanvangt per 9 augustus 2012. Zo er al een termijnoverschrijding is, dan had dit hem volgens appellant gelet op artikel 6:11 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) niet mogen worden tegengeworpen. In dit verband stelt hij dat het voor hem gebruikelijk is om zich pas in de laatste

week van augustus in te schrijven en dat post bij PostNL en intern bij de universiteit wel eens zoekraakt. Verder heeft de universiteit volgens appellant ten onrechte collegegelden van hem geïnd. Ten slotte betoogt hij dat de beslissing niet tijdig is genomen en hij verweerder daarop bij brief van 9 december 2012 heeft gewezen, zodat verweerder aan hem een dwangsom heeft verbeurd als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb.

2.4. Ter zitting heeft verweerder het College de enveloppe, waarin het bij verweerder ingestelde beroep is verzonden, ter inzage gegeven. Bij die gelegenheid heeft appellant zich op het standpunt gesteld dat de betreffende enveloppe niet zijn beroepschrift, maar een later door hem verzonden rappelschrijven bevatte. Voorts heeft verweerder ontkend de door appellant genoemde brief van 9 december 2012 te hebben ontvangen.

2.5. Het College is van oordeel dat de datering en de rechtsmiddelenclausule in de in augustus 2012 verzonden brief over het studieadvies weliswaar zorgvuldiger hadden gemoeten, maar dat uit dit schrijven voldoende duidelijk blijkt dat op 9 augustus 2012 de beslissing tot een negatief bindend studieadvies definitief wordt genomen en dat vanaf die datum de beroepstermijn aanvangt. Dit betekent dat deze termijn eindigde op 20 september 2012. Verweerder heeft gesteld dat het niet aangetekend verzonden beroep op 3 oktober 2012 bij hem is binnengekomen en dat blijkens het poststempel op de bijbehorende enveloppe deze op 30 september 2012 ter post is bezorgd. Met hetgeen appellant in dit kader heeft aangevoerd, heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat dit op een eerder moment, binnen de termijn, is gebeurd. Verweerder heeft de termijnoverschrijding terecht niet verschoonbaar geacht. De door appellant in dit verband aangevoerde omstandigheden zijn hiertoe onvoldoende. Voorts staan eventuele door verweerder geïnde collegegelden in de onderhavige procedure niet ter beoordeling. Ten slotte bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder een dwangsom heeft verbeurd als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat verweerder heeft ontkend de brief van 9 december 2012 te hebben ontvangen, dat in het hoofd van deze eerst in beroep bij het College overgelegde brief slechts is vermeld dat deze is gericht aan 'de Erasmus universiteit' zonder te specificeren naar afdeling of bij de universiteit werkzame personen en dat appellant verder niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij deze brief daadwerkelijk ter post heeft bezorgd. Gelet hierop kan er niet van worden uitgegaan dat verweerder in gebreke is gesteld als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb.
Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/062
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 26 augustus 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Haagse Hogeschool
Trefwoorden	: Bevoegdheid College, bevoegdheid CBE, niet-bekostigde opleiding, postinitiële masteropleiding, ten overvloede
Artikelen	: WHW artikel 7.1 lid 1, 7.66 lid 1
Uitspraak	: Onbevoegd
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Het College is van oordeel dat artikel 7.1, eerste lid, gelezen in samenhang met de artikelen 1.8, 1.9 en 1.10 van de WHW, aldus moet worden begrepen, dat hoofdstuk 7 van de WHW betrekking heeft op uit ’s Rijks kas bekostigde opleidingen aan uit ’s Rijks kas bekostigde universiteiten en hogescholen. De door appellant gevolgde postinitiële masteropleiding International Communication Management is een niet-bekostigde opleiding en hiermee niet aan te merken als onderwijs, als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, van de WHW. Dat, zoals appellant stelt, de Haagse Hogeschool wel een bekostigde hogeschool is, doet daar niet aan af.

Nu titel 4 van hoofdstuk 7 op de opleiding niet van toepassing is, is het College niet bevoegd van het beroep kennis te nemen.
2.4. Ten overvloede wordt, onder verwijzing naar de uitspraak van het College in zaak nummer 2012/145 (www.cbho.nl), overwogen dat dit onverlet laat dat, zoals de hogeschool in dit geval ook heeft gedaan, het mogelijk is dat een opleidingsinstituut en een college van beroep voor de examens het mogelijk maken dat studenten binnen de instelling rechtsbescherming hebben tegen beslissingen van examencommissies en examinatoren.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 5 november 2012 heeft de examencommissie van de Academie voor Masters & Professional Courses een verzoek van appellant om zijn afstudeerscriptie voor de masteropleiding International Communication Management opnieuw te laten beoordelen, afgewezen.

Bij beslissing van 18 februari 2013 heeft verweerder het bij hem door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 juni 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. J.I. Stantcheva, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.J.A.W. Franssen, drs. E.M. Lens en ir. H.J. Oppelland, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

Appellante heeft een nader stuk ingediend.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

2.2. Ingevolge artikel 7.1, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) heeft hoofdstuk 7 van de WHW betrekking op bekostigde universiteiten en hogescholen, op de Open Universiteit en op de levensbeschouwelijke universiteiten.
Ingevolge het tweede lid zijn de titels 1 en 2 van dit hoofdstuk, met uitzondering van de artikelen 7.8b, 7.17, 7.17a, 7.18, 7.22, 7.25, 7.30a en 7.30b, met uitzondering van het eerste lid, vierde volzin, van overeenkomstige toepassing op de rechtspersonen voor hoger onderwijs.
Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling van hoger onderwijs die jegens hem op grond van deze wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

2.3. Het College is van oordeel dat artikel 7.1, eerste lid, gelezen in samenhang met de artikelen 1.8, 1.9 en 1.10 van de WHW, aldus moet worden begrepen, dat hoofdstuk 7 van de WHW betrekking heeft op uit ’s Rijks kas bekostigde opleidingen aan uit ’s Rijks kas bekostigde universiteiten en hogescholen. De door appellant gevolgde postinitiële masteropleiding International Communication Management is een niet-bekostigde opleiding en hiermee niet aan te merken als onderwijs, als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, van de WHW. Dat, zoals appellant stelt, de Haagse Hogeschool wel een bekostigde hogeschool is, doet daar niet aan af. Nu titel 4 van hoofdstuk 7 op de opleiding niet van toepassing is, is het College niet bevoegd van het beroep kennis te nemen.

2.4. en overvloede wordt, onder verwijzing naar de uitspraak van het College in zaak nummer 2012/145 (www.cbho.nl), overwogen dat dit onverlet laat dat, zoals de hogeschool in dit geval ook heeft gedaan, het mogelijk is dat een opleidingsinstituut en een college van beroep voor de examens het mogelijk maken dat studenten binnen de instelling rechtsbescherming hebben tegen beslissingen

van examencommissies en examinatoren.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart zich onbevoegd van het beroep kennis te nemen.

Zaaknummer	: 2013/064
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak	: 21 augustus 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten
Trefwoorden	: Advies decaan, Asperger, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, herkansing, late melding bijzonder omstandigheden
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6, 7; UWHW artikel 2.1 lid 1, OER ArtEZ artikel 6.4, 6.5 lid 2
Uitspraak	: Gegrond,
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Niet in geschil is dat appellant reeds in september 2010 zijn decaan er van op de hoogte heeft gesteld dat hij aan de ziekte van Asperger lijdt en haar in november en december 2011 heeft geïnformeerd over toegenomen klachten van depressiviteit. Appellant heeft aldus tijdig bij de decaan melding gemaakt van zijn persoonlijke omstandigheden. In de door appellant gestelde omstandigheden heeft de decaan aanleiding gezien om de examencommissie te adviseren een negatief bindend studieadvies achterwege te laten. Blijkens haar verklaring heeft de decaan daartoe van belang geacht dat appellant vanwege zijn ziekte niet goed heeft kunnen functioneren, maar inmiddels op dit punt professionele hulp krijgt en geoordeeld dat gelet op deze begeleiding, een vervolg van de opleiding mogelijk succesvol zal kunnen zijn. Zij heeft dat oordeel mede gebaseerd op nadere verklaringen van docenten. Deze verklaringen zijn overgelegd. Onder deze omstandigheden is het oordeel van het CBE dat onvoldoende aannemelijk is geworden dat appellant vanwege zijn ziekte niet in staat is geweest om tijdig het vereiste aantal studiepunten te behalen, niet toereikend gemotiveerd. Het CBE heeft nagelaten te motiveren, waarom de depressieve klachten van appellant, waarvan hij vrijwel meer dan de helft van zijn tweede studiejaar last heeft gehad, geen verklaring vormen voor het feit dat hij op 5,5 punten na niet het vereiste aantal studiepunten heeft kunnen behalen en waarom de nadere verklaringen van de docenten geen gewicht in de schaal leggen. Dit geldt temeer, nu uit de overgelegde verklaringen blijkt dat niet alle docenten van de problemen die appellant door zijn ziekte ondervond op de hoogte waren. Voor zover het CBE voorts aan appellant heeft tegengeworpen dat hij zich niet eerder dan 30 augustus 2012 tot de betrokken vakdocenten heeft gewend in verband met het herkansen van de nog ontbrekende examenvakken, wordt overwogen dat dit geen omstandigheid is, op grond waarvan appellant niet geschikt kan worden geacht voor de opleiding, als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de WHW.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 25 september 2012 heeft de examencommissie van de Faculteit Muziek ArtEZ appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep bij het CBE ingesteld.

Bij beslissing van 7 december 2012 heeft de examencommissie het aan appellant gegeven negatief bindend studieadvies gehandhaafd.

Bij beslissing van 22 februari 2013 heeft het CBE het door appellant tegen de beslissing van 25 september 2012 ingestelde beroep gegrond verklaard, die beslissing wegens schending van artikel 6.5, tweede lid, van de Onderwijs- en Examenregeling voor Bachelor Pop en Jazz (hierna: OER) vernietigd en het beroep tegen de beslissing van 7 december 2012 ongegrond.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 april 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 juli 2013, waar appellant, bijgestaan door [naam 2], is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.
Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.
Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.
Ingevolge het zevende lid wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden, bedoeld in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betrekt.

In artikel 2.1, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 is bepaald, welke de persoonlijke omstandigheden, bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de WHW, zijn. Ingevolge onderdeel a betreft dit onder meer ziekte van de betrokkene.

Ingevolge artikel 6.4 van de OER kan de examencommissie een bindend studieadvies uitbrengen, indien de student aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft behaald.
Ingevolge artikel 6.5, tweede lid, besluit de examencommissie pas over het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies, nadat de betrokken studentendecaan om advies is gevraagd ten aanzien van mogelijke persoonlijke omstandigheden die kunnen rechtvaardigen dat van het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies aan de betrokken student wordt afgezien.

2.2. Appellant is in het studiejaar 2010-2011 begonnen met de bacheloropleiding Muziek, studie Jazz & Pop basgitaar. Aan de beslissing van 25 september 2012 heeft de examencommissie ten grondslag gelegd dat appellant aan het einde van het tweede jaar van inschrijving 54,5 van de 60 studiepunten en derhalve niet het propedeutisch examen heeft behaald.

Hangende de procedure bij het CBE is geconstateerd dat de examencommissie ten onrechte de decaan niet, overeenkomstig artikel 6.5, tweede lid, van de OER, voorafgaand aan het uitbrengen van het negatief bindend studieadvies om advies heeft gevraagd. De examencommissie heeft de decaan van appellant vervolgens alsnog om advies gevraagd. In de beslissing van 7 december 2012 heeft de examencommissie zich op het standpunt gesteld dat in het alsnog verkregen advies van de decaan geen reden wordt gezien om het aan appellant gegeven negatief bindend studieadvies niet te handhaven.

2.3. Het CBE heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt geacht dat appellant vanwege zijn ziekte niet in staat is geweest om tijdig het vereiste aantal studiepunten te behalen. Volgens hem valt, zelfs als geoordeeld zou moeten worden dat appellant in de periode van eind 2011 tot juni 2012 onvoldoende in staat is geweest om de ontbrekende studiepunten te halen, niet in te zien, waarom hij zich niet eerder dan op 30 augustus 2012 tot de betrokken vakdocenten had kunnen wenden met het verzoek om de nog ontbrekende examenvakken te mogen herkansen.

2.4. Appellant betoogt dat het CBE daarmee heeft miskend dat hij aan de ziekte van Asperger lijdt en in de periode tussen eind 2011 tot juni 2012 depressieve klachten heeft gehad, als gevolg waarvan hij niet tijdig het propedeutisch examen heeft kunnen behalen. Hij is evenwel sinds maart 2012 in behandeling bij een psycholoog en krijgt thans begeleiding bij het leren omgaan met de uit zijn ziekte voortvloeiende beperkingen. Hij heeft zich eerst eind augustus 2012 tot de betrokken vakdocenten gewend, omdat het op de hogeschool vaste praktijk was dat studenten ook ná 1 september nog propedeusevakken konden herkansen, aldus appellant.

2.5. Niet in geschil is dat appellant reeds in september 2010 zijn decaan er van op de hoogte heeft gesteld dat hij aan de ziekte van Asperger lijdt en haar in november en december 2011 heeft geïnformeerd over toegenomen klachten van depressiviteit. Appellant heeft aldus tijdig bij de decaan melding gemaakt van zijn persoonlijke omstandigheden. In de door appellant gestelde omstandigheden heeft de decaan aanleiding gezien om de examencommissie te adviseren een negatief bindend studieadvies achterwege te laten. Blijkens haar verklaring heeft de decaan daartoe van belang geacht dat appellant vanwege zijn ziekte niet goed heeft kunnen functioneren, maar inmiddels op dit punt professionele hulp krijgt en geoordeeld dat gelet op deze begeleiding, een vervolg van de opleiding mogelijk succesvol zal kunnen zijn. Zij heeft dat oordeel mede gebaseerd op nadere verklaringen van docenten. Deze verklaringen zijn overgelegd. Onder deze omstandigheden is het oordeel van het CBE dat onvoldoende aannemelijk is geworden dat appellant vanwege zijn ziekte niet in staat is geweest om tijdig het vereiste aantal studiepunten te behalen, niet toereikend gemotiveerd. Het CBE heeft nagelaten te motiveren, waarom de depressieve klachten van appellant, waarvan hij vrijwel meer dan de helft van zijn tweede studiejaar last heeft gehad, geen verklaring vormen voor het feit dat hij op 5,5 punten na niet het vereiste aantal studiepunten heeft kunnen behalen en waarom de nadere verklaringen van de docenten geen gewicht in de schaal leggen. Dit geldt temeer, nu uit de overgelegde verklaringen blijkt dat niet alle docenten van de problemen die appellant door zijn ziekte ondervond op de hoogte waren.

Voor zover het CBE voorts aan appellant heeft tegengeworpen dat hij zich niet eerder dan 30 augustus 2012 tot de betrokken vakdocenten heeft gewend in verband met het herkansen van de nog ontbrekende examenvakken, wordt overwogen dat dit geen omstandigheid is, op grond waarvan appellant niet geschikt kan worden geacht voor de opleiding, als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de WHW.

Het betoog slaagt.

2.6. Het beroep is gegrond. De beslissing van het CBE van 22 februari 2013, voor zover het beroep van appellant tegen de beslissing van 7 december 2012 daarbij ongegrond is verklaard, zal worden vernietigd. Het CBE dient opnieuw een beslissing te nemen op dat beroep, thans met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.7. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten van 22 februari 2013;

III. gelast dat het college van beroep voor de examens van de ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten aan [naam] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/065
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 16 juli 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Bekendmaking, beroepsclausule, horen, stuiten termijn, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 3:41 lid 1, 6:7, 6:8, 6:9 lid 1, 6:11, 7:3
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Uit het e-mailcontact dat appellant heeft gehad met de heer [naam 2] blijkt dat hij informatieve vragen heeft gesteld over de betekenis van de beslissing van 7 november 2012 voor het vervolg van zijn studie. Anders dan appellant stelt, betekent dat niet daarmee de beroepstermijn is gestuit, voor zover dat al mogelijk zou zijn. Voorts blijkt uit het e-mailcontact tot 21 januari 2013 niet dat hij daarmee heeft bedoeld beroep in te stellen tegen de beslissing van 7 november 2012. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellant in zijn beroepschrift van 21 januari 2013 ook stelt dat hij heeft aangekondigd dat hij bezwaar zou maken. Derhalve had hij nog geen beroep ingesteld als bedoeld in artikel 6:9, eerste lid, van de Awb. Nu appellant in de beroepsclausule onder de beslissing van 7 november 2012 er op is gewezen dat hij binnen zes weken beroep diende in te stellen bij het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten, heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien de termijnoverschrijding in dit geval verschoonbaar te achten. Derhalve heeft het CBE het beroep van appellant tegen de beslissing van 7 november 2012 terecht kennelijk niet-ontvankelijk verklaard en kon het daarom niet toekomen aan de inhoudelijke gronden van appellant tegen die beslissing. Gelet op de omstandigheid dat het CBE geen verschoonbare reden zag voor de termijnoverschrijding heeft het voorts kunnen afzien van het horen van appellant.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Rijksuniversiteit Groningen (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 7 november 2012 heeft de examencommissie van de faculteit economie en bedrijfskunde gereageerd op de klacht van appellant tegen het afstudeerproces met betrekking tot het afronden van de studie Master of Science Business Administration General Management.

Bij beslissing van 27 maart 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 11 april 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft op 24 mei 2013 nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 juni 2013, waar appellant is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 3:41, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) geschiedt de bekendmaking van beslissingen die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.

Ingevolge artikel 6:7 bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken.

Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop de beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen. Ingevolge het tweede lid is bij verzending per post een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend, indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

Ingevolge artikel 6:11 blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.2 De beslissing van 7 november 2012 is bekendgemaakt door toezending daarvan aan appellant. Bij brief van 21 januari 2013, ontvangen door de examencommissie op 2 februari 2013, heeft appellant een beroepschrift ingediend. Het beroepschrift is door de examencommissie doorgezonden naar het CBE. Appellant heeft derhalve niet binnen de beroepstermijn beroep ingesteld.

2.3 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat hij wel tijdig beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van 7 november 2012. Hiertoe voert hij aan dat de beroepstermijn is gestuit, omdat hij e-mail contact heeft gehad over die beslissing met de heer [naam 2], secretaris van de examencommissie. Ook stelt hij dat het e-mailcontact had moeten worden opgevat als een ingediend beroep tegen de beslissing van 7 november 2012. Volgens hem is het CBE ten onrechte niet ingegaan op de inhoudelijke gronden van zijn beroep. Voorts stelt hij dat hij ten onrechte niet is gehoord.

2.3.1 Uit het e-mailcontact dat appellant heeft gehad met de heer [naam 2] blijkt dat hij informatieve vragen heeft gesteld over de betekenis van de beslissing van 7 november 2012 voor het vervolg van zijn studie. Anders dan appellant stelt, betekent dat niet daarmee de beroepstermijn is gestuit, voor zover dat al mogelijk zou zijn. Voorts blijkt uit het e-mailcontact tot 21 januari 2013 niet dat hij daarmee heeft bedoeld beroep in te stellen tegen de beslissing van 7 november 2012. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellant in zijn beroepschrift van 21 januari 2013 ook stelt dat hij heeft aangekondigd dat hij bezwaar zou maken. Derhalve had hij nog geen beroep ingesteld als bedoeld in artikel 6:9, eerste lid, van de Awb.

Nu appellant in de beroepsclausule onder de beslissing van 7 november 2012 er op is gewezen dat hij binnen zes weken beroep diende in te stellen bij het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten, heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien de termijnoverschrijding in dit geval verschoonbaar te achten. Derhalve heeft het CBE het beroep van appellant tegen de beslissing van 7 november 2012 terecht kennelijk niet-ontvankelijk verklaard en kon het daarom niet toekomen aan de inhoudelijke gronden van appellant tegen die beslissing. Gelet op de omstandigheid dat het CBE geen verschoonbare reden zag voor de termijnoverschrijding heeft het voorts kunnen afzien van het horen van appellant.

Het betoog faalt.

2.4 Ten aanzien van de ter zitting door appellant naar voren gebrachte opmerking dat enkele aangetekende aan het College verzonden stukken niet zijn aangekomen, overweegt het College dat die stukken reeds onderdeel uitmaakten van het dossier. Deze stukken zijn ook betrokken bij de beoordeling van het geschil.

2.5 Het beroep is ongegrond.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/066.6
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 6 juni 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Avans Hogeschool
Trefwoorden	: Intrekken beroep, proceskostenvergoeding, tegemoetkomen aan beroep
Artikelen	: Awb artikel 8:75 en 8:75a
Uitspraak	: verzoek toegewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.1. Met de beslissing van 13 mei 2013 is verweerder verzoeker geheel tegemoetgekomen, als bedoeld in artikel 8:75a, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], verzoeker,

tegen

het college van beroep voor de examens van Avans Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 maart 2013 heeft verweerder een door verzoeker bij hem ingesteld beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Daartegen heeft verzoeker bij brief, ingekomen bij het College op 12 april 2013, beroep ingesteld.

Bij brief van 13 mei 2013 heeft verweerder verzoeker meegedeeld het beroepschrift alsnog in behandeling te nemen.

Bij brief van 16 mei 2013 heeft verzoeker het bij het College ingestelde beroep ingetrokken en verzocht verweerder te verwijzen in de proceskosten.

2. Overwegingen

2.1. Met de beslissing van 13 mei 2013 is verweerder verzoeker geheel tegemoetgekomen, als bedoeld in artikel 8:75a, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

2.2. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder d, van de Awb, wordt verweerder op na te melden wijzen in de proceskosten verwezen.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

veroordeelt het college van beroep voor de examens van Avans Hogeschool tot vergoeding aan [naam] van bij hem in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 472,00 (zegge: vierhonderdtweeënzeventig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door Avans Hogeschool aan [naam] te worden betaald.

Zaaknummer	: 2013/067
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 8 oktober 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool van Arnhem en Nijmegen
Trefwoorden	: Beoordeling, [aanwezigheid] decaan, dyslexie, finale geschillenbeslechting, handicap, [opnieuw afleggen][mondeling] tentamen, openbaar karakter tentamen, toetsingskader
Artikelen	: Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e; OER HAN artikel 7.6 lid 1
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.3 Het hiervoor weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van het mondelinge tentamen Cariologie 2. Het CBE heeft in hetgeen appellante inhoudelijk over het onderdeel Biochemie van dat tentamen heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling van het mondelinge tentamen in zoverre in strijd met het recht is gehandeld. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat zijdens het CBE niet weersproken is gesteld dat de door appellante bedoelde grafiek onderdeel is van de voorgeschreven leerstof. In zoverre faalt het betoog. 2.2.4 In het betoog van appellante dat zij ten onrechte de decaan niet mocht meenemen naar het mondelinge tentamen heeft het CBE echter ten onrechte geen grond gezien voor het oordeel dat de beslissing van 6 december 2012 wegens strijd met artikel 7.6, eerste lid, van de OER niet in stand kan blijven. De decaan heeft zich tegenover appellante bereid verklaard aanwezig te zijn bij het mondelinge tentamen, maar hem is door de examencommissie te kennen gegeven dat het zeer ongebruikelijk is dat derden bij een mondeling tentamen aanwezig zijn. Deze handelwijze van de examencommissie strookt niet met het bepaalde in artikel 7.6, eerste lid, van de OER. Het CBE heeft niet aannemelijk gemaakt dat zich in dit geval redenen van praktische of organisatorische aard, als bedoeld in artikel 7.6, tweede lid, van de OER, voordeden, op grond waarvan de aanwezigheid van de decaan bij het afleggen van het mondelinge tentamen ongewenst was. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat appellante, naar bekend is bij de opleiding, dyslectisch is, ten gevolge daarvan studieproblemen ondervindt, de decaan haar vertrouwenspersoon is en zij daarom graag wilde dat hij bij het mondelinge tentamen aanwezig zou zijn. Gevolgen van het feit dat de decaan er, kennelijk wegens voormelde mededeling van de examencommissie, voor heeft gekozen om ondanks het openbare karakter van het onderlinge tentamen daarbij niet aanwezig te zijn, heeft het CBE ten onrechte voor rekening van appellante gelaten. In zoverre slaagt het betoog.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen, gevestigd te Nijmegen (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 6 december 2012 heeft de voorzitter van de examencommissie van het Instituut Paramedische Studies appellante namens die commissie meegedeeld dat het door haar tegen de beoordeling van het tentamen Cariologie 2 van 4 oktober 2012 gemaakte bezwaar ongegrond is verklaard.

Bij beslissing van 18 februari 2013 heeft het CBE het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 12 april 2013, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 21 april 2013.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 augustus 2013, waar appellante in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. B.A. van Koeven,
W.G.A. van den Heuvel en A.M. van Boxtel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellante is het niet eens met de beoordeling van het door haar op 4 oktober 2012 mondelinge afgelegde tentamen Cariologie 2 met het cijfer 4,9. Dit tentamen bestond uit verschillende onderdelen. Voor het onderdeel Biochemie heeft zij een 1 behaald.

2.2 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de beoordeling van het mondeling afgelegde tentamen Cariologie 2 onjuist is. De vraagstelling van het onderdeel Biochemie was onzorgvuldig, omdat daarover slechts aan de hand van een voor haar onvoldoende kenbare grafiek vragen zijn gesteld. Voorts is het beginsel van openbaarheid, neergelegd in artikel 7.6 van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER), geschonden, omdat haar is geweigerd de campusdecaan van de Hogeschool aanwezig te laten zijn tijdens het mondelinge tentamen, aldus appellante.

2.2.1 Ingevolge artikel 7.6, eerste lid, van de OER zijn onderlinge (deel)tentamens en integrale (deel)toetsen in beginsel openbaar.
Ingevolge het tweede lid kan de examencommissie om redenen van praktische en/of logistieke aard, dan wel van vertrouwelijke aard, openbaarheid begrenzen of niet toestaan.

2.2.2 Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.
Deze bepaling staat eraan in de weg dat door het instellen van beroep tegen het oordeel van het CBE een oordeel van de rechter wordt verkregen over een besluit dat als zodanig van de rechterlijke toetsing is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan het oordeel van het CBE ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, slechts kan worden onderzocht of het CBE zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig ander wettelijk voorschrift zijn gesteld, is voldaan.

2.2.3 Het hiervoor weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van het mondelinge tentamen Cariologie 2.
Het CBE heeft in hetgeen appellante inhoudelijk over het onderdeel Biochemie van dat tentamen heeft aangevoerd terecht geen grond gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling van het mondelinge tentamen in zoverre in strijd met het recht is gehandeld.
Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat zijdens het CBE niet weersproken is gesteld dat de door appellante bedoelde grafiek onderdeel is van de voorgeschreven leerstof.
In zoverre faalt het betoog.

2.2.4 In het betoog van appellante dat zij ten onrechte de decaan niet mocht meenemen naar het mondelinge tentamen heeft het CBE echter ten onrechte geen grond gezien voor het oordeel dat de beslissing van 6 december 2012 wegens strijd met artikel 7.6, eerste lid, van de OER niet in stand kan blijven. De decaan heeft zich tegenover appellante bereid verklaard aanwezig te zijn bij het mondelinge tentamen, maar hem is door de examencommissie te kennen gegeven dat het zeer ongebruikelijk is dat derden bij een mondeling tentamen aanwezig zijn. Deze handelwijze van de examencommissie strookt niet met het bepaalde in artikel 7.6, eerste lid, van de OER. Het CBE heeft niet aannemelijk gemaakt dat zich in dit geval redenen van praktische of organisatorische aard, als bedoeld in artikel 7.6, tweede lid, van de OER, voordeden, op grond waarvan de aanwezigheid van de decaan bij het afleggen van het mondelinge tentamen ongewenst was. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat appellante, naar bekend is bij de opleiding, dyslectisch is, ten gevolge daarvan studieproblemen ondervindt, de decaan haar vertrouwenspersoon is en zij daarom graag wilde dat hij bij het mondelinge tentamen aanwezig zou zijn. Gevolgen van het feit dat de decaan er, kennelijk wegens voormelde mededeling van de examencommissie, voor heeft gekozen om ondanks het openbare karakter van het onderlinge tentamen daarbij niet aanwezig

te zijn, heeft het CBE ten onrechte voor rekening van appellante gelaten.
In zoverre slaagt het betoog.

2.3 Gelet op het voorgaande, behoeven de overige beroepsgronden geen bespreking.

2.4 Het beroep is gegrond. De beslissing van 18 februari 2013 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 7.6, eerste lid, van de OER. Het College ziet voorts aanleiding, doende hetgeen het CBE had behoren te doen, om de beslissing van
6 december 2012 van de examencommissie van het Instituut Paramedische Studies te vernietigen. Appellante dient met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen in staat te worden gesteld opnieuw het tentamen Cariologie 2 mondeling af te leggen.

2.5 Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen van 18 februari 2013;
III. vernietigt de beslissing van de examencommissie van het Instituut Paramedische Studies van 6 december 2012;
IV. bepaalt dat [naam] met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen in staat wordt gesteld opnieuw het tentamen Cariologie 2 mondeling af te leggen;
bepaalt dat het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen het door [naam] betaalde griffierecht van
€ 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/068
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Olivier, Borman
Datum uitspraak	: 6 november 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: Beleidsvrijheid, in stand laten rechtsgevolgen, vervangende opdracht, vrijstelling, zelf voorzien, zorgvuldige voorbereiding
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2 aanhef en onderdeel r; Awb artikel 3:2, 8:72 lid 3; OER HU 2011-2012 artikel 34 lid 7, Studiegids Business Management Utrecht 2011-2012 paragraaf 6.2.3.
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Niet in geschil is dat het verzoek om vrijstelling zonder meer zou moeten worden geweigerd, omdat niet werd voldaan aan de daarvoor geldende vereisten. Gelet hierop en gelet op de omstandigheid dat het tentamen Corporate Finance voor appellante het laatste tentamen was dat zij diende te behalen om te voorkomen dat alle door haar behaalde studieresultaten zouden komen te vervallen, is het CBE naar het oordeel van het College ten onrechte niet tot het oordeel gekomen dat de examencommissie het verzoek om vrijstelling had moeten beoordelen als een verzoek om een vervangende opdracht. De beslissing van 20 februari 2013 dient derhalve wegens strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) te worden vernietigd. (…) 2.5. Het CBE heeft in die beslissing in een overweging ten overvloede uiteengezet dat ook het door de examencommissie in verweer bij het CBE ten overvloede ingenomen standpunt, dat een verzoek om een vervangende opdracht eveneens zou worden geweigerd, in stand zou worden gelaten. Naar het oordeel van het College heeft het CBE zich op dit standpunt kunnen stellen. Daartoe is van belang dat appellante, anders dan zij in haar beroepschrift als reactie op de overweging ten overvloede heeft gesteld, ten tijde van het door haar op 27 augustus 2012 ingediende verzoek niet voldeed aan de vereisten voor het verkrijgen van een vervangende

opdracht, zoals neergelegd in paragraaf 6.3.2 van de Studiegids. Voorts heeft zij geen aantoonbare, bijzondere persoonlijke voorwaarden naar voren gebracht, zoals bedoeld in de Studiegids.
Appellante kan niet worden gevolgd in haar betoog dat de in de Studiegids opgenomen vereisten buiten toepassing dienen te worden gelaten, omdat zij in strijd zijn met artikel 34, zevende lid, van de OER, nu die bepaling de examencommissie de bevoegdheid geeft om een vervangende opdracht te geven in geval van bijzonder zwaarwegende omstandigheden en daarom geen nadere eisen voor het verkrijgen van een vervangende opdracht mogen worden gesteld. Artikel 34, zevende lid, van de OER sluit niet uit dat ter invulling van de daarin gegeven beleidsvrijheid beleid wordt gemaakt. Het vastgestelde beleid kan evenmin onredelijk worden geacht.
Appellante kan tevens niet worden gevolgd in haar betoog dat ten tijde van haar verzoek op de website andere vereisten voor het in aanmerking komen van een vervangende opdracht waren vermeld, waaraan zij wel voldeed. Het CBE heeft toegelicht dat op 27 augustus 2012 de in de OER en Studiegids opgenomen vereisten voor een vervangende opdracht op de website waren vermeld en dat van half september 2012 tot half december 2012 onjuiste vereisten op de website stonden. Met het door appellante overgelegde printscreen van 25 oktober 2012 heeft zij niet aannemelijk gemaakt dat ook op 27 augustus 2012 verkeerde vereisten op de website stonden. Voorts verwijst zij tevergeefs naar een e-mailbericht van mevrouw [naam 2] van 12 oktober 2012 waarin, naar appellante stelt, ook zou zijn verwezen naar de op de website vermelde vereisten. In dat bericht wordt niet verwezen naar de website. Tevens zijn als bijlage bij de beslissing van 28 juni 2012, waarbij het eerder door appellante gedane verzoek om een vervangende opdracht voor het tentamen Corporate Finance is afgewezen, de in de Studiegids opgenomen vereisten meegezonden. Derhalve kon appellante van de juiste vereisten op de hoogte zijn.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool Utrecht (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 13 september 2012 heeft de examencommissie van het Institute for Business Administration aan appellante meegedeeld dat haar verzoek om vrijstelling voor het tentamen Corporate Finance is afgewezen.

Op 12 oktober 2012 heeft de examencommissie, naar aanleiding van het daartegen door appellante gemaakte bezwaar, de beslissing van 13 september 2012 in stand gelaten.

Bij beslissing van 20 februari 2013 heeft het CBE het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 15 april 2013, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 26 april 2013.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 september 2013 waar appellante, bijgestaan door mr. H. Pasman, advocaat te Nijmegen, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.M. Slump en A.W.L. de Groot, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 In juni 2012 diende appelante nog drie vakken te behalen voor de afronding van haar opleiding International Business and Management Studies. Dit waren de vakken Internship,

International Economics en Corporate Finance. Om deze vakken te kunnen behalen heeft appellante op 28 juni 2012 bij de examencommissie een verzoek ingediend waarin zij heeft verzocht om een cijfer vast te stellen voor het door haar in 2005 gemaakte vak Internship, een extra herkansing te geven voor het vak International Economics en een vervangende opdracht voor het tentamen van het vak Corporate Finance. Bij beslissing van 28 juni 2012 deelt de examencommissie aan appellante mee dat het cijfer voor het vak Internship op een 7 wordt vastgesteld en dat zij een extra herkansing krijgt voor zowel het tentamen International Economics als het tentamen Corporate Finance. Daarbij is zij er op gewezen dat zij de herkansingen voor
31 augustus 2012 met een voldoende resultaat diende te behalen, omdat anders alle door haar behaalde studieresultaten zouden komen te vervallen. Op 5 juli 2012 heeft appellante het hertentamen van International Economics behaald. Het door haar op
10 augustus gemaakte hertentamen van Corporate Finance heeft zij niet behaald. Op
27 augustus 2012 heeft appellante bij de examencommissie een verzoek om vrijstelling voor dat tentamen ingediend.

2.2 Ingevolge artikel 34, zevende lid, van de Onderwijs- en Examenregeling HU 2011-2012 Bacheloropleidingen (hierna: de OER) kan een student op grond van bijzonder zwaarwegende omstandigheden de examencommissie verzoeken in plaats van de gebruikelijke wijze van tentaminering een vervangende opdracht te mogen afleggen. Indien de examencommissie dit verzoek honoreert, ziet de examencommissie erop toe dat de vervangende opdracht kwalitatief gelijkwaardig is aan het gebruikelijke tentamen.

In paragraaf 6.2.3 van de Studiegids Business Management Utrecht 2011-2012 is de procedure bij het toekennen van een vervangende opdracht beschreven. Daarin is vermeld dat een student in de hoofdfase pas voor een vervangende opdracht in aanmerking komt als tegelijk is voldaan aan de onderstaande voorwaarden:
- de cursus waarvoor een vervangende opdracht wordt aangevraagd is de laatste cursus die nog open staat om te slagen voor het bachelorexamen. Dit houdt in dat een vervangende opdracht pas dan wordt verstrekt als alle andere cursussen van het bachelor examenprogramma zijn afgerond met een voldoende resultaat;
- de cursus waarvoor een vervangende opdracht wordt aangevraagd kan op het moment van het verzoek niet binnen een periode van 10 werkweken opnieuw worden getentamineerd. Is dat wel het geval, dan moet de student eerst aan dit tentamen deelnemen;
- de student moet bij het indienen van het schriftelijke verzoek aan de voorafgaande twee tentamenmogelijkheden voor de betreffende cursus hebben deelgenomen en daarbij tenminste eenmaal minimaal het cijfer 4,0 hebben gescoord.
Wanneer niet wordt voldaan aan deze drie voorwaarden, kan alleen op grond van aantoonbare, bijzondere persoonlijke omstandigheden door de examencommissie een vervangende opdracht worden toegekend.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE, door haar beroep ongegrond te verklaren, miskent dat het verzoek om vrijstelling voor het tentamen Corporate Finance als een verzoek om een vervangende opdracht had moeten worden opgevat. Hiertoe stelt zij dat zonder meer duidelijk was dat zij niet voldeed aan de in artikel 40 van de OER neergelegde vereisten voor het verlenen van een vrijstelling. Ook wijst zij er op dat een lid van de examencommissie, mevrouw [naam 2], haar om nadere informatie heeft verzocht, dat daarbij is gerefereerd aan het eerder door appellante ingediende verzoek om een vervangende opdracht en haar ook expliciet is gevraagd of zij niet heeft bedoeld een verzoek om een vervangende opdracht in te dienen. Gelet daarop was het volgens appellante voor de examencommissie ook duidelijk dat zij een vervangende opdracht in plaats van een vrijstelling bedoelde. Zij heeft de examencommissie bij e-mailbericht van 11 oktober 2012 ook te kennen gegeven dat zij het vak Corporate Finance op een andere wijze met voldoende resultaat zou moeten afleggen. De examencommissie heeft dat ten onrechte niet betrokken bij haar beslissing, aldus appellante. Dat zij toch een verzoek om vrijstelling heeft ingediend kan haar niet worden tegengeworpen, nu zij dit, naar appellante stelt, op advies van een docent heeft gedaan. Appellante stelt verder dat zij ten tijde van het door haar op 27 augustus 2012 ingediende verzoek voldeed aan de vereisten voor het verkrijgen van een vervangende opdracht die waren vermeld op de website. Hiertoe voert zij aan dat zij het tentamen Corporate Finance meerdere malen heeft afgelegd en dat inmiddels is gebleken dat zij dat vak niet met de gebruikelijke tentaminering kan behalen.

2.3.1 Niet in geschil is dat het verzoek om vrijstelling zonder meer zou moeten worden geweigerd, omdat niet werd voldaan aan de daarvoor geldende vereisten. Gelet hierop en gelet op de omstandigheid dat het tentamen Corporate Finance voor appellante het laatste tentamen was dat zij diende te behalen om te voorkomen dat alle door haar behaalde studieresultaten zouden komen te

vervallen, is het CBE naar het oordeel van het College ten onrechte niet tot het oordeel gekomen dat de examencommissie het verzoek om vrijstelling had moeten beoordelen als een verzoek om een vervangende opdracht. De beslissing van 20 februari 2013 dient derhalve wegens strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) te worden vernietigd.

2.4 Het College ziet evenwel aanleiding te bezien of met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van de beslissing van 20 februari 2013 in stand kunnen worden gelaten en overweegt hiertoe het volgende.

2.5 Het CBE heeft in die beslissing in een overweging ten overvloede uiteengezet dat ook het door de examencommissie in verweer bij het CBE ten overvloede ingenomen standpunt, dat een verzoek om een vervangende opdracht eveneens zou worden geweigerd, in stand zou worden gelaten. Naar het oordeel van het College heeft het CBE zich op dit standpunt kunnen stellen. Daartoe is van belang dat appellante, anders dan zij in haar beroepschrift als reactie op de overweging ten overvloede heeft gesteld, ten tijde van het door haar op 27 augustus 2012 ingediende verzoek niet voldeed aan de vereisten voor het verkrijgen van een vervangende opdracht, zoals neergelegd in paragraaf 6.3.2 van de Studiegids. Voorts heeft zij geen aantoonbare, bijzondere persoonlijke voorwaarden naar voren gebracht, zoals bedoeld in de Studiegids.

Appellante kan niet worden gevolgd in haar betoog dat de in de Studiegids opgenomen vereisten buiten toepassing dienen te worden gelaten, omdat zij in strijd zijn met artikel 34, zevende lid, van de OER, nu die bepaling de examencommissie de bevoegdheid geeft om een vervangende opdracht te geven in geval van bijzonder zwaarwegende omstandigheden en daarom geen nadere eisen voor het verkrijgen van een vervangende opdracht mogen worden gesteld. Artikel 34, zevende lid, van de OER
sluit niet uit dat ter invulling van de daarin gegeven beleidsvrijheid beleid wordt gemaakt. Het vastgestelde beleid kan evenmin onredelijk worden geacht.

Appellante kan tevens niet worden gevolgd in haar betoog dat ten tijde van haar verzoek op de website andere vereisten voor het in aanmerking komen van een vervangende opdracht waren vermeld, waaraan zij wel voldeed. Het CBE heeft toegelicht dat op 27 augustus 2012 de in de OER en Studiegids opgenomen vereisten voor een vervangende opdracht op de website waren vermeld en dat van half september 2012 tot half december 2012 onjuiste vereisten op de website stonden. Met het door appellante overgelegde printscreen van 25 oktober 2012 heeft zij niet aannemelijk gemaakt dat ook op 27 augustus 2012 verkeerde vereisten op de website stonden. Voorts verwijst zij tevergeefs naar een e-mailbericht van mevrouw [naam 2] van 12 oktober 2012 waarin, naar appellante stelt, ook zou zijn verwezen naar de op de website vermelde vereisten. In dat bericht wordt niet verwezen naar de website. Tevens zijn als bijlage bij de beslissing van 28 juni 2012, waarbij het eerder door appellante gedane verzoek om een vervangende opdracht voor het tentamen Corporate Finance is afgewezen, de in de Studiegids opgenomen vereisten meegezonden. Derhalve kon appellante van de juiste vereisten op de hoogte zijn.

2.6. Het beroep is gegrond. De beslissing van 20 februari 2013 dient te worden vernietigd. Gelet op hetgeen onder 2.5 is overwogen is het College evenwel van oordeel dat de rechtsgevolgen van de vernietigde beslissing in stand dienen te blijven.

2.7 Het CBE dient op navolgende wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het CBE van 20 februari 2013;
III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van die beslissing in stand blijven;
IV. veroordeelt het CBE tot vergoeding bij [appellante] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot € 472,00 (zegge: vierhonderdtweeënzeventig euro) geheel toe te rekenen aan een door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
V. gelast dat het CBE aan [appellante] het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/071
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn,
Datum uitspraak	: 25 juli 2013
Partijen	: Appellant tegen Haagse Hogeschool
Trefwoorden	: [instellings-]collegegeld, onbillijkheid van overwegende aard, tweede opleiding, uitstel afstudeerdatum, versneld afstuderen eerste opleiding
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel a en 7, 7.46 lid 1, 2, 5; Reglement in- en uitschrijving 2012-2013 artikel 24 en 30
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Vaststaat dat appellant niet aan de voorwaarden, gesteld bij artikel 7.45a van de WHW, voldoet, zodat hij het instellingscollegegeld verschuldigd is. Hetgeen hij in beroep heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder hem ten onrechte het instellingscollegeldtarief van € 7.136 in rekening heeft gebracht. Uit de WHW, noch de door de hogeschool vastgestelde regelingen volgt dat de omstandigheid dat een student een eerdere opleiding in drie in plaats van vier jaren heeft afgerond, maakt dat die student bij een volgende opleiding gedurende enige periode een instellingstarief gelijk aan het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de door appellant aangevoerde omstandigheden geen grond vormen om hem, in afwijking van voormelde regelgeving, een lager instellingstarief in rekening te brengen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Haagse Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Verweerder heeft appellant voor zijn inschrijving voor de bacheloropleiding Technische Bedrijfskunde per 1 oktober 2012 een instellingscollegegeld van € 7.136,25 in rekening gebracht.

Bij beslissing van 2 april 2013 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 juni 2013, waar appellant, bijgestaan door zijn vader [naam 2], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.J.A.W. Franssen en drs. M.L.C. Knüppe, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student, die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een opleiding aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge het zevende lid wordt voor de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, met een student die een bachelorgraad heeft behaald gelijkgesteld een student die met goed gevolg het afsluitend examen heeft afgelegd van een hogere beroepsopleiding met een studielast van 168 studiepunten, volgens de wet zoals die luidde op 31 augustus 2002.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid is een student die niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het collegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de

toepassing van dit artikel.

In artikel 24 van het Reglement in- en uitschrijving bacheloropleidingen 2012-2013 (hierna: het Reglement) is bepaald dat, voor zover thans van belang, het instellingscollegegeld geldt voor studenten die niet voldoen aan de voorwaarden voor het wettelijk collegegeld.
In artikel 30 is bepaald dat indien toepassing van deze regels leidt tot onbillijkheden het college van bestuur in afwijking van de regels kan besluiten.

In de door de hogeschool gehanteerde collegegeldtarieven voor het studiejaar 2012-2013 is het hoge instellingstarief vastgesteld op € 7.785,00.

2.2. Aan de beslissing van 2 april 2013 is ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant reeds in het bezit is van een bachelorgraad, zodat hij het instellingscollegegeld is verschuldigd. Er bestaat geen aanleiding hem een lager tarief in rekening te brengen, aldus verweerder.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder hem ten onrechte niet een collegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in rekening heeft gebracht. Hiertoe voert hij aan dat hij de door hem eerder gevolgde bacheloropleiding Civiele Techniek, in plaats van in de gebruikelijke vier jaar, in drie jaar heeft afgerond. Hij wijst erop dat indien hij zijn afstudeerdatum voor zijn eerste opleiding had uitgesteld, hij wel het wettelijk collegegeld verschuldigd geweest was. De beslissing van verweerder is niet in lijn met de doelstellingen en de achterliggende gedachte van de regelgeving betreffende collegegeld, aldus appellant.

2.4. Vaststaat dat appellant niet aan de voorwaarden, gesteld bij artikel 7.45a van de WHW, voldoet, zodat hij het instellingscollegegeld verschuldigd is. Hetgeen hij in beroep heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder hem ten onrechte het instellingscollegeldtarief van € 7.136 in rekening heeft gebracht. Uit de WHW, noch de door de hogeschool vastgestelde regelingen volgt dat de omstandigheid dat een student een eerdere opleiding in drie in plaats van vier jaren heeft afgerond, maakt dat die student bij een volgende opleiding gedurende enige periode een instellingstarief gelijk aan het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de door appellant aangevoerde omstandigheden geen grond vormen om hem, in afwijking van voormelde regelgeving, een lager instellingstarief in rekening te brengen.
Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/073
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 7 oktober 2013
Partijen	: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Aanmelding, afstudeertijdstip, [instellings-]collegegeld, benadeling partij, [advies, verslag] geschillenadviescommissie, inschrijving, studiejaar, Studielink, twee opleidingen, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 6, 7.32 lid 4, 7.45a, 7.46 lid 1 en 5, 7.63 lid 1; Awb artikel 6:22; OER Master Pedagogische wetenschappen artikel 3.11; Regeling Inschrijving en Collegegeld RuG 2012-2013 artikel 1 aanhef en onderdeel f en l, 11 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de

inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar. Ingevolge artikel 1, aanhef en onder f, van de Regeling is een studiejaar het tijdvak dat op 1 september aanvangt en op 31 augustus van het daaropvolgende jaar eindigt. Gelet hierop, geldt een inschrijving niet eerder dan vanaf 1 september. Dat appellante, als gesteld, op 16 juli en 1 augustus 2012 via Studielink is meegedeeld dat zij stond ingeschreven voor onderscheidenlijk de masteropleidingen Pedagogische wetenschappen en Psychologie, leidt, gelet op het bepaalde in voormelde artikelen, niet tot een ander oordeel. In die berichten is ook vermeld dat de inschrijvingen betrekking hebben op de periode van 1 september 2012 tot 1 september 2013. Derhalve was appellante niet eerder dan op 1 september 2012 ingeschreven voor de masteropleiding Psychologie. Dat appellante de machtigingsformulieren, als gesteld, had ingevuld en opgestuurd en op de website van de universiteit is vermeld dat een student is ingeschreven, indien de status in Studielink is gewijzigd van 'verzoek ingediend' naar 'ingeschreven', leidt, gelet op het voorgaande, evenmin tot een ander oordeel. Ditzelfde geldt voor de verwijzing van appellante naar artikel 1, aanhef en onder l, van de Regeling. Die bepaling laat onverlet dat de inschrijving ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW voor het gehele studiejaar geschiedt en een studiejaar ingevolge artikel 1, aanhef en onder f, van de Regeling niet eerder dan op 1 september aanvangt.
Appellante betoogt evenzeer tevergeefs dat zij op 1 september 2012 nog stond ingeschreven voor de masteropleiding Pedagogische wetenschappen en aldus op dat moment aan het bepaalde in artikel 11, eerste lid, van de Regeling voldeed. Het college van bestuur heeft terecht overwogen dat de datum, waarop de aanvraag om een getuigschrift is ingediend, als de dag geldt waarop een opleiding is afgerond. Appellante is bij e-mailbericht van 14 augustus 2012 te kennen gegeven dat het getuigschrift zou worden gedateerd met de examendatum 13 augustus 2012. Daartegen heeft zij geen bezwaren naar voren gebracht. Het voorgaande komt overeen met het bepaalde in artikel 3.11 van de Onderwijs- en Examenregeling 2011-2012 van de masteropleiding Pedagogische wetenschappen. Ingevolge die bepaling dient een student die alle examenonderdelen van de opleiding met een goed gevolg heeft afgelegd, dan wel alle onderdelen van het door de examencommissie goedgekeurde programma met goed gevolg heeft afgerond, uiterlijk binnen vier weken na afloop hiervan het getuigschrift aan te vragen. Dat de ceremoniële uitreiking van het getuigschrift, als gesteld, pas op
3 oktober 2012 heeft plaatsgevonden, leidt niet tot een ander oordeel.
(…)
2.4.1 Daargelaten of appellante mocht vertrouwen op mededelingen die door functionarissen van de University Student Desk zijn gedaan, was appellante, zoals hiervoor onder 2.3.1 overwogen, pas per 1 september 2012 voor de masteropleiding Psychologie ingeschreven en is de mastergraad voor de masteropleiding Pedagogische wetenschappen haar op 13 augustus 2012 toegekend. Derhalve heeft zij niet overeenkomstig het advies dat zij, naar gesteld, heeft gekregen gehandeld en heeft het college van bestuur reeds daarom terecht de beslissing haar het instellingscollegegeld in rekening te brengen niet in strijd met het vertrouwensbeginsel en de op de universiteit rustende informatieplicht geacht.
(…)
2.5.2 Het schriftelijk advies van de geschillenadviescommissie en het verslag van de zitting van 21 januari 2013 hebben uitsluitend bij het college van bestuur voorgelegen op het moment waarop de beslissing van 21 maart 2013 is genomen en zijn niet afzonderlijk aan appellante toegezonden. Appellante heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt dat zij daardoor is benadeeld, nu de inhoud van het advies integraal is opgenomen in de beslissing van 21 maart 2013. Voorts is geen grond voor het oordeel dat appellante door het haar niet toesturen van het verslag van de hoorzitting, zodanig is benadeeld, dat dit tot een vernietiging van de beslissing van 21 maart 2013 moet leiden. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat het advies en het verslag in beroep bij het College alsnog zijn overgelegd. Er is daarom aanleiding om de omstandigheid dat het schriftelijk advies van de

geschillenadviescommissie en het verslag van de hoorzitting bij die commissie niet afzonderlijk aan appellante zijn toegezonden met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Op 13 september 2012 heeft het Hoofd Studenten Informatie en Administratie van de Centrale Studentenadministratie (hierna: het hoofd) appellante € 26.000,00 aan collegegeld in rekening gebracht voor het collegejaar 2012-2013 voor de masteropleidingen Pedagogische wetenschappen en Psychologie.

Op 18 oktober 2012 heeft het hoofd haar € 13.000,00 in rekening gebracht voor dat collegejaar, omdat zij inmiddels de masteropleiding Pedagogische wetenschappen had afgerond.

Bij beslissing van 21 maart 2013 heeft het college van bestuur het door appellante tegen het op 18 oktober 2012 in rekening gebrachte collegegeld gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 24 april 2013, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 22 mei 2013.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 augustus 2013, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. M. Kalkwiek, advocaat te Utrecht, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door A.M. van der Leest LLB en mr. A.M. Wijnsma, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding, indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.
Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van deze bepaling.

Het college van bestuur heeft krachtens die laatste bepaling de Regeling Inschrijving en Collegegeld Rijksuniversiteit Groningen 2012-2013 (hierna: de Regeling) vastgesteld.
Ingevolge artikel 1, aanhef en onder f, van de Regeling wordt onder studiejaar verstaan: het tijdvak dat aanvangt op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgende jaar.
Ingevolge die aanhef en onder l wordt onder inschrijving verstaan: de inschrijving, zoals deze is geëffectueerd na indiening van het verzoek te worden ingeschreven en de voldoening van het verschuldigde collegegeld.
Ingevolge artikel 11, eerste lid, is de student, aan wie een mastergraad wordt toegekend, terwijl hij tegelijkertijd staat ingeschreven voor een tweede masteropleiding, voor die tweede opleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd voor het resterende deel van het studiejaar.

2.2 In het collegejaar 2006-2007 is appellante gestart met de bacheloropleiding Pedagogische wetenschappen. Die opleiding heeft zij in 2009 afgerond. In het collegejaar 2009-2010 is zij begonnen met de masteropleiding Pedagogische wetenschappen. In 2010 is zij voorts gestart met een schakelprogramma om daarna de masteropleiding Psychologie te mogen volgen. Op 5 juni 2012 heeft appellante via Studielink een verzoek tot herinschrijving voor de masteropleiding Pedagogische wetenschappen ingediend. Op 16 juli 2012 heeft zij via Studielink een verzoek tot inschrijving voor

de masteropleiding Psychologie ingediend. Op 13 augustus 2012 heeft appellante het getuigschrift van de masteropleiding Pedagogische wetenschappen aangevraagd. Naar aanleiding daarvan heeft het college van bestuur haar op 4 september 2012 op eigen initiatief voor deze opleiding uitgeschreven. Dat heeft geleid tot de beslissing van 18 oktober 2012.

2.3 Appellante betoogt dat het college van bestuur heeft miskend dat zij aan het bepaalde in artikel 11, eerste lid, van de Regeling voldoet, zodat zij, in plaats van het instellingscollegegeld, het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Hiertoe voert zij aan dat zij vanaf 1 augustus 2012 voor twee masteropleidingen stond ingeschreven, omdat zij op dat moment de digitale machtigingsformulieren van, zowel de masteropleiding Pedagogische wetenschappen, als de masteropleiding Psychologie had ingevuld en opgestuurd. Bij berichten van 16 juli en 1 augustus 2012 is haar via Studielink te kennen gegeven dat zij stond ingeschreven voor beide masteropleidingen. Op de website van de universiteit is vermeld dat een student is ingeschreven, indien de status in Studielink is gewijzigd van 'verzoek ingediend' naar 'ingeschreven'. Dat was bij haar het geval. Ook verwijst zij naar het bepaalde in artikel 1, aanhef en onder l, van de Regeling. Voorts is het college van bestuur, indien wordt geoordeeld dat zij pas vanaf 1 september 2012 stond ingeschreven voor de masteropleiding Psychologie, er ten onrechte vanuit gegaan dat zij de masteropleiding Pedagogische wetenschappen op 13 augustus 2012 heeft beëindigd. Weliswaar heeft zij op die dag het getuigschrift aangevraagd, maar de datum, waarop het getuigschrift daadwerkelijk is uitgereikt, geldt als datum waarop de mastergraad wordt toegekend, als bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de Regeling. Dat was op 3 oktober 2012, zodat zij, zowel op 1 augustus, als op 1 september 2012 voor twee masteropleidingen stond ingeschreven en derhalve voldaan werd aan het bepaalde in voormeld artikel en zij in aanmerking komt voor het wettelijk collegegeld, aldus appellante.

2.3.1 Ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar. Ingevolge artikel 1, aanhef en onder f, van de Regeling is een studiejaar het tijdvak dat op 1 september aanvangt en op 31 augustus van het daaropvolgende jaar eindigt. Gelet hierop, geldt een inschrijving niet eerder dan vanaf 1 september. Dat appellante, als gesteld, op 16 juli en 1 augustus 2012 via Studielink is meegedeeld dat zij stond ingeschreven voor onderscheidenlijk de masteropleidingen Pedagogische wetenschappen en Psychologie, leidt, gelet op het bepaalde in voormelde artikelen, niet tot een ander oordeel. In die berichten is ook vermeld dat de inschrijvingen betrekking hebben op de periode van 1 september 2012 tot 1 september 2013. Derhalve was appellante niet eerder dan op 1 september 2012 ingeschreven voor de masteropleiding Psychologie. Dat appellante de machtigingsformulieren, als gesteld, had ingevuld en opgestuurd en op de website van de universiteit is vermeld dat een student is ingeschreven, indien de status in Studielink is gewijzigd van 'verzoek ingediend' naar 'ingeschreven', leidt, gelet op het voorgaande, evenmin tot een ander oordeel. Ditzelfde geldt voor de verwijzing van appellante naar artikel 1, aanhef en onder l, van de Regeling. Die bepaling laat onverlet dat de inschrijving ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW voor het gehele studiejaar geschiedt en een studiejaar ingevolge artikel 1, aanhef en onder f, van de Regeling niet eerder dan op 1 september aanvangt.

Appellante betoogt evenzeer tevergeefs dat zij op 1 september 2012 nog stond ingeschreven voor de masteropleiding Pedagogische wetenschappen en aldus op dat moment aan het bepaalde in artikel 11, eerste lid, van de Regeling voldeed. Het college van bestuur heeft terecht overwogen dat de datum, waarop de aanvraag om een getuigschrift is ingediend, als de dag geldt waarop een opleiding is afgerond. Appellante is bij e-mailbericht van 14 augustus 2012 te kennen gegeven dat het getuigschrift zou worden gedateerd met de examendatum 13 augustus 2012. Daartegen heeft zij geen bezwaren naar voren gebracht. Het voorgaande komt overeen met het bepaalde in artikel 3.11 van de Onderwijs- en Examenregeling 2011-2012 van de masteropleiding Pedagogische wetenschappen. Ingevolge die bepaling dient een student die alle examenonderdelen van de opleiding met een goed gevolg heeft afgelegd, dan wel alle onderdelen van het door de examencommissie goedgekeurde programma met goed gevolg heeft afgerond, uiterlijk binnen vier weken na afloop hiervan het getuigschrift aan te vragen. Dat de ceremoniële uitreiking van het getuigschrift, als gesteld, pas op
3 oktober 2012 heeft plaatsgevonden, leidt niet tot een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.4 Appellante betoogt voorts dat het college van bestuur heeft miskend dat de beslissing haar het instellingscollegegeld in rekening te brengen in strijd is met het vertrouwensbeginsel en de op de universiteit rustende informatieplicht. Hiertoe voert zij aan dat zij, voorafgaand aan haar inschrijving voor het schakelprogramma ten behoeve van de masteropleiding Psychologie, informatie heeft gevraagd aan functionarissen van de universiteit. Daarbij is steeds de indruk gewekt dat zij voor de masteropleiding Psychologie het instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld verschuldigd zou zijn, indien zij het getuigschrift voor de masteropleiding Pedagogische wetenschappen pas zou ontvangen, nadat zij zich had ingeschreven voor de masteropleiding

Psychologie. Verder heeft het college van bestuur zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat zij niet op mededelingen die namens de examen- en toelatingscommissie zijn gedaan mocht afgaan, maar zich had moeten wenden tot de University Student Desk. Dat heeft zij gedaan en ook daar heeft zij voormeld advies gekregen, aldus appellante.

2.4.1 Daargelaten of appellante mocht vertrouwen op mededelingen die door functionarissen van de University Student Desk zijn gedaan, was appellante, zoals hiervoor onder 2.3.1 overwogen, pas per 1 september 2012 voor de masteropleiding Psychologie ingeschreven en is de mastergraad voor de masteropleiding Pedagogische wetenschappen haar op 13 augustus 2012 toegekend. Derhalve heeft zij niet overeenkomstig het advies dat zij, naar gesteld, heeft gekregen gehandeld en heeft het college van bestuur reeds daarom terecht de beslissing haar het instellingscollegegeld in rekening te brengen niet in strijd met het vertrouwensbeginsel en de op de universiteit rustende informatieplicht geacht.

Ook dit betoog faalt.

2.5 Ten slotte betoogt appellante dat het college van bestuur de bezwaarprocedure niet zorgvuldig heeft uitgevoerd. Hiertoe stelt zij dat het advies van de geschillenadviescommissie en het verslag van de hoorzitting bij die commissie op
21 januari 2013 in strijd met artikel 7:13, zesde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met artikel 7.63, eerste lid, van de WHW, niet aan haar zijn toegezonden.

2.5.1 Ingevolge artikel 7:13, zesde lid, van de Awb wordt het advies van de commissie schriftelijk uitgebracht en bevat het een verslag van het horen.

Ingevolge artikel 6:22 kan een besluit, waartegen bezwaar is gemaakt of beroep is ingesteld, ondanks schending van een geschreven of ongeschreven rechtsbeginsel, door het orgaan dat op het bezwaar of beroep beslist, in stand worden gelaten, indien aannemelijk is dat de belanghebbenden daardoor niet zijn benadeeld.

2.5.2 Het schriftelijk advies van de geschillenadviescommissie en het verslag van de zitting van 21 januari 2013 hebben uitsluitend bij het college van bestuur voorgelegen op het moment waarop de beslissing van 21 maart 2013 is genomen en zijn niet afzonderlijk aan appellante toegezonden. Appellante heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt dat zij daardoor is benadeeld, nu de inhoud van het advies integraal is opgenomen in de beslissing van 21 maart 2013. Voorts is geen grond voor het oordeel dat appellante door het haar niet toesturen van het verslag van de hoorzitting, zodanig is benadeeld, dat dit tot een vernietiging van de beslissing van 21 maart 2013 moet leiden. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat het advies en het verslag in beroep bij het College alsnog zijn overgelegd. Er is daarom aanleiding om de omstandigheid dat het schriftelijk advies van de geschillenadviescommissie en het verslag van de hoorzitting bij die commissie niet afzonderlijk aan appellante zijn toegezonden met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren.

Het betoog faalt.

2.6 Het beroep is ongegrond.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/074
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 23 september 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE De Haagse Hogeschool
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, taak studieloopbaanbegeleider
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6; OER Haagse Hogeschool artikel 18 lid 3 onderdeel 3.3.1 en 3.3.2, en 7

Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Niet in geschil is dat de studieresultaten van appellant niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld in de OER. De examencommissie heeft zich rekenschap gegeven van de persoonlijke omstandigheden van appellant en hem om die reden tweemaal eerder uitstel verleend van het negatief bindend studieadvies. Uit het dossier, zoals nader toegelicht ter zitting, volgt dat sinds het ontstaan van de door appellant gestelde problemen zijn studieloopbaanbegeleiders herhaaldelijk contact met hem hebben gehad en meermalen getracht hebben hem ter zake begeleiding te bieden. Onder deze omstandigheden is het College van oordeel dat de examencommissie niet langer in de persoonlijke omstandigheden van appellant aanleiding heeft moeten zien om van een negatief bindend studieadvies af te zien. Het CBE heeft de beslissing van 12 juli 2012 derhalve terecht gehandhaafd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van De Haagse Hogeschool (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 12 juli 2012 heeft de examencommissie van de Academie voor Gezondheid appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 11 februari 2013, verzonden 19 maart 2013, heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 april 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. C.A.M. van Tiel, drs. C.M. Audenaerde en W.A. Visser Msc, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 18, derde lid, onder 3.3.1, van de Onderwijs- en examenregeling (hierna: OER), voor zover thans van belang, krijgt een student een negatief bindend studieadvies, indien hij aan het einde van het tweede jaar van inschrijving zijn propedeuse niet heeft behaald.

Ingevolge het bepaalde onder 3.3.2, voor zover thans van belang, kan een negatief bindend studieadvies alleen worden gegeven wanneer de student, gelet op zijn studieresultaten en met

inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt wordt geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn vastgesteld in de OER van de opleiding, de student studiebegeleiding is aangeboden en er rekening is gehouden met eventuele persoonlijke omstandigheden.

Ingevolge het zevende lid, voor zover thans van belang, kan de examencommissie van het toepassen van het negatief bindend studieadvies afwijken, indien de persoonlijke omstandigheden van de student hiertoe aanleiding geven en besluiten tot uitstel van het negatief bindend studieadvies. De examencommissie kan dit uitstel onder voorwaarden verlenen aan het einde van het eerste jaar respectievelijk tweede jaar van inschrijving voor de propedeutische fase en overigens zo lang de propedeuse nog niet is behaald.

2.2. Appellant is in het studiejaar 2009-2010 begonnen met de opleiding Voeding & Diëtiek. Aan het einde van dat studiejaar had hij 33 studiepunten behaald en heeft hij wegens persoonlijke omstandigheden uitstel gekregen van het negatief bindend studieadvies. In het studiejaar 2010-2011 heeft appellant 6 studiepunten behaald en aan het einde van dat jaar wederom wegens persoonlijke omstandigheden uitstel van het negatief bindend studieadvies gekregen. In het studiejaar 2011-2012 heeft appellant geen studiepunten behaald van de propedeuse.

2.3. De examencommissie heeft aan het negatief bindend studieadvies ten grondslag gelegd dat de studieresultaten van appellant niet het vertrouwen rechtvaardigen dat hij zijn studie met goed gevolg binnen een redelijke termijn kan afronden. Daartoe heeft de examencommissie van belang geacht dat appellant in het studiejaar 2011-2012 geen studiepunten van de propedeuse heeft behaald. Voorts heeft zij van belang geacht dat hij niet heeft deelgenomen aan alle herkansingen van toetsen en gedurende de drie studiejaren nog nooit heeft meegedaan aan twee toetsen van blok 4. Tot slot heeft zij meegewogen dat appellant voor twee toetsen na zes onderscheidenlijk acht herkansingen nog steeds geen voldoende resultaat heeft behaald. Onder deze omstandigheden heeft de examencommissie, ondanks zijn persoonlijke omstandigheden, aanleiding gezien om hem een negatief bindend studieadvies te geven.

Het CBE heeft overwogen dat de beslissing van de examencommissie niet van een onredelijke belangenafweging getuigt en voldoende inzichtelijk is.

2.4. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat zijn onvoldoende studieresultaten het gevolg zijn van problemen met medestudenten en docenten en de psychische klachten die hierdoor bij hem zijn ontstaan. Zijn situatie is bekend bij zijn studieloopbaanbegeleider en decaan, maar zij hebben zijn klachten niet adequaat behandeld. Volgens appellant kan uit het aantal studiepunten dat hij bij aanvang van de opleiding heeft behaald, worden afgeleid dat hij wel degelijk in staat is om de opleiding te volgen. Nu van de zijde van de hogeschool onvoldoende maatregelen zijn genomen om hem in staat te stellen de opleiding zonder problemen te volgen, kan hem niet worden tegengeworpen dat hij niet het vereiste aantal studiepunten heeft behaald, aldus appellant.

2.4. Niet in geschil is dat de studieresultaten van appellant niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld in de OER. De examencommissie heeft zich rekenschap gegeven van de persoonlijke omstandigheden van appellant en hem om die reden tweemaal eerder uitstel verleend van het negatief bindend studieadvies. Uit het dossier, zoals nader toegelicht ter zitting, volgt dat sinds het ontstaan van de door appellant gestelde problemen zijn studieloopbaanbegeleiders herhaaldelijk contact met hem hebben gehad en meermalen getracht hebben hem ter zake begeleiding te bieden. Onder deze omstandigheden is het College van oordeel dat de examencommissie niet langer in de persoonlijke omstandigheden van appellant aanleiding heeft moeten zien om van een negatief bindend studieadvies af te zien. Het CBE heeft de beslissing van 12 juli 2012 derhalve terecht gehandhaafd.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/076
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak	: 24 juli 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: [tentamen]Fraude, [plegen aanleidinggeven tot]fraude, gelijkheidsbeginsel, proportionaliteit, uitsluiting tentamens en examens
Artikelen	: WHW artikel 7.12b lid 2 en 3; Hogeschoolgids 2012-2013 artikel 9.5 lid 1, 11.9 lid 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Het CBE heeft met juistheid aangenomen dat appellant, door plaatsing van de opdracht op voormelde website, geprobeerd heeft om derden, tegen betaling, die opdracht te laten vervullen. Niet in geschil is dat appellant, nadat hij door zijn groepsgenoten erop was geattendeerd dat dit als fraude kon worden aangemerkt, niet uit zichzelf heeft besloten om de opdracht van de website te laten verwijderen, maar dit eerst heeft gedaan, nadat hij was opgeroepen voor een hoorzitting van de examencommissie op 6 december 2012. Voor zover appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat hij met de enkele plaatsing van de opdracht op internet geen fraude heeft gepleegd, omdat hij niet is ingegaan op enig aanbod, is het CBE hem terecht niet gevolgd in dit betoog. Daartoe is van belang dat appellant, door – nadat hij die daarop had geplaatst – niet uit zichzelf te besluiten om de opdracht van de website te laten verwijderen, er geen blijk van heeft gegeven dat hij de opdracht niet langer door derden, tegen betaling, wilde laten vervullen. Aan de omstandigheid dat het CBE in zijn beslissing de handelwijze van appellant aanmerkt als een poging tot fraude komt geen zelfstandige betekenis toe, gelet op de ter zitting door het CBE gegeven toelichting dat hiermee enkel beoogd is aan te duiden dat de fraude niet was afgerond. (…) 2.4.1. Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW en artikel 9.5, eerste lid, van de Hogeschoolgids volgt dat bij fraude, niet zijnde ernstige fraude, de betrokkene het recht kan worden ontnomen om gedurende een termijn van ten hoogste een jaar bepaalde tentamens of examens af te leggen. Met de beslissing van de examencommissie van 14 december 2012 is appellant voor de duur van het resterende deel van het studiejaar 2012-2013 van deelname aan het toetsmoment van de desbetreffende minormodule uitgesloten. Anders dan appellant stelt, is hem derhalve niet de meest vergaande maatregel opgelegd. Dat appellant studievertraging oploopt, is inherent aan het opleggen van een maatregel tot tijdelijke uitsluiting van deelname aan tentamens of examens en vormt derhalve geen bijzondere omstandigheid. Voor zover appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden, wordt overwogen dat dit betoog niet kan slagen. Het CBE heeft ter zitting toereikend toegelicht dat de situatie van appellant niet vergelijkbaar is met die van zijn groepsgenoten, nu appellant volgens de verklaringen van zijn groepsgenoten degene is geweest die zelfstandig tot plaatsing van de opdracht op internet heeft besloten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Rotterdam
(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 14 december 2012 heeft de examencommissie van het instituut Communicatie, Media en Informatietechnologie appellant voor het studiejaar 2012-2013 uitgesloten van deelname aan het toetsmoment van de minormodule ELEPES01.

Bij beslissing van 8 maart 2013, verzonden 21 maart 2013, heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 2 mei 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 juli 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. D. Kist, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.
Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

Ingevolge artikel 9.5, eerste lid, van de Hogeschoolgids 2012-2013 kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het college van bestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.
Ingevolge artikel 11.9, tweede lid, wordt onder vermoeden van fraude onder meer verstaan:
[…]
g. het plegen of aanleiding geven tot het plegen van plagiaat;
[…]
i. indien de student medeverantwoordelijk is voor het inleveren van werk of werkstukken, waarbij of waarin sprake blijkt te zijn van enige onregelmatigheid zoals plagiaat, onrechtmatige samenwerking.

2.2. Appellant volgt de opleiding Technische Informatica. In het kader van de minor 'embedded systems' heeft hij samen met vier medestudenten aan een project met vakcode ELEPES01 gewerkt. Niet in geschil is dat appellant in november 2012 de bij dit project behorende opdracht onder zijn naam op de website freelancer.com ter vervulling heeft aangeboden. Na constatering hiervan heeft de examencommissie op 30 november 2012 een onderzoek ingesteld wegens een vermoeden van fraude door appellant. In de beslissing van 14 december 2012 heeft de examencommissie zich op het standpunt gesteld dat appellant fraude, als bedoeld in artikel 9.5, eerste lid, gelezen in verbinding met artikel 11.9, tweede lid, onder g dan wel i, van de Hogeschoolgids, heeft gepleegd. Om die reden heeft zij appellant voor het studiejaar 2012-2013 uitgesloten van deelname aan het toetsmoment van de minormodule.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat hij met de enkele plaatsing van de opdracht op voormelde website geen fraude heeft gepleegd. Daartoe voert hij aan dat hij heeft aangetoond dat hij nimmer op enig aanbod is ingegaan en derhalve bij het vervullen van de opdracht geen gebruik heeft gemaakt van via deze website van derden verkregen informatie. Voor zover de plaatsing van de opdracht op de website als een poging tot fraude moet worden aangemerkt, heeft het CBE miskend dat de examencommissie aan artikel 9,5, eerste lid, van de Hogeschoolgids geen bevoegdheid kon ontlenen om hem een maatregel op te leggen, aangezien uit die bepaling volgt dat die bevoegdheid uitsluitend bij geconstateerde fraude bestaat, aldus appellant.

2.3.1. Het CBE heeft met juistheid aangenomen dat appellant, door plaatsing van de opdracht op voormelde website, geprobeerd heeft om derden, tegen betaling, die opdracht te laten vervullen.

Niet in geschil is dat appellant, nadat hij door zijn groepsgenoten erop was geattendeerd dat dit als fraude kon worden aangemerkt, niet uit zichzelf heeft besloten om de opdracht van de website te laten verwijderen, maar dit eerst heeft gedaan, nadat hij was opgeroepen voor een hoorzitting van de examencommissie op 6 december 2012. Voor zover appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat hij met de enkele plaatsing van de opdracht op internet geen fraude heeft gepleegd, omdat hij niet is ingegaan op enig aanbod, is het CBE hem terecht niet gevolgd in dit betoog. Daartoe is van belang dat appellant, door – nadat hij die daarop had geplaatst – niet uit zichzelf te besluiten om de opdracht van de website te laten verwijderen, er geen blijk van heeft gegeven dat hij de opdracht niet langer door derden, tegen betaling, wilde laten vervullen. Aan de omstandigheid dat het CBE in zijn beslissing de handelwijze van appellant aanmerkt als een poging tot fraude komt geen zelfstandige betekenis toe, gelet op de ter zitting door het CBE gegeven toelichting dat hiermee enkel beoogd is aan te duiden dat de fraude niet was afgerond.

Het betoog faalt.

2.4. Appellant betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat de door de examencommissie opgelegde maatregel voor hem disproportioneel bezwarend is. Daartoe stelt hij dat hem de meest vergaande maatregel is opgelegd, terwijl hij nimmer eerder fraude heeft gepleegd. Door de maatregel loopt hij studievertraging op. Voorts voert appellant aan dat de examencommissie in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld, nu aan zijn groepsgenoten geen maatregel is opgelegd.

2.4.1. Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW en artikel 9.5, eerste lid, van de Hogeschoolgids volgt dat bij fraude, niet zijnde ernstige fraude, de betrokkene het recht kan worden ontnomen om gedurende een termijn van ten hoogste een jaar bepaalde tentamens of examens af te leggen. Met de beslissing van de examencommissie van 14 december 2012 is appellant voor de duur van het resterende deel van het studiejaar 2012-2013 van deelname aan het toetsmoment van de desbetreffende minormodule uitgesloten. Anders dan appellant stelt, is hem derhalve niet de meest vergaande maatregel opgelegd. Dat appellant studievertraging oploopt, is inherent aan het opleggen van een maatregel tot tijdelijke uitsluiting van deelname aan tentamens of examens en vormt derhalve geen bijzondere omstandigheid.

Voor zover appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden, wordt overwogen dat dit betoog niet kan slagen. Het CBE heeft ter zitting toereikend toegelicht dat de situatie van appellant niet vergelijkbaar is met die van zijn groepsgenoten, nu appellant volgens de verklaringen van zijn groepsgenoten degene is geweest die zelfstandig tot plaatsing van de opdracht op internet heeft besloten.

Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/077
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Olivier, Borman
Datum uitspraak	: 31 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Gelijkheidsbeginsel, studieprogramma, verwachtingen, vrijstelling
Artikelen	:
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Op het moment dat appellant begon met de opleiding bestond de mogelijkheid vrijstelling te verkrijgen voor de Differentiatieminor met een studielast van 30 EC's. Niet in geschil is dat op het moment dat appellant zijn verzoek om vrijstelling voor de Differentiatieminor had ingediend het studieprogramma van de opleiding zodanig was gewijzigd dat uitsluitend nog vrijstelling werd verleend voor de Differentiatieminor met een studielast van 15 EC's. Gelet hierop heeft het CBE terecht de beslissing

van de deelexamencommissie in stand gelaten. Dat de door appellant bedoelde medestudenten wel vrijstelling hebben verkregen voor de Differentiatieminor met een studielast van
30 EC's leidt niet tot een ander oordeel. Uit de stukken blijkt dat zij, anders dan appellant, een volledige HBO-opleiding of hoger hebben afgerond en daarom een maatwerktraject volgen. In dat kader is aan hen reeds bij aanvang van de opleiding in het studiejaar 2011-2012, toen het studieprogramma nog niet was gewijzigd, vrijstelling verleend voor de Differentiatieminor met een studielast van 30 EC's.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 23 januari 2013 heeft de voorzitter van de deelexamencommissie van de opleiding Onderwijs, Leren en Levensbeschouwing namens die commissie aan appellant meegedeeld dat aan hem vrijstelling wordt verleend voor een Differentiatieminor met een studielast van 15 EC's.

Bij beslissing van 1 maart 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 2 mei 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant en het CBE hebben een nadere reactie gegeven.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 september 2013. Partijen waren met kennisgeving niet aanwezig.

2. Overwegingen

2.1 Appellant is in het studiejaar 2011-2012 begonnen met de opleiding tweedegraads leraar wiskunde. Bij aanvang van de opleiding heeft hij informatie verkregen over onder meer de mogelijkheid om vrijstelling te krijgen voor de Differentiatieminor met een studielast van 30 EC's in het derde studiejaar. In het studiejaar 2012-2013 heeft appellant daarvoor een verzoek om vrijstelling ingediend. Daarbij heeft hij te kennen gegeven dat het studieprogramma zodanig is gewijzigd dat de Differentiatieminor (thans: keuzeonderwijs) slechts nog een studielast heeft van 15 EC's, maar dat hij recht heeft op vrijstelling met een studielast van 30 EC's, omdat bij aanvang van de opleiding bij hem de verwachting is gewekt dat hij daarvoor in het derde studiejaar vrijstelling zou verkrijgen. Ook heeft hij naar voren gebracht dat medestudenten van hem, die de vrijstelling eerder hebben aangevraagd, wel vrijstelling hebben verkregen voor de Differentiatieminor met een studielast van 30 EC's.

2.2 Appellant betoogt dat het CBE miskent dat het in stand laten van de beslissing van de deelexamencommissie om hem vrijstelling toe te kennen voor de Differentiatieminor met een studielast van 15 EC's in strijd is met het gelijkheidsbeginsel. Volgens hem stelt het CBE ten onrechte dat de door hem bedoelde medestudenten geen aan hem gelijke gevallen zijn. Hiertoe stelt appellant dat zij, net als hij, niet eerder een propedeuse hebben behaald van een opleiding op het gebied van onderwijs. Ook brengt appellant in dit verband naar voren dat in de beslissing van 1 maart 2013 ten onrechte is vermeld dat hij geen HBO-opleiding heeft gevolgd, nu hij het propedeutisch examen van de opleiding Facilitaire Dienstverlening heeft behaald.

2.2.1 Op het moment dat appellant begon met de opleiding bestond de mogelijkheid vrijstelling te verkrijgen voor de Differentiatieminor met een studielast van 30 EC's. Niet in geschil is dat op het moment dat appellant zijn verzoek om vrijstelling voor de Differentiatieminor had ingediend het studieprogramma van de opleiding zodanig was gewijzigd dat uitsluitend nog vrijstelling werd

verleend voor de Differentiatieminor met een studielast van 15 EC's. Gelet hierop heeft het CBE terecht de beslissing van de deelexamencommissie in stand gelaten. Dat de door appellant bedoelde medestudenten wel vrijstelling hebben verkregen voor de Differentiatieminor met een studielast van 30 EC's leidt niet tot een ander oordeel. Uit de stukken blijkt dat zij, anders dan appellant, een volledige HBO-opleiding of hoger hebben afgerond en daarom een maatwerktraject volgen. In dat kader is aan hen reeds bij aanvang van de opleiding in het studiejaar 2011-2012, toen het studieprogramma nog niet was gewijzigd, vrijstelling verleend voor de Differentiatieminor met een studielast van 30 EC's.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/078
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Olivier, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 1 november 2013
Partijen	: Appellant tegen Christelijke Hogeschool Windesheim
Trefwoorden	: [overleggen]beslissing, termijnoverschrijding, wetstoepassing
Artikelen	: WHW artikel 7.61, 7.63a; Awb hoofdstuk 6 en 7, artikel 6:5 lid 2, 6:6, 6:9, 6:11; Reglement geschillenadviescommissie Christelijke Hogeschool Windesheim artikel 9 lid 2 en 3, 10 lid 2
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. De bepalingen van de hoofdstukken 6 en 7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) zijn in dit geval van overeenkomstige toepassing. In artikel 6:5, tweede lid, van de Awb is uitsluitend ten aanzien van het beroepschrift bepaald dat daarbij zo mogelijk een afschrift van het besluit waarop het geschil betrekking heeft wordt overgelegd. De verplichting een afschrift van het besluit over te leggen geldt niet bij het indienen van een bezwaarschrift, omdat het bestuursorgaan waarbij dat geschrift wordt ingediend, reeds moet beschikken over een exemplaar van het besluit dat van het orgaan zelf afkomstig is (Kamerstukken II 1988/1989, 21 221, nr. 3). In dit geval bestond, gelet op de gedingstukken en het verhandelde ter zitting, bij verweerder geen onduidelijkheid over tegen welke beslissing of beslissingen het bezwaar van appellant was gericht. Gelet op de artikelen 6:5 en 6:6 van de Awb kan artikel 9, derde lid, van het Reglement niet aldus worden gelezen dat het niet voldoen aan het in het tweede lid gestelde vereiste leidt tot een advies dat strekt tot niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar. Verweerder heeft derhalve in de omstandigheid dat appellant bij het bezwaarschrift geen afschrift heeft overgelegd van de beslissing waartegen het bezwaar is gericht en hij dat verzuim niet binnen de hem daartoe gegeven termijn heeft hersteld, ten onrechte aanleiding gezien dat bezwaar om die reden niet-ontvankelijk te verklaren. 2.6. Voorts bestaat geen grond voor het oordeel dat appellant zijn bezwaarschrift met overschrijding van de daarvoor geldende termijn, dan wel toerekenbaar te laat, heeft ingediend, nu verweerder appellant binnen de termijn waarin bezwaar tegen de beslissing van 3 oktober 2012 kan worden gemaakt, alsnog tot de opleiding heeft toegelaten en appellant zijn bezwaar heeft ingediend binnen 14 dagen nadat verweerder die toelating bij beslissing van 7 november 2012 heeft ingetrokken.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Christelijke Hogeschool Windesheim, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissingen van 3 oktober en 7 november 2012 heeft verweerder verzoeken van appellant hem voor het studiejaar 2012-2013 voor de opleiding Small Business and Retail Management in te schrijven afgewezen.

Bij beslissing van 22 maart 2013 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 juli 2013, waar appellant en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W. Snippe, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.63a, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt de geschillenadviescommissie aan het instellingsbestuur advies uit over bezwaren met betrekking tot andere beslissingen dan wel het ontbreken ervan op grond van deze wet en daarop gebaseerde regelingen dan die, bedoeld in artikel 7.61.

In artikel 9, tweede lid, van het Reglement Geschillenadviescommissie van de hogeschool (hierna: het Reglement) is bepaald dat bij het bezwaarschrift zoveel mogelijk een afschrift wordt overgelegd van de beslissing waartegen het bezwaar is gericht.
In het derde lid is bepaald dat indien niet is voldaan aan de in lid 1 genoemde vereisten dan wel enig ander vereiste voor het in behandeling nemen van het bezwaar, de secretaris van de commissie de betrokkene hiervan in kennis stelt en hem uitnodigt deze binnen een door hem daartoe gestelde termijn te herstellen. Indien betrokkene niet binnen deze termijn het verzuim heeft hersteld, zal de commissie adviseren het bezwaar niet-ontvankelijk te verklaren.
In artikel 10, eerste lid, is bepaald dat, voor zover thans van belang, de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift zes weken bedraagt.

2.2. Nadat verweerder het verzoek van appellant om inschrijving op 3 oktober 2012 had afgewezen, heeft hij hem bij beslissing van 22 oktober 2012 alsnog tot de opleiding toegelaten. Bij beslissing van 7 november 2012 heeft verweerder laatstgenoemde beslissing weer ingetrokken.

2.3. In de beslissing van 22 maart 2013 heeft verweerder wat betreft de gronden verwezen naar een advies van de geschillenadviescommissie van 11 februari 2013. Aan dit advies is ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant geen afschriften van de beslissingen van 3 oktober en 7 november 2012 heeft overgelegd en niet binnen de termijn van zes weken bezwaar heeft gemaakt tegen de beslissing van 3 oktober 2012. De stelling van appellant dat hij deze beslissingen niet heeft ontvangen, heeft hij volgens de commissie niet aannemelijk gemaakt.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder hem ten onrechte heeft tegengeworpen dat hij de beslissingen van 3 oktober en 7 november 2012 niet heeft overgelegd. Hij stelt deze beslissingen nimmer te hebben ontvangen. Verder bestrijdt appellant dat hij te laat bezwaar heeft gemaakt, waarbij hij erop wijst dat er voortdurend contact met de hogeschool is geweest over zijn inschrijving.

2.5. De bepalingen van de hoofdstukken 6 en 7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) zijn in dit geval van overeenkomstige toepassing. In artikel 6:5, tweede lid, van de Awb is uitsluitend ten aanzien van het beroepschrift bepaald dat daarbij zo mogelijk een afschrift van het besluit waarop het geschil betrekking heeft wordt overgelegd. De verplichting een afschrift van het besluit over te leggen geldt niet bij het indienen van een bezwaarschrift, omdat het bestuursorgaan waarbij dat geschrift wordt ingediend, reeds moet beschikken over een exemplaar van het besluit dat van het orgaan zelf afkomstig is (Kamerstukken II 1988/1989, 21 221, nr. 3). In dit geval bestond, gelet op de gedingstukken en het verhandelde ter zitting, bij verweerder geen onduidelijkheid over tegen welke beslissing of beslissingen het bezwaar van appellant was gericht.

Gelet op de artikelen 6:5 en 6:6 van de Awb kan artikel 9, derde lid, van het Reglement niet aldus worden gelezen dat het niet voldoen aan het in het tweede lid gestelde vereiste leidt tot een advies dat strekt tot niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar. Verweerder heeft derhalve in de omstandigheid dat appellant bij het bezwaarschrift geen afschrift heeft overgelegd van de beslissing waartegen het bezwaar is gericht en hij dat verzuim niet binnen de hem daartoe gegeven termijn heeft hersteld, ten onrechte aanleiding gezien dat bezwaar om die reden niet-ontvankelijk te verklaren.

2.6. Voorts bestaat geen grond voor het oordeel dat appellant zijn bezwaarschrift met overschrijding van de daarvoor geldende termijn, dan wel toerekenbaar te laat, heeft ingediend, nu verweerder appellant binnen de termijn waarin bezwaar tegen de beslissing van 3 oktober 2012 kan worden gemaakt, alsnog tot de opleiding heeft toegelaten en appellant zijn bezwaar heeft ingediend binnen 14 dagen nadat verweerder die toelating bij beslissing van 7 november 2012 heeft ingetrokken.

2.7. De conclusie is dat het betoog van appellant slaagt, het beroep gegrond is en dat de beslissing van 22 maart 2013 wegens onjuiste toepassing van artikel 6:6, 6:9 en 6:11 van de Awb dient te worden vernietigd.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van verweerder van 22 maart 2013;
IV. gelast dat de Christelijke Hogeschool Windesheim aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/079
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak	: 21 augustus 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Saxion Hogeschool
Trefwoorden	: [tijdig]Aanvoeren gronden, deficiëntie, deficiëntietoets, gelijkheidsbeginsel, inschrijving, LOOT-status, onderzoek, strijd goede procesorde, toelating, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.24 lid 2 aanhef en onderdeel c, 7.25 lid 1 aanhef en onderdeel c, 2 en 4; Awb artikel 6:7, 6:8 lid 1, 8:9 lid 1 en 2;
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. Met een LOOT-status worden getalenteerde jonge sporters in staat gesteld om door middel van ontheffingen voor bepaalde vakken voortgezet onderwijs te volgen en een volwaardig einddiploma te verwerven, waarmee zij toegang hebben tot vervolgonderwijs. Niet in geschil is dat appellante met haar behaalde havo-diploma voldoet aan de vooropleidingseis, neergelegd in artikel 7.24, tweede lid, aanhef en onder c, van de WHW. Partijen zijn verdeeld over de vraag of appellante voldoet aan de voor toelating tot de HTRO gestelde nadere vooropleidingseis. Nadere vooropleidingseisen zijn erop gericht om de vereiste specifieke kennis, inzicht en vaardigheden te garanderen die nodig zijn voor een bepaalde opleiding. Vast staat dat appellante vanwege de ontheffing voor het vak Economie onderwijs in dit vak heeft gevolgd, noch het daaraan verbonden examen heeft afgelegd. Zij beschikt derhalve niet aantoonbaar over de vereiste kennis van dit vak. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte de HTC is gevolgd in haar oordeel dat appellante derhalve niet voldoet aan de voor haar voor toelating tot de HTRO geldende nadere vooropleidingseis. (…)

2.6.1. Naar het CBE onweersproken heeft gesteld, is aan appellante met het oog op de beoordeling van haar toelaatbaarheid op 28 augustus 2012 verzocht nadere informatie over te leggen. Aan dat verzoek heeft zij op 6 september 2012 voldaan. Vervolgens is haar op 12 september 2012 bericht dat zij vanwege een deficiëntie niet tot de HTRO zou worden toegelaten. Aan de omstandigheid dat de hogeschool het haar heeft toegestaan om vanaf het begin van het studiejaar aan de opleiding deel te nemen in afwachting van de uitkomst van de beoordeling van haar toelaatbaarheid, heeft appellante onder deze omstandigheden niet het gerechtvaardigde vertrouwen kunnen ontlenen dat zij reeds tot de opleiding was toegelaten dan wel zou worden toegelaten. Aan de omstandigheid dat de hogeschool na voormelde mededeling van 12 september 2012 aanleiding heeft gezien om nog nader onderzoek naar haar toelaatbaarheid te verrichten, heeft appellante evenmin het gerechtvaardigde vertrouwen kunnen ontlenen dat haar alsnog, in strijd met de regelgeving, toelating tot de HTRO moet worden verleend.
2.7. Voor zover appellante heeft betoogd dat het CBE heeft miskend dat haar ten onrechte geen onderzoek, als bedoeld in artikel 7.25, vierde lid, van de WHW, is aangeboden, wordt overwogen dat ook dit betoog faalt. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat het CBE onweersproken heeft verklaard dat appellante na haar aanmelding in augustus 2012 geen deficiëntietoets is aangeboden, omdat deze reeds in juli was afgenomen, maar zij wel op de mogelijkheid is gewezen om in december 2012 een deficiëntietoets af te leggen, waarna zij bij goed gevolg per 1 februari 2013 tot de opleiding zou kunnen worden toegelaten.
2.8. Tot slot kan ook het betoog van appellante dat de weigering in strijd is met het gelijkheidsbeginsel, omdat andere studenten met een havo-diploma met hetzelfde profiel die evenmin het vak Economie hebben afgelegd, wel zijn toegelaten tot de HTRO, niet slagen. Daargelaten dat appellante het gestelde op geen enkele wijze heeft gestaafd, dient het wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing te worden gelaten, nu niet valt in te zien dat appellante dit betoog niet eerder dan ter zitting bij het College heeft kunnen aanvoeren.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Saxion Hogeschool (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 31 oktober 2012 heeft de Hogeschool Toelatingscommissie (hierna: HTC) appellante niet toegelaten tot de bacheloropleiding Hoger Toeristisch en Recreatief Onderwijs (hierna: HTRO).

Bij beslissing van 19 maart 2013 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 2 mei 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante en het CBE hebben nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 juli 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. drs. L.H.M. Amende, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. F.W. Beckman en mr. E.A. Cremers, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift zes weken.

Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, vangt die termijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, is een beroepschrift tijdig ingediend, indien het voor het einde van de termijn is ontvangen.

Ingevolge het tweede lid is bij verzending per post een beroepschrift tijdig ingediend, indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

Ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Algemene Termijnenwet wordt een in de wet gestelde termijn die op een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag eindigt, verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, is de dag waarop de verjaardag van de Koning wordt gevierd een algemeen erkende feestdag in de zin van deze wet.

2.1.1. De beslissing van het CBE van 19 maart 2013 is op dezelfde dag aan appellante bekendgemaakt. De termijn van zes weken voor het indienen van een beroepschrift is derhalve aangevangen op 20 maart 2013 en, mede gelet op voormelde bepalingen van de Algemene Termijnenwet, geëindigd op 1 mei 2013. Het beroepschrift is op 2 mei 2013 bij het College ingekomen. Op de enveloppe waarin het per post is verzonden, is een datumstempel van 1 mei 2013 geplaatst. Het is derhalve voor afloop van de termijn ter post bezorgd. Nu het vervolgens binnen een week na afloop van de termijn bij het College is ingekomen, is het beroep daarbij tijdig ingesteld. Het betoog van het CBE dat het beroep wegens het niet tijdig instellen ervan niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, faalt.

2.2. Ingevolge artikel 7.24, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) geldt voor de inschrijving voor een opleiding in het hoger beroepsonderwijs als vooropleidingseis het beschikken over het diploma hoger algemeen voortgezet onderwijs, bedoeld in artikel 8 van de Wet op het voortgezet onderwijs.

Ingevolge artikel 7.25, eerste lid, aanhef en onder c, wordt of worden bij ministeriële regeling het profiel of de profielen, bedoeld in artikel 12 van de Wet op het voortgezet onderwijs, aangewezen waarop het diploma hoger algemeen voortgezet onderwijs, bedoeld in artikel 8 van de Wet op het voortgezet onderwijs, betrekking moet hebben om te kunnen worden ingeschreven voor een bepaalde opleiding of een groep van opleidingen.

Ingevolge het tweede lid kunnen in de in deze bepaling vermelde gevallen bij ministeriële regeling tevens worden aangewezen vakken en andere programmaonderdelen die deel moeten hebben uitgemaakt van het examen ter verkrijging van een in het eerste lid bedoeld diploma om te kunnen worden ingeschreven voor een bepaalde opleiding of groep van opleidingen.

Ingevolge het vierde kan het instellingsbestuur bepalen dat degene die over een diploma, vermeld in het eerste of derde lid, beschikt, maar niet voldoet aan de in het eerste, tweede of derde lid gestelde eisen, toch worden ingeschreven, mits uit een onderzoek blijkt dat wordt voldaan aan inhoudelijk daarmee vergelijkbare eisen. Aan deze eisen moet voor de aanvang van de opleiding zijn voldaan, met dien verstande dat bij ministeriële regeling opleidingen kunnen worden aangewezen, voor welke, in door het instellingsbestuur te bepalen gevallen en onder door het instellingsbestuur vast te stellen omstandigheden, aan de eisen uiterlijk bij afronding van de propedeutische fase kan worden voldaan of, indien die fase niet is ingesteld, de eerste periode in die opleiding met een studielast van 60 studiepunten. De eisen worden opgenomen in de onderwijs- en examenregeling.

2.3. Appellante heeft in 2011 de havo-opleiding afgerond met het profiel Cultuur en Maatschappij. Gedurende deze opleiding heeft zij vanwege haar turnsportactiviteiten in het kader van de Landelijke Organisatie Onderwijs en Topsport (hierna: LOOT) een aangepast programma gevolgd, in die zin dat zij ontheffing heeft gehad voor het vak Economie. Dit vak staat wel op haar diploma vermeld, maar zij heeft hierin geen onderwijs hoeven volgen, noch het daaraan verbonden examen hoeven afleggen.

In augustus 2012 heeft appellante zich aangemeld voor de HTRO. Aan de beslissing van 31 oktober 2012 heeft de HTC ten grondslag gelegd dat voor aspirant-studenten die over een havo-diploma met het profiel Cultuur en Maatschappij beschikken als nadere vooropleidingseis geldt dat zij het vak Economie of het vak Management & Organisatie hebben gevolgd. Vanwege de ontheffing voor het vak Economie voldoet appellante niet aan deze eis. Zij is eerst toelaatbaar, als zij deze geconstateerde deficiëntie heeft weggewerkt, aldus de HTC.

2.4. Het CBE heeft overwogen dat het niet tot de bevoegdheid van het instellingsbestuur behoort toelating te verlenen op andere gronden dan die in de WHW en de daarop gebaseerde regelgeving

zijn geregeld. Niet in geschil is dat appellante geen examen in het vak Economie heeft gedaan. Vanwege de vooropleiding van appellante in samenhang met haar keuze voor de in het economisch domein liggende opleiding HTRO, is het afgelegd hebben van het examen in het vak Economie met het oog op toelaatbaarheid vereist. Nu appellante dit vak niet of in onvoldoende mate heeft gevolgd en daarin geen examen heeft gedaan, is zij deficiënt. Gelet hierop, is de HTC op goede gronden tot haar beslissing gekomen, aldus het CBE.

2.5. Het College begrijpt het door appellante bij hem ingediende beroepschrift aldus, dat zij daarmee opkomt tegen de beslissing van het CBE die strekt tot handhaving van de beslissing van de HTC. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat zij wel aan de voor inschrijving aan de HTRO gestelde eisen voldoet, nu het vak Economie op haar diploma staat vermeld en op grond van haar LOOT-status als een volwaardig afgelegd vak moet worden aangemerkt.

2.5.1. Met een LOOT-status worden getalenteerde jonge sporters in staat gesteld om door middel van ontheffingen voor bepaalde vakken voortgezet onderwijs te volgen en een volwaardig einddiploma te verwerven, waarmee zij toegang hebben tot vervolgonderwijs. Niet in geschil is dat appellante met haar behaalde havo-diploma voldoet aan de vooropleidingseis, neergelegd in artikel 7.24, tweede lid, aanhef en onder c, van de WHW. Partijen zijn verdeeld over de vraag of appellante voldoet aan de voor toelating tot de HTRO gestelde nadere vooropleidingseis. Nadere vooropleidingseisen zijn erop gericht om de vereiste specifieke kennis, inzicht en vaardigheden te garanderen die nodig zijn voor een bepaalde opleiding. Vast staat dat appellante vanwege de ontheffing voor het vak Economie onderwijs in dit vak heeft gevolgd, noch het daaraan verbonden examen heeft afgelegd. Zij beschikt derhalve niet aantoonbaar over de vereiste kennis van dit vak. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte de HTC is gevolgd in haar oordeel dat appellante derhalve niet voldoet aan de voor haar voor toelating tot de HTRO geldende nadere vooropleidingseis.
Het betoog faalt.

2.6. Appellante betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat de beslissing van de HTC om haar niet toe te laten in strijd is met het vertrouwensbeginsel. Bij aanmelding voor de opleiding in augustus 2012 mocht zij erop vertrouwen dat zij op basis van haar havo-diploma toelaatbaar was tot de HTRO. Zij is in eerste instantie ook toegelaten. Dat haar alsnog, nadat zij reeds gedurende een kwartaal onderwijs had gevolgd, de toelating is ontzegd, is in strijd met het bij haar daardoor opgewekte vertrouwen, aldus appellante.

2.6.1. Naar het CBE onweersproken heeft gesteld, is aan appellante met het oog op de beoordeling van haar toelaatbaarheid op 28 augustus 2012 verzocht nadere informatie over te leggen. Aan dat verzoek heeft zij op 6 september 2012 voldaan. Vervolgens is haar op 12 september 2012 bericht dat zij vanwege een deficiëntie niet tot de HTRO zou worden toegelaten. Aan de omstandigheid dat de hogeschool het haar heeft toegestaan om vanaf het begin van het studiejaar aan de opleiding deel te nemen in afwachting van de uitkomst van de beoordeling van haar toelaatbaarheid, heeft appellante onder deze omstandigheden niet het gerechtvaardigde vertrouwen kunnen ontlenen dat zij reeds tot de opleiding was toegelaten dan wel zou worden toegelaten. Aan de omstandigheid dat de hogeschool na voormelde mededeling van 12 september 2012 aanleiding heeft gezien om nog nader onderzoek naar haar toelaatbaarheid te verrichten, heeft appellante evenmin het gerechtvaardigde vertrouwen kunnen ontlenen dat haar alsnog, in strijd met de regelgeving, toelating tot de HTRO moet worden verleend.
Ook dit betoog faalt.

2.7. Voor zover appellante heeft betoogd dat het CBE heeft miskend dat haar ten onrechte geen onderzoek, als bedoeld in artikel 7.25, vierde lid, van de WHW, is aangeboden, wordt overwogen dat ook dit betoog faalt. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat het CBE onweersproken heeft verklaard dat appellante na haar aanmelding in augustus 2012 geen deficiëntietoets is aangeboden, omdat deze reeds in juli was afgenomen, maar zij wel op de mogelijkheid is gewezen om in december 2012 een deficiëntietoets af te leggen, waarna zij bij goed gevolg per 1 februari 2013 tot de opleiding zou kunnen worden toegelaten.

2.8. Tot slot kan ook het betoog van appellante dat de weigering in strijd is met het gelijkheidsbeginsel, omdat andere studenten met een havo-diploma met hetzelfde profiel die evenmin het vak Economie hebben afgelegd, wel zijn toegelaten tot de HTRO, niet slagen. Daargelaten dat appellante het gestelde op geen enkele wijze heeft gestaafd, dient het wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing te worden gelaten, nu niet valt in te zien dat appellante dit betoog niet eerder dan ter zitting bij het College heeft kunnen aanvoeren.

2.9. Het beroep is ongegrond.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/080.5
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Olivier, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 29 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Beoordeling, bevoegdheid College, bevoegdheid CBE, bevoegdheid examencommissie, doorzending, [uitgifte] getuigschrift, schadevergoeding, voorleggen rechtsvraag aan College
Artikelen	: WHW artikel 7.59a, 7.61 lid 1 en 5; Awb artikel 6:15, 7:1a, 7:25
Uitspraak	: Onbevoegd, ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.1. Tegen de beslissing van de examencommissie van 18 april 2013 staat ingevolge artikel 7.61 van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: WHW) administratief beroep open bij verweerder. Artikel 7:1a van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is niet van toepassing op administratief beroep. Het College is derhalve niet bevoegd van het beroep tegen voormeld beslissing kennis te nemen. Het beroepschrift zal met toepassing van artikel 6:15 van de Awb worden doorgezonden aan verweerder. (…) 2.3. Appellant betoogt dat verweerder de verticale verhouding tussen hem en de examencommissie heeft miskend door de examencommissie niet uitdrukkelijk de opdracht te geven aan hem een getuigschrift af te geven. Ingevolge artikel 7.61, vijfde lid, van de WHW is verweerder in afwijking van artikel 7:25 van de Awb niet bevoegd in de plaats van een geheel of gedeeltelijk vernietigde beslissing een nieuwe beslissing te nemen. Verweerder heeft derhalve terecht geen aanleiding gezien een nieuw beslissing te nemen over de afgifte van een getuigschrift aan appellant. Het is ingevolge voornoemd artikellid aan de examencommissie om met inachtneming van de uitspraak van verweerder van 11 maart 2013 opnieuw te voorzien in de zaak. Het College wijst er in dat verband nog op dat in die beslissing het volgende is vermeld: *"Het bestreden besluit moet reeds daarom worden vernietigd. Verweerder zal op grond van het vorenstaande en het bepaalde in artikel 7.10, tweede lid, jo. artikel 7.11, tweede lid, van de WHW aan student een getuigschrift moeten afgeven, nu niet in geschil is dat aan de overige vereisten voor het afgeven van dat getuigschrift, zoals het betalen van collegegeld, is voldaan door student.*" De examencommissie is gehouden met inachtneming van deze passage een nieuwe beslissing te nemen. 2.4. Appellant heeft voorts de overwegingen van verweerder over de toekenning van schadevergoeding bestreden. Daargelaten of verweerder, zoals appellant stelt, er ten onrechte vanuit is gegaan dat appellant een verzoek om schadevergoeding had ingediend, vast staat dat verweerder in zijn beslissing geen beslissing heeft genomen over toekenning van schadevergoeding. Onder deze omstandigheden dienen voormelde overwegingen van verweerder over eventuele schadevergoeding te worden aangemerkt als ten overvloede gegeven. Hetgeen daartegen is aangevoerd, kan derhalve niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep. (…) 2.6. Ten overvloede wordt nog als volgt overwogen. Aan het uitdrukkelijke verzoek van verweerder en de examencommissie aan het College om zich uit te laten over of de vraag of afgifte van een getuigschrift aan appellant

om de door de examencommissie naar voren gebrachte redenen mocht worden geweigerd, kan niet worden voldaan. Uit hetgeen in het voorgaande is overwogen volgt dat daarvoor in het kader van de behandeling van het beroep van appellant geen ruimte bestaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 mei 2012 heeft de examencommissie van het Domein Communicatie, Media en Muziek, opleiding MEM, (hierna: de examencommissie) appellant verzocht om een kopie van de door hem gemaakte afstudeerscriptie voor de opleiding MEM teneinde deze te herbeoordelen en hem meegedeeld dat, indien hij aan dit verzoek geen gehoor geeft, de examencommissie niet in staat is de uitslag van het afstuderen vast te stellen en het getuigschrift te ondertekenen.

Bij beslissing van 2 november 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard en die beslissing vernietigd.

Bij beslissing van 16 januari 2013 heeft de examencommissie appellant opnieuw meegedeeld dat de door hem gemaakte eindscriptie voor de opleiding MEM dient te worden herbeoordeeld voordat een getuigschrift kan worden afgegeven.

Bij beslissing van 11 maart 2013 heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard en die beslissing vernietigd.

Bij beslissing van 18 april 2013 heeft de examencommissie appellant opnieuw meegedeeld dat geen getuigschrift kan worden afgegeven zolang het vereiste eindniveau niet is behaald.

Tegen de beslissingen van 11 maart 2013 en 18 april 2013 heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 6 juni 2013 een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 juli 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M. Westerik, advocaat te Den Haag, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Tegen de beslissing van de examencommissie van 18 april 2013 staat ingevolge artikel 7.61 van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: WHW) administratief beroep open bij verweerder. Artikel 7.1a van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is niet van toepassing op administratief beroep. Het College is derhalve niet bevoegd van het beroep tegen voormeld beslissing kennis te nemen. Het beroepschrift zal met toepassing van artikel 6:15 van de Awb worden doorgezonden aan verweerder.

2.2. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, van de WHW is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van beslissingen van examencommissies.

Ingevolge het vijfde lid van dit artikel vernietigt het college van beroep de beslissing geheel of gedeeltelijk, indien het het beroep gegrond acht. Het college is niet bevoegd in de plaats van de geheel of gedeeltelijk vernietigde beslissing een nieuwe beslissing te nemen, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van artikel 7.25 van de Awb. Het kan bepalen dat opnieuw of, indien de beslissing is geweigerd, alsnog in de zaak wordt beslist, dan wel dat het tentamen, het examen, het toelatingsonderzoek, het aanvullend onderzoek of enig onderdeel daarvan opnieuw wordt afgenomen onder door het college van beroep te stellen voorwaarden. Het orgaan waarvan de beslissing is vernietigd, voorziet voorzover nodig opnieuw in de zaak met inachtneming van de uitspraak van het college van beroep. Het college kan daarvoor in zijn uitspraak een termijn stellen.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder de verticale verhouding tussen hem en de examencommissie heeft miskend door de examencommissie niet uitdrukkelijk de opdracht te geven aan hem een getuigschrift af te geven.

Ingevolge artikel 7.61, vijfde lid, van de WHW is verweerder in afwijking van artikel 7:25 van de Awb niet bevoegd in de plaats van een geheel of gedeeltelijk vernietigde beslissing een nieuwe beslissing te nemen. Verweerder heeft derhalve terecht geen aanleiding gezien een nieuw beslissing te nemen over de afgifte van een getuigschrift aan appellant. Het is ingevolge voornoemd artikellid aan de examencommissie om met inachtneming van de uitspraak van verweerder van 11 maart 2013 opnieuw te voorzien in de zaak. Het College wijst er in dat verband nog op dat in die beslissing het volgende is vermeld:
"Het bestreden besluit moet reeds daarom worden vernietigd. Verweerder zal op grond van het vorenstaande en het bepaalde in artikel 7.10, tweede lid, jo. artikel 7.11, tweede lid, van de WHW aan student een getuigschrift moeten afgeven, nu niet in geschil is dat aan de overige vereisten voor het afgeven van dat getuigschrift, zoals het betalen van collegegeld, is voldaan door student." De examencommissie is gehouden met inachtneming van deze passage een nieuwe beslissing te nemen.

Het betoog faalt.

2.4. Appellant heeft voorts de overwegingen van verweerder over de toekenning van schadevergoeding bestreden. Daargelaten of verweerder, zoals appellant stelt, er ten onrechte vanuit is gegaan dat appellant een verzoek om schadevergoeding had ingediend, vast staat dat verweerder in zijn beslissing geen beslissing heeft genomen over toekenning van schadevergoeding. Onder deze omstandigheden dienen voormelde overwegingen van verweerder over eventuele schadevergoeding te worden aangemerkt als ten overvloede gegeven. Hetgeen daartegen is aangevoerd, kan derhalve niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep.

2.5. Het beroep gericht tegen de beslissing van 11 maart 2013 is derhalve ongegrond.

2.6. Ten overvloede wordt nog als volgt overwogen. Aan het uitdrukkelijke verzoek van verweerder en de examencommissie aan het College om zich uit te laten over of de vraag of afgifte van een getuigschrift aan appellant om de door de examencommissie naar voren gebrachte redenen mocht worden geweigerd, kan niet worden voldaan. Uit hetgeen in het voorgaande is overwogen volgt dat daarvoor in het kader van de behandeling van het beroep van appellant geen ruimte bestaat.

Voorts staat, zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 augustus 2011 in zaak nr. 2010/084, 2011/011 en 2011/044; www.cbho.nl), beroep bij het College uitsluitend open voor studenten en extraneï als bedoeld in artikel 7.59a van de WHW en derhalve niet voor organen van de onderwijsinstelling.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart zich onbevoegd van het beroep gericht tegen het beslissing van de examencommissie van 18 april 2013 kennis te nemen;
II. verklaart het beroep gericht tegen het beslissing van verweerder van 11 maart 2013 ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/081
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Olivier, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 16 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Open Universiteit
Trefwoorden	: Beroepsvereisten, civiel effect, [afgifte] getuigschrift, overstap BaMa-structuur, schadevergoeding, ten overvloede, voorlichting
Artikelen	: WHW artikel 7.6 lid 1, 7.11 lid 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Onbestreden is dat de gedeelde opleiding Nederlands Recht die appellant in het jaar 2007 heeft afgerond, niet voldeed aan de wettelijke eisen voor civiel effect, dat recht geeft op toegang tot functies in de

advocatuur en de rechterlijke macht. Anders dan appellant betoogt, heeft verweerder terecht geconcludeerd dat de examencommissie reeds hierom geen verklaring civiel effect kon afgeven.
Het betoog faalt.
2.7. Het beroep is ongegrond. Het verzoek om schadevergoeding dient te worden afgewezen. Dit laat overigens onverlet dat appellant bij zijn overstap naar de gedeelde opleiding, of op enig moment daarna, door de Open Universiteit mogelijk onvoldoende is geïnformeerd over het feit dat bij afronding van zijn opleiding niet zou worden voldaan aan de eisen voor civiel effect. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat het College van Bestuur ter zake een verzoek om schadevergoeding van appellant heeft ontvangen en dat hierover een beslissing zal worden genomen

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 december 2012 heeft de commissie voor de examens van de universiteit (hierna: de examencommissie) een verzoek van appellant om afgifte van een verklaring civiel effect afgewezen.

Bij beslissing van 13 maart 2013 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, binnengekomen bij het College op 15 mei 2013, beroep ingesteld.

Bij beslissing van 4 juli 2013 heeft de examencommissie aan appellant een verklaring civiel effect afgegeven.

Bij e-mailbericht van 8 juli 2013 heeft appellant verzocht om schadevergoeding wegens studievertraging.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 juli 2013, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.A. Engels, werkzaam bij de Open Universiteit, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.11, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, wordt ten bewijze dat het examen met goed gevolg is afgelegd, door de examencommissie een getuigschrift uitgereikt, nadat het instellingsbestuur heeft verklaard dat aan de procedurele eisen voor afgifte is voldaan. Op het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde examen worden relevante gegevens vermeld, waaronder in voorkomende gevallen welke bevoegdheid daaraan is verbonden, rekening houdend met artikel 7.6, eerste lid.

2.2. Appellant is in het studiejaar 2000-2001 gestart met de ongedeelde opleiding Nederlands Recht aan de Open Universiteit. In 2005 is appellant een individuele overgangsregeling naar de bachelor/master-structuur aangeboden en heeft hij zijn opleiding binnen die structuur vervolgd. Op 18 oktober 2007 is hem een getuigschrift uitgereikt ten bewijze dat hij de masteropleiding Nederlands Recht met goed gevolg heeft afgerond.

2.3. Aan de beslissing van 13 maart 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant mogelijk onvoldoende is geïnformeerd over het feit dat met de keuze voor de gedeelde opleiding niet zou worden voldaan aan de eisen voor civiel effect, maar dat dit er niet aan afdoet dat de door appellant afgeronde opleiding niet voldeed aan die eisen en de examencommissie dan ook geen verklaring van civiel effect kon afgeven.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte voorbij is gegaan aan zijn betoog dat recht voor wet kan gaan. De examencommissie had volgens appellant in dit geval het recht moeten laten prevaleren en hem op basis van de door hem in het jaar 2007 en eerder behaalde vakken een verklaring civiel effect dienen af te geven. Niet valt in te zien waarom een student die de ongedeelde opleiding gevolgd heeft wel een dergelijke verklaring krijgt en een student die de gedeelde opleiding heeft gevolgd niet, aldus appellant.

2.5. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat de examencommissie met de afgifte van de verklaring civiel effect op 4 juli 2013 niet is teruggekomen van het in de beslissing van 4 december 2012 ingenomen standpunt, maar dat appellant inmiddels de voor het verkrijgen van de verklaring van civiel effect vereiste vakken heeft behaald.

2.6. Onbestreden is dat de gedeelde opleiding Nederlands Recht die appellant in het jaar 2007 heeft afgerond, niet voldeed aan de wettelijke eisen voor civiel effect, dat recht geeft op toegang tot functies in de advocatuur en de rechterlijke macht. Anders dan appellant betoogt, heeft verweerder terecht geconcludeerd dat de examencommissie reeds hierom geen verklaring civiel effect kon afgeven.
Het betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond. Het verzoek om schadevergoeding dient te worden afgewezen. Dit laat overigens onverlet dat appellant bij zijn overstap naar de gedeelde opleiding, of op enig moment daarna, door de Open Universiteit mogelijk onvoldoende is geïnformeerd over het feit dat bij afronding van zijn opleiding niet zou worden voldaan aan de eisen voor civiel effect. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat het College van Bestuur ter zake een verzoek om schadevergoeding van appellant heeft ontvangen en dat hierover een beslissing zal worden genomen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep ongegrond;
II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Zaaknummer	: 2013/082
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 14 november 2013
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Angststoornis, [contraire] beslissing, bijzondere omstandigheden, [restitutie]collegegeld, eigen medisch oordeel verweerder, ten overvloede, verklaring huisarts
Artikelen	: Studentenstatuut HvA artikel 3.13 lid 1 en 4 aanhef en onderdeel c
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Vast staat dat appellante het instellingscollegegeld verschuldigd is voor het studiejaar 2012-2013. Ingevolge het vierde lid, aanhef en onder c, van het Studentenstatuut heeft zij aanspraak op terugbetaling van een deel daarvan, indien uit een verklaring van een arts volgt dat zij medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen. Het College constateert dat de huisarts van appellante een zodanige verklaring heeft afgelegd. Vervolgens heeft appellante nader inzicht in haar medische situatie verschaft door overlegging van een verklaring van haar behandelend psycholoog. Voor zover verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat aan deze verklaringen geen betekenis kan worden gehecht, nu deze geen, althans onvoldoende inzicht geven in het ziektebeeld van appellante en uit de verklaringen niet blijkt of appellante medisch is onderzocht en/of onder medische behandeling is, wordt overwogen dat deze nadere eisen van verweerder geen grondslag vinden in voormelde bepaling. Bij gebreke aan medische deskundigheid was het niet aan verweerder om een eigen oordeel

over de medische situatie van appellante te geven. Voor zover hij daarover nadere informatie wenste, had hij appellante in de gelegenheid moeten stellen om haar medische situatie desgewenst nader te onderbouwen, zo nodig met een verklaring van een onafhankelijke arts. Nu verweerder dat niet heeft gedaan, kan de bestreden beslissing niet in stand blijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 oktober 2012 heeft de Centrale Studenten Administratie aan appellante te kennen gegeven dat zij op eigen verzoek per 31 oktober 2012 is uitgeschreven voor de opleiding bouwtechnische bedrijfskunde. Voorts is daarbij vermeld dat zij geen recht heeft op restitutie van het door haar betaalde instellingscollegegeld.

Bij beslissing van 4 april 2013 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 15 mei 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. A.J.P. Liefting, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut van de Hogeschool van Amsterdam 2012-2013 heeft de student aanspraak op terugbetaling van een twaalfde gedeelte van het door hem verschuldigde wettelijk collegegeld voor elke maand dat het studiejaar na beëindiging van zijn inschrijving duurt.

Ingevolge het vierde lid, aanhef en onder c, is het bepaalde in het eerste lid overeenkomstig van toepassing op de student die een instellingscollegegeld betaalt als bedoeld in artikel 7.46 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en die – blijkens een verklaring van een arts – medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen, dan wel geconfronteerd wordt met persoonlijke – niet financiële – omstandigheden die naar het oordeel van het college van bestuur van dien aard zijn dat in redelijkheid niet van de student kan worden verwacht dat deze de opleiding voortzet.

2.2. In bezwaar heeft appellante aangevoerd dat verweerder ten onrechte geen reden heeft gezien om een deel van het door haar betaalde instellingscollegegeld te restitueren, nu uit een door haar overgelegde verklaring van haar huisarts volgt dat zij om medische redenen haar studie voor onbepaalde tijd niet kan vervolgen.

In een aan de geschillenadviescommissie toegezonden reactie op het bezwaar heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat aan de verklaring van de huisarts geen betekenis kan worden gehecht, nu deze geen inzicht geeft in het ziektebeeld van appellante en uit de verklaring niet blijkt of appellante medisch is onderzocht en/of onder medische behandeling is.

Appellante heeft haar betoog in bezwaar nader gestaafd met een verklaring van een psycholoog waaruit volgt dat zij reeds anderhalf jaar aan een angststoornis lijdt waarvoor zij wordt behandeld.

In haar advies heeft de geschillenadviescommissie overwogen dat zij van oordeel is dat, nu uit de nagezonden verklaring van de psycholoog volgt dat appellante reeds anderhalf jaar een angststoornis heeft waarvoor zij wordt behandeld, appellante haar studie niet heeft kunnen vervolgen ten gevolge van deze door haar aangedragen medische omstandigheid. De geschillenadviescommissie adviseert verweerder derhalve om het bezwaar van appellante gegrond te verklaren.

In zijn beslissing van 4 april 2013 heeft verweerder het advies niet overgenomen, omdat volgens hem uit de verklaring van psycholoog in onvoldoende mate blijkt dat appellante om medische redenen haar opleiding niet kan vervolgen. Daartoe acht hij van belang dat appellante reeds anderhalf jaar aan de angststoornis lijdt, doch niettemin er voor heeft gekozen om zich in september 2012 voor de opleiding in te schrijven en zich pas na haar uitschrijving onder behandeling heeft gesteld van de psycholoog. Verweerder acht voorts van belang dat uit de verklaring volgt dat voor de behandeling slechts twee gesprekken zijn ingepland en dat de prognose van het ziektebeeld gunstig is. Appellante heeft weliswaar medische klachten, maar deze zijn naar het oordeel van de behandelend specialist niet ernstig, aldus verweerder.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte de weigering om een deel van het door haar betaalde instellingscollegegeld te restitueren heeft gehandhaafd. Zij stelt dat haar medische klachten in september 2012 van dien aard waren dat zij zich toen in staat achtte om de opleiding te kunnen volgen. Haar klachten zijn in oktober 2012 echter in hoog tempo verergerd, waardoor zij zich alsnog genoodzaakt zag om de opleiding te staken. Volgens appellante vindt het standpunt van verweerder dat haar medische klachten niet ernstig zijn, geen steun in de verklaring van de psycholoog. Niet valt in te zien waarom zij met deze verklaring en die van haar huisarts niet heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 3.13, vierde lid, aanhef en onder c, van het Studentenstatuut, aldus appellante.

2.4. Vast staat dat appellante het instellingscollegegeld verschuldigd is voor het studiejaar 2012-2013. Ingevolge het vierde lid, aanhef en onder c, van het Studentenstatuut heeft zij aanspraak op terugbetaling van een deel daarvan, indien uit een verklaring van een arts volgt dat zij medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen. Het College constateert dat de huisarts van appellante een zodanige verklaring heeft afgelegd. Vervolgens heeft appellante nader inzicht in haar medische situatie verschaft door overlegging van een verklaring van haar behandelend psycholoog. Voor zover verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat aan deze verklaringen geen betekenis kan worden gehecht, nu deze geen, althans onvoldoende inzicht geven in het ziektebeeld van appellante en uit de verklaringen niet blijkt of appellante medisch is onderzocht en/of onder medische behandeling is, wordt overwogen dat deze nadere eisen van verweerder geen grondslag vinden in voormelde bepaling. Bij gebreke aan medische deskundigheid was het niet aan verweerder om een eigen oordeel over de medische situatie van appellante te geven. Voor zover hij daarover nadere informatie wenste, had hij appellante in de gelegenheid moeten stellen om haar medische situatie desgewenst nader te onderbouwen, zo nodig met een verklaring van een onafhankelijke arts. Nu verweerder dat niet heeft gedaan, kan de bestreden beslissing niet in stand blijven.

Het betoog slaagt.

2.5. Het beroep is gegrond. De beslissing van 4 april 2013 dient te worden vernietigd. Verweerder dient met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen opnieuw op het bezwaar te beslissen, waarbij zij opgemerkt dat indien verweerder voornemens is om het bezwaar opnieuw ongegrond te verklaren, hij advies van de geschillenadviescommissie zal moeten inwinnen.

2.6. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van 4 april 2013;
III. veroordeelt het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 472,00 (zegge: vierhonderdtweeënzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
IV. gelast dat het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam aan [naam] het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/083
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 7 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bekendmaking, beslissing, deelopdracht, finale geschillenbeslechting, zelf voorzien
Artikelen	: WHW artikel 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel f; Awb artikel 8:72 lid 4
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Niet in geschil is dat het door appellant geschreven essay slechts een deelopdracht is van het vak Internationaal belastingrecht. Nu met de waardering van het essay het eindcijfer voor dit vak nog niet is bepaald, is de bekendmaking van die waardering geen beslissing van een examinator of examencommissie, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW. Verweerder heeft het bij hem daartegen ingestelde beroep terecht niet-ontvankelijk verklaard. Nu evenmin een andere beslissing van de examencommissie voorlag, waartegen beroep kon worden ingesteld, heeft verweerder het ten onrechte deels ongegrond verklaard.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Op 31 mei 2011 heeft de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de universiteit (hierna: de examencommissie) bekendgemaakt dat een door appellant geschreven essay voor het vak Internationaal belastingrecht is gewaardeerd met het cijfer 5.

Bij beslissing van 9 april 2013 heeft verweerder het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep deels niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Appellant heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 oktober 2013, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. N. van den Brink en
E.A. Duyster-Went, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

2.2. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van de beslissingen van examencommissies en examinatoren.

2.3. Niet in geschil is dat het door appellant geschreven essay slechts een deelopdracht is van het vak Internationaal belastingrecht. Nu met de waardering van het essay het eindcijfer voor dit vak nog niet is bepaald, is de bekendmaking van die waardering geen beslissing van een examinator of examencommissie, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW. Verweerder heeft het bij hem daartegen ingestelde beroep terecht niet-ontvankelijk verklaard. Nu evenmin een andere beslissing van de examencommissie voorlag, waartegen beroep kon worden ingesteld, heeft verweerder het ten onrechte deels ongegrond verklaard.

2.4. Het beroep is gegrond. De beslissing van 9 april 2013 dient te worden vernietigd, voor zover het beroep hierbij ongegrond is verklaard. Het College zal met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht het bij verweerder ingestelde beroep niet-ontvankelijk

verklaren en bepalen dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van de vernietigde beslissing.

2.5. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van 9 april 2013, voor zover het beroep daarbij ongegrond is verklaard;
III. verklaart het door appellant bij verweerder ingestelde beroep niet-ontvankelijk;
IV. bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van de vernietigde beslissing;
V. gelast dat verweerder het door appellant voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/084
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 7 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Loket beroep, bezwaar en klacht; ontvangstbevestiging, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 3:41, 6:7, 6:8, 6:9
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Het CBE heeft onweersproken gesteld dat, indien een formulier via het Loket beroep, bezwaar en klacht wordt ingediend, de student daarvan automatisch een ontvangstbevestiging ontvangt. Appellant heeft geen zodanige bevestiging overgelegd. Nu hij evenmin anderszins aannemelijk heeft gemaakt dat hij op 7 augustus 2012 via het Loket beroep, bezwaar en klacht beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van 10 juli 2012, heeft het CBE het door hem bij de brief van 29 november 2012 ingestelde beroep terecht kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. Het lag op de weg van appellant om bij de Hogeschool desgewenst te informeren of het formulier dat hij, naar gesteld, op 7 augustus 2012 via het Loket beroep, bezwaar en klacht had ingediend, was ontvangen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam, (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 10 juli 2012 heeft de examencommissie van de opleiding Bouwkunde appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 1 maart 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Bij beslissing van 4 april 2013 heeft het CBE het bij hem ingestelde beroep, naar aanleiding van door appellant daartegen gedaan verzet, opnieuw kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 16 mei 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 augustus 2013, waar appellant, vertegenwoordigd door [naam 2], en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 3:41, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht geschiedt de bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.
Ingevolge artikel 6:7 bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken.
Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.
Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend, indien het voor het einde van de termijn is ontvangen.

2.2 De beslissing van 10 juli 2012 is op 20 juli 2012 bekendgemaakt door toezending daarvan aan appellant. Derhalve ving de beroepstermijn van zes weken op 21 juli 2012 aan. Op 22 januari 2013 heeft het CBE een aan de examencommissie gerichte brief van appellant van 29 november 2012 ontvangen, waarin deze bezwaar maakt tegen het negatief bindend studieadvies. Het CBE heeft die brief als een aan haar gericht beroepschrift opgevat en het daarbij bij hem ingestelde beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat het niet eerder dan bij die brief en aldus niet binnen de daarvoor gestelde termijn was ingesteld.

2.3 Appellant betoogt dat het CBE aldus heeft miskend dat hij reeds op 7 augustus 2012 via het Loket beroep, bezwaar en klacht een formulier heeft ingevuld om beroep tegen de beslissing van 10 juli 2012 in te stellen en het aan de opleiding te wijten is dat dit niet is geregistreerd.

2.3.1 Het CBE heeft onweersproken gesteld dat, indien een formulier via het Loket beroep, bezwaar en klacht wordt ingediend, de student daarvan automatisch een ontvangstbevestiging ontvangt. Appellant heeft geen zodanige bevestiging overgelegd. Nu hij evenmin anderszins aannemelijk heeft gemaakt dat hij op 7 augustus 2012 via het Loket beroep, bezwaar en klacht beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van 10 juli 2012, heeft het CBE het door hem bij de brief van 29 november 2012 ingestelde beroep terecht kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. Het lag op de weg van appellant om bij de Hogeschool desgewenst te informeren of het formulier dat hij, naar gesteld, op 7 augustus 2012 via het Loket beroep, bezwaar en klacht had ingediend, was ontvangen.
Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/085
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Olivier, Borman
Datum uitspraak	: 5 november 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bevoegdheid examencommissie, bijzondere omstandigheden, samenstelling examencommissie, geldigheidsduur studieonderdelen, [actualiteit] geldigheidsduur, gelijkheidsbeginsel, hardheidsclausule, [afronding] opleiding, wetsgeschiedenis
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2 onderdeel k; OER bachelor ACTA

artikel 19 lid 1 en 3, 22 lid 1 aanhef en onderdeel a

Uitspraak : Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.3.1 In beroep bij het College heeft het CBE een brief overgelegd van de voorzitter van de examencommissie. Daarin is vermeld dat de heer [naam 2] functioneert als ondersteunend medewerker van de examencommissie en in die hoedanigheid, in opdracht van de voorzitter, optreedt namens die commissie. Hoewel de brief dateert van na de beslissing van 8 november 2012 heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat de heer [naam 2] ten tijde van die beslissing niet bevoegd was namens de examencommissie beslissingen bekend te maken. Ter zitting heeft het CBE nog gesteld dat de heer [naam 2] plaatsvervangend secretaris is en dat dit per abuis niet in de beslissing van 8 november 2012 is vermeld. Ook indien zou blijken dat de heer [naam 2] niet bevoegd zou zijn geweest de beslissing aan appellant mee te delen, is niet gebleken dat appellant daardoor in zijn belangen is geschaad en op grond daarvan het CBE de beslissing van 8 november 2012 had moeten vernietigen.
(…)
2.4.1 Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat, indien appellant had gevraagd wie de leden van de examencommissie zijn, dit aan hem zou zijn meegedeeld. Appellant heeft desgevraagd te kennen gegeven dat hij niet expliciet heeft gevraagd wie de leden waren, maar dat hij had verwacht dat dit openbaar zou worden gemaakt naar aanleiding van zijn beroepschrift. Nu appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat de namen van de leden van de examencommissie bewust geheim zijn gehouden, kan appellant niet worden gevolgd in zijn stelling dat die commissie daarom niet deskundig en onafhankelijk zou zijn. Voorts heeft het CBE toegelicht dat mevrouw [naam 3] secretaris is van de examencommissie en dat het gebruikelijk is dat aan een examencommissie een ambtelijk secretaris is verbonden. Het CBE stelt terecht dat dit geen afbreuk doet aan de deskundigheid en objectiviteit van de examencommissie, nu de taak van de secretaris niet meer is dan het communiceren van berichten en beslissingen van die commissie. Wat betreft de ter zitting naar voren gebrachte stelling dat op de uitnodiging voor de hoorzitting bij het CBE stond vermeld dat de heer [naam 4] voorzitter is en dit blijkens de thans overgelegde brief de heer [naam 5] is, is ter zitting toegelicht dat laatstgenoemde per 1 januari 2013 de heer [naam 4] heeft opgevolgd als voorzitter van de
(…)
2.5.1 Gelet op het bepaalde in artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de WHW, heeft de wetgever aan het instellingbestuur gelaten de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens te bepalen. Het College kan slechts beoordelen of de in de OER vastgelegde termijn in dit geval leidt tot een zodanige onredelijke uitkomst dat de OER in zoverre buiten toepassing moet blijven.
In de OER 2012-2013 is een geldigheidsduur voor tentamens opgenomen van vier jaar. Het CBE heeft toegelicht dat die beperking noodzakelijk is om te waarborgen dat de opgedane kennis en kunde voldoende actueel is bij het afronden van de opleiding en dat het onderwijs op het gebied van de tandheelkunde vanwege technische ontwikkelingen geregeld aan veranderingen onderhevig is. Gelet op het voorgaande dient de beperking een redelijk doel. Derhalve bestaat er in zoverre geen aanleiding artikel 19, eerste lid, van de OER buiten toepassing te laten. Aanleiding daarvoor kan evenmin worden gevonden in de stelling van appellant dat voormeld artikel in strijd is met het gelijkheidsbeginsel, omdat artikel 22, eerste lid, aanhef en onder a, van de OER de mogelijkheid biedt vrijstelling te verlenen voor tentamens of practica die niet langer dan vijf jaar geleden zijn gemaakt. De in artikel 19, eerste lid, van de OER opgenomen zinsnede "volgend op het studiejaar waarin het desbetreffende onderdeel met goed gevolg is afgelegd" leidt er namelijk toe dat ook de totale geldigheidstermijn vijf jaar kan bedragen.
(…)
2.6.1 Daargelaten dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn studievertraging zo lang zou moeten zijn door de door hem gestelde omstandigheden, nu hij al in 2004 is gestart met de opleiding en sinds die tijd tot aan 2008 niet meer dan

27 studiepunten heeft behaald, heeft de examencommissie reeds bij beslissing van 10 februari 2012 de geldigheidsduur van zijn bachelorvakken verlengd tot 31 augustus 2012. Daarbij is de uitdrukkelijke voorwaarde gesteld dat appellant voor die tijd alle eerstejaars vakken zou behalen. Appellant is niet in beroep gegaan tegen deze beslissing. Bij die beslissing is rekening gehouden met dezelfde omstandigheden die appellant thans naar voren heeft gebracht. Het CBE heeft, in aanmerking genomen dat appellant niet voor 1 september 2012 alle eerstejaars vakken heeft behaald, in een herhaling van de door hem gestelde omstandigheden geen aanleiding hoeven zien de weigering van de examencommissie om de geldigheid van de bachelorvakken nogmaals te verlengen onredelijk te achten. Wat betreft het door appellant gedane beroep op de hardheidsclausule geldt dat het CBE voorts terecht geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat de weigering de geldigheidsduur van de bachelorvakken nogmaals te verlengen leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 8 november 2012 heeft de examencommissie van het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam (ACTA) aan appellant meegedeeld dat de geldigheidsduur van de door hem behaalde bacheloronderdelen, inclusief het tandheelkundig practicum, van voor 1 september 2008 zijn vervallen. Voorts is hem meegedeeld dat per 1 september 2013 het onderdeel Lijn MKV zal vervallen.

Bij beslissing van 9 april 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 17 mei 2013, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 12 juni 2013.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 september 2013 waar appellant, bijgestaan door mr. J. Dijkgraaf, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. J.M.C. Krol, dr. I.H.A. Aartman en drs. P.A. Rienderhoff, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellant is in 2004 gestart met de opleiding Tandheelkunde. Tot aan de beslissing van de examencommissie van 8 november 2012 had hij 103 studiepunten behaald. Bij beslissing van 10 februari 2012 heeft de examencommissie de geldigheidsduur van de voor 1 september 2008 behaalde bachelorvakken verlengd met een half jaar onder de voorwaarde dat hij het eerste jaar van de bachelor zou afronden voor 1 september 2012. Vast staat dat appellant niet aan die voorwaarde heeft voldaan. Vervolgens heeft de examencommissie de beslissing van 8 november 2012 genomen. Daarbij is overwogen dat appellant niet in staat wordt geacht de bachelor binnen een redelijke termijn af te ronden.

2.2 Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, onder k, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen.

Ingevolge artikel 19, eerste lid, van de onderwijs- en examenregeling van de bacheloropleiding Tandheelkunde 2012-2013 (hierna: de OER) bedraagt de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens/toetsen vier jaar volgend op het studiejaar waarin het desbetreffende onderdeel met goed gevolg is afgelegd. De geldigheidsduur van een vrijstelling bedraagt vier jaar volgend op het studiejaar waarin de desbetreffende vrijstelling door de examencommissie is verleend.

Ingevolge artikel 19, derde lid, van de OER heeft de examencommissie de bevoegdheid in individuele gevallen de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens voor een door haar vast te stellen termijn te verlengen.

Ingevolge artikel 22, eerste lid, aanhef en onder a, van de OER kan de examencommissie na advies van de desbetreffende examinator te hebben ingewonnen vrijstelling verlenen van een tentamen of practicum op grond van een eerder, maar niet langer dan 5 jaar gerekend vanaf de datum van de eerste inschrijving voor de opleiding, met goed gevolg afgelegd tentamen of practicum in het hoger onderwijs binnen Nederland of daarbuiten, dat wat inhoud, niveau/kwaliteit en studielast betreft overeenkomt met het onderdeel waarvoor vrijstelling wordt verzocht.

2.3 Appellant betoogt allereerst dat de beslissing van 8 november 2012 onbevoegd is genomen. Hiertoe voert hij aan dat die beslissing aan hem is bekendgemaakt door de heer [naam 2] en dat niet duidelijk is of hij daartoe gemandateerd is.

2.3.1 In beroep bij het College heeft het CBE een brief overgelegd van de voorzitter van de examencommissie. Daarin is vermeld dat de heer [naam 2] functioneert als ondersteunend medewerker van de examencommissie en in die hoedanigheid, in opdracht van de voorzitter, optreedt namens die commissie. Hoewel de brief dateert van na de beslissing van 8 november 2012 heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat de heer [naam 2] ten tijde van die beslissing niet bevoegd was namens de examencommissie beslissingen bekend te maken. Ter zitting heeft het CBE nog gesteld dat de heer [naam 2] plaatsvervangend secretaris is en dat dit per abuis niet in de beslissing van 8 november 2012 is vermeld. Ook indien zou blijken dat de heer [naam 2] niet bevoegd zou zijn geweest de beslissing aan appellant mee te delen, is niet gebleken dat appellant daardoor in zijn belangen is geschaad en op grond daarvan het CBE de beslissing van 8 november 2012 had moeten vernietigen.

Het betoog faalt.

2.4 Verder betwijfelt appellant de deskundigheid en objectiviteit van de examencommissie, omdat hij de namen van de leden daarvan niet heeft kunnen terug vinden op de website van de universiteit. Ook stelt hij dat een aantal
e-mailberichten in het dossier afkomstig zijn van mevrouw [naam 3] zodat kan worden veronderstelt dat zij lid is van de examencommissie. Zij is werkzaam bij de Afdeling Bestuur en Management. Dat strookt niet met het vereiste van onafhankelijkheid ten opzichte van het instellingsbestuur, aldus appellant.

2.4.1 Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat, indien appellant had gevraagd wie de leden van de examencommissie zijn, dit aan hem zou zijn meegedeeld. Appellant heeft desgevraagd te kennen gegeven dat hij niet expliciet heeft gevraagd wie de leden waren, maar dat hij had verwacht dat dit openbaar zou worden gemaakt naar aanleiding van zijn beroepschrift. Nu appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat de namen van de leden van de examencommissie bewust geheim zijn gehouden, kan appellant niet worden gevolgd in zijn stelling dat die commissie daarom niet deskundig en onafhankelijk zou zijn. Voorts heeft het CBE toegelicht dat mevrouw [naam 3] secretaris is van de examencommissie en dat het gebruikelijk is dat aan een examencommissie een ambtelijk secretaris is verbonden. Het CBE stelt terecht dat dit geen afbreuk doet aan de deskundigheid en objectiviteit van de examencommissie, nu de taak van de secretaris niet meer is dan het communiceren van berichten en beslissingen van die commissie. Wat betreft de ter zitting naar voren gebrachte stelling dat op de uitnodiging voor de hoorzitting bij het CBE stond vermeld dat de heer [naam 4] voorzitter is en dit blijkens de thans overgelegde brief de heer [naam 5] is, is ter zitting toegelicht dat laatstgenoemde per 1 januari 2013 de heer [naam 4] heeft opgevolgd als voorzitter van de examencommissie.

Het betoog faalt.

2.5 Appellant betoogt dat artikel 19, eerste lid, van de OER in strijd met artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de WHW is en daarom buiten toepassing moet blijven. Hiertoe voert hij aan dat uit de wetsgeschiedenis van de WHW blijkt dat de geldigheidsduur van tentamens slechts bij uitzondering kan worden beperkt. Daarmee strookt niet het uitgangspunt in artikel 19, eerste lid, van de OER dat ieder tentamen vier jaar geldig is. Gelet op het bepaalde in artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de WHW dient per tentamen afgewogen te worden hoe lang de

geldigheidsduur is, aldus appellant. Ook voert hij in dit verband aan dat artikel 19, eerste lid, van de OER in strijd is met het gelijkheidsbeginsel. Hiertoe stelt hij dat artikel 22 van de OER de mogelijkheid biedt vrijstelling te verlenen voor een niet langer dan vijf jaar daarvoor gemaakt tentamen of practicum, terwijl door het CBE wordt gesteld dat vier jaar het maximum is voor het behouden van kennis en kunde.

2.5.1 Gelet op het bepaalde in artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k,van de WHW, heeft de wetgever aan het instellingbestuur gelaten de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens te bepalen. Het College kan slechts beoordelen of de in de OER vastgelegde termijn in dit geval leidt tot een zodanige onredelijke uitkomst dat de OER in zoverre buiten toepassing moet blijven.
In de OER 2012-2013 is een geldigheidsduur voor tentamens opgenomen van vier jaar.
Het CBE heeft toegelicht dat die beperking noodzakelijk is om te waarborgen dat de opgedane kennis en kunde voldoende actueel is bij het afronden van de opleiding en dat het onderwijs op het gebied van de tandheelkunde vanwege technische ontwikkelingen geregeld aan veranderingen onderhevig is. Gelet op het voorgaande dient de beperking een redelijk doel. Derhalve bestaat er in zoverre geen aanleiding artikel 19, eerste lid, van de OER buiten toepassing te laten. Aanleiding daarvoor kan evenmin worden gevonden in de stelling van appellant dat voormeld artikel in strijd is met het gelijkheidsbeginsel, omdat artikel 22, eerste lid, aanhef en onder a, van de OER de mogelijkheid biedt vrijstelling te verlenen voor tentamens of practica die niet langer dan vijf jaar geleden zijn gemaakt. De in artikel 19, eerste lid, van de OER opgenomen zinsnede "volgend op het studiejaar waarin het desbetreffende onderdeel met goed gevolg is afgelegd" leidt er namelijk toe dat ook de totale geldigheidstermijn vijf jaar kan bedragen.
Het betoog faalt.

2.6 Voorts stelt appellant dat het CBE in de door hem naar voren gebrachte omstandigheden, dat in de zomer van 2011 ADHD bij hem is vastgesteld en hij op
5 november 2010 betrokken was bij een ongeval ten gevolge waarvan hij de afgelopen jaren ernstige pijnklachten heeft gehad en nog steeds heeft, aanleiding had moeten zien voor het oordeel dat de examencommissie in dit geval op grond van artikel 19, derde lid, van de OER de geldigheidsduur van de door hem behaalde bachelorvakken had moeten verlengen. Tenslotte stelt hij dat het CBE in de door hem gestelde omstandigheden aanleiding had moeten zien de hardheidsclausule toe te passen.

2.6.1 Daargelaten dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn studievertraging zo lang zou moeten zijn door de door hem gestelde omstandigheden, nu hij al in 2004 is gestart met de opleiding en sinds die tijd tot aan 2008 niet meer dan 27 studiepunten heeft behaald, heeft de examencommissie reeds bij beslissing van 10 februari 2012 de geldigheidsduur van zijn bachelorvakken verlengd tot 31 augustus 2012. Daarbij is de uitdrukkelijke voorwaarde gesteld dat appellant voor die tijd alle eerstejaars vakken zou behalen. Appellant is niet in beroep gegaan tegen deze beslissing. Bij die beslissing is rekening gehouden met dezelfde omstandigheden die appellant thans naar voren heeft gebracht. Het CBE heeft, in aanmerking genomen dat appellant niet voor 1 september 2012 alle eerstejaars vakken heeft behaald, in een herhaling van de door hem gestelde omstandigheden geen aanleiding hoeven zien de weigering van de examencommissie om de geldigheid van de bachelorvakken nogmaals te verlengen onredelijk te achten. Wat betreft het door appellant gedane beroep op de hardheidsclausule geldt dat het CBE voorts terecht geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat de weigering de geldigheidsduur van de bachelorvakken nogmaals te verlengen leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.
Het betoog faalt.

2.7 Het beroep is ongegrond.

2.8 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/087
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 7 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Beëindiging inschrijving, hardheidsclausule, Studielink, terugwerkende kracht
Artikelen	: WHW artikel 7.42 lid 1; Inschrijvingsbesluit UvA artikel 13 lid 2, 20
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Niet in geschil is dat appellant in juli 2012 via Studielink een verzoek om uitschrijving heeft gedaan. Lettend hierop, heeft verweerder appellant met toepassing van artikel 7.42 van de WHW en artikel 13 van het Inschrijvingsbesluit met ingang van 1 augustus 2012 uitgeschreven. Hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van artikel 20 van het Inschrijvingsbeslissing geen aanleiding bestaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 11 oktober 2012 heeft verweerder appellant per 1 september 2012 uitgeschreven.

Bij beslissing van 15 april 2013 heeft verweerder de beslissing van 11 oktober 2012 naar aanleiding van het door appellant daartegen bij hem gemaakte bezwaar herroepen en appellant per 1 augustus 2012 uitgeschreven.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Appellant heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 oktober 2013, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. N. van den Brink en
E.A. Duyster-Went, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) beëindigt het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand.

In artikel 13.2 van het Inschrijvingsbesluit van de universiteit is bepaald dat op een via Studielink ingediend verzoek van degene die als student is ingeschreven, de inschrijving op grond van het bepaalde in artikel 7.42, eerste lid, van de WHW voor het lopende studiejaar wordt beëindigd met ingang van de maand die volgt op het verzoek. Beëindiging met terugwerkende kracht is niet mogelijk.

In artikel 20 is bepaald dat het college van bestuur van de regeling kan afwijken, indien een bepaling tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard zou leiden.

2.1.1. Aan de beslissing van 15 april 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, het door appellant ingediende verzoek om uitschrijving op 31 juli 2012 is binnengekomen, zodat hij met ingang van 1 augustus 2012 diende te worden uitgeschreven. Dat appellant, naar gesteld, in het studiejaar 2011-2012 geen onderwijs heeft gevolgd en het laatste tentamen van zijn masteropleiding niet heeft kunnen afleggen, maakt niet dat hij met terugwerkende kracht tot 1 november 2011 had dienen te worden uitgeschreven. Voor toepassing van de hardheidsclausule bestaat geen aanleiding, aldus verweerder.

2.2. Appellant betoogt, samengevat en verkort weergegeven, dat verweerder hem ten onrechte niet met toepassing van artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit per 1 november 2011 heeft uitgeschreven.

2.3. Niet in geschil is dat appellant in juli 2012 via Studielink een verzoek om uitschrijving heeft gedaan. Lettend hierop, heeft verweerder appellant met toepassing van artikel 7.42 van de WHW en artikel 13 van het Inschrijvingsbesluit met ingang van 1 augustus 2012 uitgeschreven. Hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van artikel 20 van het Inschrijvingsbeslissing geen aanleiding bestaat.
Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/088.1
Rechter[s]	: mr. Borman
Datum	: 31 mei 2013
Partijen	: Verzoekster tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Beoordeling, decentrale selectie, terugwerkende kracht, nieuwe feiten, gelijkheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.57e; Awb artikel 8:81
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: Niet in geschil is dat verzoekster 17 punten bij de multiple choice toets heeft gescoord en dat de beoordeling van het door haar ingevulde CV-formulier niet tot toelating tot de vervolgprocedure heeft geleid. Verzoekster heeft met name gewezen op de omstandigheid dat zij na 16 maart 2013 belangrijke prijzen voor haar medische profielwerkstuk heeft gekregen en betoogd dat zij alsnog in de gelegenheid dient te worden gesteld deze te laten vermelden op het CV-formulier. Naar voorlopig oordeel kan dit betoog niet slagen. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat voor alle kandidaten die deelnemen aan de decentrale selectie geldt dat zij uitsluitend de op 16 maart 2013 bekende feiten en omstandigheden op het CV-formulier hebben kunnen vermelden. Hetgeen verzoekster heeft aangevoerd, maakt niet dat de selectiecommissie gehouden was voor haar een uitzondering te maken. Verder wordt betrokken dat de Voorzieningenrechter uit de toelichting van verweerder ter zitting begrijpt dat de waardering van profielwerkstukken niet of nauwelijks van invloed is op de beoordeling van het CV-formulier, zodat het zeer de vraag is of het meenemen van de prijzen in die beoordeling tot een ander resultaat zou hebben geleid.

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoekster,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

Openbare zitting gehouden op 31 mei 2011 om 10.00 uur.

Tegenwoordig: Mr. C.J. Borman — Voorzieningenrechter van het College
Mr. A.M. den Dulk — Wnd. secretaris

Verschenen:
Verzoekster, vertegenwoordigd door haar vader [naam 2], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders en dr. R.L. Hulsman, werkzaam bij de universiteit.

Bij beslissing van 24 april 2013 heeft de Commissie Decentrale Selectie van de universiteit (hierna: de selectiecommissie) verzoekster niet geselecteerd voor de vervolgprocedure van de decentrale selectie Geneeskunde. Verzoekster heeft tegen deze beslissing bezwaar gemaakt. Bij brief van 27 mei 2013 heeft verzoekster de Voorzieningenrechter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Beslissing:

De Voorzieningenrechter wijst het verzoek af.

Daartoe wordt als volgt overwogen.

Er bestaat thans geen grond om aan te nemen dat de beslissing van 24 april 2013 of de door verweerder te nemen beslissing op bezwaar zullen worden vernietigd, althans dat uiteindelijk zal blijken dat verzoekster ten onrechte niet tot de vervolgprocedure van de decentrale selectie is toegelaten.

Verweerder heeft toegelicht dat de eerste ronde van de decentrale selectie op 16 maart 2013 bestond uit een multiple choice toets en een ter plaatse in te vullen CV-formulier. Kandidaten die bij de multiple choice toets 19 of meer punten hadden behaald waren direct toegelaten tot de vervolgprocedure en kandidaten met 15 of minder punten waren direct afgewezen. Van kandidaten met 16, 17 of 18 punten werd op basis van het ingevulde CV-formulier en de multiple choice toets beoordeeld of zij alsnog tot de vervolgprocedure werden toegelaten, aldus verweerder.

Niet in geschil is dat verzoekster 17 punten bij de multiple choice toets heeft gescoord en dat de beoordeling van het door haar ingevulde CV-formulier niet tot toelating tot de vervolgprocedure heeft geleid. Verzoekster heeft met name gewezen op de omstandigheid dat zij na 16 maart 2013 belangrijke prijzen voor haar medische profielwerkstuk heeft gekregen en betoogd dat zij alsnog in de gelegenheid dient te worden gesteld deze te laten vermelden op het CV-formulier. Naar voorlopig oordeel kan dit betoog niet slagen. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat voor alle kandidaten die deelnemen aan de decentrale selectie geldt dat zij uitsluitend de op 16 maart 2013 bekende feiten en omstandigheden op het CV-formulier hebben kunnen vermelden. Hetgeen verzoekster heeft aangevoerd, maakt niet dat de selectiecommissie gehouden was voor haar een uitzondering te maken. Verder wordt betrokken dat de Voorzieningenrechter uit de toelichting van verweerder ter zitting begrijpt dat de waardering van profielwerkstukken niet of nauwelijks van invloed is op de beoordeling van het CV-formulier, zodat het zeer de vraag is of het meenemen van de prijzen in die beoordeling tot een ander resultaat zou hebben geleid.

De overige betogen van verzoekster hebben betrekking op de redactie van het CV-formulier en leiden evenmin tot het oordeel dat zij ten onrechte niet tot de vervolgprocedure is toegelaten dan wel dat de procedure onzorgvuldig is geweest.

Voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening bestaat derhalve geen grond.

Zaaknummer	: 2013/091
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Olivier, Borman
Datum uitspraak	: 9 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bestuursakkoord collegegeld tweede opleiding, [instellings-] collegegeld, CROHO, hardheidsclausule, overgangsregeling, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel, voorlichting
Artikelen	: Inschrijvingsbesluit UvA deel II artikel 5 en 12
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Uit de stukken blijkt dat de masteropleiding Publiekrecht met

de afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht ingevolge het Centraal Register Opleidingen Hoger Onderwijs de CROHO-code 60220 heeft. Voorts blijkt uit die stukken dat de masteropleiding Publiekrecht met de afstudeerrichting Strafrecht dezelfde CROHO-code heeft. Gelet daarop heeft het college van bestuur terecht gesteld dat appellant zich voor het collegejaar 2012-2013 opnieuw heeft ingeschreven voor dezelfde masteropleiding Publiekrecht en dat hij daarbij slechts voor een andere afstudeerrichting heeft gekozen. Derhalve heeft appellant zich niet ingeschreven voor een tweede masteropleiding en kan hij geen beroep doen op de in artikel 12, deel II, van het Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsregeling. Het college van bestuur heeft in dit verband toegelicht dat appellant voor de master Publiekrecht, met afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht, reeds een diploma heeft behaald en hij, indien hij de afstudeerrichting Strafrecht afrondt, daarvoor geen tweede diploma zal ontvangen. Appellant heeft in dit verband tevergeefs gesteld dat voor hem niet duidelijk kon zijn wat onder een tweede masteropleiding dient te worden verstaan. Op de website van de UvA was, naar appellant in zijn beroepschrift heeft gesteld, vermeld dat de rechtenfaculteit 11 masteropleidingen kent, dat de masteropleiding Publiekrecht daar één van is en daarbinnen vier trajecten bestaan, waaronder Staats- en bestuursrecht en Strafrecht. Daarmee kon voor appellant voldoende duidelijk zijn dat dit trajecten dan wel afstudeerrichtingen zijn binnen dezelfde masteropleiding Publiekrecht.
Het voorgaande in aanmerking genomen betoogt appellant tevergeefs, onder verwijzing naar de website van de rijksoverheid, dat hij reeds tijdens de masteropleiding Publiekrecht, met afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht is begonnen met vakken van de afstudeerrichting Strafrecht en daarom in aanmerking komt voor de overgangsregeling. De afspraak tussen de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de VSNU, waar appellant op doelt, ziet op de afspraak dat instellingen de regeling, dat studenten die ononderbroken een tweede studie volgen die is gestart tijdens de eerste studie, instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld zijn verschuldigd, ook voor het collegejaar 2013-2014, in hun nadere regels betreffende inschrijving kunnen opnemen. Deze afspraak is niet op de situatie van appellant van toepassing, nu hij niet voldoet aan het vereiste dat een tweede opleiding wordt gevolgd.
Voor wat betreft het door appellant gedane beroep op de hardheidsclausule, geldt dat de door hem naar voren gebrachte omstandigheden niet dermate bijzonder zijn dat geoordeeld moet worden dat toepassing van het Inschrijvingsbesluit leidt tot een zodanig bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard dat daarvan moet worden afgezien. De omstandigheid dat, naar appellant stelt, hij geen verhoogd instellingscollegegeld zou zijn verschuldigd, indien hij niet zou zijn afgestudeerd voor de masteropleiding Publiekrecht met afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht, maakt niet dat hij, nu hij wel aan alle examenvereisten voldeed en derhalve een graad heeft behaald, alsnog op basis van de hardheidsclausule in aanmerking zou moeten komen voor een instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld. Voorts heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat hij onjuist is voorgelicht over het door hem verschuldigde collegegeld. In de e-mail van het Service- en Informatiecentrum van 11 april 2012 is aan appellant meegedeeld dat hij voor een tweede masteropleiding in het collegejaar 2012-2013 onder voorwaarden aanspraak kan maken op artikel 12, deel II, van het Inschrijvingsbesluit. Dat appellant ten onrechte meent dat hij voldoet aan de voorwaarden neergelegd in dat artikel, betekent niet dat hij onjuist is voorgelicht. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellant in zijn vraag aan het Service- en Informatiecentrum niet te kennen heeft gegeven wat hij als tweede masteropleiding wilde volgen. Het door appellante gestelde gebrek aan financiële middelen biedt evenmin grond voor het oordeel dat het college van bestuur toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats],
appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 7 november 2012 heeft de directeur van het Administratief Centrum namens het college van bestuur aan appellant meegedeeld dat hij voor het collegejaar 2012-2013 € 12.000,00 is verschuldigd voor de master Publiekrecht.

Bij beslissing van 14 april 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 20 mei 2013, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft daarop een reactie gegeven.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 september 2013, waar het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. drs. J.M.C. Krol, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.
Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Het college van bestuur heeft ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW het Inschrijvingsbesluit UvA 2012-2013 (hierna: het Inschrijvingsbesluit) vastgesteld.
Ingevolge artikel 5, deel II, van het Inschrijvingsbesluit is een student bij inschrijving voor een masteropleiding van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid en indien niet wordt voldaan aan de voorwaarden bedoeld in artikel 7.45a, eerste, tweede of zesde lid, van de WHW, instellingscollegegeld ter hoogte van 12.000 euro verschuldigd.
Ingevolge artikel 12, deel II, van het Inschrijvingsbesluit is voor 2011-2012 en 2012-2013 een overgangsregeling van kracht voor studenten die zich in 2011-2012 of in 2012-2013, aansluitend op het voltooien van hun eerste bacheloropleiding aan de UvA inschrijven voor een tweede bacheloropleiding aan de UvA of zich aansluitend na het voltooien van een eerste masteropleiding aan de UvA inschrijven voor een tweede masteropleiding aan de UvA. Voor deze studenten is het instellingstarief gelijk aan het wettelijk tarief als voldaan is aan de volgende voorwaarden:
1. het eerste bachelor- respectievelijk masterdiploma is aan de UvA behaald, en
2. het eerste bachelor- respectievelijk masterdiploma aan de UvA is binnen de daarvoor geldende nominale studiejaar + 1 jaar behaald, en
3. de inschrijving voor de tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding aan de UvA vindt plaats direct aansluitend aan de inschrijving voor de eerste bachelor- respectievelijk masteropleiding aan de UvA, en
4. het instellingstarief ter hoogte van het wettelijk tarief geldt voor de nominale duur van de tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding aan de UvA en bij een onafgebroken inschrijving voor de tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding, en
5. de tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding wordt binnen de nominale studieduur afgesloten met een diploma.

2.2 Appellant heeft in augustus 2012 de masteropleiding Publiekrecht met de afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht afgerond. Voor het collegejaar 2012-2013 heeft appellant zich ingeschreven voor de masteropleiding Publiekrecht met de intentie de afstudeerrichting Strafrecht te voltooien. Het college van bestuur stelt dat de afstudeerrichtingen Staats- en bestuursrecht en Strafrecht onder dezelfde masteropleiding vallen, zodat appellant niet staat ingeschreven voor een tweede masteropleiding als bedoeld in artikel 12, deel II, van het Inschrijvingsbesluit en daarom geen beroep kan doen op de in dat artikel neergelegde overgangsregeling.

2.3 Appellant betoogt dat het college van bestuur ten onrechte stelt dat Staats- en bestuursrecht enerzijds en Strafrecht anderzijds behoren tot dezelfde masteropleiding en hij daarom geen geslaagd beroep op de overgangsregeling neergelegd in artikel 12, deel II, van het Inschrijvingsbesluit kan doen. In dit verband voert hij aan dat beide afstudeerrichtingen zijn gericht op een andere beroepspraktijk. Verder stelt hij dat noch in de WHW, noch in het Inschrijvingsbesluit, noch in een aan hem gerichte e-mail van het Service- en Informatiecentrum van 11 april 2012 het begrip tweede masteropleiding is gedefinieerd. Derhalve is niet kenbaar wat daaronder moet worden verstaan, aldus appellant. In dit verband stelt hij ook dat dit niet duidelijk is vermeld op de website van de UvA. Voorts betoogt appellant dat de overheid wel heeft beoogd om studenten als hem onder een overgangsregeling te laten vallen. Hiertoe wijst hij op een nieuwsbericht van 27 maart 2013 op de website van de rijksoverheid. Daarin staat dat, indien een student een tweede bachelor- of masteropleiding start tijdens de eerste opleiding, hij onder de overgangsregeling valt en in aanmerking komt voor het lager instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijke collegegeld. Appellant stelt dat deze regeling op hem van toepassing is, omdat hij reeds gedurende de masteropleiding Publiekrecht met afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht is begonnen met vakken van de afstudeerrichting Strafrecht. Tenslotte stelt hij, indien wordt geoordeeld dat hij geen beroep kan doen op de in artikel 12, deel II, van het Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsregeling, dat het college van bestuur ten onrechte geen aanleiding heeft gezien om toepassing te geven aan de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 12 van het Inschrijvingsbesluit. Hiertoe voert hij aan dat hij geen verhoogd instellingscollegegeld zou zijn verschuldigd indien hij geen diploma zou hebben aangevraagd voor de masteropleiding Publiekrecht met afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht. Ook stelt hij verkeerd te zijn voorgelicht door het Service- en Informatiecentrum bij de e-mail van 11 april 2012 en dat hij niet over de financiële middelen beschikt om het instellingscollegegeld te kunnen voldoen.

2.3.1 Uit de stukken blijkt dat de masteropleiding Publiekrecht met de afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht ingevolge het Centraal Register Opleidingen Hoger Onderwijs de CROHO-code 60220 heeft. Voorts blijkt uit die stukken dat de masteropleiding Publiekrecht met de afstudeerrichting Strafrecht dezelfde CROHO-code heeft. Gelet daarop heeft het college van bestuur terecht gesteld dat appellant zich voor het collegejaar 2012-2013 opnieuw heeft ingeschreven voor dezelfde masteropleiding Publiekrecht en dat hij daarbij slechts voor een andere afstudeerrichting heeft gekozen. Derhalve heeft appellant zich niet ingeschreven voor een tweede masteropleiding en kan hij geen beroep doen op de in artikel 12, deel II, van het Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsregeling. Het college van bestuur heeft in dit verband toegelicht dat appellant voor de master Publiekrecht, met afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht, reeds een diploma heeft behaald en hij, indien hij de afstudeerrichting Strafrecht afrondt, daarvoor geen tweede diploma zal ontvangen. Appellant heeft in dit verband tevergeefs gesteld dat voor hem niet duidelijk kon zijn wat onder een tweede masteropleiding dient te worden verstaan. Op de website van de UvA was, naar appellant in zijn beroepschrift heeft gesteld, vermeld dat de rechtenfaculteit 11 masteropleidingen kent, dat de masteropleiding Publiekrecht daar één van is en daarbinnen vier trajecten bestaan, waaronder Staats- en bestuursrecht en Strafrecht. Daarmee kon voor appellant voldoende duidelijk zijn dat dit trajecten dan wel afstudeerrichtingen zijn binnen dezelfde masteropleiding Publiekrecht.

Het voorgaande in aanmerking genomen betoogt appellant tevergeefs, onder verwijzing naar de website van de rijksoverheid, dat hij reeds tijdens de masteropleiding Publiekrecht, met afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht is begonnen met vakken van de afstudeerrichting Strafrecht en daarom in aanmerking komt voor de overgangsregeling. De afspraak tussen de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de VSNU, waar appellant op doelt, ziet op de afspraak dat instellingen de regeling, dat studenten die ononderbroken een tweede studie volgen die is gestart tijdens de eerste studie, instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld zijn verschuldigd, ook voor het collegejaar 2013-2014, in hun nadere regels betreffende inschrijving kunnen opnemen. Deze afspraak is niet op de situatie van appellant van toepassing, nu hij niet voldoet aan het vereiste dat een tweede opleiding wordt gevolgd.

Voor wat betreft het door appellant gedane beroep op de hardheidsclausule, geldt dat de door hem naar voren gebrachte omstandigheden niet dermate bijzonder zijn dat geoordeeld moet worden dat toepassing van het Inschrijvingsbesluit leidt tot een zodanig bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard dat daarvan moet worden afgezien. De omstandigheid dat, naar

appellant stelt, hij geen verhoogd instellingscollegegeld zou zijn verschuldigd, indien hij niet zou zijn afgestudeerd voor de masteropleiding Publiekrecht met afstudeerrichting Staats- en bestuursrecht, maakt niet dat hij, nu hij wel aan alle examenvereisten voldeed en derhalve een graad heeft behaald, alsnog op basis van de hardheidsclausule in aanmerking zou moeten komen voor een instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld. Voorts heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat hij onjuist is voorgelicht over het door hem verschuldigde collegegeld. In de e-mail van het Service- en Informatiecentrum van 11 april 2012 is aan appellant meegedeeld dat hij voor een tweede masteropleiding in het collegejaar 2012-2013 onder voorwaarden aanspraak kan maken op artikel 12, deel II, van het Inschrijvingsbesluit. Dat appellant ten onrechte meent dat hij voldoet aan de voorwaarden neergelegd in dat artikel, betekent niet dat hij onjuist is voorgelicht. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellant in zijn vraag aan het Service- en Informatiecentrum niet te kennen heeft gegeven wat hij als tweede masteropleiding wilde volgen. Het door appellante gestelde gebrek aan financiële middelen biedt evenmin grond voor het oordeel dat het college van bestuur toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule.
Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/093.1
Rechter[s]	: mr. Borman
Datum	: 3 juni 2013
Trefwoorden	: Afdoening buiten zitting, belafspraak, decentrale selectie, rechtsmiddelenclausule, telefonisch spreekuur, termijnoverschrijding, verschoonbaarheid, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.57e; Awb artikel 6:11, 8:81, 8:83 lid 4
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1 Uit de stukken blijkt dat verzoeker zich tussen 8 en 15 april 2013 heeft aangemeld voor het telefonisch spreekuur en dat in beginsel een belafspraak stond gepland op 25 april 2013. In de rechtsmiddelenclausule onder de beslissing van 25 maart 2013 wordt de student verzocht zich eerst aan te melden voor het telefonisch spreekuur alvorens bezwaar wordt gemaakt. Dit heeft verzoeker gedaan. Niet is verzocht te wachten met het maken van bezwaar totdat een gesprek heeft plaatsgevonden. Dat het telefonisch spreekuur uiteindelijk pas op 14 mei 2013 heeft plaatsgevonden, laat naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter dan ook onverlet dat verzoeker ervoor diende zorg te dragen dat binnen de termijn van zes weken bezwaar werd gemaakt tegen de beslissing van 25 maart 2013, eventueel – zoals de Geschillenadviescommissie opmerkt – op nader te voeren gronden. Voor zover verzoeker stelt dat de e-mail van zijn vader van 3 april 2013 aan mevrouw [naam 2] als een bezwaarschrift had moeten worden aangemerkt, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de tekst van deze e-mail er niet op duidt dat wordt beoogd op dat moment bezwaar te maken. De voorzieningenrechter volgt dan ook de opvatting van de Geschillenadviescommissie dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is. Nu naar voorlopig oordeel een aldus gemotiveerde niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar een eventuele rechterlijke toets zal kunnen doorstaan, bestaat geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van de Universiteit Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 25 maart 2013 heeft de decaan van de Faculty of Health, Medicine and Life Sciences namens het college van bestuur van de Universiteit Maastricht aan verzoeker meegedeeld dat hij niet is toegelaten voor de tweede ronde van de decentrale selectieprocedure voor de bacheloropleiding Geneeskunde aan de Universiteit Maastricht.

Bij brief van 16 mei 2013 heeft verzoeker daartegen bezwaar gemaakt. Hangende het bezwaar heeft hij de rechtbank Limburg verzocht een voorlopige voorziening te treffen. De rechtbank heeft dat verzoek doorgezonden naar het College.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met
artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Vast staat dat verzoeker zijn bezwaar tegen de beslissing van 25 maart 2013 buiten de daarvoor ingevolge de Awb geldende termijn, die eindigde op 7 mei 2013, heeft ingediend.

2.3 Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.4 Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is, omdat hij in de rechtsmiddelenclausule onder de beslissing van 25 maart 2013 dringend is verzocht zich eerst aan te melden voor het telefonische spreekuur voordat bezwaar wordt gemaakt. Omdat verzoeker pas op 14 mei 2013 telefonisch te woord is gestaan, kon niet van hem worden verwacht dat hij eerder een bezwaarschrift zou indienen tegen de beslissing van 25 maart 2013, zo stelt hij.

Verweerder wordt bij de afhandeling van het bezwaarschrift geadviseerd door de Geschillenadviescommissie. Verweerder heeft in reactie op het verzoek om voorlopige voorziening aangegeven dat de commissie op basis van de voorliggende stukken van oordeel is dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is.

2.4.1 Uit de stukken blijkt dat verzoeker zich tussen 8 en 15 april 2013 heeft aangemeld voor het telefonisch spreekuur en dat in beginsel een belafspraak stond gepland op
25 april 2013. In de rechtsmiddelenclausule onder de beslissing van 25 maart 2013 wordt de student verzocht zich eerst aan te melden voor het telefonisch spreekuur alvorens bezwaar wordt gemaakt. Dit heeft verzoeker gedaan. Niet is verzocht te wachten met het maken van bezwaar totdat een gesprek heeft plaatsgevonden. Dat het telefonisch spreekuur uiteindelijk pas op 14 mei 2013 heeft plaatsgevonden, laat naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter dan ook onverlet dat verzoeker ervoor diende zorg te dragen dat binnen de termijn van zes weken bezwaar werd gemaakt tegen de beslissing van 25 maart 2013, eventueel – zoals de Geschillenadviescommissie opmerkt – op nader te voeren gronden. Voor zover verzoeker stelt dat de e-mail van zijn vader van 3 april 2013 aan mevrouw [naam 2] als een bezwaarschrift had moeten worden aangemerkt, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de tekst van deze e-mail er niet op duidt dat wordt beoogd op dat moment bezwaar te maken.

De voorzieningenrechter volgt dan ook de opvatting van de Geschillenadviescommissie dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is. Nu naar voorlopig oordeel een aldus gemotiveerde niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar een eventuele rechterlijke toets zal kunnen doorstaan, bestaat geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.5 Gelet op het voorgaande, wordt aan de inhoudelijke gronden van verzoeker niet toegekomen.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/094
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 13 november 2013
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Adressering, GBA, inschrijving, machtigingsformulier, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.37 lid 2
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Vaststaat dat appellante niet vóór 1 september 2012 het voor inschrijving vereiste machtigingsformulier bij het SSC heeft ingediend. Verweerder heeft evenwel verklaard dat bij ontvangst van een machtigingsformulier van appellante in de week van 3 september 2012 dan wel per omgaande naar aanleiding van de brief van 23 september 2012, zij met terugwerkende kracht per 1 september 2012 zou zijn ingeschreven. Blijkens het dossier is de brief van 23 september 2012 verzonden naar het adres [straatnaam 1] in Amsterdam. Volgens verweerder heeft appellante dit adres in augustus 2010 als huisadres opgegeven en stond zij in maart en oktober 2013 in de gemeentelijke basisadministratie (hierna: gba) op dit adres ingeschreven. Appellante heeft verklaard dat zij inderdaad woonachtig is geweest op dat adres en daar sinds maart 2013 weer woont, maar dat zij in september 2012 op het adres [straatnaam] in Amsterdam woonachtig was. Blijkens een door appellante overgelegd afschrift van een mutatieformulier heeft zij op 27 oktober 2011 aan de Dienst Uitvoering Onderwijs een wijziging van haar adres naar de [straatnaam 2] doorgegeven. Gelet op de koppeling tussen de bestanden van Studielink, de gba en die van de hogeschool heeft appellante, naar het oordeel van het College, aldus aannemelijk gemaakt dat verweerder in september 2012 op de hoogte moet zijn geweest van deze adreswijziging. Hieruit volgt dat verweerder de brief van 23 september 2012 niet naar het juiste adres heeft verzonden. Indien dat wel was gebeurd, had appellante reeds in september kunnen constateren dat er met het machtigingsformulier iets was misgegaan. Appellante heeft voorts terecht betoogd dat uit de door verweerder overgelegde tekstberichten, daargelaten dat slechts één daarvan dateert van ná 1 september 2012, niet kan worden afgeleid dat deze per mail aan haar zijn verzonden. Onder deze omstandigheden is het College van oordeel dat verweerder de handhaving van de afwijzing van het verzoek van appellante niet deugdelijk heeft gemotiveerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 11 januari 2013 heeft verweerder een verzoek van appellante om haar met terugwerkende kracht in te schrijven afgewezen.

Bij beslissing van 25 april 2013 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 juni 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. M.M.P.M. Lousberg, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

Na het sluiten van het onderzoek ter zitting heeft het College het onderzoek heropend.

Van de zijde van verweerder is desverzocht nadere informatie ontvangen.

Daartoe in de gelegenheid gesteld heeft appellante hierop gereageerd.

Met toestemming van partijen is afgezien van een hernieuwde behandeling ter zitting en is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek wordt niet tot de inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

2.2. Appellante heeft aangevoerd dat zij in de week van 3 september 2012 een machtigingsformulier voor betaling van het collegegeld in termijnen ten behoeve van haar inschrijving voor de opleiding commerciële economie bij het Studenten Service Centrum (hierna: SSC) heeft ingeleverd. Nadat zij begin oktober 2012 constateerde dat de eerste termijn niet van haar bankrekening was afgeschreven, heeft zij navraag gedaan bij het SSC. Volgens haar is toen gebleken dat haar machtigingsformulier was zoekgeraakt. Appellante heeft vervolgens een nieuw machtigingsformulier ingediend en is per 1 november 2012 ingeschreven voor voormelde opleiding. Op 5 december 2012 heeft zij verzocht om de datum van inschrijving te wijzigen in 1 september 2012.
Verweerder heeft de afwijzing van dit verzoek bij beslissing van 25 april 2013 gehandhaafd. Aan die beslissing heeft hij, onder verwijzing naar het advies van de geschillenadviescommissie, ten grondslag gelegd dat appellante niet heeft aangetoond dat het machtigingsformulier bij het SSC is zoekgeraakt. Voorts heeft hij overwogen dat appellante aan het feit dat zij vanaf 1 september 2012 colleges mocht volgen en tentamens mocht afleggen, niet het gerechtvaardigd vertrouwen heeft kunnen ontlenen dat zij stond ingeschreven. Appellante is immers bij brief van 23 september 2012 en viermaal per mail erop gewezen dat zij niet stond ingeschreven voor het studiejaar 2012-2013, aldus verweerder.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte aan haar heeft tegengeworpen dat zij niet heeft aangetoond dat haar machtigingsformulier bij het SSC is zoekgeraakt.
Het is voor haar onmogelijk om te bewijzen dat zij het formulier bij het SCC heeft ingeleverd, nu geen bevestiging van ontvangst wordt afgegeven. Nu het verschuldigde bedrag eerst aan het einde van de maand wordt afgeschreven en zij de door verweerder genoemde brief en mailberichten niet heeft ontvangen, kon zij niet eerder dan begin oktober constateren dat er iets was misgegaan. Nu zij direct daarna de vereiste machtiging alsnog heeft afgegeven, heeft verweerder ten onrechte geen aanleiding gezien om haar met terugwerkende kracht in te schrijven.

2.3.1. Vaststaat dat appellante niet vóór 1 september 2012 het voor inschrijving vereiste machtigingsformulier bij het SSC heeft ingediend. Verweerder heeft evenwel verklaard dat bij ontvangst van een machtigingsformulier van appellante in de week van 3 september 2012 dan wel per omgaande naar aanleiding van de brief van 23 september 2012, zij met terugwerkende kracht per 1 september 2012 zou zijn ingeschreven. Blijkens het dossier is de brief van 23 september 2012 verzonden naar het adres [straatnaam 1] in Amsterdam. Volgens verweerder heeft appellante dit adres in augustus 2010 als huisadres opgegeven en stond zij in maart en oktober 2013 in de gemeentelijke basisadministratie (hierna: gba) op dit adres ingeschreven. Appellante heeft verklaard dat zij inderdaad woonachtig is geweest op dat adres en daar sinds maart 2013 weer woont, maar dat zij in september 2012 op het adres [straatnaam 2] in Amsterdam woonachtig was. Blijkens een door appellante overgelegd afschrift van een mutatieformulier heeft zij op 27 oktober 2011 aan de Dienst Uitvoering Onderwijs een wijziging van haar adres naar de [straatnaam 2] doorgegeven.

Gelet op de koppeling tussen de bestanden van Studielink, de gba en die van de hogeschool heeft appellante, naar het oordeel van het College, aldus aannemelijk gemaakt dat verweerder in september 2012 op de hoogte moet zijn geweest van deze adreswijziging. Hieruit volgt dat verweerder de brief van 23 september 2012 niet naar het juiste adres heeft verzonden. Indien dat wel was gebeurd, had appellante reeds in september kunnen constateren dat er met het machtigingsformulier iets was misgegaan. Appellante heeft voorts terecht betoogd dat uit de door verweerder overgelegde tekstberichten, daargelaten dat slechts één daarvan dateert van ná 1 september 2012, niet kan worden afgeleid dat deze per mail aan haar zijn verzonden. Onder deze omstandigheden is het College van oordeel dat verweerder de handhaving van de afwijzing van het verzoek van appellante niet deugdelijk heeft gemotiveerd.

Het betoog slaagt.

2.4. Het beroep is gegrond. De beslissing van 25 april 2013 dient te worden vernietigd. Verweerder dient een nieuwe beslissing op het door appellante gemaakte bezwaar te nemen.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam van 25 april 2013;
III. veroordeelt het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam tot vergoeding aan [naam] van de bij haar opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
IV. gelast dat het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam aan [naam] het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer : 2013/097
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Olivier, Borman
Datum uitspraak : 9 oktober 2013
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Afgeronde opleiding, [ontbreken]Procesbelang
Artikelen :
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.3 Een belanghebbende kan in rechte slechts opkomen tegen een beslissing, indien hij daarbij belang heeft, in die zin dat hij door gegrondbevinding van het door hem ingestelde beroep in een gunstiger positie kan geraken.
2.4 Ter zitting is gebleken dat appellant zijn studie inmiddels heeft afgerond en een baan heeft gevonden. Ter zitting bij het College heeft hij, gevraagd naar zijn actuele belang bij het door hem ingestelde beroep, verklaard dat het een principekwestie is, omdat het CBE ten onrechte stelt dat hij behoorde te weten dat hij binnen een bepaalde termijn zijn scriptie diende in te leveren en dat hij daarom nog een belang heeft bij een beoordeling van zijn beroep. Appellant heeft aldus geen rechtens te beschermen belang gesteld, noch bestaat overigens aanleiding een dergelijk belang aan te nemen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 november 2012 heeft de examencommissie Politicologie van de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen aan appellant meegedeeld, voor zover van belang, dat het verzoek om zijn masterscriptie te laten gelden als een individuele masterscriptie van 30 EC, is afgewezen.

Bij beslissing van 19 april 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 juni 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 september 2013, waar appellant, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. J.M.C. Krol en dr. M.C.F. Mossink, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 De examencommissie heeft geweigerd de door appellant ingediende masterscriptie in aanmerking te laten komen voor 30 EC, maar in plaats daarvan voor 21 EC, omdat appellant de scriptie buiten de ingevolge de Onderwijs- en Examenregeling en scriptiehandleiding geldende termijn heeft ingediend.

2.2 Appellant betoogt dat hem ten onrechte wordt verweten dat hij er niet van op de hoogte was dat de masterscriptie binnen een bepaalde termijn diende te zijn ingeleverd. Hiertoe voert hij aan dat hij daarover niet op de hoogte is gesteld door zijn scriptiebegeleider, terwijl deze ervan op de hoogte was dat appellant enige tijd zou stoppen met zijn scriptie om zijn studie Wiskunde af te ronden.

2.3 Een belanghebbende kan in rechte slechts opkomen tegen een beslissing, indien hij daarbij belang heeft, in die zin dat hij door gegrondbevinding van het door hem ingestelde beroep in een gunstiger positie kan geraken.

2.4 Ter zitting is gebleken dat appellant zijn studie inmiddels heeft afgerond en een baan heeft gevonden. Ter zitting bij het College heeft hij, gevraagd naar zijn actuele belang bij het door hem ingestelde beroep, verklaard dat het een principekwestie is, omdat het CBE ten onrechte stelt dat hij behoorde te weten dat hij binnen een bepaalde termijn zijn scriptie diende in te leveren en dat hij daarom nog een belang heeft bij een beoordeling van zijn beroep. Appellant heeft aldus geen rechtens te beschermen belang gesteld, noch bestaat overigens aanleiding een dergelijk belang aan te nemen.

2.5 Het beroep is niet-ontvankelijk.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer : 2013/098
Rechter(s) : mrs. Loeb, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak : 8 oktober 2013
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam

Trefwoorden	: Belangenafweging, [instellings-] collegegeld, precedentwerking, toezeggingen, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel, gerechtvaardigde verwachtingen
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 4, 7.45a, 7.46 lid 1 en 5; Awb artikel 7:12 lid 1; Besluit Collegegeldtarieven HvA 2012-2013
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.2 Niet in geschil is dat aan appellante dezelfde uitdrukkelijke toezegging is gedaan als aan vorenbedoelde medestudente. Van een in dit opzicht relevant verschil in de feiten is niet gebleken. Gelet daarop, moet geoordeeld worden dat destijds ook bij appellante het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat het collegegeld gedurende de nominale duur van de opleiding gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. Het college van bestuur betoogt tevergeefs dat appellante op de door de opleidingsmanager gedane toezegging geen beroep meer kan doen, omdat zij het griffierecht voor de behandeling van haar beroep inzake het collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 niet heeft betaald en derhalve geacht moet worden zich bij de bij de brief van 15 februari 2011 meegedeelde collegegeldtarieven voor de studiejaren 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014 te hebben neergelegd. Daarbij is van belang dat de collegegelden jaarlijks worden vastgesteld en ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar geschiedt. Derhalve kan een student ieder studiejaar opnieuw bezwaar maken tegen het in rekening gebrachte collegegeld. Het college van bestuur heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat het gewekte vertrouwen in dit geval niet hoeft te worden gehonoreerd, omdat het in rekening brengen van collegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld tot precedentwerking en nadelige financiële gevolgen voor de opleiding leidt. Ter zitting heeft het desgevraagd toegelicht dat aan ongeveer elf studenten dezelfde toezegging door de opleidingsmanager is gedaan als aan appellante en de nominale studieduur van deze studenten niet meer dan 2,5 jaar is. Die omstandigheden zijn evenwel onvoldoende om een zwaarwegend belang aan te nemen dat zich tegen honorering van de gerechtvaardigde verwachtingen die bij appellante zijn gewekt over de hoogte van het door haar verschuldigde instellingscollegegeld verzet.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Op 13 december 2012 heeft het college van bestuur appellante meegedeeld dat het door haar tegen het vastgestelde collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 van de verkorte deeltijdstudie Maatschappelijk Werk en Dienstverlening gemaakte bezwaar is afgewezen en zij € 5.370,00 verschuldigd is.

Bij beslissing van 2 mei 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante bij hem gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 12 juni 2013, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 augustus 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. P.A. Luschen, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.A. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding, indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Dit geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Krachtens die laatste bepaling heeft het college van bestuur het Besluit Collegegeldtarieven 2012-2013 (hierna: het Besluit) vastgesteld.

2.2 Appellante is per 1 september 2010 gestart met de verkorte deeltijdopleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening. Niet in geschil is dat dit haar tweede bacheloropleiding is, zodat zij ingevolge het Besluit in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.3 Bij brief van 15 februari 2011 is appellante te kennen gegeven dat zij voor de studiejaren 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014 voor de verkorte opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening instellingscollegegeld is verschuldigd ter hoogte van onderscheidenlijk € 3.515,00, € 5.357,00 en € 7.200,00.

2.4 Appellante betoogt dat het college van bestuur, door het bezwaar ongegrond te verklaren, heeft miskend dat, gelet op de door de opleidingsmanager bij aanvang van de opleiding in september 2010 gedane mededelingen over de hoogte van het collegegeld, het in stand laten van de weigering haar voor het studiejaar 2012-2013 in aanmerking te laten komen voor een instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in strijd is met het vertrouwensbeginsel. Ter toelichting wijst zij op de uitspraak van het College van 20 september 2012 in zaak nr. 2012/094.5 (www.cbho.nl). In die uitspraak, gedaan naar aanleiding van een door een medestudente tegen het voor het studiejaar 2011-2012 vastgestelde collegegeld ingesteld beroep, heeft het College geoordeeld dat die medestudente aan de uitdrukkelijke toezegging van de opleidingsmanager het gerechtvaardigd vertrouwen heeft kunnen ontlenen dat het collegegeld, wat betreft de nominale duur van de opleiding, gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. De beslissing van 2 mei 2013 is volgens appellante ook in strijd met het gelijkheidsbeginsel, omdat de medestudente, naar aanleiding van voormelde uitspraak van het College, wel een instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld is verschuldigd voor het studiejaar 2012-2013.

2.4.1 In de uitspraak van 20 september 2012 heeft het College geoordeeld dat de medestudente van betrokkene aan de uitdrukkelijke toezegging van de opleidingsmanager aan haar en andere medestudenten tijdens een les in september 2010 dat de hoogte van het collegegeld voor studenten die in 2010 aan de opleiding zijn begonnen in de studiejaren erna gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld, het gerechtvaardigde vertrouwen heeft kunnen ontlenen dat het collegegeld, wat betreft de nominale duur van de opleiding, gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. Voorts is overwogen dat, nu gerechtvaardigde verwachtingen zijn gewekt, als uitgangspunt dient te gelden dat het daardoor gewekte vertrouwen dient te worden gehonoreerd, tenzij een zwaarder wegend belang daaraan in de weg staat. Met de niet nader toegelichte stelling van het college van bestuur dat, indien het gerechtvaardigd vertrouwen wordt gehonoreerd daarvan mogelijk precedentwerking zal uitgaan en dit nadelige financiële gevolgen zal hebben, heeft het College onvoldoende gemotiveerd geacht dat een zodanig belang zich in dat geval voordeed.

2.4.2 Niet in geschil is dat aan appellante dezelfde uitdrukkelijke toezegging is gedaan als aan vorenbedoelde medestudente. Van een in dit opzicht relevant verschil in de feiten is niet gebleken. Gelet daarop, moet geoordeeld worden dat destijds ook bij appellante het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat het collegegeld gedurende de nominale duur van de opleiding gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. Het college van bestuur betoogt tevergeefs dat appellante op de door de opleidingsmanager gedane toezegging geen beroep meer kan doen, omdat zij geen bezwaar heeft gemaakt tegen het opgelegde instellingscollegegeld voor het studiejaar 2011-2012, zich geen nieuwe feiten en omstandigheden voordoen en zij daarom moet worden geacht zich bij het in rekening brengen van de vastgestelde instellingscollegegeldtarieven voor de resterende duur van haar opleiding te hebben neergelegd. Daarbij is van belang dat de collegegelden jaarlijks worden vastgesteld en ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar geschiedt. Derhalve kan een student ieder studiejaar opnieuw bezwaar maken

tegen het in rekening gebrachte collegegeld. Het college van bestuur heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat het gewekte vertrouwen in dit geval niet hoeft te worden gehonoreerd, omdat het in rekening brengen van collegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld tot precedentwerking en nadelige financiële gevolgen voor de opleiding leidt.

Ter zitting heeft het desgevraagd toegelicht dat aan ongeveer elf studenten dezelfde toezegging door de opleidingsmanager is gedaan als aan appellante en de nominale studieduur van deze studenten niet meer dan 2,5 jaar is. Die omstandigheden zijn evenwel onvoldoende om een zwaarwegend belang aan te nemen dat zich tegen honorering van de gerechtvaardigde verwachtingen die bij appellante zijn gewekt over de hoogte van het door haar verschuldigde instellingscollegegeld verzet.

Het betoog slaagt.

2.5 Het beroep is gegrond. De beslissing van 2 mei 2013 dient te worden vernietigd wegens schending van artikel 7:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Het college van bestuur dient opnieuw op het door appellante tegen de beslissing van 13 december 2012 gemaakte bezwaar te beslissen, thans met inachtneming van deze uitspraak.

2.6 Het college van bestuur dient op navolgende wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van 2 mei 2013;
III. draagt het college van bestuur op om binnen zes weken na dagtekening van deze uitspraak opnieuw op het door appellante tegen de beslissing van 13 december 2012 gemaakte bezwaar te beslissen, thans met inachtneming van deze uitspraak;
IV. veroordeelt het college van bestuur tot vergoeding bij M. van de Wetering in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot € 472,00 (zegge: vierhonderdtweeënzeventig euro) geheel toe te rekenen aan een door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
V. gelast dat het college van bestuur aan [naam] het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer : 2013/099
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 9 oktober 2013
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Bijzondere omstandigheden, [instellings-]collegegeld, restitutie collegegeld, tweede opleiding
Artikelen : Studentenstatuut HvA artikel 3.13 lid 1 en 4
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Vast staat dat appellante geen verklaring van een arts heeft overgelegd ter staving van haar gestelde psychische problemen. Ter zake van hetgeen zij overigens heeft aangevoerd, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat dit geen omstandigheden zijn op grond waarvan redelijkerwijs niet van appellante kan worden verwacht dat zij de opleiding voortzet. Verweerder heeft derhalve terecht geen aanleiding gezien om het verzoek toe te wijzen op voet van artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut.
(…)
2.5.1. Daargelaten dat appellante haar betoog niet heeft gestaafd met objectieve stukken, kan het betoog niet slagen, nu verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat uitsluitend hij bevoegd is om te beslissen op verzoeken om restitutie van collegegeld, zodat aan uitlatingen daaromtrent van medewerkers van de studentenadministratie geen in rechte te honoreren vertrouwen kan worden ontleend.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 september 2012 heeft verweerder een verzoek van appellante om restitutie afgewezen.

Bij beslissing van 25 april 2013 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 juni 2013, beroep ingesteld. Het beroep is aangevuld bij brief van 10 juli 2013.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2013, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut van de Hogeschool van Amsterdam 2012-2013 heeft de student aanspraak op terugbetaling van een twaalfde gedeelte van het door hem verschuldigde wettelijk collegegeld voor elke maand dat het studiejaar na beëindiging van zijn inschrijving duurt.

Ingevolge het vierde lid is het bepaalde in het eerste lid overeenkomstig van toepassing op de student die een instellingscollegegeld betaalt als bedoeld in artikel 7.46 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en:
a. die de inschrijving beëindigt wegens het behalen van het diploma;
b. waar de inschrijving van wordt beëindigd wegens het toekennen van een bindend afwijzend studieadvies;
c. die – blijkens een verklaring van een arts – medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen, dan wel geconfronteerd wordt met persoonlijke – niet financiële – omstandigheden die naar het oordeel van het college van bestuur van dien aard zijn dat in redelijkheid niet van de student kan worden verwacht dat deze de opleiding voortzet.

2.2. Appellante is de opleiding Pedagogiek als tweede opleiding in het studiejaar 2010-2011 begonnen. In het studiejaar 2011-2012 is zij er niet in geslaagd om de propedeuse van deze opleiding af te ronden wegens een – ook na herkansing – onvoldoende resultaat voor het tentamen van de laatste onderwijseenheid. Op grond van persoonlijke omstandigheden is zij in de gelegenheid gesteld om dit tentamen wederom te herkansen, zij het dat die herkansing eerst in het studiejaar 2012-2013 zou kunnen plaatsvinden. Op 5 oktober 2012 heeft appellante het tentamen alsnog met goed gevolg afgelegd en daarmee de propedeuse afgerond. Zij heeft besloten om de opleiding niet verder voort te zetten. Blijkens haar beroepschrift verzoekt zij verweerder om restitutie van het door haar betaalde instellingscollegegeld voor het studiejaar 2012-2013 voor de periode na 5 oktober 2012.

Verweerder heeft aan de handhaving van de afwijzing van dit verzoek ten grondslag gelegd dat zich ten aanzien van appellante geen situatie voordoet, die ingevolge artikel 3.13, vierde lid, van het Studentenstatuut noopt tot restitutie van een deel van het betaalde instellingscollegegeld.

2.3. Voor zover appellante betoogt dat verweerder met vooringenomenheid heeft gehandeld en de beslissing van 25 april 2013 derhalve niet zorgvuldig tot stand gekomen is, wordt overwogen dat dit betoog faalt, omdat appellante haar betoog niet genoegzaam heeft geconcretiseerd en de stukken daarvoor ook geen aanleiding geven.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte niet heeft onderkend dat haar verzoek om restitutie had moeten worden toegewezen, nu sprake is van persoonlijke en medische omstandigheden die van dien aard zijn dat in redelijkheid niet van haar kan worden verwacht de opleiding voort te zetten als bedoeld in artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut. In dit verband heeft appellante gewezen op problemen in de familiesfeer, het niet kunnen combineren

van haar studie met haar thuissituatie en de psychische problemen die als gevolg hiervan bij haar zijn ontstaan.

2.4.1. Vast staat dat appellante geen verklaring van een arts heeft overgelegd ter staving van haar gestelde psychische problemen. Ter zake van hetgeen zij overigens heeft aangevoerd, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat dit geen omstandigheden zijn op grond waarvan redelijkerwijs niet van appellante kan worden verwacht dat zij de opleiding voortzet. Verweerder heeft derhalve terecht geen aanleiding gezien om het verzoek toe te wijzen op voet van artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut.
Het betoog faalt.

2.5. Appellante betoogt voorts dat de beslissing van verweerder in strijd is met het vertrouwensbeginsel. Zij stelt meermalen informatie te hebben ingewonnen bij de studentenadministratie over de mogelijkheid van restitutie bij tussentijdse inschrijving en daarbij is haar bevestigd dat dit mogelijk is.

2.5.1. Daargelaten dat appellante haar betoog niet heeft gestaafd met objectieve stukken, kan het betoog niet slagen, nu verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat uitsluitend hij bevoegd is om te beslissen op verzoeken om restitutie van collegegeld, zodat aan uitlatingen daaromtrent van medewerkers van de studentenadministratie geen in rechte te honoreren vertrouwen kan worden ontleend.
Ook dit betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/114
Rechter(s)	: mr. Troostwijk
Datum uitspraak	: 20 november 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, examencommissie, geldigheidsduur studieresultaten, procespartij, studievoortgang, verklaring studentendecaan, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: OER Radboud Universiteit Nijmegen 2009-2010 artikel 43 lid 1 en 6
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1 Hetgeen appellant in beroep naar voren heeft gebracht geeft geen grond voor het oordeel dat het CBE niet in redelijkheid de beslissing van de examencommissie in stand heeft kunnen laten. Uit de stukken volgt dat de situatie met de ex-vriendin van appellant eind januari 2012 is opgehouden. Uit een brief van GGD Regio Nijmegen van 3 februari 2012 blijkt dat appellant te kennen heeft gegeven geen behoefte meer te hebben aan hulpverlening naar aanleiding van het op 23 december 2011 door hem bij de Politie Gelderland-Zuid gemelde incident. Voorts blijkt uit de stukken dat appellant sinds april 2012 tot eind juli verschillende tentamens heeft gemaakt en gehaald. Gelet op het voorgaande heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat hij vanwege herinneringen aan de gebeurtenissen in december 2011 en januari 2012 tijdens het voorbereiden en maken van het hertentamen van het vak staats- en bestuursrecht in juli 2012 dat uitsluitend daarom niet heeft kunnen behalen. Voorts heeft het CBE toegelicht dat aan de weigering de geldigheidsduur van de door appellant behaalde propedeusevakken te verlengen ook ten grondslag is gelegd dat zijn studievoortgang gedurende de gehele studieperiode marginaal is geweest en dat er onvoldoende studieperspectief

is. Gelet op de door appellant behaalde resultaten sinds 2009 heeft het CBE zich in redelijkheid op dit standpunt kunnen stellen en heeft het in de door appellant gestelde bijzondere omstandigheden in de periode december 2011 en januari 2012 geen grond hoeven zien voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren toepassing te geven aan artikel 43, zesde lid, van de OER. Voor zover appellant stelt dat hij wel heeft aangetoond dat er voldoende studieperspectief is, omdat hij inmiddels het tentamen staats- en bestuursrecht heeft behaald, geldt dat dit is behaald nadat de beslissingen van de examencommissie en het CBE zijn genomen en daarom thans niet van belang is.
Het CBE heeft in de door appellant overgelegde verklaring van de studentenpsycholoog van 7 januari 2013 geen grond hoeven zien voor een ander oordeel, nu appellant zich, blijkens die verklaring, niet eerder dan in december 2012 heeft gemeld bij Bureau Studentenpsychologen wegens persoonlijke problemen. Het was aan appellant om zijn problemen kenbaar te maken op het moment dat hij daarvan studieproblemen ondervond. Nu in de verklaringen van de studentenpsycholoog expliciet is vermeld dat appellant zich niet eerder dan in december 2012 heeft gemeld bij Bureau Studentenpsychologen, kan hij niet worden gevolgd in zijn ter zitting ingenomen standpunt dat hij reeds vanaf oktober 2012 probeerde een afspraak te maken met de studentenpsycholoog. De alsnog door appellant bij het College overgelegde verklaring van de studentenpsycholoog van 11 september 2013 doet hier niet aan af, nu daarin geen nieuwe feiten en omstandigheden naar voren zijn gebracht. Ook doen de verklaringen van de studentenpsycholoog niet af aan de marginale studieresultaten van appellant gedurende de gehele studieperiode, nu daarin slechts wordt gesteld dat het voorstelbaar is dat appellant studievertraging heeft opgelopen vanwege de gebeurtenissen in december 2011 en januari 2012.
Appellant kan evenmin worden gevolgd in zijn standpunt dat de beslissing van het CBE onzorgvuldig moet worden geacht, omdat zowel de studentendecaan als de studentenpsycholoog niet zouden zijn gehoord. De studentendecaan heeft bij brief van 8 maart 2013 te kennen gegeven dat zij niet bij de zitting aanwezig kon zijn. Uit de stukken blijkt ook dat de studentenpsycholoog vanwege zijn functie niet aanwezig wilde zijn bij de zitting. Voorts blijkt uit de beslissing van het CBE dat de overgelegde schriftelijke verklaringen van de studentendecaan en de studentenpsycholoog in de besluitvorming zijn meegenomen. Appellant stelt tenslotte tevergeefs dat hij onvoldoende in de gelegenheid is gesteld zijn verhaal te mogen doen, nu uit het proces-verbaal van de zitting blijkt dat hij voldoende aan het woord is gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 7 december 2012 heeft de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid aan appellant meegedeeld dat hij geen extra mogelijkheid krijgt om zijn propedeuse af te ronden en dat dit betekent dat de door hem behaalde propedeusevakken per 1 september 2012 vervallen, inclusief de vakken waarvoor hij reeds een voldoende heeft behaald.

Bij beslissing van 12 maart 2013, verzonden op 25 april 2013, heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingediende beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 10 juni 2013, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 28 juni 2013.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 oktober 2013, waar appellant, bijgestaan door mr. A.C.A. Wit, advocaat te Nijmegen, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. L.M. Strijbos, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Zoals in de eerdere uitspraak van het College van 7 maart 2012 in zaak nr. 2011/118 (www.cbho.nl) is overwogen, volgt het College het CBE thans ook niet in zijn standpunt dat in de onderhavige procedure de examencommissie als verwerende procespartij had moeten worden aangemerkt.

2.2 Ingevolge artikel 43, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2009-2010 (hierna: de OER) verliezen tentamens in de propedeutische fase, die met goed gevolg zijn afgelegd, hun geldigheid na verloop van twee jaren nadat het studiejaar van de propedeutische fase is aangevangen, indien binnen deze termijn niet alle B1-vakken zijn behaald.
Ingevolge het zesde lid kan de examencommissie in bijzondere gevallen een termijn verlengen.

2.3 Appellant is in september 2009 begonnen met de studie Rechtsgeleerdheid. Hij heeft niet binnen twee jaar alle B1-vakken van de propedeuse behaald. De geldigheid van de door hem behaalde propedeusevakken is reeds eerder met een jaar verlengd. Hij diende eind augustus 2012 het vak staats- en bestuursrecht nog te behalen. De weigering appellant een extra kans te geven om zijn propedeuse te behalen heeft tot gevolg dat zijn behaalde studieresultaten van de propedeuse ingevolge artikel 43, eerste lid, van de OER komen te vervallen per 1 september 2012, inclusief de vakken waarvoor hij reeds een voldoende heeft behaald.

2.4 Aan het besluit van 7 december 2012 heeft de examencommissie ten grondslag gelegd dat in de regel geen uitzondering wordt gemaakt op de termijn van twee jaar als bedoeld in artikel 43, eerste lid, van de OER, tenzij zich langdurige en zwaarwegende externe omstandigheden voordoen die aantoonbaar van invloed zijn geweest op de studievoortgang gedurende de gehele studieperiode. Daarnaast moet uit de behaalde resultaten en studievoortgang kunnen worden opgemaakt dat er voldoende studieperspectief is. De examencommissie heeft bij de zitting van het CBE toegelicht dat in de afweging studieresultaten, studiegedrag, studiehouding en eventuele persoonlijke omstandigheden worden meegenomen.

2.5 Appellant betoogt dat het CBE miskent dat zich langdurige en zwaarwegende omstandigheden hebben voorgedaan op grond waarvan de examencommissie de geldigheidsduur van zijn propedeusevakken met toepassing van artikel 43, zesde lid, van de OER had moeten verlengen. Hiertoe voert hij aan dat hij het tentamen staats- en bestuursrecht niet heeft behaald in januari 2012, omdat hij op dat moment verkeerde in moeilijke persoonlijke omstandigheden. Hiertoe stelt hij dat hij in december 2011 en januari 2012 werd lastig gevallen door zijn ex-vriendin. Ook brengt hij naar voren dat hij tijdens het voorbereiden en maken van het hertentamen van dat vak in juni 2012, dat hij evenmin heeft behaald, zich niet goed kon concentreren, omdat hij moest terugdenken aan de gebeurtenissen in december 2011 en januari 2012. Ter onderbouwing van zijn betoog heeft appellant een verklaring van de studentenpsycholoog, de heer [naam 2], overgelegd. Voorts stelt hij dat de studentenpsycholoog en de -decaan, mevrouw [naam 3], ten onrechte niet zijn gehoord door het CBE. Volgens hem had het CBE aan deze personen alsnog mondeling of schriftelijk nadere vragen moeten stellen. Tenslotte brengt appellant naar voren dat hij tijdens de zitting bij het CBE onvoldoende zijn verhaal heeft kunnen doen.

2.5.1 Hetgeen appellant in beroep naar voren heeft gebracht geeft geen grond voor het oordeel dat het CBE niet in redelijkheid de beslissing van de examencommissie in stand heeft kunnen laten. Uit de stukken volgt dat de situatie met de ex-vriendin van appellant eind januari 2012 is opgehouden. Uit een brief van GGD Regio Nijmegen van 3 februari 2012 blijkt dat appellant te kennen heeft gegeven geen behoefte meer te hebben aan hulpverlening naar aanleiding van het op 23 december 2011 door hem bij de Politie Gelderland-Zuid gemelde incident. Voorts blijkt uit de stukken dat appellant sinds april 2012 tot eind juli verschillende tentamens heeft gemaakt en gehaald. Gelet op het voorgaande heeft appellant niet aannemelijk

gemaakt dat hij vanwege herinneringen aan de gebeurtenissen in december 2011 en januari 2012 tijdens het voorbereiden en maken van het hertentamen van het vak staats- en bestuursrecht in juli 2012 dat uitsluitend daarom niet heeft kunnen behalen.

Voorts heeft het CBE toegelicht dat aan de weigering de geldigheidsduur van de door appellant behaalde propedeusevakken te verlengen ook ten grondslag is gelegd dat zijn studievoortgang gedurende de gehele studieperiode marginaal is geweest en dat er onvoldoende studieperspectief is. Gelet op de door appellant behaalde resultaten sinds 2009 heeft het CBE zich in redelijkheid op dit standpunt kunnen stellen en heeft het in de door appellant gestelde bijzondere omstandigheden in de periode december 2011 en januari 2012 geen grond hoeven zien voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren toepassing te geven aan artikel 43, zesde lid, van de OER. Voor zover appellant stelt dat hij wel heeft aangetoond dat er voldoende studieperspectief is, omdat hij inmiddels het tentamen staats- en bestuursrecht heeft behaald, geldt dat dit is behaald nadat de beslissingen van de examencommissie en het CBE zijn genomen en daarom thans niet van belang is.

Het CBE heeft in de door appellant overgelegde verklaring van de studentenpsycholoog van 7 januari 2013 geen grond hoeven zien voor een ander oordeel, nu appellant zich, blijkens die verklaring, niet eerder dan in december 2012 heeft gemeld bij Bureau Studentenpsychologen wegens persoonlijke problemen. Het was aan appellant om zijn problemen kenbaar te maken op het moment dat hij daarvan studieproblemen ondervond. Nu in de verklaringen van de studentenpsycholoog expliciet is vermeld dat appellant zich niet eerder dan in december 2012 heeft gemeld bij Bureau Studentenpsychologen, kan hij niet worden gevolgd in zijn ter zitting ingenomen standpunt dat hij reeds vanaf oktober 2012 probeerde een afspraak te maken met de studentenpsycholoog. De alsnog door appellant bij het College overgelegde verklaring van de studentenpsycholoog van 11 september 2013 doet hier niet aan af, nu daarin geen nieuwe feiten en omstandigheden naar voren zijn gebracht. Ook doen de verklaringen van de studentenpsycholoog niet af aan de marginale studieresultaten van appellant gedurende de gehele studieperiode, nu daarin slechts wordt gesteld dat het voorstelbaar is dat appellant studievertraging heeft opgelopen vanwege de gebeurtenissen in december 2011 en januari 2012.

Appellant kan evenmin worden gevolgd in zijn standpunt dat de beslissing van het CBE onzorgvuldig moet worden geacht, omdat zowel de studentendecaan als de studentenpsycholoog niet zouden zijn gehoord. De studentendecaan heeft bij brief
van 8 maart 2013 te kennen gegeven dat zij niet bij de zitting aanwezig kon zijn. Uit de stukken blijkt ook dat de studentenpsycholoog vanwege zijn functie niet aanwezig wilde zijn bij de zitting. Voorts blijkt uit de beslissing van het CBE dat de overgelegde schriftelijke verklaringen van de studentendecaan en de studentenpsycholoog in de besluitvorming zijn meegenomen. Appellant stelt tenslotte tevergeefs dat hij onvoldoende in de gelegenheid is gesteld zijn verhaal te mogen doen, nu uit het proces-verbaal van de zitting blijkt dat hij voldoende aan het woord is gelaten.

Het betoog faalt.

2.6 Het beroep is ongegrond.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/118
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 8 oktober 2013
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Belangenafweging, [instellings-] collegegeld, precedentwerking, toezeggingen, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel, gerechtvaardigde verwachtingen
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 4, 7.45a, 7.46 lid 1 en 5; Awb artikel 7:12 lid 1; Besluit Collegegeldtarieven HvA 2012-2013
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.2 Niet in geschil is dat aan appellante dezelfde uitdrukkelijke

toezegging is gedaan als aan vorenbedoelde medestudente. Van een in dit opzicht relevant verschil in de feiten is niet gebleken. Gelet daarop, moet geoordeeld worden dat destijds ook bij appellante het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat het collegegeld gedurende de nominale duur van de opleiding gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. Het college van bestuur betoogt tevergeefs dat appellante op de door de opleidingsmanager gedane toezegging geen beroep meer kan doen, omdat zij het griffierecht voor de behandeling van haar beroep inzake het collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 niet heeft betaald en derhalve geacht moet worden zich bij de bij de brief van 15 februari 2011 meegedeelde collegegeldtarieven voor de studiejaren 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014 te hebben neergelegd. Daarbij is van belang dat de collegegelden jaarlijks worden vastgesteld en ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar geschiedt. Derhalve kan een student ieder studiejaar opnieuw bezwaar maken tegen het in rekening gebrachte collegegeld. Het college van bestuur heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat het gewekte vertrouwen in dit geval niet hoeft te worden gehonoreerd, omdat het in rekening brengen van collegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld tot precedentwerking en nadelige financiële gevolgen voor de opleiding leidt. Ter zitting heeft het desgevraagd toegelicht dat aan ongeveer elf studenten dezelfde toezegging door de opleidingsmanager is gedaan als aan appellante en de nominale studieduur van deze studenten niet meer dan 2,5 jaar is. Die omstandigheden zijn evenwel onvoldoende om een zwaarwegend belang aan te nemen dat zich tegen honorering van de gerechtvaardigde verwachtingen die bij appellante zijn gewekt over de hoogte van het door haar verschuldigde instellingscollegegeld verzet.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Op 13 december 2012 heeft het college van bestuur appellante meegedeeld dat het door haar tegen het vastgestelde collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 van de verkorte deeltijdstudie Maatschappelijk Werk en Dienstverlening gemaakte bezwaar is afgewezen en zij € 5.370,00 verschuldigd is.

Bij beslissing van 2 mei 2013 heeft het het daartegen door appellante bij hem gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 12 juni 2013, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 augustus 2013, waar appellante in persoon en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.A. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding, indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Dit geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met

betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Krachtens die laatste bepaling heeft het college van bestuur het Besluit Collegegeldtarieven 2012-2013 (hierna: het Besluit) vastgesteld.

2.2 Appellante is per 1 september 2010 gestart met de verkorte deeltijdopleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening. Niet in geschil is dat dit haar tweede bacheloropleiding is, zodat zij ingevolge het Besluit in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.3 Bij brief van 15 februari 2011 is appellante zijdens het college van bestuur te kennen gegeven dat zij voor de studiejaren 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014 voor de verkorte opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening instellingscollegegeld is verschuldigd ter hoogte van onderscheidenlijk € 3.515,00, € 5.357,00 en € 7.200,00. Appellante heeft ook bezwaar gemaakt tegen het in rekening gebrachte collegegeld voor het studiejaar 2011-2012. Dat bezwaar heeft het college van bestuur ongegrond verklaard. Het daartegen door appellante ingediende beroep heeft het College niet-ontvankelijk verklaard wegens niet voldoen van het verschuldigde griffierecht.

2.4 Appellante betoogt dat het college van bestuur, door het bezwaar ongegrond te verklaren, heeft miskend dat, gelet op de door de opleidingsmanager bij aanvang van de opleiding in september 2010 gedane mededelingen over de hoogte van het collegegeld, het in stand laten van de weigering haar voor het studiejaar 2012-2013 in aanmerking te laten komen voor een instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in strijd is met het vertrouwensbeginsel. Ter toelichting wijst zij op de uitspraak van het College van 20 september 2012 in zaak nr. 2012/094.5 (www.cbho.nl). In die uitspraak, gedaan naar aanleiding van een door een medestudente tegen het voor het studiejaar 2011-2012 vastgestelde collegegeld ingesteld beroep, heeft het College geoordeeld dat die medestudente aan de uitdrukkelijke toezegging van de opleidingsmanager het gerechtvaardigd vertrouwen heeft kunnen ontlenen dat het collegegeld, wat betreft de nominale duur van de opleiding, gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. De beslissing van 2 mei 2013 is volgens appellante ook in strijd met het gelijkheidsbeginsel, omdat de medestudente, naar aanleiding van voormelde uitspraak van het College, wel een instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld is verschuldigd voor het studiejaar 2012-2013.

2.4.1 In de uitspraak van 20 september 2012 heeft het College geoordeeld dat de betrokkene aan de uitdrukkelijke toezegging van de opleidingsmanager aan haar en andere medestudenten tijdens een les in september 2010 dat de hoogte van het collegegeld voor studenten die in 2010 aan de opleiding zijn begonnen in de studiejaren erna gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld, het gerechtvaardigde vertrouwen heeft kunnen ontlenen dat het collegegeld, wat betreft de nominale duur van de opleiding, gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. Voorts is overwogen dat, nu gerechtvaardigde verwachtingen zijn gewekt, als uitgangspunt dient te gelden dat het daardoor gewekte vertrouwen dient te worden gehonoreerd, tenzij een zwaarder wegend belang daaraan in de weg staat. Met de niet nader toegelichte stelling van het college van bestuur dat, indien het gerechtvaardigd vertrouwen wordt gehonoreerd daarvan mogelijk precedentwerking zal uitgaan en dit nadelige financiële gevolgen zal hebben, heeft het College onvoldoende gemotiveerd geacht dat een zodanig belang zich in dat geval voordeed.

2.4.2 Niet in geschil is dat aan appellante dezelfde uitdrukkelijke toezegging is gedaan als aan vorenbedoelde medestudente. Van een in dit opzicht relevant verschil in de feiten is niet gebleken. Gelet daarop, moet geoordeeld worden dat destijds ook bij appellante het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat het collegegeld gedurende de nominale duur van de opleiding gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. Het college van bestuur betoogt tevergeefs dat appellante op de door de opleidingsmanager gedane toezegging geen beroep meer kan doen, omdat zij het griffierecht voor de behandeling van haar beroep inzake het collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 niet heeft betaald en derhalve geacht moet worden zich bij de bij de brief van 15 februari 2011 meegedeelde collegegeldtarieven voor de studiejaren 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014 te hebben neergelegd. Daarbij is van belang dat de collegegelden jaarlijks worden vastgesteld en ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar geschiedt. Derhalve kan een student ieder studiejaar opnieuw bezwaar maken tegen het in rekening gebrachte collegegeld. Het college van bestuur heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat het gewekte vertrouwen in dit geval niet hoeft te worden gehonoreerd, omdat het in rekening brengen van collegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld tot precedentwerking en nadelige financiële gevolgen voor de opleiding leidt.

Ter zitting heeft het desgevraagd toegelicht dat aan ongeveer elf studenten dezelfde toezegging door de opleidingsmanager is gedaan als aan appellante en de nominale studieduur van deze studenten niet meer dan 2,5 jaar is. Die omstandigheden zijn evenwel onvoldoende om een zwaarwegend belang aan te nemen dat zich tegen honorering van de gerechtvaardigde verwachtingen die bij appellante zijn gewekt over de hoogte van het door haar verschuldigde instellingscollegegeld verzet.

Het betoog slaagt.

2.5 Het beroep is gegrond. De beslissing van 2 mei 2013 dient te worden vernietigd wegens schending van artikel 7:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Het college van bestuur dient opnieuw op het door appellante tegen de beslissing van 13 december 2012 gemaakte bezwaar te beslissen, thans met inachtneming van deze uitspraak.

2.6 Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van 2 mei 2013;
III. draagt het college van bestuur op om binnen zes weken na dagtekening van deze uitspraak opnieuw op het door appellante tegen de beslissing van 13 december 2012 gemaakte bezwaar te beslissen, thans met inachtneming van deze uitspraak;
IV. gelast dat het college van bestuur aan [naam] het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/119
Rechter(s)	: mrs. De Rijke-Maas, Lubberdink, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 9 december 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, studiepunten studiejaar
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6; OER Hogeschool van Amsterdam artikel 6.2 lid 1 en 2, 6.4 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. Het College ziet geen aanleiding om aan de juistheid van de mededelingen van het CBE te twijfelen. Hieruit volgt dat de studiepunten die appellante voor Bedrijfseconomie heeft behaald buiten beschouwing moeten worden gelaten bij de berekening van het aantal door haar voor Commerciële Economie behaalde studiepunten. De stelling van appellante dat haar is medegedeeld dat de studiepunten voor Bedrijfseconomie wel kunnen worden meegenomen, leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat zij geen stukken heeft overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat de door haar gestelde mededelingen zijn gedaan. Nu appellante voorts geen vrijstellingen heeft aangevraagd en deze ook niet zijn verleend, heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante minder dan de benodigde 40 studiepunten uit de propedeutische fase heeft behaald. 2.3.3. Wat betreft de persoonlijke omstandigheden heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat het hier gaat om het studiejaar 2012-2013, zodat persoonlijke omstandigheden aan het einde van het studiejaar 2011-2012 in zoverre niet van belang zijn. Voorts heeft appellante slechts gesteld dat er persoonlijke omstandigheden zijn, zonder deze stelling nader toe te lichten. Er bestaat dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat appellante wegens persoonlijke omstandigheden geen bindend negatief studieadvies had mogen krijgen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 26 februari 2013 heeft de examencommissie van de opleiding Commerciële Economie appellante een bindend negatief studieadvies gegeven voor die opleiding.

Bij beslissing van 20 juni 2013 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 21 oktober 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, en namens de examencommissie B.K. van Arem, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.
Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet voldoet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.
Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 6.2, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling brengt de examencommissie namens de domeinvoorzitter aan iedere student aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van de opleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen de opleiding.
Ingevolge het tweede lid heeft het studieadvies een bindend afwijzend karakter indien de student minder dan 40 studiepunten uit de propedeutische fase heeft behaald.
Ingevolge artikel 6.4, tweede lid, besluit de examencommissie pas over het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies nadat de betrokken studentendecaan om advies is gevraagd ten aanzien van mogelijke persoonlijke omstandigheden die kunnen rechtvaardigen dat wordt afgezien van het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies aan de betrokken student.

2.2. Bij het besluit van 26 februari 2013 heeft appellante een bindend negatief studieadvies gekregen voor de opleiding Commerciële Economie, omdat zij aan het einde van het eerste jaar van inschrijving 11 studiepunten en derhalve minder dan de benodigde 40 studiepunten uit de propedeutische fase had behaald.

2.3. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat zij ten onrechte een bindend negatief studieadvies heeft gekregen. Daartoe voert zij aan dat haar is medegedeeld dat zij de voor de opleiding Bedrijfseconomie in het studiejaar 2011-2012 behaalde studiepunten mag meenemen naar de opleiding Commerciële Economie. Volgens appellante heeft de examencommissie die punten dan ook ten onrechte buiten beschouwing gelaten. Voorts wijst appellante erop dat zij aan het einde van het studiejaar 2011-2012 een aantal studiepunten niet heeft behaald wegens persoonlijke omstandigheden.

2.3.1. Het CBE heeft ter zitting toegelicht dat de studiepunten die appellante voor Bedrijfseconomie heeft behaald niet meetellen voor Commerciële Economie. Studenten die het eerste half jaar bij een van de economische opleidingen van de Hogeschool van Amsterdam ten minste 20 studiepunten hebben behaald en aansluitend op dat eerste half jaar overstappen naar een andere economische opleiding, kunnen vrijstellingen aanvragen op grond van de gevolgde onderwijseenheden. Dit wordt het rotonde traject genoemd. Vrijstellingen worden echter niet automatisch, dat wil zeggen zonder aanvraag daartoe, verleend. Volgens het CBE wist appellante dit, dan wel had zij dat kunnen weten.

2.3.2. Het College ziet geen aanleiding om aan de juistheid van de mededelingen van het CBE te twijfelen. Hieruit volgt dat de studiepunten die appellante voor Bedrijfseconomie heeft behaald buiten beschouwing moeten worden gelaten bij de berekening van het aantal door haar voor Commerciële Economie behaalde studiepunten. De stelling van appellante dat haar is medegedeeld dat de studiepunten voor Bedrijfseconomie wel kunnen worden meegenomen, leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat zij geen stukken heeft overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat de door haar gestelde mededelingen zijn gedaan. Nu appellante voorts geen vrijstellingen heeft aangevraagd en deze ook niet zijn verleend, heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante minder dan de benodigde 40 studiepunten uit de propedeutische fase heeft behaald.

2.3.3. Wat betreft de persoonlijke omstandigheden heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat het hier gaat om het studiejaar 2012-2013, zodat persoonlijke omstandigheden aan het einde van het studiejaar 2011-2012 in zoverre niet van belang zijn. Voorts heeft appellante slechts gesteld dat er persoonlijke omstandigheden zijn, zonder deze stelling nader toe te lichten. Er bestaat dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat appellante wegens persoonlijke omstandigheden geen bindend negatief studieadvies had mogen krijgen.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/120
Rechter(s)	: mrs. De Rijke-Maas, Lubberdink, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 9 december 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Beoordeling, duale opleiding, vrijstelling, werkperiode duale opleiding
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 1; Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e, OER HvA artikel 5.10 lid 4, 5, 6
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.3. Daargelaten of, zoals het CBE heeft gesteld, appellante de vrijstelling voor werkperiode 2 heeft gevraagd op grond van werkzaamheden die soortgelijk zijn aan die waarvoor haar eerder een vrijstelling voor werkperiode 1 is verleend, overweegt het College dat de beoordeling of appellante genoegzaam heeft aangetoond dat zij voldoet aan de kennis en vaardigheden die zijn vereist om in aanmerking te komen voor verlening van de gevraagde vrijstelling een beoordeling van het kennen en kunnen van appellante inhoudt. Ingevolge artikel 7.66 van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht, kan geen beroep worden ingesteld tegen een beslissing inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt

verkregen over een beslissing, die als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Voor een inhoudelijke beoordeling of de werkzaamheden die appellante heeft verricht voldoen aan de vereisten die zijn gesteld voor werkperiode 2 bestaat in deze procedure derhalve geen ruimte.
Gelet hierop en nu hetgeen appellante heeft aangevoerd verder geen grond biedt voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie bij de beoordeling van het verzoek om vrijstelling in strijd met het recht heeft gehandeld, heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie de door appellante gevraagde vrijstelling had moeten verlenen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 maart 2013 heeft de examencommissie van de opleiding Commerciële Economie voor Toekomstig ondernemers Duaal van de Hogeschool van Amsterdam geweigerd appellante vrijstelling voor de onderwijseenheid werkperiode 2 te verlenen.

Bij beslissing van 20 juni 2013 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 21 oktober 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. A.M.H. Dellaert, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, en namens de examencommissie B.K. van Arem zijn verschenen.

Na het sluiten van het onderzoek ter zitting heeft het College het onderzoek heropend.

Van de zijde van het CBE zijn desverzocht nadere stukken ontvangen. Deze zijn toegezonden aan appellante, die op deze stukken heeft gereageerd.

Met toestemming van partijen is afgezien van een hernieuwde behandeling ter zitting.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge artikel 5.10, vierde lid, van de Onderwijs- en examenregeling dient degene die meent in aanmerking te komen voor vrijstelling van het afleggen van een tentamen of toets daartoe een schriftelijk en gemotiveerd verzoek in bij de examencommissie, waarbij tevens de bewijsstukken ter onderbouwing van het verzoek worden overgelegd.
Ingevolge het vijfde lid beoordeelt de examencommissie mede aan de hand van de overgelegde bewijsstukken of wordt voldaan aan de vereisten gesteld voor de desbetreffende onderwijseenheid of onderdelen daarvan.
Ingevolge het zesde lid kent de examencommissie een verzoek om vrijstelling toe, indien verzoeker aantoonbaar voldoet aan de vereisten gesteld voor de desbetreffende onderwijseenheid, dan wel voor - in voldoende mate afgeronde – onderdelen daarvan.

2.2. Volgens de examencommissie is het verzoek van appellante om vrijstelling voor werkperiode 2 gebaseerd op dezelfde werkervaring als waarop het verzoek om vrijstelling voor werkperiode 1 was gebaseerd. De examencommissie heeft zich op het standpunt gesteld dat slechts in uitzonderlijke gevallen vrijstelling wordt verleend voor werkperiode 2. Een student dient hiervoor in ieder geval te

kunnen aantonen dat een aaneengesloten periode van minimaal 5,5 maand minimaal 32 uur per week op basis van (bijna) eindniveau HBO is gewerkt. Volgens de examencommissie voldoen de werkzaamheden die appellante heeft verricht hier niet aan. Om die reden heeft de examencommissie geweigerd appellante vrijstelling te verlenen.

2.2.1. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie haar verzoek om vrijstelling voor de onderwijseenheid werkperiode 2 ten onrechte heeft afgewezen. Daartoe voert zij aan dat de enkele omstandigheid dat zij al vrijstelling heeft gekregen voor de onderwijseenheid werkperiode 1 het krijgen van een vrijstelling voor werkperiode 2 niet uitsluit. Voorts voert zij aan dat de examencommissie er ten onrechte van uit is gegaan dat haar verzoek om vrijstelling voor werkperiode 2 is gebaseerd op dezelfde werkervaring als waarop het verzoek om vrijstelling voor werkperiode 1 was gebaseerd. Volgens haar gaat het zowel qua aard als niveau om andere werkervaring en komt zij op basis van die werkervaring in aanmerking voor de gevraagde vrijstelling.

2.2.2. Ter zitting heeft het CBE desgevraagd bevestigd dat de enkele omstandigheid dat appellante al vrijstelling heeft gekregen voor de onderwijseenheid werkperiode 1 het krijgen van een vrijstelling voor werkperiode 2 niet uitsluit. Derhalve is niet in geschil dat, indien de werkzaamheden die appellante heeft verricht voldoen aan de vereisten die zijn gesteld, appellante ook een vrijstelling voor werkperiode 2 zou kunnen krijgen. Die vereisten zijn neergelegd in de "Criteria werkperioden Afdeling Duaal" van oktober 2012. Daarin is onder meer vermeld dat voor werkperiode 2 geldt dat de werkzaamheden slechts gedeeltelijk op uitvoerend niveau mogen zijn en dat andere beroepshandelingen moeten worden uitgevoerd dan in werkperiode 1, tenzij de beroepshandelingen aantoonbaar op een hoger niveau worden uitgevoerd. Volgens het CBE heeft appellante de vrijstelling voor werkperiode 2 gevraagd op grond van werkzaamheden die soortgelijk zijn aan die waarvoor haar eerder een vrijstelling voor werkperiode 1 is verleend, hetgeen op grond van de "Criteria werkperioden Afdeling Duaal" in beginsel niet is toegestaan. Voorts heeft het CBE te kennen gegeven dat de werkzaamheden die appellante heeft verricht qua aard en niveau niet voldoen aan de vereisten die zijn gesteld voor werkperiode 2.

2.2.3. Daargelaten of, zoals het CBE heeft gesteld, appellante de vrijstelling voor werkperiode 2 heeft gevraagd op grond van werkzaamheden die soortgelijk zijn aan die waarvoor haar eerder een vrijstelling voor werkperiode 1 is verleend, overweegt het College dat de beoordeling of appellante genoegzaam heeft aangetoond dat zij voldoet aan de kennis en vaardigheden die zijn vereist om in aanmerking te komen voor verlening van de gevraagde vrijstelling een beoordeling van het kennen en kunnen van appellante inhoudt. Ingevolge artikel 7.66 van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht, kan geen beroep worden ingesteld tegen een beslissing inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing, die als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Voor een inhoudelijke beoordeling of de werkzaamheden die appellante heeft verricht voldoen aan de vereisten die zijn gesteld voor werkperiode 2 bestaat in deze procedure derhalve geen ruimte.

Gelet hierop en nu hetgeen appellante heeft aangevoerd verder geen grond biedt voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie bij de beoordeling van het verzoek om vrijstelling in strijd met het recht heeft gehandeld, heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie de door appellante gevraagde vrijstelling had moeten verlenen.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/121
Rechter(s)	: mr. Troostwijk
Datum uitspraak	: 25 november 2013
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: [voldoening] collegegeld, DigiD, [tussentijdse] inschrijving, machtigingsformulier, Studielink, termijnoverschrijding, vertrouwensbeginsel, voorlichting
Artikelen	: WHW artikel 7.37 lid 2; Inschrijvingsregeling HU 2012-2013 artikel 5 lid 5 en 5, 29 lid 1 en 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat appellante in de periode van 5 juli tot 21 september 2012 via Studielink zesmaal een bericht heeft ontvangen van Bureau Inschrijvingen waarin zij is gewaarschuwd dat haar inschrijving onvolledig was. Daarbij is iedere keer vermeld dat de betalingsmachtiging ontbrak. Appellante kan niet worden gevolgd in haar stelling dat zij ervan mocht uitgaan dat dit algemene berichten waren die niet specifiek voor haar waren bedoeld, nu haar naam in alle berichten in de aanhef was vermeld. De door appellante overgelegde printscreens waaruit zou blijken dat de betalingsmachtiging tijdig zou zijn bevestigd zijn zeer onduidelijk. Het college van bestuur heeft terecht gesteld dat daaruit niet blijkt dat appellante de betalingsmachtiging wel tijdig heeft bevestigd via Studielink. Ook heeft het college van bestuur een printscreen van alle berichtgeving aan appellante via Studielink vanaf 21 september 2011 tot en met 5 maart 2013 overgelegd waaruit blijkt dat zij niet eerder dan op 30 oktober 2012 de digitale machtiging heeft bevestigd. Dit wordt ondersteund door een nader onderzoek van een senior key-user van Bureau Inschrijvingen. Het voorgaande in aanmerking genomen heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat zij de digitale machtiging eerder dan op 30 oktober 2012 heeft bevestigd. Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de WHW vindt inschrijving niet eerder plaats dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan. Derhalve stelt appellante tevergeefs dat zij er op kon vertrouwen dat zij reeds was ingeschreven, omdat zij een intakegesprek heeft gehad en was ingedeeld voor werkgroepen. Het college van bestuur heeft verder in de door appellante naar voren gebrachte omstandigheid dat zij de digitale machtiging uiteindelijk niet voor 1 oktober 2012 kon bevestigen via Studielink, omdat zij haar daarvoor benodigde DigiD via een sms-bericht had ontvangen en zij haar telefoon was kwijtgeraakt op 24 september 2012 terecht geen aanleiding gezien haar alsnog in te schrijven. Daartoe is van belang dat zij reeds vanaf 5 juli 2012 diverse malen is gewaarschuwd dat haar inschrijving nog niet rond was, omdat de digitale bevestiging ontbrak en het voor haar rekening en risico dient te komen dat zij niet eerder dan op 24 september 2012 alsnog heeft geprobeerd de digitale machtiging te bevestigen. Appellante kan voorts niet worden gevolgd in haar stelling dat zij verkeerd zou zijn voorgelicht door de opleidingsmanager. Het college van bestuur heeft toegelicht dat de standaard werkwijze in dit soort gevallen is dat de student wordt geadviseerd om contact op te nemen met Bureau Inschrijvingen. Daar krijgen studenten de mogelijkheid om zich ter plekke nog in te schrijven door middel van een papieren machtiging. De opleidingsmanager verklaart ook in lijn met deze standaard werkwijze dat hij appellante heeft geadviseerd zich tot Bureau Inschrijvingen te wenden. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de opleidingsmanager zou hebben volstaan met het advies dat zij een verzoek tot tussentijdse inschrijving zou moeten indienen, nu zij dat ook niet eerder heeft ingediend dan nadat zij het besluit van 12 oktober 2012 had ontvangen. De door appellante afgelegde verklaring van mevrouw [naam 2] biedt geen grond voor een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,
en

het college van bestuur van de Hogeschool Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 oktober 2012 heeft de directeur van de Faculteit Maatschappij aan appellante meegedeeld dat haar bezwaar tegen het op 12 oktober 2012 aan haar meegedeelde "Besluit Niet Inschrijving" voor de opleiding Pedagogiek voor het studiejaar 2012-2013 ongegrond is verklaard en dat haar verzoek om tussentijdse inschrijving is afgewezen.

Bij beslissing van 6 mei 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 14 juni 2013, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 12 juli 2013.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 oktober 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. M.M. de Jonge, advocaat te Utrecht, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. M.M. Slump, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: de WHW) wordt tot de inschrijving niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Inschrijvingsregeling HU 2012-2013 dient degene die zich als student voor de eerste maal wil inschrijven voor de propedeutische fase van een opleiding hiertoe een verzoek in te dienen. Het verzoek wordt gedaan via Studielink. Inschrijving vindt plaats per opleiding en door de faculteitsdirecteur.

Ingevolge het tweede lid wordt niet tot een eerste inschrijving overgegaan dan nadat de student zich van te voren, overeenkomstig de bij of krachtens wet vastgestelde regels van procedurele aard, via Studielink heeft aangemeld voor de opleiding waarop de inschrijving betrekking heeft.

Ingevolge artikel 5, vijfde lid, geschiedt de inschrijving voor het gehele studiejaar en in beginsel voor 1 september.

Ingevolge artikel 5, zesde lid, kan de faculteitsdirecteur, zowel in individuele gevallen als ten aanzien van de inschrijving voor een (variant van een) opleiding besluiten dat inschrijving voor een opleiding tussen 1 en 30 september van het studiejaar wordt toegestaan. In dat geval dient uiterlijk op 30 september door Hogeschool Utrecht vastgesteld te kunnen worden dat de student voldoet aan de inschrijvingsvoorwaarden. De inschrijving wordt beschouwd als een inschrijving voor het volledige studiejaar.

2.2 Appellante betoogt dat het college van bestuur heeft miskend dat zij er gerechtvaardigd op kon vertrouwen dat zij was ingeschreven voor het studiejaar 2012-2013. Hiertoe heeft zij diverse printscreens van Studielink overgelegd. Daaruit blijkt volgens haar dat zij de betalingsmachtiging in Studielink heeft bevestigd. Ook stelt zij dat zij niet bekend was met de werkwijze van Studielink, omdat zij zich voor het eerst aan de Hogeschool Utrecht wilde inschrijven. Tevens voert appellante in dit verband aan dat zij een intakegesprek heeft gehad en was ingedeeld voor werkgroepen. Verder stelt appellante dat zij, op het moment dat zij zich wilde inschrijven, er achter kwam dat zij de digitale machtiging alleen kon bevestigen met een DigiD en dat die van haar was verlopen. Zij had een nieuwe DigiD aangevraagd en deze ontvangen via een sms-bericht, maar omdat zij haar telefoon was verloren op 24 september 2012 was zij niet in staat de digitale machtiging voor 1 oktober 2013 te bevestigen. Appellante stelt dat zij zich op 28 september 2013 heeft gemeld bij de opleidingsmanager en dat deze ten onrechte heeft volstaan met de stelling dat zij zich uitsluitend digitaal kon inschrijven en dat zij eventueel een verzoek om tussentijdse inschrijving zou kunnen indienen. Volgens haar heeft de opleidingsmanager verzuimd haar te adviseren om zich via Bureau Inschrijvingen met een papieren machtiging in te schrijven. Appellante heeft een verklaring van een vriendin van haar, mevrouw [naam 2], overgelegd waarin zij

verklaart dat appellante verkeerd is voorgelicht door de opleidingsmanager. Appellante stelt dat het college van bestuur in de door haar naar voren gebrachte omstandigheden aanleiding had moeten zien voor het oordeel dat zij toch alsnog had moeten worden ingeschreven.

2.2.1 Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat appellante in de periode van 5 juli tot 21 september 2012 via Studielink zesmaal een bericht heeft ontvangen van Bureau Inschrijvingen waarin zij is gewaarschuwd dat haar inschrijving onvolledig was. Daarbij is iedere keer vermeld dat de betalingsmachtiging ontbrak. Appellante kan niet worden gevolgd in haar stelling dat zij ervan mocht uitgaan dat dit algemene berichten waren die niet specifiek voor haar waren bedoeld, nu haar naam in alle berichten in de aanhef was vermeld. De door appellante overgelegde printscreens waaruit zou blijken dat de betalingsmachtiging tijdig zou zijn bevestigd zijn zeer onduidelijk. Het college van bestuur heeft terecht gesteld dat daaruit niet blijkt dat appellante de betalingsmachtiging wel tijdig heeft bevestigd via Studielink. Ook heeft het college van bestuur een printscreen van alle berichtgeving aan appellante via Studielink vanaf 21 september 2011 tot en met 5 maart 2013 overgelegd waaruit blijkt dat zij niet eerder dan op 30 oktober 2012 de digitale machtiging heeft bevestigd. Dit wordt ondersteund door een nader onderzoek van een senior key-user van Bureau Inschrijvingen. Het voorgaande in aanmerking genomen heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat zij de digitale machtiging eerder dan op 30 oktober 2012 heeft bevestigd.

Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de WHW vindt inschrijving niet eerder plaats dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan. Derhalve stelt appellante tevergeefs dat zij er op kon vertrouwen dat zij reeds was ingeschreven, omdat zij een intakegesprek heeft gehad en was ingedeeld voor werkgroepen.

Het college van bestuur heeft verder in de door appellante naar voren gebrachte omstandigheid dat zij de digitale machtiging uiteindelijk niet voor 1 oktober 2012 kon bevestigen via Studielink, omdat zij haar daarvoor benodigde DigiD via een sms-bericht had ontvangen en zij haar telefoon was kwijtgeraakt op 24 september 2012 terecht geen aanleiding gezien haar alsnog in te schrijven. Daartoe is van belang dat zij reeds vanaf 5 juli 2012 diverse malen is gewaarschuwd dat haar inschrijving nog niet rond was, omdat de digitale bevestiging ontbrak en het voor haar rekening en risico dient te komen dat zij niet eerder dan op 24 september 2012 alsnog heeft geprobeerd de digitale machtiging te bevestigen. Appellante kan voorts niet worden gevolgd in haar stelling dat zij verkeerd zou zijn voorgelicht door de opleidingsmanager. Het college van bestuur heeft toegelicht dat de standaard werkwijze in dit soort gevallen is dat de student wordt geadviseerd om contact op te nemen met Bureau Inschrijvingen. Daar krijgen studenten de mogelijkheid om zich ter plekke nog in te schrijven door middel van een papieren machtiging. De opleidingsmanager verklaart ook in lijn met deze standaard werkwijze dat hij appellante heeft geadviseerd zich tot Bureau Inschrijvingen te wenden. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de opleidingsmanager zou hebben volstaan met het advies dat zij een verzoek tot tussentijdse inschrijving zou moeten indienen, nu zij dat ook niet eerder heeft ingediend dan nadat zij het besluit van 12 oktober 2012 had ontvangen. De door appellante afgelegde verklaring van mevrouw [naam 2] biedt geen grond voor een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/121
Rechter(s)	: mr. Troostwijk
Datum uitspraak	: 25 november 2013
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: [voldoening] collegegeld, DigiD, [tussentijdse] inschrijving, machtigingsformulier, Studielink, termijnoverschrijding, vertrouwensbeginsel, voorlichting

Artikelen	: WHW artikel 7.37 lid 2; Inschrijvingsregeling HU 2012-2013 artikel 5 lid 5 en 5, 29 lid 1 en 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat appellante in de periode van 5 juli tot 21 september 2012 via Studielink zesmaal een bericht heeft ontvangen van Bureau Inschrijvingen waarin zij is gewaarschuwd dat haar inschrijving onvolledig was. Daarbij is iedere keer vermeld dat de betalingsmachtiging ontbrak. Appellante kan niet worden gevolgd in haar stelling dat zij ervan mocht uitgaan dat dit algemene berichten waren die niet specifiek voor haar waren bedoeld, nu haar naam in alle berichten in de aanhef was vermeld. De door appellante overgelegde printscreens waaruit zou blijken dat de betalingsmachtiging tijdig zou zijn bevestigd zijn zeer onduidelijk. Het college van bestuur heeft terecht gesteld dat daaruit niet blijkt dat appellante de betalingsmachtiging wel tijdig heeft bevestigd via Studielink. Ook heeft het college van bestuur een printscreen van alle berichtgeving aan appellante via Studielink vanaf 21 september 2011 tot en met 5 maart 2013 overgelegd waaruit blijkt dat zij niet eerder dan op 30 oktober 2012 de digitale machtiging heeft bevestigd. Dit wordt ondersteund door een nader onderzoek van een senior key-user van Bureau Inschrijvingen. Het voorgaande in aanmerking genomen heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat zij de digitale machtiging eerder dan op 30 oktober 2012 heeft bevestigd. Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de WHW vindt inschrijving niet eerder plaats dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan. Derhalve stelt appellante tevergeefs dat zij er op kon vertrouwen dat zij reeds was ingeschreven, omdat zij een intakegesprek heeft gehad en was ingedeeld voor werkgroepen. Het college van bestuur heeft verder in de door appellante naar voren gebrachte omstandigheid dat zij de digitale machtiging uiteindelijk niet voor 1 oktober 2012 kon bevestigen via Studielink, omdat zij haar daarvoor benodigde DigiD via een sms-bericht had ontvangen en zij haar telefoon was kwijtgeraakt op 24 september 2012 terecht geen aanleiding gezien haar alsnog in te schrijven. Daartoe is van belang dat zij reeds vanaf 5 juli 2012 diverse malen is gewaarschuwd dat haar inschrijving nog niet rond was, omdat de digitale bevestiging ontbrak en het voor haar rekening en risico dient te komen dat zij niet eerder dan op 24 september 2012 alsnog heeft geprobeerd de digitale machtiging te bevestigen. Appellante kan voorts niet worden gevolgd in haar stelling dat zij verkeerd zou zijn voorgelicht door de opleidingsmanager. Het college van bestuur heeft toegelicht dat de standaard werkwijze in dit soort gevallen is dat de student wordt geadviseerd om contact op te nemen met Bureau Inschrijvingen. Daar krijgen studenten de mogelijkheid om zich ter plekke nog in te schrijven door middel van een papieren machtiging. De opleidingsmanager verklaart ook in lijn met deze standaard werkwijze dat hij appellante heeft geadviseerd zich tot Bureau Inschrijvingen te wenden. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de opleidingsmanager zou hebben volstaan met het advies dat zij een verzoek tot tussentijdse inschrijving zou moeten indienen, nu zij dat ook niet eerder heeft ingediend dan nadat zij het besluit van 12 oktober 2012 had ontvangen. De door appellante afgelegde verklaring van mevrouw [naam 2] biedt geen grond voor een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,
en

het college van bestuur van de Hogeschool Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 oktober 2012 heeft de directeur van de Faculteit Maatschappij aan appellante meegedeeld dat haar bezwaar tegen het op
12 oktober 2012 aan haar meegedeelde "Besluit Niet Inschrijving" voor de opleiding Pedagogiek voor het studiejaar 2012-2013 ongegrond is verklaard en dat haar verzoek om tussentijdse inschrijving is

afgewezen.

Bij beslissing van 6 mei 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 14 juni 2013, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 12 juli 2013.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 oktober 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. M.M. de Jonge, advocaat te Utrecht, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. M.M. Slump, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: de WHW) wordt tot de inschrijving niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Inschrijvingsregeling HU 2012-2013 dient degene die zich als student voor de eerste maal wil inschrijven voor de propedeutische fase van een opleiding hiertoe een verzoek in te dienen. Het verzoek wordt gedaan via Studielink. Inschrijving vindt plaats per opleiding en door de faculteitsdirecteur.

Ingevolge het tweede lid wordt niet tot een eerste inschrijving overgegaan dan nadat de student zich van te voren, overeenkomstig de bij of krachtens wet vastgestelde regels van procedurele aard, via Studielink heeft aangemeld voor de opleiding waarop de inschrijving betrekking heeft.

Ingevolge artikel 5, vijfde lid, geschiedt de inschrijving voor het gehele studiejaar en in beginsel voor 1 september.

Ingevolge artikel 5, zesde lid, kan de faculteitsdirecteur, zowel in individuele gevallen als ten aanzien van de inschrijving voor een (variant van een) opleiding besluiten dat inschrijving voor een opleiding tussen 1 en 30 september van het studiejaar wordt toegestaan. In dat geval dient uiterlijk op 30 september door Hogeschool Utrecht vastgesteld te kunnen worden dat de student voldoet aan de inschrijvingsvoorwaarden. De inschrijving wordt beschouwd als een inschrijving voor het volledige studiejaar.

2.3 Appellante betoogt dat het college van bestuur heeft miskend dat zij er gerechtvaardigd op kon vertrouwen dat zij was ingeschreven voor het studiejaar 2012-2013. Hiertoe heeft zij diverse printscreens van Studielink overgelegd. Daaruit blijkt volgens haar dat zij de betalingsmachtiging in Studielink heeft bevestigd. Ook stelt zij dat zij niet bekend was met de werkwijze van Studielink, omdat zij zich voor het eerst aan de Hogeschool Utrecht wilde inschrijven. Tevens voert appellante in dit verband aan dat zij een intakegesprek heeft gehad en was ingedeeld voor werkgroepen. Verder stelt appellante dat zij, op het moment dat zij zich wilde inschrijven, er achter kwam dat zij de digitale machtiging alleen kon bevestigen met een DigiD en dat die van haar was verlopen. Zij had een nieuwe DigiD aangevraagd en deze ontvangen via een sms-bericht, maar omdat zij haar telefoon was verloren op 24 september 2012 was zij niet in staat de digitale machtiging voor 1 oktober 2013 te bevestigen. Appellante stelt dat zij zich op 28 september 2013 heeft gemeld bij de opleidingsmanager en dat deze ten onrechte heeft volstaan met de stelling dat zij zich uitsluitend digitaal kon inschrijven en dat zij eventueel een verzoek om tussentijdse inschrijving zou kunnen indienen. Volgens haar heeft de opleidingsmanager verzuimd haar te adviseren om zich via Bureau Inschrijvingen met een papieren machtiging in te schrijven. Appellante heeft een verklaring van een vriendin van haar, mevrouw [naam 2], overgelegd waarin zij verklaart dat appellante verkeerd is voorgelicht door de opleidingsmanager. Appellante stelt dat het college van bestuur in de door haar naar voren gebrachte omstandigheden aanleiding had moeten zien voor het oordeel dat zij toch alsnog had moeten worden ingeschreven.

2.2.1 Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat appellante in de periode van 5 juli tot 21 september 2012 via Studielink zesmaal een bericht heeft ontvangen van Bureau Inschrijvingen waarin zij is gewaarschuwd dat haar inschrijving onvolledig was. Daarbij is iedere keer vermeld dat de betalingsmachtiging ontbrak. Appellante kan niet worden gevolgd in haar stelling dat

zij ervan mocht uitgaan dat dit algemene berichten waren die niet specifiek voor haar waren bedoeld, nu haar naam in alle berichten in de aanhef was vermeld. De door appellante overgelegde printscreens waaruit zou blijken dat de betalingsmachtiging tijdig zou zijn bevestigd zijn zeer onduidelijk. Het college van bestuur heeft terecht gesteld dat daaruit niet blijkt dat appellante de betalingsmachtiging wel tijdig heeft bevestigd via Studielink. Ook heeft het college van bestuur een printscreen van alle berichtgeving aan appellante via Studielink vanaf 21 september 2011 tot en met 5 maart 2013 overgelegd waaruit blijkt dat zij niet eerder dan op
30 oktober 2012 de digitale machtiging heeft bevestigd. Dit wordt ondersteund door een nader onderzoek van een senior key-user van Bureau Inschrijvingen. Het voorgaande in aanmerking genomen heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat zij de digitale machtiging eerder dan op 30 oktober 2012 heeft bevestigd.

Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de WHW vindt inschrijving niet eerder plaats dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan. Derhalve stelt appellante tevergeefs dat zij er op kon vertrouwen dat zij reeds was ingeschreven, omdat zij een intakegesprek heeft gehad en was ingedeeld voor werkgroepen.

Het college van bestuur heeft verder in de door appellante naar voren gebrachte omstandigheid dat zij de digitale machtiging uiteindelijk niet voor 1 oktober 2012 kon bevestigen via Studielink, omdat zij haar daarvoor benodigde DigiD via een sms-bericht had ontvangen en zij haar telefoon was kwijtgeraakt op 24 september 2012 terecht geen aanleiding gezien haar alsnog in te schrijven. Daartoe is van belang dat zij reeds vanaf
5 juli 2012 diverse malen is gewaarschuwd dat haar inschrijving nog niet rond was, omdat de digitale bevestiging ontbrak en het voor haar rekening en risico dient te komen dat zij niet eerder dan op 24 september 2012 alsnog heeft geprobeerd de digitale machtiging te bevestigen. Appellante kan voorts niet worden gevolgd in haar stelling dat zij verkeerd zou zijn voorgelicht door de opleidingsmanager. Het college van bestuur heeft toegelicht dat de standaard werkwijze in dit soort gevallen is dat de student wordt geadviseerd om contact op te nemen met Bureau Inschrijvingen. Daar krijgen studenten de mogelijkheid om zich ter plekke nog in te schrijven door middel van een papieren machtiging. De opleidingsmanager verklaart ook in lijn met deze standaard werkwijze dat hij appellante heeft geadviseerd zich tot Bureau Inschrijvingen te wenden. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de opleidingsmanager zou hebben volstaan met het advies dat zij een verzoek tot tussentijdse inschrijving zou moeten indienen, nu zij dat ook niet eerder heeft ingediend dan nadat zij het besluit van 12 oktober 2012 had ontvangen. De door appellante afgelegde verklaring van mevrouw [naam 2] biedt geen grond voor een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/122
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 17 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Haagse Hogeschool
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, [extra] herkansing, rechtsmiddelen, [inschrijving] tentamen
Artikelen	:
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. In zijn verweerschrift heeft het CBE aangevoerd dat niet is gebleken dat appellant, voorafgaand aan zijn inschrijving voor de herkansing in januari 2012, binnen de opleiding navraag over de wijze van inschrijving via het inschrijfsysteem heeft gedaan. Appellant heeft zich eerder voor andere tentamens wel succesvol ingeschreven. Het CBE heeft er voorts op gewezen dat studenten na inschrijving automatisch per omgaande een bevestiging daarvan per email ontvangen. Volgens het CBE had

appellant derhalve zelf tijdig kunnen constateren dat zijn inschrijving voor de herkansing van de praktijktoets niet goed was doorgekomen. Deze door het CBE gestelde omstandigheden heeft appellant niet bestreden. Dat appellant mogelijk niet volledig door zijn studieloopbaanbegeleider is voorgelicht, noopt niet tot het oordeel dat het CBE ten onrechte de beslissing van de examencommissie niet onredelijk heeft geacht. Dat appellant mogelijk een studievertraging van twee jaar oploopt wegens het niet tijdig afronden van de propedeuse, is geen gevolg dat uitsluitend verband houdt met de gemiste herkansing in januari 2012. Het College is van oordeel dat het CBE niet ten onrechte het niet onredelijk en evenmin in strijd met het recht heeft gevonden dat de examencommissie van betekenis heeft geacht dat de door appellant gemaakte fout in het eerste jaar van inschrijving heeft plaatsgevonden en hij in het tweede jaar van inschrijving bij beide herkansingen een onvoldoende resultaat heeft behaald. Overigens heeft het CBE ter zitting gesteld dat appellant geen rechtsmiddelen heeft aangewend tegen het aan hem gegeven negatief bindend studieadvies.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 (lees: 14) februari 2013 heeft de examencommissie van de Academie voor Gezondheid een verzoek van appellant om een extra herkansing voor de praktijktoets van het vak Beroepsvaardigheden afgewezen.

Bij beslissing van 13 mei 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 18 juni 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J.A.W. Franssen, drs. C.M. Audenaerde en T. van Nes, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant is in het studiejaar 2011-2012 begonnen met de opleiding tot verpleegkundige en heeft aan het einde van het tweede jaar van inschrijving 55 studiepunten van het propedeuseprogramma behaald. Voor de praktijktoets van het vak Beroepsvaardigheden heeft hij in het eerste jaar van inschrijving een onvoldoende gehaald. Aan de herkansing in dat jaar heeft hij niet mogen deelnemen, omdat hij bij de inschrijving daarvoor een fout had gemaakt. Bij de twee herkansingen in het tweede jaar van inschrijving heeft appellant beide keren een onvoldoende gehaald.
Aan zijn verzoek om een extra herkansing heeft appellant ten grondslag gelegd dat hij feitelijk maar drie van de vier mogelijkheden heeft kunnen benutten.

2.2. Het CBE is de examencommissie gevolgd in haar standpunt dat appellant voldoende mogelijkheden heeft gehad om de praktijktoets met goed gevolg af te leggen en dat in hetgeen hij heeft aangevoerd, geen reden wordt gezien om hem een extra herkansing te geven. Ter zake van de gemiste herkansing in het eerste studiejaar heeft het CBE overwogen dat, voor zover appellant stelt dat het inschrijfsysteem onduidelijk was, dit voor hem aanleiding had moeten zijn om binnen de opleiding navraag te doen over de wijze van inschrijving. Nu appellant dit niet heeft gedaan en zich na zijn uitsluiting van de herkansing ook niet met klachten tot de examencommissie heeft gewend, dient de mislukte inschrijving voor de herkansing naar het oordeel van het CBE voor rekening van appellant te blijven.

2.3. Voor zover appellant heeft gesteld dat de beslissing van het CBE op onjuiste en onvolledige feiten is gebaseerd, wordt overwogen dat het aangevoerde geen reden geeft voor het oordeel dat die beslissing niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen is. Daartoe wordt van belang geacht dat enkele feitelijke onjuistheden als kennelijke verschrijving moeten worden aangemerkt en voorts het dossier er geen blijk van geeft dat het CBE bij het nemen van zijn beslissing onvoldoende rekenschap heeft genomen van de door appellant aangevoerde feiten en betogen.

2.4. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte aan hem heeft tegengeworpen dat hij zich na zijn uitsluiting van de herkansing in januari 2012 niet tot de examencommissie heeft gewend. Daartoe stelt appellant dat hij destijds bij zijn studieloopbaanbegeleider melding heeft gemaakt van het voorval, maar dat deze heeft nagelaten om hem op de mogelijke consequenties van de gemiste herkansing te wijzen, alsmede op eventuele oplossingsrichtingen. Dat hij zich niet tot de examencommissie heeft gewend, is derhalve ten dele terug te voeren op het handelen van de studieloopbaanbegeleider. Gelet hierop, alsmede vanwege het feit dat de weigering om hem een extra herkansing te geven een studievertraging van twee jaar oplevert, heeft het CBE ten onrechte de gevolgen van de mislukte inschrijving voor zijn rekening gelaten, aldus appellant.

2.4.1. In zijn verweerschrift heeft het CBE aangevoerd dat niet is gebleken dat appellant, voorafgaand aan zijn inschrijving voor de herkansing in januari 2012, binnen de opleiding navraag over de wijze van inschrijving via het inschrijfsysteem heeft gedaan. Appellant heeft zich eerder voor andere tentamens wel succesvol ingeschreven. Het CBE heeft er voorts op gewezen dat studenten na inschrijving automatisch per omgaande een bevestiging daarvan per email ontvangen. Volgens het CBE had appellant derhalve zelf tijdig kunnen constateren dat zijn inschrijving voor de herkansing van de praktijktoets niet goed was doorgekomen. Deze door het CBE gestelde omstandigheden heeft appellant niet bestreden. Dat appellant mogelijk niet volledig door zijn studieloopbaanbegeleider is voorgelicht, noopt niet tot het oordeel dat het CBE ten onrechte de beslissing van de examencommissie niet onredelijk heeft geacht. Dat appellant mogelijk een studievertraging van twee jaar oploopt wegens het niet tijdig afronden van de propedeuse, is geen gevolg dat uitsluitend verband houdt met de gemiste herkansing in januari 2012. Het College is van oordeel dat het CBE niet ten onrechte het niet onredelijk en evenmin in strijd met het recht heeft gevonden dat de examencommissie van betekenis heeft geacht dat de door appellant gemaakte fout in het eerste jaar van inschrijving heeft plaatsgevonden en hij in het tweede jaar van inschrijving bij beide herkansingen een onvoldoende resultaat heeft behaald. Overigens heeft het CBE ter zitting gesteld dat appellant geen rechtsmiddelen heeft aangewend tegen het aan hem gegeven negatief bindend studieadvies.
Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/123
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 27 november 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE NHL Hogeschool
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, geldigheidsduur studieresultaten, minnelijke schikking, toetsresultaat, vervangende toets
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2 aanhef en onderdeel k; OER NHL artikel 1.2, 6.18 lid 1 en 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Bij e-mailbericht van 20 maart 2013 heeft verweerder de examencommissie verzocht te onderzoeken of een minnelijke schikking met appellant mogelijk is. Bij brief van 10 april 2013 heeft de examencommissie verweerder bericht hiertoe geen mogelijkheid te zien. Voorts is appellant bij

verweerder ter zitting verschenen, heeft hij aldaar de gelegenheid gekregen zijn verzoek om uitstel nader toe te lichten en heeft de voorzitter aan het slot van de zitting geconcludeerd dat voor uitstel van de behandeling van het beroep ter zitting geen aanleiding bestaat. Onder deze omstandigheden geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat de beslissing van 6 mei 2013 onzorgvuldig is voorbereid.
(…)
2.5. Appellant betoogt voorts dat verweerder heeft miskend dat de in de Studiegids 2002-2003 neergelegde regeling op hem van toepassing is. In deze regeling is bepaald dat deze op studenten van toepassing blijft tot aan het behalen van hun diploma en dat de geldigheidsduur van afgelegde tentamens onbeperkt is, aldus appellant.
Dit betoog faalt evenzeer. In artikel 1.2 van de OER is bepaald dat de OER van toepassing is op alle studenten ingeschreven in het studiejaar 2012-2013, zonder dat onderscheid wordt gemaakt naar het jaar van instroom. Die bepaling is in de plaats gekomen van de door appellant gestelde regeling in de Studiegids 2002-2003.
(…)
2.6.1. Niet in geschil is dat de geldigheidsduur van de door appellant voor 31 augustus 2005 behaalde studieresultaten ingevolge artikel 6:18, eerste lid, van de OER is verstreken en hij geen verlengingsverzoek, als bedoeld in het tweede lid van dat artikel heeft ingediend. Voor zover appellant heeft beoogd te betogen dat hij zodanig verzoek niet heeft ingediend, omdat hij niet op de hoogte was van de inwerkingtreding van de regelgeving, ingevolge welke zijn studieresultaten zijn vervallen, heeft verweerder hem terecht niet in dit betoog gevolgd. Verweerder heeft toegelicht dat studenten via nieuwsbrieven en via de infopagina van de website van de hogeschool op deze regelgeving zijn gewezen en studenten die reeds lang studeerden, zoals appellant, persoonlijk door de studentendecanen op de hoogte zijn gesteld. De enkele ontkenning van appellant dat dit is gebeurd, maakt niet dat daar niet van kan worden uitgegaan. Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de NHL Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 december 2012 heeft de examencommissie van de bacheloropleiding Bestuurskunde en Overheidsmanagement (hierna: de examencommissie) geweigerd de door appellant voor 31 augustus 2005 behaalde studieresultaten te verlengen.

Bij beslissing van 6 mei 2013 heeft verweerder het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 oktober 2013, waar appellant, vertegenwoordigd door J. Parmentier en J.J. Jager, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. A.E.M. Boogerman en mr. G.E. Oude Kotte, beiden werkzaam in dienst van de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten met betrekking tot het onderwijs en de examens vastgelegd. Daaronder wordt begrepen, waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen.

In bijlage 3 van het Studentenstatuut is de onderwijs- en examenregeling van de opleiding (hierna: de OER) opgenomen.

In artikel 1.2 is bepaald dat deze regeling van toepassing is met ingang van studiejaar 2012-2013 op alle studenten die voor de opleiding ingeschreven staan.

In artikel 6.18, eerste lid, is bepaald dat de geldigheidsduur van een met goed gevolg afgelegde toets gelijk is aan de nominale studieduur van de opleiding, vermeerderd met drie jaar, gerekend vanaf het moment dat de toets is afgelegd. Door het verstrijken van de geldigheidsduur vervalt het toetsresultaat.

In het tweede lid is bepaald dat, voor zover thans van belang, de examencommissie op verzoek van de student de geldigheidsduur van een met goed gevolg afgelegde toets kan verlengen of de student een aanvullende of vervangende toets kan laten afleggen ter voorkoming van verval van het toetsresultaat.

2.2. Appellant is in het studiejaar 2001-2002 gestart met de opleiding. In het studiejaar 2002-2003 heeft hij de propedeutische fase afgerond en is hij begonnen met de post-propedeutische fase.

2.3. Aan de beslissing van 6 mei 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant er voldoende en tijdig van in kennis is gesteld dat zijn studieresultaten zouden vervallen en hij niet voor het verstrijken van de geldigheidsduur om verlenging ervan heeft verzocht. Indien zodanig verzoek zou zijn ingediend, zou dit niet voor inwilliging in aanmerking zijn gekomen, nu de kans dat appellant binnen afzienbare tijd kan afstuderen nihil is en de door hem opgelopen studievertraging, met als gevolg het vervallen van de studieresultaten, niet te wijten is aan docenten van de opleiding.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder daarmee heeft miskend dat de examencommissie ten onrechte geen poging heeft ondernomen om met hem tot een minnelijke schikking te komen. Voorts heeft verweerder hem onvoldoende tijd gegeven om zich op de behandeling van zijn beroep ter zitting voor te bereiden door hem eerst zes dagen tevoren uit te nodigen en een uitstelverzoek niet te honoreren, aldus appellant.

2.4.1. Bij e-mailbericht van 20 maart 2013 heeft verweerder de examencommissie verzocht te onderzoeken of een minnelijke schikking met appellant mogelijk is. Bij brief van 10 april 2013 heeft de examencommissie verweerder bericht hiertoe geen mogelijkheid te zien. Voorts is appellant bij verweerder ter zitting verschenen, heeft hij aldaar de gelegenheid gekregen zijn verzoek om uitstel nader toe te lichten en heeft de voorzitter aan het slot van de zitting geconcludeerd dat voor uitstel van de behandeling van het beroep ter zitting geen aanleiding bestaat. Onder deze omstandigheden geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat de beslissing van 6 mei 2013 onzorgvuldig is voorbereid.

Het betoog faalt.

2.5. Appellant betoogt voorts dat verweerder heeft miskend dat de in de Studiegids 2002-2003 neergelegde regeling op hem van toepassing is. In deze regeling is bepaald dat deze op studenten van toepassing blijft tot aan het behalen van hun diploma en dat de geldigheidsduur van afgelegde tentamens onbeperkt is, aldus appellant.

Dit betoog faalt evenzeer. In artikel 1.2 van de OER is bepaald dat de OER van toepassing is op alle studenten ingeschreven in het studiejaar 2012-2013, zonder dat onderscheid wordt gemaakt naar het jaar van instroom. Die bepaling is in de plaats gekomen van de door appellant gestelde regeling in de Studiegids 2002-2003.

2.6. Appellant betoogt ten slotte dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie hem niet tijdig in kennis heeft gesteld van het verstrijken van de geldigheidsduur van de door hem behaalde studieresultaten van voor 31 augustus 2005. De brief van 31 januari 2012, die de examencommissie hierover stelt te hebben verstuurd, heeft hem niet bereikt. Evenmin is hij via andere kanalen hiervan op de hoogte gesteld. Verder heeft verweerder onvoldoende betekenis toegekend aan de omstandigheid dat zijn studievertraging mede te wijten is aan de slechte begeleiding, het kwijtraken van diverse stukken en het niet adequaat vastleggen en nakomen van

afspraken door medewerkers van de hogeschool, aldus appellant. Ter toelichting wijst hij op gebeurtenissen die zich tijdens zijn opleiding hebben voorgedaan.

2.6.1. Niet in geschil is dat de geldigheidsduur van de door appellant voor 31 augustus 2005 behaalde studieresultaten ingevolge artikel 6:18, eerste lid, van de OER is verstreken en hij geen verlengingsverzoek, als bedoeld in het tweede lid van dat artikel heeft ingediend. Voor zover appellant heeft beoogd te betogen dat hij zodanig verzoek niet heeft ingediend, omdat hij niet op de hoogte was van de inwerkingtreding van de regelgeving, ingevolge welke zijn studieresultaten zijn vervallen, heeft verweerder hem terecht niet in dit betoog gevolgd. Verweerder heeft toegelicht dat studenten via nieuwsbrieven en via de infopagina van de website van de hogeschool op deze regelgeving zijn gewezen en studenten die reeds lang studeerden, zoals appellant, persoonlijk door de studentendecanen op de hoogte zijn gesteld. De enkele ontkenning van appellant dat dit is gebeurd, maakt niet dat daar niet van kan worden uitgegaan. Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden.

Het betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/126
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 9 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Beoordeling
Artikelen	: OER Rechtsgeleerdheid artikel 6 lid 1 en 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. De door appellant genoemde vragen betreffen zogenoemde open vragen. Met het CBE is het College van oordeel dat in het licht van het cursusmateriaal de vraagstelling van deze vragen niet van dien aard is dat het tentamen Belastingrecht I in zoverre de rechterlijke toetsing als weergegeven in overweging 2.1 niet kan doorstaan. Daarbij is van belang dat het stellen van open vragen mede ertoe dient om op basis van de mate van uitgebreidheid waarop de desbetreffende student de vragen beantwoordt, diens kennisniveau te beoordelen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Rijksuniversiteit Groningen
(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 15 januari 2013 heeft de examencommissie Rechtsgeleerdheid aan appellant medegedeeld dat hij voor het tentamen Belastingrecht I het cijfer 7 heeft behaald.

Bij beslissing van 27 mei 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 25 juni 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2013, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.E.A. Donkersloot, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in samenhang met artikel 8:4, derde lid, onder b (voorheen: artikel 8:4, aanhef en onder e), van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordeling van kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing die als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan de beslissing van 27 mei 2013 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.2. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de vragen j, l, n, o en p van het tentamen Belastingrecht I dermate algemeen zijn gesteld dat onvoldoende duidelijk is welk niveau van detaillering van de antwoorden wordt verwacht. Deze vragen voldoen derhalve niet aan de in artikel 6, tweede lid, van het Examenreglement 2012 Faculteit Rechtsgeleerdheid RuG (hierna: het Examenreglement) gestelde eisen. Voorts vereisen deze vragen, alsmede vraag k, een dermate omvangrijke en complexe beantwoording dat zij niet de onderwijsdoelen naar inhoud en vorm representeren, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van het Examenreglement. Gelet op de in de digitale leeromgeving per onderdeel gepubliceerde voorbeeldvragen en standaard uitwerkingen mocht hij er op vertrouwen dat kon worden volstaan met een beantwoording overeenkomstig deze voorbeelden, aldus appellant.

2.3. Ingevolge artikel 6, eerste lid, van het Examenreglement representeert het tentamen de onderwijsdoelen naar inhoud en vorm.
Ingevolge het tweede lid zijn de vragen en opgaven van een tentamen duidelijk en bevatten deze voldoende aanwijzingen voor de vereiste detaillering van de antwoorden.

2.4. De door appellant genoemde vragen betreffen zogenoemde open vragen. Met het CBE is het College van oordeel dat in het licht van het cursusmateriaal de vraagstelling van deze vragen niet van dien aard is dat het tentamen Belastingrecht I in zoverre de rechterlijke toetsing als weergegeven in overweging 2.1 niet kan doorstaan. Daarbij is van belang dat het stellen van open vragen mede ertoe dient om op basis van de mate van uitgebreidheid waarop de desbetreffende student de vragen beantwoordt, diens kennisniveau te beoordelen.
Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2013/127
Rechter(s) : mr. Troostwijk

Datum uitspraak	: 28 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Radboud Universiteit
Trefwoorden	: [indienen] bezwaarschrift, rechtsmiddelenclausule, termijnoverschrijding, vakantieperiode, verschoonbaarheid
Artikelen	: Awb artikel 6:7, 6:8 lid 1, 6:9 lid 1, 6:11
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Appellant heeft niet met enig bewijsmiddel aannemelijk gemaakt dat hij op 5 september 2012 een beroepschrift heeft ingediend bij het CBE. Ook indien ervan zou moeten worden uitgegaan dat hij wel op die dag beroep heeft ingediend bij het CBE heeft het terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Dat appellant in de veronderstelling verkeerde dat de beroepstermijn niet liep tijdens de vakantieperiode, biedt daarvoor geen grond. Daartoe is van belang dat onder de beslissing van 18 juli 2012 expliciet is vermeld dat de beroepstermijn zes weken bedroeg. De door appellant naar voren gebrachte omstandigheid dat hij dacht dat er een minnelijke oplossing met de examencommissie zou volgen, biedt evenmin grond voor het oordeel dat het CBE de termijnoverschrijding verschoonbaar had moeten achten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit, gevestigd te Nijmegen (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 18 juli 2012 heeft de examencommissie van de Faculteit der Managementwetenschappen aan appellant uitstel verleend voor de master in twee jaar regeling onder de voorwaarden dat voor 1 februari 2013 de cursus Methodology in Marketing & Strategy Research, een keuzevak en de thesis inclusief verdediging met goed gevolg zijn afgerond.

Bij beslissing van 14 mei 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingediende beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 25 juni 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 oktober 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. L.M. Strijbos, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken.

Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop de beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen.

Ingevolge artikel 6:11 blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.2 In de door appellant overgelegde stukken bevindt zich een beroepschrift van appellant van 5 september 2012 gericht tegen de beslissing van 18 juli 2012. Bij e-mailbericht van 24 januari 2013 heeft appellant bij het CBE geïnformeerd naar de status van zijn beroep. Daarop is hem op diezelfde dag meegedeeld dat bij het CBE geen beroepschrift was

ontvangen. Vervolgens is bij het CBE op 19 februari 2013 een op
12 februari 2013 gedateerd beroepschrift van appellant binnengekomen. Niet in geschil is dat ook indien het beroepschrift op 5 september 2012 zou zijn ingediend, dit buiten de beroepstermijn was.

2.3 Appellant betoogt dat ervan uit dient te worden gegaan dat zijn beroep op
5 september 2012 is ingediend en dat het CBE heeft miskend dat hij een verschoonbare reden heeft voor de termijnoverschrijding. Hiertoe stelt hij dat hij in de veronderstelling verkeerde dat gedurende de vakantieperiode de beroepstermijn niet liep. Ook voert hij in dit verband aan dat hij ervan uitging dat hij alsnog tot een minnelijke oplossing zou komen met de examencommissie.

2.3.1 Appellant heeft niet met enig bewijsmiddel aannemelijk gemaakt dat hij op
5 september 2012 een beroepschrift heeft ingediend bij het CBE. Ook indien ervan zou moeten worden uitgegaan dat hij wel op die dag beroep heeft ingediend bij het CBE heeft het terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Dat appellant in de veronderstelling verkeerde dat de beroepstermijn niet liep tijdens de vakantieperiode, biedt daarvoor geen grond. Daartoe is van belang dat onder de beslissing van 18 juli 2012 expliciet is vermeld dat de beroepstermijn zes weken bedroeg. De door appellant naar voren gebrachte omstandigheid dat hij dacht dat er een minnelijke oplossing met de examencommissie zou volgen, biedt evenmin grond voor het oordeel dat het CBE de termijnoverschrijding verschoonbaar had moeten achten.
Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/128
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 9 oktober 2013
Partijen	: Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: [storing] digitaal loket, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 6:7, 6:8, 6:9, 6:11
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Uit onderzoek door verweerder is naar voren gekomen dat op 17 maart 2013 via het digitale loket geen bericht van appellante is ontvangen, terwijl op die dag wel berichten van andere studenten zijn ontvangen en dus geen sprake is geweest van een storing op die dag. Vast staat dat het op 3 april 2013 ontvangen bezwaarschrift niet tijdig is ingediend. In het door appellante aangevoerde heeft verweerder terecht geen reden gezien om de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten. Het had op de weg van appellante gelegen om voor afloop van de bezwaartermijn te informeren of haar bezwaarschrift in goede orde was ontvangen. Verweerder heeft het bezwaar van appellante derhalve terecht niet-ontvankelijk verklaard.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 14 februari 2013 heeft verweerder aan appellante medegedeeld dat zij per 31 januari 2013 is uitgeschreven voor de opleiding Bachelor Aardwetenschappen.

Bij beslissing van 27 mei 2013 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 25 juni 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2013, waar appellante, vertegenwoordigd door [naam 2], is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken.
Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop de beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.
Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen.
Ingevolge artikel 6:11 blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.2. De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift tegen de beslissing van 14 februari 2013 is aangevangen op 15 februari 2013 en geëindigd op 28 maart 2013.
Het door appellante via het digitale loket verzonden bezwaarschrift is op 3 april 2013 ontvangen.

2.3. Appellante betoogt dat zij in de veronderstelling verkeerde dat uitsluitend via het digitale loket bezwaar kon worden gemaakt. Zij heeft op 17 maart 2013 getracht om via het digitale loket haar bezwaarschrift te verzenden, maar daarbij is iets misgegaan waardoor het niet is aangekomen. Direct nadat zij daarachter was gekomen, heeft zij het bezwaarschrift opnieuw verzonden.

2.4. Uit onderzoek door verweerder is naar voren gekomen dat op 17 maart 2013 via het digitale loket geen bericht van appellante is ontvangen, terwijl op die dag wel berichten van andere studenten zijn ontvangen en dus geen sprake is geweest van een storing op die dag. Vast staat dat het op 3 april 2013 ontvangen bezwaarschrift niet tijdig is ingediend. In het door appellante aangevoerde heeft verweerder terecht geen reden gezien om de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten. Het had op de weg van appellante gelegen om voor afloop van de bezwaartermijn te informeren of haar bezwaarschrift in goede orde was ontvangen. Verweerder heeft het bezwaar van appellante derhalve terecht niet-ontvankelijk verklaard.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2013/129
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 13 november 2013
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam

Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, finale geschillenbeslechting, hoorzitting, kortsluiting, schikking, voorlopige voorziening, waarschuwing, zelf voorzien, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6; Awb artikel 8:72 lid 4 onderdeel c, 8:81, 8:86; OER HvA 2012-2013 artikel 6.3, 6.4 lid 1, 2, 5
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Blijkens het dossier is aan appellante bij brief van 15 oktober 2012 een waarschuwing, als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, van de OER, gegeven. Voor zover appellante ter zitting de ontvangst van deze brief heeft bestreden, wordt overwogen dat uit hetgeen zij heeft verklaard over de afspraken die zij in juli 2012 met haar decaan heeft gemaakt, genoegzaam kan worden afgeleid dat zij anderszins is gewaarschuwd over een mogelijk negatief bindend studieadvies en de gevolgen daarvan. Naar het CBE ter zitting heeft erkend, heeft de examencommissie de beslissing om appellante een negatief bindend studieadvies te geven eerst op 5 maart 2013 aan haar bekendgemaakt. Het negatief bindend studieadvies is derhalve na het verstrijken van de in artikel 6.3 van de OER gestelde termijn en aldus in strijd met die bepaling uitgebracht. Het CBE heeft voorts ter zitting erkend dat de examencommissie appellante voorafgaand aan het nemen van die beslissing niet in de gelegenheid heeft gesteld om te worden gehoord. Aan appellante is eerst tijdens de zogenaamde schikkingsfase in de procedure bij het CBE alsnog de gelegenheid geboden om tijdens een hoorzitting haar standpunt mondeling nader toe te lichten. Wegens het feit dat deze hoorzitting geen doorgang kon vinden, omdat appellante te kennen had gegeven vanwege de reiskosten de hoorzitting niet te kunnen bijwonen, heeft de examencommissie telefonisch contact opgenomen met appellante. Volgens appellante heeft dit gesprek echter slechts één minuut geduurd, hetgeen door het CBE niet dan wel onvoldoende is weersproken. Uit het voorgaande volgt dat de beslissing van de examencommissie eveneens in strijd met artikel 6.4, vijfde lid, van de OER tot stand is gekomen en appellante ook nadien niet wezenlijk in de gelegenheid is gesteld om haar standpunt mondeling nader toe te lichten. Daarbij merkt het College op dat het van essentiële betekenis is dat appellante wordt gehoord alvorens het negatief bindend studieadvies door de examencommissie wordt vastgesteld. Appellante is hierdoor in haar belangen geschaad, nu niet in geschil is dat zij aan het einde van haar eerste jaar van inschrijving betrokken is geweest bij een ernstig incident, als gevolg waarvan zij psychische klachten heeft ondervonden, en haar studieresultaten na dat incident significant zijn verslechterd. Voorts volgt uit de stukken dat appellante de decaan in de zomer van 2012 er op heeft gewezen dat het onderwijs in de door haar nog te behalen vakken van het propedeutisch examen eerst weer na afloop van de in artikel 6.3 van de OER gestelde termijn zou worden gegeven en zij in dat verband om uitstel heeft verzocht. Uit het dossier volgt niet dat dit aspect bij de totstandkoming van de beslissing om aan appellante een negatief bindend studieadvies te geven, genoegzaam is betrokken. Voor zover het CBE belang heeft gehecht aan het feit dat de decaan van appellante in een verklaring heeft geadviseerd tot handhaving van het negatief bindend studieadvies, wordt overwogen dat deze verklaring dateert van ná 5 maart 2013 en, nu zich in het dossier geen andere verklaring van de decaan bevindt, de beslissing van de examencommissie derhalve ook in strijd met artikel 6.4, tweede lid, van de OER tot stand is gekomen. Daarbij zij nog opgemerkt dat het CBE de stelling van appellante dat de decaan langdurig afwezig is geweest in de periode van de zomer van 2012 tot februari 2013, niet heeft bestreden. Onder deze omstandigheden is het College van oordeel dat het CBE ten onrechte niet heeft onderkend dat het door de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies dermate in strijd met de eisen van zorgvuldigheid tot stand is gekomen, dat het niet kan worden gehandhaafd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij ongedateerde beslissing heeft de examencommissie van de opleiding International Business and Management Studies appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 23 mei 2013, nader gemotiveerd op 24 mei en 16 juli 2013, heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 25 juni 2013, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn nader aangevuld bij brief van 3 september 2013.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2013, waar appellante en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 6.3 van de Onderwijs- en Examenregeling bacheloropleiding 2012-2013 (hierna: OER) brengt de examencommissie een bindend afwijzend studieadvies uit indien de student aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft behaald. In afwijking van het bepaalde in de vorige volzin worden voor studenten, die vóór het studiejaar 2012-2013 in februari zijn begonnen, de woorden in de vorige volzin "aan het einde van het tweede jaar van inschrijving" vervangen door de woorden "24 maanden". In afwijking van de vorige volzin kunnen de woorden "aan het einde van het tweede jaar van inschrijving" ook vervangen worden door de woorden "25 maanden na de inschrijving" – deze (dubbele) uitzondering ten opzichte van de reguliere instroom vindt plaats op grond van organisatorische redenen die worden veroorzaakt door een afwijkende opbouw van het studiejaar bij de februari-instroom. Na het verstrijken van de termijn als bedoeld in de eerste en tweede volzin kan geen bindend afwijzend studieadvies meer worden uitgebracht.

Ingevolge artikel 6.4, eerste lid, wordt een bindend afwijzend studieadvies niet uitgebracht wanneer de student gedurende het studiejaar niet tijdig ten minste eenmaal via SIS en op een redelijke termijn door de opleiding is gewaarschuwd dat hij of zij een bindend afwijzend studieadvies zal kunnen ontvangen, alsmede wat de gevolgen daarvan zijn.

Ingevolge het tweede lid besluit de examencommissie pas over het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies nadat de betrokken studentendecaan om schriftelijk advies is gevraagd ten aanzien van mogelijke persoonlijke omstandigheden die kunnen rechtvaardigen dat wordt afgezien van het uitbrengen van een bindend studieadvies aan de betrokken student.

Ingevolge het vijfde lid stelt de examencommissie, alvorens tot een bindend afwijzend studieadvies over te gaan, de student in de gelegenheid om door of namens de examencommissie te worden gehoord.

2.2. Appellante is in februari 2011 begonnen met de opleiding International Business and Management Studies. In haar eerste jaar van inschrijving heeft zij 42 studiepunten van de propedeutische fase behaald. In haar tweede jaar van inschrijving heeft zij geen studiepunten van de propedeutische fase behaald. Derhalve staat vast dat appellante 24 maanden na inschrijving het propedeutisch examen niet had behaald.

2.3. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de beslissing om haar een negatief bindend studieadvies te geven niet zorgvuldig tot stand is gekomen. Zij stelt dat zij niet tijdig is gewaarschuwd voor een mogelijk negatief bindend studieadvies en daarover door de examencommissie niet is gehoord. Zij is hierdoor ernstig in haar belangen geschaad, nu zich ten aanzien van haar persoonlijke omstandigheden voordoen waarin de examencommissie reden had moeten zien of van een negatief bindend studieadvies af te zien, aldus appellante.

2.3.1. Blijkens het dossier is aan appellante bij brief van 15 oktober 2012 een waarschuwing, als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, van de OER, gegeven. Voor zover appellante ter zitting de ontvangst van deze brief heeft bestreden, wordt overwogen dat uit hetgeen zij heeft verklaard over de afspraken die zij in juli 2012 met haar decaan heeft gemaakt, genoegzaam kan worden afgeleid dat zij anderszins is gewaarschuwd over een mogelijk negatief bindend studieadvies en de gevolgen daarvan. Naar het CBE ter zitting heeft erkend, heeft de examencommissie de beslissing om appellante een negatief bindend studieadvies te geven eerst op 5 maart 2013 aan haar bekendgemaakt. Het negatief bindend studieadvies is derhalve na het verstrijken van de in artikel 6.3 van de OER gestelde termijn en aldus in strijd met die bepaling uitgebracht. Het CBE heeft voorts ter zitting erkend dat de examencommissie appellante voorafgaand aan het nemen van die beslissing niet in de gelegenheid heeft gesteld om te worden gehoord. Aan appellante is eerst tijdens de zogenaamde schikkingsfase in de procedure bij het CBE alsnog de gelegenheid geboden om tijdens een hoorzitting haar standpunt mondeling nader toe te lichten. Wegens het feit dat deze hoorzitting geen doorgang kon vinden, omdat appellante te kennen had gegeven vanwege de reiskosten de hoorzitting niet te kunnen bijwonen, heeft de examencommissie telefonisch contact opgenomen met appellante. Volgens appellante heeft dit gesprek echter slechts één minuut geduurd, hetgeen door het CBE niet dan wel onvoldoende is weersproken. Uit het voorgaande volgt dat de beslissing van de examencommissie eveneens in strijd met artikel 6.4, vijfde lid, van de OER tot stand is gekomen en appellante ook nadien niet wezenlijk in de gelegenheid is gesteld om haar standpunt mondeling nader toe te lichten. Daarbij merkt het College op dat het van essentiële betekenis is dat appellante wordt gehoord alvorens het negatief bindend studieadvies door de examencommissie wordt vastgesteld.
Appellante is hierdoor in haar belangen geschaad, nu niet in geschil is dat zij aan het einde van haar eerste jaar van inschrijving betrokken is geweest bij een ernstig incident, als gevolg waarvan zij psychische klachten heeft ondervonden, en haar studieresultaten na dat incident significant zijn verslechterd. Voorts volgt uit de stukken dat appellante de decaan in de zomer van 2012 er op heeft gewezen dat het onderwijs in de door haar nog te behalen vakken van het propedeutisch examen eerst weer na afloop van de in artikel 6.3 van de OER gestelde termijn zou worden gegeven en zij in dat verband om uitstel heeft verzocht. Uit het dossier volgt niet dat dit aspect bij de totstandkoming van de beslissing om aan appellante een negatief bindend studieadvies te geven, genoegzaam is betrokken. Voor zover het CBE belang heeft gehecht aan het feit dat de decaan van appellante in een verklaring heeft geadviseerd tot handhaving van het negatief bindend studieadvies, wordt overwogen dat deze verklaring dateert van ná 5 maart 2013 en, nu zich in het dossier geen andere verklaring van de decaan bevindt, de beslissing van de examencommissie derhalve ook in strijd met artikel 6.4, tweede lid, van de OER tot stand is gekomen. Daarbij zij nog opgemerkt dat het CBE de stelling van appellante dat de decaan langdurig afwezig is geweest in de periode van de zomer van 2012 tot februari 2013, niet heeft bestreden. Onder deze omstandigheden is het College van oordeel dat het CBE ten onrechte niet heeft onderkend dat het door de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies dermate in strijd met de eisen van zorgvuldigheid tot stand is gekomen, dat het niet kan worden gehandhaafd.
Het betoog slaagt.

2.4. Het beroep is gegrond. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. De beslissing van het CBE van 23 mei 2013 dient te worden vernietigd. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, ziet het College aanleiding om zelf in de zaak te voorzien. Het College zal het door appellante bij het CBE ingestelde beroep gegrond verklaren en het door de examencommissie bij ongedateerde beslissing gegeven negatief bindend studieadvies, bekendgemaakt op 5 maart

2013, vernietigen. Het College zal bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van
23 mei 2013.

2.5. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam van 23 mei 2013;
III. verklaart het bij het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam ingestelde beroep gegrond;
IV. vernietigt het bij ongedateerde beslissing van de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies, bekendgemaakt op 5 maart 2013;
V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 23 mei 2013;
VI. veroordeelt het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam tot vergoeding aan [naam] van de bij haar opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 31,20 (zegge: éénendertig euro en twintig cent), geheel toe te rekenen aan reiskosten;
VII. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam het door [naam] betaalde griffierecht van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) aan haar vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/131
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Kleijn, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 17 december 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Maastricht
Trefwoorden	: Begeleiding, beoordeling, herkansing, kennen en kunnen
Artikelen	: Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e; Handbook ESST 2011-2012
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 De vraag of appellant dit door hem beoogde doel in deze procedure kan bereiken, behoeft naar het oordeel van het College thans geen beantwoording, nu appellant reeds niet kan worden gevolgd in zijn betoog dat de hem geboden begeleiding bij het schrijven van de thesis van dien aard is geweest dat het onvoldoende resultaat als het gevolg daarvan moet worden beschouwd. Daartoe acht het College het volgende van belang. In het Handbook ESST 2011/2012 is vermeld dat ESST studenten van de University Maastricht de thesis, in afwijking van de officiële ESST inleverdatum, uiterlijk op 1 augustus 2012 moeten inleveren. Daargelaten dat appellant geacht kan worden op de hoogte te zijn van hetgeen in het handboek staat vermeld, volgt uit het dossier dat hem de afwijkende inleverdatum ook daadwerkelijk tijdig bekend was, nu hij deze heeft vermeld in een mailbericht van 12 maart 2012 aan [naam 3], waarin hij zijn begeleider informeert over zijn voorgenomen planning. [naam 3] heeft in reactie hierop bij mailbericht van 14 maart 2012 aan appellant medegedeeld dat hij in de maanden juni en juli wegens werkzaamheden en vakantie afwezig zal zijn. Ook hiermee heeft appellant derhalve tijdig rekening kunnen houden. Niet valt in te zien dat de door appellant gestelde gebrekkige begeleiding verband houdt met het ontbreken van een, naar hij stelt, verplicht studiecontract. Daartoe is van belang dat appellant zelf meermalen heeft verklaard dat de vertraging bij het schrijven van de thesis is ontstaan wegens hem persoonlijk betreffende omstandigheden en uit het dossier kan worden afgeleid dat [naam 3] binnen zijn mogelijkheden heeft getracht om aan de gewijzigde planning van appellant tegemoet te komen.

Door de vertraging heeft appellant eerst medio juni 2012 een uitgewerkt deel van zijn thesis aan [naam 3] kunnen voorleggen. [naam 3] heeft in reactie hierop appellant per omgaande te kennen gegeven dat hij, gelet op de inhoud van het ingeleverde werk, de studievertraging van appellant en zijn afwezigheid in de maanden juni en juli, niet verwacht dat het appellant, onder zijn begeleiding, zal lukken om voor 1 augustus 2012 een deugdelijke thesis af te ronden. Hij adviseert appellant derhalve een begeleider te zoeken die gedurende de zomermaanden wel aanwezig is. Appellant heeft in reactie hierop evenwel te kennen gegeven dat hij er de voorkeur aan geeft om de begeleiding door [naam 3] voort te zetten. Voor zover appellant heeft gesteld dat hij slechts tot 18 juni 2012 begeleiding heeft gehad, wordt overwogen dat die stelling feitelijk onjuist is, nu [naam 3] appellant op 29 augustus 2012 nog uitgebreid commentaar op de door hem aangepaste thesis heeft gegeven. De door appellant gestelde omstandigheid dat hij door het tijdstip waarop dit commentaar is gegeven, onvoldoende tijd had om voor de inleverdatum van de thesis de gemaakte opmerkingen nog te verwerken, dient voor zijn risico te blijven, nu hij er uitdrukkelijk voor heeft gekozen om geen andere begeleider te zoeken terwijl hij wist dat [naam 3] gedurende de zomermaanden langdurig afwezig was.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats] (Verenigd Koninkrijk), appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Maastricht University (hierna: het CBE) verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 10 januari 2013 is door [naam 2], mede namens, [naam 3], beiden examinator van de examencommissie van de Faculty of Arts and Social Sciences, de masterthesis van appellant van de master European Studies on Society, Science and Technology (hierna: ESST) als onvoldoende beoordeeld.

Bij beslissing van 14 mei 2013 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 1 juli 2013, beroep ingesteld. Het beroep is aangevuld bij brief van 26 juli 2013.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 november 2013, waar appellant, vertegenwoordigd door E.W. Nusalim, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. V. Perey-Maussen zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in samenhang met artikel 8:4, derde lid, onder b (voorheen: artikel 8:4, aanhef en onder e), van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordeling van kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing die als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan de beslissing van 14 mei 2013 ten grondslag liggende beslissing, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.2. Appellant is op 1 september 2011 begonnen met de eenjarige masteropleiding ESST aan de University Maastricht. Bij deze opleiding studeert de student het eerste semester aan de University Maastricht en het tweede semester aan een van de partneruniversiteiten van het ESST netwerk. Appellant heeft het tweede semester, dat op 1 februari 2012 is aangevangen, aan de Tallinn University of Technology in Estland gestudeerd. Tijdens het tweede semester dient de student een thesis te schrijven. De thesis van appellant is op 2 augustus 2012 als onvoldoende beoordeeld. De thesis die hij in het kader van de reguliere herkansing heeft ingeleverd, is op 4 september 2012 eveneens als onvoldoende beoordeeld. Aan appellant is vervolgens een extra herkansing geboden. Bij beslissing van 10 januari 2013 is de door appellant bij die gelegenheid ingeleverde thesis wederom als onvoldoende beoordeeld. Naar [naam 3] schriftelijk heeft bevestigd, is deze door [naam 2] ondertekende beslissing, mede namens hem genomen.
In de onderhavige procedure ligt deze beslissing voor. Daarbij zij opgemerkt dat dit dezelfde beslissing is als de door het CBE genoemde beslissing van 21 januari 2013. Dit is de datum waarop de beslissing, die reeds op 10 januari 2013 aan appellant bekend gemaakt was, in het beoordelingssysteem is ingevoerd.

2.3. Appellant bestrijdt niet dat de inhoud van de door hem ingeleverde thesis onvoldoende is, maar stelt dat het onvoldoende resultaat het gevolg is van de gebrekkige begeleiding die hij bij het schrijven van de thesis heeft gehad. Hij is van mening dat hij in de gelegenheid moet worden gesteld om een thesis te schrijven waarbij hem alsnog adequate begeleiding wordt geboden.

2.3.1 De vraag of appellant dit door hem beoogde doel in deze procedure kan bereiken, behoeft naar het oordeel van het College thans geen beantwoording, nu appellant reeds niet kan worden gevolgd in zijn betoog dat de hem geboden begeleiding bij het schrijven van de thesis van dien aard is geweest dat het onvoldoende resultaat als het gevolg daarvan moet worden beschouwd. Daartoe acht het College het volgende van belang.

In het Handbook ESST 2011/2012 is vermeld dat ESST studenten van de University Maastricht de thesis, in afwijking van de officiële ESST inleverdatum, uiterlijk op 1 augustus 2012 moeten inleveren. Daargelaten dat appellant geacht kan worden op de hoogte te zijn van hetgeen in het handboek staat vermeld, volgt uit het dossier dat hem de afwijkende inleverdatum ook daadwerkelijk tijdig bekend was, nu hij deze heeft vermeld in een mailbericht van 12 maart 2012 aan [naam 3], waarin hij zijn begeleider informeert over zijn voorgenomen planning. [naam 3] heeft in reactie hierop bij mailbericht van 14 maart 2012 aan appellant medegedeeld dat hij in de maanden juni en juli wegens werkzaamheden en vakantie afwezig zal zijn. Ook hiermee heeft appellant derhalve tijdig rekening kunnen houden. Niet valt in te zien dat de door appellant gestelde gebrekkige begeleiding verband houdt met het ontbreken van een, naar hij stelt, verplicht studiecontract. Daartoe is van belang dat appellant zelf meermalen heeft verklaard dat de vertraging bij het schrijven van de thesis is ontstaan wegens hem persoonlijk betreffende omstandigheden en uit het dossier kan worden afgeleid dat [naam 3] binnen zijn mogelijkheden heeft getracht om aan de gewijzigde planning van appellant tegemoet te komen. Door de vertraging heeft appellant eerst medio juni 2012 een uitgewerkt deel van zijn thesis aan [naam 3] kunnen voorleggen. [naam 3] heeft in reactie hierop appellant per omgaande te kennen gegeven dat hij, gelet op de inhoud van het ingeleverde werk, de studievertraging van appellant en zijn afwezigheid in de maanden juni en juli, niet verwacht dat het appellant, onder zijn begeleiding, zal lukken om voor 1 augustus 2012 een deugdelijke thesis af te ronden. Hij adviseert appellant derhalve een begeleider te zoeken die gedurende de zomermaanden wel aanwezig is. Appellant heeft in reactie hierop evenwel te kennen gegeven dat hij er de voorkeur aan geeft om de begeleiding door [naam 3] voort te zetten. Voor zover appellant heeft gesteld dat hij slechts tot 18 juni 2012 begeleiding heeft gehad, wordt overwogen dat die stelling feitelijk onjuist is, nu [naam 3] appellant op 29 augustus 2012 nog uitgebreid commentaar op de door hem aangepaste thesis heeft gegeven. De door appellant gestelde omstandigheid dat hij door het tijdstip waarop dit commentaar is gegeven, onvoldoende tijd had om voor de inleverdatum van de thesis de gemaakte opmerkingen nog te verwerken, dient voor zijn risico te blijven, nu hij er uitdrukkelijk voor heeft gekozen om geen andere begeleider te zoeken terwijl hij wist dat [naam 3] gedurende de zomermaanden langdurig afwezig was.

2.4. Gelet op het voorgaande is het beroep van appellant ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/132
Rechter(s)	: mr. Troostwijk
Datum uitspraak	: 28 oktober 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Utrecht
Trefwoorden	: [onherroepelijke] Beslissing, [wijziging] datum uitschrijving, [beëindiging] inschrijving, bijzondere omstandigheden, OV-jaarkaart, [financiële] schade, Studielink
Artikelen	: WHW artikel 7.42 lid 1; Inschrijvingsregeling HU 2011-2012 artikel 34a lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Vast staat dat appellant op 31 juli 2012 via Studielink een verzoek tot uitschrijving heeft ingediend. Ingevolge artikel 34a, eerste lid, van de Inschrijvingsregeling stond hij als gevolg daarvan vanaf 1 augustus 2012 niet meer ingeschreven. Via Studielink heeft appellant op 31 juli 2012 het bericht ontvangen dat zijn verzoek tot uitschrijving op die dag is ingediend. Voorts is hem bij bericht van 2 augustus 2012 via Studielink meegedeeld dat de instelling voor hoger onderwijs heeft laten weten dat hij per 31 juli 2012 is uitgeschreven voor de opleiding B Communicatiesystemen. Appellant is niet opgekomen tegen die berichten, zodat zijn uitschrijving onherroepelijk is geworden. Hij heeft geen bijzondere omstandigheden naar voren gebracht op grond waarvan van deze onherroepelijke beslissing zou moeten worden teruggekomen. Dat appellant de bedoeling had zich per 31 augustus 2012 uit te schrijven en dat hij financiële schade heeft geleden omdat hij € 500 aan de DUO dient te betalen, zijn geen zodanige bijzondere omstandigheden. Dat appellant pas in oktober, toen hij de brief van de DUO ontving, besefte wat de gevolgen waren van zijn uitschrijving per 31 juli 2012 dient voor zijn eigen rekening en risico te komen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 18 december 2012 heeft de directeur van de faculteit Communicatie en Journalistiek aan appellant meegedeeld dat zijn verzoek om wijziging van de datum van uitschrijving van 31 juli 2012 in 31 augustus 2012, is afgewezen.

Bij beslissing van 30 mei 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 juli 2013, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 oktober 2013, waar appellant, vertegenwoordigd door [naam 2], en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. M.M. Slump, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek beëindigt het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand.

Ingevolge artikel 34a, eerste lid, van de Inschrijvingsregeling HU 2011-2012 wordt een inschrijving, naar aanleiding van een verzoek via Studielink van degene die als student is ingeschreven voor een opleiding aan de hogeschool, door de faculteitsdirecteur beëindigd met ingang van de volgende maand.

2.2 Appellant betoogt dat het college van bestuur de beslissing van 18 december 2012 niet in stand heeft kunnen laten, omdat het zijn bedoeling was zich per 31 augustus 2012 uit te schrijven. Volgens appellant heeft het college van bestuur er ten onrechte geen rekening mee gehouden dat hij ten gevolge van de uitschrijving per 31 juli 2012 € 500 aan de Dienst Onderwijs en Uitvoering (hierna: DUO) dient terug te betalen in verband met onterechte gebruikmaking van de OV-jaarkaart.

2.2.1 Vast staat dat appellant op 31 juli 2012 via Studielink een verzoek tot uitschrijving heeft ingediend. Ingevolge artikel 34a, eerste lid, van de Inschrijvingsregeling stond hij als gevolg daarvan vanaf 1 augustus 2012 niet meer ingeschreven. Via Studielink heeft appellant op 31 juli 2012 het bericht ontvangen dat zijn verzoek tot uitschrijving op die dag is ingediend. Voorts is hem bij bericht van 2 augustus 2012 via Studielink meegedeeld dat de instelling voor hoger onderwijs heeft laten weten dat hij per 31 juli 2012 is uitgeschreven voor de opleiding B Communicatiesystemen. Appellant is niet opgekomen tegen die berichten, zodat zijn uitschrijving onherroepelijk is geworden. Hij heeft geen bijzondere omstandigheden naar voren gebracht op grond waarvan van deze onherroepelijke beslissing zou moeten worden teruggekomen. Dat appellant de bedoeling had zich per 31 augustus 2012 uit te schrijven en dat hij financiële schade heeft geleden omdat hij € 500 aan de DUO dient te betalen, zijn geen zodanige bijzondere omstandigheden. Dat appellant pas in oktober, toen hij de brief van de DUO ontving, besefte wat de gevolgen waren van zijn uitschrijving per 31 juli 2012 dient voor zijn eigen rekening en risico te komen.
Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/133
Rechter(s)	: mrs. De Rijke-Maas, Lubberdink, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 4 december 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Stenden Hogeschool
Trefwoorden	: Bevoegdheid coördinator, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, doelmatigheid regeling, gelijkheidsbeginsel, vrijstelling, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8b, 7.13 lid 1; OER Stenden Hogeschool Hoofdstuk 6 artikel 2 lid 1, 4 lid 2, 3, 4 en 5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. De coördinator van de SSW heeft slechts in die hoedanigheid en niet namens de examencommissie toestemming gegeven de SSW over te slaan. Daargelaten of, zoals het CBE heeft gesteld, appellant de SSW niet al eerder heeft gedaan en de coördinator van de SSW derhalve is uitgegaan van onjuiste informatie, heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat de mededeling van de coördinator niet kan worden gelijkgesteld met een door de examencommissie verleende vrijstelling. Het CBE is er dan ook terecht van uitgegaan dat appellant de onderwijseenheid "Self-Management" niet met een voldoende heeft

afgesloten.
(…)
2.4.2.Gelet op het voorgaande, heeft het CBE deugdelijk gemotiveerd waarom de examencommissie de armbreuk van de vriend van appellant niet als een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 4 van hoofdstuk 6 van de OER heeft hoeven aanmerken. In zoverre heeft het CBE dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie appellant geen bindend negatief studieadvies heeft mogen geven.
(…)
2.6.1. Ingevolge artikel 2, vierde lid, van hoofdstuk 6 van de OER moet een student niet alleen minimaal 42 studiepunten behalen, maar tevens de door de opleiding aangewezen onderwijseenheden uit de propedeutische fase met een voldoende hebben afgesloten. De enkele omstandigheid dat appellant meer dan 42 studiepunten heeft behaald, doet er niet aan af dat appellant niet alle aangewezen onderwijseenheden met een voldoende heeft afgesloten. Onder die omstandigheden valt niet in te zien dat het geven van het bindend negatief studieadvies in strijd is met de doelmatigheid van de regeling.
(…)
2.7.1. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat van appellant mag worden verwacht dat hij de Engelse taal machtig is, nu de opleiding Engelstalig is. Het is aan appellant om desgewenst een tolk in de Chinese taal in te schakelen. Voorts hebben het CBE en de examencommissie, wat er ook zij van de stellingen van appellant dat het voor hem lange tijd onduidelijk was wat precies met "circumstances" bedoeld werd en het voor hem niet makkelijk is om over zijn persoonlijke situatie te praten, de door appellant gestelde persoonlijke omstandigheden bij hun beslissing betrokken. Het betoog faalt dan ook.
2.8. Het beroep van appellant op het gelijkheidsbeginsel faalt, reeds omdat hij geen concrete gevallen naar voren heeft gebracht die rechtens gelijk zijn aan het zijne.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Stenden Hogeschool (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 april 2013 heeft de examencommissie MEM-Tech van Stenden Hogeschool appellant een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding Media and Entertainment Management.

Bij beslissing van 16 mei 2013, verzonden 30 mei 2013, heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 juli 2013, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 21 oktober 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. R. van der Heijden, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, van hoofdstuk 6 van de Onderwijs- en Examenregeling 2012-2013 (hierna: OER) brengt de examencommissie namens het college van bestuur aan iedere student aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving aan dezelfde opleiding aan dezelfde instelling

voor de propedeutische fase van de opleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen de opleiding.

Ingevolge het vierde lid heeft het studieadvies een bindend afwijzend karakter indien de student minder dan 42 studiepunten uit de propedeutische fase heeft behaald, alsmede niet de door de opleiding aangewezen onderwijseenheden uit de propedeutische fase met een voldoende heeft afgesloten op het moment dat het advies wordt uitgebracht.

Ingevolge artikel 4, tweede lid, meldt een student indien aan de orde bijzondere omstandigheden tijdig bij de studentendecaan en bij de studiebegeleider en verzoekt de examencommissie deze mee te wegen in haar besluit over het uitbrengen van een bindend studieadvies met afwijzing (BSA).

Ingevolge het derde lid wordt een melding van bijzondere omstandigheden aangemerkt als tijdig wanneer de student de omstandigheden meldt zodra deze zich voordoen dan wel zeer spoedig daarna.

Ingevolge het vierde lid worden als bijzondere omstandigheden aangemerkt:
a. ziekte
b. zwangerschap
c. bijzondere familieomstandigheden
d. lichamelijke, zintuigelijke of andere functiestoornis
e. bestuursactiviteiten

Ingevolge het vijfde lid dienen de situaties onder a t/m d schriftelijk te worden vastgesteld door een onafhankelijke deskundige.

2.2. Bij de beslissing van 3 april 2013 heeft appellant een bindend negatief studieadvies gekregen voor de opleiding Media and Entertainment Management, omdat hij aan het einde van het eerste jaar van inschrijving de onderwijseenheden "Progress Test" en "Self-Management" niet met een voldoende had afgesloten. Deze twee onderwijseenheden zijn aangewezen onderwijseenheden als bedoeld in artikel 2, vierde lid, van hoofdstuk 6 van de OER.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat hij "Deelname aan de StudieStartWeek (SSW)", die onderdeel uitmaakt van de onderwijseenheid "Self-Management", met toestemming heeft overgeslagen. Die toestemming moet volgens hem worden aangemerkt als een vrijstelling, zodat hij "Self-Management" met een voldoende heeft afgesloten.

2.3.1. Uit de door appellant overgelegde e-mail van de coördinator van de SSW van 31 januari 2012 blijkt dat deze appellant desgevraagd heeft laten weten het geen probleem te vinden als hij de SSW overslaat. Daarbij heeft de coördinator opgemerkt dat appellant de SSW al in het kader van een andere studie heeft gedaan.

2.3.2. De coördinator van de SSW heeft slechts in die hoedanigheid en niet namens de examencommissie toestemming gegeven de SSW over te slaan. Daargelaten of, zoals het CBE heeft gesteld, appellant de SSW niet al eerder heeft gedaan en de coördinator van de SSW derhalve is uitgegaan van onjuiste informatie, heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat de mededeling van de coördinator niet kan worden gelijkgesteld met een door de examencommissie verleende vrijstelling. Het CBE is er dan ook terecht van uitgegaan dat appellant de onderwijseenheid "Self-Management" niet met een voldoende heeft afgesloten.

Het betoog faalt.

2.4. Appellant betoogt verder dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie hem wegens bijzondere omstandigheden geen bindend negatief studieadvies had mogen geven. Daartoe voert hij aan dat zijn vriend in oktober 2012 een zwaar ongeluk heeft gehad en daarbij een gecompliceerde breuk aan zijn arm heeft opgelopen. Dit heeft appellant veel stress en zorgen gegeven en ertoe geleid dat hij de "Progress Test" niet met een voldoende heeft kunnen afronden.

2.4.1. In zijn beslissing heeft het CBE overwogen dat een armbreuk van een vriend, hoe akelig ook, slechts onder bijzondere omstandigheden een grond kan opleveren voor toepassing van een overmachtsregeling. Het moet dan gaan om een situatie waarin objectief vaststaat dat de betrokken student als hulpverlener niet door iemand anders kan worden vervangen en dat de hulpverlening zo intensief is dat het redelijkerwijs onmogelijk is om voldoende studieresultaten te behalen. Daarnaast kunnen psychische problemen een overmachtssituatie opleveren, aldus het CBE.

Volgens het CBE komt appellant geen beroep op overmacht toe. In dat kader heeft het overwogen dat niet is onderbouwd dat appellants vriend dusdanig intensieve hulp specifiek van appellant nodig had dat dit aan het behalen van behoorlijke studieresultaten in de weg stond. In dat kader heeft het CBE erop gewezen dat appellant in de betreffende periode ook redelijke studieresultaten heeft behaald. Alleen de "Progress Test" heeft hij niet behaald. Volgens het CBE

duidt dit erop dat appellant niet zozeer van streek was dat hij niet tot studeren in staat was. Verder heeft het CBE van belang geacht dat appellant in de periode waarin hij naar eigen zeggen door zijn vriend niet gemist kon worden enkele weken naar China is geweest.

2.4.2. Gelet op het voorgaande, heeft het CBE deugdelijk gemotiveerd waarom de examencommissie de armbreuk van de vriend van appellant niet als een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 4 van hoofdstuk 6 van de OER heeft hoeven aanmerken. In zoverre heeft het CBE dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie appellant geen bindend negatief studieadvies heeft mogen geven.
Het betoog faalt.

2.5. Het betoog van appellant dat artikel 18 van het Studentenstatuut Stenden Hogeschool 2012-2013 niet zorgvuldig is nageleefd, faalt, reeds omdat hij dat niet nader heeft onderbouwd.

2.6. Appellant betoogt verder dat het CBE heeft miskend dat handhaving van het bindend negatieve studieadvies strijdig is met de doelmatigheid van de regeling. Daartoe voert hij aan dat doel van de invoering van het bindend negatief studieadvies is om studie-uitval te reduceren. Volgens hem mogen kansrijke studenten als hij niet worden weggestuurd.

2.6.1. Ingevolge artikel 2, vierde lid, van hoofdstuk 6 van de OER moet een student niet alleen minimaal 42 studiepunten behalen, maar tevens de door de opleiding aangewezen onderwijseenheden uit de propedeutische fase met een voldoende hebben afgesloten. De enkele omstandigheid dat appellant meer dan 42 studiepunten heeft behaald, doet er niet aan af dat appellant niet alle aangewezen onderwijseenheden met een voldoende heeft afgesloten. Onder die omstandigheden valt niet in te zien dat het geven van het bindend negatief studieadvies in strijd is met de doelmatigheid van de regeling.
Het betoog faalt.

2.7. Appellant betoogt voorts dat het CBE ten onrechte onvoldoende rekening heeft gehouden met antropologische verschillen. Volgens hem is een Chinees gesloten, zodat het voor hem niet makkelijk was om over zijn persoonlijke situatie te praten. Bovendien is de procedure in het Engels gevoerd en was het voor hem lange tijd onduidelijk wat precies met "circumstances" bedoeld werd.

2.7.1. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat van appellant mag worden verwacht dat hij de Engelse taal machtig is, nu de opleiding Engelstalig is. Het is aan appellant om desgewenst een tolk in de Chinese taal in te schakelen. Voorts hebben het CBE en de examencommissie, wat er ook zij van de stellingen van appellant dat het voor hem lange tijd onduidelijk was wat precies met "circumstances" bedoeld werd en het voor hem niet makkelijk is om over zijn persoonlijke situatie te praten, de door appellant gestelde persoonlijke omstandigheden bij hun beslissing betrokken. Het betoog faalt dan ook.

2.8. Het beroep van appellant op het gelijkheidsbeginsel faalt, reeds omdat hij geen concrete gevallen naar voren heeft gebracht die rechtens gelijk zijn aan het zijne.

2.9. Het beroep is ongegrond.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2013/137
Rechter(s) : mrs. De Rijke-Maas, Lubberdink, Van der Spoel
Datum uitspraak : 9 december 2013
Partijen : Appellant tegen CBE Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden : College van beroep voor de examens, dwangsom,

		finale geschillenbeslechting, examencommissie, motivering, toepassing Awb, vrijstelling, zelf voorzien
Artikelen	:	WHW artikel 7.13 lid 1, 7.66 lid 1; Awb artikel 4:17 lid 1, 4:18; OER masteropleidingen faculteit managementwetenschappen
Uitspraak	:	Gegrond
Hoofdoverwegingen	:	2.2. Het CBE stelt zich in zijn verweerschrift voorts ten onrechte op het standpunt dat de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) op hem niet van toepassing is. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 december 2011 in zaak nr. 2011/096; www.cbho.nl), oordeelt het op grond van artikel 7.66, eerste lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het CBE is zulk een orgaan. Uit de tekst van de wet, noch uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat de wetgever daarop enige restrictie heeft aangebracht voor beslissingen van een orgaan van een bijzondere instelling, die als privaatrechtelijk zijn aan te merken. Derhalve wordt geen onderscheid gemaakt tussen openbare en bijzondere instellingen en bestaat, anders dan het CBE heeft gesteld, geen grond voor het oordeel dat de Awb, die volgens de WHW van toepassing is, niet op het handelen van bijzondere instellingen van toepassing is. De verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 juli 2006 in zaak nr. 200507749/1 (www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:RVS:2006:AY4273), leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat die uitspraak is gedaan voor wijziging van artikel 7.66 van de WHW. (…) 2.5.1. Uit het besluit van 24 april 2012 blijkt duidelijk dat de vrijstelling wordt geweigerd, omdat het eerder afgelegde tentamen Systeemtheorie ongeldig is verklaard. Het CBE heeft terecht geoordeeld dat de examencommissie de vrijstelling in redelijkheid op die grond heeft kunnen weigeren. Derhalve bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het besluit van 24 april 2012 niet deugdelijk is gemotiveerd. De stelling van appellant dat de ongeldigverklaring van het tentamen uitsluitend geldt binnen het studieprogramma Recht & Management leidt, wat daar ook van zij, niet tot een ander oordeel. Het CBE heeft terecht overwogen dat doel en strekking van het ongeldig verklaren van het tentamen is dat het behaalde resultaat binnen het studieprogramma Recht & Management komt te vervallen. Het verlenen van vrijstelling voor het afleggen van dit tentamen binnen dat studieprogramma zou de maatregel tot ongeldig verklaren zinledig maken. (…) 2.6.1. Ingevolge artikel 7.61, vierde lid, van de WHW, voor zover thans van belang, beslist het college van beroep binnen tien weken gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het beroepschrift is verstreken. Voor de berekening van de beslistermijn dient in dit geval te worden uitgegaan van de dag van verzending van de uitspraak van het College van 18 december 2012, zijnde 19 december 2012. Dat, zoals het CBE stelt, appellant op 5 maart 2013 nog nadere gronden heeft ingediend, leidt niet tot het oordeel dat de beslistermijn eerst op die datum is aangevangen. Ingevolge artikel 7.61, vierde lid, van de WHW moet worden uitgegaan van de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het beroepschrift is verstreken en niet van de dag waarop de gronden zijn ingediend. Gelet op het voorgaande, was de beslistermijn op het moment dat appellant het CBE op 2 mei 2013 in gebreke stelde verstreken. Het CBE heeft dan ook ten onrechte nagelaten de verschuldigdheid en de hoogte van de dwangsom bij beschikking vast te stellen als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 april 2012 heeft de examencommissie Bedrijfskunde van de Radboud Universiteit Nijmegen geweigerd appellant vrijstelling voor het vak Systeemtheorie binnen het studieprogramma Recht & Management te verlenen.

Bij beslissing van 4 juli 2012 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Bij uitspraak van 18 december 2012 in zaak nr. 2012/170/CBE (www.cbho.nl) heeft het College het door appellant daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit van 4 juli 2012 vernietigd.

Bij beslissing van 26 april 2013 heeft het CBE het door appellant tegen de beslissing van 24 april 2012 ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 11 juli 2013, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 21 oktober 2013, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. L.M. Strijbos en dr. A.M.A. van Deemen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In zijn verweerschrift heeft het CBE zich op het standpunt gesteld dat niet het, maar de examencommissie de verwerende procespartij is in zaken als hier aan de orde.

2.1.1. Zoals het College meerdere malen heeft overwogen (bijvoorbeeld de uitspraken van 7 maart 2012 in zaak nr. 2011/118/CBE en van 26 juni 2012 in zaak nr. 2012/022; www.cbho.nl), is dat standpunt onjuist.

2.2. Het CBE stelt zich in zijn verweerschrift voorts ten onrechte op het standpunt dat de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) op hem niet van toepassing is. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 december 2011 in zaak nr. 2011/096; www.cbho.nl), oordeelt het op grond van artikel 7.66, eerste lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het CBE is zulk een orgaan. Uit de tekst van de wet, noch uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat de wetgever daarop enige restrictie heeft aangebracht voor beslissingen van een orgaan van een bijzondere instelling, die als privaatrechtelijk zijn aan te merken. Derhalve wordt geen onderscheid gemaakt tussen openbare en bijzondere instellingen en bestaat, anders dan het CBE heeft gesteld, geen grond voor het oordeel dat de Awb, die volgens de WHW van toepassing is, niet op het handelen van bijzondere instellingen van toepassing is. De verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 juli 2006 in zaak nr. 200507749/1 (www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:RVS:2006:AY4273), leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat die uitspraak is gedaan voor wijziging van artikel 7.66 van de WHW.

2.3. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge artikel 6.2, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van de masteropleidingen binnen de Faculteit der Managementwetenschappen kan de examencommissie vrijstelling dan wel dispensatie verlenen van deelname aan een tentamen op grond van eerder met goed gevolg afgelegde tentamens of examens in cursussen met een vergelijkbare zwaarte en inhoud in het hoger onderwijs dan wel op grond van buiten het hoger onderwijs opgedane kennis of vaardigheden.

2.4. Bij beslissing van 23 februari 2011 heeft de examencommissie het door appellant afgelegde tentamen Systeemtheorie ongeldig verklaard.
Bij beslissing van 28 juni 2011 heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 7 maart 2012 in zaak nr. 2011/118/CBE heeft het College het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Bij brief van 7 maart 2012 heeft appellant de examencommissie verzocht om vrijstelling voor het vak Systeemtheorie binnen het studieprogramma Recht & Management. Dat verzoek is bij besluit van 24 april 2012 afgewezen.

2.5. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie in het besluit van 24 april 2012 niet deugdelijk heeft gemotiveerd waarom zijn verzoek om vrijstelling wordt afgewezen. In dat verband voert hij aan dat het CBE en de examencommissie er ten onrechte van uitgaan dat hij vrijstelling heeft verzocht op grond van een ongeldig verklaard tentamen. Volgens appellant geldt de ongeldigverklaring van het tentamen Systeemtheorie uitsluitend binnen het studieprogramma Recht & Management. Buiten dat programma, als extra curriculair vak, is het tentamen wel geldig, aldus appellant.

2.5.1. Uit het besluit van 24 april 2012 blijkt duidelijk dat de vrijstelling wordt geweigerd, omdat het eerder afgelegde tentamen Systeemtheorie ongeldig is verklaard. Het CBE heeft terecht geoordeeld dat de examencommissie de vrijstelling in redelijkheid op die grond heeft kunnen weigeren. Derhalve bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het besluit van 24 april 2012 niet deugdelijk is gemotiveerd. De stelling van appellant dat de ongeldigverklaring van het tentamen uitsluitend geldt binnen het studieprogramma Recht & Management leidt, wat daar ook van zij, niet tot een ander oordeel. Het CBE heeft terecht overwogen dat doel en strekking van het ongeldig verklaren van het tentamen is dat het behaalde resultaat binnen het studieprogramma Recht & Management komt te vervallen. Het verlenen van vrijstelling voor het afleggen van dit tentamen binnen dat studieprogramma zou de maatregel tot ongeldig verklaren zinledig maken.

Het betoog faalt.

2.6. Appellant betoogt voorts dat de beslissing van 26 april 2013 eerst op 1 juni 2013 en derhalve niet tijdig is bekendgemaakt en wijst erop dat hij het CBE op 2 mei 2013 in gebreke heeft gesteld. Hij verzoekt het College te bepalen dat verweerder aan hem een dwangsom heeft verbeurd.

2.6.1. Ingevolge artikel 7.61, vierde lid, van de WHW, voor zover thans van belang, beslist het college van beroep binnen tien weken gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het beroepschrift is verstreken. Voor de berekening van de beslistermijn dient in dit geval te worden uitgegaan van de dag van verzending van de uitspraak van het College van 18 december 2012, zijnde 19 december 2012. Dat, zoals het CBE stelt, appellant op 5 maart 2013 nog nadere gronden heeft ingediend, leidt niet tot het oordeel dat de beslistermijn eerst op die datum is aangevangen. Ingevolge artikel 7.61, vierde lid, van de WHW moet worden uitgegaan van de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het beroepschrift is verstreken en niet van de dag waarop de gronden zijn ingediend.

Gelet op het voorgaande, was de beslistermijn op het moment dat appellant het CBE op 2 mei 2013 in gebreke stelde verstreken. Het CBE heeft dan ook ten onrechte nagelaten de verschuldigdheid en de hoogte van de dwangsom bij beschikking vast te stellen als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb.

Het betoog slaagt.

2.7. Het beroep is, voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb, gegrond en voor het overige ongegrond. Het College ziet aanleiding om wat betreft de door het CBE verschuldigde dwangsom met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien. Het CBE heeft een dwangsom verbeurd vanaf 18 mei 2013 tot 1 juni 2013, de dag waarop de beslissing van 26 april 2013 is bekendgemaakt. De verbeurde dwangsom bedraagt, gelet op artikel 4:17, tweede lid, van de Awb, € 280,00.

2.8. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb gegrond;
II. verklaart het beroep voor het overige ongegrond;
III. vernietigt het met een beslissing gelijk te stellen niet tijdig nemen van een

beslissing als bedoeld in artikel 4:18 van de Awb;

IV. stelt de door het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen verbeurde dwangsom als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb vast op € 280,00;

V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing;

VI. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen aan appellant het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/139
Rechter(s)	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 4 december 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Colloquium doctum, toelating
Artikelen	: WHW artikel 7.29 lid 1en 2; OER Faculteit Geesteswetenschappen artikel 5.1, 5.6, Bijlage c
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 De OER staat het toe dat aspirant-studenten die niet over een VWO-diploma beschikken worden verplicht zes VWO-staatsexamens af te leggen. Appellante was in eerste instantie verplicht om naast de VWO-staatsexamens Nederlands, Engels en KCV ook Frans en Filosofie af te leggen. Gelet op de vooropleiding en de werkervaring van appellante heeft de examencommissie haar uiteindelijk verplicht om drie VWO-staatsexamens te halen. Het CBE heeft wat betreft het opleggen van die verplichting toegelicht dat het beleid is dat het door aspirant-studenten gestelde niveau wordt geobjectiveerd door middel van VWO-staatsexamens. Dat beleid is mede opgesteld, omdat in het verleden meerdere malen is gebleken dat voor studenten zonder de vereiste vooropleiding de vakken Nederlands en Engels struikelblokken zijn. Het door de examencommissie gehanteerde beleid kan niet onredelijk worden geacht. Daarbij is van belang dat voldoende kennis van het Nederlands en het Engels van grote betekenis is voor de bacheloropleiding Art History. Gelet op de inhoud van de bacheloropleiding kan het verder niet onredelijk worden geacht dat appellante tevens het VWO-staatsexamen KCV dient te halen. Gelet hierop verwijst appellante tevergeefs naar de verklaring van de heer [naam 2] waarin hij voorstelt appellante alleen de verplichting op te leggen de VWO-staatsexamens Nederlands en Engels te halen. Het CBE heeft dan ook terecht geen aanleiding gezien om de beslissing van de examencommissie van 29 januari 2013 niet in stand te laten, voor zover zij daarbij is toegelaten tot de bacheloropleiding Art History onder de voorwaarde dat zij de VWO-staatsexamens Nederlands, Engels en KCV haalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het College van Beroep van de Examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 29 januari 2013 heeft de examencommissie van de bacheloropleiding Art History, voor zover van belang, aan appellante meegedeeld dat zij voorwaardelijk is toegelaten. Als voorwaarde is gesteld dat zij de VWO-staatsexamens Nederlands, Engels en Klassieke Culturele Vorming (hierna: KCV) haalt.

Bij beslissing van 13 juni 2013 heeft het CBE het daartegen door appellante gemaakte bezwaar gegrond verklaard, voor zover gericht tegen de in de beslissing van 29 januari 2013 opgenomen eis dat appellante pas met de opleiding kan beginnen nadat zij de haar opgelegde staatsexamens met goed gevolg heeft afgelegd, en die beslissing in zoverre vernietigd.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 15 juli 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 oktober 2013, waar appellante en het CBE, vertegenwoordigd door mr. W.J. de Wit, M. Keblusek en M.J. Wilts, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.29, eerste lid, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: de WHW) kan het instellingsbestuur personen van 21 jaar en ouder die niet voldoen aan de in artikel 7.24, eerste onderscheidenlijk tweede lid, bedoelde vooropleidingseis noch daarvan krachtens artikel 7.28 zijn vrijgesteld, van die vooropleidingseis vrijstellen, indien zij bij een onderzoek door een door het instellingsbestuur in te stellen commissie hebben blijk gegeven van geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs en van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs.
Ingevolge artikel 7.29, tweede lid, van de WHW worden de bij het onderzoek te stellen eisen opgenomen in de onderwijs- en examenregeling.

Ingevolge artikel 5.1 van de Onderwijs- en Examenregeling 2012-2013 van de Faculteit der Geesteswetenschappen (hierna: de OER) hebben degenen die voldoen aan de voorwaarden genoemd in de artikelen 7.24, 7.25 en 7.28 van de wet rechtstreekse toegang tot de opleiding.
Ingevolge artikel 5.6 van de OER is ter uitvoering van het toelatingsonderzoek, bedoeld in artikel 7.29 van de wet, de in bijlage C opgenomen regeling van toepassing.
Ingevolge bijlage C, voor zover van belang, worden maximaal zes VWO-staatsexamens opgelegd.

2.2 Appellante voldoet niet aan de vooropleidingseisen voor de bacheloropleiding Art History. De examencommissie heeft haar in het kader van het ingevolge artikel 7.29 van de WHW uit te voeren onderzoek naar de geschiktheid van een aspirant-student verplicht de VWO-staatsexamens Nederlands, Engels en KCV te halen.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat haar ten onrechte is verplicht de VWO-staatsexamens van de vakken Nederlands, Engels en KCV te halen en dat zij onvoorwaardelijk zou moeten worden toegelaten tot de bacheloropleiding Art History. Zij voert hiertoe aan dat de door haar genoten vooropleiding en haar werkervaring maken dat zij blijk heeft gegeven van geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs en van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs. Met betrekking tot haar vooropleiding stelt appellante dat deze op het moment dat zij die afrondde weliswaar niet erkend was, maar thans te vergelijken is met een propedeuse van een HBO-opleiding. Appellante brengt verder naar voren dat zij in de Verenigde Staten van Amerika Public Relations heeft gestudeerd en daar ook stage heeft gelopen. Wat betreft haar werkervaring stelt appellante dat haar werk als sales manager voor het Kurhaus en het Hilton International, waarbij zij zowel nationale als internationale contacten onderhield, te vergelijken is met een afgeronde HBO-opleiding. Voorts wijst zij er op dat zij inmiddels 18 jaar eigenaar is van haar eigen bedrijf dat decoraties voor winkelcentra en evenementen verzorgt. Appellante stelt dat haar vooropleiding en werkervaring zonder meer aantonen dat zij voldoet aan de vereiste norm voor de Nederlandse en Engelse taal. Zij voert verder aan dat uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat de heer [naam 2] de examencommissie heeft geadviseerd niet als eis te stellen dat appellante het VWO-staatsexamen KCV haalt, omdat zij het VWO-staatsexamen geschiedenis reeds heeft gehaald. Ook heeft zij de afgelopen zes jaar aan de Vrije Academie voor Kunsthistorisch Onderwijs vakken kunstgeschiedenis gevolgd, zodat zij geacht moet worden voldoende kennis van het vak KCV te hebben.

2.3.1 De OER staat het toe dat aspirant-studenten die niet over een VWO-diploma beschikken worden verplicht zes VWO-staatsexamens af te leggen. Appellante was in eerste instantie verplicht om naast de VWO-staatsexamens Nederlands, Engels en KCV ook Frans en Filosofie af te leggen. Gelet op de vooropleiding en de werkervaring van appellante heeft de examencommissie haar uiteindelijk verplicht om drie VWO-staatsexamens te halen. Het CBE heeft wat betreft het opleggen van die verplichting toegelicht dat het beleid is dat het door aspirant-studenten gestelde niveau

wordt geobjectiveerd door middel van VWO-staatsexamens. Dat beleid is mede opgesteld, omdat in het verleden meerdere malen is gebleken dat voor studenten zonder de vereiste vooropleiding de vakken Nederlands en Engels struikelblokken zijn. Het door de examencommissie gehanteerde beleid kan niet onredelijk worden geacht. Daarbij is van belang dat voldoende kennis van het Nederlands en het Engels van grote betekenis is voor de bacheloropleiding Art History. Gelet op de inhoud van de bacheloropleiding kan het verder niet onredelijk worden geacht dat appellante tevens het VWO-staatsexamen KCV dient te halen. Gelet hierop verwijst appellante tevergeefs naar de verklaring van de heer [naam 2] waarin hij voorstelt appellante alleen de verplichting op te leggen de VWO-staatsexamens Nederlands en Engels te halen. Het CBE heeft dan ook terecht geen aanleiding gezien om de beslissing van de examencommissie van 29 januari 2013 niet in stand te laten, voor zover zij daarbij is toegelaten tot de bacheloropleiding Art History onder de voorwaarde dat zij de VWO-staatsexamens Nederlands, Engels en KCV haalt.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/140
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 26 september 2013
Partijen	: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Beleidsvrijheid, decentrale selectie, [extra] examenvak, kwalificaties, selectiecriteria, urennorm
Artikelen	: WHW artikel 7.57e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Zoals eerder is overwogen (uitspraak van 8 juni 2007 in zaken nrs. 2007/038 en 2007/038.1, www.cbho.nl), heeft de wetgever met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beleidsvrijheid toegekend. (…) 2.4.3. Ter zake van de nevenactiviteiten heeft verweerder toegelicht dat de door appellante op het inschrijfformulier vermelde activiteiten door twee afzonderlijke beoordelaars zijn beoordeeld en beiden hiervoor geen punten hebben toegekend. Appellante voldoet namelijk niet aan het criterium dat een nevenactiviteit tenminste vier uren per week gedurende vijf maanden achter elkaar moet zijn verricht. Aan dit criterium kan niet worden voldaan door de uren en de periode waarop verschillende activiteiten zijn verricht, bij elkaar op te tellen. Verweerder heeft toegelicht dat hij dit criterium hanteert om kandidaten te kunnen selecteren die zich naar zijn oordeel onderscheiden van anderen omdat zij in staat zijn om de middelbare schoolopleiding te kunnen combineren met een substantiële activiteit. Verweerder heeft voorts toegelicht dat ook in dit verband geen punten worden toegekend voor een extra examenvak, omdat de studiebelasting per vak niet altijd voldoet aan voormeld criterium. Gegeven voormelde beleidsvrijheid voor verweerder bij het bepalen van de selectiecriteria bestaat geen grond voor het oordeel dat hij niet in redelijkheid er voor heeft kunnen kiezen om voormeld criterium te hanteren, zoals hij thans heeft gedaan. Dat, naar appellante heeft betoogd, verweerder er ook voor had kunnen kiezen om de verschillende door haar verrichte nevenactiviteiten tezamen te beoordelen in welk geval zij volgens haar wel aan het criterium zou hebben voldaan, biedt derhalve geen grond

voor het oordeel dat de beslissing van verweerder de toetsing in rechte niet kan doorstaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 8 april 2013 heeft verweerder appellante medegedeeld dat zij niet wordt toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de bacheloropleiding tandheelkunde.

Bij beslissing van 13 juni 2013 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 19 juli 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2013, waar appellante, bijgestaan door E. Teunissen, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M.E.A. Donkersloot en drs. R.M. Bezema, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.57e, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan een instellingsbestuur een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hemzelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties.

2.2. Volgens de handleiding bij het inschrijfformulier van de eerste ronde van de decentrale selectie 2013-2014 van de Nederlandse bachelor tandheelkunde bestaat deze ronde uit de beoordeling van een door de kandidaat in te vullen inschrijfformulier. Aan de hand van de door de kandidaat gegeven antwoorden wordt beoordeeld in hoeverre hij zich onderscheidt van de andere kandidaten ter zake van de clusters vooropleiding, nevenactiviteiten en reflectie.

2.3. Aan de beslissing van 8 april 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat appellante met haar score van 46,67% van het totaal aantal te behalen punten niet voldoet aan de cesuurscore van 53,33% en derhalve niet voor toelating tot de tweede selectieronde in aanmerking komt.
Desgevraagd heeft verweerder ter zitting te kennen gegeven dat, indien het College tot het oordeel zou komen dat appellante ten onrechte niet is toegelaten tot de tweede selectieronde, dit ertoe zal leiden dat zij bij de decentrale selectie 2014-2015 direct tot de tweede ronde zal worden toegelaten. Appellante heeft derhalve procesbelang bij beoordeling van haar beroep.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte geen punten heeft toegekend voor de door haar verrichte nevenactiviteiten. Uit haar inschrijfformulier volgt dat zij dansles heeft gegeven en hockeytraining aan kinderen en volwassenen met een verstandelijke beperking, zeilinstructeur is en een extra examenvak heeft gedaan. Verweerder had voor al deze nevenactiviteiten tezamen ten minste de voor het behalen van de cesuurscore benodigde vier punten moeten toekennen, aldus appellante.

2.4.1. Zoals eerder is overwogen (uitspraak van 8 juni 2007 in zaken nrs. 2007/038 en 2007/038.1, www.cbho.nl), heeft de wetgever met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beleidsvrijheid toegekend.

2.4.2. Ter zake van het extra examenvak heeft verweerder toegelicht dat daarvoor geen punten meer worden toegekend, omdat dit tot ongelijkheid kan leiden, nu niet op iedere middelbare school in een extra vak examen kan worden gedaan. Dat volgens appellante een extra examenvak ook via

zelfstudie kan worden gedaan en het argument van ongelijkheid derhalve niet opgaat, biedt geen grond voor het oordeel dat verweerder, gegeven de hem toekomende beleidsvrijheid, er niet in redelijkheid voor heeft kunnen kiezen om voor een extra examenvak geen punten meer toe te kennen.

2.4.3. Ter zake van de nevenactiviteiten heeft verweerder toegelicht dat de door appellante op het inschrijfformulier vermelde activiteiten door twee afzonderlijke beoordelaars zijn beoordeeld en beiden hiervoor geen punten hebben toegekend. Appellante voldoet namelijk niet aan het criterium dat een nevenactiviteit tenminste vier uren per week gedurende vijf maanden achter elkaar moet zijn verricht. Aan dit criterium kan niet worden voldaan door de uren en de periode waarop verschillende activiteiten zijn verricht, bij elkaar op te tellen. Verweerder heeft toegelicht dat hij dit criterium hanteert om kandidaten te kunnen selecteren die zich naar zijn oordeel onderscheiden van anderen omdat zij in staat zijn om de middelbare schoolopleiding te kunnen combineren met een substantiële activiteit. Verweerder heeft voorts toegelicht dat ook in dit verband geen punten worden toegekend voor een extra examenvak, omdat de studiebelasting per vak niet altijd voldoet aan voormeld criterium.

Gegeven voormelde beleidsvrijheid voor verweerder bij het bepalen van de selectiecriteria bestaat geen grond voor het oordeel dat hij niet in redelijkheid er voor heeft kunnen kiezen om voormeld criterium te hanteren, zoals hij thans heeft gedaan. Dat, naar appellante heeft betoogd, verweerder er ook voor had kunnen kiezen om de verschillende door haar verrichte nevenactiviteiten tezamen te beoordelen in welk geval zij volgens haar wel aan het criterium zou hebben voldaan, biedt derhalve geen grond voor het oordeel dat de beslissing van verweerder de toetsing in rechte niet kan doorstaan.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/142
Rechter[s]	: mrs. Nijenhof, Olivier, Borman
Datum	: 20 december 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Advies studentendecaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, [behaalde] onderwijseenheden
Artikelen	: WHW artikel7.8b lid 1, 2 en 3, OER Hogeschool Inholland artikel 13 en 17 lid 4
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Aan de beslissing van 18 februari 2013 is ten grondslag gelegd dat dat de door appellante naar voren gebrachte omstandigheden niet de (hoofd)oorzaak vormen voor het niet voldoen aan de norm. Bij de totstandkoming van die beslissing is het advies van de studentendecaan betrokken, zoals voorgeschreven in artikel 17, vierde lid, van de OER. De studentendecaan heeft geconcludeerd dat de persoonlijke omstandigheden van appellante geen verklaring zijn voor de volledige studieachterstand en ook geen verklaring geven voor het niet halen van de Fasetoets Beroepsgeschiktheid. Appellante kan niet worden gevolgd in haar standpunt dat dit advies niet aan de beslissing tot het geven van een bindend afwijzend studieadvies ten grondslag mocht worden gelegd. Voor het advies beschikt de studentendecaan over kennis van het onderwijsprogramma van de opleiding en over de informatie en bewijzen die appellante heeft aangeleverd over haar persoonlijke omstandigheden. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de studentendecaan op basis van die gegevens niet tot een deugdelijk advies zou kunnen komen. Wat betreft de stelling van appellante dat ten onrechte geen persoonlijk actieplan is opgesteld,

geldt dat het onderwijsprogramma van het eerste studiejaar afliep op 31 januari 2013 en appellante haar persoonlijke omstandigheden niet eerder dan op 11 januari 2013 heeft gemeld bij de studentendecaan. Het CBE heeft toegelicht dat de regeling rond het persoonlijk actieplan in het leven is geroepen om studenten te helpen opgelopen studievertraging zoveel mogelijk te beperken vanaf het moment dat melding wordt gedaan van persoonlijke omstandigheden die van invloed zijn op de studievoortgang. Naar het oordeel van het College heeft het CBE niet ten onrechte geoordeeld dat er vanaf 11 januari 2013 nog maar zo'n korte tijd was tot het einde van het studiejaar dat het maken van een persoonlijk actieplan niet meer zinvol was. Appellante heeft voorts niet onderbouwd dat zij onvoldoende begeleiding heeft gehad.
Appellante stelt tenslotte tevergeefs dat zij meer studiepunten heeft gehaald dan waarop het bindend afwijzend studieadvies is gebaseerd. Ingevolge artikel 13 van de OER worden alleen de hele gehaalde onderwijseenheden betrokken bij de beoordeling of een student een bindend afwijzend studieadvies krijgt. Uit de stukken blijkt dat appellante daarvan uitgaande in het eerste studiejaar 24 ECTS heeft gehaald.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 18 februari 2013 heeft de directeur van het Domein Gezondheid, Sport en Welzijn aan appellante een afwijzend bindend studieadvies gegeven voor de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening.

Bij beslissing van 4 juni 2013 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 18 juli 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 november 2013 waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, J.J.M. Sanders en S. Dooper, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met een goed gevolg heeft afgerond.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid

krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 17, vierde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2012-2013 (hierna: de OER) wordt, voordat de domeindirecteur overgaat tot een bindend afwijzend studieadvies, bij het studentendecanaat advies gevraagd over die studenten waarvoor nog geen afwijkende studievoortgangsregeling is vastgesteld. Indien er sprake is van persoonlijke omstandigheden bekend bij de studentendecaan, wordt bij de beslissing om tot een afwijzing over te gaan het meldingsformulier van persoonlijke omstandigheden en het advies van de studentendecaan meegewogen. De studiebegeleider wordt geraadpleegd over de studievoortgang en geschiktheid van de student voor de opleiding. De domeindirecteur kan vervolgens alsnog besluiten tot een afwijkende studievoortgangsregeling en deze schriftelijk vaststellen.

2.2 Appellante is in februari 2012 gestart met de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening. Zij diende ingevolge de OER in het eerste studiejaar 45 ECTS te halen en een voldoende voor de Fasetoets Beroepsgeschiktheid. Appellante heeft in haar eerste studiejaar 24 ECTS gehaald en een onvoldoende voor de Fasetoets Beroepsgeschiktheid. Gelet daarop mocht aan haar ingevolge de OER een bindend afwijzend studieadvies worden gegeven.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE ten onrechte het bindend afwijzend studieadvies in stand heeft gelaten. Daartoe voert zij aan dat zij door persoonlijke omstandigheden niet kon voldoen aan de norm van 45 ECTS en een voldoende voor de Fasetoets Beroepsgeschiktheid. In dit verband wijst zij er op dat dat zij sinds september 2012 alleenstaande moeder is, haar oma is overleden in november 2012 en zij twee weken later ooggetuige is geweest van een dodelijk verkeersongeval. Daardoor heeft zij grote moeite gehad zich te concentreren op haar studie. Volgens appellante heeft de studentendecaan ten onrechte geconcludeerd dat haar ingebrachte persoonlijke omstandigheden het niet behalen van de kwantitatieve norm gedeeltelijk en het niet behalen van de kwalitatieve norm niet verklaren. Appellante stelt dat uit de combinatie van ingrijpende omstandigheden genoegzaam kan worden afgeleid dat deze dermate ernstig zijn geweest dat zij de studievertraging verklaren. In dit verband trekt zij in twijfel of de studentendecaan beschikt over de vereiste deskundigheid om tot zijn oordeel te kunnen komen. Ook betoogt appellante dat ten onrechte geen persoonlijke actieplan is opgesteld. Daarnaast vindt zij dat zij onvoldoende tot geen begeleiding heeft gehad. Tenslotte stelt appellante dat zij meer studiepunten heeft gehaald dan waarvan de examencommissie is uitgegaan.

2.3.1 Aan de beslissing van 18 februari 2013 is ten grondslag gelegd dat dat de door appellante naar voren gebrachte omstandigheden niet de (hoofd)oorzaak vormen voor het niet voldoen aan de norm. Bij de totstandkoming van die beslissing is het advies van de studentendecaan betrokken, zoals voorgeschreven in artikel 17, vierde lid, van de OER. De studentendecaan heeft geconcludeerd dat de persoonlijke omstandigheden van appellante geen verklaring zijn voor de volledige studieachterstand en ook geen verklaring geven voor het niet halen van de Fasetoets Beroepsgeschiktheid. Appellante kan niet worden gevolgd in haar standpunt dat dit advies niet aan de beslissing tot het geven van een bindend afwijzend studieadvies ten grondslag mocht worden gelegd. Voor het advies beschikt de studentendecaan over kennis van het onderwijsprogramma van de opleiding en over de informatie en bewijzen die appellante heeft aangeleverd over haar persoonlijke omstandigheden. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de studentendecaan op basis van die gegevens niet tot een deugdelijk advies zou kunnen komen. Wat betreft de stelling van appellante dat ten onrechte geen persoonlijk actieplan is opgesteld, geldt dat het onderwijsprogramma van het eerste studiejaar afliep op 31 januari 2013 en appellante haar persoonlijke omstandigheden niet eerder dan op 11 januari 2013 heeft gemeld bij de studentendecaan. Het CBE heeft toegelicht dat de regeling rond het persoonlijk actieplan in het leven is geroepen om studenten te helpen opgelopen studievertraging zoveel mogelijk te beperken vanaf het moment dat melding wordt gedaan van persoonlijke omstandigheden die van invloed zijn op de studievoortgang. Naar het oordeel van het College heeft het CBE niet ten onrechte geoordeeld dat er vanaf 11 januari 2013 nog maar zo'n korte tijd was tot het einde van het studiejaar dat het maken van een persoonlijk actieplan niet meer zinvol was. Appellante heeft voorts niet onderbouwd dat zij onvoldoende begeleiding heeft gehad.

Appellante stelt tenslotte tevergeefs dat zij meer studiepunten heeft gehaald dan waarop het bindend afwijzend studieadvies is gebaseerd. Ingevolge artikel 13 van de OER worden alleen de hele gehaalde onderwijseenheden betrokken bij de beoordeling of een student een bindend afwijzend studieadvies krijgt. Uit de stukken blijkt dat appellante daarvan uitgaande in het eerste studiejaar 24 ECTS heeft gehaald.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een kostenveroordeling bestaat geen aanleiding

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/143
Rechter[s]	: mrs. Nijenhof, Olivier, Borman
Datum	: 20 december 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Twente
Trefwoorden	: Beoordeling, masterscriptie, persoonlijke omstandigheden, toezeggingen
Artikelen	: OER Public Administration 2012-2013 artikel 8b lid 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Uit de stukken blijkt dat zowel in 2008 als 2010 is geconcludeerd dat voortzetting van de door appellant in 2008 afgebroken masterscriptie niet zou kunnen leiden tot een voldoende. In dit verband is van belang dat de heer [naam 2] heeft verklaard dat de masterscriptie van appellant, zoals die was in 2008, op alle fronten van een veel te laag niveau was, dat een wetenschappelijk fundament ontbrak en dat op basis van gegeven feedback weinig of geen enkel zicht op verbetering bestond, zodat doorgaan zinloos was. Gelet hierop heeft het CBE in hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd, mede gelet op het bepaalde in artikel 8b, tweede lid, van de OER, terecht geen grond gezien de beslissing van de examencommissie van 1 oktober 2012 niet in stand te laten. Voor zover appellant stelt dat de heer [naam 2] tegen hem zou hebben gezegd dat alle onderdelen van de masterscriptie, behalve het bedrijfseconomische onderdeel, voldoende zouden zijn, geldt dat hij dit niet aannemelijk heeft gemaakt. Appellant kan dan ook niet worden gevolgd in zijn standpunt dat zijn masterscriptie, zoals hij die in 2008 heeft afgebroken, zo goed als af was.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Twente (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 1 oktober 2012 heeft de examencommissie van de faculteit Management en Bestuur het verzoek van appellant tot herbeoordeling van zijn masterscriptie voor de opleiding Bestuurskunde, richting Public Management afgewezen.

Bij beslissing van 10 juni 2013 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 22 juli 2013, beroep ingesteld. Appellant heeft zijn gronden van beroep aangevuld bij brief van 1 augustus 2013.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 november 2013 waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door J.M.G. Heerkens en M.A. Heldeweg, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 In juni 2008 is appellant gestopt met zijn studie zonder zijn masterscriptie af te ronden. In 2010 heeft appellant de mogelijkheid om een masterscriptie over een ander onderwerp te schrijven afgewezen. In augustus 2012 heeft appellant de examencommissie primair verzocht om herbeoordeling van zijn inmiddels al bijgestelde versie van de in 2008 onvoltooid gebleven masterscriptie en subsidiair om instemming met hervatting van de begeleiding van zijn scriptie in de stand waarin deze in 2008 is afgebroken.

2.2 Ingevolge artikel 8b, tweede lid, van de Onderwijs- en Examenregeling Public Administration 2012-2013 (hierna: de OER) dient de eerste begeleider/beoordelaar zijn goedkeuring te geven alvorens met een afstudeerscriptie kan worden begonnen.

2.3 Appellant betoogt dat het CBE de beslissing van de examencommissie van 1 oktober 2012 ten onrechte in stand heeft gelaten. Hiertoe voert hij aan dat de scriptiebegeleider die hij had in 2008, de heer [naam 2], destijds heeft gezegd dat uitsluitend het bedrijfseconomische gedeelte van zijn masterscriptie onvoldoende was en de rest voldoende. Volgens appellant kon hij het bedrijfseconomische gedeelte destijds niet goed afronden, omdat er maar één respondent beschikbaar was voor het veldonderzoek. Voorts stelt hij dat het onderwerp van zijn afgebroken masterscriptie nog steeds actueel is en er vanuit het werkveld te kennen is gegeven dat er interesse is bij een afronding daarvan. Ook brengt hij naar voren dat het schrijven van een nieuwe masterscriptie over een ander onderwerp in 2010 niet opportuun was vanwege persoonlijke omstandigheden. Ook stelt appellant dat het onredelijk zou zijn om hem een nieuwe masterscriptie te laten schrijven over een ander onderwerp, omdat de door hem in 2008 afgebroken masterscriptie zo goed als af is.

2.3.1 Uit de stukken blijkt dat zowel in 2008 als 2010 is geconcludeerd dat voortzetting van de door appellant in 2008 afgebroken masterscriptie niet zou kunnen leiden tot een voldoende. In dit verband is van belang dat de heer [naam 2] heeft verklaard dat de masterscriptie van appellant, zoals die was in 2008, op alle fronten van een veel te laag niveau was, dat een wetenschappelijk fundament ontbrak en dat op basis van gegeven feedback weinig of geen enkel zicht op verbetering bestond, zodat doorgaan zinloos was. Gelet hierop heeft het CBE in hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd, mede gelet op het bepaalde in artikel 8b, tweede lid, van de OER, terecht geen grond gezien de beslissing van de examencommissie van 1 oktober 2012 niet in stand te laten. Voor zover appellant stelt dat de heer [naam 2] tegen hem zou hebben gezegd dat alle onderdelen van de masterscriptie, behalve het bedrijfseconomische onderdeel, voldoende zouden zijn, geldt dat hij dit niet aannemelijk heeft gemaakt. Appellant kan dan ook niet worden gevolgd in zijn standpunt dat zijn masterscriptie, zoals hij die in 2008 heeft afgebroken, zo goed als af was.
Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een kostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/147
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 26 november 2013
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Beleidsvrijheid, bekendmaking waarderingsgrondslagen, calculerend gedrag van kandidaten, CV-formulieren decentrale selectie, selectieprocedure, zorgvuldigheidsbeginsel

Artikelen	: WHW artikel 7.57e lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Ter zake van het niet toetsen op juistheid van hetgeen op de CV-formulieren wordt ingevuld heeft verweerder toegelicht dat hij geen reden heeft om aan te nemen dat andere kandidaten dit formulier niet naar waarheid hebben ingevuld. Verder zijn de CV-formulieren door twee onafhankelijke beoordelaars aan de hand van een vooraf vastgestelde handleiding beoordeeld, wordt de waardering van de gestelde kwalificaties en activiteiten niet bekend gemaakt om calculerend gedrag van kandidaten te voorkomen en bestaat geen aanleiding om wat betreft de waardering onderscheid te maken tussen de kandidaten. In aanmerking genomen de hiervoor weergegeven, op zichzelf niet bestreden, toelichting, geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat verweerder de beslissing van 24 april 2013 ten onrechte in stand heeft gelaten. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, maakt niet dat de selectieprocedure in strijd met verbindende voorschriften of onzorgvuldig is uitgevoerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats] (NH), appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 april 2013 heeft de Commissie Decentrale Selectie van de universiteit (hierna: de selectiecommissie) namens verweerder appellant niet voor de vervolgprocedure van de decentrale selectie Geneeskunde geselecteerd.

Bij beslissing van 27 juni 2013 heeft verweerder het door appellant daartegen bij hem gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 oktober 2013, waar appellant, bijgestaan door [naam 2], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. N. van den Brink, E.A. Duyster-Went en J. Eelhart, allen werkzaam in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.57e , eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, kan een instellingsbestuur een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hem zelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel over bijzondere kwalificaties beschikken.

2.2. Appellant heeft op 16 maart 2013 deelgenomen aan de eerste ronde van de decentrale selectie Geneeskunde van de universiteit. Deze bestond uit een multiple choice toets en een ter plaatse in te vullen CV-formulier. Kandidaten die bij de multiple choice toets 19 of meer punten hadden behaald waren direct tot de vervolgprocedure toegelaten en kandidaten met 15 of minder punten direct afgewezen. Van kandidaten met 16, 17 of 18 punten werd op basis van het ingevulde CV-formulier en de multiple choice toets beoordeeld of zij alsnog tot de vervolgprocedure werden toegelaten. Appellant heeft 17 punten bij de multiple choice toets gescoord en de beoordeling van het door hem ingevulde CV-formulier heeft niet tot zijn toelating tot de vervolgprocedure geleid.

2.3. Aan de beslissing van 27 juni 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, de beoordeling van de CV-formulieren door de selectiecommissie zorgvuldig en objectief heeft plaatsgevonden en voldoende is komen vast te staan dat appellant niet tot de 145 kandidaten, die de hoogste scores voor de multiple choice toets en het CV-formulier tezamen hebben behaald, behoort.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder aldus heeft miskend dat het CV-formulier niet op juistheid wordt getoetst, de beoordeling ervan plaatsvindt op basis van onbekende en oncontroleerbare criteria en de focus op extra-curriculaire activiteiten in het nadeel is van jongere kandidaten die niet in de Randstad wonen. De beoordeling is subjectief en oneerlijk en hij is als gevolg daarvan ten onrechte niet voor de vervolgprocedure geselecteerd, aldus appellant.

2.5. Zoals het College eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 26 september 2013 in zaaknummer 2013/140, www.cbho.nl), heeft de wetgever met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder grote beleidsvrijheid toegekend.

2.6. Ter zake van het niet toetsen op juistheid van hetgeen op de CV-formulieren wordt ingevuld heeft verweerder toegelicht dat hij geen reden heeft om aan te nemen dat andere kandidaten dit formulier niet naar waarheid hebben ingevuld. Verder zijn de CV-formulieren door twee onafhankelijke beoordelaars aan de hand van een vooraf vastgestelde handleiding beoordeeld, wordt de waardering van de gestelde kwalificaties en activiteiten niet bekend gemaakt om calculerend gedrag van kandidaten te voorkomen en bestaat geen aanleiding om wat betreft de waardering onderscheid te maken tussen de kandidaten.

In aanmerking genomen de hiervoor weergegeven, op zichzelf niet bestreden, toelichting, geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat verweerder de beslissing van 24 april 2013 ten onrechte in stand heeft gelaten. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, maakt niet dat de selectieprocedure in strijd met verbindende voorschriften of onzorgvuldig is uitgevoerd.

Het betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/150
Rechter(s)	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 4 december 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Beoordeling, scriptiehandleiding, masterscriptie
Artikelen	: Scriptiehandleiding master VUA
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.1.2 Uit de stukken blijkt dat de door appellante afzonderlijk ingeleverde hoofdstukken van de masterscriptie voor de eerste keer van feedback zijn voorzien in de periode van augustus tot december 2012. Op 8 en 9 december 2012 heeft zij alle hoofdstukken voor de tweede keer ingeleverd. Op 10 december 2012 heeft haar begeleider hierop mondelinge feedback gegeven. Het CBE stelt dat dit mondeling is gebeurd, omdat appellante er op aandrong dat zij zo spoedig mogelijk feedback zou ontvangen, zodat zij voor 1 februari 2013 zou kunnen afstuderen. Nu zij de hoofdstukken niet eerder dan op 8 en 9 december 2012 had ingeleverd heeft het CBE zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de begeleider heeft kunnen volstaan met het geven van mondelinge in plaats van schriftelijke feedback. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij op 10 december 2012 of vlak daarna bezwaar heeft gemaakt tegen de wijze waarop de feedback is gegeven. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat zij, naar niet weersproken door het CBE is gesteld, de mondeling gegeven feedback heeft verwerkt met als resultaat een aangepaste versie van haar scriptie die zij op 16 december 2012 heeft ingeleverd. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de feedback op 10 december 2012 telefonisch is gegeven, nu uit de stukken blijkt dat de

scriptiebegeleider haar heeft uitgenodigd voor een gesprek op zijn kamer op die dag.
Voorts stelt het CBE terecht dat de door appellante op 16 december 2012 ingeleverde versie van haar masterscriptie dient te worden aangemerkt als de eindversie waarop ingevolge de Scriptiehandleiding master 2011 nog maximaal eenmaal feedback kon worden gegeven. Die heeft zij op 18 december 2012 ontvangen. Appellante stelt in een e-mailbericht van 16 december 2012 ook dat zij de op die dag ingeleverde versie heeft ingediend voor een 'final revision'. Vervolgens heeft zij de masterscriptie ingebonden ingeleverd op 10 januari 2013 bij haar scriptiebegeleider en de tweede lezer. Met het CBE is het College van oordeel dat dit de definitieve versie van haar masterscriptie was die ter beoordeling voor een cijfer werd voorgelegd. Uit de in het dossier aanwezige stukken kan ook worden opgemaakt dat appellante dat stuk heeft ingediend met het oog op een definitieve beoordeling. Zo stelt appellante in een e-mailbericht van 24 januari 2013 aan haar scriptiebegeleider dat zij het resultaat zo spoedig mogelijk wil weten. Gelet hierop heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat de door haar op 10 januari 2013 ingeleverde versie van haar masterscriptie niet de definitieve versie was. De verwijzing van appellante naar het master's thesis contract leidt niet tot een ander oordeel, nu daarin geen afspraken zijn vastgelegd die niet in overeenstemming zijn met de gevolgde procedure. In het contract is bepaald dat appellante recht heeft op maximaal acht begeleidingsgesprekken. Nu appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij op 10 december 2012 geen gesprek heeft gehad met haar scriptiebegeleider stelt zij tevergeefs dat zij slechts zeven begeleidingsgesprekken heeft gehad en nog recht heeft op één gesprek. Appellante stelt voorts tevergeefs dat de scriptiebegeleider haar bij de feedback van 18 december 2012 had moeten waarschuwen dat haar scriptie nog van onvoldoende niveau was. Daartoe verplicht de Scriptiehandleiding master 2011 niet. Voorts blijkt uit het dossier dat de scriptiebegeleider appellante diverse malen heeft gewaarschuwd dat hij zich zorgen maakte over de kwaliteit van de scriptie.
Nu appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat de gevolgde procedure bij de beoordeling van haar masterscriptie niet overeenstemt met de Scriptiehandleiding master 2011 heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien het besluit van 28 januari 2013 te vernietigen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam, wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het College van Beroep van de Examens van de Vrije Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 28 januari 2013 is de door appellante op 10 januari 2013 ingeleverde masterscriptie "Deliberate metaphor use in public speech" beoordeeld met een 4,5.

Bij beslissing van 25 juni 2013 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 28 juli 2013, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 oktober 2013, waar appellante, bijgestaan door mr. R.F. Bakker, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door

drs. A. van Donk en dr. A.J. Cienki, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de door haar op 10 januari 2013 ingeleverde scriptie niet de definitieve versie was en zij nog recht had op feedback op die versie. Zij voert hiertoe aan dat de feedback die zij op 10 december 2012 van haar scriptiebegeleider, de heer [naam 2] heeft gekregen niet als feedback, als bedoeld in de Scriptiehandleiding master 2011 en afspraken, zoals vastgelegd in het master's thesis contract, kan gelden, omdat die feedback mondeling is gegeven. Volgens appellante heeft zij ook nog recht op één begeleidingsgesprek met haar scriptiebegeleider op grond van de Scriptiehandleiding master 2011 en het master's thesis contract, omdat daarin is vermeld dat zij recht heeft op acht gesprekken en zij er zeven heeft gehad. In dit verband stelt zij dat de feedback op 10 december 2012 telefonisch is gegeven. Ook betoogt appellante dat haar scriptiebegeleider haar bij de feedback die zij op 18 december 2012 heeft gekregen op de door haar op 16 december 2012 ingeleverde versie van de masterscriptie had moeten waarschuwen dat zij een onvoldoende zou krijgen als die versie de definitieve versie zou zijn. Nu dat niet is gebeurd kon het CBE de beslissing van 28 januari 2013 niet in stand laten, aldus appellante.

2.1.1 Onder 6.1 in de Scriptiehandleiding master 2011 is onder meer bepaald dat de student recht heeft op maximaal acht begeleidingsgesprekken en dat het commentaar schriftelijk wordt gegeven door de begeleidend docent. Ook is vermeld dat maximaal tweemaal feedback wordt gegeven op conceptdeelteksten. Wanneer de deelteksten ook na tweemaal feedback onvoldoende zijn dan dient de begeleider dit vast te leggen en te betrekken in het eindoordeel. De begeleidend docent geeft maximaal eenmaal feedback op de eindversie. Wanneer de scriptie daarna nog onvoldoende is, moeten de beoordelaars besluiten om een onvoldoende resultaat te registreren. De student zal dan een nieuwe scriptie over een ander onderwerp moeten schrijven bij andere docenten.

In het master's thesis contract, dat is ondertekend door appellante en haar scriptiebegeleider en de tweede lezer, is onder meer vermeld dat de student recht heeft op maximaal acht begeleidingsgesprekken.

2.1.2 Uit de stukken blijkt dat de door appellante afzonderlijk ingeleverde hoofdstukken van de masterscriptie voor de eerste keer van feedback zijn voorzien in de periode van augustus tot december 2012. Op 8 en 9 december 2012 heeft zij alle hoofdstukken voor de tweede keer ingeleverd. Op 10 december 2012 heeft haar begeleider hierop mondelinge feedback gegeven. Het CBE stelt dat dit mondeling is gebeurd, omdat appellante er op aandrong dat zij zo spoedig mogelijk feedback zou ontvangen, zodat zij voor 1 februari 2013 zou kunnen afstuderen. Nu zij de hoofdstukken niet eerder dan op 8 en 9 december 2012 had ingeleverd heeft het CBE zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de begeleider heeft kunnen volstaan met het geven van mondelinge in plaats van schriftelijke feedback. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij op 10 december 2012 of vlak daarna bezwaar heeft gemaakt tegen de wijze waarop de feedback is gegeven. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat zij, naar niet weersproken door het CBE is gesteld, de mondeling gegeven feedback heeft verwerkt met als resultaat een aangepaste versie van haar scriptie die zij op 16 december 2012 heeft ingeleverd. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de feedback op 10 december 2012 telefonisch is gegeven, nu uit de stukken blijkt dat de scriptiebegeleider haar heeft uitgenodigd voor een gesprek op zijn kamer op die dag.

Voorts stelt het CBE terecht dat de door appellante op 16 december 2012 ingeleverde versie van haar masterscriptie dient te worden aangemerkt als de eindversie waarop ingevolge de Scriptiehandleiding master 2011 nog maximaal eenmaal feedback kon worden gegeven. Die heeft zij op 18 december 2012 ontvangen. Appellante stelt in een e-mailbericht van 16 december 2012 ook dat zij de op die dag ingeleverde versie heeft ingediend voor een 'final revision'. Vervolgens heeft zij de masterscriptie ingebonden ingeleverd op 10 januari 2013 bij haar scriptiebegeleider en de tweede lezer. Met het CBE is het College van oordeel dat dit de definitieve versie van haar masterscriptie was die ter beoordeling voor een cijfer werd voorgelegd. Uit de in het dossier aanwezige stukken kan ook worden opgemaakt dat appellante dat stuk heeft ingediend met het oog op een definitieve beoordeling. Zo stelt appellante in een e-mailbericht van 24 januari 2013 aan haar scriptiebegeleider dat zij het resultaat zo spoedig mogelijk wil weten. Gelet hierop heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat de door haar op 10 januari 2013 ingeleverde versie van haar masterscriptie niet de definitieve versie was. De verwijzing van appellante naar het master's thesis contract leidt niet tot een ander oordeel, nu daarin geen afspraken zijn vastgelegd die niet in overeenstemming zijn met de gevolgde procedure. In het

contract is bepaald dat appellante recht heeft op maximaal acht begeleidingsgesprekken. Nu appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij op 10 december 2012 geen gesprek heeft gehad met haar scriptiebegeleider stelt zij tevergeefs dat zij slechts zeven begeleidingsgesprekken heeft gehad en nog recht heeft op één gesprek. Appellante stelt voorts tevergeefs dat de scriptiebegeleider haar bij de feedback van 18 december 2012 had moeten waarschuwen dat haar scriptie nog van onvoldoende niveau was. Daartoe verplicht de Scriptiehandleiding master 2011 niet. Voorts blijkt uit het dossier dat de scriptiebegeleider appellante diverse malen heeft gewaarschuwd dat hij zich zorgen maakte over de kwaliteit van de scriptie.

Nu appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat de gevolgde procedure bij de beoordeling van haar masterscriptie niet overeenstemt met de Scriptiehandleiding master 2011 heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien het besluit van
28 januari 2013 te vernietigen.

Het betoog faalt.

2.2 Het beroep is ongegrond.

2.3 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/152
Rechter[s]	: mrs. Borman, Kleijn, Van der Spoel
Datum	: 11 november 2013
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Hardheidsclausule, [tussentijdse] inschrijving, Studielink
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 1, 7.33 lid1; Inschrijvingsbesluit UvA Deel I artikel 5 lid 1, 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Uit het dossier volgt dat appellant reeds ruimschoots vóór 1 september 2012 er uitdrukkelijk op is gewezen dat hij zich voor die datum opnieuw dient in te schrijven. Niet valt in te zien waarom appellant niet tijdig de door hem gewenste duidelijkheid over de vorm van inschrijving heeft kunnen verkrijgen. De omstandigheden die hij in dit verband in het beroepschrift en ter zitting naar voren heeft gebracht, nopen niet tot het oordeel dat de beslissing van verweerder om de hardheidsclausule niet toe te passen de toetsing in rechte niet kan doorstaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 november 2012 heeft verweerder een verzoek van appellant om per 1 december 2012 te worden ingeschreven afgewezen.

Bij beslissing van 20 juni 2013 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op
6 augustus 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 november 2013, waar appellant en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.32, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek dient ieder die gebruik wenst te maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een instelling, zich door het instellingsbestuur als student of extraneus te laten inschrijven.
Ingevolge artikel 7.33, eerste lid, geschiedt onverminderd artikel 7.39 de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.

Ingevolge artikel 5, eerste lid, van deel I van het Inschrijvingsbesluit Universiteit van Amsterdam 2012-2013 wordt slechts tot inschrijving overgegaan, nadat aan alle wettelijke inschrijvingsverplichtingen is voldaan. Inschrijving is slechts mogelijk per 1 september en, mits door de opleiding aangegeven, per 1 februari.
Ingevolge het tweede lid geschiedt de inschrijving met ingang van 1 september indien vóór die datum het verzoek tot inschrijving via Studielink is ingediend en aan alle inschrijvingsvoorwaarden is voldaan.
Ingevolge artikel 12 van deel I kan verweerder van deze regeling afwijken, indien een bepaling in deze regeling zou leiden tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).

2.2. Appellant heeft op 12 november 2012 verweerder verzocht om hem tussentijds per 1 december 2012 in te schrijven voor de bacheloropleiding Natuur- en sterrenkunde.
Partijen zijn verdeeld over het antwoord op de vraag of verweerder aanleiding had moeten zien om met toepassing van de hardheidsclausule het verzoek van appellant toe te wijzen.

2.3. Verweerder heeft zich in de beslissing van 20 juni 2013, onder verwijzing naar het advies van de Geschillenadviescommissie Studentenbezwaren, op het standpunt gesteld dat ten aanzien van appellant niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan hij zich niet tijdig heeft kunnen inschrijven, zodat geen reden bestaat voor toepassing van de hardheidsclausule.

2.4. Appellant betoogt dat hij zich vóór 1 september 2012 heeft gewend tot het bureau inschrijvingen wegens onduidelijkheid die bij hem bestond over de vraag of hij zich als student of als contractant diende in te schrijven. Wegens vakantie van medewerkers heeft hij de benodigde duidelijkheid niet op tijd kunnen verkrijgen en heeft hij zich derhalve door overmacht niet tijdig kunnen inschrijven. Mede gelet op het feit dat hij
66 jaar oud is, zijn studie wenst te voltooien en zijn huidige huisvesting wenst te behouden, had verweerder aanleiding moeten zien voor toepassing van de hardheidsclausule, aldus appellant.

2.4.1. Uit het dossier volgt dat appellant reeds ruimschoots vóór 1 september 2012 er uitdrukkelijk op is gewezen dat hij zich voor die datum opnieuw dient in te schrijven. Niet valt in te zien waarom appellant niet tijdig de door hem gewenste duidelijkheid over de vorm van inschrijving heeft kunnen verkrijgen. De omstandigheden die hij in dit verband in het beroepschrift en ter zitting naar voren heeft gebracht, nopen niet tot het oordeel dat de beslissing van verweerder om de hardheidsclausule niet toe te passen de toetsing in rechte niet kan doorstaan.
Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/156
Rechter[s]	: mrs. Nijenhof, Olivier, Borman
Datum	: 20 december 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: [juridische status][IVA]propedeuseverklaring, toelating, [appellant]proceskostenveroordeling
Artikelen	: WHW artikel 7.24
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Met de beslissing van 17 december 2012 is aan appellant meegedeeld dat hij op basis van de propedeuseverklaring van het IVA wel toelaatbaar was voor de opleiding Economie & Logistiek voor het studiejaar 2010-2011. Gelet daarop heeft appellant met die beslissing bereikt hetgeen hij met onderhavige procedure beoogde te bereiken. Het college van bestuur heeft het tegen de beslissingen van 22 november 2012 en 17 december 2012 ingestelde beroep dan ook terecht niet-ontvankelijk verklaard. Dat appellant duidelijkheid wil krijgen over de juridische status van zijn propedeuseverklaring biedt geen grond voor een ander oordeel. De beslissing van de faculteitsdirecteur van de faculteit Economie en Maatschappij is uitsluitend bindend tussen appellant en de faculteit en is niet van belang voor andere opleidingen in het hoger beroepsonderwijs en het wetenschappelijk onderwijs. Het betoog faalt. 2.3 Voor een proceskostenveroordeling ten laste van het college van bestuur bestaat geen aanleiding. Voor een proceskostenveroordeling ten laste van appellant, zoals verzocht door het college van bestuur, bestaat evenmin aanleiding reeds omdat niet is onderbouwd wat de gemaakte proceskosten zijn.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 november 2010 heeft de faculteitsdirecteur van de Faculteit Economie & Management van de Hogeschool Utrecht aan appellant meegedeeld dat hij niet voldoet aan de toelatingseisen voor de opleiding Logistiek & Economie voor het studiejaar 2010-2011, omdat de overgelegde propedeuseverklaring van het Instituut voor de Autobranche & Management (hierna: het IVA) niet voldoet aan de daaraan in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek gestelde eisen en in het vakkenpakket van het HAVO diploma van appellant het vak Economie I ontbreekt.

Bij beslissingen van 22 november en 17 december 2012 heeft de faculteitsdirecteur alsnog aan appellant meegedeeld dat hij op basis van respectievelijk zijn HAVO-diploma en de cijferlijst van het IVA en de door hem overgelegde propedeuseverklaring van het IVA in het studiejaar 2010-2011 toelaatbaar was tot de opleiding Logistiek & Economie.

Bij beslissing van 20 maart 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant ingestelde beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Bij beslissing van 2 juli 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant gedane verzet ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 juni 2013, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 november 2013, waar appellant, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. M. Riezebos, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Het college van bestuur heeft het beroep van appellant tegen de beslissingen van 22 november en 17 december 2012 kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat appellant heeft bereikt hetgeen hij beoogde te bereiken met zijn beroep tegen de beslissing van 4 november 2010 en hij daarom geen belang meer zou hebben bij een inhoudelijke behandeling van zijn beroep tegen de beslissingen van 22 november en 17 december 2012.

2.2 De faculteitsdirecteur heeft met de beslissing van 17 december 2012 erkend dat appellant ook op basis van de door hem overgelegde propedeuseverklaring van het IVA toelaatbaar was tot de opleiding Logistiek & Economie van de Hogeschool Utrecht. Appellant heeft ter zitting desgevraagd gesteld dat hij nog belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het geschil, omdat een correcte heroverweging van de beslissing van 4 november 2010 nog steeds is uitgebleven. Hiertoe stelt hij dat de beslissing ten aanzien van de toelaatbaarheid op grond van zijn propedeuseverklaring van het IVA niet dan wel onvoldoende is gemotiveerd. Hij stelt nog steeds geen uitsluitsel te hebben over de rechtsgeldigheid van die propedeuseverklaring en over de algehele toelaatbaarheid tot het hoger beroepsonderwijs en het wetenschappelijk onderwijs op basis van die verklaring.

2.2.1 Met de beslissing van 17 december 2012 is aan appellant meegedeeld dat hij op basis van de propedeuseverklaring van het IVA wel toelaatbaar was voor de opleiding Economie & Logistiek voor het studiejaar 2010-2011. Gelet daarop heeft appellant met die beslissing bereikt hetgeen hij met onderhavige procedure beoogde te bereiken. Het college van bestuur heeft het tegen de beslissingen van 22 november 2012 en
17 december 2012 ingestelde beroep dan ook terecht niet-ontvankelijk verklaard. Dat appellant duidelijkheid wil krijgen over de juridische status van zijn propedeuseverklaring biedt geen grond voor een ander oordeel. De beslissing van de faculteitsdirecteur van de faculteit Economie en Maatschappij is uitsluitend bindend tussen appellant en de faculteit en is niet van belang voor andere opleidingen in het hoger beroepsonderwijs en het wetenschappelijk onderwijs.
Het betoog faalt.

2.3 Voor een proceskostenveroordeling ten laste van het college van bestuur bestaat geen aanleiding. Voor een proceskostenveroordeling ten laste van appellant, zoals verzocht door het college van bestuur, bestaat evenmin aanleiding reeds omdat niet is onderbouwd wat de gemaakte proceskosten zijn.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/159 en 159.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 23 september 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Beoordeling, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, horen, kortsluiting, psychose, rechtsmiddelen, [onthouden] studiepunten, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3, 6; OER Hogeschool Inholland 2012-2013 artikel 13 lid 1, 2, 6, artikel 17
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. In deze procedure ligt de rechtmatigheid voor van het door het CBE gehandhaafde negatief bindend studieadvies. Voor zover verzoeker meent dat de beoordeling bij voormelde drie vakken niet juist is verlopen, had hij daartegen rechtsmiddelen kunnen aanwenden. Het CBE heeft bij zijn beslissing derhalve terecht geen betekenis gehecht aan de klachten die

> verzoeker thans hieromtrent naar voren heeft gebracht en is er terecht van uitgegaan dat verzoeker vijfendertig studiepunten heeft behaald.
> (…)
> 2.6.1. Voorafgaand aan de beslissing van 28 februari 2013 is verzoeker op voet van artikel 13, zesde lid, van het OER in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Vast staat dat verzoeker van die gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt. Het CBE heeft voorts overwogen dat verzoeker tijdens het studiejaar 2012-2013 bij het decanaat geen melding heeft gemaakt van persoonlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 17 van het OER. Uit hetgeen verzoeker ter betwisting daarvan naar voren heeft gebracht, volgt dat hij zich tijdens het studiejaar weliswaar tot het decanaat heeft gewend, maar voor hulpvragen die geen verband hielden met eventuele in het kader van een negatief bindend studieadvies van belang zijnde persoonlijke omstandigheden. Voor zover verzoeker zich bij het CBE alsnog heeft beroepen op de hiervoor vermelde persoonlijke omstandigheden, heeft het CBE terecht overwogen dat deze geen grond bieden voor het oordeel dat de directeur zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker niet geschikt kan worden geacht voor de opleiding. Het CBE heeft derhalve terecht het door de directeur gegeven negatief bindend studieadvies gehandhaafd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 28 februari 2013 heeft de directeur van het Domein Management, Finance en Recht verzoeker een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding HBO-rechten.

Bij beslissing van 18 juni 2013 heeft het CBE het daartegen door verzoeker ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 13 augustus 2013, beroep ingesteld. Voorts heeft hij de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. S.E. van Oosterhout en T. Franssen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
Ingevolge eerstgenoemde bepaling, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 13, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2012-2013 (hierna: OER) wordt, indien de student aan een einde van het eerste jaar van inschrijving niet heeft voldaan aan de voor hem geldende minimum norm, zoals bedoeld in de leden twee en drie, wordt aan het in het vorige artikel genoemde studieadvies, een afwijzing verbonden. De afwijzing vindt niet plaats indien persoonlijke omstandigheden zoals bedoeld in artikel 17 zich daartegen verzetten.

Ingevolge het tweede lid moet de student, van de te behalen credits van de propedeutische fase voor alle opleidingen binnen Hogeschool Inholland, tenminste vijfenveertig hebben behaald aan het einde van het eerste jaar van inschrijving.

Ingevolge het zesde lid wordt, voordat een bindend afwijzend studieadvies wordt gegeven, de student in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Tijdens het horen wordt in ieder geval de juistheid van het overzicht van de behaalde studieresultaten besproken en wordt bezien of er persoonlijke omstandigheden dienen mee te wegen.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, doet de student, indien een omstandigheid als bedoeld in het vijfde lid zich voordoet, daarvan zo spoedig mogelijk melding bij het studentendecanaat.

2.4. Aan verzoeker is een negatief bindend studieadvies gegeven, omdat hij in de propedeutische fase vijfendertig studiepunten heeft behaald en daarmee niet voldoet aan de in artikel 13, tweede lid, van de OER neergelegde voortgangsnorm.

2.5. Verzoeker betoogt dat het CBE heeft miskend dat hem ten onrechte studiepunten zijn onthouden. Indien de vakken belastingrecht en criminologie op juiste wijze zouden zijn beoordeeld en bij het vak Internationaal recht rekening was gehouden met hem niet te verwijten omstandigheden, zou hij aan de voortgangsnorm hebben voldaan, aldus verzoeker.

2.5.1. In deze procedure ligt de rechtmatigheid voor van het door het CBE gehandhaafde negatief bindend studieadvies. Voor zover verzoeker meent dat de beoordeling bij voormelde drie vakken niet juist is verlopen, had hij daartegen rechtsmiddelen kunnen aanwenden. Het CBE heeft bij zijn beslissing derhalve terecht geen betekenis gehecht aan de klachten die verzoeker thans hieromtrent naar voren heeft gebracht en is er terecht van uitgegaan dat verzoeker vijfendertig studiepunten heeft behaald.

Het betoog faalt.

2.6. Verzoeker betoogt voorts dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies heeft gehandhaafd, nu sprake is van persoonlijke omstandigheden die zich daartegen verzetten. Daartoe wijst hij er op dat zijn studievoortgang is belemmerd door problemen met zijn huisgenoot. Voorts is hij herstellende van een psychose die hij heeft gehad toen hij 18 jaar oud was. Het CBE heeft ten onrechte aan hem tegengeworpen dat hij niet tijdig melding heeft gemaakt van zijn persoonlijke omstandigheden, aldus verzoeker.

2.6.1. Voorafgaand aan de beslissing van 28 februari 2013 is verzoeker op voet van artikel 13, zesde lid, van het OER in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Vast staat dat verzoeker van die gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt. Het CBE heeft voorts overwogen dat verzoeker tijdens het studiejaar 2012-2013 bij het decanaat geen melding heeft gemaakt van persoonlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 17 van het OER. Uit hetgeen verzoeker ter betwisting daarvan naar voren heeft gebracht, volgt dat hij zich tijdens het studiejaar weliswaar tot het decanaat heeft gewend, maar voor hulpvragen die geen verband hielden met eventuele in het kader van een negatief bindend studieadvies van belang zijnde persoonlijke omstandigheden. Voor zover verzoeker zich bij het CBE alsnog heeft beroepen op de hiervoor vermelde persoonlijke omstandigheden, heeft het CBE terecht overwogen dat deze geen grond bieden voor het oordeel dat de directeur zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker niet geschikt kan worden geacht voor de opleiding. Het CBE heeft derhalve terecht het door de directeur gegeven negatief bindend studieadvies gehandhaafd.

Ook dit betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep ongegrond;
II. wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af.

Zaaknummer	: 2013/159 en 2013/159.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 23 september 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Beoordeling, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, horen, kortsluiting, psychose, rechtsmiddelen, [onthouden] studiepunten, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3, 6; OER Hogeschool Inholland 2012-2013 artikel 13 lid 1, 2, 6, artikel 17
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. In deze procedure ligt de rechtmatigheid voor van het door het CBE gehandhaafde negatief bindend studieadvies. Voor zover verzoeker meent dat de beoordeling bij voormelde drie vakken niet juist is verlopen, had hij daartegen rechtsmiddelen kunnen aanwenden. Het CBE heeft bij zijn beslissing derhalve terecht geen betekenis gehecht aan de klachten die verzoeker thans hieromtrent naar voren heeft gebracht en is er terecht van uitgegaan dat verzoeker vijfendertig studiepunten heeft behaald. (…) 2.6.1. Voorafgaand aan de beslissing van 28 februari 2013 is verzoeker op voet van artikel 13, zesde lid, van het OER in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Vast staat dat verzoeker van die gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt. Het CBE heeft voorts overwogen dat verzoeker tijdens het studiejaar 2012-2013 bij het decanaat geen melding heeft gemaakt van persoonlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 17 van het OER. Uit hetgeen verzoeker ter betwisting daarvan naar voren heeft gebracht, volgt dat hij zich tijdens het studiejaar weliswaar tot het decanaat heeft gewend, maar voor hulpvragen die geen verband hielden met eventuele in het kader van een negatief bindend studieadvies van belang zijnde persoonlijke omstandigheden. Voor zover verzoeker zich bij het CBE alsnog heeft beroepen op de hiervoor vermelde persoonlijke omstandigheden, heeft het CBE terecht overwogen dat deze geen grond bieden voor het oordeel dat de directeur zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker niet geschikt kan worden geacht voor de opleiding. Het CBE heeft derhalve terecht het door de directeur gegeven negatief bindend studieadvies gehandhaafd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 28 februari 2013 heeft de directeur van het Domein Management, Finance en Recht verzoeker een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding HBO-rechten.

Bij beslissing van 18 juni 2013 heeft het CBE het daartegen door verzoeker ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 13 augustus 2013, beroep ingesteld. Voorts heeft hij de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 september 2013, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. S.E. van Oosterhout en T. Franssen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
Ingevolge eerstgenoemde bepaling, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.
Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 13, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2012-2013 (hierna: OER) wordt, indien de student aan een einde van het eerste jaar van inschrijving niet heeft voldaan aan de voor hem geldende minimum norm, zoals bedoeld in de leden twee en drie, wordt aan het in het vorige artikel genoemde studieadvies, een afwijzing verbonden. De afwijzing vindt niet plaats indien persoonlijke omstandigheden zoals bedoeld in artikel 17 zich daartegen verzetten.
Ingevolge het tweede lid moet de student, van de te behalen credits van de propedeutische fase voor alle opleidingen binnen Hogeschool Inholland, tenminste vijfenveertig hebben behaald aan het einde van het eerste jaar van inschrijving.
Ingevolge het zesde lid wordt, voordat een bindend afwijzend studieadvies wordt gegeven, de student in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Tijdens het horen wordt in ieder geval de juistheid van het overzicht van de behaalde studieresultaten besproken en wordt bezien of er persoonlijke omstandigheden dienen mee te wegen.
Ingevolge artikel 17, eerste lid, doet de student, indien een omstandigheid als bedoeld in het vijfde lid zich voordoet, daarvan zo spoedig mogelijk melding bij het studentendecanaat.

2.4. Aan verzoeker is een negatief bindend studieadvies gegeven, omdat hij in de propedeutische fase vijfendertig studiepunten heeft behaald en daarmee niet voldoet aan de in artikel 13, tweede lid, van de OER neergelegde voortgangsnorm.

2.5. Verzoeker betoogt dat het CBE heeft miskend dat hem ten onrechte studiepunten zijn onthouden. Indien de vakken belastingrecht en criminologie op juiste wijze zouden zijn beoordeeld

en bij het vak Internationaal recht rekening was gehouden met hem niet te verwijten omstandigheden, zou hij aan de voortgangsnorm hebben voldaan, aldus verzoeker.

2.5.1. In deze procedure ligt de rechtmatigheid voor van het door het CBE gehandhaafde negatief bindend studieadvies. Voor zover verzoeker meent dat de beoordeling bij voormelde drie vakken niet juist is verlopen, had hij daartegen rechtsmiddelen kunnen aanwenden. Het CBE heeft bij zijn beslissing derhalve terecht geen betekenis gehecht aan de klachten die verzoeker thans hieromtrent naar voren heeft gebracht en is er terecht van uitgegaan dat verzoeker vijfendertig studiepunten heeft behaald.

Het betoog faalt.

2.6. Verzoeker betoogt voorts dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies heeft gehandhaafd, nu sprake is van persoonlijke omstandigheden die zich daartegen verzetten. Daartoe wijst hij er op dat zijn studievoortgang is belemmerd door problemen met zijn huisgenoot. Voorts is hij herstellende van een psychose die hij heeft gehad toen hij 18 jaar oud was. Het CBE heeft ten onrechte aan hem tegengeworpen dat hij niet tijdig melding heeft gemaakt van zijn persoonlijke omstandigheden, aldus verzoeker.

2.6.1. Voorafgaand aan de beslissing van 28 februari 2013 is verzoeker op voet van artikel 13, zesde lid, van het OER in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Vast staat dat verzoeker van die gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt. Het CBE heeft voorts overwogen dat verzoeker tijdens het studiejaar 2012-2013 bij het decanaat geen melding heeft gemaakt van persoonlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 17 van het OER. Uit hetgeen verzoeker ter betwisting daarvan naar voren heeft gebracht, volgt dat hij zich tijdens het studiejaar weliswaar tot het decanaat heeft gewend, maar voor hulpvragen die geen verband hielden met eventuele in het kader van een negatief bindend studieadvies van belang zijnde persoonlijke omstandigheden. Voor zover verzoeker zich bij het CBE alsnog heeft beroepen op de hiervoor vermelde persoonlijke omstandigheden, heeft het CBE terecht overwogen dat deze geen grond bieden voor het oordeel dat de directeur zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker niet geschikt kan worden geacht voor de opleiding. Het CBE heeft derhalve terecht het door de directeur gegeven negatief bindend studieadvies gehandhaafd.

Ook dit betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep ongegrond;
II. wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af.

Zaaknummer	: 2013/160 en 160.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 26 augustus 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bekendmaking beoordeling, [melding]bijzondere omstandigheden, bevoegdheid examencommissie, hardheidsclausule, herkansing, kortsluiting, premaster, ten overvloede, voorlopige voorziening
Artikelen	: Awb artikel 8:81, 8:86; OER VU [sectie premaster] artikel 15 lid 1 en 8, 34; aanvulling Regeling aanmelding en inschrijving artikel 5 lid 5
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.2.2. Van belang is dat appellante niet voor tijdens of onmiddellijk na afloop van het tentamen bij de surveillant melding heeft gemaakt van de omstandigheid waarop zij zich beroept. Zij heeft dit pas gedaan na de bekendmaking van het tentamen.

> Het is niet aannemelijk en evenmin anderszins onjuist dat de examencommissie als dan hoge eisen stelt met betrekking tot het door appellante aannemelijk maken van het causale verband tussen die omstandigheden en het behaalde resultaat.
> Het CBE heeft terecht geoordeeld dat appellante daarin niet is geslaagd.
> 2.2.3. Het feit dat appellante deze premaster slechts éénmaal mag afleggen en zij zich niet zou kunnen inschrijven voor de master wat op zichzelf geen bijzondere omstandigheid is, maakt dit niet anders.
> Het betoog dat de premaster niet studeerbaar zou zijn mist feitelijke grondslag.
> (…)
> 2.3.3. De Voorzitter is van oordeel dat op zichzelf het een examencommissie is toegestaan in afwachting van bijvoorbeeld een uitspraak van het CBE een student de gelegenheid te geven een tentamen af te leggen. Het ligt dan echter voor de hand de beoordeling van dat tentamen en in ieder geval de bekendmaking van die beoordeling slechts te doen plaatsvinden als hetgeen waarop wordt gewacht bijvoorbeeld de uitspraak van het CBE daartoe aanleiding geeft
> 2.3.4. De Voorzitter is van oordeel dat nu appellante het tentamen met een voldoende heeft afgelegd en de uitslag van dat tentamen door de secretaris van de examencommissie is bekend gemaakt, het de examencommissie door die bekendmaking niet vrij staat aan die uitslag geen betekenis toe te kennen en die uitslag niet te administreren.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit van Amsterdam(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 20 juni 2013 heeft appellante beroep ingesteld bij het CBE tegen de beslissing van de examencommissie premasteropleiding Business Administration, waarbij haar geen extra tentamenmogelijkheid voor het vak Organization Perspectives and Dynamics (hierna: het tentamen) werd gegeven.

Bij beslissing van 6 augustus 2013 heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 augustus 2013, beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 augustus 2013, waar appellante in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde mr. M.M. de Jonge, advocaat te Utrecht, en het CBE, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens is drs. W. Wijga, secretaris van de examencommissie gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de Voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 15, eerste lid, van de OER, wordt tweemaal per jaar gelegenheid gegeven tentamens af te leggen.
Ingevolge het achtste lid kan de examencommissie in bijzondere gevallen afwijken van het aantal malen dat een tentamen kan worden afgelegd.

Ingevolge artikel 34 van de OER kan de examencommissie in bijzondere gevallen afwijken van de OER indien dit zou leiden tot onbillijkheden van overwegende aard.

Ingevolge artikel 5, vijfde lid, van de Aanvulling op de regeling aanmelding en inschrijving kan een premasterstudent slechts eenmaal een premasterprogramma volgen.

2.2. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.2.1. Het CBE heeft geoordeeld dat de examencommissie in redelijkheid tot haar beslissing geen toepassing te geven aan artikel 15, achtste lid, van de OER dan wel artikel 34, heeft kunnen komen. De Voorzitter ziet in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen grond om die beslissing rechtens onjuist te achten.

2.2.2. Van belang is dat appellante niet voor tijdens of onmiddellijk na afloop van het tentamen bij de surveillant melding heeft gemaakt van de omstandigheid waarop zij zich beroept. Zij heeft dit pas gedaan na de bekendmaking van het tentamen. Het is niet aannemelijk en evenmin anderszins onjuist dat de examencommissie als dan hoge eisen stelt met betrekking tot het door appellante aannemelijk maken van het causale verband tussen die omstandigheden en het behaalde resultaat. Het CBE heeft terecht geoordeeld dat appellante daarin niet is geslaagd.

2.2.3. Het feit dat appellante deze premaster slechts éénmaal mag afleggen en zij zich niet zou kunnen inschrijven voor de master wat op zichzelf geen bijzondere omstandigheid is, maakt dit niet anders.
Het betoog dat de premaster niet studeerbaar zou zijn mist feitelijke grondslag.

2.2.4. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond.

2.3.1. Gelet daarop moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen. Dit te meer nu op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht, vaststaat dat nadat de voorzitter van het CBE het verzoek om een extra herkansing had afgewezen, de examencommissie appellante alsnog heeft toegestaan het tentamen nogmaals af te leggen.

2.3.2. De herkansing is beoordeeld met een voldoende en de uitslag daarvan is door de secretaris van de examencommissie bekend gemaakt.

2.3.3. De Voorzitter is van oordeel dat op zichzelf het een examencommissie is toegestaan in afwachting van bijvoorbeeld een uitspraak van het CBE een student de gelegenheid te geven een tentamen af te leggen. Het ligt dan echter voor de hand de beoordeling van dat tentamen en in ieder geval de bekendmaking van die beoordeling slechts te doen plaatsvinden als hetgeen waarop wordt gewacht bijvoorbeeld de uitspraak van het CBE daartoe aanleiding geeft

2.3.4. De Voorzitter is van oordeel dat nu appellante het tentamen met een voldoende heeft afgelegd en de uitslag van dat tentamen door de secretaris van de examencommissie is bekend gemaakt, het de examencommissie door die bekendmaking niet vrij staat aan die uitslag geen betekenis toe te kennen en die uitslag niet te administreren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

De Voorzitter

Rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond, en

2. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Zaaknummer	: 2013/163
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 18 september 2013
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool Saxion
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, decentrale selectie, contra legem, handicap, herkansing, [onredelijk]regeling, strijd met wet
Artikelen	: WHW artikel 7.57e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.2. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat het niet opnemen in verweerders regeling decentrale selectie van zo'n mogelijkheid alsnog die test te doen afnemen, ook niet bij bijzondere gevallen, in strijd is met de WHW of kennelijk onredelijk moet worden geacht. 2.3. Verweerder is niet gehouden in strijd met de regeling aan appellant een herkansing aan te bieden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Saxion, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 6 mei 2013 heeft verweerder aan appellant meegedeeld dat hij na de decentrale selectie voor de opleiding Fysiotherapie op de wachtlijst is geplaatst

Bij beslissing van 12 juli 2013 heeft verweerder het bezwaar hiertegen ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Appellant heeft nog nadere stuken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 september 2013, waar appellant, vertegenwoordigd door zijn gemachtigde, [namen 2 en 3], zijn ouders, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. F.W. Beckmann, K.M. Ter Schoor, I.R. Rispens, allen werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft verweerder verzocht om een herkansing van het onderdeel capaciteitstest van de decentrale selectieprocedure en voert daartoe aan dat hij door bijzondere omstandigheden is gehinderd deze test optimaal te kunnen afleggen. Hij heeft een visuele handicap en de dag voor de test heeft hij medicatie gekregen die op de dag van de test zijn zicht verder verminderde en hem hinderde.

2.2.1. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd uiteengezet dat in de regeling voor de decentrale selectie geen mogelijkheid is opgenomen om aan kandidaten op andere dagen dan in de regeling is opgenomen testen af te nemen ook niet als sprake is van zeer bijzondere gevallen en merkt daarbij op dat alle fysiotherapie opleidingen een zelfde regeling toepassen.

2.2.2. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat het niet opnemen in verweerders regeling decentrale selectie van zo'n mogelijkheid alsnog die test te doen afnemen, ook niet bij bijzondere gevallen, in strijd is met de WHW of kennelijk onredelijk moet worden geacht.

2.3. Verweerder is niet gehouden in strijd met de regeling aan appellant een herkansing aan te bieden.

2.4. Anders dan appellant stelt is hij niet vanwege zijn handicap niet rechtstreeks toegelaten tot de opleiding.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/168
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 18 september 2013
Partijen :	Appellant tegen Hogeschool Arnhem Nijmegen
Trefwoorden	: Aanmelding, colloquium doctum, decentrale selectie, [aanpassing]volgnummer
Artikelen	: Toelatingsonderzoek 2013 onderdeel 11
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3 Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat het gestelde in 2.2 op appellante van toepassing is met betrekking van het tijdstip van aanmelding van het deelnemen aan het colloquium doctum. Appellante had op grond van haar eerder behaalde diploma toegang tot de decentrale selectie. Nu appellante zich reeds voor dat colloquium doctum had ingeschreven en verweerder daarmee bekend kon zijn had verweerder bij zijn op 11 juni 2013 gegeven volgnummer daarmee rekening dienen te houden. Het colloquium doctum dat appellante op 25 juni 2013 heeft behaald dient naar het oordeel van het College gelijk te worden gesteld met de op grond van onderdeel 11 na te leveren diploma's die behaald zijn na het afnemen van de decentrale selectie, die zoals verweerder heeft gesteld in overweging 2.2 alsnog invloed hebben op volgnummers die eerder zijn uitgereikt. Dat appellante dit niet voor de het gestelde tijdstip heeft gemeld kan haar niet worden tegen geworpen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Arnhem Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 4 juli 2013 heeft appellante bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het aan haar op 11 juni 2013 gegeven volgnummer 143 bij de decentrale selectie voor de opleiding Mondzorgkunde.

Bij beslissing van 11 juli 2013 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 september 2013, waar appellante in

persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. B.A. van Koeven, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante betoogt dat met door haar op 25 juni 2013 behaalde colloquium doctum waarvoor zij zich op 21 april 2013 heeft aangemeld er toe dient te leiden dat met het aan haar op 11 juni 2013 na de decentrale selectieprocedure gegeven volgnummer voor toelating tot de opleiding Mondzorgkunde ten onrechte geen rekening is gehouden.

2.2. Ter zitting heeft verweerder uiteengezet dat onderdeel 11 van het Toelatingsonderzoek 2013 inhoudt dat degene die nog geen diploma van de vooropleiding hebben dit voor 15 maart via Studielink dienen te melden. Na het toelatingsonderzoek wordt een voorlopig volgnummer toegekend en dienen zij alsnog een gewaarmerkt kopie van het behaalde diploma toe te zenden, waarna het volgnummer wordt vastgesteld.

2.3. Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat het gestelde in 2.2 op appellante van toepassing is met betrekking van het tijdstip van aanmelding van het deelnemen aan het colloquium doctum. Appellante had op grond van haar eerder behaalde diploma toegang tot de decentrale selectie. Nu appellante zich reeds voor dat colloquium doctum had ingeschreven en verweerder daarmee bekend kon zijn had verweerder bij zijn op 11 juni 2013 gegeven volgnummer daarmee rekening dienen te houden. Het colloquium doctum dat appellante op 25 juni 2013 heeft behaald dient naar het oordeel van het College gelijk te worden gesteld met de op grond van onderdeel 11 na te leveren diploma's die behaald zijn na het afnemen van de decentrale selectie, die zoals verweerder heeft gesteld in overweging 2.2 alsnog invloed hebben op volgnummers die eerder zijn uitgereikt. Dat appellante dit niet voor de het gestelde tijdstip heeft gemeld kan haar niet worden tegen geworpen.
Het betoog van appellante slaagt.

2.4. Het beroep is gegrond. De beslissing van 11 juli 2013 dient wegens strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht te worden vernietigd en verweerder dient opnieuw op het door appellante gemaakte bezwaar te beslissen, met in achtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt de beslissing van verweerder van 11 juli 2013;
III. veroordeelt de Hogeschool Arnhem Nijmegen tot vergoeding van de bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten tot een bedrag van € 37,20 (zegge: zevenendertig euro en 20 cent);
IV. gelast dat de Hogeschool Arnhem Nijmegen aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer : 2013/179
Rechter[s] : mrs. Loeb, Kleijn, Van der Spoel
Datum : 18 december 2013
Partijen : Appellante tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Beslissing, besluit, mededeling, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 1:3 lid 1, 6:7, 6:8, 6:9, 6:11
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Verweerder heeft met juistheid geoordeeld dat het e-mailbericht, voor zover de decaan appellante daarin heeft gewezen op de verschuldigdheid van het instellingscollegegeld voor het volgen van een tweede bacheloropleiding, uitsluitend informatief van aard is. De

verschuldigdheid van appellante om het instellingstarief te betalen voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid is ontstaan doordat zij op 13 juli 2012 een verzoek om inschrijving voor die opleiding had ingediend.
Gelet op het voorgaande, heeft verweerder het door appellante bij hem gemaakte bezwaar terecht niet-ontvankelijk verklaard.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 juli 2013 heeft verweerder het door appellante tegen het bij haar in rekening gebrachte instellingscollegegeld gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 26 augustus 2013, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting aan de orde gesteld op 16 december 2013.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) wordt onder besluit verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.
Ingevolge artikel 6:7 bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken.
Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, vangt de termijn aan met ingang van de dag na die, waarop de beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.
Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend, indien het voor het einde van de termijn is ontvangen.
Ingevolge artikel 6:11 blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.2. Appellante heeft in juni 2012 een bachelorgraad Liberal Arts behaald aan de Roosevelt Academy, dat onderdeel uitmaakt van de Universiteit Utrecht.
Op 25 juni 2012 heeft zij een e-mailbericht ontvangen van de decaan van de Roosevelt Academy. Volgens dat bericht heeft zij bij de decaan geïnformeerd naar de mogelijkheid om tijdens het volgen van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid bij de Roosevelt Academy ingeschreven te blijven staan. In het bericht deelt de decaan haar mee dat dit niet mogelijk is, nu zij haar opleiding bij de Roosevelt Academy heeft afgerond, en dat zij voor het volgen van een tweede bacheloropleiding het instellingstarief verschuldigd zal zijn.
Op 13 juli 2012 heeft appellante een verzoek om inschrijving bij de Universiteit Utrecht voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid ingediend.
Op 10 oktober 2012 heeft de Centrale Studentenadministratie haar bericht dat zij, wegens het feit dat zij reeds over een bachelorgraad beschikt, voor het volgen van die opleiding het instellingscollegegeld verschuldigd is en haar daartoe een incassoformulier zal worden toegezonden.
Op 20 mei 2013 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

2.3. Aan de beslissing van 16 juli 2013 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat de termijn voor het maken van bezwaar tegen het bericht van 10 oktober 2012 op 21 november 2012 is geëindigd, zodat appellante het bezwaarschrift niet tijdig heeft ingediend. Voor zover appellante heeft gesteld dat het bezwaar gericht is tegen het e-mailbericht van de decaan van 25 juni 2012, bevat dat bericht geen beslissing, maar uitsluitend een mededeling over de mogelijkheid voor appellante om haar inschrijving aan de Roosevelt Academy te verlengen. Nu niet is gebleken van feiten of omstandigheden, op grond waarvan de termijnoverschrijding verschoonbaar moet worden geacht, is het bezwaar niet-ontvankelijk, aldus verweerder.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte heeft aangenomen dat het e-mailbericht van de decaan van 25 juni 2012 geen beslissing inhoudt. Met de mededeling dat zij voor een tweede bacheloropleiding het instellingstarief verschuldigd is, is voor haar de verplichting ontstaan om dat tarief te betalen, aldus appellante.

2.3.1. Verweerder heeft met juistheid geoordeeld dat het e-mailbericht, voor zover de decaan appellante daarin heeft gewezen op de verschuldigdheid van het instellingscollegegeld voor het volgen van een tweede bacheloropleiding, uitsluitend informatief van aard is. De verschuldigdheid van appellante om het instellingstarief te betalen voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid is ontstaan doordat zij op 13 juli 2012 een verzoek om inschrijving voor die opleiding had ingediend.
Gelet op het voorgaande, heeft verweerder het door appellante bij hem gemaakte bezwaar terecht niet-ontvankelijk verklaard.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2013/182
Rechter[s] : mrs. Nijenhof, Olivier, Borman
Datum : 20 december 2013
Partijen : Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Beoordeling, calculerend gedrag, CV-formulier, decentrale selectie, Persoonsgegevens, [inzage] toets
Artikelen : WHW artikel 7.57e; Wet bescherming persoonsgegevens(Wbp)
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.2 Het college van bestuur heeft ter zitting onweersproken gesteld dat onderaan het CV-formulier ruimte is gereserveerd voor kandidaten om alles naar voren te kunnen brengen wat volgens hen nog niet aan bod is geweest. Appellant heeft daarop gesteld dat hij zich door deze mogelijkheid niet uitgenodigd voelde om zijn huidige opleiding te vermelden. Met het college van bestuur is het College van oordeel dat met mogelijkheid onderaan het CV-fomulier om gegevens naar voren te brengen die nog niet aan bod zijn geweest aan kandidaten voldoende de mogelijkheid wordt geboden om zichzelf zo goed mogelijk te presenteren. Het was dan ook aan appellant om te begrijpen dat hij bij die ruimte had kunnen vermelden dat hij een propedeuse in de psychobiologie heeft gehaald.
Appellant verwijst tevergeefs naar de OER en de Wbp, nu die regelingen in dit geval niet toepasselijk zijn. De OER geldt niet voor kandidaten van de decentrale selectie. Voorts zijn de toets in combinatie met het scoreformulier van appellant niet aan te merken als persoonsgegevens in de zin van de Wbp. Wat betreft het niet mogen inzien van de door appellant gemaakte multiple choice toets heeft het college van bestuur toegelicht dat de toets meerdere jaren wordt gebruikt en inzage daarvan niet toegestaan wordt om calculerend gedrag van kandidaten te voorkomen. Gegeven de beleidsvrijheid die het college van bestuur heeft bij de decentrale selectie kan dit beleid niet onredelijk worden geacht. Ook is door het

college van bestuur naar voren gebracht dat het scoreformulier van de multiple choice toets in de bezwaarfase nogmaals is gecontroleerde en dat net is gebleken van een foutief vastgestelde score. Hetgeen appellant heeft aangevoerd geeft aldus geen grond voor het oordeel dat het college van bestuur de beslissing van 24 april 2013 ten onrechte in stand heeft gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 april 2013 heeft de Commissie Decentrale Selectie AMC-UvA namens het college van bestuur appellant niet voor de vervolgprocedure van de decentrale selectie Geneeskunde geselecteerd.

Bij beslissing van 6 augustus 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 10 september 2013, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het college heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 november 2013, waar appellant, vertegenwoordigd door V.B. de Haan, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.L.M. Rijnders en dr. R.L. Hulsman, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.57e, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan een instellingsbestuur een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hemzelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties.
2.2 Appellant heeft op 16 maart 2013 deelgenomen aan de eerste ronde van de decentrale selectie Geneeskunde van de universiteit. Deze bestond uit een multiple choice toets en een ter plaatse in te vullen CV-formulier. Kandidaten die bij de multiple choice toets 19 of meer punten hadden behaald waren direct tot de vervolgprocedure toegelaten en kandidaten met 15 of minder punten direct afgewezen. Van kandidaten met 16, 17 of 18 punten werd op basis van het ingevulde CV-formulier en de multiple choice toets beoordeeld of zij alsnog tot de vervolgprocedure werden toegelaten. Appellant heeft 18 punten bij de multiple choice toets gescoord en de beoordeling van het door hem ingevulde CV-formulier heeft niet tot zijn toelating tot de vervolgprocedure geleid.

2.3 Aan de beslissing van 6 augustus 2013 heeft het college van bestuur ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, de beoordeling van de CV-formulieren door de selectiecommissie zorgvuldig en objectief heeft plaatsgevonden en voldoende is komen vast te staan dat appellant niet tot de 145 kandidaten, die de hoogste scores voor de multiple choice toets en het CV-formulier tezamen hebben behaald, behoort.

2.4 Appellant betoogt dat het college van bestuur hem in staat had moeten stellen zijn CV nader te beschrijven. Hiertoe voert hij aan dat op het CV-formulier wordt gevraagd vooropleiding(en) te vermelden en niet een nog niet afgeronde opleiding. Volgens appellant was de formulering van het CV-

formulier onduidelijk waardoor hij zich niet uitgenodigd voelde te vermelden dat hij inmiddels een propedeuse in de psychobiologie heeft gehaald. Dat feit is overduidelijk relevant voor de beoordeling van de vraag of iemand geschikt is voor de opleiding geneeskunde, aldus appellant.
Voorts betoogt appellant dat hem ten onrechte is geweigerd de door hem gemaakte multiple-choice toets in te laten zien. Volgens hem is in de Onderwijs- en Examenregeling Geneeskunde van de Universiteit van Amsterdam (hierna: de OER) bepaald dat hij recht heeft op inzage. Ook wijst hij in dit verband naar de Wet bescherming persoonsgegevens (hierna: Wbp).

2.4.1 Zoals eerder overwogen (uitspraak van 26 september 2013 in zaak nr. 2013/140, www.cbho.nl), heeft de wetgever met betrekking tot de decentrale selectie aan het college van bestuur een zeer grote beleidsvrijheid toegekend.

2.4.2 Het college van bestuur heeft ter zitting onweersproken gesteld dat onderaan het CV-formulier ruimte is gereserveerd voor kandidaten om alles naar voren te kunnen brengen wat volgens hen nog niet aan bod is geweest. Appellant heeft daarop gesteld dat hij zich door deze mogelijkheid niet uitgenodigd voelde om zijn huidige opleiding te vermelden. Met het college van bestuur is het College van oordeel dat met mogelijkheid onderaan het CV-fomulier om gegevens naar voren te brengen die nog niet aan bod zijn geweest aan kandidaten voldoende de mogelijkheid wordt geboden om zichzelf zo goed mogelijk te presenteren. Het was dan ook aan appellant om te begrijpen dat hij bij die ruimte had kunnen vermelden dat hij een propedeuse in de psychobiologie heeft gehaald.
Appellant verwijst tevergeefs naar de OER en de Wbp, nu die regelingen in dit geval niet toepasselijk zijn. De OER geldt niet voor kandidaten van de decentrale selectie. Voorts zijn de toets in combinatie met het scoreformulier van appellant niet aan te merken als persoonsgegevens in de zin van de Wbp. Wat betreft het niet mogen inzien van de door appellant gemaakte multiple choice toets heeft het college van bestuur toegelicht dat de toets meerdere jaren wordt gebruikt en inzage daarvan niet toegestaan wordt om calculerend gedrag van kandidaten te voorkomen. Gegeven de beleidsvrijheid die het college van bestuur heeft bij de decentrale selectie kan dit beleid niet onredelijk worden geacht. Ook is door het college van bestuur naar voren gebracht dat het scoreformulier van de multiple choice toets in de bezwaarfase nogmaals is gecontroleerde en dat net is gebleken van een foutief vastgestelde score. Hetgeen appellant heeft aangevoerd geeft aldus geen grond voor het oordeel dat het college van bestuur de beslissing van 24 april 2013 ten onrechte in stand heeft gelaten.
Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2013/184.1
Rechter[s]	: mr. Nijenhof
Datum	: 29 november 2013
Partijen	: Appellant tegen Open Universiteit
Trefwoorden	: Bodemprocedure, Letselschade Richtlijn Studievertraging, openstaande bedragen, schadevergoeding, toezeggingen verweerder, vergoeding kosten, voorlopige voorziening
Artikelen	: Awb artikel 8:81
Uitspraak	: Verzoek afgewezen

Hoofdoverwegingen : 2.4 Ter zitting heeft het college van bestuur desgevraagd toegelicht dat nog niet is voldaan aan de bij de beslissing van 4 juni 2013 aan appellant gedane toezegging, omdat hij in zijn beroepschrift van 8 juli 2013 tegen die beslissing heeft gesteld dat de schadevergoeding op basis van de Letselschade Richtlijn Studievertraging 19.177,23 euro dient te zijn. Ter zitting heeft het college van bestuur toegezegd dat het bij de beslissing van 4 juni 2013 toegekende bedrag binnen veertien dagen zal worden vergoed en geen aanmaningen meer zullen worden verstuurd wat betreft het openstaande bedrag voor de door appellant gevolgde cursussen Juridische aspecten van financiële dienstverlening en Methodologie van het privaatrecht. Bij e-mailbericht van 20 november 2013 heeft het college van bestuur aan het College bevestigd dat het in de beslissing van 4 juni 2013 toegekende bedrag is overgemaakt aan appellant.
2.5 Het voorgaande in aanmerking genomen ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding een voorlopige voorziening te treffen. De vraag of appellant recht heeft op meer schadevergoeding dan is toegezegd bij de beslissing van 4 juni 2013 dient in de bodemprocedure te worden beantwoord.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van de Open Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 juni 2013 heeft het college van bestuur aan appellant meegedeeld dat aan hem een schadevergoeding zal worden toegekend, omdat hij aannemelijk heeft gemaakt dat hij een verklaring civiel effect nodig heeft in zijn dagelijkse beroepspraktijk en hij aannemelijk heeft gemaakt dat hij, toen hij startte met de ongedeelde opleiding Nederlands Recht aan de Open Universiteit, onvoldoende is geïnformeerd over het feit dat met de keuze voor die opleiding niet zou worden voldaan aan de eisen voor civiel effect. Voorts vermeldt de beslissing dat aan appellant de kosten voor de cursussen Juridische aspecten van financiële dienstverlening en Methodologie van het privaatrecht, zijnde in totaal 1.201,00 euro, zullen worden vergoed. Nu appellant reeds 500,33 euro heeft betaald, zal het nog openstaande bedrag van 700,67 euro niet worden geïncasseerd en zal daarnaast een restitutie worden betaald van 500,33 euro vermeerderd met een bedrag van 155,00 euro voor het door appellant ingediende verzoek om vrijstelling, aldus de beslissing van 4 juni 2013.

Bij beslissing van 29 juli 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant ingestelde beroep afgewezen.

Bij brief van 2 november 2013 heeft appellant de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzieningenrechter van het College heeft het verzoek behandeld op 15 november 2013 waar het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.A. Engels, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Het oordeel van de voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de verdere procedure.

2.3 Uit de stukken blijkt dat appellant de hem bij de beslissing van 4 juni 2013 toegekende schadevergoeding nog niet heeft ontvangen en hij tevens aanmaningen heeft ontvangen voor de kosten van de cursussen financiële dienstverlening en Methodologie van het privaatrecht ter grootte

van 700,67 euro. Appellant heeft de voorzitter verzocht om bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat het college van bestuur aan hem het toegezegde bedrag van 655,33 euro vergoed en dat geen aanmaningen worden verstuurd voor het bedrag van 700,67 euro dat nog openstaat voor de door appellant gevolgde cursussen Juridische aspecten van financiële dienstverlening en Methodologie van het privaatrecht, zoals toegezegd in de beslissing van 4 juni 2013.

2.4 Ter zitting heeft het college van bestuur desgevraagd toegelicht dat nog niet is voldaan aan de bij de beslissing van 4 juni 2013 aan appellant gedane toezegging, omdat hij in zijn beroepschrift van 8 juli 2013 tegen die beslissing heeft gesteld dat de schadevergoeding op basis van de Letselschade Richtlijn Studievertraging
19.177,23 euro dient te zijn. Ter zitting heeft het college van bestuur toegezegd dat het bij de beslissing van 4 juni 2013 toegekende bedrag binnen veertien dagen zal worden vergoed en geen aanmaningen meer zullen worden verstuurd wat betreft het openstaande bedrag voor de door appellant gevolgde cursussen Juridische aspecten van financiële dienstverlening en Methodologie van het privaatrecht. Bij e-mailbericht van
20 november 2013 heeft het college van bestuur aan het College bevestigd dat het in de beslissing van 4 juni 2013 toegekende bedrag is overgemaakt aan appellant.

2.5 Het voorgaande in aanmerking genomen ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding een voorlopige voorziening te treffen. De vraag of appellant recht heeft op meer schadevergoeding dan is toegezegd bij de beslissing van 4 juni 2013 dient in de bodemprocedure te worden beantwoord.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College:

Rechtdoende:
wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/194.1
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 31 oktober 2013
Partijen	: Verzoekster tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bezwaarschrift, bezwaartermijn, elektronisch indienen bezwaar, herstelmogelijkheid, ordemaatregel, racisme, tentamenmogelijkheid, uitsluiting deelname onderwijs, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.57h; Awb artikel 2:15 lid 1, 8:81
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2 Niet is gebleken dat het college van bestuur kenbaar heeft gemaakt dat de elektronische weg voor het indienen van zienswijzen is opengesteld, als bedoeld in artikel 2:15, eerste lid, van de Awb. Uit het stuk van verzoekster dat, naar gesteld door het college van bestuur, op 7 oktober 2013 via de e-mail is binnengekomen, valt af te leiden dat daarmee wordt beoogd bezwaar te maken tegen de beslissing van 3 oktober 2013. Dit is binnen de bezwaartermijn binnengekomen. Gelet hierop ligt het naar het voorlopig oordeel van de voorzitter op de weg van het college van bestuur verzoekster een herstelmogelijkheid te bieden. Derhalve wordt in het ontbreken van een schriftelijk bezwaarschrift op voorhand geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de voorzitter niet bevoegd zou zijn tot het treffen van een voorlopige voorziening. (…) 2.6 De getroffen maatregel heeft tot gevolg dat verzoekster de colleges van het vak Veiligheid en Burgerschap niet mag volgen in het studiejaar 2013-2014. Zij heeft wel de mogelijkheid het tentamen te maken, zodat het niet is uitgesloten dat zij de masteropleiding kan afronden. Dit in aanmerking genomen en gelet op het in het dossier aanwezige feitenrelaas, dat op zichzelf niet door verzoekster is weersproken, ziet de voorzitter geen aanleiding een voorlopige voorziening te treffen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoekster,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 oktober 2013 heeft het college van bestuur aan verzoekster meegedeeld dat aan haar met onmiddellijke ingang de toegang wordt ontzegd tot de colleges in het vak Veiligheid en Burgerschap van het studiejaar 2013-2014. Tevens is haar in die beslissing opgedragen zich in het studiejaar 2013-2014 ten aanzien van het vak Veiligheid en Burgerschap te onthouden van contacten in welke vorm dan ook met dr. R. van Steden.

Bij brief van 8 oktober 2013 heeft zij het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het College heeft het verzoek behandeld op 29 oktober 2013 waar het college van bestuur, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met
artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Het oordeel van de voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de verdere procedure.

2.3 Uit de stukken blijkt dat verzoekster via het e-mailadres van de vertegenwoordigster van het college van bestuur een bezwaarschrift tegen de beslissing van 3 oktober 2013 heeft ingediend. Ter zitting heeft het college van bestuur gesteld dat geen schriftelijk bezwaarschrift is ontvangen. Volgens het college van bestuur is het indienen van een bezwaarschrift via de e-mail niet mogelijk, zodat verzoekster nog geen bezwaarschrift heeft ingediend. Vanwege het ontbreken van connexiteit is de voorzitter ingevolge het bepaalde in artikel 8:81, eerste lid, van de Awb niet bevoegd een voorlopige voorziening te treffen, aldus het college van bestuur.

2.3.1. Ingevolge artikel 2:15, eerste lid van de Awb kan een bericht elektronisch naar een bestuursorgaan worden verzonden, voor zover het bestuursorgaan kenbaar heeft gemaakt dat deze weg is geopend. Het bestuursorgaan kan nadere eisen stellen aan het gebruik van de elektronische weg.

2.3.2 Niet is gebleken dat het college van bestuur kenbaar heeft gemaakt dat de elektronische weg voor het indienen van zienswijzen is opengesteld, als bedoeld in
artikel 2:15, eerste lid, van de Awb. Uit het stuk van verzoekster dat, naar gesteld door het college van bestuur, op 7 oktober 2013 via de e-mail is binnengekomen, valt af te leiden dat daarmee wordt beoogd bezwaar te maken tegen de beslissing van
3 oktober 2013. Dit is binnen de bezwaartermijn binnengekomen. Gelet hierop ligt het naar het voorlopig oordeel van de voorzitter op de weg van het college van bestuur verzoekster een herstelmogelijkheid te bieden. Derhalve wordt in het ontbreken van een schriftelijk bezwaarschrift op voorhand geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de voorzitter niet bevoegd zou zijn tot het treffen van een voorlopige voorziening.

2.4 Verzoekster stelt dat zij niet is gehoord voorafgaand aan de beslissing van
3 oktober 2013 en dat zij wordt geïntimideerd door medewerkers van de universiteit. Zij verzoekt de voorzitter om als voorlopige voorziening te bepalen dat zij vanaf

2 november 2013 de colleges van het vak Veiligheid en Burgerschap mag volgen, zodat zij haar masteropleiding kan afronden.

2.5 Het college van bestuur stelt dat het gedrag van verzoekster ongepast, beledigend en racistisch wordt geacht en dat de getroffen maatregel passend is.

2.6 De getroffen maatregel heeft tot gevolg dat verzoekster de colleges van het vak Veiligheid en Burgerschap niet mag volgen in het studiejaar 2013-2014. Zij heeft wel de mogelijkheid het tentamen te maken, zodat het niet is uitgesloten dat zij de masteropleiding kan afronden. Dit in aanmerking genomen en gelet op het in het dossier aanwezige feitenrelaas, dat op zichzelf niet door verzoekster is weersproken, ziet de voorzitter geen aanleiding een voorlopige voorziening te treffen.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/204.1
Rechter[s]	: mr. Olivier
Datum	: 11 november 2013
Partijen	: Verzoekster tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Advies decaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, ten overvloede, voorlopige voorziening, waarschuwing
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6; Awb artikel 8:81; Reglement Studieadvies en Afwijzing artikel 1.1, 1.2, 1.4 lid 1, 1.5 lid 1
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.3. In het betoog van verzoekster dat zij niet tijdig is gewaarschuwd dat zij op basis van de behaalde studieresultaten een bindend negatief studieadvies zou krijgen, zij geen termijn heeft gekregen om de studieresultaten te verbeteren en evenmin in overleg is besproken hoe kan worden bereikt dat geen bindend negatief studieadvies behoeft te worden afgegeven, ziet de voorzitter voorshands geen grond voor het oordeel dat de voorzitter van de directie van het Instituut voor Sociale Opleidingen in strijd met het Reglement heeft gehandeld. Daarbij neemt de voorzitter in aanmerking dat verzoekster bij brief van 18 maart 2013 is gewaarschuwd voor een mogelijk bindend negatief studieadvies en er daarbij op is gewezen dat het niet te laat is de studieresultaten op peil te brengen, aangezien het derde en vierde kwartaal nog moesten worden afgesloten en de herkansingsperiode over het tweede kwartaal ook nog moest plaatsvinden, en dat zij zo nodig kan overleggen met de studieloopbaancoach en ondersteuning kan vragen van een peercoach. Voorts blijkt uit overgelegde gespreksverslagen dat meerdere malen met verzoekster is gesproken over haar studievoortgang. In zoverre bestaat dan ook geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening. (…) 2.5.1. Bij brief van 11 juli 2013 is verzoekster in de gelegenheid gesteld te worden gehoord over het voornemen haar een bindend negatief studieadvies te geven. Verzoekster heeft van die gelegenheid gebruik gemaakt. Uit het verslag van het gesprek dat op 18 juli 2013 heeft plaatsgevonden blijkt dat verzoekster aldaar heeft gemeld dat haar moeder eind 2011 werkloos is geraakt en zij in verband hiermee veel heeft moeten werken. Het CBE heeft zich op het standpunt gesteld dat, nu verzoekster die omstandigheid niet heeft gemeld bij de decaan maar daarvan eerst melding heeft gemaakt tijdens het gesprek omtrent het voornemen haar een bindend negatief studieadvies te geven, de decaan niet om advies behoefde te worden gevraagd. Naar het oordeel van de voorzitter sluit artikel 1.5 van

het Reglement echter niet uit dat een persoonlijke omstandigheid eerst wordt aangevoerd tijdens dat gesprek. Gelet hierop, is de voorzitter van oordeel dat de voorzitter van de directie van het Instituut voor Sociale Opleidingen, alvorens een bindend negatief studieadvies te geven, de decaan ingevolge artikel 1.5 van het Reglement om advies had moeten vragen over de omstandigheid dat de moeder van verzoekster eind 2011 werkloos is geraakt en zij in verband hiermee veel heeft moeten werken. Was dat gebeurd, had de decaan verzoekster desgewenst kunnen uitnodigen voor een gesprek. Niet is uitgesloten dat verzoekster tijdens dat gesprek ook melding zou hebben gemaakt van de door haar ondergane operatie.
2.5.2. De voorzitter ziet in het voorgaande evenwel geen aanleiding voor het treffen van de door verzoekster gevraagde voorlopige voorziening. Naar het oordeel van de voorzitter bieden de door verzoekster gemelde persoonlijke omstandigheden voorshands onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat de voorzitter van de directie van het Instituut voor Sociale Opleidingen had moeten afzien van het geven van een bindend negatief studieadvies wegens persoonlijke omstandigheden. Daarbij neemt de voorzitter in aanmerking dat verzoekster die omstandigheden pas zeer ruime tijd nadat zij zich hebben voorgedaan heeft gemeld. De voorzitter ziet dan ook aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen. Daarbij merkt de voorzitter op dat het aanbeveling verdient dat, voordat het beroep ter zitting wordt behandeld, het CBE er zorg voor draagt dat de decaan alsnog om advies wordt gevraagd. Dat advies kan dan bij de beoordeling van het beroep worden betrokken.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [naam woonplaats], verzoekster,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 juli 2013 heeft de voorzitter van de directie van het Instituut voor Sociale Opleidingen verzoekster een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening.

Bij beslissing van 27 september 2013 heeft het CBE het door verzoekster daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft verzoekster bij brief, bij het College ingekomen op 23 oktober 2013, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Verzoekster en het CBE hebben nadere stukken ingediend.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 november 2013, waar verzoekster, bijgestaan door mr. A. Wintjes, advocaat te Rotterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. S. Lamkadmi-El Moussati, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de

propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet voldoet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 1.1 van het Reglement Studieadvies en Afwijzing (hierna: het Reglement) wordt aan iedere student, conform artikel 7.8b van de WHW, aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse, deeltijdse of duale variant van een bacheloropleiding, schriftelijk advies uitgebracht over de voortzetting van zijn/haar studie binnen of buiten deze bacheloropleiding.

Ingevolge artikel 1.2 wordt voor een student die de propedeutische fase nog niet heeft voltooid en die, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de bacheloropleiding, aan een dergelijk advies een afwijzing verbonden indien de student niet voldoet aan de normen.

Ingevolge artikel 1.4, eerste lid, wordt aan het studieadvies een afwijzing verbonden indien de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een bacheloropleiding van de hogeschool niet tenminste 48 studiepunten voor onderdelen van het eerstejaarsprogramma van de opleiding heeft behaald.

Ingevolge artikel 1.5, eerste lid, voor zover thans van belang, kan van de in artikel 1.4 genoemde criteria worden afgeweken indien persoonlijke omstandigheden van de student zoals bedoeld in de Hogeschoolgids, artikel 3.2, eerste lid, hiertoe aanleiding geven. Hiervoor gelden de volgende richtlijnen:
b. de persoonlijke omstandigheden van de student worden gewogen; hierbij adviseert de studentendecaan; om de student hierbij te ondersteunen dienen deze persoonlijke omstandigheden tijdig gemeld te worden.

2.2. Bij de beslissing van 24 juli 2013 heeft verzoekster een bindend negatief studieadvies gekregen voor de opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening, omdat zij op dat moment 43 studiepunten had behaald en derhalve niet voldeed aan de norm van artikel 1.4, eerste lid, van het Reglement.

2.3. In het betoog van verzoekster dat zij niet tijdig is gewaarschuwd dat zij op basis van de behaalde studieresultaten een bindend negatief studieadvies zou krijgen, zij geen termijn heeft gekregen om de studieresultaten te verbeteren en evenmin in overleg is besproken hoe kan worden bereikt dat geen bindend negatief studieadvies behoeft te worden afgegeven, ziet de voorzitter voorshands geen grond voor het oordeel dat de voorzitter van de directie van het Instituut voor Sociale Opleidingen in strijd met het Reglement heeft gehandeld. Daarbij neemt de voorzitter in aanmerking dat verzoekster bij brief van 18 maart 2013 is gewaarschuwd voor een mogelijk bindend negatief studieadvies en er daarbij op is gewezen dat het niet te laat is de studieresultaten op peil te brengen, aangezien het derde en vierde kwartaal nog moesten worden afgesloten en de herkansingsperiode over het tweede kwartaal ook nog moest plaatsvinden, en dat zij zo nodig kan overleggen met de studieloopbaancoach en ondersteuning kan vragen van een peercoach. Voorts blijkt uit overgelegde gespreksverslagen dat meerdere malen met verzoekster is gesproken over haar studievoortgang. In zoverre bestaat dan ook geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.4. Hetgeen verzoekster aanvoert omtrent de onderwijseenheid Oriëntatie op het muzische behoeft thans geen bespreking, reeds omdat ook als de 4 studiepunten die daarvoor kunnen worden behaald, worden opgeteld bij de door verzoekster behaalde studiepunten, zij 47 studiepunten en derhalve minder dan de benodigde 48 studiepunten heeft.

2.5. Verzoekster betoogt dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden, te weten de werkloosheid van haar moeder en een operatie, geen bindend negatief studieadvies had mogen krijgen. Volgens verzoekster heeft de voorzitter van de directie van het Instituut voor Sociale Opleidingen in strijd met artikel 1.5 van het Reglement gehandeld door de studentendecaan niet om advies te vragen over de door haar aangevoerde persoonlijke omstandigheden.

2.5.1. Bij brief van 11 juli 2013 is verzoekster in de gelegenheid gesteld te worden gehoord over het voornemen haar een bindend negatief studieadvies te geven. Verzoekster heeft van die gelegenheid gebruik gemaakt. Uit het verslag van het gesprek dat op 18 juli 2013 heeft plaatsgevonden blijkt dat verzoekster aldaar heeft gemeld dat haar moeder eind 2011 werkloos is geraakt en zij in verband hiermee veel heeft moeten werken.

Het CBE heeft zich op het standpunt gesteld dat, nu verzoekster die omstandigheid niet heeft gemeld bij de decaan maar daarvan eerst melding heeft gemaakt tijdens het gesprek omtrent het voornemen haar een bindend negatief studieadvies te geven, de decaan niet om advies behoefde te worden gevraagd. Naar het oordeel van de voorzitter sluit artikel 1.5 van het Reglement echter niet uit dat een persoonlijke omstandigheid eerst wordt aangevoerd tijdens dat gesprek. Gelet hierop, is de voorzitter van oordeel dat de voorzitter van de directie van het Instituut voor Sociale Opleidingen, alvorens een bindend negatief studieadvies te geven, de decaan ingevolge artikel 1.5 van het Reglement om advies had moeten vragen over de omstandigheid dat de moeder van verzoekster eind 2011 werkloos is geraakt en zij in verband hiermee veel heeft moeten werken. Was dat gebeurd, had de decaan verzoekster desgewenst kunnen uitnodigen voor een gesprek. Niet is uitgesloten dat verzoekster tijdens dat gesprek ook melding zou hebben gemaakt van de door haar ondergane operatie.

2.5.2. De voorzitter ziet in het voorgaande evenwel geen aanleiding voor het treffen van de door verzoekster gevraagde voorlopige voorziening. Naar het oordeel van de voorzitter bieden de door verzoekster gemelde persoonlijke omstandigheden voorshands onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat de voorzitter van de directie van het Instituut voor Sociale Opleidingen had moeten afzien van het geven van een bindend negatief studieadvies wegens persoonlijke omstandigheden. Daarbij neemt de voorzitter in aanmerking dat verzoekster die omstandigheden pas zeer ruime tijd nadat zij zich hebben voorgedaan heeft gemeld. De voorzitter ziet dan ook aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen. Daarbij merkt de voorzitter op dat het aanbeveling verdient dat, voordat het beroep ter zitting wordt behandeld, het CBE er zorg voor draagt dat de decaan alsnog om advies wordt gevraagd. Dat advies kan dan bij de beoordeling van het beroep worden betrokken.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

De voorzitter van het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/209 en 209.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 13 november 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Fontys Hogeschool voor de Kunsten
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, herkansing, kortsluiting, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6; Awb artikel 8:82, 8:86
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. De klachten van verzoekster strekken tot het betoog dat zij ten onrechte een onvoldoende heeft gekregen voor de vakken Docentschap en Docentvaardigheden. Naar ter zitting is vastgesteld kunnen studenten tegen de beoordeling van een docent rechtsmiddelen aanwenden bij de examencommissie. Het CBE heeft – onbestreden – overwogen dat verzoekster de zorgvuldigheid van de beoordeling van voormelde vakken reeds bij de examencommissie aan de orde heeft gesteld en dat de examencommissie haar bezwaren ongegrond heeft verklaard, doch op uitsluitend op basis van haar bijzondere situatie verzoekster nog een extra herkansing heeft gegeven voor het vak Docentschap. Nu verzoekster tegen die beslissing niet is opgekomen, dient te worden aangenomen dat zij hiermee akkoord is gegaan, zodat de klachten die zij in deze procedure aanvoert volgens het CBE geen rol meer kunnen spelen. Daarbij heeft het CBE opgemerkt dat ter zitting is gebleken dat zeker de beoordelingen van

de herkansingen uitermate zorgvuldig tot stand zijn gekomen, nu de examencommissie op eigen initiatief de gemaakte producten ook ter beoordeling heeft voorgelegd aan één of twee experts naast de eigen vakdocent. Gelet op het voorgaande dienen de klachten van verzoekster over de beoordeling van voormelde twee vakken buiten beschouwing te blijven. Nu vaststaat dat verzoekster aan het einde van het studiejaar 2012-2013 de propedeuse niet had behaald en zij geen bijzondere omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan aan haar geen bindend afwijzend studieadvies had mogen worden gegeven, heeft het CBE terecht geen reden gezien om dat studieadvies te vernietigen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoekster,

en

het college van beroep voor de examens van de Fontys Hogeschool voor de Kunsten (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 1 augustus 2013 heeft de directeur verzoekster een bindend afwijzend studieadvies gegeven voor de opleiding Docent Dans.

Bij beslissing van 24 oktober 2013 heeft het CBE het daartegen door verzoekster ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft verzoekster bij brief, bij het College ingekomen op 28 oktober 2013, beroep ingesteld. Voorts heeft zij de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 november 2013, waar verzoekster en het CBE, vertegenwoordigd door M.E.C. Hesseling, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
Ingevolge eerstgenoemde bepaling, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.
Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.
Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 32, zesde lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2011-2012 van de bacheloropleiding ontvangt een student, die aan het eind van het eerste jaar een voorwaardelijk studieadvies heeft ontvangen, aan het eind van het tweede jaar van inschrijving een positief of een bindend afwijzend studieadvies. De student ontvangt een positief studieadvies als hij zijn propedeuse heeft behaald. In de andere gevallen krijgt de student aan het eind van zijn tweede jaar van inschrijving alsnog een bindend afwijzend studieadvies, tenzij er sprake is van bijzondere omstandigheden, waardoor nog geen bindend afwijzend studieadvies kan worden gegeven.

2.4. Verzoekster is in september 2010 begonnen met de opleiding Docent Dans. Zij heeft in augustus 2011 een bindend afwijzend studieadvies gekregen, dat echter ten onrechte was gegeven en om die reden in september 2011 is omgezet in een voorwaardelijk afwijzend advies. In augustus 2012 heeft verzoekster een bindend afwijzend studieadvies gekregen wegens het niet behalen van de propedeuse. Bij beslissing van 3 oktober 2012 heeft het CBE het daartegen door verzoekster ingestelde beroep gegrond verklaard en bepaald dat het gegeven bindend afwijzend studieadvies moet worden omgezet in een voorwaardelijk afwijzend advies. Volgens het CBE moet verzoekster een reële termijn te krijgen om alsnog de ontbrekende onderdelen van de propedeuse te behalen en dient de examencommissie daarover heldere afspraken met haar te maken. De examencommissie, de studieloopbaanbegeleider en verzoekster zijn vervolgens overeengekomen dat verzoekster tot aan het einde van het studiejaar 2012-2013 de gelegenheid krijgt om de propedeuse te behalen en is een aangepast programma vastgesteld teneinde haar in staat te stellen om het volgen van de propedeusevakken te combineren met onderdelen uit het tweede en derde jaar. Deze afspraken zijn schriftelijk vastgelegd op 9 november 2012.

Vast staat dat verzoekster aan het einde van het studiejaar 2012-2013 de propedeusevakken Docentschap en Docentvaardigheden niet met een voldoende had afgerond en derhalve de propedeuse niet had behaald.

2.5. In beroep klaagt verzoekster over de wijze waarop zij in het kader van voormelde twee vakken is beoordeeld. Zij stelt dat zij door de docent op andere wijze is behandeld dan haar medestudenten en hierdoor is benadeeld.

2.5.1. De klachten van verzoekster strekken tot het betoog dat zij ten onrechte een onvoldoende heeft gekregen voor de vakken Docentschap en Docentvaardigheden. Naar ter zitting is vastgesteld kunnen studenten tegen de beoordeling van een docent rechtsmiddelen aanwenden bij de examencommissie. Het CBE heeft – onbestreden – overwogen dat verzoekster de zorgvuldigheid van de beoordeling van voormelde vakken reeds bij de examencommissie aan de orde heeft gesteld en dat de examencommissie haar bezwaren ongegrond heeft verklaard, doch op uitsluitend op basis van haar bijzondere situatie verzoekster nog een extra herkansing heeft gegeven voor het vak Docentschap. Nu verzoekster tegen die beslissing niet is opgekomen, dient te worden aangenomen dat zij hiermee akkoord is gegaan, zodat de klachten die zij in deze procedure aanvoert volgens het CBE geen rol meer kunnen spelen. Daarbij heeft het CBE opgemerkt dat ter zitting is gebleken dat zeker de beoordelingen van de herkansingen uitermate zorgvuldig tot stand zijn gekomen, nu de examencommissie op eigen initiatief de gemaakte producten ook ter beoordeling heeft voorgelegd aan één of twee experts naast de eigen vakdocent. Gelet op het voorgaande dienen de klachten van verzoekster over de beoordeling van voormelde twee vakken buiten beschouwing te blijven. Nu vaststaat dat verzoekster aan het einde van het studiejaar 2012-2013 de propedeuse niet had behaald en zij geen bijzondere omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan aan haar geen bindend afwijzend studieadvies had mogen worden gegeven, heeft het CBE terecht geen reden gezien om dat studieadvies te vernietigen.

2.6. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. <u>Beslissing</u>

De voorzitter van het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep ongegrond;

II. wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af.

Zaaknummer	: 2013/217 en 217.1
Rechter[s]	: mr. Nijenhof
Datum	: 29 november 2013
Partijen	: verzoeker tegen Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: [voldoening]Collegegeld, DigiD, informatieverstrekking, inschrijving, instellingsregeling inschrijving, kortsluiting, Studielink, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.33 lid 1, 7.37 lid 2; Awb artikel 8:81, 8:86; Reglement inschrijving Hogeschool Rotterdam artikel 1.4 lid 4 en 9 onderdeel h
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1 Uit de stukken blijkt dat de hogeschool op 18 april 2013 aan alle studenten een brief heeft verstuurd over de herinschrijvingsprocedure voor het studiejaar 2013-2014. Daarin zijn de studenten er op geattendeerd dat zij hun DigiD tijdig dienden te controleren om het te kunnen gebruiken voor de herinschrijving. Voorts heeft het college van bestuur toegelicht dat vanuit de hogeschool verschillende acties zijn verricht om ruchtbaarheid te geven aan de wijze van herinschrijving, zoals berichten op de website en posters in de hogeschool en blijkt uit de stukken dat aan appellant via het netwerkaccount van de hogeschool, via zijn privé e-mailadres, via Studielink en via sms-berichten op het door hem opgegeven telefoonnummer berichten zijn verstuurd waarin hem is meegedeeld dat zijn herinschrijving nog niet rond was. Daarnaast is in de week van 19 tot en met 23 augustus 2013 naar twee bij de hogeschool bekende mobiele telefoonnummers gebeld om ervoor te zorgdragen dat appellant zich tijdig zou herinschrijven. Gelet op de omstandigheid dat appellant er meerdere malen op is gewezen dat zijn inschrijving nog niet rond was en dat hij over een geldige DigiD diende te beschikken, dient het naar het oordeel van de voorzieningenrechter voor zijn rekening en risico te komen dat hij niet eerder dan op 27 augustus 2013 heeft geprobeerd zich in te schrijven en er pas op dat moment achter kwam dat hij niet over een geldige DigiD beschikte. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellant, naar gesteld, al begin augustus wist dat hij niet stond ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie. Het college van bestuur heeft de beslissing appellant niet in te schrijven per 1 september 2013 dan ook in redelijkheid in stand kunnen laten. Dat appellant er groot belang bij heeft zijn studie voort te zetten doet, hoe begrijpelijk dat belang ook is, niet af aan artikel 7.37, tweede lid, van de WHW waarin is bepaald dat niet tot inschrijving wordt overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan. Wat betreft de stelling van appellant dat het ten onrechte uitsluitend mogelijk is om je in te schrijven met behulp van een DigiD, geldt dat het een organisatie vrijstaat de dienstverlening afhankelijk te maken van het gebruik van een DigiD.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij ongedateerde beslissing van de directie van Financiën & Studentregistratie van het Studenten Service Center van de Hogeschool Rotterdam is het verzoek van appellant om hem op een andere wijze dan via Studielink in te schrijven voor de opleiding International Business and Management Studies voor het studiejaar 2013-2014 afgewezen.

Bij beslissing van 24 september 2013 heeft het college van bestuur het daartegen door

appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 november 2013, beroep ingesteld. Bij diezelfde brief heeft hij de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzieningenrechter van het College heeft het verzoek behandeld op 15 november 2013 waar appellant, bijgestaan door mr. R.C.J. Boosecke, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2 In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3 Ingevolge artikel 7.33, eerste lid, van de WHW geschiedt de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.
Ingevolge artikel 7.37, tweede lid wordt tot de inschrijving niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

Ingevolge artikel 1.4, tweede lid, van het Reglement inschrijving en voorbereiding van Hogeschool Rotterdam dient de aanmelding te gebeuren voor 1 september via Studielink. Daarnaast moet ook voor 1 september aan de toelatingsvoorwaarden voldaan zijn.
Ingevolge artikel 1.4, negende lid, onder h, dienen herinschrijvers zich aan te melden via Studielink.

2.4 Uit de stukken blijkt dat inschrijven via Studielink alleen mogelijk is met behulp van een DigiD. Appellant probeerde zich op 27 augustus 2013 in te schrijven aan de Hogeschool Rotterdam, maar kwam er op dat moment achter dat hij niet over een geldige DigiD beschikte. Appellant stelt dat zijn DigiD was vervallen, omdat de gemeente, hem had uitgeschreven uit de gemeentelijke basisadministratie. Dat zou op 31 januari 2013 zijn gebeurd zonder zijn medeweten. Appellant stelt dat hij pas enkele weken later over een DigiD kon beschikken en zich daarom niet tijdig via Studielink kon inschrijven. Hij betoogt dat het college van bestuur in deze omstandigheden aanleiding had moeten zien voor het oordeel dat de weigering hem op een alternatieve wijze in te schrijven niet in stand kan blijven. In dit verband brengt hij naar voren dat meer inwoners in Rotterdam ten onrechte zijn uitgeschreven door de gemeente en het dus niet zijn verantwoordelijkheid was dat hij zich niet tijdig voor de opleiding heeft kunnen inschrijven. Voorts stelt hij dat de eis dat uitsluitend met behulp van een DigiD kan worden ingeschreven in strijd is met de wet. Hiertoe voert hij aan dat het ook nog steeds mogelijk is om een papieren belastingaangifte in te dienen.

2.4.1 Uit de stukken blijkt dat de hogeschool op 18 april 2013 aan alle studenten een brief heeft verstuurd over de herinschrijvingsprocedure voor het studiejaar 2013-2014. Daarin zijn de studenten er op geattendeerd dat zij hun DigiD tijdig dienden te controleren om het te kunnen gebruiken voor de herinschrijving. Voorts heeft het college van bestuur toegelicht dat vanuit de hogeschool verschillende acties zijn verricht om ruchtbaarheid te geven aan de wijze van herinschrijving, zoals berichten op de website en posters in de hogeschool en blijkt uit de stukken dat aan appellant via het netwerkaccount van de hogeschool, via zijn privé e-mailadres, via Studielink en via sms-berichten op het door hem opgegeven telefoonnummer berichten zijn verstuurd waarin hem is meegedeeld dat zijn herinschrijving nog niet rond was. Daarnaast is in de week van 19 tot en met 23 augustus 2013 naar twee bij de hogeschool bekende mobiele telefoonnummers gebeld om ervoor te zorgdragen dat appellant zich tijdig zou herinschrijven. Gelet op de omstandigheid dat appellant er

meerdere malen op is gewezen dat zijn inschrijving nog niet rond was en dat hij over een geldige DigiD diende te beschikken, dient het naar het oordeel van de voorzieningenrechter voor zijn rekening en risico te komen dat hij niet eerder dan op 27 augustus 2013 heeft geprobeerd zich in te schrijven en er pas op dat moment achter kwam dat hij niet over een geldige DigiD beschikte. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellant, naar gesteld, al begin augustus wist dat hij niet stond ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie. Het college van bestuur heeft de beslissing appellant niet in te schrijven per
1 september 2013 dan ook in redelijkheid in stand kunnen laten. Dat appellant er groot belang bij heeft zijn studie voort te zetten doet, hoe begrijpelijk dat belang ook is, niet af aan artikel 7.37, tweede lid, van de WHW waarin is bepaald dat niet tot inschrijving wordt overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan. Wat betreft de stelling van appellant dat het ten onrechte uitsluitend mogelijk is om je in te schrijven met behulp van een DigiD, geldt dat het een organisatie vrijstaat de dienstverlening afhankelijk te maken van het gebruik van een DigiD.
Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond. Gelet hierop bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College

Rechtdoende:

I. verklaart het beroep ongegrond;
II. wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/225.1
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 29 november 2013
Partijen	: Verzoekster tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: [voldoening]Collegegeld,informatieverstrekking, inschrijving, machtigingsformulier, Studielink
Artikelen	: WHW artikel 7.33 lid 1, 7.37 lid 2; Awb artikel 8:81; Studentenstatuut HvA artikel 3.2 lid 2
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5 Uit de stukken blijkt dat de inschrijving van appellante niet is gelukt, omdat zij niet tijdig betaalgegevens heeft ingevoerd in Studielink. Het college van bestuur heeft toegelicht dat de hogeschool vanaf het studiejaar 2013-2014 strengere regels hanteert ten aanzien van de inschrijving van studenten in verband met het ontvangen van subsidie voor studenten van de rijksoverheid. Die subsidie wordt uitsluitend ontvangen voor studenten die op 1 oktober zijn ingeschreven. Daarom heeft de hogeschool bepaald dat inschrijvingen voor 1 september rond dienen te zijn en dat dit uitsluitend kan plaatsvinden via Studielink. Om de inschrijving definitief te maken dient een machtigingsformulier via Studielink te worden ingevuld. Omdat dit het eerste jaar is dat strengere regels worden gehanteerd is ervoor gekozen om studenten die voor 1 oktober hun inschrijving hebben afgerond via Studielink ook nog in te schrijven. Daarna worden inschrijvingen niet meer geaccepteerd. Het college van bestuur heeft verder toegelicht dat het belang van de hogeschool bij een tijdige inschrijving van studenten ook is gelegen in het op een zo efficiënt mogelijke manier kunnen vormgeven van het onderwijs voor het komende studiejaar. Voorts is uiteengezet dat over de strengere regels over de inschrijvingsprocedure uitgebreid informatie is verstrekt door middel van posters in de hogeschool en op de website. Ook hebben studenten via de e-mail en telefoon informatie gekregen over de wijze waarop zij zich moeten inschrijven en de datum waarvoor zij dat moeten doen. Uit de stukken blijkt dat appellante ook door middel van enkele speciaal aan haar gerichte

berichten ervan op de hoogte is gesteld dat haar inschrijving nog niet rond was, omdat het collegegeld nog niet was betaald. In die berichten was vermeld dat een digitale machtiging via Studielink diende te worden ingevuld. Dit heeft appellante niet gedaan voor 1 oktober 2013.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoekster,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 23 september 2013 heeft het hoofd van de Centrale Studentenadministratie aan appellante meegedeeld dat zij niet staat ingeschreven aan de Hogeschool van Amsterdam voor de opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening voor het studiejaar 2013-2014.

Bij beslissing van 16 oktober 2013 heeft de voorzitter van het Domein Maatschappij en Recht aan appellante meegedeeld dat haar verzoek tot herinschrijving voor de opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening Bachelor niet is gehonoreerd.

Bij brief van 4 november 2013 heeft appellante bezwaar gemaakt tegen deze beslissingen. Bij brief van 8 november 2013 heeft zij de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzieningenrechter van het College heeft het verzoek behandeld op 15 november 2013 waar het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Het oordeel van de voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de verdere procedure.

2.3 Ingevolge artikel 7.33, eerste lid, van de WHW geschiedt de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.
Ingevolge artikel 7.37, tweede lid wordt tot de inschrijving niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

Ingevolge artikel 3.2, tweede lid, van het Studentenstatuut schrijft degene die zich als student wenst in te schrijven zich in voor een opleiding en dient daartoe via Studielink een verzoek in bij de afdeling studentenadministratie.

2.4 Appellante stelt dat zij zich reeds in augustus 2013 heeft ingeschreven voor de opleiding door een schriftelijke machtiging te ondertekenen en deze per gewone post te versturen naar de Hogeschool van Amsterdam. Volgens appellante mocht zij er op vertrouwen dat zij zich door de ondertekening van het machtigingsformulier had ingeschreven voor het studiejaar 2013-2014, omdat bovenaan dat formulier dat studiejaar was vermeld en zij alle voorgaande jaren zich ook heeft ingeschreven door middel van een schriftelijk machtigingsformulier. Dat het invullen en opsturen van een schriftelijke machtiging volstaat blijkt volgens appellante ook uit een e-mailbericht van 2 oktober 2013 dat zij heeft ontvangen van een medewerkster van de Centrale Studentenadministratie. Daarin is haar meegedeeld dat de door haar reeds gedane betaling voor het collegegeld onvoldoende was om de herinschrijving in orde te krijgen, dat zij het resterende bedrag zo spoedig mogelijk diende over te maken en dat zij, indien zij in termijnen wil betalen, die week een papieren machtiging zou ontvangen via Studielink die ze moet uitprinten, invullen, inscannen en terugmailen.

2.5 Uit de stukken blijkt dat de inschrijving van appellante niet is gelukt, omdat zij niet tijdig betaalgegevens heeft ingevoerd in Studielink. Het college van bestuur heeft toegelicht dat de hogeschool vanaf het studiejaar 2013-2014 strengere regels hanteert ten aanzien van de inschrijving van studenten in verband met het ontvangen van subsidie voor studenten van de rijksoverheid. Die subsidie wordt uitsluitend ontvangen voor studenten die op 1 oktober zijn ingeschreven. Daarom heeft de hogeschool bepaald dat inschrijvingen voor 1 september rond dienen te zijn en dat dit uitsluitend kan plaatsvinden via Studielink. Om de inschrijving definitief te maken dient een machtigingsformulier via Studielink te worden ingevuld. Omdat dit het eerste jaar is dat strengere regels worden gehanteerd is ervoor gekozen om studenten die voor 1 oktober hun inschrijving hebben afgerond via Studielink ook nog in te schrijven. Daarna worden inschrijvingen niet meer geaccepteerd. Het college van bestuur heeft verder toegelicht dat het belang van de hogeschool bij een tijdige inschrijving van studenten ook is gelegen in het op een zo efficiënt mogelijke manier kunnen vormgeven van het onderwijs voor het komende studiejaar. Voorts is uiteengezet dat over de strengere regels over de inschrijvingsprocedure uitgebreid informatie is verstrekt door middel van posters in de hogeschool en op de website. Ook hebben studenten via de e-mail en telefoon informatie gekregen over de wijze waarop zij zich moeten inschrijven en de datum waarvoor zij dat moeten doen. Uit de stukken blijkt dat appellante ook door middel van enkele speciaal aan haar gerichte berichten ervan op de hoogte is gesteld dat haar inschrijving nog niet rond was, omdat het collegegeld nog niet was betaald. In die berichten was vermeld dat een digitale machtiging via Studielink diende te worden ingevuld. Dit heeft appellante niet gedaan voor 1 oktober 2013.

2.6 Het voorgaande in aanmerking genomen is de voorzieningenrechter vooralsnog van oordeel dat de beslissingen van 23 september 2013 en 16 oktober 2013 in stand kunnen blijven en wordt bij een afweging van de betrokken belangen geen aanleiding gezien voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/244.1
Rechter[s]	: mr. Borman
Datum	: 18 december 2013
Partijen	: Verzoekster tegen Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: Omgangskunde, toelating, voorlopige voorziening, kortsluiting
Artikelen	: Awb artikel 8:81, 8:86; WVO artikel 10f, 36 lid 1, 118u lid 1
Uitspraak	: Verzoek toegewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.6 De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verweerder heeft in het verweerschrift te kennen gegeven dat hij er in dat geval geen bezwaar tegen heeft dat het verzoekster wordt toegestaan het onderwijs te volgen en dat haar studentaccount zal worden opengesteld. Ook heeft verweerder gesteld dat verzoekster dan kan deelnemen aan tentamens, met de beperking dat zij geen recht heeft op beoordeling en toekenning van cijfers of verstrekking van een getuigschrift of verklaring. Gelet hierop ziet de voorzieningenrechter aanleiding een voorlopige voorziening te treffen zoals omschreven onder 3 van deze uitspraak. Deze voorziening duurt voort totdat het College uitspraak heeft gedaan in de hoofdzaak. Aangezien de hoofdzaak spoedig zal worden behandeld, naar huidige verwachting op 20 januari 2014, is er geen spoedeisend belang dat een verdergaande voorziening rechtvaardigt, zodat verdere beoordeling van het verzoek achterwege kan blijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoekster,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 8 juli 2013 heeft de faculteitsdirecteur van de Faculteit Educatie aan verzoekster meegedeeld dat zij niet wordt toegelaten tot de Aanvullende leergang omgangskunde in praktijkonderwijs en leerwegondersteunend onderwijs.

Bij beslissing van 8 november 2013 heeft verweerder het daartegen door verzoekster bij hem ingestelde beroep kennelijk ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft verzoekster bij brief, bij het College ingekomen op 27 november 2013, beroep ingesteld. Bij brief van dezelfde datum heeft zij de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzieningenrechter van het College heeft het verzoek behandeld op 13 december 2013 waar verzoekster, bijgestaan door mr. M. van Hoorne en P.H.J. Starmans, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de hoofdzaak.

2.3 Ingevolge artikel 118u, eerste lid, van de Wet op het voortgezet onderwijs (hierna: de Wvo) zijn personen die in het bezit zijn van een getuigschrift, afgegeven krachtens de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, waaruit blijkt dat ten aanzien van het vak omgangskunde is voldaan aan de bekwaamheidseisen die zijn vastgesteld krachtens artikel 36, eerste lid, tevens benoembaar of tewerkstelbaar zonder benoeming voor het geven van praktijkonderwijs als bedoeld in artikel 10f en voor het geven van onderwijs aan groepen van uitsluitend geïndiceerde leerlingen in het leerwegondersteunend onderwijs, bedoeld in artikel 10e, in de vakken Nederlands, Engels, wiskunde, geschiedenis, aardrijkskunde, biologie (incl. kennis der natuur), verzorging, muziek, handvaardigheid (textiele werkvormen) en tekenen.
Ingevolge het tweede lid is het eerste lid uitsluitend van toepassing ten aanzien van personen die:
a. het in het eerste lid bedoelde getuigschrift hebben behaald na 1 augustus 2006;
b. voor 1 september 2012 zijn gestart met de opleiding tot leraar voortgezet onderwijs van de tweede graad in het vak omgangskunde aan de Fontys Hogeschool Tilburg, de NHL Hogeschool, de Hogeschool Leiden of de Hogeschool Utrecht; en
c. uiterlijk op 31 augustus 2016 met goed gevolg de aanvullende opleiding «Leergang omgangskunde in praktijkonderwijs en leerwegondersteunend onderwijs» met een omvang van ten minste 420 uren studie hebben afgerond aan een van de in onderdeel b genoemde hogescholen.

2.4 Verzoekster wil een brede bevoegdheid krijgen als bedoeld in artikel 118u, eerste lid, van de Wvo. Daartoe wil zij de Aanvullende leergang omgangskunde in praktijkonderwijs en leerwegondersteunend onderwijs volgen. Verweerder betrekt het standpunt dat verzoekster niet vóór 1 september 2012 is gestart met de opleiding tot leraar voortgezet onderwijs van de tweede graad in het vak omgangskunde aan de Fontys Hogeschool Tilburg en zij derhalve ingevolge het bepaalde in artikel 118u, tweede lid, aanhef en onder b, gelezen in samenhang met artikel 118u, eerste lid, niet in aanmerking komt voor de brede bevoegdheid. Hiertoe is overwogen dat verzoekster met ingang van het studiejaar 2012-2013, dat aanving op 1 september 2012, is begonnen met voornoemde opleiding. Nu verzoekster volgens verweerder niet in aanmerking komt voor de brede bevoegdheid

na het volgen van de Aanvullende leergang omgangskunde in praktijkonderwijs en leerwegondersteunend onderwijs, heeft hij haar niet toegelaten tot deze leergang.

2.5 Verzoekster bestrijdt dat zij niet voldoet aan het vereiste neergelegd in artikel 118u, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wvo en daarom niet in aanmerking komt voor de brede bevoegdheid. Hiertoe voert zij aan dat zij al op 28 augustus 2012 is gestart met de opleiding tot leraar voortgezet onderwijs van de tweede graad in het vak omgangskunde aan de Fontys Hogeschool Tilburg.

2.6 De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verweerder heeft in het verweerschrift te kennen gegeven dat hij er in dat geval geen bezwaar tegen heeft dat het verzoekster wordt toegestaan het onderwijs te volgen en dat haar studentaccount zal worden opengesteld. Ook heeft verweerder gesteld dat verzoekster dan kan deelnemen aan tentamens, met de beperking dat zij geen recht heeft op beoordeling en toekenning van cijfers of verstrekking van een getuigschrift of verklaring. Gelet hierop ziet de voorzieningenrechter aanleiding een voorlopige voorziening te treffen zoals omschreven onder 3 van deze uitspraak. Deze voorziening duurt voort totdat het College uitspraak heeft gedaan in de hoofdzaak. Aangezien de hoofdzaak spoedig zal worden behandeld, naar huidige verwachting op 20 januari 2014, is er geen spoedeisend belang dat een verdergaande voorziening rechtvaardigt, zodat verdere beoordeling van het verzoek achterwege kan blijven.

2.7 Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College

Rechtdoende:

I. bepaalt bij wijze van voorlopige voorziening dat [naam] wordt toegelaten tot het onderwijs, dat zij tevens recht heeft deel te nemen aan tentamens zonder dat dit leidt tot een boordeling en toekenning van cijfers of verstrekking van een getuigschrift of verklaring en dat zij toegang krijgt tot haar studentaccount;

II. veroordeelt het college van bestuur tot vergoeding van de bij [naam] in verband met de behandeling van het verzoek opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

III. gelast dat het college van bestuur aan [naam] het door haar voor de behandeling van het verzoek betaalde griffierecht ten bedrage van € 44,00 (zegge: vierenveertig euro) vergoedt.

Zaaknummer	: 2013/245.1
Rechter[s]	: mr. Borman
Datum	: 18 december 2013
Partijen	: Verzoeker tegen CBE HAS Hogeschool
Trefwoorden	: ADHD, begeleiding,binden negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, dyslexie, faciliteiten, handicap, studiecoach, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2 en 3, OER HAS artikel 6.2
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.6 Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat verzoeker gedurende zijn studie met de studiecoach heeft gesproken over beperkingen die hij ondervond vanwege dyslexie en ADHD. Hem zijn daarom bepaalde faciliteiten aangeboden. Verzoeker heeft hiervan geen gebruik gemaakt, omdat hij van mening was dat deze faciliteiten hem niet zouden helpen en omdat hij ervoor koos zelf begeleiding te regelen. Vervolgens heeft verzoeker niet eerder dan in juni 2013, vlak voor het einde van zij tweede inschrijvingsjaar, zich laten registreren als een student met een studiebeperking. Naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder op grond van de gang van zaken kunnen concluderen dat niet is komen vast te staan dat bijzondere persoonlijke omstandigheden

eraan in de weg hebben gestaan om in de eerste twee jaren van de studie voldoende studievoortgang te kunnen boeken

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], verzoeker,

en

het College van Beroep voor de Examens van de HAS Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 30 augustus 2013 heeft het college van bestuur aan verzoeker meegedeeld dat het door de examencommissie van de opleiding Food Design and Innovation bij beslissing van 17 juli 2013 gegeven bindend afwijzend studieadvies wordt gehandhaafd.

Bij beslissing van 22 oktober 2013 heeft verweerder het daartegen door verzoeker bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 28 november 2013, beroep ingesteld. Bij diezelfde brief heeft hij de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzieningenrechter van het College heeft het verzoek behandeld op 13 december 2013 waar verzoeker, bijgestaan door [naam 2], en verweerder, vertegenwoordigd door A.A.H. Vugts en P.F. Hehewerth, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de hoofdzaak.

2.3 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met een goed gevolg heeft afgerond.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. […] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 6.2 van de Onderwijs- en Examenregeling wordt van studenten die aan het einde van hun tweede inschrijvingsjaar niet zijn geslaagd voor het propedeutisch examen de inschrijving op basis van een (dan alsnog negatief) bindend studieadvies beëindigd, tenzij er sprake is van bijzondere persoonlijke omstandigheden.

2.4 Verzoeker had aan het einde van zijn tweede inschrijvingsjaar de propedeuse niet gehaald. Gelet daarop kon aan hem ingevolge de Examenregeling een bindend afwijzend studieadvies worden gegeven. Verzoeker stelt dat in de door hem naar voren gebrachte omstandigheden, dat hij lijdt aan dyslexie en ADHD en daarvan studiebeperking ondervindt, aanleiding had moeten worden gezien om van het geven van een afwijzend bindend studieadvies af te zien. Verzoeker betoogt dat deze omstandigheden, anders dan in de beslissing van de examencommissie van 17 juli 2013 is gesteld, tijdig bekend waren bij zijn studiecoach, die voorzitter is van de examencommissie. Ook voert hij aan dat het onredelijk is om hem een afwijzend bindend studieadvies te geven, omdat hij slechts op 0,05 gewogen gemiddelde punt zijn propedeuse niet heeft gehaald.

2.5 Aan het afwijzend bindend studieadvies is ten grondslag gelegd dat de door verzoeker naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden onvoldoende grondslag bieden om tot een andere beslissing te komen.

2.6 Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat verzoeker gedurende zijn studie met de studiecoach heeft gesproken over beperkingen die hij ondervond vanwege dyslexie en ADHD. Hem zijn daarom bepaalde faciliteiten aangeboden. Verzoeker heeft hiervan geen gebruik gemaakt, omdat hij van mening was dat deze faciliteiten hem niet zouden helpen en omdat hij ervoor koos zelf begeleiding te regelen. Vervolgens heeft verzoeker niet eerder dan in juni 2013, vlak voor het einde van zij tweede inschrijvingsjaar, zich laten registreren als een student met een studiebeperking. Naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder op grond van de gang van zaken kunnen concluderen dat niet is komen vast te staan dat bijzondere persoonlijke omstandigheden eraan in de weg hebben gestaan om in de eerste twee jaren van de studie voldoende studievoortgang te kunnen boeken.

2.7 De voorzieningenrechter is vooralsnog van oordeel dat de beslissing van verweerder van 22 oktober 2013 niet onrechtmatig kan worden geacht. Daarom wordt geen aanleiding gezien voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.8 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College

Rechtdoende:

wijst het verzoek af.

Zaaknummer	: 2013/248
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 17 december 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Buiten zitting, elektronisch beroep, poststempel,termijnoverschrijding, ter post bezorging
Artikelen	: Awb artikel 2:15, 3:14, 6:7, 6:8, 6:11, 8:54 lid 1 aanhef en onderdeel b
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.3 Nu het beroepschrift van appellante blijkens het poststempel op de enveloppe waarin deze is verzonden op 26 november 2013 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn. Appellante kan niet worden gevolgd in haar betoog dat zij wel tijdig beroep heeft ingesteld, omdat zij dat heeft gedaan op 20 november 2013 via het e-mailadres van het College en de termijn liep tot die dag, nu uit de enveloppe, waarin de beslissing van 8 oktober 2013 zat, blijkt dat die niet eerder dan op 9 oktober 2013 ter post is bezorgd. Daarbij is van belang dat het College de mogelijkheid om via de elektronische weg beroep in te stellen niet heeft opengesteld. 2.4. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. Nu geen omstandigheden zijn gesteld die tot dat oordeel kunnen leiden, is

voortzetting van het onderzoek niet nodig. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de Examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 juni 2013 heeft de examencommissie van de Interfacultaire Lerarenopleiding van de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen aan appellante meegedeeld dat het tentamen voor het vak Leren & Instructie 4 met een onvoldoende is beoordeeld.

Bij beslissing van 8 oktober 2013 heeft het CBE het door appellante daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 26 november 2013, beroep ingesteld.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop de beslissing aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2 Bij brief van 8 oktober 2013 is de beslissing van het CBE van die dag aan appellante toegezonden. Derhalve ving de beroepstermijn aan op 9 oktober 2013 en eindigde deze op 19 november 2013.

2.3 Nu het beroepschrift van appellante blijkens het poststempel op de enveloppe waarin deze is verzonden op 26 november 2013 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn. Appellante kan niet worden gevolgd in haar betoog dat zij wel tijdig beroep heeft ingesteld, omdat zij dat heeft gedaan op 20 november 2013 via het e-mailadres van het College en de termijn liep tot die dag, nu uit de enveloppe, waarin de beslissing van 8 oktober 2013 zat, blijkt dat die niet eerder dan op 9 oktober 2013 ter post is bezorgd. Daarbij is van belang dat het College de mogelijkheid om via de elektronische weg beroep in te stellen niet heeft opengesteld.

2.4. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. Nu geen omstandigheden zijn gesteld die tot dat oordeel kunnen leiden, is voortzetting van het onderzoek niet nodig. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

2.5 Het beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2013/257
Rechter[s]	: mr. Loeb
Datum	: 17 december 2013
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Buiten zitting, post stempel, ter post bezorging, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 6:7, 6:11, 8:54 lid 1 aanhef en onderdeel b
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.4 Het door appellante gestelde dat zij haar beroepschrift reeds op 29 november 2013 op de post heeft gedaan en dat zij inmiddels een klacht heeft ingediend bij PostNL, zijn, nu de poststempel de datum 4 december 2013 vermeld, geen omstandigheden die tot het oordeel kunnen leiden dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is als bedoeld in artikel 6:11 van de Awb. Gelet hierop komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de Examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 26 augustus 2013 heeft de examencommissie Geneeskunde namens de Raad van Bestuur LUMC aan appellante een negatief advies gegeven met betrekking tot de voortzetting van de opleiding geneeskunde.

Bij beslissing van 22 oktober 2013 heeft het CBE het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 december 2013, beroep ingesteld.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna:Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop de beslissing aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2 Bij brief van 22 oktober 2013 is de beslissing van het CBE van die dag aan appellante toegezonden. Derhalve ving de beroepstermijn aan op 23 oktober 2013 en eindigde deze op 3 december 2013. Nu het beroepschrift van appellante blijkens het poststempel op de enveloppe, waarin deze is verzonden, op 4 december 2013 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn.

2.3 Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.4 Het door appellante gestelde dat zij haar beroepschrift reeds op 29 november 2013 op de post heeft gedaan en dat zij inmiddels een klacht heeft ingediend bij PostNL, zijn, nu de poststempel de datum 4 december 2013 vermeld, geen omstandigheden die tot het oordeel kunnen leiden dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is als bedoeld in artikel 6:11 van de Awb. Gelet hierop komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

2.5 Het beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Zaaknummer	: 2013/258
Rechter[s]	: mr. Loeb
Datum	: 17 december 2013
Partijen	: Appellant tegen CBE De Haagse Hogeschool
Trefwoorden	: Buiten zitting, elektronisch beroep, poststempel, termijnoverschrijding, ter post bezorging
Artikelen	: Awb artikel 2:15, 3:14, 6:7, 6:8, 6:11, 8:54 lid 1 aanhef en onderdeel b
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.3 Nu het beroepschrift van appellant blijkens het poststempel op de enveloppe, waarin deze is verzonden, op 6 december 2013 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn. Appellant heeft weliswaar via het emailadres van het College beroep ingesteld op 21 november 2013, maar de weg om op deze wijze beroep in te stellen is niet door het College opengesteld. Appellant is daar bij emailbericht op gewezen op diezelfde dag. Hij had op dat moment nog vijf dagen de tijd om zijn beroepschrift tijdig ter post te bezorgen. 2.4. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. Nu geen omstandigheden zijn gesteld die tot dat oordeel kunnen leiden, is voortzetting van het onderzoek niet nodig. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [naam woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de Examens van De Haagse Hogeschool (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 22 juli 2013 heeft de examencommissie van de Academie voor Accounting & Financial Management aan appellant een bindend afwijzend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 11 oktober 2013 heeft het CBE het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 december 2013, beroep ingesteld.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift

ingediend binnen zes weken na de dag, waarop de beslissing aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2 Bij brief van 15 oktober 2013 is de beslissing van het CBE van 11 oktober 2013 aan appellant toegezonden. Derhalve ving de beroepstermijn aan op 16 oktober 2013 en eindigde deze op 26 november 2013.

2.3 Nu het beroepschrift van appellant blijkens het poststempel op de enveloppe, waarin deze is verzonden, op 6 december 2013 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn. Appellant heeft weliswaar via het emailadres van het College beroep ingesteld op 21 november 2013, maar de weg om op deze wijze beroep in te stellen is niet door het College opengesteld. Appellant is daar bij emailbericht op gewezen op diezelfde dag. Hij had op dat moment nog vijf dagen de tijd om zijn beroepschrift tijdig ter post te bezorgen.

2.4. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. Nu geen omstandigheden zijn gesteld die tot dat oordeel kunnen leiden, is voortzetting van het onderzoek niet nodig. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

2.5 Het beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

3. <u>Beslissing</u>

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.